AESCHYLI AGAMEMNON.

EX FIDE CODICUM EDIDIT,

SCHOLIA SUBIECIT, COMMENTARIO INSTRUXIT

I. A. C. VAN HEUSDE.

ACCEDUNT SCHOLIA COD. FARN. NUNC PRIMUM INTEGRA.

ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἦν ποτ' ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.

HAGAE COMITIS
APUD P. J. KRAFT.
MDCCCLXIV.

AESCHYLI AGAMEMNON.

EX FIDE CODICUM EDIDIT,

SCHOLIA SUBIECIT, COMMENTARIO INSTRUXIT

I. A. C. VAN HEUSDE.

ACCEDUNT SCHOLIA COD. FARN. NUNC PRIMUM INTEGRA.

ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἦν ποτ' ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.

HAGAE COMITIS
APUD P. J. KRAFT.
MDCCCLXIV.

EX TYPOGRAPHEO A. W. SYTHOFF.

PRAEFATIO.

Narrat Eust. ad Il. p. 1298: *ὁ καλὸς Αἰσχύλος τὰς αὐτοῦ τραγῳδίας τεμάχη λέγων εἶναι τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων, διὰ τὸ λαμπρῶς ἀπομάττεσθαι τὰς Ὁμηρικὰς μεθόδους, ὥς ποτε ἀδίκως ἡττήθη, ἀνατιθέναι τὴν τραγῳδίαν ἔφη χρόνῳ, εἰδὼς ὡς κομιεῖται κατὰ καιρὸν ὑπὸ τῶν ὀρθῶς ἀνακρινόντων τὴν προσήκουσαν τιμήν* (cf. Athen. 8 p. 347[e]). Profecto, si cui, Aeschylo inde ab obitu tempus faustissimum fuit. Nam ea aetate, quae proxime eius mortem secuta est, quantae venerationi poëta ipse, quantae admirationi scripta eius poëtica fuerint, accurate nobis exposuit F. G. Welcker (Aesch. Tril. p. 523 sqq.). Quodsi tempori arbitrium de poësi sua permittens non falso auguratus est, tamen dici non potest arbitrum aequum perpetuo nactus esse. Testatur Quinctilianus; qui quum ipse *rudem in plerisque et incompositum* eum esse dixisset, addit (X, 1): *propter quod correctas eius fabulas in certamen deferre posterioribus poëtis Athenienses permisere, suntque eo modo multi coronati.* Patebat, ut fit, ea ipsa correctio tam late quam postulare videbatur mutata sensim linguae studiique conditio. Iam, nisi certo consilio compesceretur novandi libido, metus erat ne in posterum vix agnosci prisca Aeschyli manus posset. Itaque magna laus fuit Lycurgi oratoris, lege caventis ne amplius corrumperentur scripta, certe ne corrupta in scenam proferrentur. *Εἰσήνεγκε νόμον ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Αἰσχ. Σοφ. Εὐρ., καὶ τὰς τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ*

τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοῖς ὑποκρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ (*καὶ οὐκ ἐξ. παρ'* Wytt.) *αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι.* Quo decreto si cautum fuit ne gravior in dies iniuria dramatibus veterum inferretur, non provisum ut in scenam studiosius producerentur Aeschylea. Eaque ipsa causa fuit cur in ipsa Aristotelis Poëtica tam raro Aeschyli mentio facta sit, universe ut posterioris aetatis scriptores fabulas eius aut negligerent aut non eo quo par erat pretio haberent.

Quae secuta sunt tempora quam infesta ac funesta Aeschyli monumentis fuerint, docuit *Schneidewin* Praef. ad Agam. Neque illa hic repetam nec de vetustissimo qui superest Cod. Mediceo, iam ab aliis descripto, referam; praestat afferre ea quae leguntur in *Ambrosii* Camaldulensis Epist. l. XV prima, quam monachus scripsit Florentiae ex monasterio Angelorum (in quo mansit ad a. 1417, aetatis 31) ad *Nicolaum* suum." — *Heri vesperi, posteaquam ceperam scribere ad te, redditum est mihi a Pantaleone volumen illud eximium ad te ex Bizantio delatum. Quod sane ut vidi, facile a me obtinuit, ut, obmissa cura, in se animum oculosque converterem. Est enim eximiae pulchritudinis et dignum sane quod in bibliothecam tuam id pridem immigraret. Continet septem tragoedias Sophoclis, sex Eschinis* (l. Aeschyli), *Argon. Apollonii in libros quatuor distincta, in membranis litterisque gratissimis, et quae pro antiquitate sua, meo quidem iudicio, ante sexcentesimum annum exaratae sunt. Latitudo voluminis huiusce folii aequat latitudinem, longitudinem duobus hoc digitis superat. Habet per totum in marginibus inserta notabilia plurima et perutilia compositissimis litteris atque ex nobilissimis auctoribus sumta, Lucilio Tarrense, quae Cretae civitas, Sophocleo ac Theone,* XXXIX *lineis quaque pagina signatur, folia omnia* CCLXVI *sunt. Atque ut totum breviter explicem, nunquam poëticum aliquid formosius vidi. Graecanicae sordes nusquam fere libro illi obfuerunt, sed comtus satis ac nitidus perstitit. Aurispa noster in hoc profecto amicissimi viri implevit munus, quod tanta illi cura fuit ut volumen ipsum in tuas deveniret manus. Ve-*

rum haec satis de volumine nostro [1]). Quaeritur, Mediceus an diversus ab eo Codex hic memoretur. Sine dubio diversus, et multo antiquior fuit; nam Med. primum septem tragoedias continet, tum constat 264 foliis et communi iudicio refertur ad sec. X vel XI; praeterea etsi folia in eo sint 39 linearum, tamen bene multa numerum illum valde excedunt. Quum autem in ceteris Ambrosii Traversarii epistolis plura de tanti pretii codice frustra quaesiverim, tantum constare censeo, Mediceum ex eo describi non potuisse; etenim integras usque ad sec. XV exiens in Mediceo septem fabulas permansisse, ostendit Franz (des Aesch. Oresteia p. 307).

Parumne erat Aeschylo temporis aequitati confiso, quod ex octoginta dramatum numero septem eaque non omnia integra ad posteritatem pervenerunt? At favit fortuna eo quod, quae Agamemnoni et Choëphoris deërant partes, suppleri ex Codd. Florentino et Farnesiano poterant. Utrumque — etiam, et non sine fructu, Mediceum, Guelferbytanum, Marcianum (quo usum esse Robortellum comperi) et utrumque Venetum — conferre mihi licuit. Ac primum quidem Neapolin delatus, ut Farnesiano mihi liceret uti petivi, oravi; ubi videbam, non exorato stare adamante vias, abii, rediturus ubi crassis tenebris et regno suspicioso lux et fides successissent. Redii mutato rerum statu, benevolentiam expertus Bibliothecae praefecti (erat Abbas *Fornari*) quam sua auxit perpetuus mihi in Bibliotheca comes *Flores*. Vidi codicem nitidissime scriptum ac stupui, initio eius, quo continebatur Prometheus, tam ubique misere tineis ac blattis corrupto, ut non *δεσμώτης* sed vere λυόμενος esset. Contra, quam quaerebam tragoediam, Agamemnon integra erat. Sciebam, *P. Victorium* olim usum fuisse eo Codice, quem in praefatione ita laudat: *quod vero ad Agamemnonem pertinet, ne quicquam omitteremus quod ad eius restitutionem faceret, quum audissemus Romae in Bibliotheca Alexandri Farnesii*

[1]) Partim secutus sum edit. quam paravit *L. Mehus*, partim antiquiorem, quam paraverat *E. Martene*, quae passim praestat.

Aeschyli volumen inveniri, in quo haec fabula legeretur, conferendam eam, a nobis descriptam, curavimus cum eo exemplari; in quo nobis operam suam fidelem atque eruditam praebuit Gulielmus Sirletus, ut cuncta diligenter notaret quae aliter illic legerentur. Nos autem postea varietatibus illis diligenter ponderatis, in eam opinionem venimus, ut nostrum librum non deteriorem illo putaremus: ac magnam partem eorum quae variata in eo offenduntur, immutatam ab aliquo crederemus, qui in suos quosdam versus restituere chori cantus voluerit; saepe enim addita aut dempta illic quaedam cognovimus, quae consilium eius adiuvarent. Praeterea haud levis suspicio est, *H. Stephanum*, e cuius officina Lutetiae Victoriana prodiit, Romae quum versaretur, inspexisse Farnesianum, et scholia quaedam, quae deerant Mediceo et Florentino, a Victorio adhibitis, excerpsisse; neque enim is labor Sirleto a Victorio commissus fuerat, nec video qua alia ratione in Victorianam invecta sint. Postea *P. Elmslei* varietatem scripturae in Aeschyli Agam. ex eodem Cod. depromsit. Is in Mus. Cantabr. Vol. II p. 457 ita refert: „Codex nunc Neapoli exstat in Regio Museo, ubi paucos dies anno superiori in eo inspiciendo consumsi. Paschalis Baffius ita eum describit: *Aeschyli Προμ. δ. Ἑπτὰ ἐ. Θ. Πέρσ., Ἀγαμ. Εὐμ. cum glossis interlinearibus et scholiis marg. antiquis Thom. Mag. et Dem. Tricl. Quum scholiis Triclinii fere perpetuo praefigatur ἡμέτερα, et initio Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου, Cod. hic bombycinus aut αὐτόγραφος est aut ex αὐτογράφῳ descriptus: certe saeculi est* XIV *ad finem vergentis, quo tempore Tricl. floruit.* Eadem mihi quoque in mentem venit suspicio, codicem ipsius Triclinii manu exaratum esse. Licet Aeschylum non nisi e recensione Triclinii nobis exhibeat, immerito tamen neglectus est a Victorio, qui tam in Agam. quam in aliis fabulis multas lectiones vulgatis meliores ex eo proferre potuisset. — Non obstant sexcentae Triclinii coniecturae, quo minus dignissimus sit Cod. Farn. quem suis oculis usurpent Blomfieldius et Hermannus aut quisquis alius in Aeschylo denuo recensendo laborat. Aegre enim

Neapoli, ubi iacent hac literae [*docta* ap. Mart. 5, 78, *hospita Musis* ap. Sil. Ital. 12, 31], repertum iri credo, qui Codicis conferendi laborem et libenter suscipiat et accurate conficiat." — Sic scribens ille magnam mihi exspectationem codicis moverat, quem in Agamemnone *Imm. Bekker* denuo excusserat (Haupt Praef. Ed. G. Herm. p. X). Ut fit, plurima exigui ac nullius pretii commenta inveniebam, notata tamen a me ut suum cuique iudicium esset. Verum, quod maxime mea intererat, praeter illa ἡμέτερα, quae Elmsl. et Haupt memoraverant, incidebam in σχόλια παλαιά, accurate ab illis distincta, quorum pars maxima nondum edita fuerat. Descriptis autem a me iam illis omnibus, *Heimsoeth* (Nachtrag zu d. Schrift über d. Wiederh. d. Dramen d. Aesch. p. 41, 183) memoravit Cod. Vindob., quo continentur σχόλια παλαιὰ εἰς τὸν Ἀγαμ. Pauca, quae ex eo descripsit, pertinent ad vss. 114, 206, 286, 413, 472, 667, 702 sq. et congruunt cum Farn., ex quo videntur descripta esse.

Accessurus ad editiones, non possum silentio praeterire quae *Salmasius* Epist. Dedic., quae praecedit libellum de Hellenistica, a. 1643 scripsit, quo tempore iam dudum Victoriana et Canteriana prodierant: *quis Aeschylum possit adfirmare Graece nunc scienti magis patere explicabilem, quam Euangelia aut Epistolas Apostolicas? Unus eius Agamemnon obscuritate superat quantum est librorum sacrorum cum suis Hebraïsmis et Syriasmis et tota Hellenisticae supellectile, vel farragine.* Idem in Plin. Exerc. p. 418 Agam. vs. 881 egregie corrigens, vs. seq. edidit εἱμάτων βάφος pro βαφάς. Fieri potest ut typothetae sit vitium; at ib. p. 78 vs. 638 legitur ἐκ τῶν ἀβροπήνων προκαλιμήντῶν ἔπλευσεν ζεφύρου γίγαντος ὥρᾳ. Id quidem nisi ex corruptissimo codice descripserit, nescio quid statuam; si inde sua hausit eoque solo usus est, plane intelligo quo iure tantam Agamemnonis obscuritatem praedicaverit. Post eum crevit sensim meliorum editionum copia, nec defuerunt qui commentariis criticis et exegeticis Aeschylum explicarent. Quae omnia nihil iam attinet commemorare, suo pretio habere par est; modo ne quis existimet prope abesse ut omnia plana facta

sint. Sunt multa etiam nunc obscura; sed obscuritas illa minus e locorum corruptela quam ex loquentium, maxime Clyt., tecte et ambigue dicendi consilio orta. Sed, ut dicam quod verum est, illos studiorum fructus, quos maxime auxit aequalium cura et diligentia, obscurat prorsus miserrima ipsorum dramatum conditio. Editiones enim nuperrime paratae scatent innumeris coniecturis levissime et sine ulla veteris scripturae reverentia textui illatis. Nec tantum nova ubivis verba intruduntur, et integri saepe versus mutantur, sed etiam passim commovetur versuum ordo, passim lacunae pro arbitrio implentur. Ut brevi complectar, unus hic vultus in orbe, quem dixere chaos. Profecto Aeschylus ipse, si pauculas illas ex magno naufragio tabulas ei liceret inspicere, tempori diffisus cum Prometheo suo vincto exclamaret: *καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰςορᾶν ἐγώ.*

Equidem hunc Editorum in re pessimi exempli consensum maxime aversatus, collectis sedulo omnibus scriptorum Graecorum indiciis ac testimoniis quae ad Agamemnonem pertinerent, ne latum quidem unguem a Codicum auctoritate discedendum mihi arbitratus sum, singularem Lycurgi oratoris prudentiam admiratus. Mirabitur fortasse aliquis obstinatum animum, qui ne iis quidem locis (v. c. vs. 645, 881, 1119, 1462, 1563), ubi Aeschyli manus iam pridem communi iudicio restituta fuit, me demoveri de consilio passus sim; haud mirabitur qui reputaverit, quam difficile sit in eo modum servare et non admittere nisi ea quae in controversiam venire non amplius possint. Rem exemplo illustrabo; vs. 1303 *πρεπόντων*, omnium interpretum consensu corruptum, quum maxime genuinum sit, corrigam cum Herm. restituens *πρέπον τῷδ'*; Intercedet Martin, iubens me legere pro *πρεπόντων ὥστ' πρέπον τῳ σῶστρ'·* obstabit Keck, moniturus, simplicius legi debere *πρέποντα σῶστρ'·* ridebit me Aeschylus, ad sua me non sine stomacho revocans et Agamemnonis memor me monens: *τὸ μὲν καλῶς ἔχον ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον.*

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ὑπόθεσις Ἀγαμέμνονος [1].

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ εἰ πορθήσει [2]) τὸ Ἴλιον [3]) ὑπέσχετο [4]) τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν [5]) διὰ πυρσοῦ [6])· ὅθεν [7]) σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη [8]) τὸν πυρσόν· καὶ ὁ μὲν [9]) ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν [10]) τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται περὶ τοῦ πυρσοῦ [11]) ἐροῦσα [12])· ἐξ ὧν καὶ [13]) ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι [14])· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ [15]) Ταλθύβιος παραγίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ [16]) ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ [17]) ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. Αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται [18]) εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ [19])· Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰςελθεῖν [20]), τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος [21]) θάνατον καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου [22]) μητρο-

---

1) Ὑπ. τοῦ προκειμένου δράματος F. (add. παλαιόν). 2) πορθήσοι G. Marc. R. πορτήσοι A. T. 3) τὸν Ἴλιον R. 4) Om. G. Marc. A. R. T. 5) κατ' αὐτὴν σημ. τὴν ἡμέραν F. 6) διὰ τοῦ πυρσοῦ G. σημ. ἔφη διὰ π. A. R. T. 7) ὅπερ Marc. 8) ὥστε σκοπεῖν F. 9) ὁ μὲν οὖν F. (om. καί). 10) om. G. Marc. A. R. T. 11) πυρροῦ (σ supra scr.) Marc. 12) ἐρῶσα (ου sup. ω scr.) Id. μετ. ὄχλ. ἐρ. π. τ. π. Fl. F. 13) δὴ καὶ F. 14) παιανίζειν G. παιανίζουσιν Marc. παιανιάζουσι A. R. 15) καὶ om. Fl. 16) δὲ ἐπὶ Fl. F. Marc. 17) δὲ αὐτῷ Fl. δὲ αὐτῷ καὶ F. 18) προςήρχετο Fl. προςέρχεται F. 19) ὑπαντησάσῃ αὐτῷ add. F. 20) ἐλθεῖν Fl. εἰςελθ. τὰ βασ. F. 21) τε καὶ Ἀγ. F. 22) τὴν Ὀρ. F.

κτονίαν, καὶ εἰςπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. Τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται [23]), ὡς καὶ ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν [24]). Ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασάνδρας [25]) σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε [26]), πεποίηκέ τε [27]) Αἴγισθον [28]) καὶ Κλυταιμνήστραν ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον [29]) περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἑνὶ κεφαλαίῳ, τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας [30]), τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου [31]) ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς [32]).

Ἐδιδάχθη [33]) τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ [34]) ἔτει δευτέρῳ [35]). Πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ [36]) σατυρικῷ· ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς [37]).

Τὰ τοῦ δράματος πρόςωπα· φύλαξ· χορός [38])· ἄγγελος [39])· Κλυταιμνήστρα [40])· Ταλθύβιος κῆρυξ [41])· Ἀγαμέμνων· Κασάνδρα· Αἴγισθος [42]).

Προλογίζει ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος [43]).

---

[23]) θαύμαστόν ἐστιν Fl. F. [24]) Explevi sententiam; — ὡς καὶ ἔκπλ. καὶ οἶκτ. ἱκ. ἐμπ. Fl. F. V. C. ὡς ἔκπλ. ἔχον καὶ οἶκτ. ἱκανόν G. Marc. A. R. T. [25]) Κασάνδρα Marc. [26]) ἀπέδειξε Fl. ἀποδείκνυσιν F. ὑπέδειξεν Marc. A. R. [27]) δὲ F. πεποίηκέν τε Marc. A. [28]) Αἴγιςον Fl. [29]) διϊσχυριζομένους F. (om. ἑκ.) [30]) τὴν ἀναίρεσιν Ἰφ. προβαλλομένην F. [31]) Ὀρέστου G. Marc. A. R. Αἰγίςου (b sup. ς) Fl. τὸν δὲ τὴν Θυέστου F. [32]) συμφοράν F. [33]) ἐπιδάχθη (ἐδιδάχθη ex corr.) δὲ Fl. [34]) Ita Meurs. in Aesch. (Graev. Thes. Ant. Gr. X, 397) κη′ Fl. Marc. κ᾽η′ F. εἰκοστῇ ὀγδόῃ A. R. T. V. C. [35]) β. Marc. [36]) πρῶτος Fl. [37]) πρῶτος — Ἀφ. om. F. [38]) γερόντων add. F. (πρεσβυτῶν adsc. ad vs. 40 in M. G. Fl.) [39]) om. F. [40]) Ἠλέκτρα add. V. C. Ὀρέστης, Ἠλέκτρα T. [41]) κήρ. Ταλθ. F. [42]) Αἴγιςος. Fl. τροφός add. T. [43]) προλ. δὲ Fl. V. C. θερ. Ἀγ. om. F. πρ. δὲ ὁ θερ. Ἀγ. Ven. θερ. Ἀγ. ὁ προλογιζόμενος (ὁ προλογίζωμενος G. — mut. ex ὁ προλογίζων), οὐχὶ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθείς M. G. Marc. Etiam A. T. addito φύλαξ. Θερ. Ἀγ. ὁ προλογιζόμενος R.

Φυ. *Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων*
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν κυνὸς δίκην

---

1. — *Ἡ* (om. V.) *εἴσθεσις τοῦ* (*παρόντος* add. V.) *δράματος ἐκ συστηματικῆς* (*μονοστροφικῆς* V.) *ἐστὶ περιόδου· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λη', ὧν τελευταῖος μ α θ ο ῦ σ ι ν α ὐ δ ῶ κ ο ὐ μ α θ ο ῦ σ ι λ ή θ ο μ α ι· μετὰ δὲ τὸν κδ' κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον* (*δίμετρον* V.) *ἀκατάληκτον* F. V. In F. add. *ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς εἰσιόντος τοῦ χοροῦ* (*Ἡμέτ.*).

In F. supra textum: *τ ὸ π ρ ο ο ί μ ι ο ν ε ὐ κ τ ι κ ό ν.* — (1) *θ ε ο ύ ς· τούς* F. — *α ἰ τ. ζητῶ* F. — *ἀπ. ἐλευθερίαν* F.

2. *ἐτείας· μῆκος δ' ἦν* M. *ἐτείας, μῆκος δ' ἦν* G. A. *ἐτείας. μῆκος δ' ἦν* Marc. *ἐτείας μῆκος δ' ἦν* B. *ἐτείας, μῆκος δ' ἦν* R. *ἐτείας μῆκος ἦν* T. *ἐτείας μῆκος ἦν* Fl. *ἐτείας μῆκος, ἦν* V. (Sch. *γράφεται καί, μῆκος δ' ἦν*) C. *ἐτείας. μῆκος ἦν* F. *ἐτείας μῆκος. ἦν* Ven.

(2) *τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς.* M. Marc. G. Fl. R. V. *φυλακῆς λέγω τῆς χρονίας* F. — *μ ῆ κ. ἐπὶ* F. *ἐπὶ μῆκος δ' ἦν κοιμώμενος* Fl. *ἦν ἐπὶ μ. κ.* M. G. R. *ἐπὶ μακρὸν λέγει* Fl. — *κ ο ι μ. ἀνακλινόμενος* Fl. F. *ἀστείως εἴρηται* (*ἀστ. εἴρ.* om. V.) *τὸ κ ο ι μ. οὐκ ἐπὶ ὕπνου* (*κ. ἐπὶ μὴ ὑπνοῦντος* F.)· *πῶς γὰρ ἂν καὶ φρουροῖ* (*φρουροίη* F.) *καὶ ἄστρα βλέποι ὁ* (*τις* F.) *ὑπνῶν; ἀλλ' ἐπὶ ἁπλῆς ἀνακλίσεως* (*ἐπὶ ἀνακλ. ἁπλῶς εἴρηται* F.), *ἵνα* (*ἵν'* F.) *εἴη* (*ᾖ* V.) *ὁ φύλαξ οὗτος κοιμ. καθὰ καὶ κύων ἐν φυλακῇ νυκτερινῇ* Fl. F. (*Σχ. π.*) V. In F. add. *π ρ ώ τ η κ α τ α σ κ ε υ ή.*

(3) *στ. ἐν τοῖς οἴκοις* F. — *Ἀ τ ρ. τῶν* F. — *ἄ γ κ. ἀνέκαθεν, ἄνωθεν, ἐξαρχῆς* Fl. *τὸ ἄ γ κ. κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ* (*τοῦ* om. R.) *ἀνέκαθεν, τουτέστιν ἄνωθεν, ἐξαρχῆς* (*ἐξ ἀρχῆς* G. R. V.) M. Marc. G. R. V. *ἐν ἀγκάλαις* F. — *κ υ ν. δ ί κ. πρὸς τὸ φυλακτικὸν καὶ φιλοδέσποτον* M. Marc. G. R. *διὰ τὸ φ. καὶ* (*τε καὶ* F. V.) *φυλοδέσποτον* (*φιλοδ.* V.) Fl. F. V. In F. add. *καὶ ὅτι κρύπτων καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῖς ποσὶ ποιεῖται τὴν φυλακὴν τῶν οἴκων κατὰ τὴν νύκτα* (*Σχ. π.*).

[3] Hes. *ἀγρίαθεν* (*ἄγκαθεν* corr. *Fl. Christ.* ad Arist. Vesp. 2). *ἀνέκαθεν. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι.*

ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν·
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν.
Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
Εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω

---

4. *νεκτέρων* Marc. R.

(4) *κάτ.* *γινώσκω, ἔμαθον* F. — *ὁμ.* *ἤτοι τὸ πλῆθος* F.

[4] Ach. Tat. *Isag. in Arati Phaen.* p. 81: *πάλιν δ' Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τῷ κατασκόπῳ τὴν ἐμπειρίαν περιτίθησι, ποιῶν λέγοντα· ἄστρων — αἰθέρι.*

(5) *χειμ.* *ἤγ. χειμῶνα καὶ θέρος* F. — *βρ.* *τοῖς* F.

6. *αἰθέρι* B.

(6) *δυν.* *τοὺς δυναμένους παρὰ τὰ ἄλλα σημᾶναι τοὺς καιρούς* M. G. Fl. R. V. *ἄρχοντας τῶν καιρῶν* F.

(7) *φθ.* *δύνωσιν* Fl. F. — *ἀντ.* *τὰς ἀνατολάς* F. — *τῶν·* *τούτων* F.

(8) *φυλ.* *μηνύω* Fl. *ἐπιτηρῶ* F. — *λαμπ.* *ἤτοι τοῦ φρυκτοῦ* F. — *τὸ σ.* *τὸ σημεῖον* F. In F. add. *ἑτέρα κατασκευή.*

(9) *αὐγ. π.* *ἤγ. φρυκτωρίας λάμψιν* F. — *φάτ.* *φήμην τῆς νίκης καὶ τῆς ἁλώσεως* F.

10. *κρατεῖν* B. — (*γράφεται· κρατεῖ — ἐλπίζον* Steph. p. 378).

(10) *ἁλ.* *πορθητικήν* F. — *βάξ.* *φήμην* Fl. F. — *ὧδε·* *οὕτω* F. — *κρ.* *ἤγ. κρατεῖται* Fl.

11. *ἐλπίζω* (*ον* supr.) B.

(11) *γυν.* *τῆς Κλυταιμνήστρας* F. — *ἀνδρ.* *τὸ* (*τὸν* R.) *μείζονα ἢ κατὰ γυναῖκα* (*τὸ κατὰ ἄνδρα* F.) *βουλευόμενον*, (comma om. R.) *γενναῖον, ἢ κατ'* (*κατὰ* R. V.) *ἀνδρὸς βουλευομένης* (*βουλευόμενον* Fl. V.) M. G. Fl. R. V. — *ἐλπ.* *ἐλπίδα ἔχον* Fl. — *κέαρ.* *ἡ ψυχή* F.

[11] Io. Sicil. (ap. Walz. Rhet. VI, 225): *διὸ καί φησιν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις* (cf. Nub. 1371) *ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν, ὡς φαντασίας ἐχόντων κρημνωδῶν καὶ φραγμωδῶν· ὡς κἂν τῷ Ἀγαμέμνονι· γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζων κέαρ. Ἡ γὰρ λέξις σκληρά, καὶ ὁ ἦχος πάντων τοιοῦτος.*

12. *ὅταν* Ven. *νυκτίπλακτον* F.

(12) *εὖτ' ἄν.* *ἡνίκα* F. *ὁπότε φυλάσσω* Fl. — *νυκτ.* *ἐν νυκτὶ πλανωμένην, ἄγρυπνον* F. — *ἐνδρ.* *διὰ τὸ ὑπαίθριον κεῖσθαι* F. In F. add. *βάσις.*

εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
Νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.

Ὦ χαῖρε, λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.

---

(13) *εὐν. κοίτην* F. — *ὀν. ἤγ. ἄγρυπνον· οἱ γὰρ ἀγρυπνοῦντες οὐ βλέπουσιν ὀνείρατα* F.

(14) *ἢ περισσὸς ὁ γάρ, ἢ λείπει τὸ ἀλύων.* M. G. R. V. (*ἀλύω* l. De P.) — *παρ. ἔρχεται* Fl. *παρίσταται, ἐπέρχεται* F.

(15) *συμβ. συγκλεῖσαι* F.

16. *ὅτ' ἂν* M. G. Marc. A.

(16) *ἤγ. χαρμόσυνα μέλπει, θρηνητικὰ ᾄδει* F. *τοῦτο κατὰ τὴν παροιμίαν φησὶ τὴν λέγουσαν· φρουρᾶς ᾄδει* F. (*Σχ. π.*) — *μιν. λέγειν, κλαίειν* Fl.

(17) *ἀντ. τὸ ἐναντιούμενον* (*ἐναντίον* F.) *πρὸς τὸν ὕπνον* Fl. F. — *ἐντ. ποιῶν* F.

(18) *συμφ. τὴν οὖσαν διὰ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθου* F.

(19) *οἴκου διαπονουμένου οὐκ ἄριστα ὡς τὸ πρόσθεν* M. G. R. V. *οὐ διαπ. καὶ διοικουμένου ἄριστα ὡς πρόσθεν, ἤγ. καλῶς* F. — *διαπ. οἰκονομουμένου τοῦ οἴκου* Fl.

(20) *ἀπ. ἐλευθερία* F.

(21) *ὀρφν. σκοτεινοῦ* Fl. *νυκτερινοῦ* F.

(22) *δεῖ διαστήματος ὀλίγου* (*ὀλίγον* R.) (*ἐνταῦθα* add. in F. V.), *εἶτα ἀνακραγεῖν ὡς θεασάμενον τὸν πυρσόν* M. G. Fl. F. (*Σχ. π.*) R. — *λαμπτ. ν. ὦ λαμπτὴρ τῆς νυκτὸς χαῖρε, ὁ διδοὺς ἡμῖν φωταυγῆ ἡμέραν* F. (*Σχ. π.*) — *νυκτ. ἡμ.* (*τὸ δὲ νυκτὸς ἀντὶ τοῦ* Fl.) *ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδούς* (*δοῦσιν* M. G. *ἰδοῦσιν* R.) Fl. M. G. R. V.

23. *πιφαυσκον* M. *πιφαυσκων* (corr. ex *πιφασκων*) G.

(23) *πιφ. φαίνων* F. — *χορ. ἤγ. εὐφροσύνης* F.

(24) *συμφ. τοῦ συμβάντος ἁπλῶς* F.

ἰοῦ ἰοῦ.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.

---

25. ἰοῦ ἰου M.

26. σημαίνω Marc.

(26) σημ. δηλώσω F. — τορ. μεγαλοφώνως M. G. R. V. ἀληθῶς ἢ ὀξέως F.

27. ἐπαντειλασα Marc.

(27) εὐν. ἐξ F. — ἐπ. ἐγερθεῖσαν Fl. ὡς ἐπὶ ἄστρου ἢ σελήνης (ὡ. ἐ. ἄστρον ἢ σελήνην R.) M. G. V. δίκην ἄστρου φαινομένην F. — δόμ. ἐν F.

(28) ὀλ. εὐχὴν παρὰ τοῖς παλαιοῖς Fl. μετὰ θρήνου ὕμνον F. — τῇδε λ. τῇ φρυκτωρίᾳ F.

(29) ἐπ. ὀξέως ποιεῖν προςφέρειν ἐκείνῃ F. — Ἰλ. τοῦ F. Ἰλ. π. ἤτοι τὸ Ἴλιον F.

(30) ἑάλ. πεπόρθηται F. — ὁ φρ. ὁ φανός F. — ἀγγ. πρ. διαπρεπῶς σημαίνει M. G. R. V. διαπρεπής ἐστιν Fl. — ἀγγ. μηνύων F. — πρ. διαπρέπει F.

(31) αὐτ. πρὸ τῆς Κλυταιμνήστρας M. G. R. V. ἤγ. πρῶτος, τουτέστι πρὸ τῆς Κλ. F.

32. πεσόντα R.

(32) εὖ π. θ. οἰκειώσομαι M. G. R. V. — πεσ. ἐπελθόντα, γεγονότα F. — θήσ. ἤγ. δείξω F. διὰ τῆς ἡμετέρας εὐφροσύνης καὶ τῆς χορείας δείξω καὶ ἐγὼ τὰ συμπεσόντα νῦν τοῖς δεσπόταις ὡς καλῶς ἔπεσον· καὶ ἐγένοντο F. (Ἡμ.)

[32] Suid. τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι· — ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι περίστησι· τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσὸν παθήσομαι τρὶς ἓξ βαλοῦσα τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας. Eadem in Phot. *Lex.* sed correctius ita: πεσόντα θήσ. et βαλούσης.

33. φρυκτορίας G.

(33) παροιμία τὸ τρὶς ἓξ βάλλειν ἐπὶ τῶν ἄκρως εὐτυχούντων (Fl.). ἐπεὶ καὶ τοῖς κυβευταῖς οὐκ ἔστι πλείω τούτων εὐθυβολῆσαι (εὐβολῆσαι Hemst. ad Luc. I. p. 487) F. V. καὶ παροιμία (κατὰ παροιμίαν M. ἔστι

Γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί·
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· — οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι
σαφέστατ' ἂν λέξειεν· — ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοὺ μαθοῦσι λήθομαι.

Χο. Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου

δὲ καὶ π. V.) *ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.* G. R. M. V. *λέγουσι δὲ ταὐτὸν καὶ ἑτέρως· ἀεὶ — κύβοι* F. (*Σχ. π.*) *ἤγ. εὐτυχῶς ἀποβάσης ἐμοὶ τῆς τοῦ πυρσοῦ φυλακῆς, ἐλθόντος δεσπότου* F.

34. *γένοι* Marc.

(34) *μολ. ἐλθόντος δεσπότου* F.

(35) *ἄν. τοῦ Ἀγαμέμνονος* F.

(36) *βοῦς. παροιμία ἐστὶν* (*ἐστὶ τὸ βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει* F.) *ἐπὶ τῶν ἀλάλων* (*ἐπὶ τῶν μὴ λαλούντων διά τινα αἰτίαν· λέγει οὖν καὶ οὗτος* F.) Fl. F. *ἢ* (*ἀντὶ τοῦ* add. in Fl. F.) *βάρος* (*μοι* add. in F.) *ἐπίκειται, ἢ φοβοῦμαι ζημίαν ἐπικεισομένην μοι* M. G. Fl. F. (*Σχ. π.*) V. *Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι* (R.). *Ἄλλως· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλάλων* V.

(37) *βέβ. ἐπίκειται* F. — *φθ. ἤγ. φωνήν* F.

38. *λέξει* Fl.

(38) *σαφ. φανερῶς* F. — *λέξ. εἴποι* F. — *ὡς. ὅτι* F.

(39) *μαθ. τὴν μοιχείαν τῆς Κλυταιμνήστρας* Fl. *τοῖς γινώσκουσι τὰ περὶ τῆς μοιχείας* F. — *αὐδ. λέγω* F. — *λήθ. προσποιοῦμαι ἐπιλελῆσθαι, ἤγ. μὴ εἰδέναι* F.

40. *ἐπεὶ Πριάμῳ* Marc. *ἐπεὶ Πριάμου* F.

40. — *Ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων σλβ', ὧν τὰ μὲν ξδ' ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ καὶ μονόμετρα. Ἑξῆς δὲ μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξεν. Καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ καὶ ἑφθημιμερῆ, καὶ δίμετρα ἀκατάληκτά τινα καὶ μονόμετρα ξδ'. Ἑξῆς δὲ εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβὰς καὶ ἑτέρῳ μέτρῳ ἐχρήσατο· καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα χοριαμβικὰ δίμετρα καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ καὶ ἀκατάληκτα καὶ ἡμιόλια καὶ πενθημιμερῆ, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ ρδ', ὧν τελευταῖον γαίας μονόφρουρον ἕρκος.* V. — *Στροφὴ συστηματικὴ κώλων ξδ'.* F. — *Τὰ* (*δὲ* add. V.) *τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τῶν Περσῶν δράματος, ἑτέρως εἰσὶν ἐσχηματισμένα· τὰ μὲν γάρ εἰσι μονοστροφικὰ καὶ συστηματικὰ ἐξ ὁμοίων*

μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
τῆςδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη

(ἐ. ὁμ. om. V.) κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους, τὰ δὲ κατὰ σχέσιν· εἰσὶ δὲ τὰ κατὰ σχέσιν στροφαὶ (στροφῶν V.) ἕξ. Ἔστι δὲ τῆς παρούσης μονοστρόφου στροφῆς τὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ ξδ', ὧν τὰ μὲν εἰσι δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ μονόμετρα· τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων δίμετρα καταληκτικὰ, ἤτοι (ἤγουν V.) ἑφθημιμερῆ. Ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι πάσαις παράγραφος. F. (Ἡμ.) V.

(40) ἔτ. τόδ'. ἐστὶ F. — ἐπ. ἀφ' οὗ Fl. F.

[40] Schol. *ad Arist. Eqq.* 586: ὁ δὲ (χορὸς) τραγικὸς ιε', ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Om. in antt. Codd. — Schol. Barocc. 74 *ad Eur. Phoen.* 239 (Valck. ib. p. 802): ἰστέον δὲ ὅτι τῷ τοιούτῳ χρῶνται οἱ ποιηταὶ σχηματισμῷ ἐν τοῖς χοροῖς, τὰ μὲν μονοστρόφως καὶ κατὰ συστήματα ἐκφέροντες, τὰ δὲ κατὰ σχέσιν, ὅτε διηγηματικὸν ποιοῦσι τὸν λόγον. Τούτου τοῦ σχήματός ἐστι — παρ' Αἰσχύλῳ ἐν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις τὸ θρέομαι — ἄχη (78), ἐν δ' Ἀγαμέμνονι ὀνομαζομένῳ δράματι αὐτοῦ τὸ δέκατον — ἐπεὶ Πριάμου — ἄναξ.

(41) ἀντ. ἀντὶ τοῦ (om. in F.) ἐχθρός. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἐχθρῶν (ἡ μεταφορά add. in F.) M. G. F. R. V. In Fl. adscr. ad h. vs. et 46, 49, 51 (στροφοδινοῦνται) μονόμετρον.

(42) ἠδ'. καὶ F.

(43) Διόθ. ἐκ Διὸς γὰρ ἡ βασιλεία δίδοται F.

(44) ὀχ. ἰσχυρὸν F.

45. (Sch. γράφεται καὶ Ἴλιον (Ἴλιον R.) αὐτάν R. V.)

(45) Ἀργ. ἀπὸ μέρους· τῶν Ἑλλήνων F.

(46) τῆςδ'. τοῦ Ἄργους, ἢ τῆς Ἑλληνικῆς F.

47. ἦραν G. A. — στρατιῶτιν A.

(47) ἦρ. ἐκίνησαν F. — στρ. στρατιωτικὴν F. — ἀρ. βοήθειαν F.

48. (γράφεται κλάγξαντες St. l. l.)

(48) ἐκ θ. οὐ γὰρ (γ. om. F.) γλώσσῃ ἀλλ' ἔργῳ θυμούμενοι M. G. F. R. (is addit: τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ. οὔτ' ἐπακτίοις. οἵτινες —. cf. 50) V. — κλ. βοήσαντες Fl. F. ἠχήσαντες F. — Ἄρη. Ἀττικῶς· κοινῶς Ἄρην Fl.

τρόπον αἰγυπιῶν,
οἵ τ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων
ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
Ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων,
ἢ Πάν, ἢ Ζεύς, οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων

---

(49) *τρ.* *δίκην* F. — *αἰγ.* *ἀετῶν* F.

50. (*γράφεται ἐπακτίοις* St. p. 894). — *ἄλγεσσι παίδων* V. C.

(50) *ἐκπ.* *τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ* M. G. F. V. (qui praem. *ἄλλως*). *πάτος γὰρ ἡ ὁδός· ἢ* (om. in Fl.) *ἐκπατίοις λεχέων ἀντὶ τοῦ τοῖς ἔξω τῆς οἰκίας αὐτῶν* (*αὐτ. οἰκ.* Fl.)· *τὸ δὲ ὅλον· οἵτινες ἀπολέσαντες τὸν πόνον* (*τοὺς πόνους* V.) *τῶν ὀρταλίχων τῶν ἐν τοῖς δεμνίοις τηρουμένων* (*οὕτω γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν*) *στροφοδινοῦνται ἐν ἄλγεσι τῶν παίδων ἐκπατίοις. ὕπατοι, ἤγ. ὑπεράνω τῶν λεχέων, πληττόμενοι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν· δέον δὲ εἰπεῖν ἐκπατίων παίδων, ἐκπατίοις εἶπε πρὸς τὸ ἄλγεσιν.* F. (*Ἡμ.*) V. *οἵτινες ὕπατοι ὄντες, ὀλέσαντες δὲ τὸν πόνον τῶν ὀρτ. τὸν — τηρούμενον, ἐπὶ τῶν λεχέων στροφ.* M. G. R. — *παίδ.* *αἰχμαλώτων* Fl.

(51) *ὕπ.* *ὑπέρτατοι, ἤτοι ὑπεράνω τῆς κωλιᾶς* (l. *καλιᾶς*) F. — *στρ.* *στρέφονται, περίπτανται* F.

(52) *ἀντὶ τοῦ πετόμενοι* Fl. — *πτ.* *κινήσεσιν* F. — *ἐρ.* *πληττόμενοι* F.

(53) *δεμν.* *ὃν εἶχον πόνον εἰς τὸ φυλάσσειν τὰ ἐν τῇ καλιᾷ τέκνα* F.

[53] Hes. *δεμνιοτήρη πόνον· Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· καθόσον οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοί εἰσιν, ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέπω πέτεσθαι δυνάμενοι. πόνον δὲ τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν.*

(54) *ὀρτ.* *τῶν μηδέπω πετομένων* (*πεττομ.* R.) *νεοσσῶν* (*νεοττῶν* G. R. V.) M. G. R. V. *τῶν αἰχμαλώτων* Fl. *νεοσσῶν* F. — *ὀλ.* *ἀπολέσαντες· οὐ γὰρ ἔτι πονήσουσιν* F.

(55) *ὕπ.* *ὁ ὑπέρτατος* F. — *ἀΐων.* *ἐπακούσας* F.

(56) *Πάν.* *ὁ ὄρειος* M. Fl. In G. *ὁ ὄρειος* adscr. ad *Ἀπόλλ.* sed infra. — *οἰων.* *τὸν τῶν ἀετῶν θρῆνον* F.

(57) *ὀξ.* *τὸν μετ' ὀξείας βοῆς γινόμενον* F. — *τῶνδε μετ.* *τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν* F. *ὑπὲρ* (*ἐπὶ* R. V.) *τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν* (M. G. V. R.) *πέμπει τοῖς παραβᾶσι καὶ μετοικίσασιν αὐτοὺς ὕστερον τιμωρίαν* Fl. F. (*Σχ. π.*)

[57] Schol. *ad Soph. Oed. C.* 934: *μέτοικος· ἀντὶ τοῦ ἔνοικος· οὐ γὰρ*

ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
Οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεύς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου

αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτοικος, ὡς ἡμεῖς φαμέν, εἴρηται, μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας μεταβαίνοντας καὶ κατοικοῦντας ἐν ἑτέραις [corrupte Cod. Elmsl. ap. H. et Suid. v. μέτοικοι ita: μετοίκους κ. τ. ἀ. ἑ. χώρας οἰκοῦντας πρὸς (πρὸς δὲ S.) τοὺς μετοικισθέντας ποθέν· τοῦτο δὲ σημαίνει (σημ. om. Cod.) ἔνοικον. Patet, τοὺς μετ. ποθὲν aliud scholium esse ad μετοίκους, tum οἰκ. πρὸς dictum esse pro προσοικοῦντας, quo pertinet τοῦτο δὲ ἔνοικον]. Κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγαμέμνονι, λέγων οὕτως· τῶνδε μετοίκων (in Cod. add. ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων)· μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς ἐκεῖ (in Cod. κἀκεῖσε pro ἐκεῖ) ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους (ἀντὶ τῶν ἐνοίκων Cod.) Suid. post σημ. ἔνοικον haec habet: Αἰσχύλος τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων· ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. — Patet, varia conflata esse in unum; alius legens τῶν δὲ μετοίκων, adscripsit: ἀντὶ τῶν ἐνοίκων· alius ad τῶνδε μετ. scripsit: ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων· μετ. — ἐκεῖ (in Agam.). Alius ad idem scr. μετ. — ἐκεῖ ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. Ad κἀκεῖσε (i. e. εἰς τοὺς ὑψ. τόπ.) fort. scriptum fuerat inepte μετοικισθέντων.

(58) ὑστ. ἤτοι ὕστερον F.

59. ἐρινυν Marc. ἐριννύν V. C.

(59) παρ. τοῖς F. ἤγ. τοῖς παρανόμοις ἐκείνοις F. τοῖς παραβήσασι καὶ μετοικήσασιν (μετοικίσασιν V.) αὐτούς M. G. R. V. — ἐρ. φθοράν, τιμωρίαν F.

(60) ὁ κρ. ὁ θεός F.

(61) ξέν. ὁ φίλιος F.

(62) πολ. (τῆς F. V.) πολλοὺς μνηστῆρας ἐσχηκυίας M. G. F. R. V. πολυάνδρου, ἐν ᾧ ζήτει καὶ Λυκόφρονος τὰ περὶ Ἑλένης εἰρημένα πεντάγαμβρα νυμφεῖα. (Alex. 146) F. (Σχ. π.) — γυν. τῆς Ἑλένης F.

63. γυιοβαρῆ R. (Id. in Sch. lemm. γαιοβαρῆ).

(63) παλ. ἀγωνίσματα, μάχας F. — γυιοβ. βαρέα καὶ μὴ ἐῶντα ἀνανεῦσαι τοὺς πίπτοντας M. G. R. V. βαροῦντα τὰ μέλη τῶν ἀγωνιζομένων F.

64. ἐριδομένου G. Marc. ἐρειπομένου (δο supr.) Fl.

(64) κον. ἐν τῇ γῇ F. — ἐρειπ. πίπτοντος F. Cf. vs. 606.

διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσί θ' ὁμοίως. Ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἐστί· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων
οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
Ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.

---

(65) *διακν.* *διακναιούσης* M. G. *λυπουμένου διὰ τοὺς πολέμους* F. — *ἐν πρ.* *ἐν ἀρχαῖς* F. *πρὸ τῆς ἁλώσεως* Fl. *κυρίως ταῖς πρὸ γάμου θυσίαις· νῦν δὲ ταῖς πρὸ τῆς ἁλώσεως μάχαις* M. G. F. (*Σχ. π.*) R. V. *τὸ δὲ ὅλον οὕτω· πιπτόντων ἐπὶ γόνυ καὶ ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων ὁμοίως, ἤτοι νικωμένων ἐν ἀρχαῖς τῆς μάχης, μέχρις ἂν τελεσθείη τὸ πεπρωμένον.* F. (*Σχ. π.*)

(66) *κάμ.* *δόρατος* Fl. *τοῦ δόρατος* F. — *Δαν.* *τοῖς Ἕλλησιν* F.

(67) *ἔστι·* (*παρὰ τὸ* R. V.) *καὶ τὸ* (*τῷ* G.) *μὲν ὥς κε πέλει τῶς* (*τῷ. σ'* G.) *ἔσται* M. G. R. V. cf. Ap. Rh. II. 345.

(68) *τὸ πεπρ.* *τὸ μεμοιρασμένον* F.

(69) *ὑποκλ.* *λείπει τὸ τίς* M. G. *λείπει τίς* F. *τὸ τὶς λείπει* V. — *ὑπολ.* *σπένδων* F.

(70) *ἀπ. ἱερ.* *τῶν θυσιῶν τῶν Μοιρῶν καὶ τῶν Ἐρινύων* (*Ἐριννύων* R. V.), *ἃ καὶ νηφάλια* (*νιφάλια* G.) *καλεῖται* M. G. R. V. *ἤγ. τῶν Ἐριννύων* F.

(71) *ἀτ.* *μεγάλας, ἐκτεταμένας* F. — *παρ.* *ἤγ. παρακρούσεται θέλξας* F. *δέον εἰπεῖν· οὐ θέλξει τὰς ὀργὰς τῶν Ἐριννύων τῶν δεχομένων τὰ ἄπυρα ἱερὰ, ἤγ. τὰς ἀπύρους θυσίας· ὁ δὲ τὰς ὀργὰς εἶπε τῶν ἀπύρων ἱερῶν· εὐτελῆ γάρ τινα ταύταις ἔθυον μὴ δεόμενα πυρός.* F. (*Ἡμ.*)

72. *ἀτίτα ισαρκὶ* M. *ἀτίταια* B.

(72) *ἀτ.* *ἤγ. βεβλαμμένοι* F. *βλάβην ἔχοντες ἀπὸ τοῦ γήρως* Fl. — *σ. π.* *γήρει* Fl. *ἤτοι τῷ γήρᾳ* F.

(73) *ἀρ.* *βοηθείας* F.

(74) *μίμν.* *μένομεν ἐνταῦθα* F. — *ἰσχ.* *δύναμιν, ὑπηρεσιν* (l. *ὑπηρέτησιν*) F.

75. *ἰσοπεδα* Marc. R.

(75) *ἰσ.* *ἤγ. ἀσθενῆ καὶ οἷα ἡ τῶν παίδων* F. — *νέμ.* *παρέχοντες* F. *σκ.* *τῇ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ* F.

Ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ·
τόθ' ὑπέργηρως φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης τρίποδος μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.

Σὺ δέ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,

---

(76) *νεαρ. ὁ νέος, ἤτοι ὁ τῶν νέων* F. — *μυελ. ἤγ. ἡ τῶν μελῶν δύναμις* F.

(77) *ἀν. ἄρχων, ἰσχύων* F.

78. *ἔνι χώρωι* M. *ἐπὶ χώρα* B. *ἐνὶ χώρᾳ* Marc. *ἔνι χώρα* Fl.

(78) *ἰσ. ἴσος τῷ τῶν γηραιῶν, ἤγ. ἀσθενής ἐστι* F. — *ἄρ. βοήθεια* F. — *ἔνι χ. τῷ τόπῳ ἐκείνῳ* M. G. V. *ἐξ ἐκείνων, ἤγ. τῶν νέων, τῶν παίδων* F.

79. *τίθιπερ γήρως* M. *τίθι περ γήρως* G. Marc. A. *τό θ' ὑπέργηρων* F. *τόθ' ὑπέργηρων* V. C.

(79) *τό θ' ὑπ. ἤγ. τὸ πολλὰ γηρᾶσαν* (l. *γηράσαν*) F. — *φυλλ. κόμης* Fl. *ἤγ. τοῦ ἄνθους τῆς νεότητος* F.

(80) *κατ. ξηρανθείσης* Fl. F.

(81) *στ. πορεύεται* F. — *παιδ. νέου βρέφους* F. — *οὐδ. ἀρ. οὐδαμῶς κρείττων, ἀλλ' ἴσος* F.

82. *ἡμερόφατον* Marc. *ἡμερόφαντον* Fl.

(82) *ὄν. ὡςανεὶ ὄναρ ὁ γέρων* Fl. *ὄν. ἡμ. ἤγ. ὄναρ ἐστὶν ὁ γέρων ἐν ἡμέρᾳ φαινόμενον* F. — *ἀλ. ἀλᾶται* M. G. R. V. *πλανᾶται ὁ γέρων* F. (76—82) *τοῦτο εἰπεῖν διὰ τούτων βούλεται, ὅτι ὥςπερ τῶν νεαρῶν παίδων ἡ δύναμις ἴση ἐστὶ τῇ τῶν πρεσβυτῶν, ἤγ. ἀσθενὴς, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτῆς βοήθειά τις τῇ χώρᾳ, οὕτω καὶ οἱ ὑπεργηράσαντες ἄνθρωποι ξηρανθείσης τῆς ἀκμῆς αὐτῶν τῆς ἐκ τῆς νεότητος, πορεύονται μὲν ὁδοὺς τρίποδος, τουτέστι διὰ βακτηρίας ποιοῦνται τὴν πορείαν, πλανῶνται δὲ καὶ περιφέρονται ὥςπερ ὄναρ ἡμερινὸν, οὐδὲν διαφέροντες τῶν ἀσθενῶν παίδων. Πρῶτον δὲ οὐδετέρως εἰπὼν τὸ ὑπέργηρων, εἶτα ἀρσενικῶς ἐπέφερε τὸ ἀρείων πρὸς τὸ σημαινόμενον, ἤτοι πρὸς τὸν γέροντα* F. (*Ἡμ.*)

83. *Τυνδάρεω* (ου supr.) M.

(83) *Τυνδ. τοῦ* F.

84. *Κλυταιμήστρα* Marc.

(84) *θύγ. ὦ* F. — *βασ. βασίλισσα* F.

τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων
βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
Τούτων λέξαις ὅ τι καὶ δυνατὸν

---

(85) τί χρ. διατί; M. G. V. διατὶ; R. — ἐπ. νοήσασα F.

(86) τίν. ἤγ. ὑπὸ ποίας ἀγγελίας πεισθεῖσα F.

87. θυοσκοεῖς T.

(87) περίπ. ἤγ. δι' ἐπιστολῆς θυσίαν πέμπεις Fl. ἤγ. πανταχοῦ διαπέμπουσα F. — θυοσκ. θύματα κινεῖς, πέμπεις F. εὕρηται καὶ θυοσκοεῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ θυοσκόος, ὁ διὰ θυσιῶν τὸ μέλλον κοῶν, ἤτοι νοῶν· θύος γὰρ τὸ θῦμα F.

(88) ἀστ. τῶν μεμερισμένων κατὰ τὸ ἄστυ F.

(89) ὑπ. τῶν ἐξόχων F. — χθ. τῶν ὑπὸ γῆν F.

(90) ἀγ. τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ὄντων F.

(91) βωμ. ναοί F. — δωρ. θυσίαις Fl. θύμασι F. — φλ. λάμπουσι Fl. λάμπονται καιομένων τῶν θυμάτων F.

(92) οὐρ. ἤγ. μεγάλη καθ' ὑπερβολὴν F.

(93) ἀν. ἀναλάμπει F.

94. χρίματος R. (Id. in Sch. lemm. χρίσματος).

(94) φαρμ. βαπτομένη Fl. θεραπευομένη F. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰατρῶν τοῦτο εἴρηται τῶν διά τινων φαρμάκων καὶ χρισμάτων μαλακῶν καὶ καθαρῶν θεραπευόντων τοὺς ἀσθενοῦντας F. (Ἡμ.) — χρ. τοῦ ἐλαίου M. G. Fl. F. R. V. — ἁγν. καθαροῦ F.

(95) ἀδ. καθαραῖς F. — παρ. θεραπείαις F.

96. μηχόθεν R. (In Sch. l. μύχοθεν).

(96) πελ. θύματι F. — μυχ. σκοτεινῷ Fl. ἤγ. ἐκ τῶν μυχῶν, τουτέστι τῶν θαλάμων τῶν βασιλείων F. λείπει (om. R.) κομιζομένων M. G. R. V.

97. λέξασ' Marc.

(97) ὅ τι ἐστι F.

καὶ θέμις αἰνεῖν,
παιὼν τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης,
ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα.

Κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον, κράτος αἴσιον ἀνδρῶν

---

(98) *θέμ. δίκαιον* F. — *εἰπ. πρὸς ἡμᾶς* F.

99. *παιὼν* Fl.

(99) *παιών· θεραπευτής* Fl. F. *ἰατρός* F. — *τῆςδε μερ. τῆς ἡμῶν φροντίδος τῆς περὶ τούτου* F.

100. *ἣ νῦν* Marc.

(100) *ἥ· ἥτις δή* F. — *νυν· δή* F. — *τοτὲ· ἔσθ' ὅτε μὲν* M. R. V. *τοτὲ· ποτὲ* F. — *κακ. κακὰ διαλογιζομένη* F. — *τελ. ὑπάρχει* F.

101. *ἀγανὰ φαίνεις* Marc.

(101) *τοτὲ· ποτὲ* F. — *ἀγ. πραεῖα* Fl. *εὐφραντά* F. — *φαίν. δεικνῦσα* F.

102. *ἄπλειστον* Marc.

(102) *ἀμ. ἀποσοβεῖ* Fl. *βοηθεῖ* F. — *ἀπλ. τὴν ἀκόρεστον* F.

103. Ita Marc. *φρένα λύπης* T. (*λυπησίφρονα* Scal. Hinc fort. l. *λυπησίφρονα φθορόθυμον*).

(103) *ἥτις ἐστὶ θυμοβόρος λύπη τῆς φρενός* M. G. R. V. *τὴν βιβρώσκουσαν τὴν ψυχὴν καὶ λυποῦσαν τὰς φρένας καὶ τὸν λογισμόν* F. — (100—103): *ἡ φροντίς, φησι, ποτὲ μὲν κακὰ διαλογίζεται περὶ τῶν ἀποδημούντων. δηλονότι φίλων, ποτὲ δὲ θυσίαν ποιοῦσα λαμβάνει χρηστὴν ἐλπίδα· ἥτις ἡ ἐλπὶς θεραπεύει τὴν τοιαύτην φροντίδα τὴν βιβρώσκουσαν τὴν ψυχὴν καὶ λυποῦσαν τὰς φρένας καὶ τὸν λογισμόν. Τῆξις γάρ φησι καρδίας* (cf. Schol. ad 395) *ἔμμονος λογισμός* (*perpetua commentatio abit in animi tabiem*). *Λυποφρένα δὲ γράφε· οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς· δέον δὲ εἰπεῖν καὶ λυποφρένα, ἀσυνδέτως ἐπέφερεν.* F. (*Ἡμ.*)

104. — *Στροφὴ ἑτέρα κώλ. ιθ'.* F. — *Ἐντεῦθεν αἱ κατὰ σχέσιν ἄρχονται στροφαί, καὶ εἰσι τῆς πρώτης ταυτησὶ στροφῆς τὰ* (om. V.) *κῶλα ιθ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. Εἰσὶ δὲ τὰ πλείω μὲν ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ καὶ μονόμετρα καὶ πενθημιμερῆ· τινὰ δὲ καὶ δακτυλικὰ καὶ* (κ. om. V.) *ἰαμβικά. ἃ καὶ μετρήσεις ἑπόμενος οἷς πρότερον εἰρήκαμεν. Τὸ μέντοι τελευταῖον κῶλον τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς καὶ τῆς ἐπῳδοῦ καλεῖται ἐφύμνιον, καὶ*

ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει
πειθὼ μολπάν,

ἔστι δακτυλικὸν πεντάμετρον. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος· ἔστι δὲ τριὰς ἐπῳδική F. (*Ἡμ.*) V.

(104) *κύρ. ἥγ. δυνατός εἰμι εἰπεῖν τὸ συμβὰν αὐτοῖς σημεῖον* (*ἐν ὁδῷ* add. in F.) *ἐξιοῦσιν* (*ἀγαθόν* add. in F.) M. G. Fl. F. R. — *ὁδ. τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθὲν* M. G. Fl. R. V. Post *ἐξιοῦσιν* in Fl. *τὸ δὲ ὅδιον ἀντὶ τοῦ ἐνδοξότατον. — αἴσ. ἀγαθόν* F.

[104] Arist. *Ran.* 1276 *κύριός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτος αἴσιον* [1]) *ἀνδρῶν·*
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
1285 *ὅπως Ἀχαιῶν* [2]) *δίθρονον κράτος Ἑλλάδος ἥβαν* [3]),
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
Σφίγγα δυςαμερίαν [4]), *πρύτανιν κύνα, πέμπει,*
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι [5]) *θούριος ὄρνις* [6]),
τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
κυρεῖν [7]) *παρασχὼν ἰταμαῖς* [8]) *κυσὶν ἀεροφοίτοις.*

Schol. [1]) *ἐν τοῖς πλείστοις αἴσιον· Ἀσκληπιάδης τὸ ὅσιον. ἔστι δὲ ἐξ Ἀγαμέμνονος Αἰσχύλου. — ὅσιον] ἁγίαν καὶ δικαίαν ἐπικράτησιν.* Cant. l. [2]) *Εὐριπίδης ὁμοίως τὰ Αἰσχύλου χορικὰ μέλη διεσπασμένως ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων δραμάτων· τοῦτο μέντοι ἐξ Ἀγαμέμνονος· δίθρονον δὲ κράτος αὐτόν τε καὶ τὸν Μενέλαον· ἀκμὴν δὲ τὴν νεότητα· ἔστι δὲ ἀναπόδοτον.* [3]) *ἥβας] ἀκμῆς, ἰσχύος.* [4]) *τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. Ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου.* (Vulg. *δυςαμεριᾶν.*) [5]) *ἐξ Ἀγαμέμνονος ἐκ τῆς συνεπείας τοῦ κύριός εἰμι θροεῖν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ τῆς Σφιγγὸς πόδες λεοντώδεις ἦσαν, ὁ δὲ τοῦ λέοντος ὄνυξ δίκην δόρατος πλήττει, διὰ τοῦτο δόρατι εἶπεν.* [6]) *ἡ πολεμοῦσα Θηβαίοις τύχη.* [7]) *ἐπιτυχεῖν.* R. v. Θ. *καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος.* R. v. [8]) *ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντοις* R. *τοῖς ἁρπακτικοῖς ἀετοῖς· ταῦτα δὲ ὡς ἀσαφῆ πάρελθε.* V. — De *metro* Schol. ita: *τὸ τέταρτον κῶλον* (*κύριός-κράτος*) *δακτυλικὸν τετράμετρον· ἔστι δὲ κῶλον ἐκ χοροῦ, ὡς ἀνέγνων ἐν Ἀγαμέμνονι δράματι Αἰσχύλου· τὸ ε'* (*αἴσ. ἀνδρῶν*) *ὅμοιον δίμετρον· ἔστι δὲ ἡμιτελὲς ἐνταῦθα· τὸ γὰρ τέλειόν ἐστιν· αἴσιον ἀνδρῶν ἐκτελέων, ὅπερ ἐφθημιμερές ἐστιν.*

105. *καταπνέει* Marc.

(105) *ἐκτ. τῶν ἐν τέλει ὄντων, ἢ τῶν βασιλέων* F. — *θεόθ. πείθει γάρ με ἡ παρὰ θεῶν πίστις μέλπειν, καὶ λέγειν ὅτι εὖ πράξουσιν οἱ Ἀτρεῖδαι ὅσον ἀπὸ τοῦ σημείου* M. G. R. V. *παρὰ θεῶν* F. — *καταπνεύει. διὰ τὸ μέτρον* F.

ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβαν
ξύμφρονα τάγαν,
πέμπει ξὺν δορὶ δίκας πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινός, ὅ τ' ἐξόπιν ἀργίας,
φανέντες ἴκταρ μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου,
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,

---

(107) *σύμφ.* ὁ γὰρ σύμφυτός μοι αἰών, ὅ ἐστι τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς θεοὺς πειθὼ μολπήν μοι καὶ ἀλκὴν καταπνεῖ· ὅ ἐστιν· εἰ καὶ γέρων εἰμί, ὅμως μέλψω τὰ γεγονότα· πέποιθα γὰρ ὅτι εἰς πέρας (ἐσπέρας R.) αὐτὰ ἄξουσιν οἱ θεοί M. G. F. (Σχ. π.) R. V.

[107] Hes. *ἀλκή·* δύναμις, ἰσχύς· ἢ ἀλέξησις· ἢ μάχη. *Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι.* Cf. 420, 1014.

108. *ἥβας* Cas.

(108) *δίθρ.* ἤγ. τοὺς δύο βασιλεῖς τοὺς Ἀτρείδας καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων νεότητα καὶ ἀκμαίαν ἡλικίαν F. τοὺς κρατοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν ἥβην, καὶ τὴν ὁμόφρονα περὶ τὰ τακτικά· λέγει δὲ τοὺς Ἀτρείδας. M. G. R. V.

109. *ξύμφρονα τὰν γᾶν* Marc. *τάνγαν* (' et ' supr. α poster.) G. (In M. vss. 109—111 alia manu scripti).

(109) *σύμφρ.* τὴν ὁμόφρονα τάξιν F.

110. *πέμπει ξὺν* Marc. — L. *δορὶ καὶ χερὶ πρ.*

(110) *ξὺν δορί.* σὺν πολέμῳ F. — *δίκ.* τιμωρίας F. — *πρ.* ἀπαιτητῇ, ἤγ. δίκην εἰςπραξομένῳ F. — *δίκ. πρ.* τῷ δίκην εἰςπρ. M. G. R. V.

(111) *θούρ.* ὁ ὁρμητικός F. — *ὄρν.* ὁ ἀετός F. — *Τευκρ.* τὴν Τρωϊκήν· ἀπό τινος ἄρχοντος Τεύκρου F. — *αἶαν·* γῆν F.

112. *οἰων. βασ.* om. B. — *ἀργίας* Marc. *ἀργίας οἱ* Fl.

(112) *οἰων.* τῶν ὀρνέων· ἀπὸ μέρους F. — *βασ.* τοῖς F. — *ὁ κελ.* ὁ μέλας F. — *ὅ τ' ἐξ.* ὁ ἐξοπίσω λευκός, ὅ ἐστιν ὁ πύγαργος. M. G. R. V. ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν λευκός, ἤτοι ὁ πύγ. F. — *ἀργ.* εἶδος ἀετοῦ Fl.

113. *χειρὸς* A. — *δορυπάλτου* Marc.

(113) *ἴκτ.* ἐγγύς Fl. F. — *μελ.* τῶν οἴκων F. — *χερ.* ἐκ δεξιᾶς, ὅ ἐστιν εὐσυμβόλως M. G. (*ἐκ δεξ.* ὅ ἐστ. εὐσ. R.) ἤτοι τῆς δεξιᾶς, δι' ἧς πάλλουσι τὸ δόρυ F.

[113] Тпом. M. *ἴκταρ·* ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. *Αἰσχύλος·* *ἴκταρ μελάθρων.*

114. *παμπρέποις ἐνέδραισιν* Marc. *παμπρέποις ἐν ἕδραις* B. *παμπρέπτοισιν ἕδραις* Fl. *παμπρέπτεσιν ἕδραις* F.

(114) *παμπρ.* εὐπρεπέσιν. ἡ εὐθεῖα ἡ παμπρέπτις F. *παμπρέποις·*

βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
Αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν, δύο λήμασι δισσοὺς

τοῖς βασιλείοις R. V. — ἕδρ. ἤτοι τοῖς βασιλείοις M. G. Fl. καθέδραις F.

115. βοσκομένην F. — ἐρικύματα φέρματι Marc. T. — φέρβοντο Fl. F. — ἐρικύμαδα φέρματι Seidl.

(115) λαγ. τὸν λαγῳον M. G. τὸν λαγωόν R. V. ἤτοι λαγωῶν γενεάν F. — ἐρ. πολυκύμονα M. G. R. V. πολυτόκον Fl. ἄγαν ἐγκυμονοῦσαν· ἄλλα γὰρ γεννᾷ καὶ ἄλλα ἐν γαστρὶ φέρει F. Cf. Steph. p. 894. — φέρβοντο· ἤσθιον F. — γένν. τὴν τῶν λαγωῶν γένναν λέγει Fl.

(116) πρὸς τὸ σημαινόμενον τὸ βλαβέντα M. G. R. V. βλάβην σχόντα ἐκ τῶν τελευταίων· ἐκεῖνος γὰρ ἦν ὁ τελευταῖος αὐτοῦ δρόμος ἐξ οὗ ἐσφάλη F. ἰαμβικὸν δίμετρον Fl. — (105—116): τοῦτο βούλεται εἰπεῖν· εἰ καὶ δοκῶ ἀσυντελής τις εἶναι διὰ τὸ γῆρας, ἀλλ' οὐκ εἰμί· ἔτι γὰρ ὁ σύμφυτός μοι αἰὼν, ἤγ. ἡ μέχρι τοῦ νῦν παραταθεῖσα ζωὴ καὶ τὸ γῆρας καταπνέει μοι πειθὼ θεόθεν καὶ μολπὴν καὶ ἀλκὴν, ἤγ. καταπείθει με καὶ δίδωσί μοι ἀλκὴν καὶ δύναμιν μέλπειν καὶ λέγειν ὅπερ τὸ δίθρονον κράτος τῶν Ἀχαιῶν, ἤτοι τοὺς δύο βασιλεῖς καὶ τὴν ἥβην τῆς Ἑλλάδος, τουτέστι τὴν ἀκμαίαν ἡλικίαν τὴν σύμφρονα καὶ ὁμόφρονα τάξιν, ἤγ. τὰ τάγματα τὰ ὁμόφρονα, πέμπει ἐπὶ τὴν γῆν τὴν Τευκρίδα καὶ τὴν Τρωϊκὴν σὺν δορὶ, ἤτοι πολέμῳ καὶ μάχῃ, πράκτορι δίκης, ἤγ. εἰςπραξομένῳ δίκην καὶ τιμωρίαν, ὁ θούριος καὶ ὁρμητικὸς ὄρνις, ἤτοι ὁ ἀετὸς, ὁ βασιλεὺς τῶν οἰωνῶν, τουτέστι τὰ ἐνόδια σύμβολα ταῦτα ἔπεμψαν αὐτοὺς πρὸς τὴν Τροίαν. Τὰ ἑξῆς δὲ δέον συνδεδεμένως εἰπεῖν, ὁ δὲ ἀσυνδέτως ἐπήνεγκεν. ὁ γὰρ κελαινὸς καὶ μέλας ἀετὸς καὶ ὁ ἐξόπιν ἀργίας, ἤγ. ὁ πύγαργος, φανέντες τοῖς βασιλεῦσι τῶν νεῶν ἴκταρ καὶ ἐγγὺς τῶν μελάθρων αὐτῶν, ἐν ταῖς παμπρέπτεσι καὶ εὐπρεπέσιν ἕδραις λέγω, ἐκ τῆς δορυπάλτου χειρὸς, ἤτοι τῆς δεξιᾶς, ἐφέρβοντο καὶ ἤσθιον γένναν λαγίναν, ἤτοι λαγωῶν, ἐρικύμονα καὶ ἄγαν ἐγκυμονοῦσαν καὶ τίκτουσαν βοσκομένην, βλαβέντα τῶν λοισθίων δρόμων, ἤτοι βλάβην σχόντα ἐκ τῶν τελευταίων αὐτοῦ δρόμων. τὸ βλαβέντα δὲ πρὸς τὸ σημαινόμενον εἴρηται· λαγίναν γὰρ γένναν, ἤγ. λαγωόν F. (Ἡμ.)

117. αἴλινον M. Marc. R. — τόδ' ευ νικατω M. τόδ' εὖ νικάτω Marc. Fl.

(117) ἐπειδὴ ὁ αἴλινος καὶ ἐπὶ θρήνου λέγεται, φησὶν ὅτι „ἐν τάξει ὕμνου αὐτὸν λέγε" (λέγω F.) M. G. F. R. V. In F. adscr. ἐφύμνιον. In G. τόδ' εὐνικάτω· οἶμαι εὖ νικάτω.

118. ἰδὼν, δύο Fl. A.

118. — Ἀντιστρ. κώλ. ιθ'. F.

'Ατρεΐδας μαχίμους ἰδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχάς,
οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
Οἷον μή τις ἄτα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατωθέν· οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ

---

(118) *κεδν. ὁ συνετός* F. — *στρ. ἤγ. ὁ Κάλχας* Fl. F. — *ἰδ. τὸ τέρας* F. — *λήμμασι. κρατήμασι* Fl. *φρονήμασι* F. — *δισσ. τοὺς δύο* F. *ἤγ. εἰκόνισεν εἶναι τοὺς (τοὺς δύο* Fl.) *ἀετοὺς τοὺς δύο 'Ατρείδας* F. Fl. (in hoc ad *ἰδάη* adscr.)

119. *λογοδαίτας* Marc. R.

(119) *ἰδ. ἔμαθεν, ἔγνω* F. — *λαγ. τοὺς τὸν λαγωὸν εὐωχηθέντας* F. *ἀετούς* Fl.

120. *τ' ἀρχὰς* Marc.

(120) *π. τ' ἀρχούς· ἄρχοντας προπέμποντας τὸν στρατόν* F.

121. *οὕτω δ' οὖν εἶπε* Fl. (corr. ex *τόδ' εἶπε.*) — *τεραιζων* M.

(121) *τερ. τὰ τέρατα διηγούμενος* M. G. R. V. *τὸ τέρας ἑρμηνεύων* Fl. F.

122. *αδε (η* sup. *α)* F.

(122) *χρ. ἐν* F. *ἤγ. διὰ χρόνου* F. — *ἀγρ. ἀγρεύσει, πορθήσει* F. — *Πρ. πόλ. ἤτοι τὴν Τροίαν* F. — *ἅδε κ. αὕτη ἡ ὁδὸς, ἤγ. ἡ τοῦ στόλου κίνησις* F.

(123) *πύργ. ἤτοι τῆς πόλεως* F.

124. *προσθε τα* Marc. *πρόσθε τὰ* B.

(124) *κτ. κτήματα* M. G. R. V. *τὰ* F. *ἤτοι τὰ θρέμματα* F. — *πρ. πρότερον* F. — *τὰ δημ. τῆς πόλεως, τὰ δημόσια* F.

125. *ἀλαπάξει* F.

(125) *ἀλ. διαφθερεῖ* F. — *πρ. τὸ β. ἤγ. βιαίως* F.

126. *οἶον* Marc. — *ἄγα* H. — *προτυπὲς ἐτό μιον* G. *προτυπὲν* Marc.

(126) *οἶον· μόνον* F. — *ἄτ. βλάβη* F. — *θεόθ. ἐκ θεοῦ* F. — *κνεφάσειε· ἐπισκοτίσειε* F. — *προτυφθέν. τὸ* F. *ἤγ. τὸ ὑπὸ Ἡρακλέους πορθηθὲν* F. — *στ. ἐπί* F. *διὰ τὰς πορθηθείσας πρότερον πύλας αὐτῆς* F.

127. *στρατωθὲν* Marc. — *οἴκω* M. G. Marc. Fl. A. *οἴκῳ* F. T. C. — *ἁγνα (η* supr.) F. *ἁγνά* A.

(127) *στρ. στρατῷ κυκλωθέν* Fl. *τὸ ἐπιστρατεῦσαν* F. *μόνον μὴ προτυπὲν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατωθὲν (τὸ στρατευθὲν* R. V.) *τῆς Τροίας στόμιον (στ.* om. R.)· *ὅ ἐστι τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθέν· ἄτη (ἄτῃ*

πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
Αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Τόσσων περ εὔφρων, καλὰ

G. V.) σκοτίση (σκοτήση Marc. σκοτίσης R. V.) M. G. R. V. μόνον μὴ ἄτη καὶ βλάβη τις ἐπισκοτίσειε τὸ στράτευμα δηλονότι τὸ στρατωθὲν καὶ στρατεῦσαν ἐπὶ τὸ μέγα στόμιον τῆς Τροίας, τὸ προτυφθὲν, ἤγ. τὸ ὑπὸ Ἡρακλέως πρότερον πορθηθὲν καὶ τῶν Ἀμαζόνων F. (Ἡμ.) Ἀστείως ἔφη μέγα στόμιον προτυφθὲν διὰ τὰς ὑπὸ Ἡρακλέως πορθηθείσας πρότερον Τρωϊκὰς πύλας· ὥςπερ γὰρ κατὰ στόμα ἐτύπη καὶ τοτὲ ἡ Τροία F. (Σχ. π.) — οἴκ. τῷ γὰρ οἴκῳ (τω γὰρ οἴκω Marc.) τῶν κυνῶν Διὸς, ὅ ἐστι τῶν ἀετῶν, ὀργίζεται Ἄρτεμις δὲ τὸ κύοντα (τὸν κύοντα R. V. Ἄρτ. διὰ τὸ κύοντα Stanl.) τὸν λαγὼν ἀποκτεῖναι· λοχεία (λοχία Dind.) γάρ ἐστιν ἡ θεός M. G. R. V. — ἐπ. ὀργίλη ἐστὶν, ὡς ἔφορος τῶν τόκων F. — Ἄρτ. ἡ F. — ἁγν. ἡ καθαρὰ, ἡ παρθένος F.

128. πτανοῖσι κυσὶν Marc.

(128) πτ. ταχέσι λέγω F. — κυσ. ἤτοι τοῖς ἀετοῖς F. — πατρ. τοῦ Διός F.

129. πτάκα Marc. πτάωνκαθυομένοισι B. πτᾶκα R. (in Sch. l. πτῶκα).

(129) αὐτ. σὺν αὐτῷ τῷ τόκῳ M. G. R. V. (R. om. τῷ) ἤτοι σὺν τοῖς αὐτοῦ τόκοις, ἤγ. τοῖς τέκνοις F. — πρὸ λ. πρὸ τοῦ τεκεῖν· ἐγκύμων γὰρ ἦν F. — μογ. ἀθλίαν F. — πτ. τὸν λαγωόν M. G. F. R. V. — θυομ. σιτουμένοις F. ἡ Ἄρτεμις γὰρ ἡ καθαρὰ ἐπίφθονός ἐστι καὶ ὀργίλη τῷ οἴκῳ τῶν ἀετῶν, τοῖς κυσὶ λέγω τοῦ πατρὸς αὐτῆς Διὸς τοῖς πτηνοῖς καὶ ταχέσι, θυομένοις καὶ σφάζουσι καὶ σιτουμένοις τὴν ἀθλίαν πτῶκα, ἤτοι τὸν λαγωὸν αὐτότοκον, ἤγ. σὺν αὐτοῖς τοῖς τόκοις αὐτοῦ, πρὸ τῆς λοχείας, ἤτοι πρὸ τοῦ τεκεῖν. δέον δὲ εἰπεῖν τῷ οἴκῳ τῶν πτηνῶν κυνῶν, πτηνοῖς κυσὶν εἶπε πρὸς τὸ οἴκῳ F. (Ἡμ.)

(130) στ. δίμετρον ἰαμβικόν Fl. μισεῖ F. — δὲ· γάρ. F. — δεῖπν. διότι δεῖπνον ἐποιήσαντο τὸν λαγωόν F.

132. τόσσων Marc. R. τόσον B. — α (η supr.) καλα (η supr.) F.

132. — Ἐπῳδὸς κώλ. κδ'. F. Μέσον τῶν κατὰ σχέσιν στροφῶν καὶ ἐπῳδὸν τέθεικεν. Εἰσὶν οὖν τῆς ἐπῳδοῦ ταύτης τὰ κῶλα κδ', ὧν τὰ μὲν ἔστιν ἰαμβικά, τὰ δὲ δακτυλικά, τὰ δὲ ἀναπαιστικά· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς καὶ παράγραφος F. (Ἡμ.)

(132) τόσον. ἐστιν F. — εὔφρ. κατ' εἰρωνείαν F. — ἁ καλά. Ἄρτεμις F.

δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων,
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά
τούτων αἴτει ξύμβολα κρᾶναι
δεξιὰ μέν, κατάμομφα δέ, φάσματα στρουθῶν.

---

133. ἀελπτοις Marc. R. — μαλε ρων M. — ὄλτων Marc. R.

(133) δρ. τοῖς νεογνοῖς M. G. F. V. χωρὶς δ' αὔτερσαι (Od. IX, 222 αὖθ' ἔρσαι) M. G. χ. δ' αὖ τέρσαι V. — ἀέλπτοις δὲ τοῖς ἕπεσθαι τοῖς γονεῦσι δυναμένοις (γενναμένοις, sed corr. δυναμένοις G. μὴ δυν. R.) M. G. R. — ἀέπτοισι· τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι F. τοῖς ἕπ. τοῖς γον. μὴ δυν. ἄλλως τοῖς μὴ δυν. πτῆναι V. — μαλ. τῶν φθαρτικῶν πετεινῶν F. φθαρτικῶν V.

[133] Etym. *M.* p. 377, 37 ἔρσαι· αἱ ἐν ἔαρι γεννηθεῖσαι· ἢ αἱ ἁπαλαὶ καὶ τελείως νέαι, μεταφορικῶς, ὡς Ἀριστόνικος, ἐν σημείοις· ἔρση γάρ ἐστιν ἡ δρόσος. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε, μεταφράζων τοῦτο.

(134) τ'. καί F. — ἀγρ. ἤτοι τῶν ἐν ἀγροῖς διαιτομένων (l. διαιτωμ.) F. — φιλ. τοῖς τὸν μαστὸν φιλοῦσιν F.

135. τερπνα (η sup. α) F.

(135) ὀβρ. ἤτοι τοῖς τέκνοις F. ὀβρίκαλα κυρίως οἱ λεοντιδεῖς καὶ ὅσα τοιαῦτα. Παρὰ τὸ ὄβριμα εἶναι καὶ ἰσχυρὰ ἐκ βρέφους F. (Σχ. π.). — τερπν. ἡ F. ἡ καλλίστη Ἄρτεμις F.

[135] Eust. *ad Od.* IX, 222 p. 1625, 47: ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων (τὰ νεογνὰ) ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα, ὧν χρῆσις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι. — Id. *ad Od.* I, 101 p. 1395, 47: ὀβρίκαλα παρὰ Αἰσχύλῳ λεόντων σκυμνία· τὰ δηλαδὴ καὶ ὄβριμα καὶ καλά. — Id. *ad Il.* III, 54 p. 381, 16: ἰστέον ὅτι τινὲς — λέγοντες καὶ ἄλλα εἶναι ἅπαξ λεγόμενα παρ' Ὁμήρῳ τε καὶ ἄλλοις· — Αἰσχύλος δὲ ὀβρικαλά φησι τοὺς λεοντιδεῖς, καὶ βαλῆνα τὸν βασιλέα. — Aelian. *de nat. an.* VII, 47: τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔκγονα ὄβρια (ὀβρίκαλα leg. Valck.) καλεῖται· καὶ μέμνηται τοῦ ὀνόματος Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς.

136. κράναι M. Marc. G. B. R. (is in Sch. l. φάναι).

(136) αἴτ. με F. — ξύμβ. τὰ σημεῖα F. — κρ. τελέσαι, ἀντὶ τοῦ φᾶναι τελεσθῆναι F.

137. κατάμορφα R. (ορ in Marc. obscure scr.) καταμομφὰ A.

(137) δεξ. διὰ τὴν νίκην F. — κατ. διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος F. — φάσμ. προμαντεύματα F. — στρ. τῶν ἀετῶν M. G. F. R. V. τὰ σύμβολα αἰτεῖ με φάναι (V.) τούτων (φάναι, τούτων δὲ R.) δεξιὰ μὲν διὰ τὴν νίκην, ἐπίμομφα (ἐπιμοφα G. κατάμομφα V.) δὲ διὰ τὸν χόλον Ἀρ-

Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας
τεύξῃ, σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
οὐ δεισήνορα· μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.

τέμιδος M. G. R. V. (qui, omisso τούτων, cetera cum lemmate δεξ. — φάσματα posuit) τούτων τῶν στρουθῶν τὰ φάσματα αἰτεῖ με κρᾶναι καὶ εἰπεῖν καὶ ἀποφήνασθαι τὰ σύμβολα καὶ τὰ σημεῖα δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δέ. ἤτοι δεξιὰ μὲν διὰ τὴν νίκην, ἐπίμομφα δὲ διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος. Δέον δὲ εἰπεῖν, φᾶναι, ἐπειδὴ ἃ λέγουσιν οἱ μάντεις καὶ τέλος λαμβάνουσιν, εἰκότερον κρᾶναι εἶπεν. ἔδει δὲ οὕτως εἰπεῖν· ὡς χρὴ δέ με εἰπεῖν τὰ σύμβολα τῶν φασμάτων τῶν στρουθῶν δεξιὰ καὶ τὰ ἑξῆς, ὁ δὲ ἔμψυχα οἷον δεικνὺς τὰ φάσματα, αἰτεῖ με φησὶ τὰ φάσματα, τὴν αἴτησιν ἐκ τῶν φασμάτων γίνεσθαι χαριέστατα προβαλλόμενος F. (Ἡμ.)

138. ἴκιον Marc. R.

(138) ἰή. ὡς μάντις M. V. ὡς μάντιν G. ἐπίθετον Ἀπόλλωνος F. — καλ. ἐπικαλοῦμαι. συνίζησις F. — Παιᾶν. τὸν Ἀπόλλω F. ὁ μάντις τοῦτο φησίν F.

(139) μή· ἵνα F. — ἀντ. ἐξ ἐναντίας πνεούσας πνοάς F. — Δαν. τοῖς Ἕλλησι F. — ἐχ. ἐχούσας καὶ κωλυούσας τὰς ναῦς F. — ἀπλ. μὴ ἐῶσας πλεῖν F.

140. σπευδομενα (η sup. α) F. — ἄδ' αἶτον Marc.

(140) τεύξ. ὦ Ἄρτεμι M. G. V. ποιήσῃ ἡ Ἄρτεμις F. — σπ. μετ' ἐπιτάσεως ζητοῦσα F. — θυσ. τὴν τῆς Ἰφιγενείας F. — ἑτ. ἀντὶ τοῦ λαγωοῦ F. — ἀν. παράνομον F. — ἄδ. ἣν οὐδεὶς ἔδαισεν (M. G. V.), ἤγ. ἔθυσεν ἢ ἔφαγεν F.

141. τεκτων (α sup. ν) Marc. τέκτωνα R. — σύμφυτον F.

(141) νεικ. φιλονεικιῶν. συνίζησις F. — τέκτ. ποιητικὴν διὰ τὸν φόνον, ὃν ἐποίησε Κλυταιμνήστρα F. — σύμφ. συγγενικήν M. G. F. R. V.

142. παλίνορτος Marc. R. (is in Sch. l. παλίνορσος). — μναμων (η sup. α) F.

(142) οὐ δεισ. οὐ φοβουμένην τὸν ἄνδρα (Fl.), ἢ τὴν οὐ δήσασαν (δείσασαν R. V.) τὸν ἄνδρα M. G. R. V. ἐπὶ τὴν οὐ φοβηθεῖσαν τὸν ἄνδρα αὐτῆς Κλυταιμνήστραν F. — μίμν. μένει F. — φοβ. ξένη μήπω τολμηθεῖσα F. — παλ. ἡ ἐξ ὑστέρου (ἐξύστερον R.) ὁρμωμένη (ὁρμουμένη Marc.) M. G. R. V. ὕστερον ὁρμωμένη F.

(143) οἰκ. δολ. κατασκευάζουσα δολίως τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον F. — μν. μνημονευτική F. — μῆν. ἤγ. μνησικακία. — τεκν. ἤγ. δίκην εἰσπράττουσα τοῦ τέκνου F. δέον μετὰ τοῦ δε εἰπεῖν, μίμνει δέ, ὁ δὲ ἀσυν-

Τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ζεύς, ὅςτις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προςεννέπω·
οὐκ ἔχω προςεικάσαι πάντ' ἐπισταθμώμενος

δέτως ἐξήνεγκεν εἰπών· μίμνει ἐπὶ τὴν οὐ δεισήνορα καὶ τὴν οὐ φοβηθεῖσαν τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ἀλλ' ἀνηλεῶς φονεύσασα (l. — *σαν*) *Κλυταιμνήστραν μῆνις καὶ μνησικακία μνήμων, φοβερὰ καὶ ξένη καὶ μὴ ὑπ' ἄλλης τολμηθεῖσα. παλίνορτος δὲ ὕστερον ὁρμωμένη. οἰκονομοῦσα καὶ κατασκευάζουσα δολίως τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον. τεκνόποινος ἤτοι ποινὴν καὶ τιμωρίαν εἰςπράττουσα τοῦ τέκνου αὐτῆς, τουτέστι τῆς Ἰφιγενείας* F. (*Ἡμ.*)

144. *ἀπέκλαιξεν* Marc.

(144) *Κάλχ. ὁ* F. — *μεγ. διὰ τὴν νίκην* M. G. F. V. — *ἀπ. ἤγ. εἶπεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀετῶν* F.

(145) *μόρσ. πεπρωμένα* F. — *ὁδ. τῶν ἐπὶ τῇ ὁδῷ φανέντων* F. — *βασ. βασιλικοῖς* F.

146. *τοῖσδε ὠμόφωνον* B. *τοῖσδ'* M.

(146) *ὁμ. ὁμοφώνως* M. G. V. *ὡς ὄντες ἐν Ἄργει τοῦτο φασίν· ἤγ. ὁμοφώνως τοῖς φάσμασιν* F.

147. *εἶπὲ* G.

148. — *Στρ. ἑτέρα κώλ. η'* F. *Αἱ ἑξῆς αὗται πᾶσαι στροφαὶ κατὰ σχέσιν εἰσὶ μόνον. οὐ μὴν ἔχουσι καὶ ἐπῳδούς· καὶ εἰσι τῆς πρώτης ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα η' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα· τῆς δευτέρας ὁμοίως η', τῆς τρίτης ιβ', τῆς τετάρτης ι' καὶ τῆς πέμπτης ια'· ὁμοίως καὶ τὰ τῶν ἀντιστροφῶν· ἃ καὶ μετρήσεις τοῖς προτέροις ἑπόμενος. εὔγνωστα γὰρ ἂν εἴη σοι καὶ ταῦτα, ἀκριβῶς ἐκείνων ἐσχηκότι τὴν γνῶσιν. Ἐπὶ τῷ τέλει ἑκάστης στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πασῶν κορωνὶς ἐξιόντος τοῦ χοροῦ* F. (*Ἡμ.*)

(148) *ὅστ. διάφορος γάρ ἐστιν ἡ περὶ τοῦ θείου δόξα* M. G. F. R. V. — *τόδ'· τὸ Ζεύς* F. — *φίλ. προςφιλές* F. — *κεκλ. ἐπικαλουμένῳ ἢ ὀνομαζομένῳ* F.

(149) *νιν· αὐτόν* F. — *πρ. προςλαλῶ, ὀνομάζω* F.

150. *οὐκέχω* Marc. (*πρ., οὐκ ἔχων* Schn.) — *προςεικάσαι* M. (corr. ex *προςηκάσαι*).

(150) *πρ. προςόμοιόν τι εὑρεῖν* F. — *ἐπιστ. ἐρευνῶν, ζυγοστατῶν* F.

πλὴν Διός· εἰ τόδε μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως,

οὐδ' ὅςτις πάροιθεν ἦν μέγας, παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐδὲν λέξαι πρὶν ὤν·
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων

---

151. *ματαν* (*η* supr.) F. *εἰτό δε μάταν* R. Leg. *εἰ τόδε μὰν.*

(151) *πλ. Διός· πάντα γὰρ μάταια· τοῦτο δὲ μόνον ἀληθὲς* F. — *εἰ· εἰ τὸ τῆς ματαιότητος ὀφείλει τὶς ἀποσείσασθαι τῆς γνώμης, Δία νομιζέτω* M. G. R. V. (*διανομιζέτω* Marc. G. R.) *ἀποβαλεῖν, ἀποσείσασθαι τοῦ λογισμοῦ μάταιον βάρος* F.

(152) *χρή· πρέπει* F. — *ἐτ. ἀληθῶς καὶ μὴ ἐπιπλάστως* F. *ἐγώ, φησι, πάντα ἐρευνῶν καὶ πάντ' ἐξετάζων ὡς ἐν σταθμῷ τινὶ, οὐκ ἔχω προςεικάσαι καὶ* (*πρ. κ.* om. V.) *ὅμοιόν τι εὑρεῖν τοῦ Διὸς* (*τῷ Διΐ* V.)*· εἰ χρὴ ἀληθῶς ἀποβαλεῖν ἀπὸ τῆς φροντίδος καὶ τοῦ λογισμοῦ μάταιον ἄλλο ἄχθος· τὸ γὰρ περί τινων ἄλλων διαλογίζεσθαι μάταιόν ἐστιν ὄντως ἄχθος· ἡ δέ γε περὶ Θεοῦ ἔννοια καὶ τὸ διὰ μνήμης ἐκεῖνον ἔχειν ἀεὶ, οὐ μόνον ἄχθους παντὸς ἔστιν ἀπηλλαγμένον, ἀλλὰ καὶ χαρᾶς ἀφάτου τὴν καρδίαν πληροῖ· ὡς καὶ* **Εὐριπίδης** *φησίν· ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήματα, ὅταν φρένας ἔλθῃ, λύπας παραιρεῖ* (Hipp. 1102). *Τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι τῷ· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην* (Ps. XVI, 9). *Ταῦτα δὲ ἄγαν ἐστὶν εὐσεβῆ* F. (*Ἡμ.*) V.

153. — *Ἀντ. κῶλ. η'* F.

(153) *ὅςτ. ὁ Κρόνος* F. — *πάρ. πρότερον* F. — *μέγ. διὰ τοὺς Τιτᾶνας* (*Τιτάνας* R.) M. G. R. V. — *παμμ. πᾶσι δυναμένῳ μάχεσθαι* F. — *θρ. τόλμῃ, δυνάμει* F. — *βρ. ὁ Τυφῶς* M. G. (*ὁ Τυφώς* R. V.). *θάλλων· ἦν κρείττων αὐτοῦ δηλονότι* F.

154. *λέξαι, πρὶν* M. Marc. R. T. V. C. *λέξαι πρὶν* G. Fl. F. B. Leg. *οὐδὲν ἂν φράσαι.*

(154) *λέξ. ἤγ. εἰ χρὴ εἰπεῖν* F.

(155) *ὅς· ἴσως τὸν Τυφῶνα λέγει, ἢ τοὺς Τιτᾶνας λέγει* F. — *ἔφ. ἐγένετο* F. — *τρ. ἤγ. νίκης* F. *νικητοῦ* (*νικητῆρος* F.)*· ἐκ* (*ἀπὸ* F.) *μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις ἀποτριαδιζόντων* (l. *ἀποτριαζόντων*) M. G. F. (*Σχ. π.*) R. V. — *οἴχ. ἐφθάρη* F. — *τυχ. οὐ τυχών· λάμβανε γὰρ τὸ οὐ ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅςτις* F.

(156) *πρ. προνοητικῶς* F. — *ἐπ. ἐπὶ ἐλπίδι νίκης* M. G. F. (in F. add. *δηλονότι*) V. (qui male continuat *ἀποτριαδ. ἐπὶ ἐλπ. νίκ.*). — *κλ. ἐπικαλούμενος* F.

τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα, τῷ πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
Στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος, καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν·
δαιμόνων δέ που χάρις
βίαιος σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν 'Αχαϊκῶν,
μάντιν οὔ τινα ψέγων,

---

157. *τεύξεται φρονῶν* R. (in Sch. l. *τεύξηται φρενῶν*).

(157) *τεύξ. ἐπιτύχοι* F. *ὁλοσχερῶς* (*ἤγ. καθόλου* F.) *φρόνιμος ἔσται* M. G. F. V. R. (qui male iungit: *ἐπὶ ἐλπ. νίκ. ὁλ. φρ. ἔσται*).

158. *μάθος* R. (in Sch. l. *μαθών*).

158. — *Στρ. ἑτέρα κῶλ. η'* F.

(158) *ὁδ. ὁδοὺς δόντα, ὁδοποιήσαντα* F. — *τῷ πάθ. τῷ παθόντι* (om. R. V.)· *παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω* (Hes. Opp. 218. Il. XVII, 32) M. G. R. V. *τὸν ἐκ τοῦ παθεῖν τὸ μαθεῖν θέμενον* F. — *μάθ. δύςχρηστος μὲν ἡ λέξις, ἀλλ' Ἀττική· ὡς γὰρ τὸ ῥέος καὶ τὸ βλέπος, οὕτω καὶ τὸ μάθος καὶ ἔτι τὸ δίψος καὶ τὸ βλάβος καὶ τὸ κλέπος* F. (*Σχ. π.*)

160. *δ' ἐνθ'* R. *δ' ἔνθ'* V. C. — *πρὸ* R. (in Sch. l. *πρὸς*).

(160) *στ. τῷ ἁμαρτάνοντι τοῦτο συμβαίνει* M. G. R. V. — *ἐν θ'· ἔν τε* F. — *πρὸ· ἐπὶ* F.

(161) *μν. ἤγ. οἱ ἁμαρτήσαντες καὶ ἐν ὕπνοις πημονὰς καὶ πόνους φαντάζονται* F. — *παρ' ἄκ. ἤγ. παθόντες ἄκοντες ἐσωφρόνησαν* F. — *σωφρ. τό* F.

162. *δὲ ποῦ* G. B. Marc. R. *δέπου* T. — *χάρις βιαίως.* G. (corr. ex *βιαίος.*) *χάρις βίαιος,* T. *βίαια* Bothe.

(162) *δαιμ. τῶν θεῶν* F. — *που· ἴσως* F. — *χάρ. ἡ* F.

(163) *βιαίως· κραταιῶς· ἤγ. τῶν τὸ κράτος ἐχόντων* F. — *σέλμ. τὸν ζυγόν· ὑψίζυγος* (M. V.: In G. librarius primum scribere voluit *ὑψηλος*, sed correxit ita ut pro *λ* legatur *ζυγος. ὑψίζηγος* R.) *γὰρ ὁ Ζεύς* M. G. R. V. (Cf. Il. IV, 166) *καθέδραν σεμνήν, ἤτοι τὸν οὐρανόν* F. — *ἡμ. καθημένων* F.

164. *'Αχαϊκῶν* Marc. (corr. ex *'Αχαικῶν*) R.

164. — *'Αντ. κῶλ. η'* F.

(164) *τόθ'· τότε* F. — *ἡγ. ὁ ἄρχων, ὁ 'Αγαμέμνων* F. — *ὁ πρ. μείζων γὰρ Μενελάου* M. G. R. (qui ad *ἡγ.* adscripsit) V. *ὁ τοῦ Μενελάου πρεσβύτερος* F. — *'Αχ. 'Ελληνικῶν* F.

(165) *μάντ. περισσεύει τὸ πνεῦμα* M. G.

ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαιϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων
παλιρρόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις,
πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι, νήστιδες, δύςορμοι,
βροτῶν ἄλαι,
ναῶν καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,

---

(166) *ἐμπ. ἐμπεσάσαις* M. G. (*ἐμπαισ.* corr. Dind. p. 97)· *ἐμπεσούσαις* V. — *συμπν. συμφωνῶν* M. G. *συμφωνῶν καὶ οὐκ ἀνθιστάμενος* V. — *συμπνέει· ταῖς συμπεσούσαις καὶ συγκρουσάσαις συμφωνεῖ καὶ οὐκ ἀνθίσταται ταύταις* F.

167. *ἀπλοίῳ* G. *ἀπλοΐα, κεναγγεῖ* F. — *Ἀχαϊκὸς* Fl.

(167) *εὖτ'· ὁπηνίκα· ἀσυνδέτως* F. — *κεν. νηῶν ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα* (*ηι ἁπάντα* G. *ἠία πάντα* R.) M. G. R. V. (Od. XII, 329) *κενοῖ τὰ ἀγγεῖα, καὶ κατεσθίει τὰ βαρύνοντα* F. — *βαρ. τὰ· ἤτοι πᾶν ὅπερ ἔχει βάρος* F. — *λεώς· ὁ* F.

(168) *Χαλκ. τῆς Εὐρίπου· ἀπὸ μέρους* F. — *ἔχ. ἀντὶ τοῦ* (*τοῦ* om. R.) *ἐχόμενος* M. G. R. V. *οἰκῶν ὁ λαός* F.

169. *παλλιρρόθοις* Fl.

(169) *παλ. τοῖς ὧδε κἀκεῖσε τὸ ῥεῦμα πέμπουσιν* F. *λέγω* F. — *παλ. τόπ. διὰ τὸ τὴν θάλασσαν ὧδε* (sic) *κἀκεῖσε περιπολεῖν. Αὐλίδα δὲ ὀνομάζει τὴν Εὔριπον διὰ τὸ αὐλισθῆναι τὰς ναῦς ἐκεῖ.* F. (*Σχ. π.*) — *Αὐλ. τῆς Εὐρίπου* F.

170. — *Στρ. ἑτέρα κώλ. ιβ'* F.

(170) *μολ. ἐρχόμεναι* F.

(171) *κακ. ἐπὶ κακῷ ποιοῦσαι σχολάζειν* M. G. R. V. *ἐπὶ κακῷ τὴν σχολὴν ποιοῦσαι* F. — *νήστ. ἀεὶ κινούμεναι* F. — *δύςορμ. μὴ ἐῶσαι ὁρμισθῆναι* F.

172. *ἄλαι* A. T. et R. in Sch. l.

(172) *βρ. ἄλ. καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες* M. G. R. In F. praecedit: *ταῦτα ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν μεταπέπλασται* (*Σχ. π.*)· ap. V. *ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ* (cf. Od. XII, 330). — *ἄλ. πλάναι* F.

(173) *ναῶν· καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν* M. G. R. In F. praecedit: *καὶ πάλιν·* ap. V.: *πάλιν ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ* (cf. Il. II, 135). *τῶν* F. *ὥστε μὴ σῆψις αὐταῖς ἐκ τῆς στάσεως γίνηται* F. — *πεισμ. τῶν σχοινίων* F. — *ἀφ. ἤγ. μὴ φειδῶ ποιούμεναι* F.

παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι,
τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων·
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν
μάντις ἔκλαγξε, προφέρων Ἄρτεμιν, ὥςτε χθόνα βάκτροις
ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας
δάκρυ μὴ κατασχεῖν·
ἄναξ δ᾽ ὁ πρέσβυς τόδ᾽ εἶπε φωνῶν·

---

174. *νεῶν τε καὶ* Pors.

(174) *παλ. ἐκ δευτέρου μηκυνόμενον· δύο γὰρ ὡς ἔοικε χρόνους ἐκεῖ διέτριβον* F.

175. *πολυμήκη (παλιμ* supr.) Fl. *παλιμμήκη* F. Marc. T. *πολυμήκη* B.

(175) *τρ. διατριβῇ* M. G. R. V. *τῇ διατριβῇ* F. — *κατ. κατέφθειρον* F. — *ἄνθ. πᾶν τὸ ἐξαίρετον καὶ ἔκκριτον* F.

176. *κατεξαινον* (*ε* supr. *α* poster.) Marc.

(177) *χείμ. χειμῶνος, συμφορᾶς* F. — *μῆχ. μηχάνημα* F.

178. *πρόμοισιν* Marc. F. A. *πρόμοισι* B. Fl. T. V. C.

(178) *βριθ. βαρύτερον, ἐπαχθέστερον* F. *ἐπαχθέστερον* M. G. R. V. — *πρ. τοῖς προμάχοις, τοῖς βασιλεῦσιν* F.

179. *ἔκλαγξεν* Pors.

(179) *μάντ. ὁ* F. — *ἔκλ. εἶπεν* F. — *πρ. ἤτοι λέγων τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι θυσίαν ζητεῖ* F. (*Σχ. π.*) — *χθ. τὴν γῆν* F. — *βάκτρ. τῇ βακτηρίᾳ* F.

(180) *ἐπ. τύψαντας διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην* F. *εἰώθασιν οἱ συμφοράν τινα μεγίστην καὶ ἀπροςδόκητον ἐξαίφνης ἀκούσαντες ἐκ τῆς ὑπερβαλλούσης λύπης πᾶν τὸ παρατυχὸν ἐν ταῖς χερσὶ βιαίως ῥίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τύπτειν αὐτήν. Ἐπεὶ δ᾽ οἱ βασιλεῖς σκῆπτρα ἐν ταῖς χερσὶ κατέχουσι, διὰ τοῦτο βάκτροις ἐνταῦθα εἶπε, τουτέστι βακτηρίαις* F. (*Ἡμ.*)

(181) *μὴ κατ. ἀλλὰ λίαν θρηνεῖν* F.

182. — *Ἀντ. κῶλ. ιβ᾽.* F.

(182) *ἄν. τὸ ἑξῆς· ἐπεὶ δὲ* (*ἐπειδὴ* G.) *πικροῦ — ἄναξ ὁ πρέσβυς τόδ᾽ εἶπεν* M. G. *ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐπεὶ δὲ ἐνταῦθά ἐστιν· ἐπεὶ δὲ ὁ μάντις εἶπε τὸ καὶ τὸ, ὁ ἄναξ δὲ ὁ πρέσβυς εἶπε τόδε. Περισσὸς δέ ἐστιν ὁ δὲ σύνδεσμος Ἀττικῶς* F. (*Ἡμ.*) *ἡ ἀπόδ. — ἐστιν, οὕτως· ἐπεὶ — τόδε. Καὶ περ. ἐστ. — Ἀττικῶς· ἐπὶ δὲ πικροῦ, ἄναξ ὁ πρέσβυς τόδ᾽ εἶπεν* V. (*ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ* corr. Dind.) — *ὁ πρ. ὁ Ἀγαμέμνων* F. — *φων. λέγων* F.

βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
βαρεῖα δ', εἰ
τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
ῥείθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας·
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ
περιόργως ἐπιθυμεῖν
θέμις· εὖ γὰρ εἴη.

Ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον,

---

(183) κήρ· τιμωρία M. G. R. V. μοῖρα F. — πειθ. τοῖς θεοῖς δηλονότι F.

185. δαΐξω Marc. (corr. ex δαΐζω).

(185) τέκν. πλείων οἶκτος (πλειον οἶκτος M. G. πλοῖὸν οἶκτος Marc.) μοι φησὶ (om. M. G. Marc. V.) διὰ τὸ τέκνον F. M. G. Marc. R. V. — δαΐξω· συνίζησις· φονεύσω F. — δόμ. τῶν F. — ἄγ. τὴν εὐπρέπειαν F.

186. παρθένος φάγοισιν Marc. παρθενοσφάγοισι B. παρθενοσφαγοῖσιν (acc. exp.) G.

(186) μιαίν. μολύνων F. — παρθ. παρθενικοῖς F.

187. πέλας βωμοῦ Bl.

(187) ῥείθρ. αἵματι F. — πατρ. πατρικάς F. — πέλ. πλησίον F.

188. κακῶν τί. M. B. Fl. κακῶν τί Marc.

(188) τί —; ἤγ. τί χεῖρον τῶνδε; F.

189. λιποναυςε Marc. λιπόναυς F. (corr. ex λειπόναυς).

(189) πῶς; ἤγ. πῶς καταλείψω τὰς ναῦς; F.

(190) ξυμμ. τῆς τούτων F. — ἁμ. ἀποτυχών F.

191. ὀργᾷ G. V. C. ὀργᾶι Marc. B. ὀργᾶ Fl. A. T. αὐδᾷ F.

(191) παρθ. παρθενικοῦ F. — ὀργᾶ· αὐδᾶ G. — τῷ τρόπῳ γὰρ αὐδᾷ ὁ μάντις δῆλον ὅτι M. G. τῷ — αὐδᾷ ὁ μάντις V. — αὐδᾷ· λέγει ὁ μάντις F.

(192) περιόργ. ἐπιθυμητικῶς M. G. Fl. F. V. — ἐπιθ. τὴν Ἄρτεμιν F.

(193) εὖ —. καλῶς ἀποβαίη M. G. V. — θέμ. γὰρ εὖ εἴη· ἤγ. δικαίως δὲ καὶ καλῶς ἀποβαίη F.

194. ἀνάγκας (η supr.) F.

194. — Στρ. ἑτέρα κῶλ. ι' F.

(194) ἀν. ἀντὶ τοῦ ἠναγκάσθη τὸ ποιεῖν M. G. — ἠναγκάσθη ποιεῖν

φρενὸς πνέων δυςσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
Βροτοῖς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
Ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,

μεταβολήν R. — ἠναγκάσθη ποιεῖν τροπαίαν μεταβολήν (l. τροπ. μετ.) V. — ἔδυ· ὑπέδυ F. — λέπ. ἤτοι τὸν ζυγὸν ὁ Ἀγ. F. λέπαδνα· οἱ ἐκ δερμάτων μαχαλιστῆρες (l. μασχ.) τῶν ἵππων· παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω καὶ ἐκδέρω· οἱ δὲ τοὺς τῶν ζυγῶν φασι λώρους· ἀπὸ μέρους δὲ τὸν ὅλον ζυγὸν λέγει F. (Σχ. π.)· ἐπεὶ δὲ ὑπέδυ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης· τοῦτο γὰρ δηλοῦν βούλεται τὸ λέπαδνον· ἐξέπνευσε δὲ καὶ ἀπέρριψε καὶ ἀπεβάλλετο τὴν δυςσεβῆ τροπὴν τῆς φρενὸς τὴν ἄναγνον καὶ ἀνίερον. ἐκτροπὴ γάρ ἐστι νοῦ καὶ δυςσέβεια ἀκάθαρτος καὶ παράνομος μὴ πείθεσθαι τοῖς θεοῖς, ἔγνω τόθεν καὶ ἐκεῖθεν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις τὸ φρονεῖν τὸ παντότολμον, ἤγ. ἐκ τῆς ἀνάγκης εἶναι τὸ τὰ πάντα τολμᾶν. Θρασύνει γὰρ αὐτοὺς τάλαινα παρακοπὴ καὶ παρατροπὴ τοῦ νοῦ αἰσχρὰ καὶ κακὰ καὶ ἄθεσμα βουλευομένη· ἥτις ἐστὶ πρωτοπήμων, ἤγ. μείζων τῶν ἄλλων πημάτων καὶ πρώτη· τῆς γὰρ παραφροσύνης καὶ ἐκτροπῆς τοῦ νοῦ οὐδέν ἐστι χεῖρον νόσημα F. (Ἡμ.)

(195) πν. ἐκπνέων F. — τρ. μεταβολήν M. G. τροπὴν, μεταβολὴν, ὡς σελήνη σεληναία F.

196. l. τόθ' ἓν (cf. Mus. Rh. 1848 p. 301).

(196) ἄν. ἀκάθαρτον F. — ἀν. παράνομον F. — τόθ. ὅθεν ἔγνω πάντα τοὺς ἀνθρώπους τολμᾶν, ἀπὸ τῆς ἀνάγκης δῆλον ὅτι M. G. V. ἤγ. ἀπὸ τῆς ἀνάγκης F.

197. (γράφεται παντότολμον Steph. p. 378). ταντότολμον R. (in Sch. l. πάντολμον). παντότολμεν C.

(197) τὸ πάντολμον· ὁ θεός (l. ὅθεν· cf. 196) ἔγνω — δηλονότι R. τὸ παντότ. ἤγ. τὸ τὰ πάντα τολμᾶν F. — φρ. τὸ λογίζεσθαι F. — μετ. ἤγ. ἔγνω, κατενόησεν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις F.

198. βροτοῖς θρασύνει M. G. βροτοῖς. θρ. Marc. B. Fl. F. T. V. C.

(198) θρ. θρασεῖς ποιεῖ F. (in marg. γνώμη). — αἰσχρ. αἰσχρὰ ποιεῖν ἀναγκάζουσα (ἀναγκάζει G.) M. G. R. V. αἰσχρὰ βουλευομένη F.

199. παρακοπα (η supr.) F.

(199) τάλ. ἀθλία F. — παρακ. τοῦ νοῦ παρακοπή· πρωτοπήμων δὲ ἡ μείζων (μείζω G.) τῶν ἄλλων πημάτων M. G. R. παρατροπὴ τοῦ νοῦ F.

(200) ἔτλα· ὑπέμεινεν F. — θυτ. σφαγεύς F.

γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν
καὶ προτέλεια ναῶν.

λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειον
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς,
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ

---

201. *ἀρωγαν* (*η* supr.) F.

(201) *γυν. τῶν εἰςπραξομένων ποινὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης* F. — *ἀρ. βοήθειαν* F.

202. *προτέλειαν* B. — *ναῶν* (*η* supr.) F.

(202) *προτ. προθύματα. ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν ἐν τελεταῖς γινομένων* F.

203. — *Ἀντ. κῶλ. ι'* F.

(203) *λιτ. κὰν* (*κἂν* G.) *διὰ τὰς λιτὰς δι' ἃς* (*δι' ἀς* G.) *ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα* M. G. In Marc. *λιτὰς δι' ἃς* — sed adscr. *καὶ δια τὰς*. Ap. R. *καὶ διὰ τὰς λιτὰς δ' ἃς ἐποιεῖτο τὸν πατέρα, παρ' οὐδὲν — αὐτῆς*. Ap. V. *κἂν διὰ τὰς λιτὰς, ἃς —. λιτ. ἱκεσίας* F. — *κλ. φήμας τινὰς ἴσως προμηνυούσας μέλλον τι. ὑπ' ἀνάγκης* F.

(204) *παρ'. παρ' οὐδὲν ἡγήσαντο τὴν ζωὴν αὐτῆς* M. G. V. *τὴν παρὰ εἰς τὸν αἰῶνα παρθένειον σύναπτε, ἵν' εἴη ὁ λόγος σαφής, οὕτω· τὰς λιτὰς δὲ καὶ τὰς ἱκεσίας τὰς πατρῴους καὶ πατρικὰς καὶ τὰς κληδόνας τὰς παρὰ τὸν αἰῶνα τὸν παρθένειον, ἤγ. ἃς ἐποιεῖτο διὰ τὴν ζωὴν τῆς παρθένου, οὐδὲν ἔθεντο, ἤγ. εἰς οὐδὲν ἐλογίσαντο οἱ φιλόμαχοι βραβεῖς, ἤγ. οἱ ἀγωνοθέται καὶ οἰκονόμοι τῆς θυσίας. φιλόμαχοι γὰρ ὄντες ἔσπευδον τάχιον πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀφικέσθαι* F. (*Ἡμ.*) — *οὐδ'. εἰς οὐδὲν* F. — *αἰῶν. ἤγ. τὰς διὰ τὴν ζωὴν τῆς παρθένου.* F.

205. *βραβῆς* Marc. R.

(205) *φιλ. οἱ* F. — *βρ. οἱ οἰκονόμοι τῆς θυσίας* F.

206. *μετ' εὐχὰν δίκαν* Fl. F. *εὐχαν δίκαν* (*η* bis supr.) F.

(206) *φρ. εἶπε τοῖς παρεστῶσιν* F. — *ἐν ὄσσοις· ἤγ. διὰ νεύματος τῶν ὀφθαλμῶν* F. — *πατ. ὁ* F. — *μετ' εὐχ. μετὰ τὸ εὔξασθαι* F.

207. *χιμαίρας* B. *χειμαίρας* Marc. R.

(207) *δίκ. τρόπον* F. — *χιμ. ζῶου* F. — *ὑπ. ὑπεράνω* F. — *βωμ. τοῦ ἐνταῦθα* F. *τὸ βαλεῖν* F.

(208) *πέπλ. ἐν* F. — *περιπ. περιεσκεπασμένην* M. R. V. *περισκεπ.* G. *περιπεπτωκυῖαν ἢ κεκαλυμμένην* F. — *π. θ. ὅλῃ ὁρμῇ, λαβόντας δηλονότι* F.

προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
τε καλλιπρῴρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις

βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
Κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα,
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,

---

209. προνοπῆ R. (in Sch. l. προνωπῆ).

(209) πρ. προνενευκυῖαν M. G. R. V. ἐνώπιον πάντων, πρὸ ὀφθαλμῶν F. — βαλεῖν· ἐπιθεῖναι F. — ἀέρδ. βαστακτικῶς M. G. R. V. (F. add. ἀπὸ τοῦ ἀήρ).

210. φυλακαν (η supr.) F.

(210) καλλ. εὐμόρφου M. G. R. V. καλλιπροςώπου, ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων F. — κατασχ. κρατῆσαι F.

(211) φθ. λέγω F. ἤγ. ὥςτε μὴ κατάραν τινὰ φθέγξασθαι κατὰ τῶν πατρικῶν αὐτῆς οἴκων F. — ὁ πατὴρ δὲ Ἀγαμ. μετὰ τὴν εὐχὴν ἔφρασε καὶ εἶπε τοῖς παρεστῶσι ἐν ὄσσοις, τουτέστιν ἔνευσεν αὐτοῖς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, δίκην καὶ τρόπον χιμαίρας βαλεῖν καὶ ἐπιθεῖναι αὐτὴν ὑπεράνω τοῦ βωμοῦ ἀέρδην, ἤτοι βαστακτικῶς παντὶ θυμῷ, ἤγ. ὅλῃ ὁρμῇ λαβόντας δῆλον ὅτι. περιπετῆ δὲ πεπτωκυῖαν ἐν πέπλοις, τουτέστιν ἐπάνω πέπλων, ἐπιθέντας αὐτήν. προνωπῆ δὲ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων, ἤγ. ἐνώπιον πάντων, καὶ κατασχεῖν τὴν φυλακὴν τοῦ στόματος αὐτῆς τοῦ καλλιπρώρου, ἤτοι κρατῆσαι καὶ φυλάξασθαι το εὐπρόσωπον στόμα αὐτῆς, ὥςτε μὴ κατάραν τινὰ φθέγξασθαι κατὰ τοὺς οἴκους τοῦ πατρὸς αὐτῆς F. (Ἡμ.).

212. βίᾳ· χαλινῶν Fl. Βίᾳ — μένει, F.

212. — Στρ. ἑτέρα κώλ. ια' F.

(212) βίᾳ. τῇ βίᾳ καὶ τῷ ἀναύδῳ μένει (ἀναυδομένει G.) τῶν χαλινῶν τῶν μὴ ἐώντων (ἐόντων G. R.) αὐτὴν (αὐτὸν R. V.) λαλεῖν M. G. V. R. — τῇ F. — χαλ. ἤτοι τῶν χειρων, αἵτινες τὸ στόμα αὐτῆς ἐχαλίνωσαν F. — ἀν. ἀφώνῃ ὁρμῇ F.

(213) κρ. β. τὰ κροκοβαφῆ πέπλα F. — ἐς π. εἰς τὴν γῆν F. — χέουσα· ῥίψασα F.

(214) ἔβαλλ'. ἐτίτρωσκεν F. — θυτ. τῶν οἰκονόμων τοῦ θύματος F. — βέλ. ἐν F.

215. ἀπ' ὄμματος M.

(215) ὀμμ. τῶν αὐτῆς F. — φιλ. οἶκτον καὶ φίλτρον ἔχοντι F.

πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προςεννέπειν
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν· ἁγνᾷ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς φίλου
τριτόσπονδον εὔποτμον
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.

---

216. L. χ' ὡς.

(216) πρ. ἤγ. διαπρεπὴς οὖσα ὡς ἀπὸ γραφῆς ἄγαλμα F. — ἐν γρ. διὰ τὸ κάλλος ἢ διὰ τὸ ἀφωνητεῖν M. G. R. V. — πρ. προςλαλῆσαι F.

(217) In F. adscr. σημειωτέον.

(218) ἀνδρ. ἤτοι τοὺς οἴκους F. — εὐτρ. ἤγ. ἐν συμποσίοις F.

219. ἔμελθεν Marc. * ἔμελθεν R. — ἁγνὰ Marc. R. ἁγνᾶ (η supr.) F. — αὐδᾶ Marc. αὐδᾷ (η supr.) F.

(219) ἔμ. ᾖσεν F. — ἁγν. ἐν παρθενικῇ F. — δ'· γὰρ F. — ἀτ. ἄζευκτος, παρθενικὴ M. G. R. V. μὴ συνεζευγμένη ταύρῳ, ἤτοι ἀνδρί, ὡς δάμαλις, ὡς μόσχος F. — αὐδ. φωνῇ F.

220. τριτόσποδον Marc. R. — εὔποτ μον M. εὔποτμον Marc. εὐπόταμον B.

(220) τρ. πολλὰς θυσίας ποιοῦντα ἢ (καὶ V.) εὐωχίας καὶ συμπόσια καὶ πότους καλῶς διακειμένους F. (καὶ πότ. — διακ. om. V.). — εὔπ. ζηλωτὸν ἐποίει δι' ἑαυτὴν τὸν πατέρα M. G. V. R.

(221) αἰῶν. τὴν ζωὴν F. — φιλ. προςφιλῶς F. — ἐτ. ἤτοι ζηλωτὸν ἐποίει δι' ἑαυτῆς τὸν πατέρα F. — τῇ βίᾳ δὲ τῶν χαλινῶν, ἤτοι τῶν χειρῶν, αἵτινες τὸ στόμα αὐτῆς ἐχαλίνωσαν ὥςτε μὴ δύνασθαι φθέγξασθαι, ἐν ἀναύδῳ μένει καὶ ἀφώνῳ ὁρμῇ, ῥίψασα εἰς τὴν γῆν τὰς τοῦ κρόκου βαφάς, τουτέστι τὰ κροκοβαφῆ πέπλα, ἔβαλλε καὶ ἐτίτρωσκεν ἕκαστον τῶν περιεστώτων θυτήρων, ἤγ. τοὺς οἰκονόμους τοῦ θύματος, ἀπὸ τῶν αὐτῆς ὀμμάτων ἐν βέλει φιλοίκτῳ, ἤτοι πάντας ἐκίνει κατοικτείρειν αὐτήν, κατακλῶσα αὐτῶν τὰς ψυχάς. καὶ πρέπουσα ὡς ἐν γραφαῖς καὶ θέλουσα προςεννέπειν, ἤγ. καὶ δίκην ἀγάλματος οὖσα διαπρεπής, καὶ θέλουσα φθέγξασθαι καὶ μὴ δυναμένη. ἀσυνδέτως δὲ τὸ προςεννέπειν θέλουσα εἴρηκεν. Τὰ ἑξῆς δὲ δῆλα, ὅτι πολλάκις ἔμελπεν ἐν τοῖς συμποσίοις κατὰ τοὺς οἴκους τοῦ πατρὸς αὐτῆς. καὶ τιμίαν ἐποίει τὴν ζωὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ φωνῇ τῇ παρθενικῇ ᾄδουσα ἐν τοῖς εὐπότοις σπονδαῖς καὶ εὐωχίαις. οὕτω γὰρ δέον εἰπεῖν, ὁ δὲ τὸν αἰῶνα ἔφη τριτόσπονδον καὶ εὔποτον. ἤγ. ζηλωτὸν ἐποίει τὸν ἑαυτῆς πατέρα διὰ τῆς ᾠδῆς αὐτῆς. Ἔθος δὲ ἦν ὡς ἔοικεν ᾄδειν τε καὶ ὀρχεῖσθαι τῶν βασιλέων τὰς θυγατέρας ἐν τοῖς συμποσίοις. δῆλον δέ ἐστι τοῦτο ἐντεῦθεν τε καὶ ἐκ τῆς ὀρχησαμένης Ἡρωδιάδος. F. (Ἡμ.).

Τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι
μαθεῖν ἐπιρρέπει· τὸ μέλλον
ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν·
τορὸν γὰρ ἥξει συνορθὸν αὐταῖς.
Πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις, ὡς θέλει
τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας

---

222. — *Ἀντ. κῶλ. ια'* F.

(222) *τὰ δ' ἔνθ. τὰ ἐντεῦθεν, τὰ ἑξῆς* F. — *εἶδ. ἐθεασάμην* F. — *ἐνν. διὰ τὸ ἀπάνθρωπον εἶναι τὴν σφαγήν.* M. G. V. R. (qui ad *εἶδον* refert) *λέγω* F.

(223) *Κάλχ. τοῦ* F. — *ἄκρ. ἀτέλεστοι, ἀλλὰ τελεθήσονται* F.

224. *δίκα* (*η* supr.) F. — *παθοῦσιν* F.

(224) *δίκ. ἡ δικαιοσύνη* F. — *τοῖς· τοῖς μὲν πεπονθόσιν ἡ δίκη δίδωσι τὸ μαθεῖν· δίκην γὰρ δόντες μανθάνουσι τὸ μέλλον* M. G. V. R. In Marc. *τοῖς μὲν ποθοσιν·* in F. *τοῖς πεπονθόσιν, φησιν, ἡ δίκη — μανθάνουσιν.* (*Σχ. π.*)

225. *ἐπιρρέπει τὸ μέλλον* M. Marc. G. Fl. A. T. V. C. *ἐπιρρέπει. τὸ μ.* F. — *τόδε προκλύειν* G.

(225) *μαθ. τὸ* F. — *ἐπ. ἤτοι δίδωσι* F.

226. *ἐπιγένοιτ'* (corr. ex *ἐπιγένοτ'*) M. *ἐπιγένοιτ' ἀνκλύοις* Marc. * *ἐπιγένοιτ' ἀνκλύοις* R. *ἂν κλύοις, προχαιρέτω* Fl. F.

(226) *κλ. ἀκούσαις* F. — *προχ. φθαρήτω τὸ μέλλον* F. *σύναπτε τὸ προχαιρέτω εἰς τὸ προκλύειν* Fl.

(227) *δὲ· γάρ* F. — *τῷ προστ. ὁ γὰρ προγινώσκων τὸ μέλλον καὶ προστενάζει* F. V.

228. *συνορθὸν αὐταῖς* Marc. R. *σὺν ὀρθοναύταις* B. *σύναρθρον ἀῦταῖς* Fl. *ἀϋταῖς* F. V. C. Leg. *σύνορτον αὐδαῖς.*

(228) *τορ. φανερόν* M. G. F. V. R. *τὸ πεπρωμένον φανερὸν ἥξει* R. (qui *ἥξῃ* habet) M. G. V. — *ἥξ. τὸ μέλλον* F. — *σύναρθρ. συνηρμοσμένον βοαῖς καὶ θρήνοις. συνίζησις* F.

229. *πέλοι δ' οὖν* Marc. R.

(229) *πέλ. γένοιτο* F. — *τἀπὶ τούτ. ἤγ. μετὰ ταῦτα, τὰ ἑξῆς* F. — *εὔπρ. εὐπραγία.* M. G. F. V. R. — *ὡς· καθὰ* F.

(230) *ἄγχ. τὸ συγγενικόν* M. G. V. R. *ἤγ. ἡμεῖς τὸ συγγενικόν, ἤγ. οἱ ὁμόφυλοι.* F. — *Ἀπ. τῆς Πελοποννήσου* F.

γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

Κλ. Εὐάγγελος μέν, ὥςπερ ἡ παροιμία,

---

231. ἔρκος Fl. G. A.

(231) γαίας. γῆς F. — μον. ἐπειδὴ μόνοι γέροντες ἐφύλασσον τὴν Ἑλλάδα M. G. V. R. ἤγ. ἡμεῖς οἱ καταλειφθέντες μόνοι εἰς φρουρὰν τῆς χώρας F.

232. Κλυταιμήστρα M. Marc.

232. — Αἱ ἑξῆς αὗται συστηματικαὶ (συστημάτων V.) περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ςζ', ὧν τελευταῖος χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργεσθαι (εἴργασται V.) πόνων. Ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς εἰςιόντος (κορ. ἐστι τοῦ V.) χοροῦ F. (Ἡμ.) V. Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας συνεχοῦς καὶ μονοστροφικῆς· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ςζ'. Dind. (non leg. in F.)

(232) ἥκ. ἦλθον F. — σεβ. τιμῶν F. — Κλ. ὦ F.

(233) δίκ. δίκαιον F. In B. adscr. γνώμη. — φωτ. ἀνδρός F. — ἀρχ. βασιλέως F. — τίειν· τιμᾷν F.

(234) ἐρ. ἤγ. ἀποδημοῦντος βασιλέως F. ἤγ. ἐρήμου καταληφθέντος (καταλειφθέντος V.) τοῦ θρόνου τοῦ βασιλέως, ὡς ἀποδημοῦντος ἐκείνου· παρόντος μέντοι οὐ δεῖ ἐντυγχάνειν αὐτῇ πάντα καὶ τὸν τυχόντα. F. (Σχ. π.) V. In M. Marc. G. R. tantum παρ. — συντυγχάνειν αὐτῇ (R. αὐτοῖς).

235. δ' εἴτε M. (corr. ex δ' εἴτο).

(235) κεδν. ἀγαθόν F. — μὴ· ἤγ. κακὸν ἀκούσασα (corr. ἀκούσουσα) F.

236. εὐαγγελλοῖσιν A. — ἐλπίσειν M. Marc.

(236) εὐαγγ. ἤγ. καλὴν ἀγγελίαν προςδοκῶσα F. — θυηπ. περὶ θυσίας διατρίβεις F.

237. σιγώισῃ Marc. σιγῳσῃ G.

(237) κλ. ἀκούσαιμί σου F. — εὔφρ. καλῶς φρονοῦσα F. — σιγ. ἤγ. εἰ μὴ θέλεις εἰπεῖν, οὐ μεμψαίμην ἂν (οὐκ ἐμιψαίμην ἂν M.) M. G. F. V. R. (qui ad κλ. ἂν εὔφρ. ista adscripsit).

(238) εὐαγγ. καλὰ ἀγγελοῦσα F. — ἡ παρ. ὁ παλαιὸς λόγος M. G. παλαιὸς λόγος V. λέγει δηλονότι F.

Ἕως γένοιτο μητρὸς Εὐφρόνης πάρα·
πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
Χο. *Πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.*
Κλ. *Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;*
Χο. *Χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.*
Κλ. *Εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.*

---

[238] Eust. *ad Il.* I, 9 p. 22, 33: *παρέοικε δὲ πάντως τῇ τοῦ Σοφοκλέους ἐννοίᾳ* (Trach. 94) *καὶ Αἰσχύλου ἐν Ἀγαμέμνονι τὸ· εὐάγγελος ἠὼς γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. Ὡς γὰρ ἐκ νυκτὸς ἥλιος, οὕτω καὶ ἠὼς ἐξ εὐφρόνης.*

239. *ἕως* Marc.

(239) *ἕως· ἡ ἡμέρα* F. — *γέν. ἤγ. γένοιτο καλὴ ἡ ἡμέρα, ὥςπερ καὶ ἡ νὺξ ἡ αὐτὴν γεννήσασα* F. In M. G. R. V. tantum *γέν. καλὴ ἡμέρα, ὥςπερ ἡ νύξ.*

240. *πεύσῃ* G. A. R.

(240) *πεύσ. ἀκούσῃ* F. — *χάρμ. χαράν* F. — *μεῖζ. ἤγ. μεῖζον τοῦ ἐλπίσαι τινὰ ἀκοῦσαι τοῦτο. ἤγ. ὑπερέλπιδα* (l. *ὑπὲρ ἐλπίδα*) F.

241. *ᾑρήκασιν* Fl.

(241) *ᾑρ. ἐκράτησαν* F.

242. *φὴ'ς* (acc. gr. exp.) M. *φὴς* Marc. *φῃς* G. *φῄς* Fl. F. — *ἐξαπιστείας* A.

(242) *φῄς· λέγεις* F. — *πέφ. τὴν ἀκοήν* F. *τοῦτο παρὰ τὸ ποῖον σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;* (Il. IV, 350) *ἤγ. ἔξω τῆς ἀκοῆς μου, ἐξ ἀπιστίας ὁ λόγος σου γέγονεν* F. (*Σχ. π.*)

243. *Τρόαν* B. — *λέγω.* Fl. F.

(243) *ἦ. ὄντως* Fl. F. — *τορ. ἀληθῶς* F. *ὄντως ἀληθῶς λέγω τὴν Τροίαν οὖσαν τῶν Ἀχαιῶν, ἤγ. ἀληθῶς λέγω κρατηθῆναι τὴν Τροίαν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν* F. (*Σχ. π.*)

(244) *ὑφ. ἐν ψυχῇ γίνεται* F. — *δάκρ. ἐκκ. τινὲς γὰρ καὶ ἀπὸ χαρᾶς δακρύουσιν* F.

[244] Eust. *ad Od.* XIX, 471: *τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα] ὅθεν λαβών, φασι, Σοφοκλῆς ἔφη· ὡς χάρμα ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλούμενον.* — Schol. ad l. l. *Σοφοκλῆς· ὡς χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλούμενον.* Alius ap. H. *Σοφοκλῆς· χάρμα ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.* Fortasse tamen Sophoclis nomen recte positum, qui Aeschyli versum mutatum suum fecit. Cf. Eur. fr. 1054.

(245) *εὖ γὰρ φρονούσης. ἤγ. τὸ ὄμμα σου δεικνυσί σε πρὸς τὸ εὔθυμον διατεθεῖσαν ἀπὸ φρονήσεως* F.

Χο. Τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
Κλ. Ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
Χο. Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
Κλ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
Χο. Ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
Κλ. Παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
Χο. Ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
Κλ. Τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω·
Χο. Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
Κλ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

---

246. τὶ γὰρ (utr. acc. exp.) τὸ M. — ἐστιν Marc. R. ἐστι B. Fl. F.

(246) γάρ. δὲ F. — τῶνδε· ὧν λέγεις F. — τέκμ. σημεῖον F.

247. ἔστιν. τί δ' οὐχι Fl. Marc. R. ἐστι. τί B.

(247) ἔστ. σημεῖον F. — οὐχί· οὐκ ἔστιν F. — μὴ δολ. εἰ μήπω θεός με ἀπατᾷ M. G. V. R. δολερῶς ἀπατήσαντος F. — θεοῦ· τινός F. εἰ μή τις θεός με δηλονότι ἀπατᾷ, σημεῖον ἀληθέστατον ἔχω F. (Σχ. π.)

248. εὐπειθῆ M. Marc. R. (in M. corr. ex εὐπειθεῖ).

(248) ποτ. ποῖον ἐστι F. — ὀν. ἤγ. ὀνείροις κατεπείσθης F. — σέβ. τιμᾷς F.

249. βριζ ύσης Marc.

(249) οὐ δόξ. ἤγ. οὐ δοξάσει τις περὶ ἐμοῦ, ὡς ῥαθύμως ἐφύλαττον F. (loquitur in F. ἀγγ. φυ.). — βρ. νυσταζούσης (Fl.), ἤτοι κοιμωμένης F. βρίζειν κυρίως τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφὴν ἵζειν, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι F. (Σχ. π.)

250. ἀλλ' ἦ B. ἀλλ' ἦ σ' A.

(250) ἦ. ἆρα F. — ἐπ. ἴανεν, εὔφρανεν F. — ἄπτ. κούφη Fl. ἰσόπτερος, κούφη. M. G. V. ἡ ἄνευ πτερῶν ταχεῖα φήμη F.

[250] Hes. ἄπτερος· αἰφνίδιος παρὰ Ὁμήρῳ. ὁ προσηνὴς καὶ ταχύς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. αἰφνίδιον.

(251) νεᾶς· νεαρᾶς F. — ὥς· ὥσπερ F. — κάρτ'. λίαν F. — ἐμ. ἐμέμψω, ἐλογίσω F. — φρ. ἐμοῦ F.

(252) ποίου. ἐπὶ F.

(253) τῆς. ἐπὶ F. — φῶς. ἤγ. τὴν παροῦσαν ἡμέραν F. — εὐφρ. νυκτός F.

(254) ἐξίκ. καταλάβοι F.

255. In M. expuncto *Κλυταιμ.* scriptum ἀγγ.

(255) Ἥφ. Ἴδ. ἤγ. πῦρ τοῦ ὄρους F. — Ἴδ. ὄρος Fl. ἐμήνυσε τοῦτο δηλονότι F. — σέλ. φῶς F.

φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο·
ὑπερτελής τε, πόντον ὥςτε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
πεύκη τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος

---

256. *ἀπ' ἀγγέλου* M. Marc. In M. *ρ* in marg.

(256) *φρ. ἤγ. πυρσός* F. — *δεῦρ'. ἐνταῦθα* F.

[256] Etym. M. p. 7, 16: *Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη.* Cf. Bekk. *Anecd.* p. 212, 5. — Suid. *ἄγγαροι· οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι· τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν.* Cf. Bekk. *An.* p. 325, 13. — Eust. *ad Od.* XIX, 28 p. 1854, 26: *παρὰ τῷ αὐτῷ δὲ ποιητῇ ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ οἱ ἄγγαροι κεῖνται, λέξις φανερῶς Περσική· φρυκτὸς φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπε. Τοιοῦτον δὲ τὸ τῶν φανῶν.*

257. *ἕρματον* B.

(257) *Ἑρμ. ὄρος Λήμνου* (M. G.), *ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς.* Fl. F. V. — *λέπ. ἀκρωτήριον* F.

(258) *φαν. τὴν λαμπάδα* M. G. *λαμπάδα* V. R. — *νήσ. τῆς Λήμνου* F.

[258] Athen. XV, p. 700e: *πρότερος δὲ τούτων* (Menander et Diphilus memorati erant) *Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται τοῦ πανοῦ.*

(259) *Ἄθωον. ἤγ. ὁ Ἄθως* F. — *αἶπ. ὕψος* F.

[259] Schol. Vict. *ad Il.* XIV, 229 *ἐξ Ἀθόω*]. *Ἄθως ὄρος ἐν Θράκῃ μέγα τε καὶ ὑψηλόν· — τιμᾶται ὁ Ζεὺς ἐν αὐτῷ. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐδέξατο. Τοῦτο δὲ τὸ ὄρος στάδια τριακόσια Λήμνου ἀπεχὸν σκιάζει αὐτήν.*

260. *ὑπερ τελησ τε* M. *ὑπερτελήστε* Marc. *ὑπερτελής τε* B. — *πόντων* A.

(260) *ὑπὲρ ἕλης τε. ὑπὲρ τὸν Ἑλλήςποντον* F. *σημείωσαι, ὡς ἡ Ἕλλη τὸ κύριον· διπλασιάζουσα τὸ λ πρὸς διαστολὴν τῆς θερμαινούσης ἕλης, ἀπέβαλε νῦν αὐτὸ διὰ μέτρου ἀνάγκην· τὸ δὲ ὑπὲρ προςέλαβε τὸ ι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.* F. (*Σχ. π.*) — *νωτ. ὑπερβῆναι* (M. G. R.) *τὰ νῶτα* F. *ὀπίσω ἀφεῖναι, ἤγ. κατὰ τὰ νῶτα· κατὰ τὰ νῶτα γὰρ ἀφίεται ὁ Ἑλλήσποντος τοῖς ἐγγίσασι τῷ Ἄθωνι.* F. (*Σχ. π.*)

(261) *ἰσχ. μεγίστη πεύκη, ἰσχὺς πυρός.* M. G. V. R. *δύναμις ἐστί* F. — *πορ. τῆς* F. *τοῦ ἐκ διαδοχῆς πορευομένου πυρσοῦ καὶ ἡδονὴν φέροντος* F.

(262) *πεύκη. ἡ* F. — *τὸ χρ. τὸ λαμπρόν* F.

σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπάς

. . . . . .

ὅ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
Οἳ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί·

---

263. *Μακίστου*, M. Marc. B. —, *Μακίστου σκοπὰς*, R. — (*γράφεται σκοπᾶς*. Steph. p. 378). Post *σκοπὰς* f. excidit *ἥκει προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.*

(263) *σέλ. αὐτοῦ* F. — *παρ. ἤγ. φθάσασα διὰ τοῦ φῶτος* F. *ὁ εἰδὼς πῶς λέγεται παραγγέλλειν τὸ βρέφος εἰς παῖδα καὶ τὸν παῖδα εἰς ἄνδρας, οἶδε καὶ πῶς λέγεται ὁ ἐκ τοῦ Ἄθω πυρσὸς παραγγεῖλαι εἰς τὰς σκοπιὰς τοῦ Μακίστου, ὄρους Εὐβοίας. παρήγγειλε γὰρ πάντως ἐκεῖσε, οἷα τεθεαμένος τοῖς ἐκεῖ φύλαξιν* F. (*Σχ. π.*). — *Μακ. Μάκιστον ὄρος Εὐβοίας* M. G. *ὄρος Εὐβοίας* Fl. F. — *σκ. τὰς σκοπιάς* F. *ἡ πεύκη, φησίν, ἰσχύς τις καὶ δύναμις ἐστὶ τῆς λαμπάδος, ἤτοι τοῦ πυρσοῦ, παραγγείλασα καὶ φθάσασα τὰς σκοπιὰς τοῦ Μακίστου ὄρους πρὸς ἡδονὴν ἡμετέραν διὰ τὸ εὐάγγελος εἶναι ὥςπερ τις ἥλιος πέμπων δηλονότι τὸ χρυσοφαὲς καὶ λαμπρὸν σέλας αὐτῆς.* F. (*'Ημ.*)

264. *ὃ δ' οὐτὶ* G.

(264) *ὁ δ'· ὁ τόπος* M. G. *ἤγ. ὁ Μάκιστος* F. — *μέλλ. βραδύνων* F. — *ἀφρ. ἀνοήτως, ἀμελῶς* F.

(265) *νικ. ἤγ. ἡττηθεὶς ῥαθυμίᾳ* F. — *παρῆκ. ἀπέλειψεν* F. — *ἀγγ. μέρ. ἤγ. τὸ ἄγγελος καὶ αὐτὸς ἐν μέρει φανῆναι.* F. *κοινὸν τὸ ἔπεμπεν.* M. G. (Gl. spectat vs. 257).

(266) *ἑκ. μακράν* F. — *δὲ. γάρ* F.

267. *Μεσσαπίου-μολόν* Marc. R. *Μεσσαπίου* R. (in Sch. l. *Μεσσάπου*). — *μολὼν* Fl.

(267) *Μεσσ. Μέσσαπον* (*Μεσάπιον* V.) *ὄρος μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας* M. G. V. R. *Μεσαπίου· ὄρος* Fl. *ὄρος* — *Βοιωτ.* F. — *φύλ. τοῖς* F. — *σημ. δεικνύει* F. — *μολ. ἐλθὸν τὸ φῶς* F.

(268) *οἱ δ'*, *οἱ φύλακες* F. — *παρήγγ. ἔφθασαν διὰ τοῦ πυρός* F. — *πρ. ἔμπροσθεν* F.

269. *ἐρείκης* M. (corr. ex *ἐρίκης*). — *θωμὸν* (expuncto ˜ sup. *ω*) M.

(269) *γρ. παλαιᾶς* F. — *ἐρ. εἶδος φυτοῦ* F. — *θωμ. σωρόν* G. Fl. F. V. R. *θωμόν. σωρόν* (*ς* sup. utr. *ν*) M. (ad dextram *θωμός· στρατός* (*ν* sup. utr. *ς*), sed expuncta. Fort. l. *στρωτός*). — *πυρί. ἐν* F.

σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος,
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ

---

(270) *σθ.* *ἰσχύουσα* F. — *λαμπ.* *ἤγ. ὁ πυρσός* F. — *δ'.* *γὰρ* F. — *μαυρ.* *ἀμαυρωθεῖσα καὶ οἷον ἀποκάμνουσα* F. *σημείωσαι ὅτι ἀπέβαλε τὸ ᾱ διὰ τὸ μέτρον* F. (*Ἡμ.*) V.

271. *παιδίον ὠποῦ* Marc. *ὠ ποῦ* M. *ὠπου* B.

(271) *ὑπ.* *ἤγ. διαδραμοῦσα, διελθοῦσα* F. — *πεδ.* *τὸ* F. — *Ἀσ.* *τοῦ* F. *ποταμοῦ Θετταλίας* F. — *δίκ.* *τρόπον* F.

(272) *φαιδρ.* *λαμπρᾶς* F. — *λέπ.* *ἀκρωτήριον* F.

(273) *ἤγ.* *ἀναλάμψαι πεποίηκεν* F. — *ἐκδ.* *διαδοχήν* F.

274. *ἠνεναίτο* R.

(274) *τηλ.* *τὸ μακρὰν πέμπον ἑαυτό* F. — *οὐκ ἠν.* *ἀλλ' ἐπῃνεῖτο δηλονότι* F.

(275) *φρ.* *ἡ τοῦ Κιθαιρῶνος* M. G. V. R. (qui ista ad *πλ. καίουσα* adscr.) *φυλακὴ λέγω ἣν ἐκεῖ* F. — *καίουσ.* *ἤγ. καὶ ἄλλοι φρυκτοὶ ἐγένοντο· οὗτοι δὲ ἦσαν ἐξαιρέτοι οἱ ἐν Κιθαιρῶνι.* F.

276. *λίμνην* M. (corr. ex *λήμνην*).

(276) *ἔσκ.* *ἔπηλθεν* F. — *φάος·* *ἤγ. πυρσός.* F.

277. *τ' ἐτ'* R. — *Αἰγίπλακτον* F.

(277) *Αἰγ.* *ὄρος Μεγαρίδος* M. G. V. R. *ἤγ. τῆς Μεγαρίδος, εἰς ὃ αἶγες πλανῶνται* F. — *ἐξικν.* *ἤγ. φθάνον* F.

(278) *ὤτρ.* *παρεκίνει* F. — *θεσμ.* *νόμον, ἔθος* F. — *χαρ.* *τοῖς ἑξῆς* F.

(279) *πέμπ.* *τοῖς ἑξῆς* F. — *ἀνδ.* *ἀνακαίοντες* F. — *ἀφθ.* *πολλῷ* F. — *μέν.* *σθένει, δυνάμει* F.

280. *μεγαπώγωνα* B.

(280) *μέγ. πώγ.* *ἤτοι μέγαν πυρσόν* F. *πώγωνα λέγει τὴν εἰς ὀξὺ λήγουσαν ἀκμὴν τοῦ πυρός. καὶ ὁ πώγων γὰρ εἰς ὀξὺ λήγει. ὥσπερ καὶ ἐν ἑτέρῳ* (Prom. 64) *αὐθάδη γνάθον τὴν ἀκμὴν εἴρηκε καὶ ὀξύτητα τῆς σφηνός* F. (*Ἡμ.*) V. (qui pro *ἐν ἑτ.* habet *ἀλλαχοῦ*). — *σημείωσαι* (*δὲ* add.

πορθμοῦ κάτοπτρον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
'Αραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' 'Ατρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον 'Ιδαίου πυρός.
Τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
Τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τε σοὶ λέγω

V.), ὅτι ἐκ τούτου ὠνομάσθη παρὰ τοῖς μετεορολόγοις (μετεωρολόγοις V.) πωγωνίας ἀστήρ F. (Σχ. π.) V. — Σαρ. κόλπος (Fl.) περὶ Τροιζῆνα M. G. F. R. V.

[280] Poll. II, 88. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ πώγων πυρὸς ἡ εἰς ὀξὺ ἀναδρομὴ τῆς φλογός.

281. κάτοπτρον Marc. κάτοπτρον πρῶν οὑπερβαλλ" G. κάτο πτρονοῦ περβάλλειν A. κάτοπτρον οὐχ ὑπ. T. κάτοπτον C.

(281) κάτοπτρον. τὸ F. τὸ κατόψιον M. G. R. V. — πρ. τὴν ἐξοχήν F. — ὑπ. διελθεῖν F. — πρ. ἔμπροσθεν F. πέμπουσι δέ, φησι, πώγωνα μέγαν φλογός, ἤγ. μεγάλην φλόγα, φλέγουσαν καὶ λάμπουσαν ὥστε ὑπερβάλλειν πρόσω, ἤτοι διελθεῖν, καὶ τὸν πρῶνα τοῦ Σαρωνικοῦ πορθμοῦ. τὸ κάτοπτρον λέγω, ἤγ. τὸν διαφανῆ καὶ περίβλεπτον· εἰ δὲ βούλει, τὸν πρῶνα λέγε, τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου δηλονότι. τὸ κάτοπτρον τοῦ πορθμοῦ, ἤτοι τὸν ἀντικρὺ κείμενον καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ὡς εἰπεῖν τοῦ πορθμοῦ. F. ('Ημ.).

282. εἶτ' — εἶτ'. B. Fl. F.

(282) φλ. λάμπουσαν F. — ἔσκ. ἐπῆλθεν F. — ἀφ. ἐκ παραλλήλου F.

283. αἶπος (corr. ex ἔπος) B. αἶπος A. — ἀστυγειτονασκόπας G. ἀστυγείτονα σκόπας A. ἀστυγείτονας σκόπας F.

(283) 'Αρ. ὄρος ῎Αργους M. G. Fl. R. V. εἰς ὄρος ῎Αργ. F. — αἶπ. ὕψος F. — ἀστ. ἤγ. τὰς πλησιαζούσας τῷ ῎Αργει F. — σκ. σκοπιάς F.

284. ἐς τόγε Marc. ἐς τό γε R. εἰς τόδ' ἐνσκήπτει B.

(284) σκ. ἐμπίπτει F. — στ. τὸν οἶκον F.

(285) οὐκ ἄπ. οὐ ξένον, ἀλλὰ συγγενές Fl. F. V.

(286) τοιοίδ'. τοιοῦτοι εἰσιν F. — ἕτοιμοι. πρόχειροι F. — λαμπ. ἤγ. τῶν τοὺς πυρσοὺς ποιούντων F. — νόμ. τὸ ἔθος F.

(287) διαδ. ἐν F. — πλ. τελούμενοι F.

(288) ὁ πρ. ὁ ἀρξάμενος ἐν ῎Ιδῃ καὶ σημήνας ἡμῖν τοῖς ἐν τῷ 'Αραχναίῳ F.

289. τοιοῦτοι B.

ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
Χο. Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προςεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούςδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν· ὡς λέγοις πάλιν.
Κλ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν·
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐκχέας ταὐτῷ κύτει
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προςεννέποις·
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.

---

(289) τοσοῦτ. τὸ F. κοινή. Fl. — σύμβ. σημεῖον τῆς νίκης F. τοῦτο μοι, φησί, παρήγγειλεν ὁ Ἀγαμέμνων σύμβολον ἐκ Τροίας εἶναι τοῦ τέλους αὐτῆς F. (Σχ. π.).

(290) παρ. εἰπόντος F.

(291) αὖθ. ἤγ. μετὰ ταῦτα F. — πρ. διὰ τὴν νίκην F.

(292) ἀκ. σὲ. F.

(293) διην. ἀεὶ, διαμακροῦ F. — ὡς. ἵνα F.

294. Τροίην B.

(294) ἔχ. κατέχουσιν F.

(295) ἄμ. μὴ ἡνωμένην ἀλλὰ διῃρημένην F. — πόλ. τῇ Τροίᾳ F. — πρ. ἁρμόζειν, γίνεσθαι F.

296. ἐγχέας C.

(296) ὄξ. λείπει τὸ ὡς Fl. F. — ἀλ. ἔλαιον F. — ταὐτ. ἑνὶ (l. ἐνὶ) F. — κύτ. ἀγγείῳ F.

297. διχοτατοῦντ' B.

(297) διχ. μαχόμενα F. — φίλ. προςφιλῶς F. — πρ. εἴποις ἂν F.

(298) ἁλ. πορθηθέντων F. — κρ. νικησάντων F. — δίχ. διπλῶς F.

(299) φθ. φωνάς F. — συμφ. ἕνεκα F. — διπλ. ἤτοι τῆς συντυχίας ἁπλῶς (cf. 422.) F. — (295—299): ἄμικτον βοὴν λέγει, ἤτοι διῃρημένην· οὐ γὰρ ὁμοία ἐστὶν ἡ τῶν ἁλόντων βοὴ καὶ τῶν κρατησάντων. οἱ μὲν γὰρ θρηνοῦσιν, οἱ δὲ ἐπινίκια ᾄδουσι (cf. Schol. ad vs. 16). Θέλων δὲ δεῖξαι τὴν αὐτὴν διαίρεσιν καὶ μάχην, φησίν· ὡςπερεὶ ἐν ἑνὶ κύτει καὶ ἀγγείῳ ἐκχέας ὄξος καὶ ἔλαιον, προςείποις ἂν αὐτὰ, ἤγ. καλέσεις διχοστατοῦντα καὶ μαχόμενα οὐ φίλως ἀλλ' ἐχθρῶς δηλονότι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων τὰς φωνὰς ἔστιν ἀκούειν διπλᾶς. καὶ πῶς ἑξῆς λέγει. Οὕτω δέον εἰπεῖν τὴν παραβολὴν, ὁ δὲ ξενοτρόπως ἐπήνεγκεν ἄνευ τοῦ ὡς καὶ ἄνευ τοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥςπερ ἡμεῖς σαφηνείας εἰρήκαμεν ἕνεκα. F. (Ἡμ.)

Οἳ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
τάσσει πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
ἀλλ', ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
Ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες ὡς δυσδαίμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.

---

(300) *οἱ μέν.* οἱ ἁλόντες F. — *ἀμφί.* περί F. — *πεπτ.* τοῖς σφαγεῖσι καὶ τεθνηκόσιν F.

(301) *κασ.* ἀδελφῶν F. — *φυτ.* τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς (l. φύτλης) ἢ φυτοσπόρων F. οὐ (del. Lobeck Pathol. p. 99) κατὰ τὸν φυτάλμιον Δία ἐνταῦθα ἡ ἐτυμολογία· ἐκ τῆς φύτλης δὲ γίνεται φυτλάμιος (φυτάλμιος V.), ἤγ. φυτοσπόρος, καὶ μεταθέσει διὰ καλλιφωνίαν φυτάλμιος F. (Σχ. π.) V.

(302) *ἐξ ἐλ.* ἀλλ' ὑπεζευγμένης (?) τῇ δουλείᾳ F.

(303) *δέρ.* ἤγ. στόματος. ἀπὸ μέρους F. — *ἀπ.* θρηνοῦσι F. — *μόρ.* θάνατον F.

(304) *τοὺς δ'.* τοὺς κρατήσαντας F. — *αὖτ.* πάλιν F. — *νυκτ.* ἐν νυκτὶ γὰρ ἐκρατήθη ἡ Τροία F.

(305) *νήστεις·* ἀσίτους F. — *πρ. ἀρ.* ἤτοι πρὸς δεῖπνα. διὰ τὸ μέτρον F. — *ὧν.* βρωμάτων δηλονότι F.

(306) *τάσσ.* ἄγει F. — *πρ.* ἤγ. οὐ πρός τι σημεῖον κατ' ἀξίαν γινόμενον F.

307. ἔσπασε B.

(307) *ἔσπ.* ἔλαβεν F. — *πάλ.* κλῆρον F.

309. *δ' ὑπαιθρίων* Schütz.

(309) *ναίουσ.* οἰκοῦσιν F. — *ὑπ.* ἃ ὑπαίθριοι κείμενοι ὑφίσταντο F. — *πάγ.* ὀρῶν ἢ παγετῶν F. ἢ τῶν ψυχρῶν λέγει παγετῶν, ἢ τῶν ὀρεινῶν τόπων τῶν ὑπὸ τὸν αἰθέρα ὄντων F. (Σχ. π.)

(310) *δρ.* τῶν ἑωθινῶν F. — *ἀπ.* ἐλευθερωθέντες F. — *ὡς δυσδ.* ὄντες πρότερον F. ὄντες πρότερον δηλονότι δυστυχεῖς, νῦν ἀμερίμνως εὑδήσουσιν F. (Σχ. π.)

(311) *ἀφ.* ἄφοβον F. — *εὑδ.* ὑπνώσουσιν F. — *εὐφρ.* νυκτά F.

Εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
Ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
πορθεῖν ἃ μὴ χρὴ κέρδεσιν νικωμένους·
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
Θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
ἐγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·

---

(312) *εὐσ. εὐσεβῶς διατεθῶσι περὶ ἐκείνους* F.
(313) *ἁλ. πορθηθείσης* F. — *ἱδρ. καθέδρας, ναούς* F.
314. *οὐκ ἂν ἑλόντες* H. — *ἀνθαλοῖεν* Aur.
(314) *ἑλ. πορθήσαντες* F. — *αὖθ. πάλιν* F. — *αὖ· δή* F. — *θάν. ἤγ. φθαρεῖεν διὰ τὴν ἀσέβειαν* F.
(315) *ἐμπ. ἤγ. ἐμπέσοι* F.
316. *πορθεῖν* Fl.
(316) *πορθ. ὥςτε* F. — *ἃ μὴ χρή. ἤγ. τὰ τῶν θεῶν ἱδρύματα* F. — *κέρδ. ἐν* F.
(317) *δεῖ. πρέπει* F.
318. *κάμψαι* Fl.
(318) *κάμψ. κλῖναι λέγω* F. — *διαύλ. ἐπειδὴ ὁ δίαυλος δύο ἔχει σταδίους, ὧν τὸν ἕτερον διῆλθον ἤδη εἰς Τροίαν ἀνελθόντες, δεῖ λοιπὸν καὶ τὸν ἄλλον διελθεῖν, καὶ ὑπονοστῆσαι πρὸς τὸν οἶκον.* F. (*Σχ. π.*) V. — *κῶλ. ἤτοι μέρος* F.
319. *δ' ἀναμπλάκητος* Fl.
(319) *ἀν. ἀναμάρτητος* F. — *μόλ. ἐλεύσεται* F.
(320) *ἐγρ. ἤγ. ζῶν καὶ μένον καὶ ἀεὶ ᾀδόμενον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ ὑπνούντων* F.
(321) *γέν. ἤγ. διηνεκῶς ἔσται τὰ κακὰ τοῖς Τρωσὶν* F. — *πρ. πρόσφατα· νῦν προςπαίσαντα καὶ προςκρούσαντα αὐτοῖς* F. V. *εἰ μή ποθεν ἔλθοι τοῖς Ἕλλησι κακόν τι νέον ἐξ ἐπελθούσης τινὸς συμμαχίας τοῖς Τρωσίν· ὃ δὴ καὶ πτοηθέντες ἴσως ὅσον τάχος ἀποπλεύσουσιν* F. (*Σχ. π.*)
322. *τοιαῦτά τοι* F.
(322) *τοιαῦτα· αἰσθάνεται γὰρ ὑπὲρ γυναικείαν φύσιν ταῦτα ἐξενεγκὼν ὁ ποιητής* F.

τὸ δ' εὖ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἰδεῖν·
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.
Χο. Γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις·
ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προςειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι·
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ Νὺξ φιλία,
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν

---

(323) κρ. νικῴη F. — διχ. ἀμφιβόλως, ἀλλὰ βεβαίως F. — ἰδ. ὥςτε F. αὐτὸ τὸ εὖ F.

(324) ἐσθλ. ὁποῖον καὶ ὁ νοστός F. — ὄν. τὴν ὠφέλειαν F. — εἱλ. ἀνθειλόμην F. ὅτι πολλῶν χρημάτων προκριτέα ἡ ὄνησις. εἰ γὰρ ἐξ ὧν ἔχει τις ἀγαθῶν ὄνησίν τινα μὴ λαμβάνει, μάταια πάντ' ἂν εἴη. F. (Σχ. π.) In F. adscr. σημειωτέον.

(325) γύν. ὦ F. — κατ'. ἤγ. ὡς ἀνὴρ συνετὸς ἐλαλήσας F. — εὐφρ. φρονίμως F.

(326) πιστ. βέβαια F. — τεκμ. σημεῖα F.

(327) προς. ἐπικαλέσασθαι, ὑμνῆσαι F. — παρ. ἑτοιμάζομαι F. Adscr. in F. τὸ σχῆμα προέκθεσις.

328. εἴργεσθαι. Cf. metr. ad vs. 232.

(328) οὐκ ἄτ. τιμώμενοι γὰρ οἱ θεοὶ ἠμείψαντο ἡμᾶς F. V.

329. — Εἴρηται ἡμῖν ἐν τῷ τῶν Περσῶν δράματι περὶ τοῦ εἴδους τούτου τοῦ χοροῦ (τῶν χορῶν V.)· ὅμοιον γάρ ἐστιν ἐκείνοις καὶ τοῦτο· ἔχει γὰρ ἐν ἀρχῇ μὲν σύστημα ἐπιφθεγματικὸν, εἰς δύο διῃρημένον περιόδους κώλων ἀναπαιστικῶν ιβ', ἑξῆς δὲ στροφὰς τρεῖς (γ' V.) καὶ ἀντιστροφὰς τοσαύτας καὶ ἐπῳδόν· καλεῖται δὲ ταῦτα ἑπτὰς (ἑπτὰ V.) ἐπῳδική. Ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῆς ἐπῳδοῦ κορωνὶς καὶ παράγραφος. F. (Ἡμ.) V. Ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ρλς', ὧν τὰ πρῶτα ιβ' ἀναπαιστικοὶ δίμετροι, τὰ δὲ ἑξῆς ρκδ' χοριαμβικοὶ δίμετροι, ὧν τελευταῖος γυναικογήρυτον ὄλλυται κλεός. Dind. (In F. non legitur).

(329) νύξ. τὴν νύκτα ἐπικαλεῖται ὡς ἐν νυκτὶ τῆς πορθήσεως γενομένης F.

(330) τῶν μεγ. ἤγ. ἥτις τὰ κτέανα καὶ τὰ κτήματα καὶ τοὺς μεγάλους ἡμῖν παρέδωκας κόσμους τῶν Τρώων F.

(331) ἥτ'. ἥτις F. — ἔβ. ἐπέθηκας F.

(332) στ. πυκνόν, ἰσχυρόν F. — μέγ. ἤγ. ἄνδρα ἢ ἄρχοντα F.

μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν
πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι

---

(333) *νεαρ.* τῶν νέων F. — *ὑπ.* διελθεῖν, ἐκφυγεῖν F.

(335) *γάγγ.* δίκτυον Fl. F. V. — *ἄτ.* τῆς συμφορᾶς λέγει, ἥτις περιέσχε πάντας F.

[335] Poll. X, 132: τὰ δὲ ἁλιέως σκεύη — καὶ γάγγαμον· ἀφ' οὗ καὶ Αἰσχύλος τὸ δύςλυτον κακὸν ἢ δυςέλικτον ἔφη *γάγγαμον ἄτης παναλώτου*.

(336) *ξέν.* τὸν φίλιον F. — *αἰδ.* σέβομαι F.

(337) *πρ.* ἐπαγαγόντα F. — *Ἀλ.* παραβάντι τοὺς τῆς φιλίας νόμους F.

(338) *τείν.* ἐκτείνοντα F. — *τόξ.* ἤτοι τὴν τιμωρίαν. μεταφορικῶς F. V. τοῦτο ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐν ψαλμοῖς (VII, 12) εἰρημένῳ· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό· καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου. Ἐντείνει γὰρ ὁ Θεὸς τὸ τόξον αὐτοῦ, τουτέστι τὴν τιμωρίαν μεταφορικῶς, καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσας καὶ θήξας, οὐκ εὐθὺς ἐπιφέρει τὴν ἡμῶν μετάνοιαν ἐκδεχόμενος. μὴ ταῖτον (l. ταύτην) δὲ ὡς εἰκὸς ἐπιδειξαμένοις τά τε βέλη ἀφίησιν ἐφ' ἡμῖν καὶ ἣν πάλαι ῥομφαίαν ἐστίλβωσεν. F. (Ἡμ.)

(339) *καιρ.* τοῦ πρέποντος F.

(340) *ἠλ.* μάταιον F. — *σκ.* ἐπέλθοι F.

341. πλαγαν (η sup. utr. α scr.) F.

341. — Στρ. κῶλ. ιη' F. Ἐντεῦθεν αἱ κατὰ σχέσιν ἄρχονται στροφαί· καί εἰσι τῆς μὲν πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα ιη', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα· τῆς β' ιζ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα· τῆς τρίτης ὁμοίως ιζ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα· τῆς δὲ ἐπῳδοῦ ιε'. ἃ καὶ μετρήσεις τοῖς προτέροις ἑπόμενος· εἰσὶ γὰρ τὰ μὲν ἀντισπαστικά, τὰ δὲ τροχαϊκά, τὰ δὲ χοριαμβικά, τὰ δὲ ἰαμβικά. Ἐφ' ἑκάστης στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς (l. ἐπὶ τῷ τέλει ἑκ. κτέ.) παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῆς ἐπῳδοῦ κορωνὶς καὶ παράγραφος. F. (Ἡμ.).

(341) *ἔχουσιν.* τοῖς F. — *εἰπ.* τὰ συμβάντα F. ἤγ. ἐκ Διὸς ἐπείσθην F.

(342) *ἐξ.* ἀνερευνῆσαι F.

ὡς ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν. Οὐκ ἔφα τὶς
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής·
πέφανται δ' ἐγγόνους
ἀτολμήτων Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπὲρ φεῦ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. Ἔστω δ' ἀπήμαντον ὥςτε κἀπαρκεῖν

---

343. ἔφα (η supr.) F. — H. om. prius ὡς.

(343) ὡς· ὄντως F. — ἔπρ. ὁ Ζεὺς δηλονότι ταῦτα F. — ὡς. ὄντως F. — ἔκρ. ἐτέλεσεν F. — ἔφα τίς. εἶπε τίς F.

(344) ἀξ. οὐκ ἄξιον κρίνειν τοὺς θεούς F. — μέλ. φροντίδα ἔχειν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων F.

345. ὅσοις δ' ἀθίκτων F.

(345) ἀθ. τῶν ἱερῶν F. V.

(346) πατ. καταφρονεῖται F. — ὁ δ'. ὁ πατῶν τὰ ἱερά F.

347. δ' ἐγγόνους (κ scr. sup. prius γ) F. δ' ἐγγόνοις Voss.

(347) πέφ. φανεροὺς ποιοῦσι F. — δ'. γάρ F. — ἐγγ. ἀπογόνους F.

(348) ἀτ. τῶν ἱερῶν, εἰς ἃ οὐ τολμᾶν τί χρὴ ἀσεβές F. — Ἄρ. ἤτοι τῶν μαχομένων τοῖς ἱεροῖς F.

(349) πν. συνίζησις F. — μεῖζ. ἢ δικ. ἤτοι ἐπέκεινα τοῦ δικαίου, ἤγ. ὑπὲρ τὸ δίκαιον F.

(350) φλ. φλυαρούντων (F.)· συνίζησις Fl. — δωμ. κατά F. ἐνταῦθα τὸ ἀτολμήτων F. — ὑπ. διὰ μέσου· ἀντὶ τοῦ βαβαί F.

351. ὥςτ' ἀπαρκεῖν Fl. ὥςτε κἀπαρκεῖν F.

(351) ὑπ. ἤγ. πλέον τοῦ βελτίστου, τουτέστιν ἔξω τοῦ καλοῦ F. — (347—351): οἱ θεοί, φησί, πέφανται καὶ φανεροὺς ποιοῦσι τοὺς ἐκγόνους τῶν ἀσεβῶν τῶν πνεόντων Ἄρη μεῖζον (μείζω V.) ἢ δικαίως κατὰ τῶν δωμάτων τῶν ἀτολμήτων, ἤτοι τῶν (ἤγ. V.) ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις τῶν θεῶν (V.)· εἰς ἃ οὐ τολμᾶν τί χρὴ ἀσεβές· τῶν φλεόντων λέγω καὶ φλυαρούντων καὶ βλασφημούντων κατ' αὐτῶν. ὑπέρφευ, ὑπὲρ τὸ βέλτιστον, ἤτοι ἔξω τοῦ βελτίστου καὶ τοῦ καλοῦ καὶ προςήκοντος· οὐ γὰρ χρὴ βλασφημεῖν, ἀλλ' ὑμνεῖν τοὺς θεούς. τὸ ὑπέρφευ δὲ διὰ μέσου εἴρηται ἀντὶ τοῦ φεῦ βαβαί, ἐκπληττομένου οἷον τοῦ χοροῦ ἐπὶ τῇ ἀσεβείᾳ καὶ βλασφημίᾳ ἐκείνων. Πῶς δὲ φανεροὺς ποιοῦσιν αὐτούς; τιμωρούμενοι. τοὺς μὲν γὰρ παῖδας τῶν εὐσεβῶν ἀγαθοῖς ἀμείβονται, τοὺς δὲ τῶν ἀσεβῶν καὶ βλασφήμων τιμωρίαις ἀποβάλλουσι.

εὖ πραπίδων λαχόντα·
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαλα Δίκας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθώ,
προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας·
ἄκος δὲ παμμάταιον· οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
τρίβῳ τε καὶ προβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθεὶς ἐπεὶ

κἀντεῦθεν ἐμφαίνουσιν ὡς ἀσεβῶν εἰσι παῖδες· διὸ καὶ τοιαῦτα πάσχουσιν. F. (Ἡμ.). — ἀπ. ἀβλαβῆ ἐμὲ F. — ἀπ. διατελεῖν F.

(352) πρ. φρονήσεως F.

(353) ἐπ. βοήθεια F.

(354) πλ. ἤγ. οὐκ ἔστι πρὸς κόρον πλουτεῖν τὸν ἄδικον F.

355. μεγάλα F. sup. scr. μεγάλως. Leg. λίαν. — δίκας (sup. η) F.

(355) ἐκλακτ. ἀνατρέψαντι F. — μεγάλα. ἀντὶ μιᾶς. F. (sup. scr. μέ) sec. Haupt μεγάλως). — δίκ. β. ἤγ. τὴν δίκην F. — εἰς ἀφ. ἤγ. ὥςτε ἀφανῆ γενέσθαι καὶ φθαρῆναι F.

356. — Ἀντ. κῶλ. ιη' F.

(356) βιᾶτ. βιάζει F. — τάλ. ἀθλία F.

357. ἄτας (sup. η) F.

(357) προβ. ἡ προβουλευομένη πλουτῆσαι τοὺς παῖδας F. — ἄφ. ἀφόρητος F. ἡ τῆς ἄτης πειθὼ ἄφερτος καὶ ἀφόρητος καὶ βαρεῖα ἐστίν· ἥτις βιάζει αὐτούς, πρόνοιαν δῆθεν τοῦ πλουτῆσαι (πλουτίσαι V.) τοὺς παῖδας ποιουμένη F. (Σχ. π.) V.

(358) ὡς ἄκ. ὥςπερ θεραπεία F. — παμμ. πάνυ μάταιον F. — οὐκ ἐκρ. ἀλλὰ δῆλον ἐγένετο F.

(359) δέ. γὰρ F. — αἰν. τὸ χαλεπῶς λάμπον F. — σίν. σέλας F. τοῦτ' ἔστι σέλας V. ἡ θεραπεία τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν διάδηλος γίνεται. ὡς φῶς δὲ πρέπει τὸ αἰνολαμπὲς αὐτῶν σέλας F. (Σχ. π.).

(360) κακ. ἤγ. τοῦ κακωθέντος καὶ ἀμαυρωθέντος ἐν τῇ ὁδῷ F.

361. προσβολαῖς Pears. St.

(361) τρ. ἐν F. ἤγ. ἐν ὁδῷ προβεβλημένου καὶ ἐρριμμένου F.

(362) πέλ. ὑπάρχει F.

(363) δικ. ἤγ. δικαίως τοῦτο παθὼν F.

διώκει παῖς πτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόςτριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
Λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν, τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
Οἷος καὶ Πάρις· ἐλθὼν
ἐς δόμον τῶν 'Ατρειδᾶν
ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός.

---

364. πτανὸν Fl. πτανόν (η sup.) τιν' F. ποτανὸν Pors. Schütz.

(364) δι. ἤγ. διώκων λαμβάνει F. — παῖς· τίς F. — πτ. ταχὺν. πτερωτόν F.

(365) πόλ. τῇ αὐτοῦ πατρίδι F. — πρ. κακίαν Fl. κακόν τι προςτριβὲν αὐτῇ F. — ἄφ. ἀφόρητον F. — ἐνθ. ἐπαγαγὼν F. — (358—365). ἤγ. ὥςπερ τὸ φῶς φανερόν ἐστι καὶ οὐ δύναται κρυβῆναι, οὕτω καὶ ἡ ματαία αὐτῶν θεραπεία δείκνυται. ἄκος δὲ εἶπεν, ἐπεὶ βουλόμενοι θεραπεῦσαι τὴν πρὸς μάχας καὶ πολέμους ὁρμὴν, φασὶν ὅπερ τοῖς παισὶ καταλείποιεν πλοῦτον. 'Αλλ' ὥςπερ κακὸς χαλκὸς ἐν ὁδῷ προβεβλημένος καὶ ἐρριμμένος μελαίνεται καὶ ἐξιοῦται καὶ τὸ κάλλος ἀπόλλυσιν, οὕτω κἀκεῖνος ὁ ταῦτα λέγων πέλει καὶ ὑπάρχει μελαμπαγὴς, ἤγ. μελαίνεται καὶ ἀμαυροῦται δικαιωθεὶς, ἤτοι δικαίως τοῦτο παθὼν, ἐν τρίβῳ καὶ ἐν προβολαῖς, ἤγ. προβεβλημένος καὶ ἐρριμμένος καὶ κείμενος ἐν τρίβοις καὶ ἄλλοις τόποις ὑπαιθρίοις, καὶ ταλαιπωρούμενος μέχρις ἂν τροπώσαιτο τοὺς ἐχθροὺς καὶ πλοῦτον ἐξ ἐκείνων πορίσαιτο. Ὥςπερ δὲ πόλεμός τις ἀνερριπίσθη ἐξ ἀφροσύνης παιδὸς καὶ μάχη συνεκροτήθη διὰ περιστερὰν ἢ πέρδικα καὶ ἱέρακα διώξαντος τοῦτον καὶ κατασχόντος, καὶ τῇ τούτου προςετρίβη πατρίδι κακόν τι ἀφόρητον, οὕτω καὶ 'Ιλίῳ συνέβη χαλεπόν τι κακὸν, ἐξ ἀφροσύνης τοῦ Πάριδος. Οὕτω δέον εἰπεῖν τὰς παραβολὰς, ὁ δὲ συνήθως καὶ ταύτας ἐξήνεγκεν δεινὸν ποιῶν τὸν λόγον καὶ ἀσαφῆ, ὄγκον ἐκ τούτου καὶ μέγεθος τούτῳ περιθεῖναι βουλόμενος· ἔθος γὰρ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς, συγχεῖν τὴν φράσιν ἐν τοῖς χοροῖς ὥςτε δοκεῖν τὸν λόγον ἐκ πολλῶν στομάτων προέρχεσθαι. Οὗτος δὲ μάλιστα καὶ Πίνδαρος τοῦτο ποιεῖν εἰώθασι τῷ ἁδρῷ τόνῳ καὶ ὄγκον φέροντι χαίροντες. F. ('Ημ.)

(366) λιτ. τῶν εὐχῶν τοῦ τοιούτου ἀνδρός F. — οὔτ. οὐδείς F. — ἐπ. τὸν ἐπιστρεφόμενον εἰς τὰ τοιαῦτα F.

(367) φῶτ'. ἄνδρα F. — καθ. καταβάλλει F.

368. Leg. οἷα.

(368) οἷος. ὥςπερ ἦν δέον εἰπεῖν F.

369. Fl. V. εἰς οἶκον τὸν 'Ατρειδᾶν (ω sup.) F. ἐς δόμον τὸν 'Ατρειδᾶν C.

(369) 'Ατρ. τῶν F.

370. τὴν ξενίαν F.

Λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς,
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν,
βέβακε ῥίμφα διὰ πυλᾶν, .
ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται.
Ἰὼ ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες·
πάρεστι σιγᾶς ἄτιμος ἀλοίδορος
ἅδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν·

---

(370) *ἤσχ.* κατήσχυνεν F. — *ξεν.* φιλικήν F. — *κλ.* ἁρπαγαῖς F. — *γυν.* τῆς Ἑλένης F.

371. —, Στρ. ἑτέρα κῶλ. ιζ' F.

(371) *λιπ.* ἡ Ἑλένη F. — *ἀστ.* τοῖς ἑαυτῆς πολίταις F. — *ἀσπ.* δι' ἀσπίδων καὶ ἄλλων ὅπλων γινομένους F.

(372) *κλ.* ταραχάς, μάχας F. — *λογχ.* διὰ λόγχης γινομένους F. — *ναυβ.* διὰ νηῶν γινομένους F. — *ὁπλ.* καθοπλισμούς F.

(373) *ἄγ.* ἴαμβος F. — *ἀντ.* ἤγ. ἀντὶ προικὸς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν κομίσασα F. (V. habet κομίσασαν).

374. βέβακεν (η sup.) F. — πυλαν (ων sup.) F.

(374) *βέβ.* διῆλθε F. — *ῥίμφ.* εὐκόλως F. — *πυλ.* τῶν τῆς Τροίας F.

(375) *ἄτλ.* ἤγ. ἀτόλμητα F. — *τλ.* τολμήσασα F. — *ἔστ.* ἐθρήνουν οἱ προφῆται F.

(376) *τόδ'.* ἤγ. τὸ γεγονός F. — *ἐνν.* λέγοντες F. — *δόμ.* ἤγ. τῆς πόλεως F. — *πρ.* οἱ μάντεις F.

(377) *ἰὼ ἰώ.* ὦ ὦ F. — *πρ.* πρόμαχοι, ἄρχοντες F.

(378) *ἰὼ λέχ.* ὦ κοίτη F. — *στ.* ὁδοί, ἤγ. τρόποι, δι' ὧν ἐδείκνυτο ἡ πρὸς τὸν ἄνδρα φιλία F.

379. σιγας (η sup.) F. Leg. *ἀτίμως ἀλοιδόρως.*

(379) *παρ.* ἡ Ἑλένη F. ἰδεῖν αὐτήν F. — *ἄτ.* πολύτιμος Fl. F. — *ἀλ.* οὐ γὰρ λοιδοροῦμεν αὐτὴν οὕτως ἀπάρασαν F.

(380) *ἅδ.* ἡ F. γλυκεῖα F. — *ἀφ.* τῆς σιγῆς F. ἀφεμένων ἡμῶν τῆς σιγῆς, ὅ ἐστι καὶ ἀφισταμένων τοῦ σιγᾶν, τουτέστι (τοῦτ' ἔστι V.) καὶ παῤῥησιαζομένων καὶ φεγγομένων (φθεγγ. V.) τὶ διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὴν δέσποιναν, ὅμως τῇ παλαιᾷ αἰδοῖ σώζομεν αὐτῆς τὴν παρουσίαν, καὶ πάρεστιν ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίστη καὶ πολύτιμος καὶ ἀλοίδορος, ἤγ. νομίζομεν ἔτι συνεῖναι ἡμῖν αὐτὴν καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς ἀπολαύειν. F. (Σχ. π.) V. — *ἰδ.* ὥστε αὐτήν τινά F.

πόθῳ δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν·
εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί,
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν·
μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν
παραλλάξασα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.

---

(381) *πόθ.* τῷ φίλτρῳ τῷ πρὸς ἐκείνην F. — *ὑπ.* ἤγ. τῆς ὑπεράνω διελθούσης τοῦ πόντου F.

(382) *φάσμ.* τὸ τῆς Ἑλένης F. — *δόξ.* τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς F. — *ἀν.* ἄρχειν, ἤγ. συνεῖναι αὐτῷ F.

(383) *κολ.* ἤγ. τῶν ἀγαλμάτων, τουτέστι τῶν εὐειδῶν γυναικῶν F.

(384) *ἔχθ.* μισεῖται F. — *τἀνδρί.* ἔχων γὰρ ταύτην οὐκ οἶδεν ὅσον κέκτηται ἀγαθόν F.

385. *Ἀφροδίτα* (η sup.) F.

(385) *ὀμμ.* ἤγ. μὴ ὁρωμένης ἐκείνης F. — *ἀχ.* ἀπορίαις. ἐκ τοῦ ἀχὴν ὁ πτωχὸς, ὁ μὴ ἔχων δηλονότι F. — *ἔρρ.* ἐφθάρη F. — *ἀφρ.* τέρψις· ἐκ τοῦ ὁρᾶν γὰρ ὁ ἔρως F.

386. — *Ἀντ. κῶλ. ιζ'* F.

(386) *ὀν.* ἐν ὀνείροις φαινόμεναι F. — *πενθ.* ἤγ. λυπηραί, πένθους αἴτιαι F.

387. *πάρεισι δόξαι* Fl. *πάρεισιν δόκαι* H.

(387) *δόξ.* φαντασίαι F. — *χάρ. ματ.* δοκῶν γὰρ ὁρᾶν αὐτὴν ἐν ὕπνοις ἥδεται κενὴν ἡδονήν F.

388. *ματαν* (η sup.) F. Leg. *ματ. γ. εὖκτ' ἄν—*.

(388) *μάτ.* ἤγ. μάταιόν ἐστιν F. — *εὖτ'.* ὁπηνίκα F. — *ἐσθλ.* ἀγαθά F. — *τις δοκ.* ἤγ. τινὸς δοκοῦντος F. Adscr. ἴαμβος.

(389) *παρ.* διελθοῦσα ἡ ὄψις F. — *διὰ χερ.* ἤγ. διὰ μέσων τῶν χειρῶν. δοκεῖ γὰρ ἄντικρυς κρατεῖν αὐτήν F.

390. *βίβακεν* (η sup.) F.

(390) *βέβ.* ἀπέπτη F. — *ὄψ.* ἡ φαντασία F. — *οὐ μεθ.* ἀλλὰ παραχρῆμα F.

(391) *πτ.* ἐν F. — *ὀπ.* ἀκολούθοις F. — *ὕπν. κελ.* τῇ ὁδῷ τοῦ

Τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη
τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα·
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις
πένθεια τλησικάρδιος
δόμων ἑκάστου πρέπει.
Πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
οὓς μὲν γὰρ ἔπεμψεν

ὕπνου. συναφίπταται γὰρ τῷ ὕπνῳ ἡ ὄψις F. — (388—391) μάταιον γάρ ἐστι, φησίν, εὖτ' ἂν καὶ ὁπηνίκα δοκοῦντος τινὸς ὁρᾶν ἐν ὕπνοις ἀγαθὰ καὶ μονονουχὶ ταῖς χερσὶ κατέχειν αὐτά, ἡ ὄψις καὶ ἡ φαντασία ἐκείνη παραχρῆμα βέβηκε καὶ ἀπέπτη παραλλάξασα διὰ τῶν χειρῶν, ἤγ. διελθοῦσα διαμέσον τῶν χειρῶν, ἐν πτεροῖς ὀπαδοῖς καὶ ἀκολούθοις τοῖς κελεύθοις τοῦ ὕπνου, τουτέστιν ἀκολουθήσασα τῇ ὁδῷ τοῦ ὕπνου, ἤγ. σὺν τῷ ὕπνῳ καὶ αὐτὴ ἀποπτᾶσα. Δέον δὲ οὕτως ἐπαγαγεῖν τὴν ἀπόδοσιν· εὖτ' ἂν δοκοῦντος τινὸς ὁρᾷν τι τόδε γένηται, ὁ δὲ δοκῶν εἰπὼν καὶ καινὸν ποιησάμενος τὸ προοίμιον τοῦ νοήματος, καινοτέραν ἐπιφέρει καὶ τὴν ἀπόδοσιν. F. (Ἡμ.)

(392) τὰ μέν. ἤγ. τὰ μὲν κατὰ τοὺς οἴκους τῆς Ἑλένης F. — ἑστ. ἤτοι τοῦ θαλάμου F. — ἄχ. αἱ λῦπαι F. τὸ κατ' οἴκους καὶ ἐφ' ἑστίας ἢ ἐκ παραλλήλου εἴρηται, ἢ τὸ μὲν οἴκους νοήσεις διὰ τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ θεράποντας καὶ θεραπαινίδας. εἰκὸς γὰρ ἦν θρηνεῖν κἀκείνους τὴν τῆς δεσποίνης ἀπουσίαν· τὸ δὲ ἐφ' ἑστίας διὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ἴσως δὲ καὶ διὰ τοὺς παῖδας. ἑστία γάρ ἐστιν ὁ θάλαμος τῶν συζύγων. εἰκὸς γὰρ ἦν τοῦτον ἀεὶ θρηνεῖν, ἔρημον τῆς συνεύνου τὴν ἑστίαν καὶ τὴν κλίνην ὁρῶντα F. (Ἡμ.).

(393) ὑπ. ἤγ. μείζονα F.

394. Ἕλλανος H.

(394) τὸ πᾶν. ἤγ. καθόλου δέ F. — αἴας. γῆς F. — συν. τοῖς συνορμηθεῖσι F. τῶν συνηγμένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἁπάντων ἑκάστου τοῖς οἴκοις ὀδυνηρὰ πένθησις διαπρέπει F. (Σχ. π.) V.

395. Leg. ταλασικάρδιος.

(395) πένθ. ἤγ. πένθησις, θλῖψις (l. θλῖψ.) F. — τλ. τὴν καρδίαν τήκουσα F. (legit τηξικάρδιος. Cf. Schol. ad vs. 103).

(396) δόμ. τῶν οἴκων F. — πρ. ἁρμοδίως ἐστὶν F.

397. ἧπαρ F.

(397) πολλ. πολλὰ γάρ ἐστι τὰ λυποῦντα τὴν καρδίαν τῶν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν (l. ὄντων) F.

398. οὓς μὲν ἔπεμψεν (γὰρ post μὲν eadem manu insertum) Fl. οὓς μὲν γὰρ πεμψεν F. Leg. οὓς γὰρ πρὶν ἔπ.

οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται.

Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βαρὺ [*θέτου.*
ψῆγμα δυςδάκρυτον, ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐ-

---

(398) *πεμψεν. ὁ δόμος* F.

399. *βροτῶν* F.

(399) *βρ. ἤγ. ἀνδρῶν.*

400. *εἰςἀφικνεῖται* F. V. C.

(400) *τεύχ. σκεύη τὴν σποδὸν ἔχοντα. δύναται δὲ καὶ ὅπλα δηλοῦν* F. — *σπ. κόνις τῶν σωμάτων τῶν νεκρῶν* F. — *τοὺς δόμ. τοὺς οἴκους* F. — *εἰςαφ. εἰςέρχεται ὑπονοστοῦσα.* F.

401. — *Στρ. ἑτέρα* (*ἑτέρων* V.) *κῶλ. ιζ'.* F. (*Ἡμ.*) V.

(401) *ὁ χρ. ὁ χρυσὸν διδοὺς ἀντὶ σωμάτων. λάφυρα γὰρ εἰς τοὺς οἴκους τῶν ἀποθανόντων κομίζουσιν* F. *χρυσαμοιβὸς ὁ καὶ ἀργυραμοιβὸς παρὰ τοῖς ῥήτορσι. τῆς αὐτῆς δ' ἀναλογίας ἐστὶ καὶ ὁ ἀλφιταμοιβός. εἴληπται δὲ τὸ νόημα τῷ Αἰσχύλῳ ἐκ τῆς κατὰ τὸν Δία Ὁμηρικῆς ζυγοστατήσεως. τὸ βαρὺ* (vs. 404) *δὲ εἴρηται διὰ τὸ βαρύνειν τοὺς φίλους. ἄλλως μέντοι κατὰ τὴν ἀλληγορικὴν τροπὴν βαρὺ διὰ τὸ χρυσοῦν εἶναι.* F. (*Σχ. π.*) *Εἰώθασιν οἱ περιλειφθέντες ἐν τοῖς στρατεύμασι κομίζειν εἰς τοὺς οἴκους τῶν ἀπολωλότων ὅσαπερ ἔτι ζῶντες ἐκτήσαντο λάφυρα· πρὸς δὲ καὶ τὴν κόνιν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐν ἀγγείοις. Τοῦτο οὖν ἐνταῦθα φησὶν ἀλληγορικῶς. ἐπεὶ δὲ ὁ χρυσὸς ἐκ ψηγμάτων ἐκπυρωθέντων συνάγεται καὶ βάρος ἔχει καὶ ζυγοστατεῖται, ὅρα πῶς καὶ οὗτος τὴν τροπὴν διόλου τηρήσας ἐξήνεγκε τὸ νόημα.* F. (*Ἡμ.*). In F. adscr. *σημείωσαι ἀλληγορίαν τροπικήν.*

(402) *ταλ. ὁ ζυγοστάτης* F.

(403) *πυρ. καυστικὸς γὰρ ὁ πόλεμος* F.

(404) *φίλ. ἤγ. τοῖς οἴκοις τῶν ἀπολωλότων κατὰ τὸν πόλεμον* F. — *βαρ. διὰ τὸν θάνατον τοῦ οἰκείου αὐτῶν* F.

405. *δυςδάκρυτον ἀντήνορος.* | Fl. *δυςδάκρυτον. ἀντήνορος* | F. *ψ. δ. Ἀντήνορος.* | V. *ψ. δυςδάκρυτον* | *Ἀντήνορος σποδοῦ* | C. — *γεμίξων* Fl.

(405) *ψῆγμ. ἤγ. χρυσοῦ ψήγματα, τουτέστι χρυσόν* F. — *ἀντ. τῆς ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν πεμπομένης* F. — *σπ. κόνεως* F. — *γεμ. πληρῶν* F. — *τοὺς λέβ. τὰ ἀγγεῖα καταχρηστικῶς* F. In F. ad *σπ. γ. τοὺς λέβ. εὐθέτου* adscr. *ἴαμβος.*

Στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός.
Τάδε σῖγά τις βαΰζει·
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
προδίκοις Ἀτρείδαις.
Οἳ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις σὺν κότῳ·

---

(406) στ. στενάζουσι, θρηνοῦσιν οἱ φίλοι τῶν ὀλωλότων, ἐπαινοῦντες ἐκείνους F. — ὡς· ὅτι F. — ἴδρ. ἐπιστήμων, ἔμπειρος ἦν F.

407. Leg. τὸν ἐν. — γε διὰ F.

(407) ἐν φον. ἐν ἀλληλοφονείαις (sic) F. — γε διά. ἀντὶ μιᾶς F. — διά. ἡγ. ἕνεκα F. — γυν. τῆς Ἑλένης F. Adscr. in marg. ad 4 vss. στ.-δρα-τὸν-λοτρ. ὅ-μ-οι-α.

[407] Cramer. *Anecd. Ox.* I p. 119, 13: διὰ παρ' Ἀττικοῖς προςλαμβάνει τὸ ἰῶτα καὶ γίνεται διαὶ καὶ συντάσσεται τῇ γενικῇ καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἕνεκα —· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι· ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός· ἀντὶ τοῦ ἕνεκα.

408. τίς βαΰζει Fl. (corr. ex τί β.) τὶς βαΰζει F.

(408) τάδε. ὅτι δι' ἀλλοτρίαν ἀπώλετο (ἀπώλλυτο V.) γυναῖκα F. V. — σῖγ. σιωπηλῶς F. — βαΰζ. βοᾷ μετ' ὀργῆς δίκην κυνός F. V.

(409) φθ. λυπούμενοι γὰρ ἴσως φθονοῦσιν αὐτοῖς καὶ ἐπαρῶνται F. — ἄλγ. ἤτοι μέμψις F. — ἕρπ. ὑφέρπει καὶ κρυφίως ἐπέρχεται F.

(410) προδ. τοῖς δικαίοις, ἤτοι τοῖς δικαίως κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐστρατευκόσιν F. Adscr. in marg. ad 3 vss. τάδε-φθ.-προδ. ὅ-μοι-α.

411. οἱ δ' Fl. οἳ δ' F.

(411) οἳ δ'. τινὲς τῶν ὀλωλότων F. — τεῖχ. ὃ ἐποίησαν ἐν τῇ Τροίᾳ. βέλτιον δὲ αὐτῆς τῆς Τροίας τὸ τεῖχος εἰπεῖν· τὸ δὲ εὔμορφοι πρὸς πλείονα οἶκτον προςέθηκεν F. (Σχ. π.) V.

412. γας (η sup.) F.

(412) θήκ. τάφους F.

413. ἐχθρῶς F.

(413.) εὔμ. ὄντες. ἔτι ζῶντες δηλονότι F. — κατ. οἰκοῦσιν F. — ἐχθρῶς. ἐχθρωδῶς διακειμένους περὶ αὐτήν F.

414. — Ἀντ. κῶλ. ιζ' F. V.

(414) βαρ. ἐπαχθής ἐστι F. — ἀστ. τῶν πολιτῶν F. — φάτ. ἡ φήμη F. — σὺν κότ. μετ' ὀργῆς γινομένη F.

δημοκράτου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
Μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου
μέριμνα νυκτηρεφές· [νὺξ χρόνῳ
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί· κελαιναὶ δ' Ἐριν-
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας παλιντυχῆ τριβᾷ βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀΐστοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός.

---

415. δημοκράντου Pors.

(415) δημ. τῆς δημοσίας F. — τίν. δίδωσι F. ἤγ. ὀργίλως ὑπὸ τῶν πολιτῶν σκώπτεται ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ ἀποδίδωσι τι χρέος τῆς δημοσίας κατάρας F. (Σχ. π.)

(416) μέν. ἀναμένει F.

(417) μέρ. ἡ φροντίς F. — νυκτ. ἀφανῶς ἐπελθόν F.

(418) τῶν. πολ. τῶν ὑπὸ πολλῶν κτανθέντων F. — ἄσκ. ἀπρόοπτοι, ἀλλ' ἐπισκοπῆς αὐτοὺς ἀξιοῦσιν F. — θεοί· οἱ F. — κελ. αἱ μέλαιναι, αἱ ἀφανεῖς F. — χρ. ἐν F. διὰ χρόνου F. Adscr. ad θεοί· κελ. δ' οὖν Ἐρ. χρ. ἴαμβος.

419. δίκας (η sup.) F. — παλιντυχῆ F. παλιντυχεῖ Scal.

(419) τυχ. τὸν εὐτυχῆ ἄνευ δίκης, ἤτοι τὸν ἀδίκως εὐτυχήσαντα, ὡς τὸν Πάριν F. — παλ. ἐναντίᾳ, δυςτυχεῖ. F. — τρ. διατριβῇ, ἐκτάσει F.

420. ἀλκα (η sup.) F.

(420) τιθ. ποιοῦσιν F. — ἀμ. ἀφανῆ F. — ἀΐστ. ἀφανέσιν· ἤγ. ἀμαυρωθέντος καὶ ἀφανισθέντος F. — τελ. ὑπάρχοντος ἐκείνου F. — οὔτ. ἐστί F. — ἀλκ. βοήθεια. ἤγ. οὐδεὶς τοῖς τοιούτοις βοηθεῖ F. τὸν τυχηρὸν ὄντα φησὶν ἄνευ δίκης, ἤτοι τὸν ἀδίκως εὐτυχήσαντα, οἷος ἦν ὁ Πάρις, διὰ χρόνου αἱ Ἐριννύες ἀμαυροῦσι καὶ ἀφανίζουσιν ἐν παλιντυχῇ (l. παλιντυχεῖ) τριβῇ βίου, ἤγ. ἐν ἐναντίᾳ καὶ δυςτυχεῖ ζωῇ. ἐν τοῖς ἀΐστοις δὲ καὶ ἀφανέσι τελέθοντος καὶ ὑπάρχοντος, ἤγ. μετὰ τῶν ἀφανῶν ταχθέντος, τουτέστιν ἀμαυρωθέντος καὶ ἀφανισθέντος οὐδεὶς βοηθὸς ἐπιφαίνεται αὐτοῦ. ὁ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον εὐτυχῶν σφάλλεται. F. (Ἡμ.)

(421) δ'. γάρ F. — ὑπ. ἤγ. τὸ λίαν ἁπλῶς (cf. 299, 523) F. — κλ. ἀκούειν F. — εὖ· καλῶς F. Adscr. γνώμη.

(422) βαρ. αἱ γὰρ εἰς ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραί F. — ὄσσ. τοῦ Διός F.

(423) διόθ. ἤγ. ἄνωθεν F. — κερ. ἐφορῶντες οἱ τοῦ Διὸς ὀφθαλμοὶ τὴν τιμωρίαν ἐκπέμπουσιν F. In F. adscr. ad 4 vss. τυχ. — παλιντυχῆ-τελ. — διόθ. in marg. δ-μ-οι-α.

Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον,
μήτ' εἴην πτολιπόρθης
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.

Πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως
τίς οἶδεν; ἤτοι θεῖόν ἐστιν μὴ ψύθος.
Τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;

---

(424) κρ. λογίζομαι F. — ἄφθ. πολὺν F. — ὄλβ. εὐδαιμονίαν. τοῦτο δηλονότι, ὃ μέλλει ἐρεῖν F.

(426) αὐτ. ἐγὼ F. — ἁλ. κρατηθεὶς F. — βίον. ζωὴν F. ἤγ. μήτ' αὐτὸς ἄλλων πόλιν πορθήσαιμι, μήτε κατίδοιμι βίον καὶ ζωὴν ὑπ' ἄλλων ἁλοὺς καὶ κρατηθείς, τουτέστι μὴ δουλικὴν κατίδοιμι ζωὴν κρατηθεὶς ὑφ' ἑτέρων. F. (Ἡμ.)

427. — Ἐπῳδὸς κῶλ. ιε' F. V.

(427) εὐαγγ. ἀγαθὰ μηνύοντος ἀγγέλου F.

(428) διήκ. διέρχεται F. — θοά. ταχεῖα F.

429. τὴν πόλιν F. V. C. — θοα (η sup.) F.

(429) βάξ. φήμη τοῦ πυρός F. — ἐτ. ἀληθῶς F.

430. ἤτοι θεῖον ἐστὶ, μὴ F. θεῖόν ἐστιν ἢ St.

(430) θεῖον. ἐκ θεοῦ F. — ἐστ. τοῦτο F. — ψύθ. ἤτοι ψεῦδος Fl. F. τὸ ψύθος σύστοιχον τῷ ψεύδει, ὡς καὶ τὸ ψυδρόν· ὅτι δὲ συγγενῆ τὸ δ καὶ τὸ θ, δῆλον. προϋπόκειται δὲ τὸ ψεῦδος F. (Σχ. π.) V. In F. ad h. et sq. vs. adscr. ἴαμβοι.

431. παιδνὸς (ἑ sup. α) F.

(431) ὧδε· οὕτως F. — παιδν. ἤγ. ψεαιδνὸς (l. ψαιδνὸς) ἀφαιρέσει τοῦ σ διὰ τὸ μέτρον. ὅ ἐστι ψιλὸς τὸν νοῦν F. — φρ. κεκ. ἤγ. παράφρων F.

432. παραγγέλμασιν F.

(432) φλ. ὥςτε F. — παρ. μηνύμασι F.

(433) πυρ. ἤγ. τερφθέντα ἐκεῖνον F. — καρδ. τὴν F.

434. ἀλλαγᾷ (η sup.) F. — λόγους καμεῖν ἐν Fl. V. C. λόγου καμεῖν. ἐν F.

(434) ἀλλ. ἤγ. ἐναλλαγὴν λαβόντος τοῦ λόγου, τουτέστι ψευδοῦς φανέντος F. — καμ. ἤτοι λυπηθῆναι F. οἱ ἀγαθόν τι ἐλπίσαντες, εἶτα τούτου ἀποτυχόντες, διπλασίᾳ περιπίπτουσιν ἀθυμίᾳ κατὰ Μένανδρον F. (Σχ. π.).

'Εν γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι·
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.
Κλ. Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας.

---

435. ἐν del. Pors. — αἰχμᾳ (η sup.) F.

(435) ἐν γυν. ἤτοι τῇ Κλυταιμνήστρᾳ πρέπει F. — αἰχμ. ξίφει F. ἴσως τὴν κερκίδα ἢ τὸν ἄτρακτον λέγει γυναικὸς αἰχμήν. εἰ μή που σκόπτει (l. σκώπτει) τὴν Κλυταιμνήστραν διὰ τὰ ἱστορούμενα κατ' αὐτῆς, τὸν πέλεκυν λέγων, δι' οὗ καθεῖλε τὸν 'Αγαμέμνονα F. (Σχ. π.). — πρ. ἁρμόζει F.

(436) φαν. ἀγαθοῦ F. — χάρ. ξυν. ἐπαινέσαι χάριν, ἤγ. εὐφρανθῆναι F.

(437) πιθ. εὔπειστος F. — ἄγ. λίαν F. — ὁ θῆλ. ὅρ. ἤγ. αἱ γυναῖκες περιφραστικῶς F. ὁ θῆλ. ὅρος. ἤγ. περιφρ. ἡ γυνή, ὡς ταὐτὸν ὂν γυναῖκα εἰπεῖν καὶ ὅρον αὐτῆς ἐκθεῖναι F. (Σχ. π.) V. — ἐπιν. διατελεῖ F. In F. adscr. γνώμη.

(438) ταχ. εὐμετάβολος F. — ταχ. ταχέως φθειρόμενον F.

(429) γυν. τὸ. F. ἤγ. τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν. F. — ὄλλ. φθείρεται F. τὸ φημιζόμενον ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ανύπαρκτόν ἐστι καὶ ταχέως φθειρόμενον καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ διαμένον. F. (Σχ. π.) V. (cum lemm. γυναικοκήρυκτον).

440. Del. Κλ.

440. — Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρϛβ', ὧν τελευταῖος τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύειν. 'Επὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πάντων κορωνὶς εἰςιόντος τοῦ χοροῦ F. ('Ημ.). Εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς· στίχοι ρϛβ', ὧν τελευταῖος τοσαῦτ' — κλύων. Dind. (aliunde, non ex F.).

(440) εἰσ. γνωσόμεθα F. — φαεσφ. ἀντὶ τὸ (l. τοῦ) φῶς φερουσῶν F.

(441) παρ. τὰς διαδοχάς F.

(442) ἀλ. εἰσὶν F. — ὀν. ἀπατηλὰ γὰρ τὰ ὀνείρατα F.

(443) τερπν. εὔφραντον F. — ἐφ. ἠπάτησε (Fl.). φηλῶ γὰρ ἀπατῶ F. ἐφήλωσεν, ἠπάτησεν, παρὰ τὸν φήληκα, ὅς ἐστι σῦκον διαχάσκον πρὸ τοῦ πεπανθῆναι. ἀσύνηθες δὲ τὸ φηλῶ φηλώσω, οὗ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι (Alex. 785)· τὸ δὲ κοινὸν φηλήσω, ἐξ οὗ καὶ ὁ φηλήτης

Κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός·
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων —
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
Χο. *Ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,*
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

Κη. *Ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός,*
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,

ἐν δυσὶν ῆ. ὁ δέ γε παρ' Ἡσιόδῳ (Opp. 373) *φιλήτης διὰ τοῦ ῑ ἔχει τὴν ἄρχουσαν, κατὰ τοὺς παλαιοὺς σημαίνων τὸν κλέπτην, ὡς ἀπὸ τοῦ ὑφελέσθαι.* F. (*Σχ. π.*)

(444) *κατ. ἐστεμμένον* F.

(445) *κάσ. ἀδελφή* F.

(446) *ξύν. ἡ συνακολουθοῦσα αὐτῷ* F. — *διψ. ἤτοι ξηρά* F.

(447) *ὡς. ὅτι* F. — *ἄν. ἄφωνος κατὰ τοὺς φρυκτούς* F. — *δαίων· καίων* F. — *φλ. πυρσόν* F.

(448) *ὀρ. ὀρεινῆς* F. — *σημ. δηλώσει* F. — *καπν. ἐν* F.

449. *ἐκβάξει* F. (corr. ex *ἐκβάζει*).

(449) *μᾶλλ. πλέον* F. — *ἐκβ. ἐξείποι* F.

(450) *τόν. ἀντ. τὸν ἐναντίον τοῦ χαίρειν, ἤγ. τὸν λυπηρόν* F. — *ἀπ. ἀποβάλλομαι* F.

(451) *πρ. ἀγαθοῦ δηλονότι* F. — *πέλ. ὑπάρχει* (l. *ὑπάρχοι*) *ἄν* F. — (451 sq.) *ὅρα τὴν σύνταξιν· ἢ γὰρ εἰπὼν καὶ δέον ἕτερον ἢ ἐπαγαγεῖν, ἀφεὶς τοῦτο καινότερον τὸν λόγον ἐποίησε σχηματίσας ἑτέρως. τὸ δὲ ἑξῆς τοῦτο βούλεται, τὸ πρὸς τοῖς φανεῖσι καλῶς ἕτερον φανὲν ἀγαθὸν προσθήκη καλοῦ τυγχάνοι ἄν.* F. (*Ἡμ.*)

(452) *ἀλλ'. καὶ οὐχ ὡς σὺ εἴρηκας* F. Del. *Χο.*

(453) *καρπ. καρπώσαιτο, κτήσαιτο* F.

(454) *ἰώ. ὦ* F. — *οὖδ. ἔδαφος* F. *τινὲς μέμφονται τῷ ποιητῇ ὅτι αὐθημερὸν ἐκ Τροίας* (*ἐκ Τρ.* om. V.) *ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας ἥκοντας.* F. (*Σχ. π.*) V.

(455) *σε· εἰς σέ* F. — *φέγγ. ἡμέρᾳ* F. — *ἀφ. ἦλθον* F.

πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών·
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῆδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
Νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος
ὕπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθ' ἀνάρσιος.
Νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παγώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον· τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
ἦ που πάλαι φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασιν

---

(456) ῥαγ. ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγκυρῶν· ὧν πολλῶν ῥαγεισῶν εἰς τὸ ὕδωρ, μία τὶς περισώζει τὴν ναῦν F. (Σχ. π.) V.

457. ηὔχων F.

(457) ηὐχ. ἐθάῤῥουν F.

(461) τόξ. ἐν F. — ἰάπτ. πέμπων F.

462. ἦλθες F. ἦλθ' (ες sup. θ) Fl.

(462) παρὰ Σκ. ἤτοι κατὰ τὴν Τροίαν F. — ἦλθ. ἡμῖν F. — ἀν. ἀναιρετός F.

463. Fl. κἀπαγώνιος F. κἀπαγώνιος V. C. καὶ παιώνιος Dobr.

(463) ἴσθ. ὕπαρχε F. — κἀπ. ἀπόμαχος Fl. F. V.

(464) ἄν. ὦ F. — ἀγ. τοὺς ἅμα ἐνὶ τόπῳ ἱδρυμένους Fl. τοὺς ἐφόρους τῶν ἀγώνων F.

(465) προς. ἐπικαλοῦμαι F. — τιμ. βοηθὸν Fl. F. V.

(466) σέβ. ἤγ. ὃν τιμῶσιν οἱ κήρυκες F.

(467) ἥρ. ἥρωας F. — εὐμ. ἤγ. εὐμενῶς F.

(468) δέχ. ὥςτε F. — τὸν λελ. τὸν ὑπολειφθέντα τοῦ πολέμου F.

(469) ἰώ. ὦ F. — μέλ. οἰκήματα F. — φίλ. προςφιλεῖς F.

(470) θᾶκ. θρόνοι F. — ἀντ. οἱ εἰς ἀνατολὴν ὁρῶντες Fl. F. V.

471. εἴ που Aur. — τοῖσιν ὄμμασιν F.

(471) ἦ που. ὄντως, ἴσως F.

δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ·
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
Τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις

---

472. *δέξαισθε* F.

(472) *δέξ. ἂν* F. — *κόσμ. ἐν* F. — *πολλ. διὰ πολλοῦ χρόνου* F.

473. *ἡμῖν* Fl. *ὑμῖν* F.

(473) *εὐφρ. νυκτί* F.

(475) *νιν. αὐτόν* F. — *ἀσπ. προςείπατε* F. — *πρ. ἁρμόζει* F.

(476) *κατ. πορθήσαντα* F. — *δικ. τοῦ τὴν δίκην φέροντος* F.

(477) *μακ. ἤτοι τῇ σπάθῃ* F. *σπάθῃ* Fl. V. *Διὸς μακ. ἤτοι σπάθῃ· μάκελλα δὲ λέγεται κυρίως ἡ τζάπη ἀπὸ τοῦ μονόκελλος εἶναι, ὡς δίκελλα ἡ δύο ἔχουσα σκέλη. δοκεῖ γάρ μοι ἀπὸ τοῦ σκέλους ἔχειν τὴν σύνθεσιν, διπλασιαζομένου τοῦ λ διὰ τὸ μέτρον.* F. (*Ἡμ.*) — *τῇ. ἥτινι* F. — *κατ. κατέσκαψε* F. — *πέδ. τό* F. *τὴν γῆν* F.

[477] Arist. *Av.* 1237. *Ἶρις. ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας*
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
(cf. Ag. 486 sq.)
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη.

(478) *ἄϊστ. ἀφανεῖς* F. — *ἱδρ. ἀγάλματα ἢ ναοί* F.

(479) *σπ. ἢ τὰ γεννήματα, ἢ καὶ οἱ ἄνθρωποι* F. — *ἐξ. ἐφθάρη* F. — *χθ. γῆς* F.

(480) *τοιόνδε. τοιοῦτον* F. — *Τρ. τῇ* F. — *περ. περιθείς* F. — *ζευκτ. ἤτοι ζυγόν* F.

(481) *πρ. ὁ* F. *ἥγ. ὁ Ἀγαμέμνων* F. — *εὐδ. εὐτυχής* F.

(482) *ἥκ. ἔρχεται* F. — *τίεσθ. τιμᾶσθαι* F. — *ἀξ. λίαν ἄξιος* F.

(483) *Πάρ. οὔτε γὰρ ὁ* F. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὔτε ληπτέον καὶ εἰς τὸ Πάρις· συνυπακούεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπαγομένου· τὸ δὲ τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον τοῦτο δηλοῖ, ὡς οὐ πλέον δέδρακεν ἢ πέπονθεν* F. (*Σχ. π.*) V. — *συντ. ἡ συντελέσασα καὶ συμπράξασα αὐτῷ* F.

ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
Ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον·
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.
Χο. Κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
Κη. Χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.
Χο. Ἔρως πατρῴας τῆςδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
Κη. Ὥςτ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
Χο. Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆςδ' ἐπήβολοι νόσου;
Κη. Πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου;
Χο. Τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος.
Κη. Ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.

---

(484) ἐξ. καυχᾶται F. — τὸ δρ. ἤγ. ὅτι πλέον ἔδρασεν ἢ πέπονθεν F.

(485) ὀφλ. χρεωστῶν F. — δίκ. τιμωρίαν F.

(486) τοῦ ῥυσ. ἤγ. τοῦ ῥύσασθαι τοὺς Τρῶας Fl. F. V. — ἥμ. ἀπέτυχεν F.

(487) ἔθρ. ἐθέρισεν (Fl), ἀπέκειρεν F. ἐθέρισεν, ἔκειρεν· κοινῶς δὲ ἔθριξεν, ὤφειλεν (ἀφεῖλεν V.)· ἀφ' οὗ καὶ ἡ θρίξ· ὡς (om. V.) καὶ Εὐριπίδης· ἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας (Or. 128). F. (Σχ. π.) V.

(488) διπλ. ἤγ. αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις F. — ἔτ. ἀπέδωκαν F. — Πρ. οἱ F. — θάμ. τὰ ἁμαρτήματα F. τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας F. Fl. V.

(489) κῆρ. ὦ F.

490. οὐκ ἀντερῶ Fl.

(490) ἀντ. ἀντείπω, ἀντιλέξω F.

(491) ἔρ. πόθος ὤφειλεν· πόθος γὰρ ἐπὶ ἀπόντων λέγεται F. — ἐγ. ἐπαίδευσεν, ἐδίδαξεν F.

492. ἐκδακρύειν F.

(492) ὄμμ. ἐν F. — χαρ. ἤγ. ἐπὶ τῇ ἀνεκλαλήτῳ χαρᾷ F.

493. ἴστε Fl.

(493) τερπν. εὐφραντῆς F. — ἦτε. ὑπήρχετε F. — τῆςδ'. τῆς ἐρωτικῆς F. — ἐπ. μέτοχοι F.

(494) δεσπ. κύριος γενήσομαι, καὶ κατανοήσω τοῦτον. F.

(495) τῶν ἀντ. ἡμῶν δηλονότι F. — ἱμ. ἔρωτι F. — πεπλ. τετρωμένος F.

(496) ποθ. ἤγ. λέγεις ὅτι ἐπόθει ἡ γῆ τὸν στρατόν F. — (493—496): ἐρωτικὴν εἴχετε, φησί, νόσον τερπνήν, ἐπεὶ εἴχετε καὶ τοὺς ἀντερῶντας (Σχ. π.) Τῶν γὰρ ἄλλων νόσων λυπηρῶν οὐσῶν αὕτη μόνη τερπνή ἐστι.

Χο. Ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀναστένειν.
Κη. Πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;
Χο. Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
Κη. Καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
Χο. Ὧν νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
Κη. Εὖ γὰρ πέπρακται· ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις εὖ λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα· τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
Μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυςαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοτρώτους, τί δ' οὐ

Μὴ νοήσαντος δὲ τοῦτο τοῦ κήρυκος ἐπάγει τὴν λύσιν ἑξῆς λέγουσα (i. e. Clyt.)· εἰ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι ἡμῶν τῶν ἀντερώντων, οἶδας ὃ λέγω. πρὸς ὃ πάλιν οὗτος ἐπιφέρει· λέγεις τήνδε τὴν γῆν ποθεῖν τὸν στρατὸν ποθοῦντα καὶ αὐτὸν αὐτήν, τουτέστι λέγεις ὡς ἐπόθει ἡ γῆ τὸν στρατὸν καὶ ἀνεποθεῖ τὸ (l. ἀντεποθεῖτο) ὑπ' αὐτοῦ; F. (Ἡμ.).

497. μ' ἀναστένειν Scal.

(497) ὡς· ὥςτε F. — ἀμ. κρυφαίας δι' Αἴγισθον F. — ἀν. στενάζειν F.

498. Leg. τοῦτ';

(498) πόθ. μίσους γὰρ ἦν τὸ στενάζειν ὑπὲρ ἐκείνου F. — στ. μῖσος F.

(499) σιγ. σιωπῶ, φησίν, ἵνα μὴ βλαβῶ F.

(500) κοιρ. τῶν βασιλέων F. — ἔτρ. ἐφοβοῦ F.

501. ὡς νῦν Scal. — τὸν σὸν (in Sch. l. τὸ σὸν) V.

(501) ὧν. ὧν ἐστι τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ τὸ τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' (δ' οὐκ ἔτ' V.) ἀντερῶ θεοῖς F. (Σχ. π.) V.

(502) εὖ. ὥςτε καὶ εἴ τινι συμβαίη θάνατος, εὖ ἂν ἔχοι καὶ χάρις ἂν νομισθείη F.

503. ἂν λέξειεν Aur.

(503) εὐπ. ἥγ. καλῶς πεσόντα F.

(504) κἀπ. μεμπτὰ λέξειεν F. — πλ. ἄνευ F.

(505) ἀπ. ἀβλαβής F. — τὸν δι' αἰῶν. τὸν διηνεκῆ F.

506. δυςαυλίας Fl. F. V. C.

(506) μόχθ. ἐν ταῖς μάχαις F. — δυςαυλ. διὰ τὸ ὑπαίθρους αὐλίζεσθαι καὶ διάγειν F.

507. Fl. V. κακοστρώτους F. C.

(507) σπ. σπανίους (ἀντὶ τοῦ σπανίως V.)· καὶ τούτου γὰρ οὐ συνεχῶς ἀπηλαύομεν (l. ἀπελ.)· τὸ δὲ παρήξεις ἀντὶ τοῦ παραδρομὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν. F. (Σχ. π.) σπανίους Fl. — παρ. παραδρομάς F. — κακ. δυςκόλους F.

στένοντες οὐ λαχόντες ἤματος μέρος;
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προςῆν, πλέον στύγος·
— εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν· —
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών· —
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος,
παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν·

---

508. οὖ λαχόντες, Schütz.

(508) οὐ λαχ. ἤγ. ποῖον δὲ μέρος τῆς ἡμέρας οὐκ ἐλάχομεν στένοντες; F.

(509) χέρσ. ἐν F. — πρ. ἐμίσει γὰρ ὁ γρηγορῶν τὸν ὑπνοῦντα F. — στ. μῖσος F.

(510) εὐν. κοῖται F. — ἦσ. ἡμῖν F. — δη. τῶν πολεμίων, ἤτοι τῶν Τρώων F. — πρ. ἐν F.

(511) λειμ. λειμῶνα λέγει νῦν τὸ κοινῶς λιβάδιον F. (Haupt p. 71 male l. λιβάδα).

(512) κατ. κατεδρόσιζον F. — ἔμπ. τὸ ἑδραῖον, ἤτοι τὸ περιβεβλημένον (ἤγ. τὸ περιβεβλημένων V.) ἡμῖν κάλλος F. V.

(513) ἐσθ. τῶν F. τῶν ἐνδυμάτων F. — τιθ. ποιοῦντες F. — ἔνθ. ὀρθίαν δίκην θηρῶν F. — τρ. ἡμῶν F.

514. εἰ λέγει F.

(514) οἰων. ὁ γὰρ σφοδρὸς χειμὼν καὶ τὰ κτήνη καὶ τοὺς ὄρνιθας κτείνει F.

(515) ἄφ. ἀφόρητον F. βαρὺν Fl. — Ἰδ. ἡ ἐν Ἴδῃ γινομένη F.

(516) θάλπ. καῦμα F. — εὖτε. ὁπηνίκα F.

(517) ἀκ. ἀτάραχος F. — νην. νηνεμίαν ἐχούσαις F. — εὕδ. ἡσυχάζει (sic) F. ὃ ποιεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι ἐν μεσημβρίᾳ· πεσόντες γὰρ καθεύδουσιν ἐπὶ νηνεμίαν ἔχουσι τόποις, τὸ ἐκ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου θάλπος ἐκκλίνοντες. Τοῦτο οὗτος ἐπὶ τὸν πόντον μετήνεγκε, χάριν τῷ λόγῳ περιτιθεὶς καὶ ἔμψυχον αὐτὸν ἐργαζόμενος F. (Ἡμ.)

(518) δεῖ. πρέπει F. — παρ. παρῆλθεν F.

(519) παρ. παρῆλθε F.

520. μὴδ' Fl. μὴ δ' F. μηδ' V. C.

Τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν;
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου,
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.
Ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
Τροίην ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
Τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα· πάντ' ἔχεις λόγον.
Χο. *Νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·*
ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν·

---

(520) *μέλ.* ἐν φροντίδι ἔχειν F.

(521) *τί·* χρή. κατὰ συνεκδοχήν F. V. — *τοὺς ἀν.* τοὺς φθαρέντας F. — *ἐν ψήφ.* ἤγ. τί δεῖ ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ἀπωλολότων; F. V.

(522) *τύχ.* ἕνεκα F. ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τῶν ἀπολλυμένων δεῖ τὸν ζῶντα ἀλγεῖν, καὶ πάλιν ἐπὶ ταῖς εὐποτμίαις χαίρειν F. (Σχ. π.) V.

(523) *συμφ.* τοῖς συμβᾶσιν ἁπλῶς F. — *κατ.* ἄξιον κρίνω F.

(524) *ἡμ.* ἐν F. — *λοιπ.* τοῖς ὑπολειφθεῖσιν F.

(525) *πῆμα.* βλάβη F. — *ἀντ.* ἐναντιοῦται· παρῆλθε γὰρ τὰ δεινά F.

(526) *ὡς.* ὥςτε F. — *κομπ.* ἤγ. μετὰ σεμνότητος εἰπεῖν F. — *τῷδ'·* ἐν F. — *εἰκ.* ἐστί F. — *ἡλ. φάει.* ἤγ. ἐν τῇ νῦν ἡμέρᾳ F.

(527) *ποτ.* διερχομένοις τῇ φήμῃ F.

528. *Τροίαν* F. *Τροίην* Fl. V. C.

(528) *ἑλ.* πορθήσαντες F.

(530) *δόμ.* ἐν τοῖς ναοῖς F. — *ἐπ.* ἀνέθεντο ἐπὶ πασσάλοις ἀναρτήσαντες F. — *γάν.* εὐφροσύνην ἐκ παλαιῶν ἀνατεθεῖσαν χρόνων F.

(531) *κλ.* ἀκούοντας τινάς F. — *εὐλ.* ἐπαινεῖν F. — *πόλ.* τήν F.

(532) *τιμ.* τιμηθήσεται F. ἤγ. ὁμολογήσουσι καὶ τῷ Διῒ χάριν τῷ τάδε διαπραξαμένῳ F. (Σχ. π.) V.

(533) *ἐκπρ.* ἐκτελέσασα F.

(534) *λόγ.* ἐν F. — *ἀν.* ἀπαρέσκομαι, ἀλλὰ χαίρω ἀκούων ἅπερ οὐκ ἤκουσα F. χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλέγειν Fl. V. (qui habet ἀντιλογεῖν).

(535) *ἡβ.* ἀκμάζει F. V. — *γέρ.* ἐπιθυμοῦσι γὰρ μανθάνειν ὧν οὐκ

δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
Κλ. Ἀνωλολύξαμεν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
Καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε· φρυκτωρῶν δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην·

εἰς πεῖραν ἦλθον F. V. τοῦτο ὅμοιόν ἐστι τῷ· Σωκράτης τὰς ἐν γήρᾳ μαθήσεις οὐκ ἔφευγεν. Οἱ γὰρ σοφοὶ ἀεὶ τὰ βέλτιστα μανθάνειν ἐπιθυμοῦσι καὶ ὧν οὐκ εἰς πεῖραν ἦλθον. Ὃ δὴ καὶ οἱ παρόντες λέγουσι γέροντες· χαίρομεν γάρ, φασι, ἐν λόγοις νικώμενοι, ἤγ. πλείονας λόγους ὧν ἴσμεν ἀκούοντες· ἐπεὶ ἀκμαῖοί τινες ἐσμὲν εἰς τὸ τὰ βέλτιστα μανθάνειν κἂν καὶ (sic) τὰ μέλη παρειμένα τῷ χρόνῳ κεκτήμεθα. F. (Ἡμ.)

(536) δόμ. ἤγ. τοῖς οὖσιν ἐν τῷ οἴκῳ F. — μέλ. διὰ φροντίδος εἶναι F.

(537) εἰκ. πρέπον ἐστίν F. — σὺν δὲ πλ. μεταδιδόναι μοὶ τῆς χαρᾶς Fl. V. ἤγ. μεταδιδόναι μοι τοῦ τοιούτου, ἤτοι τῆς χαρᾶς F.

(538) ἀνωλ. ἤγ. ἐπαιανίσαμεν F.

[538] Chr. pat. vs. 71: Ἀνηλάλαξα πῶς πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθεν εὐάγγελος ἀγγέλλων τόκον
φράζων ἄλυξιν δυσμενῶν βροτῶν γένει
καὶ γηθόσυνον χάρμα μοι φέρων μέγα;
λόγοις δὲ τοῦδ' εὔπλαγκτος οὐκ ἐφαινόμην,
πεισθεῖσα τῷ φέροντι θέσκελον φάτιν·
. . . . .
ὅμως δ' ἔθυον καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ψυχῆς τ' ἔπεμπον ἀλαλαγμὸν ἐκ μέσης,
λάσκουσ', ἀνευφημοῦσα τὴν ἀγγελίαν,
θυηφάγον φέρουσά τ' εὐώδη φλόγα.

(539) νύχ. νυκτερινός F. δέον ὁ πρῶτος τοῦ νυχίου πυρὸς ἄγγελος εἰπεῖν, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελος νύχιος εἶπεν F. (Ἡμ.)

(540) φρ. λέγων, μηνύων F. — ἀν. ἀνατροπήν, κατασκαφήν F.

(541) ἐν. βλάπτων, ἤγ. ὀνειδίζων F. — φρ. δία. ἤγ. διὰ φρυκτώρων F.

(543) ἦ· ὄντως F. — κάρτ. λίαν F. — πρ. γυν. ἤγ. γυναικός ἐστι μετεωρίζεσθαι καὶ μέγα φωνεῖν (φρονεῖν V.), ἀκούσασάν τι. F. V.

(544) λόγ. ἤγ. ὑπὸ τοιούτων λόγων, τοῦ ἀγγέλου δηλονότι, ἐπλανήθην καὶ εὐπαράγωγος γέγονα F.

ὅμως δ' ἔθυον καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
Καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
Ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα, σώσαντος θεοῦ,
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει,
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα

---

(545) ἔθ. τοῖς θεοῖς δηλονότι F.

(546) ὀλ. μετὰ θρήνου ὕμνον F.

547. ἐνθέων Fl. V. C. ἐν θεῶν F.

(547) ἔλ. ἐβόων F. — ἕδρ. ναοῖς F.

(548) θυηφ. τὴν τὰ θύματα κατεσθίουσαν F. — κοιμ. πραΰνοντες ἐπὶ τῷ ὀπτῆσαι ἢ θυμιᾶσαι F. — (545—548): ἤγ. ὡς χρὴ γυναιξὶν ἀρχούσαις ποιεῖν, οὕτω κἀγὼ πεποίηκα προστάξασα πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει εὐφημεῖν καὶ θυσίας προσφέρειν τοῖς θεοῖς· ὃ καὶ ἐποίουν ἅπαντες καταστέλλοντες τὴν ἔξαψιν τῆς φλογὸς ὥςτε προσενεγκεῖν θυμιάματα· τοῦτο γάρ μοι δοκεῖ λέγειν τὸ κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. F. (Ἡμ.)

(549) τὰ μάσσω. τὰ μακρά F. V.

(550) ἄν. ἤγ. παρ' ἐκείνου μαθήσομαι πάντα F. — πεύσ. ἀκούσω F. — λόγ. τὸν περὶ τῆς ἁλώσεως F.

(551) ὅπ. σκοπήσω F. — ἄρ. ἀρίστως F. — αἰδ. αἰδέσιμον F. — πόσ. ἄνδρα F.

(552) πάλ. εἰς τοὐπίσω F.

(553) φέγγ. ἤγ. φῶς F. — ἥδ. γλυκύτερον F. — δρ. θεάσασθαι, ἰδεῖν F.

(555) πύλ. ὥςτε F. — ἀπ. εἰπέ F. — πόσ. τῷ ἀνδρί F.

(556) ἥκ. ἐλθεῖν F. — ὅπ. λίαν F. — ἐρ. ἐρᾷ γὰρ αὐτοῦ ἡ πόλις F.

(557) μολ. ἐλθών F.

(558) ἔλ. ἀφῆκεν ἀπαίρων F. — κύν. ἤγ. φύλακα F. V. ὅρα τὸ παράδειγμα τῆς κυνός· εἰ καὶ δοκεῖ τοῦτ' εἰληφέναι τὸν ποιητὴν διὰ τὴν φυλακὴν μόνην, ἀλλ' ἔχει τι καὶ βαθύτερον. βουλόμενος γὰρ τὴν μοιχείαν

ἐσθλὴν ἐκείνῳ πολεμίαν τοῖς δύςφροσιν
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου·
οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
Κη. Τοιόςδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
Χο. Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
Σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆςδε γῆς φίλον κράτος.
Κη. Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά

ταύτης δηλῶσαι καὶ ὅτι, ὥςπερ ἡ κύων οὐχ ἑνὶ ανδρὶ χρῆται, οὕτως οὐδ' ἐκείνη. εἰ καὶ λαθεῖν βουλομένη ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται, ἄλλου τέρψιν ἀνδρὸς οὐκ εἰδέναι φάσκουσα, τῇ κυνὶ ταύτην παραβάλλει F. (Σχ. π.)

(559) ἐσθλ. ἀγαθήν, φίλην F. — δύςφρ. τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ F.

(560) σημ. σφραγῖδα τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνῆς F. V.

(561) ἐν μήκ. χρ. ἤγ. ἐν τῇ μακρᾷ ἐκείνου ἀποδημίᾳ F.

(562) τέρψ. ἡδονὴν ἄλλου ἀνδρός· ἐνταῦθα γὰρ συνάπτεται F. — φάτ. φήμην F.

[562] Chr. pat. 65: οὐκ οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
τινὸς πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

(563) μᾶλλ. ὥςπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφὰς τοῦ σιδήρου, οὕτως (οὕτ. om. F.) οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός F. (Σχ. π.) V.

(564) τοιόςδ'. ὁ F. ἤγ. τὰ τοιαῦτα κομπάζειν ἀληθῆ F.

(565) αἰσχρ. ἐστὶ γυναικὶ F. — ὡς. ὥςτε λακεῖν F. — λακ. εἰπεῖν F. γενναίᾳ γυναικὶ οὐκ αἰσχρόν ἐστι τὸ κομπάζειν F. (Σχ. π.)

(566) εἶπε. τὸν λόγον F.

(567) τορ. ἀκριβέσιν, ἀληθέσιν F. — ἑρμ. λόγοις ἐξηγητικοῖς F. — εὐπρ. σεμνῶς F. αὕτη μὲν οὕτως εἶπεν ὥςτε σὲ μαθεῖν, οὐχ ἡμᾶς, ἀκριβῶς ἑρμηνεύσασα F. οὕτως εἶπεν ἀκριβέσι λόγοις καὶ ἐξηγητικοῖς, ὥςτέ σε μαθεῖν V.

(568) κῆρ. ὦ F. — πεύθ. ἐρωτῶ F.

(569) νόστ. ἤγ. εἰ ὑπονοστήσει σεσωσμένος F.

(570) ἥξ. ἐλεύσεται F. — φίλ. τό F. ἤγ. ὁ φίλος ἄρχων τῆςδε τῆς γῆς F.

(571) ὅπ. ὅτι F.

ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
Χο. *Πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχης;*
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίνεται τάδε.
Κη. *Ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ*
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον· οὐ ψευδῆ λέγω.
Χο. *Πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,*
ἢ χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ;
Κη. *Ἔκυρσας ὥςτε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·*
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
Χο. *Πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος*
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
Κη. *Οὐκ οἶδεν οὐδείς, ὥςτ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,*
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.

---

572. Leg. *φιλοῦσι.*

(572) *φίλ.* τοῖς F. — *καρπ.* καρποφορεῖν, παρέχειν F. οὐκ ἐπαινῶ τὰ ψευδῆ ὡς δυνάμενα ἐπὶ πολὺν χρόνον καλὰ τοῖς φίλοις καρπίζεσθαι. ἀντὶ τοῦ· οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπαινετὰ ὑπὸ τῶν φίλων τὰ ψευδῆ. F. (Σχ. π.)

573. *τύχοις;* Schütz.

(573) *κεδν.* προςφιλῆ, ἀγαθά F.

574. *γίγνεται* Schütz.

(574) *σχ.* διαιρεθέντα F. — *δ'.* γάρ F. — *εὔκρ.* ἀλλὰ φανερά F. πῶς δὴ δύνασαι ἀληθῆ ἅμα καὶ προςφιλῆ ἀγγεῖλαι; χωρισθέντα γὰρ ἀλλήλων ὁρᾶται F. (Σχ. π.)

575. *ἄνηρ* H. Cf. 789.

(575) *ἀν.* ὁ F. — *ἄφ.* ἀφανής ἐστιν F. — *Ἀχ.* τοῦ τῶν Ἀχαιῶν F.

(576) *πλ.* αὐτοῦ F. — *οὐ ψευδ.* ἀλλ' ἀληθῆ F.

(577) *ἀν.* ἤγ. ὑποστρέφων F. — *ἐμφ.* φανερῶς F. — *Ἰλ.* τῆς Τροίας F.

(578) *χεῖμ.* χειμῶν, κλύδων F. — *ἄχθ.* βάρος F. — *ἥρπ.* ἐξέκοψεν, ἐχώρισεν F.

579. *τοξότης* Fl. F. V. C.

(579) *ἐκ.* ἐπέτυχες τοῦ σκοποῦ F. — *ὥςτ.* ὥςπερ F. — *ἄκρ.* πρῶτος, ἐξαίρετος F.

(580) *μακρ.* τὴν μεγάλην βλάβην τὴν γενομένην ἡμῖν F. — *ἐφ.* ἔλεξας F.

(582) *φάτ.* φήμη F. — *ναυτ.* ναυτῶν F. — *ἐκλ.* ἐφημίζετο F.

(583) *ἀπ.* μηνῦσαι F. — *τορ.* ἀληθῶς F.

(584) *τρέφ.* τοῦ ζωογονοῦντος F. — *ἡλ.* οὗτος γὰρ πάντ' ἐφορᾷ F. — *χθ.* τῆς γῆς F.

Χο. Πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαι τε δαιμόνων κότῳ;
Κη. Εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα· —
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένων
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων·

---

(585) γάρ. δέ F. — χειμ. κλύδωνα F.

(586) ἐλθ. ἐνταῦθα τὸ δαιμόνων κότῳ F. — τελ. λῆξαι F. — δαιμ. τῶν θεῶν F. — κότ. ὀργῇ F.

(587) ἦμ. ἡμέραν F. — κακ. κακὰ ἀγγελλούσῃ F.

(588) μιαίν. μολύνειν F. — χωρ. ἤγ. ταῦτα λέγοντες ἀτιμάζομεν τοὺς θεούς F. V. — (587 sq.): εὔφημον ἦμαρ τὴν ἡμέραν λέγει ταύτην, ἐν ᾗ τὰ περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Τροίας ἔφερε μηνύματα. ὅταν οὖν, φησι, διηγῆται τὶς περί τινων κακῶν γεγενημένων, μιαίνει καὶ μολύνει τὴν εὔθυμον ταύτην καὶ χαρμόσυνον ἡμέραν. Οὐ πρέπει οὖν τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τιμᾶν τοὺς θεοὺς τοὺς δεδωκότας τὴν εὐθυμίαν καὶ τὰ δεινὰ λελυκότας. F. (Ἡμ.)

(589) ἀπ. ἀνέλπιστα F. — πήμ. συμφοράς F.

(590) στ. κατηφεῖ F. — πτ. τοῦ πεπτωκότος, τοῦ ἀπολωλότος F.

(591) ἕλκ. ἤγ. λύπη μία F. — δήμ. τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν F. — τυχ. φέρει ὥςτε F.

(592) ἐξαγ. ἐξορισθέντας Fl. F. V.

(593) διπλ. κοινῇ καὶ ἰδίᾳ F. — μάστ. τιμωρίᾳ, φόνῳ F. — φιλ. ἀγαπᾷ F.

(594) δίλ. διπλῆν λέγω F. — ἄτ. βλάβην οὖσαν F. — φοιν. φονικὴν δυάδα F. — ξυν. ἤγ. ἅρμα. φέρει ἀπὸ κοινοῦ F.

595. σεσαγμένον Schütz.

(595) μέντ. δέ F. — πημ. συμφορῶν F. — σεσ. σεσωρευμένων F. V.

(596) λέγ. ὑμνεῖν F. — παιᾶν. ὕμνον F. — τόνδ'. τὸν ἁρμόζοντα αὐταῖς F. ὅταν, φησὶ, συμφοραί τινες ἐπέλθωσι, πρέπει ὑμνεῖν τὰς Ἐριννῦς καὶ οἷόν τινα παιᾶνα ἐπᾴδειν αὐταῖς τόνδε, ἤγ. τὸν ἐπὶ τ οὕτοις πρέποντα, ὥςτε αὐτὰς ἐκμειλίξασθαι, λύσιν τῶν συμφορ[illegible]

[illegible] ποιῆ[illegible]

σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν· —
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
Ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
Ἐν νυκτὶ δυςκύμαντα δ' ὠρώρει κακά·
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἳ δὲ κερωτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
ᾤχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
Ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς

σασθαι, καὶ διασκεδάσαι τὰ χαλεπά. συμφορῶν γὰρ αἱ θεαὶ αἴτιαι F. (*Ἡμ.*).

(598) *ἥκ. ἐμέ* F. — *εὐεστ. εὐτυχίᾳ* F. *εὐτυχεῖ* V.

(599) *κεδν. προςφιλῆ, ἀγαθά* F. — *συμμ. ἑνώσω* F.

(600) *χειμ. λέγω* F. — *οὐκ ἀμ. ἀλλ' ἐξ ὀργῆς θεῶν γεγονότα* F.

(601) *ξυν. συνέθεντο* F. — *ἐχθ. ἐχθροὶ ἡμῶν, ἤγ. μισοῦντες ἡμᾶς* F. *ἐκφράζει τὴν τοῦ χειμῶνος χαλεπότητα* F. (*Σχ. π.*) V.

(602) *πῦρ καὶ θάλ. διὰ τοὺς κεραυνοὺς καὶ τὰς τρικυμίας* F. — *τὰ πίστ'. ἤγ. τὴν τῶν συνθηκῶν πίστιν* F.

(603) *δύστ. τὸν ἄθλιον* F.

(604) *δυςκ. χαλεπά* F. — *ὠρ. διηγείρετο* F.

605. *Θρῃκῖαι* Fl. (antea *Θρηϊκῖαι*).

(605) *ναῦς. τάς* F. — *πρ. ἐν* F. — *Θρ. ἀπὸ Θράκης ἄνεμοι πνέοντες* F.

606. *κεροτυπ.* Wassius ad Thuc. IV, 84, 3.

(606) *ἤρεικον. κατέβαλλον, συνέκρουον* F. Cf. vs. 64. — *κερ. ἤγ. τυπτόμεναι παρ' ἀλλήλων* F. *ἤτοι τοῖς κέρασιν ἀλλήλων τυπτόμεναι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ταύρων* F. (*Σχ. π.*) V.

607. *τυφῷ* F.

(607) *ζάλ. ταραχῇ* F. — *ὀμβρ. σὺν ὄμβρῳ γεγενημένῃ* F.

(608) *ᾤχ. διεσκεδάσθησαν* F. — *ἄφ. ἀφανεῖς* F. — *ποιμ. τοῦ ἐπινεμομένου αὐτὰς ἀνέμου* F. — *στρ. συστροφῇ* F.

(609) *ἀν. ἀνέτειλεν* F.

610. *Ἀργείων.* Cf. [610].

(610) *ἀνθοῦν εἶπε τὸ πέλαγος ἐν τοῖς νεκροῖς, ἐπειδὴ τὸ μέν ἐστι*

ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
Ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών·
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
Ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,

μέλαν, λευκὰ δὲ τὰ σώματα. Ὥςπερ οὖν ἡ γῆ ἀστράπτει τοῖς ἄνθεσι καὶ ὡραΐζεται, οὕτω καὶ τὸ πέλαγος διηνθισμένον ἐδόκει τοῖς λευκοῖς σώμασιν F. (*Ἡμ.*). — *νεκρ. ἐν* F.

[610] Script. *de barb.* (cf. Ammon. *Valck.*) p. 197: *ἀκυρολογία περὶ τὸ σημαινόμενον ἁμαρτάνεται· τῆς δὲ κακίας μέρος ἐστίν· ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ ἐπὶ τῶν ἀπολομένων νηπίων· μητέρας ἐξεκένωσαν, ἐκούφισαν δὲ τιθήνας· τοὐναντίον γὰρ ἐβάρυναν ἀπολέσαντες τὰ ὑπ' αὐτῶν τρεφόμενα βρέφη· καὶ παρ' Αἰσχύλῳ· ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς.* — Greg. Cor. (ap. Walz. Rhett. Gr. VII, 1133): *ἀκυρίας δὲ μνησθέντες φέρε παραθήσομέν τινας τῶν τοιούτων λέξεων πρὸς πλείονα ταύτης ἔνδειξιν· αὐτίκα παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ εὑρίσκεται ἐπὶ τῶν ἀπολλυμένων νηπίων· ἐκουφίσθησαν δὲ τιθῆναι· τοὐναντίον γὰρ ἐβαρύνθησαν, ἀπολέσασαι τὰ ὑπ' αὐτῶν τρεφόμενα· καὶ ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Ἀργείων νεκροῖς.*

(611) *ναυτ. ἤτοι τῶν πλοίων* F. — *ἐρ. πτωμάτων* F.

612. *ναῦντ'.* F.

(612) *ναῦν. τὴν* F. — *τ'· καὶ* F. — *ἀκ. ἀβλαβές* F. — *σκ. τὸ πλοῖον λέγω* F.

(613) *τις. τὸ Θεὸς ἐνταῦθα* F. — *ἐξέκλ. ἤγ. ἐρρύσατο* F. — *'ξῃτ. ὥςτε μὴ ἀποθανεῖν· τὸν Δία δηλονότι* F.

(614) *οὐκ ἄνθρ. οὐ γὰρ ἐξ ἀνθρώπου διεσώθημεν, ἀλλὰ θεοῦ* F. — *θιγ. ἀψάμενος* F.

(615) *τύχ. ἡ* F. — *σωτ. ἡ* F. *ἡ σώτειρα* F. — *ναῦν. τὴν* F. — *ἐφ. ἐπεκάθητο αὐτῇ* F.

(616) *ἐν ὅρμ. ἐν λιμένι* F.

(617) *ἐξ. ἐλλιμενίσαι* F. — *κρατ. ἤγ. ὑπὸ τοῦ λαοῦ κρατουμένην, ἤτοι ὀχλοκρατουμένην* F.

(618) *ᾅδ. πόντ. ἤγ. τὸν ἐκ θαλάσσης θάνατον* F.

(619) *λευκ. ἤγ. κατὰ τὴν φανῆσαν* (l. *φανεῖσαν.* Cf. 1109) *φωτεινὴν*

ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ κάμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
Καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας· τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα· Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προςδόκα μολεῖν.
Εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα μηχαναῖς Διός,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
Τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

Χο. Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως —

ἡμέραν F. — οὐ πεπ. οὐ θαρροῦντες, ἀλλ' ἀμφίβολοι ὄντες εἰ ἔτι σωθείημεν F. V.

(620) ἐβουκ. ἤγ. ὥςπερ ἐθεραπεύομεν ἐν λογισμοῖς τισι F. V. — νέον· τὸ F. ἤτοι τὴν νέαν συμφοράν F. V.

(621) καμ. κινδυνεύσαντος F. — σποδ. διασκεδασθέντος δίκην σποδοῦ (ἤτοι κόνεως F.) F. V.

(622) ἐμπν. ἤτοι ζῶν F.

(623) ὀλ. φθαρέντας F. — τί μή. διὰ τί γὰρ οὔ; ἐκινδυνεύσαμεν γάρ F.

(624) ταῦτ'. ἤγ. τὸ ἀπολωλέναι F. — δοξ. λογιζόμεθα F.

(625) ὡς. λίαν F. — ἄρ. τὰ ἐκείνων δηλονότι F.

(626) μάλ. τῶν ἄλλων δηλονότι F. — πρ. ἐλπίδα ἔχε F. — μολ. ἐλθεῖν F.

(627) ἀκτ. ἡλ. ἤγ. ὁ ἥλιος περιφραστικῶς F. — νιν. αὐτόν F. — ἱστ. βλέπει F.

(628) βλ. ἐκ παραλλήλου· ὁ γὰρ ζῶν βλέπει F. — μηχ. βουλαῖς, οἰκονομίαις F.

(629) θέλ. βουλομένου F. — ἐξ. ἀφανίσαι F. — γέν. τοῦ Μενελάου δηλονότι. F.

(630) αὐτ. τὸν Μενέλαον F. — ἥξ. ἐλεύσεσθαι F.

631. ἀκούσασ' F. κλύειν F. Cf. Metr. ad vs. 440.

(631) ἴσθ. γίνωσκε F. — κλύειν. ἀκούειν F.

632. ὠνόμαξεν Fl. — ὧ | δ' F.

632. — 'Ο παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ρκζ', ὧν τὰ μὲν ρ' εἰσὶ

μή τις ὄντιν' οὐχ ὁρῶμεν, προνοίαις τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως

χοριαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ, πενθημιμερῆ καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά. Ἑξῆς δὲ μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξε. καὶ εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ, καὶ μονόμετρα κζ', ὧν τελευταῖον πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν V. — Στροφὴ κῶλ. ιζ'. F. V. — Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται κατὰ σχέσιν καὶ ἐξ ὁμοίων, ὡς εἴρηται. εἰσὶ γοῦν τὰ παρόντα στροφῶν δ'· καὶ τῆς μὲν πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα ιζ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τῆς δευτ. ι' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα· τῆς τριτ. ιβ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα, καὶ τῆς τετ. ι' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. Μετὰ δὲ ταύτας σύστημα ἐπιφθεγματικὸν κώλων κζ'· ἐφ' ἑκαστῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς (cf. vs. 341 met.) παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ συστήματος κορωνὶς μόνη F. (Ἡμ.)

(632) ποτ'. ἄρα F. — ὠν. ἤγ. ἤλπιζεν, ἔλεγεν F. — ὧδ'. ἐνταῦθα F. γενέσθαι δηλονότι, ἤτοι ὑποστρέψαι τὴν Ἑλένην F. — ἐς τὸ πάν. παντελῶς F. — ἐτ. ἀληθῶς F.

633. προνοίαισι De P.

(633) μή τις. εἰ μὴ θεός τίς· λείπει γὰρ τὸ εἰ F. — οὐχ ὁρ. ἀόρατον γὰρ τὸ θεῖον F. — πρ. ἤγ. ὁ ταῖς προνοητικαῖς δυνάμεσι τῆς εἱμαρμένης F.

634. τύχᾳ (η sup.) F.

(634) γλ. ἤτοι λόγον F. — τύχ. εὐτυχίᾳ F. — νέμ. ὁ διδοὺς F.

635. ταν (η sup.) F. ἐλέναν (η sup.) F.

(635) δορ. τὴν διὰ πολέμων γαμουμένην F. — ἀμφ. περὶ ἣν δύο ἐφιλονείκουν F. — (623—636): Ἀκούσας ὁ χορὸς, ὡς ὅσον οὔπω ἐλεύσεται Μενέλαος, ἐπαγόμενος δηλονότι καὶ τὴν Ἑλένην, καὶ ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τούτῳ φησί· τίς ἄρα ὠνόμαζεν, ἔλεγεν, ἤτοι ἤλπιζεν ἐς τὸ πάν, ἤγ. παντελῶς, ὧδε (sic) καὶ ἐνταῦθα, γενέσθαι δηλονότι, ἐτητύμως καὶ ἀληθῶς, ἤτοι ὑποστρέψαι. νοεῖν γὰρ χρὴ οὕτως, ἵν' εἴη τετελεσμένος ὁ λόγος. τίς οὖν ἤλπισεν ὧδε γενέσθαι τὴν Ἑλένην, τὴν δορίγαμβρον, ἤτοι τὴν διὰ πολέμων γαμουμένην, τουτέστιν ἧς ὁ γάμος περιμάχητος γέγονε· τὴν ἀμφινεικῆ, ἤτοι περὶ ἣν ἀμφότεροι ἐφιλονείκουν, Μενέλαός τε καὶ Πάρις, εἰ μὴ θεός τις, ἠπίστατο δηλονότι, τοῦτο, ὅντινα οὐχ ὁρῶμεν· ἀόρατον γὰρ τὸ θεῖον· ὁ ταῖς προνοίαις τοῦ πεπρωμένου, ἤτοι ὁ ταῖς προνοητικαῖς τῆς εἱμαρμένης δυνάμεσι νέμων καὶ διδοὺς γλῶσσαν καὶ λόγον ἐν τύχῃ, ἤτοι ὁ διδοὺς λόγον τοῖς τὰ τοιαῦτα προλέγουσι μάντεσιν ἐν τύχῃ καὶ εὐτυχίᾳ. μεγίστης γὰρ εὐτυχίας τὸ τοιούτων ἀξιωθῆναι τῶν ἀγαθῶν, ὥστε προλέγειν τὰ μέλλοντα. F. (Ἡμ.). — πρ. ἁρμοδίως καὶ οὐ παραλόγως F.

ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἀβροτίμων
προκαλυμμάτων ἔπλευσεν
ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ·
πολυανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ κατ' ἴχνος
πλάταν ἄφαντον
κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσσίφρων

---

636. ἑλένας (η sup.) F.

(636) ὁ ἑλὼν καὶ καθελὼν τὸν τῆς Ἑλένης ἄνδρα Ἀλέξανδρον καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ F. V.

(637) ἀβρ. λίαν τιμίων F.

(638) πρ. ἤτοι τῶν περιεχόντων καὶ περικαλυπτόντων αὐτὸν οἴκων F.

(639) ζεφ. ἐξ ἑσπέρας γὰρ πνέων οὔριος τούτῳ γέγονεν F. V. — αὔρ. πνοῇ F.

[639] Hes. γίγαντος· μεγάλου, ἰσχυροῦ, ὑπερφυοῦς.

640. κυναγοὶ (η sup. α) F.

(640) πολ. ἤγ. ἄπειροι ἄνδρες F. — φερ. ὡπλισμένοι F. — κυν. ἔπλευσαν F. — ἴχν. ἐνταῦθα τὸ ἄφαντον. F. ὥςπερ τὰ τῶν θηρίων ἴχνη ἀναζητοῦσιν οἱ κυνηγοί, οὕτω καὶ αὐτοὶ κατ' ἴχνος εὐθὺς τοῦ Πάριδος ἔδραμον. τὸ δὲ ἄφαντον, ἐπεὶ φανερά εἰσι τὰ τῶν θηρίων ἴχνη, τὰ δὲ τῶν νεῶν ἀφανῆ F. (Σχ. π.)

641. πλαταν (η sup. α post.) F.

(641) πλ. τὴν κώπην F. — ἄφ. ἀφανές F.

642. ἀκτᾶς Fl. — εἰς ἀεξιφύλλους F.

(642) κελσ. ἤτοι πελασάντων F. — Σιμ. ποταμοῦ Τροίας F. — ἀεξ. συνίζησις F. αὔξουσι γὰρ ἐν ταῖς ἀκταῖς πόαι F.

(643) αἱμ. αἱματηράν· αἱμάτων γὰρ χύσιν ἔρις ποιεῖ F. — (640—643): ὅρα τὴν σύνταξιν· ἀφεὶς τὴν εὐθεῖαν πρὸς γενικὴν ἐπλαγίασε ποικίλλων τὸν λόγον. εἰ δὲ βούλει οὕτω λέγε· πολύανδροί τε κυνηγοὶ καὶ φεράσπιδες ἔπλευσαν κατ' ἴχνος ἄφαντον καὶ ἀφανὲς τῶν κελσάντων καὶ πελασάντων τὴν πλάτην εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Σιμόεντος. τὸ δὲ δι' ἔριν αἱμ. πρὸς τὸ ἔπλευσαν σύναπτε. Τίνας δὲ λέγει κέλσαντας; τὸν Πάριν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. F. (Ἡμ.)

644. — Ἀντ. κώλ. ιζ'. F. V.

(644) Ἰλ. τῇ Τροίᾳ F. — κῆδ. πένθος F. ἐπειδὴ τὸ κῆδος σημαίνει

μῆνις ἤλασε, τραπέζας ἀτίμως ἵν' ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκφάτως τίοντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
Μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ
πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκουσα Πάριν
τὸν αἰνόλεκτρον
παμπρόσθη πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολίταν
μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

καὶ τὴν ἐπιγαμβρίαν καὶ τὸ πένθος, ἐδήλωσε νῦν ὅτι τὸ πένθος λέγει. F. (Σχ. π.) V. — ὀρθ. ἰλιὰς γὰρ κακῶν ἡ παροιμία φησί F. V.

645. ἤλασε Fl. F. ἔλασε V. C. — τραπέζας (η sup.) F. — ἀτίμωσιν C. p. 346.

(645) ἤλ. ἐπέφερε F. — τρ. ἕνεκα F.

(646) ξυν. ἕνεκα τοῦ ἐφορῶντος τοὺς συνοικοῦντας F.

647. πρασσομένα (η sup.) F.

(647) πρ. ἀπαιτοῦσα F. — νυμφ. τὸ τοὺς νυμφίους τιμῶν F. — ἐκφ. ἔξω λόγου, ἤγ. παραλόγως F. — τίοντ. τοὺς τιμῶντας, ἤτοι τοὺς εἰς τιμὴν ᾄδοντας Τρῶας F.

648. ἐπέῤῥεπεν Fl.

(648) ὑμ. τόν F. — ἐπέπρεπεν· ἥρμοζεν F.

(649) γαμβρ. τοῖς F. ἤτοι τοῖς νυμφίοις F. — ἀειδ. ὥςτε ᾄδειν ἐπ' αὐτούς F. — (644—649): τοῦτο βούλεται εἰπεῖν, ὡς ἡ μῆνις ἀπαιτοῦσα τὸ νυμφικὸν μέλος τοὺς Τρῶας τοὺς παραλόγως τιμῶντας τὸν ὑμέναιον, ἐπέφερε τῇ 'Ιλίῳ (sic) πένθος ὀρθώνυμον ἀτίμως ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ ἕνεκα τῆς τραπέζης ἐν ᾗ συνειστιάθη Πάρις μετὰ τοῦ Μενελάου καὶ τοῦ συνεστίου Διὸς, ἤτοι τοῦ ἐφορῶντος τοὺς συνοικοῦντας F. (Ἡμ.)

(650) ὕμν. ἤτοι τὸν ὑμέναιον F.

(651) γερ. ἡ F. παλαιὰ καὶ ἀρχαιά F.

(652) πολ. ἤγ. πολυθρηνήτως καὶ μεγάλως F. — που· ἴσως F. — στ. στενάζει F. — κικλ. τὸν Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον καλοῦσα παμπρόσθη F.

(653) αἰν. τὸν χαλεπὸν λέκτρον κτησάμενον διὰ τὰ συμβάντα δεινά F.

654. ,παμπρόσθη. F. Fort. leg. τἄμπροσθ' ἡ—. πάμπροσθ' ἡ Bl. — διαὶ Emper. — πολίταν (η sup.) F. πολιτᾶν Aur.

(654) παμπρ. πᾶν πρόςκομμα καὶ ἐμπόδιον γεγονότα F. — ἀμφ. πολ. ἤγ. διὰ τὸν 'Αλέξανδρον F.

(655) μέλ. λείπει ὁ καί F. — αἷμ'. φόνον F. — ἀν. ὑπομείνασα F. —

Ἔθρεψεν δὲ λέοντα
σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπιχάρτον.
Πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

(652—655): *μέγα που ἀνασ'τένει αἰῶνα πολύθρηνον καὶ μέλεον αἷμα ἀνατλᾶσα* (V. ad *πολύθρ.* hacc adscr.)· *διὰ τὸν πολίτην αὐτῆς τὸν Ἀλέξανδρον* F. (*Σχ. π.*). *Οἱ μὲν γὰρ ὑπέστησαν φόνον, οἱ δὲ περισωθέντες διὰ πάσης αὐτῶν τῆς ζωῆς θρηνεῖν ἔμελλον, τῇ τε τῶν οἴκων στερήσει καὶ τοῖς ἐκ τῆς δουλείας κακοῖς πιεζόμενοι* F. (*Ἡμ.*) Ad *παμπρ.* adscr. in marg. *ληθη.*

656. — *Στρ. ἑτέρα κώλ. ι'* F. V.

(656) *ἔθρ. ἤγ. ἀνέθρεψεν αὐτὸν ἀνήρ τις ἐκτεθέντα· τὸν Ἀλέξανδρον λέγει* F. V. (is habet — *αὐτ. τὸν Ἀλ. τὶς ἐκτ.*).

(657) *σίν. βλαπτικόν, φθορέα* F. — *ἀγ. μήπω κεκορεσμένον γάλακτος· βρέφος γὰρ ἐξετέθη* F.

(658) *φιλ. ποθοῦντα μαστόν* F.

659. Leg. *βότας.*

(659) *ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς ζωῆς αὐτοῦ* F.

660. *αμερον* (*η* sup.) F.

(660) *ἅμ. πρᾶον, ταπεινόν* F. — *εὐφ. τοὺς τῶν ἄλλων παῖδας καλῶς φιλοῦντα* F.

(661) *γερ. τοῖς γέρουσι* F. — *ἐπιχ. εὐφροσύνης πρόξενον* F.

(662) *πολ. ἤγ. πολλάκις* F. — *ἔσχ'. πρόςεσχε, προςῆλθε* F.

663. *νεοτρόφου* Fl. — *δίκαν* (*η* sup.) F.

(663) *νεοτρ. ἀρτιτρεφοῦς* F. — *δίκ. τρόπον* F.

664. *σαίνοντος* F. in Sch.

(664) *φαιδρ. χαρωπός* F. — *ποτ. πρός* F. *καὶ οἷον ἐφελκόμενος* F. — *ἀν. ἐν* F. *ἤγ. χρείαν ἔχων τροφῆς* F. — (662 sqq.): *προςῆλθε δὲ ταῖς ἀγκάλαις τῶν ἀνθρώπων πολλάκις καὶ πρὸς τὴν χεῖρα φαιδρωπὸς δίκην καὶ τρόπον τέκνου νεοτρόφου καὶ νεαροῦ, καὶ σαίνων ἐν ταῖς ἀνάγκαις τῆς γαστρὸς, τουτέστιν ἐκμειλίσσων οἷον καὶ ἐφελκόμενος αὐτοὺς δοῦναι αὐτῷ τροφήν. οἷα τὰ βρέφη ποιεῖν εἰώθασι προσερχόμενα τοῖς γονεῦσι καὶ τοῖς ἄλλοις οἷς ἐντυγχάνουσιν.* (F. *Ἡμ.*) *Οὕτω τὸ σαίνων πρὸς τὸ*

Χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν
ἔθος τὸ πρὸς τοκήων·
χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων,
μηλοφόνοισιν ἄταισιν
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
μέγα σίνος πολύκτονον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις Ἄτας δόμοις προσετράφη.

ἔσχε καὶ πρὸς τὸ φαιδρωπὸς ἀποδώσεις, καὶ οὐχ, ὥς τινες, πρὸς τὸ τέκνον ἀποδιδόντες, σαίνοντος φασίν· ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ· ἀστράπτων ἐπὶ δέξια (Il. II, 353) F. (*Ἡμ.*) V. habet: *τὸ σαίν. πρ. τὸ φαιδρ. καὶ πρ. τὸ ἔσχε ἀπ. — τὸ τέκνον — ἐπιδέξια.*

665. — *Ἀντ. κώλ. ι'* F. V.

(665) *χρ. ἤγ. πρείστους διηνυκὼς χρόνους* F. — *ἀπ. ἔδειξεν* F.

666. *τὸ πρός γε τοκήων* Bothe.

(666) *ἐθ. τὸν νόμον* F. — *τὸ πρ. τοκ. τῶν παρὰ τῶν παίδων εἰς τοὺς τεκόντας* F.

667. *τροφᾶς γὰρ* Pears.

(667) *ἀμ. ἀποδιδούς* F. *ἤγ. ἀμοιβὰς διδοὺς τοῖς θρέψασιν αὐτόν* F. V.

668. Leg. *μηλοφόνοισιν ἀΰταῖς.*

(668) *μηλ. ἤγ. φθοροποιοῖς τῶν θρεμμάτων ἀπὸ μέρους* F. — *ἄταισιν. ἐν* F. *ἤγ. πολέμοις* F.

(669) *δαῖτ'. εὐωχίαν* F. — *ἀκ. μὴ ὑπ' ἐκείνων εἰς τοῦτο προτραπείς* F. — *ἔτ. κατεσκεύασεν αὐτοῖς* F.

(670) *αἵμ. φονευθέντων τῶν ἐν αὐτῷ οἰκούντων* F. — *ἐφ. ἐμίχθη* F. (668—671): *βουλόμενος ἀμοιβὰς τοῖς τροφεῦσιν ἀποδοῦναι, οὐκ ἀγαθὰς αὐτοῖς ἀπέδωκεν, ἀλλὰ πολέμους καὶ μάχας κατασκευάσας. τά τε θρέμματα αὐτῶν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διώλεσεν ὕπαρξιν· καὶ αὐτοὺς τῷ θανάτῳ παρέδωκεν, ἀντ' εὐωχίας καὶ εὐφροσύνης λύπας καὶ στεναγμοὺς καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἀποδεδωκώς.* F. (*Ἡμ.*).

(671) *ἄλγ. λύπη, συμφορά* F. — *οἰκ. τοῖς* F. *τῶν θρεψαμένων* F.

(672) *σίν. βλάβος* F. — *πολ. πολλοὺς κτεῖναν* F.

673. *ἄτας* (*η* sup.) F. — *προσεθρέφθη* Pors.

(673) *ἱερ. σφαγεύς, ὄλεθρος* F. — *ἄτ. ἀπωλείας* F. — *πρ. ηὐξήθη* F. — (672 sqq.): *οἰκέτας λέγει ἢ τοὺς τῶν θρεψαμένων αὐτὸν δούλους, ἢ καὶ αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς θρεψαμένους. Οἱ γὰρ πρότερον τροφεῖς τε καὶ πατέρες εἶναι τούτου δοκοῦντες, ὕστερον ἀνακαλεσαμένων τοῦτον τῶν*

Παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς 'Ιλίου πόλιν
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖον ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
Παρακλίνασ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
δύςεδρος καὶ δυςόμιλος συμένα Πριαμίδαισι
πομπᾷ Διὸς ξενίου
νυμφόκλαυτος 'Ερινύς.

γονέων εἰς τὰ βασίλεια, οἰκέται κἀκεῖνοι εὑρεθήσαν. 'Ιερέα δὲ Ἄτης τὸν 'Αλέξανδρον λέγει, ἐπειδὴ οἱ μὲν τὰς θυσίας ποιοῦντες τῶν θεῶν ἱερεῖς οὐκ Ἄτης εἰσὶν ἱερεῖς, ἀλλ' εὐθυμίας μᾶλλον καὶ ὠφελείας τοῖς τὰς θυσίας προσάγουσιν. Οὗτος δὲ τῶν τε θρεμμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων σφαγὰς ἐργασάμενος, εἰκότως Ἄτης ὠνόμασται ἱερεύς F. (*'Ημ.*)

674. Leg. *παρ' αὐτά.*

674. — *Στρ. ἑτέρα κῶλ. ιβ'* F. V.

(674) *παρ. ἤγ. αὐτίκα* F. — *ἐλθ. τὴν 'Ελένην* F.

675. *γαλανας* (dup. *η* sup.) F.

(675) *φρ. ἦλθε* F. — *νην. γαλ. ἤγ. φρονιμωτάτη οὖσα καὶ πραοτάτη* F.

676. *τ' ἄγαλμα* H.

(676) *ἀκ. λίαν κεκοσμημένον* Fl. F. V. — *ἄγ. κόσμος* F. — *ἄγ. πλ. διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς· οὐ γὰρ ἦν δυςειδὴς ὥςτε τὸν πλοῦτον αἰσχύνειν* F. V.

(677) *μαλθ. ἤγ. ἠρέμα τιτρώσκουσα τῷ κάλλει τὰ ὄμματα τῶν ὁρώντων αὐτήν* F.

(678) *δηξ. ὡς δῆκον καὶ λυποῦν τὴν ψυχήν* F. — *ἀνθ. εὐπρέπεια* F.

(679) *παρ. παρακαθημένη καὶ συνανακλινομένη τοῖς Τρωσὶν* F. — *ἐπ. ἐποίησε* F. — *τελ. τὰ τέλη* F.

680. *συμένα* (*η* sup.) F. — *Πριαμίδαισιν* F.

(680) *δύςεδρ. ἐπὶ κακῷ συγκαθεσθεῖσα καὶ συνομιλήσασα ἐκείνοις* F. — *συμ. ὁρμηθεῖσα* (*ἤγ. ὁρμ.* V.) *καὶ ἐπελθοῦσα* F. — *Πρ. τοῖς* F.

681. *πομπᾳ* (*η* sup.) F.

(681) *πομπ. ἐν* F. — *Διός. οὗτος γὰρ ἔπεμψε ταύτην αὐτοῖς* F. V. *βουλόμενος ὥς φασιν ὁ Ζεὺς εἰς ἓν συνάψαι τὰ δύο τῆς οἰκουμένης μέρη, τό τε ἑῷον καὶ τὸ ἑσπέριον, καὶ φθορὰν τῶν ἀνθρώπων ἐργάσασθαι καὶ τὴν γῆν ἀπαλλάξαι τοῦ βάρους, τὴν 'Ελένην ἐξέπεμψαι* (l. *ἐξέπεμψε*) *τοῖς Τρωσί, καὶ τὸν δι' αὐτὴν συνεστήσατο πόλεμον. εἰκότως οὖν τὸ πομπῇ Διὸς εἴρηκεν* F. (*'Ημ.*) V. verba *τοῖς Τρ. καὶ τὸν Τρωϊκὸν δι' αὐτ.* — *πόλεμον* subiunxit verbis *ταύτην αὐτοῖς.*

(682) *νυμφ. νύμφη λέγω κλαυμάτων καὶ φθορᾶς αἰτία* F.

Παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί· τὸ γὰρ δυςσεβὲς ἔργον
μέτα μὲν πλείονα τίκτει σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.
Οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος αἰεί.

---

683. — *'Αντ. κῶλ. ιβ'* F. V.

(683) *παλ. ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν ῥηθείς* F. — *γέρ. παλαιός* F.

(684) *τέτ. κατεσκεύασται, ἤγ. λέγεται* F. — *τελ. γεγονότα* F. — *φωτ. ἀνδρός* F. — *ὄλβ. πλοῦτον* F

685. *μὴδ'* Fl. *μὴ δ'* F. *μηδ'* V. C.

(685) *τεκν. παιδοποιεῖν, συμφορὰς δηλονότι* F. — *θν. ἤγ. παύεσθαι, λήγειν* F.

686. *ἀγαθας* (*η* sup.) *τύχας* (*η* sup.) F.

(686) *ἐκ δ' ἀγ. ἤγ. ἀπὸ τῆς ἄγαν εὐτυχίας εἰς ἐσχάτην ταλαιπωρίαν ἔρχεσθαι* F.

687. *οἰζύν* De P.

(687) *βλ. ἐπιφύειν, ἐπάγειν* F. — *ἀκ. κόρον μὴ ἔχουσαν, πολλήν* F. — *οἴζ. συνίζησις. ταλαιπωρίαν* F.

688. *τὸ δυςσεβὲς γὰρ* De P.

(688) *δίχ. κεχωρισμένος* F. — *μον. ἤγ. οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις περὶ τούτου φρονῶ* F. — *τὸ γάρ. ἤγ. οἱ δυςσεβεῖς καὶ παράνομοι καὶ ἄδικοι* F. Adscr. *ὡραϊσμός·* pariter ad vs. 683.

(689) *μετά. ἤγ. μετὰ πολὺν χρόνον* F. — *τίκτ. τεκνοποιοῦσιν* F. — *σφ. τῇ* F. *ἰδίᾳ* F. — *εἰκ. ὅμοια* F. — *γένν. γενεᾷ, ἤγ. ἑαυτοῖς* F.

(690) *γάρ· δέ* F. — *εὐθ. δικαίως πολιτευομένων* F.

(691) *καλλ. ἀγαθοὺς τίκτουσα παῖδας* F. — *πότμ. εὐτυχία* F. — (683—692): *εἰ καὶ παλαιῶν, φησι, λόγος φάσκει, μέγαν τελεσθέντα ὄλβον παιδοποιεῖν συμφορὰν καὶ ἐξ ἀγαθῆς τύχης βλαστάνειν τῷ γένει ταλαιπωρίαν, ἀλλ' ἐγὼ οὐχ ὁμοίως τούτοις περὶ τούτου φρονῶ, ἀλλὰ μεμονωμένος εἰμὶ κατὰ τὴν φρόνησιν, καὶ κεχωρισμένως τῶν ἄλλων τὰ περὶ τούτου φρονῶ. οὐ γὰρ πᾶς ὄλβος μέγας γενόμενος τοῦτο ποιεῖν εἴωθεν, ἀλλ' οἱ μὲν ἀσεβεῖς καὶ παράνομοι καὶ ἐξ ἀδικίας πλουτήσαντες ὅμοια ἑαυτοῖς ἀποτίκτουσι τέκνα, παρανομίαις καὶ ἀδικίαις καὶ ἁρπαγαῖς χαίροντες, οἱ δὲ δικαίως πολιτευόμενοι καὶ δικαιοσύνῃ χαίροντες καὶ κάλ-*

Φιλεῖ δὲ τίκτειν
ὕβρις μὲν παλαιὰ νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν.
Τότ' ἢ τόθ', ὅταν τὸ κύριον μόλῃ,
νεαρὰ φάους κότον
δαίμονά τε τὸν ἀπόλεμον ἀνίερον
θράσος μελαίνας μελάθροισιν Ἄτας,
εἰδομέναν τοκεῦσιν.

Δίκα δὲ λάμπει

λιστα τίκτουσι τέκνα καὶ αὐτοῖς ὅμοια, καὶ ἀεὶ εὐτυχίᾳ συζῶσι. τοῦτο δὲ λέγει διά τε τὸν Πάριν καὶ τοὺς Ἀτρείδας· ὁ μὲν γὰρ ὅμοιος γεγονὼς τοῖς γονεῦσιν, ἄδικός τε καὶ ἅρπαξ ἀπόλωλεν, οἱ δὲ δίκαιας χαίροντες ὡς καὶ οἱ τούτων πρόγονοι, εὐτυχοῦσι τε ἀεὶ καὶ τροπαιοῦχοι καθίστανται. Λέγει δὲ ὕβριν μὲν παλαιὰν τὴν τοῦ Πάριδος ἁρπαγήν, ἣν εἰς ὕβριν Μενελάου πεποίηκεν αἰσχύνας τὴν κοινὴν τράπεζαν· νεάζουσαν δὲ ἐν κακοῖς τὴν ἐκ τῆς ἁλώσεως τοῖς Τρωσὶν ἐπελθοῦσαν συμφορὰν καὶ ἀπώλειαν. F. (Ἡμ.)

692. — Στρ. ἑτέρα κῶλ. ι' F. V.

(692) φιλ. εἴωθεν F. — τίκτ. γεννᾷν F.

[692] Christ. pat. 39: φιλεῖ γὰρ ὕβρις ἡ πάλαι τίκτειν νέαν.

(693) ὕβρ. τὴν ἁρπαγὴν λέγει Πάριδος F. — νεάζ. νέαν· λέγει δὲ τὴν ἐκ τῆς ἁλώσεως συμφοράν F. ἀνανεουμένην ἐν κακοῖς F. — ὕβρ. ἐνταῦθα τὸ εἰδομέναν F.

694. Leg. τόθ' ἦμαρ ἣν τὸ—.

(694) τὸ κύρ. τὸ πεπρωμένον, τὸ κεκυρωμένον F. — μόλ. ἔλθῃ F.

695. Leg. νέα φάους σκότον.

(695) νεαρά. γενομένη ἡ ὕβρις F. — φάους. ἐπὶ τῆς ἡμέρας F. — κότ. ὀργήν, φθοράν, λέγω, τίκτει F.

696. τὸν ἄμαχον (om. F.), ἀπόλεμον Fl. V. C.

(696) δαίμ. ἤγ. δυστυχίαν F. — τὸν ἀπόλ. τὸν ἄμαχον· ἀντὶ μιᾶς F. — ἀνίερ. λέγω ἀσεβές F.

697. ἄτας (η sup.) F.

(697) μελ. σκοτεινῆς, ἤγ. ἀμαυρούσης αὐτούς F. — μελ. ἐν F. ἐν οἴκοις F. — ἄτ. βλάβης, φθορᾶς F.

698. εἰδομέναν (η sup.) F.

(698) εἰδ. ἤγ. ὁμοίαν F. — τοκ. τοῖς γονεῦσιν F. τίκτει, φησίν, ἡ παλαιὰ ὕβρις νέαν ὕβριν καὶ κότον καὶ τὸν ἄμαχον δαίμονα· ὅ ἐστι τὸ ἀνίερον καὶ ἀσεβὲς θράσος ἐν τοῖς οἴκοις τῆς Ἄτης. Τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ὁ ὑβριστὴς καὶ θρασὺς ἄταις ἐμπίπτει. F. (Σχ. π.)

699. δίκα (η sup.) F.

μὲν ἐν δυςκάπνοις δώμασιν, τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον·
τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
παλιντρόποις
ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προςέβα τοῦ δύναμιν οὐ
σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

---

699. — *'Αντ. κῶλ. ι'* F. V.

(699) *δίκ. ἡ δικαιοσύνη* F. — *λάμπ. ἤγ. ἐν τοῖς πενιχροῖς ἐστὶ τὸ δίκαιον* F.

(700) *δυςκ. πενιχροῖς καὶ εὐτελέσι* F. V. — *δώμ. οἴκοις* F. — *ἐν. τὸν δίκαιον* F. — *τίει. τιμᾷ ἡ δίκη* F.

(701) *τὰ χρ. τὰ κεκαλλωπισμένα ἐν χρυσῷ* F. — *ἐσθλ. ἔνδοξα δώματα* F. — *πίν. ῥύπῳ· ἤγ. σὺν πράξεσι χειρῶν ῥυπαραῖς καὶ ἀδίκοις* F.

702. *παλίντροπ'* F. *παλιντρόποις λιποῦσ'* Schütz.

(702) *παλ. εἰς τοὐπίσω τετραμμένα τῶν ὀμμάτων, ἤγ. παραβλέψασα ἐκεῖνα* F.

703. *προςέβα | τοῦ,* Fl. *προςέβα. τοῦ |* F. *τοῦ* om. H. — *ὄμμασιν ὅσια* Schütz. — 696 sqq. Leg. *δαιμονά τε τὸν ἀπόλεμον*
τἀνίερον θράσος μελαίνας
μελάθροισιν ἄτας,
εἰδομέναν τοκεῦσιν.

ὄμμασιν ὅσια προςέβα
δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου
παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

(703) *ὅσ. εἰς τὰ δίκαια προςῆλθε, δώματα δηλονότι* F. — *δύν. δύναμιν τοῦ πλούτου, ἤγ. τὸν πλοῦτον* F. — *οὐ σέβ. οὐ τιμῶσα ἐν αἴνῳ, ἤγ. οὐκ ἐπαινοῦσα* F.

(704) *πλ. ἐνταῦθα τὸ τοῦ* F. — *παρ. ἔξω τοῦ δικαίου σεσημασμένον* F. — *αἴν. ἐν* F. *ἐπαίνῳ* F.

(705) *πᾶν. τοιοῦτον* F. — *δ'. γάρ* F. — *ἐπὶ τ. ἐπὶ τέλος ἄξιον αὐτῷ* F. — *νωμ. κινεῖ, ἄγει* F. — (699—705): *ἡ δίκη, φησίν, ἐν μὲν τοῖς οἴκοις τοῖς πενιχροῖς καὶ εὐτελέσι καὶ ἠμαυρωμένοις λάμπει, ἤγ. ἐν τοῖς πενιχροῖς ἀνθρώποις ἀνθεῖ τὸ δίκαιον· τίουσι γὰρ καὶ τιμῶσι τὸν ἐκ δικαιοσύνης βίον. τὰ δὲ κεκοσμημένα ἐν χρυσῷ καὶ κεκαλλωπισμένα ἔνδοξα καὶ πλούσια δώματα σὺν πίνῳ καὶ ῥύπῳ χειρῶν, ἤγ. τὰ πλουτοῦντα ἐν πράξεσι καὶ ἐνεργείαις χειρῶν ῥυπαρῶν καὶ ἀδίκων καὶ ἁρπακτῶν λιποῦσα ἡ δίκη παλίντροπα τοῖς ὄμμασι, τουτέστιν εἰς τοὐπίσω τῶν ὀμμάτων τετραμμένα, ἤγ. παραβλέψασα ταῦτα, εἰς τὰ ὅσια προσέρχεται δώματα,*

Ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον, πῶς σε προςείπω,
πῶς σε σεβίξω, μήθ' ὑπεράρας
μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος;
Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι, δίκην παραβάντες.
Τῷ δυςπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος, δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προςικνεῖται·

οὐ τιμῶσα ἐν αἴνῳ, ἤτοι οὐκ ἐπαινοῦσα, δύναμιν πλούτου, τουτέστι πλοῦτον, παράσημον καὶ παράδοξον καὶ ἔξω τοῦ δικαίου σεσημασμένην καὶ ἐπίσημον. πᾶν γὰρ τοιοῦτον, ἤγ. πάντα τοιοῦτον πλοῦτον, μὴ ἐκ δικαίων συνηγμένον, ἐπὶ τέλος ἄγει ἄξιον αὐτῷ. F. (Ἡμ.).

706. — Σύστημα ἐπιφθεγματικὸν κώλων (ἀναπαιστικῶν add. V.) κζ'. F. V. — Σύστημα ἐπιφθεγματικὸν μετὰ τὰς στροφὰς καὶ ἀντιστροφὰς εἰς δύο περιόδους διῃρημένον κώλων ἀναπαιστικῶν κζ'· ὧν τὸ β, τὸ ε̄ καὶ τὸ κ'ᾱ μονόμετρα, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἐν ταῖς ἀποθέσεσι τῶν περιόδων καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ. Ἐπὶ τῇ ἀποθέσει τῆς πρώτης περιόδου παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας κορωνὶς ὑποχωρήσαντος τοῦ χοροῦ F. (Ἡμ.)

(706) βασ. ὦ F. — πολ. ἤγ. ὁ πορθήσας τὴν Τροίαν F.

(707) γέν. γέννημα, τέκνον F. — πρ. ἀσπάσομαι F.

(708) σεβ. τιμήσω F. — μήθ'. ἤγ. μήτε ὑπερβάλλοντι ἐπαίνῳ μήτε ταπεινῷ χρησάμενος F.

(709) χάρ. τῆς κατὰ χάριν γενομένης προςρήσεως F.

(710) δέ. γάρ F. — τὸ δοκ. εἶν. τοῦ ἀληθῶς εἶναι F. Adscr. ὡραϊσμός.

(711) προτ. προτιμῶσι F. πολλοί, φησί, τοῦ ἀληθῶς εἶναι τὸ δοκεῖν εἶναι προτιμῶσιν. ὅ ἐστιν οὐ τὸν φύσει ἀγαθὸν τιμῶσιν, ἀλλὰ τὸν δοκοῦντα F. (Σχ. π.). — δίκ. τὸ δίκαιον· οὐ γὰρ οὕτω χρὴ ποιεῖν F.

(712) τῷ δυςπρ. τῷ δυςτυχοῦντι F. — ἐπ. συλλυπεῖσθαι F.

[712] Stob. CXII: ὅτι οὐ χρὴ ἐπιχαίρειν τοῖς ἀτυχοῦσιν. — § 12. Αἰσχύλου Ἀγαμέμνονος· τῷ δυςπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προςικνεῖται· καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσι ὁμοιοπρεπεῖς, ἀγέλαστα πρόςωπα βιαζόμενοι.

(713) ἕτ. πρόχειρος F. — δῆγμ. ἤγ. οὐ δάκνει τοῦτον ἡ λύπη ἐν τῇ ψυχῇ F.

(714) ἐφ' ἧπ. ἤγ. ἐπὶ τῇ ψυχῇ F. — προςεφικν. ἐπέρχεται F.

καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόςωπα βιαζόμενοι.
Ὅςτις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
Σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ' — οὐ γὰρ ἐπικεύσω —
κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων

---

715. *καὶ νυκτὶ δὲ.* Cf. [712].

(715) *καί. εἰσὶ δηλονότι* F. — *ξυγχ. τοῖς* F. — *ὁμ. ἤγ. ὅμοιοι τοῖς χαίρουσιν εἶναι σχηματιζόμενοι* F.

[715] Bekk. *Anecd. Gr.* p. 336, 29: *ἀγέλας πόνων Εὐριπίδης εἶπεν, ἀνδρῶν δὲ ἀγέλας Πλάτων· ἀγέλαστα δὲ πρόςωπα Αἰσχύλος.* — H. p. 432 putat, Grammaticum legisse *ἀγέλας* (i. e. *ἀγέλης*) *τὰ πρ.*

(716) *ἀγ. ἤγ. σκυθρωπὰ ἔχειν τὰ πρόςωπα προςποιούμενοι* F.

(717) *ἀγ. ἐστὶν* F. — *πρ. ἁπλοῦς καὶ ἄκακος τὴν γνώμην* F. V. *ἢ ἐρευνητὴς γνωμῶν ἁπλῶν* F.

(718) *λαθ. ἐκεῖνον* F. — *φωτ. τινὸς ἀνδρός* F.

(719) *εὔφρ. ἀπὸ φρονίμου καὶ ποικίλης καὶ οἰκονομικῆς* F.

(720) *ὑδ. μεμιγμένῃ καὶ οὐ καθαρᾷ καὶ ἀκράτῳ* F. V. — *σαίν. κολακεύειν, ἀπατᾶν* F. — *φιλ. φιλίᾳ* F. — (717 sqq.): *ὅστις δέ, φησιν, ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ ἁπλοῦς καὶ ἄκακος τὴν γνώμην, ἢ ἀγαθὸς καὶ ἐπιτήδειος ἐξεταστὴς δηλονότι γνωμῶν ἁπλῶν καὶ ἀπεριέργων καὶ οὐκ ἐπιπλάστων, οὐκ ἔστι λαθεῖν ἐκεῖνον ὄμματα ἀνδρὸς τινὸς τὰ δοκοῦντα ἀπὸ φρονίμου καὶ ποικίλης καὶ οἰκονομικῆς διανοίας κολακεύειν καὶ ἀπατᾶν τοὺς φίλους ἐν φιλίᾳ κεκαπηλευμένῃ καὶ δολερᾷ, τουτέστι οὐ λανθάνει ἐκεῖνον τὶς* (l. *ὅςτις*) *οὐ καθαρὰν καὶ ἄκρατον ἔχει φιλίαν, ἀλλ' ἀπατᾷ τοὺς φίλους προςποιούμενος ὑπὸ ποικίλης καὶ περιέργου γνώσεως ἀληθὴς εἶναι φίλος. Ὄμματα δὲ φωτὸς εἶπεν, ἐπεὶ ἐξ ὀμμάτων εἰώθασί τινες τεκμαίρεσθαι τοὺς ἁπλοῦς καὶ ποικίλους καὶ τοὺς ἄλλως πῶς διακειμένους* F. (*Ἡμ.*)

(721) *στ. κοσμῶν, ἢ πλεῦσαι κατασκευάζων* F.

722. *οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω* Musgr. Butl.

(722) *ἐπ. κρύψω ὅπερ βούλομαι εἰπεῖν* F.

(723) *κάρτ'. λίαν* F. — *ἀπ. ἔξω ῥυθμοῦ, ἤτοι γνώσεως καὶ τέχνης ἐπιστημονικῆς* F. — *ἦσθα. ὑπῆρχες* F. — *γεγρ. ἐζωγραφημένος* F.

(724) *εὖ. καλῶς* F. — *πρ. φρονήσεως* F. — *νέμ. κινῶν, διεξάγων* F.

θάρσος ἑκούσιον
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων·
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως·
εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
Γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

Ἀγ. Πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους

---

725. θάρσος F. (corr. videtur ex θράσος).

(725) θάρσ. ἤγ. παραθαρρύνων τοὺς Ἕλληνας εἰς ἑκούσιον θάνατον F.

(726) εὖ θνήσκ. ἤτοι προθύμοις οὖσι πρὸς τὸ ἀποθνήσκειν F.

(727) οὐκ ἀπ'. ἀλλ' ἐκ βάθους F. — ἀφ. ἄνευ τῆς περὶ τὴν Ἑλένην φιλίας F.

728. εὔφρων πόνος F.

(728) εὔφρ. φρόνιμος F. — πόν. ἐστὶν ὑμῖν F. — εὖ τελ. καλῶς τὸ πρᾶγμα τετελεκόσιν F. — (723 sqq.): ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀτέχνως καὶ ἀναρμόστως κατασκευαζομένων καὶ γεγραμμένων εἰκόνων, καὶ τοῦτον (l. τοῦτο) ἀμούσως ἦσθα γεγραμμένος εἴρηκε, μονονουχὶ λέγων αὐτῷ· ὡς ἀμέτοχος ἦσθα γνώσεως καὶ οὐ καλῶς διοικῶν καὶ διεξάγων τοὺς οἴακας τοῦ λογισμοῦ, ὅτε στρατιὰν τοσαύτην διὰ γυναῖκα κεκίνηκας· νῦν δ' ἐπεὶ καλῶς ὑμῖν τυγχάνει τετελεσμένα τὰ πράγματα, εὔφρων τίς ἐστιν ὁ πόνος, ἤγ. καλῶς καὶ φρονίμως δοκεῖτε πονῆσαι καὶ οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς ἀλλ' ἐκ βάθους, οὐδ' ἀφίλως, τουτέστιν οὐδ' ἄνευ φιλίας τῆς περὶ ταῦτα ἢ τὴν Ἑλένην F. (Ἡμ.)

(729) γνώσ. κατανοήσεις F. — χρ. ἐν F. διὰ χρόνου F. — διαπ. καταμανθάνων F.

730. τόντε Fl. (corr. ex τότε).

(730) δικ. καλῶς καὶ ὡς ἀπῄτει τὸ δίκαιον F. — τὸν ἀκ. τὸν ἔξω τοῦ πρέποντος καιροῦ F.

(731) πόλ. τὴν σὴν F. — οἰκ. οἰκοῦντα, φυλάσσοντα F.

732. — Εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς τε καὶ συνεχοῦς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρξε', ὧν τελευταῖος· μέλοι δέ τισοι τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. V. — Αἱ περίοδοι αὗται αἱ συστηματικαὶ στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρ'ξε', ὧν τελευταῖος μέλοι δέ τοι — μέλλῃς τελεῖν. Ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσιν ἑκάστης περιόδου παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πασῶν κορωνὶς ὑποχωρούντων τῶν ὑποκριτῶν. F. (Ἡμ.)

(732) Ἄργ. τὸ F. — ἐγχ. τοὺς ἐνταῦθα τιμωμένους F.

δίκη προςειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
Ἐλπὶς προςῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
Καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι, συνθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
Τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν

---

(733) δίκ. δίκαιον F. — πρ. ἀσπάσασθαι F. — μετ. αἰτίους, προξένους F.

(734) νόστ. τῆς ὑποστροφῆς F. — θ'. καί F. — ἐπρ. ἀπήτησα, ἤγ. τῆς τιμωρίας ἣν ἐτιμωρησάμην αὐτήν F.

(735) δίκ. τὰς ἐν Ἰλίῳ γενομένας κρίσεις ἡμῶν F. — γλ. ἡμῶν F.

(736) κλ. ἀκούοντες F. οὐκ ἀφ' ἡμῶν ἀκούσαντες τὰς δικαιολογίας, ἀλλ' ἑωρακότες τὰ πεπραγμένα F. (Σχ. π.) — ἀνδρ. ἀνδροφθόρους F. — φθ. πολέμους F.

(737) αἱμ. ᾑματωμένον διὰ τοὺς φόνους F. — τεῦχ. ἀγγεῖον F. — οὐ διχ. οὐκ ἀμφιβόλους ἀλλ' εἰς ἓν μέρος τὴν ἧτταν φερούσας F.

(738) ἔθ. ἐνέβαλον F. ταῦτα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν δικαστηρίοις τιθεμένων δύο κάδων εἴρηται, ὧν ὁ εἷς τὴν ἀπολύουσαν ψῆφον, ὁ δὲ τὴν καταδικάζουσαν ἐδέχετο F. (Σχ. π.). — τῷ δ'. τῷ τῆς νίκης F. — κύτ. τεύχει F.

739. Leg. κληρουμένῳ.

(739) πρ. προςῆλθε F. — χειρ. πεμπούσης τὴν ψῆφον F. — οὐ πλ. ἀλλὰ κενῷ ὄντι F. εἰς μὲν τὸ ἕν, φησι, τεῦχος ἐνέβαλον οἱ θεοὶ φθορᾶς ψήφους καὶ ἀπωλείας, τὸ δὲ ἕτερον τεῦχος, οὐ πλῆρες ὂν ἀλλ' ἔτι κενὸν, ἐλπίδα εἶχε χειρὸς, πεμπούσης ψῆφον δηλονότι, ἤγ. ἤλπιζέ ποτε καὶ αὐτὸ πληρωθήσεται (f. πληρωθήσεσθαι) ὑπὸ ψήφων. Εἴασε δὲ τὸν λόγον ἀτελῆ· οὐ γὰρ εἶπεν· εἰ ἐπλήρωσαν καὶ αὐτὸ ψήφων. Τοῦτο δὲ πεποίηκεν, ἐπεὶ δῆλον γέγονε τίνες τὴν νικῶσαν ψῆφον ἐδέξαντο. F. (Ἡμ.)

(740) καπν. ἐν F. — δ' ἁλ. ἁλοῦσα δὲ ἡ πόλις F. — εὔσ. ἐπίσημος τῷ καπνῷ F.

(741) ἄτ. τῆς φθορᾶς αἱ πνοαὶ ἔτι διαμένουσι καὶ οὐκ ἔληξαν F.

(742) σπ. ἤγ. ἡ πόλις νεκρωθεῖσα καὶ σποδὸς γενομένη προέπεμψε καὶ ἀνέδωκεν ἡμῖν πολλοὺς θησαυρούς F.

(743) πολ. ἀείμνηστον F.

τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
ἐπραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσός, ἀσπιδοστρόφος λεώς,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα — μέμνημαι κλύων —

---

(744) *τίν.* διδόναι F. — *πάγ.* τὰς καθ' ἡμῶν ἐκείνων μηχανὰς καὶ τοὺς δόλους F. δίκτυα, παγίδας. *Καὶ τοῦτο δήπου* (τὸ add. Suid.) *τοῦ Αἰσχύλου· τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ἃς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε* V. Suid. v. πάγας. Cff. Athen. XI, 12 p. 494b. Aesch. fr. 145 H. 42 Did. (ad vs. 780). — *ὑπ.* ὀργίλους F.

(745) *ἐπρ.* ἀπητήσαμεν, ἤτοι καθείλομεν F.

(746) *διημ.* ἠφάνισεν F. — *Ἀργ.* ἤτοι οἱ Ἀργεῖοι F. — *δάκ.* τὸ θήριον F.

(747) *νεοσσ.* ὁ νέος λαός F. — *ἀσπιδοστρόφος·* ὁ ὁπλιτικός· ἀπὸ μέρους F.

(748) *πήδ.* ἐνταῦθα τὸ ἵππου F. — *ὀρ.* ὁρμήσας, πηδήσας δίκην ἵππου F. — *ἀμφὶ Πλ.* ἤγ. κατὰ τὸ μετόπωρον F. ὅτι Πλειάδων ἑῴα ἐπιτολὴ γίνεται τοῦ ἡλίου διελθόντος τὸν ταῦρον (οὗ μέρος εἰσὶν αὗται· οὐρὰν γὰρ τούτου ταύτας εἶναι φασί) καὶ τοὺς διδύμους περιπολοῦντος, ἤτοι κατὰ τὴν τοῦ θέρους ἀρχήν. δύσις δ' ἑῴα τοῦ ἡλίου τὸν ζυγὸν ἤδη διερχομένου· τότε γὰρ κατὰ διάμετρον οὖσαι ἑῴαν ποιοῦνται δύσιν, ἤτοι κατὰ τὰς τοῦ μετοπώρου ἀρχάς· τότε γάρ, ὥς φασι, τὸν πλοῦν Ἕλληνες ἐποιήσαντο F. (Ἡμ.)

(749) *ὑπ.* ὑπεραναβάς F. — *πύργ.* τὴν πόλιν F. — *ὠμ.* ὠμοφάγος F. — *λέων·* ἤγ. ὥσπερ F. ἤγ. ὥσπερ λέων ὠμοφάγος V.

(750) *ἄδδην·* δαψιλῶς F. — *ἔλ.* ἐλάφυξεν, ἔπινεν F. — *τυρ.* βασιλικοῦ καὶ πάντων ἀπὸ τοῦ ὑπερέχοντος F.

(751) *ἐξ.* μακρὸν ἐποιησάμην F. — *φρ.* τὸ προοίμιον τῆς εὐχαριστίας F.

[751] Athen. XIII, p. 573b: *καταλέξω δέ σοι, Κύνουλκε, Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου* (*Ἀγαμέμνονα*) *περὶ ἑταίρων.* — Meineke *Philol. Exerc.* II p. 29 suppl. *Ἀγ.* Cff. H. I p. 412. II p. 435. Aesch. fr. 357 Did.

(752) *τὰ δ'.* ὄντα δηλονότι F. — *ἐς.* εἰς τὴν σὴν γνῶσιν, τὸ γνῶναι δηλονότι τὴν τῶν πολιτῶν γνώμην F.

καὶ φημὶ ταῦτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνων σέβειν·
δύςφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προςήμενος
ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον,
τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰςορῶν στένει.
Εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, — εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον — εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
Μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅςπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·

---

(753) *ταῦτα.* οὕτως ἔχειν ὡς λέγεις F. — *συν.* συνομολογοῦντα, ὅτι οἱ μὲν δικαίως ᾤκουν, οἱ δὲ ἀκαίρως F.

754. *ψόγου·* cf. [754].

(754) *παύρ.* ὀλίγοις F. — *συγγ.* οἰκεῖον F. Adscr. *γνώμη.*

[754] Stob. XXXVIII περὶ φθόνου. — § 28. *Αἰσχύλου· παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε, φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ ψόγου σέβειν.* — Sophocli idem tribuisse dicitur Arsenius (*Violeto?*)

(755) *ἄν.* χωρίς F. — *σέβ.* τιμᾶν, ἔχειν F.

(756) *δύςφρ.* κακόφρων F. — *ἰός.* ἤγ. ὁ φθόνος F. — *καρδ.* τοῦ φθονεροῦ F. — *πρ.* προςκαθημένος F.

757. *πεπαμένῳ* Pors. — *νόσου* Aur.

(757) *ἄχθ.* βάρος F. — *διπλ.* διπλοῦν ποιεῖ F. — *τῷ πεπ.* τῷ κεκτημένῳ F. — *νόσ.* λέγω F.

758. *πήμασιν* Fl.

(758) *πήμ.* ἤτοι τῷ φθόνῳ F. — *βαρ.* δαμάζεται F.

(759) *τὸν θυρ.* τὸν ξένον, τὸν τοῦ εὐτυχοῦντος F. — *ὄλβ.* πλοῦτον, τὴν εὐδαιμονίαν F. — *στ.* στενάζει F.

(760) *εἰδ.* γινώσκων ἀκριβῶς τὰ περὶ τούτου F. — *εὖ.* καλῶς γινώσκω F.

(761) *ὁμ.* ἤτοι τὸ δίκην κατόπτρου τὰς ὁμιλίας διακρίνειν F. — *εἰδ. σκ.* ἤτοι ἀνυπάρκτου ἀνυπαρκτότερον F.

(762) *κάρτα.* λίαν F. — *πρ.* ἤγ. φίλους εὐμενῶς διακειμένους F.

(763) *ὅςπ.* ἤλεγξε γὰρ τὴν μανίαν αὐτοῦ Παλαμήδης F. V.

(764) *ἕτ.* πρόχειρος F. — *σειρ.* ἤγ. δίκην ἵππου σὺν ἐμοὶ τὸ ἅρμα ἐλαύνων F. V. — (760 sqq.): καλῶς, φησιν, ἐπίσταμαι το κάτοπτρον τῆς ὁμιλίας, ἤγ. καλῶς οἶδα διακρίνειν τὰς ὁμιλίας τῶν συνόντων μοι, ὡς τὰς ἐμφάσεις τῶν προςώπων τὸ κάτοπτρον (ἤγ. — κάτ. V. adscr. ad vs. 760).

εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω· τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς,
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
βουλευσόμεσθα, καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες, εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πήματος, τρέψαι νόσον.
Νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν·
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ' ἐμπέδως μένοι.
Κλ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους

ὥστε τοὺς ἄλλους μὲν τοὺς δοκοῦντας λίαν εἶναι πρευμενεῖς ἐμοί, ἔγνων εἴδωλον σκιᾶς, τουτέστιν ἀνυποστάτους καὶ οὐδὲν ὄντας, ὡς οὐδὲ τὸ τῆς σκιᾶς εἴδωλον, μόνον δὲ τὸν Ὀδυσσέα φίλον ἀληθῆ καὶ σὺν ἐμοὶ προθύμως τὸ τῆς ἀρχῆς ἅρμα ἐλαύνοντα F. (Ἡμ.)

(767) ἐν παν. ὡς ἐνορτη F. (l. ἐν ἑορτῇ).

(768) Adscr. in F. ὡραϊσμός.

(769) χρ. ἤγ. καὶ εἰς τὸν ἑξῆς χρόνον F.

(770) φαρμ. θεραπευμάτων F. — παιων. θεραπευτικῶν F.

(771) κέαντ. καύσαντες F. — τεμ. ἐν ξυρῷ F. — εὐφρ. ἐντέχνως· φρονήσεως γὰρ ταῦτα δεῖται F. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰατρῶν τοῦτ' εἴρηκε τῶν διὰ φαρμάκων ἰωμένων τὰς νόσους καὶ διὰ καύσεως ἢ τομῆς τῆς διὰ ξυρῶν, τὰ σεσηπότα τῶν μελῶν τῶν νοσούντων καθαίροντας (l. καθαιρόντων) καὶ τὰ τραύματα θεραπεύοντας (l. θεραπευόντων). F. (Ἡμ.)

(772) πήμ. ἤτοι σωφρονῆσαι τοὺς ἐν πόλει λυμεῶνας, ἤγ. ἰάσασθαι F.

(773) δόμ. ἐφ. τοὺς κατοικουμένους, οὐ τοὺς ἀοίκους F.

(774) δεξ. θύσω, φιλοφρονήσομαι F.

(775) πρ. ἤγ. ἔμπροσθεν, τουτέστιν εἰς Ἴλιον F. — πάλ. εἰς τοὐπίσω F.

(776) ἕσπ. ἠκολούθησεν ἡμῖν F. — ἐμπ. βεβαίως, ἀσφαλῶς F.

(777) ἄνδρ. ὦ F. — πρ. τίμιον πρᾶγμα, ἤγ. τίμιοι ἄνδρες F.

(778) οὐκ αἰσχ. ἤγ. οὐκ αἰδεσθήσομαι F. — φιλ. ἤγ. ὅτι ἐφίλουν ἀπόντα τὸν ἄνδρα F.

λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύςφορον λέξω βίον
τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακόν,
πολλὰς κλύουσαν ἡδονὰς παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπειςφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανει
ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν·
εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,

---

(779) *ἐν χρ. ἤγ. ἡ συνήθεια ἡ διὰ πολλῶν χρόνων γενομένη ἐκβάλλει τὸν φόβον ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν αἰδώ* (sic), *καὶ οὐκέτι αἰδοῦνται ἀλλήλους οἱ ἐν συνηθείᾳ γενόμενοι, ἀλλ' ἀναισχύντως καὶ ἀνερυθριάστως καὶ τὰ μυστήρια τούτων ἀλλήλοις ἐκφαίνουσιν* F. (*Ἡμ.*) — *δ'. γάρ* F. — *ἀποφθ. φθείρεται* F. Adscr. *γνώμη.*

(780) *τὸ τάρβ. ὁ φόβος* F.

(781) *δύςφ. τὸν πολλὰ δυςχερῆ μοι φέροντα* F. — *βίον. τὴν ζωήν, τὸν χρόνον* F.

(782) *τοσ. ἣν ἔζησα ζωὴν ὅσον χρόνον οὗτος ἀπεδήμει εἰς Ἴλιον* F.

(783) *ἄρσ. ἀνδρὸς χωρίς* F. Adscr. *σημειωτέον.*

784. *ἔκπαγγλον* F.

(784) *ἧσθ. καθῆσθαι* F. — *δόμ. ἐν* F. — *ἔκπ. ἐμπληκτικόν* F.

(785) *κλ. ἀκούουσαν* F. — *παλ. ἤγ. ὕστερον φερούσας λύπην· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐγκοτούντων* F.

(786) *ἥκ. ἔρχεσθαι, φέροντα ἡδονὴν δηλονότι* F. — *κακ. ἐν τοῖς δόμοις* F.

(787) *πῆμα. συμφοράν* F. — *λάσκ. λέγοντας* F. — *δόμ. ἐν* F.

(788) *τρ. ἤγ. εἰ τραύματα τοσαῦτα ἐλάμβανεν* F.

789. *ἄνηρ* H.

(789) *ἀν. ἤγ. ὁ Ἀγαμέμνων* F. — *ὠχ. ἤγ. ἐφέρετο· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀχετῶν* F.

790. *φάτις* Fl.

(790) *φάτ. φήμη* F. — *πλ. πλειόνως* F. — *λέγ. ἤγ. ὡς ἔστι λέγειν* F.

(791) *ἐπλ. ἤγ. ὡς οἱ πλείονες ἔλεγον λόγοι* F.

τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
Τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
'Εκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ὡς χρῆν, 'Ορέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·

---

792. τἄν Weil.

(792) τρισ. Adscr. in F. σημειωτέον.

(793) ἄν. ἄνωθεν γὰρ ἐπιχεῖται ἡ κόνις F. — οὐ λέγω. ἔχει γὰρ καὶ κάτωθεν γῆν F.

(794) τρίμ. τριπλοῦν F. — χλ. τὴν περιστέλλουσαν κόνιν F. — ἐξ. ἐκαλλωπίζετο, ἐσεμνύνετο F. — (786 sqq.): Ὡς ἔοικεν ἧκον τινὲς ἀγγέλλοντες τρὶς ἀποθανεῖν 'Αγαμέμνονα· καὶ διὰ τοῦτο παρεικάζει τοῦτον τῷ Γηρυόνῃ, καὶ τρισώματον λέγει, οὐ τρικέφαλον. ἐκεῖνος γὰρ ἅπαξ ἀπέθανεν μιᾷ πληγῇ τὰς κεφαλὰς ἀφαιρεθείς, οὗτος δὲ τρισώματος ὢν καὶ τρὶς ἀπέθανεν, ἑκάστῳ μορφώματι ἅπαξ ἀποθανών, ὥς φησι, καὶ τριπλῆν τὴν περιστέλλουσαν κόνιν δεξάμενος ἄνωθεν. 'Επεὶ δὲ τριπλῆν ἔφη τὴν ἐκ τῆς ταφῆς κόνιν δέξασθαι, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐξηύχει τέθεικε· τοιούτων γάρ τις τυχών, εἰκότως σεμνύνοιτ' ἄν. Ὅρα δὲ πῶς τὸν λόγον πρὸς τὸ χάριεν ἐσχημάτισεν· οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν τεθνηκότα αὐχεῖν καὶ σεμνύνεσθαι. F. (Ἡμ.)

(795) ἅπ. μίαν F, — κατθ. ἀποθανὼν F.

(796) ἕκ. χάριν F. — κλ. μηνυμάτων F. — παλ. λυπηρῶν F.

(797) ἀρτ. ἤγ. βρόχους, δι' ὧν ἀπεπνίγειν ἂν F. — δέρ. τοῦ τραχήλου F.

798. πρὸς βίαν, F.

(798) λελ. ἤγ. ἤδη περιειλημμένης τῆς δέρης τῇ ἀρτάνῃ F.

(799) ἐκ τῶνδε· ὧν εἶπον F. — παῖς· ὁ 'Ορέστης F. — ἐνθ. ἐνταῦθα F. — οὐ παρ. οὐ πάρεστιν F.

(800) κύρ. ἐκεῖνος γὰρ τὴν ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους βεβαιοῖ πίστιν F. — πιστ. εἰ μὴ γὰρ πιστεύσωσιν ἀλλήλοις οἱ γονεῖς, οὐχ ὁμολογοῦσιν ἑαυτῶν εἶναι τὸν παῖδα F. (Σχ. π.).

801. μὴδὲ Fl. μὴ δὲ F. μηδὲ V. C.

(801) ὡς χρ. ὡς ἦν πρέπον, ἵνα μή τι πάθῃ κακὸν ἀποπνιγείσης ἐμοῦ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἄωρον F. — μὴ δὲ θαυμ. ὅτι ἔκ τινος δόλου γέγονεν F.

τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥςτε σύγγονον
βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
Τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει·
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών·
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν· ἐν δ' ὀνείρασιν
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη

---

(802) τρ. ἐκτρέφει F. — εὐμ. εὐνοϊκῶς πρὸς ἡμᾶς διακείμενος, φίλος F.

(803) ὁ Φωκ. ὁ εἰς Φώκην οἰκῶν F. — ἀμφ. τὰ ποτὲ μὲν ζῶντα, ποτὲ δὲ τεθνηκότα σε μηνύοντα F. τὰ ἀμφιβαλλόμενα περὶ σοῦ πήματα, ἤτοι τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου κατὰ σοῦ πεπλασμένα δεινὰ μηνύματα F. (Σχ. π.)

(804) πρ. γνωρίζων, προμηνύων F. — τόν τ'. Ἰωνικόν F. — σέθ. σοῦ F.

(805) κινδ. τὸν σὸν θάνατον F. — δημ. ὁ θορυβοποιός F.

(806) βουλ. ἐπιβουλήν F. — κατ. καὶ εἰ καταρρίψειε καὶ ἐπάξει (l. ἐπάξειε) ἐμοὶ ἐπιβουλὴν ὁ δῆμος F. — σύγγ. συγγενές ἐστι καὶ φίλον F.

(807) βρ. τοῖς ἀνθρώποις F. — λακτ. καθυβρίσαι, τῷ ποδὶ ἐπιβῆναι F. πεφύκασί πως, φησὶν, οἱ ἄνθρωποι ἐπεμβαίνειν τοῖς ἀτυχοῦσιν F. (Σχ. π.)

(808) τοιάδε. ἡ F. ἡ κατὰ τὸν Ὀρέστην F. — σκ. πρόφασις, οἰκονομία F. — οὐ. οὐκ ἔστι δολερά F.

(809) κλ. θρήνων, δακρύων F. — ἐπ. αἱ ἐπερχόμεναι F.

(810) πηγ. κατ. ἤγ. οὐκ ἐθρήνουν ἐν ἡμέρᾳ F. — οὐδ'. ἤγ. οὐκ ἦν ἐμοί F. — στ. δακρύων F.

(811) ὀψ. τοῖς βραδέως κοιταζομένοις F. — βλ. ἤτοι κλαυθμούς F. — ἔχ. ἀντὶ τοῦ εἶχον F.

812. ἀμφὶ σοὶ Fl. F. ἀμφί σοι V. C.

(812) ἤγ. τοὺς περιεστῶτας σε κατὰ τὰς νύκτας λαμπαδούχους ὁρῶσα ἠμελημένους ἐθρήνουν ἀεί F. — κλ. αἰέν F.

(813) ἀτ. ἠμελημένας F.

(814) ὑπ. ὑπό F.

815. ἀμφὶ σοὶ Fl. F. ἀμφί σοι V. C.

ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
Νῦν, ταῦτα πάντα τλᾶσ', ἀπενθήτῳ φρενὶ
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰςιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος·
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
Τοιοῖςδέ τοίνυν ἀξιῶ προςφθέγμασιν·
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακά

---

(815) ῥιπ. τῶν πτερύγων κινήσεσι F. — θωῦσσ. βομβοῦντος F. — ἀμφὶ σοί. περὶ σοῦ F. — πάθ. παθήματα, θλίψεις F.

(816) πλ. πλείονα F. — τοῦ ξυν. ἤτοι τοῦ χρόνου ὃν ἐκάθευδον F.

817 sqq. φρενί, λέγοιμ' ἄν. ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα σωτῆρα ναός. πρότονον ὑψηλῆς στέγης. στόλον ποδήρη. Fl.

(817) τλ. ὑπομείνασα F. — ἀπ. ληξάσῃ τοῦ πένθους F.

(818) λέγ. ἐνταῦθα τὸ νῦν F. — τόνδε. τὸν Ἀγαμέμνονα F. — στ. ἐπαύλεων F. Adscr. σημειωτέον.

(819) σωτ. φύλακα F. — πρ. σχοινίον, δι' οὗ τείνουσι τὸ ἱστίον F. — ὑψ. μεγάλης οἰκίας F.

(820) ποδ. δίκην ποδὸς ἱστάμενον F. ποδῆρες κυρίως λέγεται τὸ μέχρι ποδῶν διῆκον ἱμάτιον F.

821. καὶ γῆν Fl. F. V. C. — παρ' ἐλπίδα F.

(821) ναυτ. ναύταις F.

(822) ἦμ. ἡμέραν F. — εἰςιδ. ὥςτε ἰδεῖν F. — ἐκ χείμ. ἐκ χειμῶνος F.

(823) ῥέος· ῥεῦμα F.

[823] Suid. πλέκος· τὸ πλέγμα, τὸ πεπλεγμένον σπυρίδιον· ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω βλέπος οὐδετέρως, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος. Αἰσχύλος· ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.

824. Hic vs. inserendus in parenthesi post 817.

(824) τερπν. ἡγ. εὔφραντον ἐστὶ τὸ διαφυγεῖν τινὰ πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης ἐπελθὸν αὐτῷ δυςχερές F. — δέ. γάρ F.

825. τοί νιν Schütz. Cf. 149. — προςφέγμασιν F.

(825) τοιοῖςδε. τοιούτοις οἵοις εἶπον F. — ἀξ. σέ F. — πρ. ὀνόμασι προςφωνητικοῖς F.

(826) ἀπ. πόρρω γενέσθω F. — κακά. δυςχερῆ F.

ἠνειχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ φίλον κάρα
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
Δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
Τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα.
Ἀγ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν — παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
Καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ

---

827. νῦν δέ μοι Scholef.

(827) ἠν. ὑπεμένομεν· σοῦ δὲ φανέντος ἐκείνων ἠλευθερώθημεν F. — φίλ. προςφιλές F. — κάρ. ὦ F.

(828) ἀπ. τοῦ ἅρματος· ἐπὶ ἅρματος γὰρ ὠχεῖτο F.

(829) πορθ. τόν F. ἤτοι τὸν πορθήσαντα τὸ Ἴλιον F.

(830) δμ. ὦ δοῦλαι F. — μέλλ. βραδύνετε F. — ἐπ. προςτέτακται F.

(831) πέδ. τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὁδοῦ F. — στρ. καταστρῶσαι F. — πετ. ἐκτεταμένοις πέπλοις F.

(832) πορφ. πορφυροῖς πέπλοις ἐστρωμένος F. — πόρ. ἡ ὁδός F.

(833) ἄελπτ. οὐ γὰρ ἤλπιζεν ὑποστρέψαι F. — ἡγ. νομίζῃ, ἡγ. ὡς ἔστι δίκαιον F.

(834) φρ. ἡ ἡμετέρα μέριμνα F. — οὐχ. ἤγ. οὐ ῥαθυμίᾳ νικηθεῖσα F.

(835) θήσ. ποιήσει F. — δικ. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τὴν ἐμὴν ἀπέκτεινε θυγατέρα F. — εἱμ. οὕτω πεπρωμένα παρὰ θεῶν F. ἴσως ἵνα δίκας αὐτὸν ἀπαιτήσῃ, τοῦτο φησὶν ἕνεκα τοῦ φόνου τῆς θυγατρός F. (Σχ. π.)

(836) γέν. ὦ F. τέκνον F.

(837) ἀπ. τῇ ἀποδημίᾳ F. — εἶπ. ταῦτα γενέσθαι σοι F.

(838) ἐξ. τοὺς λόγους F. — ἐν. δικαίως (F.), προςηκόντως Fl. F. V.

(839) αἰν. τινά F. — παρ' ἄλλ. ὅρα τὴν σύνταξιν F. — ἔρχ. τινὶ F. — γέρ. τιμή F. ἀλλὰ χρὴ τοῦτο τὸ γέρας ἔρχεσθαι παρ' ἄλλων, τὸ αἰνεῖσθαι δηλονότι, καὶ μὴ παρὰ τῶν οἰκείων ἢ παρ' ἑαυτῶν F. (Σχ. π.) ὅτι τὸ αἰν. δηλ. μὴ — ἑαυτοῦ πρέπει ἔρχεσθαι V.

(840) μὴ γυν. ἤγ. μὴ ὡς γυνὴ φρονοῦσα ἢ μή, ὡς ἔθος ταῖς γυναιξὶ καλλωπίζεσθαι F.

ἅβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προςχάνῃς ἐμοί,
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖςδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
Λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ·
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀΰτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν

---

841. *ἅβρυνε* F. — *μὴδὲ* Fl. *μὴ δὲ* F. *μηδὲ* V. C.

(841) *ἅβρ. καλλώπιζε* Fl. F. V. — *φωτ. ἀνδρός* F. — *δίκ. τρόπον* F.

842. *βόαμα* Fl. (nihil superscriptum).

(842) *χαμ. διὰ γονυκλισίας γενόμενον προςφώνημα* F. *μὴ ὡς βαρβάρῳ μοι κέλευε θρύπτεσθαι. Οἱ βάρβαροι γὰρ γονυκλισίαις τοὺς βασιλεῖς εὐφημοῦσιν* F. (*Σχ. π.*) V. — *πρ. προςφωνήσῃς* F.

843. *μὴδ'* Fl. *μὴ δ'* F. *μηδ'* V. C.

(843) *εἵμ. πέπλοις* F. — *στρ. ὑποστρώσασα* F. — *ἐπ. ἐπίψογον. μέμψονται γὰρ οἱ φθονοῦντες τὴν ὁδόν* F.

(844) *τίθ. ποίει* F. — *τοῖςδε. τοῖς τοιούτοις εὑρήμασι* F. — *τιμ. τιμᾷν* F. — *χρ. πρέπον* F. Adscr. *σημειωτέον.*

845. *γὰρ* Etym. M. cf. [845].

(845) *ἐν ποικ. ἐν ὑποστρώμασι κεκαλλωπισμένοις* F.

[845] Suid. *κάλλη· τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια· καὶ κέραμος καλάϊνος. Αἰσχύλος· ἐν ποικίλοις κάλλεσι.* — Etym. M. p. 486, 48 *κάλλαια·* — *τὰ πορφυρᾶ γὰρ κάλλη ἐκαλοῦντο. Εὔπολις· βάπτειν τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα τῇ θεῷ· καὶ Αἰσχύλος· ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν.*

(846) *βαίν. πορεύεσθαι* F. — *οὐδ. ἐστίν* F. — *ἄν. φόβ. φοβοῦμαι γὰρ τοὺς θεούς* F.

(847) *κατ' ἄνδρ. ὡς πρέπει τιμᾷν ἄνδρα, μὴ ὡς θεόν* F. — *σέβ. τιμᾷν* F.

(848) *ποδ. δι' ὧν οἱ πόδες δηλονότι καλλωπίζονται* Fl. *δι' ὧν οἱ πόδες λαμπρύνονται. κυρίως δὲ τὰ τοὺς πόδας ἐκμάσσοντα πέπλα οὕτω λέγεται* F. *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πέπλων, δι' ὧν τοὺς πόδας ἐκμάσσοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν οἱ τούτους ἐκπλύνοντες συνεχῶς τοῦτ' εἰρήκει* (*τοῦτ' εἰρ.* om. V.). *Ποδόψηστρα γὰρ κυρίως ταῦτα λέγεται· νῦν δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας ἁπλῶς πέπλα οὕτως εἴρηκεν.* F. (*Ἡμ.*) V.

(849) *κλ. ἡ φήμη* F. — *ἀΰτ. βοᾷ, τὰ καθ' ἡμῶν δηλονότι* F. — *κακ. ἤτοι τὸ μὴ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ* F.

θεοῦ μέγιστον δῶρον· ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
Εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ.
Κλ. Καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
'Αγ. Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
Κλ. Ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;
'Αγ. Εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
Κλ. Τί δ' ἂν δοκῇ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;
'Αγ. 'Εν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
Κλ. Μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον —.

---

(850) ὀλβ. εὐδαιμονίσαι τινά F. — χρή. πρέπει F. Adscr. ὡραϊσμός.

(851) βίον' τὴν ζωὴν F. — τελ. τελέσαντα F. — ἐν εὐεστ. ἐν εὐτυχίᾳ καὶ εὐθυμίᾳ F. — φίλ. προσφιλεῖ F.

852. ἄν, εὐθαρσὴς ἐγὼ Fl. F.

(852) πάντα. κατά F. — ὡς· οὕτως, ἤγ. εὐτυχῶς, ἢ οὕτως ὥςτε μὴ φρονεῖν κακῶς F. — εἰ οὕτω, φησί, πράσσοιμι κατὰ πάντα ὥςτε μὴ μέγα φρονεῖν ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις, μὴ δὲ πρὸ τελευτῆς ἄνθρωπον μακαρίζειν, ἀλλὰ τὸν τὸ τέλος τοῦ βίου δεξάμενον ἐν τῇ εὐτυχίᾳ, εἰκότως ἂν εἴην θαρρῶν ὡς καὶ αὐτὸς ἀεὶ εὐτυχοίην ἄν· οἱ γὰρ μέτρια φρονοῦντες εὖ ἀεὶ πράσσουσιν F. (Σχ. π.)

(853) τόδ'. ὅπερ μέλλω ἐρωτᾷν F. — μή. ἀλλ' ἑκουσίως F.

854. διαφθαροῦντ' Fl.

(854) γν. τὴν γνῶσιν λέγει ἐνταῦθα F. — ἴσθι. γίνωσκε ὅτι οὐ διεφθάρην τὴν γνῶσιν, ἀλλ' ἔτι σώζω αὐτὴν F.

(855) δείσ. φοβηθεὶς μὴ ἀποτύχῃς τῆς νίκης F. — ὧδ'. οὕτως F. — ἔρδ. πράττειν F.

(856) εἴπ. τις. ἐξεῖπον F. — τόδ'. τὸ τέλος F. — τέλ. τὸ τῆς νίκης F.

857. δοκεῖ St.

(857) ἄν. ἐποίησεν F. — τάδ'. τὸ νικῆσαι ὑμᾶς F. — ἤν. ἐπλήρωσεν, εἰς τέλος ἤγαγεν F.

858. δοκει (η supr.) F.

(858) ἐν ποικ. ἐν λίαν ποικιλοῖς F. — κάρτα. λίαν F. — βῆν. ἐπιβῆναι F.

859. μὴ νῦν Fl.

(859) νυν. δή F. καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγνωστέον τὸ νυν, καὶ ἄνευ τόνου, ἵν' εἴη (ἵνα ᾖ V.) ἀντὶ τοῦ δή. F. ('Ημ.) V. — τὸν ἀνθρ. τὸν τῶν ἀνθρώπων F. — αἰδεσθῆς. φοβηθεὶς F.

Ἀγ. *Φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.*
Κλ. *Ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.*
Ἀγ. *Οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.*
Κλ. *Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.*
Ἀγ. *Ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;*
Κλ. *Πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.*
Ἀγ. *Ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας*
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός·
καὶ τοῖςδε μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος·
πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν πόσιν

---

(860) *φήμ. ἤγ. μέγα ἐστὶ τὸ ὑπὸ δήμου ψέγεσθαι* F. — *δημ. ἡ* (om. V.) *ὑπὸ τοῦ δήμου φημιζομένη* F. V. — *ἡ τοῦ δήμου, φησί, φήμη μέγα δύναται, ἤτοι ὅταν φημίζῃ δῆμος τινὰ ἐπὶ κακῷ, κακόν ἐστι μέγιστον καὶ χαλεπὸν φέρει κίνδυνον. Τάδε γὰρ καὶ Ἡσίοδός φησι· φήμη δ' οὔ πάμπαν ἀπόλλυται ἥν πολλοὶ λαοὶ φημίζουσιν* (Opp. 971) F. (*Ἡμ.*) Ex his V. habet: *ὡς καὶ Ἡσ. — ἥντινα — φημίζουσι. — σθ. δύναται* F.

861. *πέλει;* Fl. F.

(861) *ἀφθ. ὁ μὴ ὑπό τινος φθονούμενος* F. — *ἐπίζ. ζηλωτός, μακαριστός* F. — *πέλ. ὑπάρχει* F.

(862) *ἱμ. ἤγ. ἐπιθυμεῖν μάχεσθαι καὶ νικᾶν* F.

(863) *ὀλβ. τοῖς εὐδαίμοσι καὶ ἐνδόξοις* F. — *νικ. ὥςτε καὶ σοὶ πρέπει ἡττηθῆναι ἐμοῦ* F. Adscr. *ὡραϊσμός.*

(864) *ἦ: ἆρα* F. — *νίκ. ἤγ. τὴν διὰ φιλονεικίας μάχην* F. — *δήρ. μάχης* F. — *τίεις. τιμᾷς* F.

(865) *κρ. ἤγ. τὸ κρατῆσαι νῦν σου* F. — *πάρ. ἄφες, δός* F.

(866) *δοκ. ἀρέσκει* F. — *ταῦθ'. τὸ ἡττηθῆναι με* F. — *ὑπ. ὑπολύοι, ἀντὶ τοῦ ὑπολυσάτω* F. — *ἀρβ. τὰ ὑποδήματα* F.

(867) *λύοι. τάχ. λέγω* F. — *τάχος πρ. ἤγ. ταχυτὴς τῶν προτέρων δούλων* F. — *ἐμβ. τὰς ἐμβάδας* F.

868. *καὶ τοῖς δὲ μ'* Fl. *σὺν τοῖςδε μ'* F.

(868) *τοῖςδε. τοῖς ὑποδήμασιν* F. — *ἐμβ. περιπατοῦντα* F. — *ἁλ. πορφυροῖς* F.

(869) *πρ. πόρρωθεν* F. — *ὀμμ. ἤγ. μή τις τῶν θεῶν ἰδὼν βλάψῃ με ὑπὸ φθόνου* F.

870. *ποσὶν* Scal.

(870) *αἰδ. αἰσχύνει* (sic; *dedecori est*) F. — *σωμ. τὰ σώματα φθείρειν τῶν ὑπὸ χεῖρα* F. — *πόσ. ἄνδρα ἁπλῶς* F.

φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
Τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐςκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προςδέρκεται·
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
Αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
Ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
Κλ. Ἔστιν θάλασσα — τίς δέ νιν κατασβέσει; —

---

871. φθείροντα Fl.

(871) φθ. κακῶς ἀναλίσκοντα F. — ἀργ. δι' ἀργύρου ὠνηθείσας F. — ὑφ. ὑφάσματα F. αἰσχύνη, φησίν, ἐστὶ πολλὴ φθείρειν ἄνδρα τινὰ καὶ τὰ σώματα τῶν ὑπὸ χεῖρα αὐτοῦ, ἤτοι διὰ πολέμων φθείρειν τοὺς ὑπὸ χεῖρα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὸν αὐτοῦ πλοῦτον καταναλίσκειν κακῶς, καὶ τὰ πέπλα τὰ δι' ἀργύρου ὠνηθέντα πατεῖν καὶ ἄχρηστα ποιεῖν τοῦ λοιποῦ· σὺν γὰρ τῷ ζημίαν εἶναι μεγίστην ταῦτα καὶ φθορὰν τῆς ἀρχῆς καὶ φθόνον οὐ μόνον παρ' ἀνθρώπων ἐπάγει, ἀλλὰ καὶ παρὰ θεῶν· τοῖς ὑπερηφάνοις γὰρ τὸ θεῖον μάχεται. F. (Σχ. π.)

(872) τούτ. ἕνεκα F. — οὕτω· γενέσθω δηλονότι F. — τὴν ξέν. τὴν Κασάνδραν F. — πρ. ἡμέρως F.

873. ἐσκό μιζε Fl.

(873) ἐςκ. εἴσω τῶν οἴκων F. — κρ. ἄρχοντα F. — μαλθ. ταπεινῶς F. Adscr. γνώμη.

(874) πρ. πρόρρωθεν (l. πόρρωθεν) F. — εὐμ. ἡμέρως F. — πρ. προςβλέπει F.

(875) ἑκ. ἤγ. οὐδεὶς ἑκὼν ποτὲ δοῦλος γίνεται F. — δουλ. διὰ τὸ μέτρον F.

876. Αὔτη Aur.

(876) χρ. ἤτοι τῶν λαφύρων F. — ἐξ. ἔκκριτον F.

(877) ἄνθ. καλλώπισμα F. — ξυν. ἠκολούθησεν F.

(878) κατέσταμαι. ἰωνικὸν κατέστην F. εὕρηται καὶ κατέστραμμαι, ἤγ. κατεβλήθην καὶ ἡττήθην, ὥςτε ἀκούειν σοῦ τάδε· ἤτοι ὑπακοῦσαι εἰς ταῦτα· ὃ δὴ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεπορθημένων καὶ κατεστραμμένων πόλεων εὕρηται F. (Ἡμ.). — ἄλλως καθίσταμαι, ἀντὶ τοῦ κατέστην V.

(879) εἶμ'. πορεύσομαι F. — μέλ. ἤτοι τοὺς θαλάμους F. — πορφ. πέπλα πορφυρᾶ F.

(880) νιν. αὐτήν F. — κατ. παύσει τοῦ τρέφειν F.

τρέφουσα πολλῆς πορφύρας εἰς ἄργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
Οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
Πολλῶν πατησμὸν δειμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένης.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
Καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών·

---

881. *ἰσάργυρον* Salm.

(881) *πορφ. κογχύλης* F. — *εἰς ἄργ. ἤγ. δι' ἀργύρου ὠνουμένην* F.

(882) *παγκ. διόλου νεάζουσαν* F. — *εἱμ. ἱματίων* F. — *βαφ. λέγω* F.

(883) *οἶκ. ὁ ἡμέτερος* F. — *ὑπ. ἔχειν* F. — *τῶνδε. ἕνεκα· ἤγ. τοῦ ὠνεῖσθαι τὰ τοιαῦτα* F. — *ἄν. ὦ* F.

(884) *πέν. ἤγ. οὐ πένεται* F. — *ἐπ. γινώσκει* F.

885. *δ' εἱμάτων* Aur. C.

(885) *πατ. καταπάτησιν καὶ οἷον ἀπώλειαν* F. — *δειμ. φόβων τῶν τῆς ὑποστροφῆς* F.

(886) *πρ. προκομισθέντος, προλεχθέντος τούτου* F. — *χρ. μαντικοῖς* F.

(887) *κόμ. κομιστήρια* F. — *μηχ. κατασκευαζούσης* F.

(888) *φυλλ. φύλλα ἢ καρπός* F. — *ἵκ. ἦλθεν* F. Adscr. *ὡραϊσμός.*

(889) *ὑπ. ὑπερδραμοῦσα, διελθοῦσα τοῦ κυνάστρου, ἤγ. μὴ ξηρανθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν τούτῳ καύματος* F.

(890) *μολ. ἐλθόντος* F. — *δωμ. ἤτοι εἰς τοὺς κατ' οἶκον θαλάμους* F.

(891) *θάλπ. καιρὸν θέρους* F. — *σημ. δηλοῖς* F. — (886 sqq.): *προενεχθέντος, φησί, καὶ προκομισθέντος καὶ προλεχθέντος ἐν τοῖς χρηστηρίοις καὶ μαντικοῖς δόμοις τούτου τοῦ ὑποστρέψαι σε, δηλονότι μετὰ νίκης καὶ σεσωσμένον, ηὐξάμην ἂν πολλῶν δειμάτων καὶ φόβων πατησμὸν, ἤτοι καταπάτησιν καὶ οἷον ἀπώλειαν, μηχανωμένης τῆς ψυχῆς μοῦ καὶ κατασκευαζούσης κομιστήρια. Ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι εἴπερ οἱ μαντικοὶ τῶν θεῶν οἶκοι προεῖπον μοι περὶ τῆς σῆς ὑποστροφῆς, ηὐξάμην ἂν πάντα φόβον διασκεδασθῆναι πατηθέντα καὶ εἰς ἀπώλειαν χωρήσαντα, καὶ κομιστήρια τοιαῦτα ἂν κατεσκεύασα καὶ ἐμηχανησάμην· νῦν οὖν ἐπεὶ ἀνελπίστως εἶδόν σε, δέξαι καὶ ἅπερ ὑπὸ τῆς χαρᾶς σοι κατεσκεύασα. Δέον δὲ εἰπεῖν· ὥσπερ γὰρ ῥίζης οὔσης ἡ φυλλὰς θάλλουσα ἔρχεται εἰς δόμους, οὕτως σοῦ ἐλθόντος εἰς τὸν οἶκον, ἐκ χειμῶνος θάλπος*

ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς τ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει,
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

Χο. *Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως*
δεῖμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά·

ἐδέξατο, ὁ δὲ συνήθως καινόσχημον (l. *καινοσχήμονα*) *τὸν λόγον ἐξήνεγκεν, ὡς πολλάκις εἴρηται* F. (*Ἡμ.*)

(892) *τεύχ. ποιῇ* F. — *Ζεύς. ὁ* F. — *ὄμφ. ἀώρων βοτρίων* F.

(893) *οἶν. ἤτοι κατὰ τὸ μετόπωρον* F. — *ψῦχ. ἤτοι χειμῶν* F. — *πέλ. ὑπάρχει* F.

(894) *τελ. μεγίστου ἐν τέλει καὶ ἐξουσίᾳ ὄντος* F. — *ἐπ. ἀναστρεφομένου* F.

(895) *Ζεῦ. ὦ* F. — *τέλ. ἐντελέστατε· τοιοῦτον γὰρ τὸ θεῖον* F. — *τέλ. πληροῦ* F.

(896) *μέλ. φροντὶς ἔστω σοι· πληροῦσι γάρ τινες καὶ παρέργως τί* F. — *τελ. πληροῦν* F.

897. — *Ὁ παρὼν χορὸς συνίσταται ἐκ κώλων χοριαμβικῶν ξ', ὧν τὰ μὲν ἐστι δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ· τὰ δὲ πενθημιμερῆ καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα· ὧν τελευταῖον ζωπυρουμένας φρενός.* V. — *Στρ. κῶλ. ιγ'* F. V. — *Τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν καὶ ἐξ ὁμοίων, ὡς εἴρηται· εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα στροφῶν δύο καὶ ἔστι τῆς μὲν πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα ιγ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα· τῆς δὲ δευτέρας ιε' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα, ὧν τελευταῖος ζωπ. φρ. ἃ καὶ μετρήσεις τοῖς προειρημένοις ἑπόμενος. Ἐπὶ τῷ τέλει ἑκάστης στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πασῶν κορωνίς.* F. (*Σχ. π.*)

(897) *τίπτε. τί ἄρα ποτᾶται* F. — *ἐμπ. βεβαίως* F.

898. *δεῖμα* F.

(898) *δεῖμα. φόβος* F. — *πρ. ἄρχον, ἤγ. κυριεῦον τὴν καρδίαν* F.

(899) *τερ. τέρατα σκοπουμένης καὶ προωρώσης* (sic) F. — *ποτ. ἐπέρχεται ἐπ' ἐμοί* F.

900. *ἄμ. ἀοιδα* (sup. *η*). *μαντ. δ' ἀκ.* F.

(900) *ἄμ. τινες γὰρ ἐπὶ μισθῷ ἐμαντεύοντο* F. — *ἀοιδά. ᾠδή, ἤγ. μαντεία* F. — *μαντ. μαντεύεται ἡ καρδία μοῦ* F. — *δ'. γάρ* F. — *ἀκ. μὴ ὑπό τινος κινουμένη, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῆς* F.

οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
δυςκρίτων ὀνειράτων
θάρσος· εὐπιθὲς ἵξει
φρενὸς φίλον θρόνον.
Χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
ψαμμίας ἀκάτας παρήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
ὦρτο ναυβάτας στρατός.

Πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων

---

901. *ἀποπτύσαι δίκαν* (sup. *η*) F. *ἀποπτύσας* Fl. V. C.

(901) *οὐδ'. ἵξει θάρσος ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς φρενὸς ὥςτε ἀποβαλεῖν τοῦτο* F. (Cf. 151 sq. 918). — *δίκ. τρόπον.*

(902) *δυςκρ. δυςνοήτων* F.

903. *ἴξει* Fl. *ἵξει* F. V. C. *ἵζει* Scal.

(903) *εὐπ. εὔπιστον* F.

(904) *φρ. ἤγ. ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς ἡμετέρας γνώσεως* F. — *θρ. ἐν θρόνῳ γὰρ οἱ μάντεις ἐκάθιζον* F. — (897 sqq.): *Ἰδὼν ὁ χορὸς ὅτι Ἀγαμέμνων μὲν σὺν ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτὸν ὑπέστρεψεν, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν στρατευσάντων οὔπω, προμαντευόμενος οἷον ὡς οὐ πάντες ὑποστρέψουσιν ἀλλ' ὀλίγοι, φησί· τί ἄρα δεῖμα καὶ φόβημα ποτᾶται καὶ ἐπέρχεται ἐπ' ἐμοὶ ἐμπέδως καὶ βεβαίως τόδε· ἤγ. ὅπερ ἐπῆλθέ μοι προστατήριον καὶ ἄρχον τῆς καρδίας μου τῆς τερασκόπου, ἄμισθος λέγει ἀοιδή· ἤγ. τίς ἐστιν ἡ μαντεία, ἥτις περιπολεῖ ἐπὶ τὴν τερατοσκόπον καρδίαν μου, καὶ ποιεῖ αὐτὴν φοβεῖσθαι. μαντιπολεῖ γὰρ καὶ μαντεύεται ἡ καρδία μου δηλονότι ἀκέλευστος, ἤτοι μὴ ὑπό τινος κινουμένη, ὡς οἱ ἄλλοι μάντεις· ἐμπνεόμενοι γὰρ ὑπὸ θεῶν ἐμαντεύοντο· ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῆς δηλονότι μαντεύεται, οὐδὲ ἵξει ἐπὶ τὸν φίλον θρόνον τῆς φρενός μου θάρσος εὐπιθὲς καὶ εὔπιστον, ὥςτε ἀποπτῦσαι καὶ ἀποβαλεῖν τοῦτο δίκην καὶ τρόπον ὀνειράτων δυςκρίτων καὶ δυςνοήτων· ἤγ. οὐδὲ ἰσχύν τινα βέβαιον ἡ ἡμετέρα λήψεται γνῶσις ὥςτε ἀποβαλεῖν ἃ κατὰ φαντασίαν ἐπῆλθεν αὐτῇ.* F. (*Ἡμ.*)

905. *ξὺν ἐμβόλοις* Scal.

(905) *δ'. γάρ* F. — *ἐπί. ἤτοι ἐπὶ τῶν πρυμνῶν τῆς ἀκάτης* F. — *ξυν. τοῖς συνειςελθοῦσιν Ἕλλησιν* F.

906. *ἀκάτας* (sup. *η*) F. *ἀκτᾶς* Well. — *εὐθ'* Fl.

(906) *ψαμμ. τῆς ἐν ψάμμῳ ἑλκυσθείσης* F. — *ἀκ. νεώς* F. — *παρ. ἐγήρασεν, ἔξω τῆς ἥβης ἐγένετο* F. — *εὖθ'. ὁπηνίκα* F.

(907) *ὦρτο. ἐκινήθη* F. — *ναυβ. ὁ ναυτικός* F.

908. — *Ἀντ. κώλ. ιγ'* F. V.

(908) *πεύθ. μανθάνω* F. — *ἀπ' ὀμμ. ἤγ. ὁρῶ αὐτοὺς ὑποστρέφοντας* F.

νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅπως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐριννὺς αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
Σπλάγχνα δ' οὔτοι ματᾴζει
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ.
Εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τοι ἐλπίδος ψύδη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεςφόρον.

Μάλα γέ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας
ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γὰρ
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει·
* * * * *καὶ πότμος εὐθυπορῶν*

---

(909) *αὐτ. οὐ γὰρ παρ' ἄλλων τοῦτο μανθάνω* F.
910. *ὅμως* St.
(910) *ἄν. λύρ. μουσικῆς χαρμοσύνου* F. — *ὑμν. ᾄδει* F.
911. *Ἐρινύος* Pors. H.
(911) *ἐρ. ἡ φθορά* F. — *αὐτ. ἀφ' ἑαυτοῦ μανθάνων* F.
(912) *θυμ. πείθεται, μανθάνει* F. — *οὐ. ἠγ. οὐ τελείως ἐλπίζων οὐδὲ θαρρῶν· ἀμφιςβητεῖ γὰρ ὁ θυμόμαντις* F.
914. *οὔτι* Cas. Abr.
(914) *σπλ. ἦγ. ἡ καρδία μου ματαιάζει, μάταια λογίζεται* F.
(915) *πρ. σύν* F. — *φρ. ἦγ. λογισμοῖς* F.
(916) *τελ. τετελεσμένοις* F. — *δίν. στροφαῖς* F. — *κυκλ. ἦγ. πολλοὺς λογισμοὺς ἀνελίσσει καθ' ἑαυτό* F. — *κέαρ. τό* F. *λέγω* F.
917. *ἐμας* (sup. *η*) F. Leg. *εὔχομαι δῆτ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπ.*
(917) *ψύδη. ἦγ. ψευδῆ ἀποβῆναι καὶ ἀτέλεστα* F.
919. *μάλα γέ τοι δὴ τας πολλας* (*η* bis sup.) F. Leg. *τοι τὸ τᾶς ἀκρᾶς ὑγιείας.*
919. — *Στρ. ἑτέρα κῶλ. ιε'* F. V.
(919) *τοι. γάρ* F. — *τᾶς πολλ. ἦγ. τὸ πολλὰ ὑγιαίνειν ἀκόρεστόν ἐστιν* F. Adscr. *ὡραϊσμός.*
(920) *τέρμ. τὸ τέλος* F.
(921) *ὁμ. τῷ αὐτῷ ὅρῳ διῃρημένη* F. — *ἐρ. ἐρηρεισμένη πλησιάζει* F.
(922) *πότμ. εὐδαιμονία* F. — *εὐθ. εὐθυδρομῶν, ἐξ οὐρίων φερόμενος* F.

ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ ἐξ ἀλόκων
νῆστιν ὤλεσεν νόσον. [*ἐπετειᾶν*

Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόνθ' ἅπαξ θανάσιμον
προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα
τίς τ' ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς αὔτ' ἔπαυσ' ἐπ' εὐλαβείᾳ.

---

923. *ἕρμα* Fl.

(923) *ἔπ.* *ἔτυψεν, ἀνέτρεψεν* F. — *ἀφ.* *ἤγ.* *ἀφανῶς* F. — *ἕρμ.* *τὸ στήριγμα τοῦ πλούτου* F.

(924) *πρό.* *ἀργή* (i. e. *πρόθεσις*, otiosa praep.) F. — *χρ.* *τῶν* F.

(925) *κτ.* *τῶν ἐν κτήσει ὄντων* F. — *βαλ.* *τρώσας· ὁ γὰρ ὄκνος ἐλάττονα ποιεῖ τὸν βίον* F.

926. *σφενδόνας* (*η* sup.) F.

(926) *εὐμ.* *εὐστόχου.* *ἔπαισεν* F.

(927) *ἔδ.* *κατέδυ, κατεβλήθη* F. — *πρ.* *ὅλος* F.

(928) *πημονάς.* *βλάβας, συμφοράς* F.

(929) *ἐπ.* *ὥσπερ εἰς βυθόν τινα ἔρριψε* F. — *σκ.* *ἤτοι τὸν οἶκον* F.

930. *ἐκ λιὸς* Fl.

(930) *ἀμφ.* *ἤγ.* *πλουσία.* — *ἀλ.* *ἀλώνων, ἤτοι γεωργημάτων χρονίων* F.

(931) *νῆστ.* *ἤγ.* *λιμὸν* (*λοιμὸν* V.) *διεσκέδασε* F. V.

932. *γαν* (*η* sup.) F. — *πεσόν γ' ἅπαξ.* Aur.

932. — *'Αντ. κῶλ. ιε'* F. V. (qui ad *μέλαν αἷμα* adscripsit.)

(932) *πεσ.* *τινά* F. — *θαν.* *τεθανατωμένον* F.

(933) *πρ.* *ἔμπροσθεν* F. — *αἷμ.* *λέγω* F.

934. Leg. *τίς ἂν ἀγκ.*

(934) *ἀγκ.* *ἀνακαλέσαιτο* F. — *ἐπ.* *ἐπωδὰς λέγων* F.

(935) *ὀρθ.* *ἤγ.* *τὸν ὀρθῶς τὰ περὶ τούτων ἐπιστάμενον 'Ασκληπιὸν πεσόντα* F. — *τῶν φθ.* *ἀπὸ τῶν νεκρῶν* F. — *ἀν.* *ἔξεστι δηλονότι* F.

936. *αὔτ'* Fl. F. *αὖτ'* V. C. Leg. *ἂν ἔπαυσεν.* — *ἐπαυλαβείᾳ·* Fl.

Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
Νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός.

Κλ. *Εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω·*
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων πολλῶν μέτα
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
Ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει·

---

(936) *αὐτ'. αὐτά* F. — *ἔπ. τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον* F. V. — *ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε. ὥστε μὴ ἕτερον* (*μὴ ἔτι* V. male legens) *βλαβῆναι* F. V. Cf. H. p. 449.

937. *τεταγμένα* (*η* sup.) F.

(937) *τετ. προκεκυρωμένη* F.

(938) *μοῖραν. ἑτέραν ὕστερον ἐπινοηθεῖσαν πρὸς τῶν θεῶν* F.

(939) *εἶργε. ἐκώλυεν* F.

(940) *καρδ. ἡ ἡμετέρα* F.

941. *γλῶσσαν ἄν, τάδ'* Fl. F. V. C.

(941) *τάδ'. ἤγ. εἶπεν ἂν ταῦτα* F.

(942) *ὑπὸ σκ. ἤγ. καθ' ἑαυτὴν συνταράσσεται ἀναφλεγομένου τοῦ λογισμοῦ· ἐνταῦθα γὰρ σύναπτε τὸ ζωπ. φρενός* F.

943. *θυμ.* — *ἐπ.* om. F. *ἐλπομένα* (*η* sup.) F.

(943) *ἐλπ. ἐλπίζουσα* F. — *καίρ. τὸ πρέπον, τὸ κεκυρωμένον* F. — *ἐκτ. ἐκπληρώσειν τὴν μοῖραν* F.

944. *ζωπυρουμένας* (*η* sup.) F.

(944) *ζωπ. αναφλεγομένης· τοιοῦτο γάρ τι πάσχουσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες μαθεῖν τὸ ἀποβησόμενον* F.

945. — *Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων λζ', ὧν τελευταῖος ἑκοῦσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν. Ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς* F. (*Ἡμ.*) V.

(945) *κομ. πορεύου* F. — *Κασ. τὴν* F.

(946) *ἀμ. ἀοργήτως* F.

(949) *ἀπ. τοῦ ἅρματος* F.

καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.
Εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆςδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἱ δ', οὔποτ' ἐλπίσαντες, ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
Ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.
Χο. Σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον·
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι' ἂν εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.
Κλ. Ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
Χο. Ἕπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.

---

(950) *παῖδα*. ἤγ. τὸν Ἡρακλέα F.

(951) *τλ.* ὑπομεῖναι F. — *θιγ.* ψαύειν F. Adscr. σημειωτέον.

(952) *τῆςδ'*. τῆς δουλικῆς F.

954. οἱ δ' Fl. F. V. C. οἵ δ' St.

(954) *ἤμ.* ἐθέρισαν, ἤγ. ἐπλούτησαν F. ἤγ. ἐπλούτησαν καλῶς, ὡς ἐκ θερισμοῦ V.

(955) *ὠμ.* ἀπηνεῖς F. — *παρὰ στ.* παρὰ τὸ πρέπον F. ἀντὶ τοῦ παρὰ πρέπον V. — (952 sqq): καλὸν μέν, φησι, μὴ πειραθῆναι δουλείας· εἰ δὲ πειρῷτό τις, κάλλιον ἀρχαιοπλούτοις δουλεύειν καὶ μὴ νεοπλούτοις· οἱ γὰρ μὴ ἐλπίσαντές, φησι, πλουτῆσαι καὶ πλουτήσαντες ἀπηνεῖς εἰσὶ τοῖς δούλοις F. (Σχ. π.)

(957) *σοί*. ὦ Κασάνδρα F.

(958) *μορσ.* μεμοιρασμένων F.

(959) *πείθ.* ἐμοὶ F. — *εἰ πείθ.* εἰ βούλοιο πεισθῆναι F. — *ἀπ.* ὡς βάρβαρος F.

960. ἔστι μὴ Fl. F.

(960) *χελ.* ὅτι βάρβαρον τὸ ὄρνεον, διὰ τοῦτο παραβάλλει τούτῳ αὐτήν (τοῦτο αὐτῇ V.)· ἐν Θράκῃ γὰρ καὶ ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆς ἱστορεῖται (ἱστορῆται V.), καὶ Ἀριστοφάνης· *Θρηικία χελιδὼν ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον* F. (Σχ. π.) V. om. ἐν–πέτ.

(961) *ἀγν.* ἄγνωστον F.

(962) *νιν.* αὐτήν F.

(963) *ἕπ.* τῇ δεσποίνῃ F. — *τὰ λῷστα.* τὰ κρείττω F. — *τῶν παρ.* τῶν ἐνισταμένων νῦν πραγμάτων F.

πείθου λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
Κλ. Οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
Σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.
Χο. Ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
Κλ. Ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.

---

964. ἀμαξήρη F.
(964) πείθ. τοῖς λεγομένοις F. — θρ. τὸ ἅρμα F.
(965) θυρ. ἔξω τῆς θύρας F. — σχ. ἄδεια F.
(966) μεσ. ἤγ. ἐν Πυθίᾳ F.
(967) ἕστ. ἡμῖν F. — ἤδη. πάλαι F. — μῆλα. πρόβατα F.
(969) σύ. ὦ Κασάνδρα F. — τῶνδε. ὧν λέγω F. — σχ. βραδυτῆτα F.
(970) ἀξ. ἤγ. μὴ συνιεῖσα καὶ γινώσκουσα τὰ λεγόμενα F. — δέχῃ· ἤγ. νοεῖς F. — λόγ. τὸν παρ' ἐμοῦ F.
(971) φρ. δήλου F. — καρβ. βαρβάρῳ Fl. F. V.
(972) ἔοικ. φαίνεται F. — τορ. σαφοῦς F.
(973) νεαιρ. νεωστὶ ἀγρευθέντος καὶ ἔτι ἀγριαινομένου F.
974. μαίνεταί τε H.
(974) ἤ· ὄντως F. — κακ. ἤγ. κακῶς διαλογίζεται F.
(975) νεαίρ. νεοπόρθητον F.
977. * πρὶν — F.
(977) αἱμ. οἱ γὰρ πρὸς τὸν χαλινὸν μαχόμενοι ἵπποι αἷμα ἀποπτύουσιν F. — ἀπὸ τῶν στρηνιούντων (om. R. στρηνιώντων V.) ὑποζυγίων, ἃ οὐκ εἴκοντα τῷ χαλινῷ ἀφρίζει μετὰ (ἀφρίζειν κατὰ Marc.) αἵματος. ἢ ἐπεὶ αὕτη (αὐτὴ M.) οὐ πείθεται πρὶν αἱματός μου τὴν ψυχὴν ἐξαφρίσαι· ἀντὶ τοῦ πρὶν ὀργισθῆναί με αὐτῇ (με αὐτοῦ R.) M. Marc. G. R. V. — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σφαδαζόντων ὑποζυγίων, ἅτινα οὐκ εἴκοντα τῷ χαλινῷ ἀφρίζει μετὰ αἵματος. F. (Σχ. π.)

Οὐ μὴν πλέω ῥίψασ᾽ ἀτιμασθήσομαι.
Χο. Ἐγὼ δ᾽ — ἐποικτείρω γὰρ — οὐ θυμώσομαι·
ἴθ᾽ ὦ τάλαινα, τόνδ᾽ ἐρημώσασ᾽ ὄχον·
ἑκοῦσ᾽ ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

Κα. Ὀτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ·
ὤπολλον ὤπολλον.
Χο. Τί ταῦτ᾽ ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;

---

978. *οὐ μὴν* M. (corr. ex *οὐ μή*). — *ἀτιμασθήσομαι* M. Marc. *ἀτιμεστρήσομαι* R.

(978) *ῥίψ. ἤγ. ματαίως εἰποῦσα* F.

(979) *θυμ.. θυμωθήσομαι ὡς σύ* F.

980. *ἴσθ᾽* V. C.

(980) *ἐρ. ἤγ. ἀφεῖσα* F.

981. *ἑκοῦσ᾽* Marc. *εἴκουσ᾽* R.

982. *ὀτοτοτοῖ. πομποῖ* Fl. F.

982. — *Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας, τὰς περιόδους μονοστροφικὰς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα. Εἰσὶ δὲ οἱ μὲν τοῦ χοροῦ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, τὰ δὲ τοῦ ἑτέρου προσώπου κῶλα ἀντισπαστικά. Ἔοικε δὲ ταῦτα στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ· καὶ εἰσι τῆς μὲν στροφῆς κῶλα β', ὧν τὸ α' ἡμιόλιον, τὸ δὲ β' πενθημιμερές· ὁμοίως καὶ τῆς ἀντιστροφῆς· τὰ αὐτὰ γάρ εἰσι κῶλα· ἔχουσι δὲ καὶ τοὺς πόδας πεντασυλλάβους* V. — *Στροφή* F. — *Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι καλοῦνται, ὡς εἴρηται, ἀλλοιόστροφοι. εἰσὶ δὲ τῶν μὲν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τα κῶλα ἀντισπαστικά, ἐν οἷς καὶ πεντασύλλαβοι πόδες εὑρίσκονται. Εἰσὶ δὲ ἐν ταῖς τοιαύταις στροφαῖς καὶ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι· τῶν δὲ συστημάτων πάντες ἰαμβικοὶ τρίμετροι. Ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν μὲν στροφῶν παράγραφος καὶ διπλαῖ συνήθως, τῶν δὲ ἀντιστροφῶν παράγραφος μόνη. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν συστημάτων.* F. (*Ἡμ.*)

(982) *ὀτ. φεῦ* F. — *πομπ. ἡ πέμψασά με ἐνταῦθα* F. — *δᾶ. γῆ* (F.) *δωρικῶς· ὅθεν καὶ Δημήτηρ οἷον γῆ μήτηρ· προαναφωνεῖ δὲ* (*προςαναφωνεῖ* R.) *τὰ ἐσόμενα.* G. M. (ubi *προαν. τὰ ἐσ.* ad vs. 986 refertur) R. V.

(983) *ἄπολλον. ὦ. ἄπολλον. ὦ* F.

984. *ἀνωλόλυξας* Sch. Cf. [984].

984. — *Σύστημα* F.

(984) *ἀν. διὰ τοῦ ὀτοτοτοῖ ἐφθέγξω* F. — *ἀμφί. περί* F. — *Λοξ. τοῦ Ἀπόλλωνος* F.

[984] Schol. *ad Eur. Phoen.* 1035 (1028) *ἄλυρον Μοῦσαν*] *τὸν θρῆνον, παρόσον πρὸς αὐλόν, οὐχὶ πρὸς λύραν, ᾖδοντο οἱ θρῆνοι, ἱερὰν*

οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥςτε θρηνητοῦ τυχεῖν.
Κα. *Ὀτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ·*
ὤπολλον ὤπολλον.
Χο. *Ἡ δ' αὖτε δυςφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ,*
οὐδὲν προςήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.
Κα. *Ἄπολλον, Ἄπολλον,*
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
Χο. *Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν·*

Ἀπόλλωνος νομιζομένην· ἀπενθὴς δὲ θεὸς ὁ Ἀπόλλων. Αἰσχύλος· τί ταῦτ' ἀνωλόλυξας ἀμφὶ Λοξίου· οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥςτε θρηνητοῦ τυχεῖν.

(985) *τοιοῦτ. κοινη* Fl. *ἐστὶν* F.

986. — *Ἀντ.* F.

988. *ἡ δ'* Fl. *ἥ δ'* F.

988. — *Σύστ.* F.

(988) *αὖτε. πάλιν* F. — *τὸν θεόν· τὸν Ἀπόλλω* F. Adscr. *ἴαμβοι.*

(989) *πρ. ἁρμόζοντα* F. — *παρ. παραγίνεσθαι* F.

990. — *Στρ. ἑτέρα* F. — *Ἑτέρα στροφή· κῶλα γ', ὧν τὸ α' πενθημιμερὲς, τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ γ' ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος* V.

(990) *ἄπ. ὦ. ἄπ. ὦ* F. — *ὁ ἀπολλύων με διὰ τὴν ἐπωνυμίαν· ἐκείνην γὰρ ἀπώλειαν πρώτην ἡγοῦμαι τὴν τῆς δουλείας, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ θανάτου* F. (*Σχ. π.*)

991. *ἀγυιᾶ τ'* (corr. ex *ἀγυιεῦ τ'*) Fl. *ἀγυιά τ'* F. *ἀγυιά τ'* Marc. *ἀγυιᾶτα* R.

(991) *ἀγυιά τ'. ἡγ. ὁδός* F. — *ἀπ. ἐμ. ἥτις ἐγένου ἡμετέρα ἀπώλεια* F. — (*ὁ* M. Marc.) *ἀπολλύων με· παρὰ τὴν* (*τ.* om. R.) *ὁμωνυμίαν* (*ἐπωνυμίαν* Marc.) G. M. Marc. R. V.

992. *τὸ β* (*ον* sup. adscr.) G.

(992) *ἀπ. ἐκείνην* (*ἐκείνη* Marc.) *γὰρ ἀπώλειαν μόνος* (*μόνως* Marc. R. V.) *ὁρίζομαι τὴν τῆς δουλείας, οὐ τὴν νῦν* (R. V.). *γρ. δέ· δεύτερόν με ἀπόλεσας* (*ἀπώλεσας* Marc.) *οὐ μετὰ καμάτου* G. M. Marc. (in hoc refertur ad vs. 993). — *οὐ μόλ. ἀλλὰ ταχέως· λέγει δὲ τὸν αὐτῆς ὅσον οὔπω γενησόμενον θάνατον* F. — *τὸ* (om. V.) *δεύτ. γράφεται* (om. V.)· *δεύτερόν με ἀπώλεσας οὐ μετὰ καμάτου* R. V.

993. *χρᾴειν* G. *χράειν* A. In M. dubium, *χρήσειν* an *χράειν* legendum sit: hoc probabilius. *χρήσειν* Marc. Fl. F.

993. — *Σύστ.* F.

μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρ' ἐν φρενί.
Κα. *Ἄπολλον, Ἄπολλον,*
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
Χο. *Πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,*
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.
Κα. *Μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα,*
αὐτοφόνα κακὰ κἀρτάναι,
ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον.
Χο. *Ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην*

---

(993) *χρ. μαντεύσασθαι* F. — *ἐοικ. φαίνεται* F. — *ἀμφί. περί* F. Adscr. *ἴαμβοι.*

994. *παρ' ἐν* M. G. A. T. *παρ' ἔν* Marc. *παρὲν* Fl. V. C. *παρὸν* F. R.

(994) *δουλ. δουλικῇ· διὰ τὸ μέτρον* F. — *παρ. ἤγ. καὶ δούλῃ γενομένῃ αὐτῇ σύνεστιν* F.

995. — *Ἀντ.* (*ἔχουσα κῶλα γ' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς* V.) F. V.

996. *ἀγυιά τ'* F. *ἀγυιᾶτ'* R.

997. *πρὸς μίαν* Marc.

(997) *ἆ.* (Adscr. *ἴαμβος*) F.

998. *εἶ συ. τὸ, μῆδ'* Fl.

998. — *Σύστ.* F.

(998) *τήν· οἰκίαν· στέγην* F. — *ἐνν. γινώσκεις* F. Adscr. *ἴαμβοι.*

(999) *ἐρ. λέξεις* F. — *ψύθη. ἤγ. ψευδῶς εἶπον* F.

1000. *ἆ ἆ* M. *ἆ ἆ* Marc. G. (ante vs.)

1000. — *Στρ. ἑτέρα* F. — *Ἑτέρα στροφὴ ἔχουσα κῶλα γ', ὧν τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον· ἔχουσι δὲ πεντασυλλάβους πόδας· τὸ δὲ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.* V.

(1000) *μισ. ἄθεον, θεοστυγές.* M. G. R. V. (*θεοστυγῆ* Abr.) — *εἰς μισόθεον ἦλθον στέγην* F. — *πολλά. γινώσκουσαν πολλὰ κακά* F.

1001. *αὐτοφόνα* M. Marc. G. — *καρτάναι* Marc. *κἀρτάναι* Fl. *καρτάνας* F.

(1001) *καρτάναι· ἀντὶ τοῦ ἀγχόνη* (*ἀγχόνῃ* M.) M. G. *ἀγχόναι* Fl. V. *καρτάνας· ἀγχόνας* F. *ἀρτάνη· ἀγχόνη* R.

1002. *σφάγ ον* M. *σφάγιον* Marc. — *πέδον ῥαντήριον* (corr. ex *πέδροραντήριον*) M. *ἀνδροσφαγεῖον* Dobr. *πεδορραντήριον* Dind. H.

(1002) *ἀνδρ. τοῦ Ἀγαμέμνονος* F. — *ῥαντ. τῷ αἵματι ῥανθησόμενον* F. Adscr. *ἴαμβος.*

1003. *εὖρις* Marc.

εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἂν εὑρήσῃ φόνον.
Κα. *Μαρτυρίοις γὰρ τοῖςδε πεπείθομαι·*
κλαιόμενα τὰ βρέφη, σφαγάς,
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
Χο. *Ἦ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι*
ἦμεν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.
Κα. *Ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται;*
τί τόδε νέον ἄχος μέγα,

1003. — *Σύστ.* F.

(1003) *ἔοικ.* *φαίνεται* F. *ἔοικεν ὡς κύων. εὑρισ.* (*κει* sup. *ισ*) (*εὑρίσκοι* M. *εὑρίσκει* Marc. *εὗρις* F. *εὗριν* R. *εἶριν* V.) *ἀναζητεῖ.* (*ζητεῖν* F. *ἀναζητεῖν* R. *ματεύειν καὶ ἀναζητεῖν* V.) *εἰ γέγονεν* (*γέγονέ τις* F.) *ἐνθάδε παλαιὸς φόνος.* G. M. Marc. F. (*Σχ. π.*) R. V. In F. adscr. *ἴαμβοι.*

1004. *ἀνευρήσει* Pors.

(1004) *ματ.* *ἐρευνᾷ* F.

1005. *μαρτυρίοισι* De P. — *τοῖςδ' ἐπιπείθομαι* Abr.

1005. — *Ἀντ.* F. — *Ἀντ. ἑτέρα ἔχουσα κῶλα γ' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς* V.

(1005) *μαρτ.* *φαντάζεται γὰρ* (*φ. οἷον* F.) *ὁρᾷν τὰ* (*νεκρὰ* add. F.) *σώματα τῶν ἀνῃρημένων παίδων Θυέστου* (*καὶ βρωθέντα παρ' αὐτοῦ* add. F.) M. G. F. (*Σχ. π.*) R. V. — *πεπ.* *πείθομαι* F.

(1006) *κλ.* *κλαίοντα* F.

(1007) In F. adscr. *ἴαμβος.*

1008. *ἦμεν* F. In M. post *πεπυσμενοι* una litera in litura.

1008. — *Σύστ.* F.

(1008) *ἦμεν.* *ἤγ. ἴσμέν* F. — *πεπ.* *ἀκούσαντες* F. Adscr. *ἴαμβοι.*

1009. *ἦσμεν* Pors.

(1009) *προφ.* *τοὺς λέξαντας* (*τ. λέξοντας* V.) *ἡμῖν περὶ σοῦ· αὐτοὶ γὰρ αὐτόπται* (*ὑπόπται* Marc.) *γινόμεθα.* M. G. Marc. R. V. — *μαστ.* *ζητοῦμεν νῦν* F.

1010. *ἰὼ πόποι* M. *ἰὼ ποποῖ* Marc. *ἰώ· πόποι* F.

1010. — *Στρ. ἑτέρα κῶλ. ε'* F. — *Ἑτέρα στροφὴ ἔχουσα κῶλα ε'· ὧν τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι τὸ ἑφθημιμερές, τὸ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ δὲ ε' πενθημιμερές· ἔχουσι δὲ τοὺς πόδας πεντασυλλάβους.* V.

(1010) *πόπ.* *φεῦ* F. — *μήδ.* *βουλεύεται, ἤγ. μελετᾶται* F.

1011. *ὄχθος* (*ἄχος* sup. scr.) M. *ἄχθος* Marc. *τί τόδ' ἄχος νέον, μέγα,* H.

(1011) *νέον.* *ἀντὶ μιᾶς* F.

μέγ' ἐν δόμοισι τοῖςδε μήδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυςίατον; ἀλκὰ δ'
ἑκὰς ἀποστατεῖ.
Χο. Τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων·
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
Κα. Ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς;
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα — πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
χερὸς ὀρεγμένα.
Χο. Οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

(1012) μήδ. βουλεύεται, ἤγ. μελετᾶται F. Adscr. ἴαμβος.
1013. ἀλκα (η sup.) F. ἀλκά δ' R. (in Sch. l. δυςίατον ἀλκάν).
(1013) ἄφ. ἀφόρητον F. — ἀλκά. ἡ βοήθεια, ἤγ. ὁ Ὀρέστης F. τὸν Ὀρέστην φησί (λέγει Fl.) M. G. R. V.
[1013] Hes. ἀλκή. Cf. vs. 107.
(1014) ἑκ. μακράν F. — ἀπ. ἀφίσταται, ἤγ. ἀποδημεῖ F.
1015. — Σύστ. F.
(1015) τούτ. ὧν λέγεις F. — ἄϊδρ. ἀμαθής F. Adscr. ἴαμβοι.
(1016) ἐκ. τὰ περὶ Θυέστου M. Fl. F. In G. R. V. adscr. ad βοᾷ.
1017. — Ἀντ. κῶλ. ε' F. — Ἑτέρα ἀντ. ἔχουσα κῶλα ε' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς.
(1017) τάλ. ἀθλία Κλυταιμνήστρα F. — τελ. πληρώσεις F.
(1018) ὁμ. ὁμόκοιτον F. — πόσ. ἄνδρα F.
1019. λοτροῖσι φαιδρύνας Marc.
(1019) φαιδρ. καλλωπίσασα F. Adscr. ἴαμβος.
(1020) τάχ. ταχέως F. — πρ. δίδωσι F.
1021. ἐκ χερὸς Ven.
1021. ὀρεγόμενα R. (in Sch. l. ὀρεγομένα).
(1021) ὀρ. διδομένη ἢ λαμβάνουσα F. διαδέχονται δὲ (γὰρ Marc. F. om.) ἀλλήλους (φησὶ add. F.) τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα (Κλυταιμήστρα M.) M. Marc. G. F. (Σχ. π.) R. V.
1022. — Σύστ. F.
(1022) ξυν. ἐνόησα F. Adscr. ἴαμβοι.
(1023) ἐπαργ. τοῖς τυφλοῖς καὶ ἀσήμοις· ἀπὸ τῶν λευκώματα ἐχόντων ὀφθαλμῶν M. G. R. V. ἐπ' ἀργ. ἤγ. σκοτεινοῖς καὶ ἀσήμοις· ἐκ μεταφορᾶς τῶν λ. ἐ. ὀφθ. F. — θεσφ. μαντεύμασιν F.

Κα. Ἒ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
ἦ δίκτυόν τι γ' Ἅιδου;
ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος ἡ ξυναιτία
φόνου· στάσις δ' ἀκόρεστος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
Χο. Ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ

1024. παπαὶ παπαὶ G. Fl. Ven. παπαί παπαί F.

1024. — Στρ. ἑτέρα κώλ. ϛ' F. — Ἐντεῦθεν ἑτέρως ἐσχημάτισε τὸ μέτρον, καὶ προέθηκε τῆς στροφῆς κῶλόν τι τὸ ἒ ἔ· τὰ δὲ ἑξῆς κῶλά εἰσιν ε'· ὧν τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἑφθημιμερές, τὸ γ' ἰαμβικὸν τρίμετρον, τὸ δ' ὅμοιον τῷ α'· τὸ δὲ ε' τρίμετρον καταληκτικόν, καὶ αὐτὸ ἀντισπαστικόν. ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πόδας. V.

(1024) τί τόδε. φαντάζεται (καὶ add. F.) τὸν χιτῶνα. M. G. F. R. V. In G. add. λέγων τί τόδε φαίνεται· in F. add. δι' οὗ ἀναιρήσει τὸν ἄνδρα· καὶ φησιν ὡς ἡ ξύνευνός ἐστι τοῦ Ἀγαμέμνονος ἡ αἰτία τοῦ φόνου (Σχ. π.)

1025. ἦ M. Marc. G. ἡ Fl. Ven. — δίκτυόν τίγ' Fl.

(1025) ἀΐδ. συνίζησις F.

1026. Leg. ἅμ' ἄρκυς. (Cf. Bast. II p. 724.)

(1026) ἀρκ. δίκτυον ἐστίν· αὐτὴ γὰρ αὐτὸν περιπλέξει F. Adscr. ἴαμβος. — ξύν. ἡ σύνευνος (om. R. ἡ γυνὴ V.) τοῦ Ἀγαμέμνονος (ἡ add. Marc.) αἰτία ἔσται (ἐστι M.) τοῦ φόνου M. Marc. G. R. V.

1027. ἀκόρετος Both.

(1027) στ. ἡ (om. F.) στάσις, φησίν, ἐπολολύξαι μέλλει (μέλει R. V.) ἐπὶ τῇ λεοργῷ (λεωργῷ R. V.) Κλυταιμνήστρᾳ (Κλυταιμήστρᾳ M. In F. ἐπὶ τῷ γένει διὰ τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος σφαγὴν, ἢ διὰ τὴν τῆς Κλυταιμνήστρας) ἡνίκα ἀπόληται (ἀπώληται G. ἀπόλλυται F.)· (ἔστι δὲ add. F.) παρὰ τὸ αἳ δ' ὀλόλυξαν θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις M. G. F. R. V. (Cf. Od. III, 451).

1029. δώμασι Marc. T.

1029. — Σύστ. κώλ. ϛ' F. — Ἐντεῦθεν ἑτέρως ἐσχημάτισε τὰ τῶν συστημάτων κῶλα· τὰ μὲν γάρ ἐστιν ἰαμβικὰ, τὰ δὲ ἀντισπαστικὰ, καὶ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς λόγον ἔχουσιν. ὅθεν καὶ τὰ σημεῖα ὁμοίως ἐτέθη κἀν τούτοις, ἤτοι ἡ παράγραφος καὶ αἱ διπλαῖ. F. (Ἡμ.) — Ἡ στροφὴ αὕτη τοῦ χοροῦ κώλων ἐστὶ ϛ'· ὧν τὰ πρῶτα β' ἰαμβικὰ τρίμετρα, τὸ γ' καὶ δ' ἀντισπαστικὰ τρίμετρα καταληκτικὰ, τὸ ε' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ δὲ ϛ' ἑφθημιμερές· ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πόδας V.

(1029) κέλ. ἀντὶ τοῦ λέγεις M. G. Fl. V. (Dind. male refert ἀντὶ τοῦ λέγειν ad ἐπορθ.) κελεύεις F. adscr. in F. ἴαμβοι β'.

ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος·
ἐπὶ δέ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγὼν, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς·
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.
Κα. Ἆ ἆ, ἰδοὺ, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' ἐνύδρῳ τεύχει·

1030. *φαιδρυ* (*νει* post adscr.) M.

(1030) *ἐπ. ὀξέως θρηνεῖν, ὀλολύζειν* F. — *φαιδρ. εὐφραίνει* F. *οὐ σεσαφήνισται* M. G. R. V.

1031. *ἐπὶ* (corr. ex *ἐπεὶ*) M.

(1031) *κρ. ἀντὶ μιᾶς· αἱματηρά* F.

1032. * *σταγών·* C. — *δορὶ* Cas.

(1032) *ἡ σταγὼν τὸ αἷμα* M. G. R. V. — *ἅτε· καθά* F.

1033. *ξυν ανυτεῖ* M. *ξυναντεῖ* Marc. *ξὺν αντεῖ* G.

(1033) *ξυν. συμπληροῦται* (Fl. F.) *τοῦ βίου δύνοντος* (*δύντος* V.) *ταῖς αὐγαῖς σου, μηκέτι ὁρῶντος ταῖς αὐγαῖς* M. G. V. (H. leg. *τοῦ μηκ.*) *βίου δύντος· συμπληροῦνται τοῦ βίου δύννοντος ταῖς — αὐγαῖς* R.

1034. *ἄτα* (*η* sup.) F.

(1034) *ἄτ. ἤγ. ἡ σφαγή* F.

1035. — *Ἀντ. κῶλ. ϛ'* F. — *Ἀντ. ἐστιν αὕτη τῆς ῥηθείσης στροφῆς, καὶ ἔχει κῶλα ἰσόμετρα ἐκείνῃ ε'* V.

(1035) *ἄπ. ἀφίστασο* F. *τίς ἂν ἀποστήσειεν αὐτῆς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπως ἂν μὴ ἀπόληται* (*ἀπώληται* G.) M. G. R. V. — *τῆς βοῆς. ἤγ. τὴν Κλυταιμνήστραν, ἥτις τὸν ἑαυτοῦ ταῦρον ἀπέκτεινεν* F.

1036. *πέπλοισιν* Fl. Marc. Ven.

(1036) *τὸν ταῦρ. τὸν μελάγκερων* F.

1037. *μελαλαγκέρῳ* (*ν* sup. *ω*) Marc. *μελαγκέρω* R. (in Sch. l. *μελάγκερων*).

(1037) *μελ. τῆς μελαγκέρου βοός* M. *τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα* (*λαθοῦσα* G.) *τῷ* (pro *τῷ* F. *ἐν* habet) *μηχανήματι τῷ* (om. F.) *διὰ* (*τῷδε* pro *τῷ διὰ* Marc.) *τῶν πέπλων τύπτει* (*πίπτει* Marc.)· *ἐὰν δὲ γράφηται* (*γράψῃς* F.) *μελαγκέρῳ μηχανήματι τύπτει* (*τ.* om. F.), *ἀντὶ τοῦ* (*τ.* om. R.) *κεκρυμμένῳ* (*ἐστὶν* add. F.). M. Marc. G. F. R. V. qui addit *ἄλλως· τῆς μελαγκέρου βοός.* — *μηχ. τῷ ἀτρήτῳ ἱματίῳ* F. Adscr. *ἴαμβος.*

1038. *θένει* H. — *δ' ἐν ἐνύδρῳ* Schütz. — *κύτει* H.

(1038) *τύπτ. ἤγ. σφάττει* F. — *πίτν. πίπτει ὁ Ἀγαμέμνων* F. — *τεύχ. ἐν τῷ λέβητι τῷ ἔχοντι τὰ λουτρά* F.

δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
Χο. *Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος*
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προςεικάζω τάδε.
'Από δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διὰ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

1039. *τύχαν* (*η* sup.) F.

1040. *οὐ κομπάσαιμ' ἂν* R. (in Schol. l. *οὐ κομπάσομαι*). — *γνωμῶν* Fl. Ven.

1040. — *Σύστ. ὅμοιον τῷ ἄνω κώλ. ς'* F. — *Τῆς τοῦ χοροῦ στροφῆς αὕτη ἐστὶν ἀντιστροφή, ἔχουσα κῶλα ὅμοια ς'* V.

(1040) *οὐ κομπ. οὐκ ἀλαζονεύομαι* (*ἀλαζονεύσομαι* F. R. *φησὶ* add. F. *μάντις ἄκρος* (*εἶναι* add. F.), *ἐπιγιγνώσκων* (*ἐπιγινώσκων* F. V.) *τὰ* (om. V.) *θέσφατα· ὅμως δὲ στοχάζομαι* (*στοχάζομαι.* R.) *τι κακὸν ἀποβήσεσθαι* (*ἀποβήσεται* R.) M. G. F. R. V. — *θεσφ. μαντειῶν* F. — *γν. νοήμων* F. Adscr. *ἴαμβοι β'*.

(1041) *κακ. ἐν* F. — *τῳ. τινὶ* F. — *πρ. στοχάζομαι* F.

1042. *τίς* Fl. F. Ven. *τις* Marc. — *ἀγαθα* (*η* sup.) F.

(1042) *ἀγ. γνωμολογῶν φησὶ τὸ* (*τοῦτο* V.)· *ἐνίοτε γὰρ καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἱ χρησμοὶ γίνονται· ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ* (*ἐπὶ πολὺ* Marc. R.) *μοχθηρὰ* (*μοχθηροὶ* M. sed corr.) *χρησμῳδοῦσιν* (*χρησμοδοῦσιν* G.)· *ἢ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν χρησμῶν* (*τῷ χρησμῷ* R. V.) *Κασάνδρας* (*Κασσ.* R. V.) *ἀπὸ τούτων* (*τ.* om. G.) *τῶν θεσπισμάτων* (*θεσπιμάτων* Marc.) *τίς* (*τὶς* V.) *ἀγαθὴ φάτις γίνεται* (R.)· *βροτοῖς δὲ* (*γίνεται βροτοῖς* V.) *τοῖς ἐγχωρίοις* M. Marc. G. V.

1043. *διαὶ* H.

(1043) *στέλλεται. ἔρχεται· διὰ τὸ μέτρον* F. — *κακ. διὰ τὰ* (*τὸ* add. in Cod. Pal. Cf. Fr. p. 315 fin.) *προςόντα κακὰ τοῖς* (*εἰς μαντείαν* add. F.) *εἰςερχομένοις* (*ἐρχομένοις* Marc. In G. leg. *δ. τὰ πρ. κασις* (*λυπ* sup. *σις*) *εἰςερχομένου*). *καὶ τὰ λεγόμενα φοβερά* (in F. add. *ἐστι· γνωμολογῶν δὲ ταῦτα φησίν· ἐνίοτε — χρησμῳδοῦσιν.* R. et V. item Cod. Vat. ap. Fr. p. 316: *κ. τ. λεγόμενα, φανερά*) M. Marc. G. F. (*Σχ. π.*) R. V.

1044. *πολυεπεῖς* Fl. Marc. — *θεσπιῳδὸν φόβον* om. Marc. R. *θεσπιῳδῶν* Cas.

(1044) *θεσπ. μαντικόν* F.

(1045) *φόβ. παρὰ τὸ λεγόμενον* (*τὰ λεγόμενα* F.) *ἐν τῇ* (*τῇ* om. F.) *συνηθείᾳ· οὐδεὶς εὐτυχὴς πρὸς* (*εἰς* R. *ἐς* F.) *μάντιν ἀπέρχεται* M. G. F. (*Σχ. π.* In F. adscr. est ad *ἀπὸ δὲ θεσφ.*) R. (qui continuat *φάτις γίνεται, παρὰ τὸ — ἀπέρχεται*) V. (qui om. *ἐν τῇ συνηθ.*)

Κα. Ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπαγχέασα.
Ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην· τί γάρ;
Χο. Φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμφὶ δ' αὑτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρεστος βοᾶς φεῦ φιλοίκτοις φρεσὶν

1046. ταλαινας (η sup.) F.

1046. — Στρ. ἑτέρα κώλ. ε' F. — Στρ. ἑτέρα κώλ. ε', ὧν τὸ α' μονόμετρον, τὸ β' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἀντισπαστικὸν, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον, τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον, τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'. V.

(1046) ταλ. ἐμοῦ F. — κακ. δυστυχεῖς F. — τύχ. ὦ F.

1047. θροῶ, πάθος R. ἐπεγχέασα (sup. med. lit. ε sign. inc.) Marc.

(1047) θρ. λέγω F. — ἐπ. συναναμίξασα τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ συγκεράσασα M. G. F. R. V.

(1048) δεῦρο· ἐνταῦθα F. Adscr. ἴαμβοι.

1049. οὐδέποτ' Fl. Ven.

(1049) οὐ δή ποτ'. οὐκ ἄρα δι' ἄλλο F. — τί γάρ; τί γὰρ ἄλλο M. G. V. δι' ἄλλο γάρ τι F. ἄλλο δηλοῖ (l. δηλονότι) Cod. Vat. ap. Fr. l. l.

1050. δ' αὐτᾶς Marc. δ' αὐτᾶς Fl. Ven. δ' αὔτας (η sup.) F.

1050. — Σύστ. ἕτερον κώλ. ς' F. — Ἑτέρα στροφὴ τοῦ χοροῦ κώλων ς' ἀντισπαστικῶν· ὧν τὸ α' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ β' πενθημιμερὲς, τὸ γ' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ' τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ ε' ὅμοιον τῷ α', τὸ ς' ὅμοιον τῷ β'. V.

(1050) ἀμφὶ δ' αὐτ. περὶ σεαυτῆς (ἑαυτῆς G.) ἄτοπα φθέγγῃ M. G. F. R. V.

1051. ξουθα (η sup.) F.

(1051) νόμ. μέλος F. — ἄν. ἄμουσον F. ᾠδὴν (ἀδὴν G.) ἀηδῆ. παρὰ τὸν (τὸ G. ἀηδῆ· ἤτοι F. R. om. τὸν, V. om. π. τ.) κιθαριστικὸν δὲ (δὲ om. F.) νόμον φησὶν (φησὶ V. om. in F.) M. G. F. R. V. In G. ad ἴτυν refertur. In Cod. Vat. ap. Fr. l. l. ᾠδὴν ἀειδῆ παρακιθαριστικὸν δὲ νόμον φησίν. — τὸ ἑξῆς· θρηνεῖ (θροεῖς F.) νόμον ἄνομον ἀμφιθαλῆ (ἀμφιθαλλῆ R.) κακοῖς (στένουσα βίον add. F.) M. G. F. (Σχ. π.) R. V. — οἷά· ὥςπερ F. — ξουθά. ξανθή F.

1052. ἀκόρετος A. — βοᾷς Marc. βοᾶς Ven. Fl. βορᾶς F. — φεῦ ταλαίναις M. φεῦ ταλαίνας Marc. φιλοίκτοισι (φιλοίκτοις ταλαίναις Fl.) φρεσὶν F.

(1052) ἀκ. βορᾶς. ἤγ. ἄτροφος F.

Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.
Κα. *Ἰὼ ἰὼ λιγείας ἀηδόνος μόρον·*
περεβάλοντό γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
Χο. *Πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ματαίους δύας,*
τὰ δ' ἐπίφοβα δυςφάτῳ κλαγγᾷ

1054. *ἀηδὸν* Marc. *ἀηδοῦ βίου* et *ἀηδῶν βίων* ex Pal. & Vat. in Schol. l. Franz. p. 316.

(1054) *ἀηδ.* *τοῦτο* (*ὡς* add. F.) *ἡδομένη τῇ μεταμορφώσει τῆς ἀηδόνος* (*τῇ τῆς ἀ. μ.* F.) *φησίν.* (*εἰ γὰρ καὶ ἐν ὄρεσιν ἐστίν, θρηνεῖ μόνῃ φωνῇ καὶ οὐ μετὰ κλαυμάτων* add. F.) M. G. F. (*Σχ. π.*) R. V. Post *φησὶ* sequitur in C. Pal. *διὰ τὸ δυςτυχῆ — ἀνωφελῶς* (cf. v. 1060)· cf. Fr. p. 316.

1055. *μόρον ἀηδόνος* H.

1055. — *Ἀντ. κῶλ. ε'* F. — *Ἀντ. τῆς ἄνω στροφῆς κῶλ. ὁμοίων ε'* V.

1056. *περιβάλοντο γὰρ οἱ* Marc. Leg. *πτερ. γάρ οἱ περὶ δέμας βάλοντο.*

(1056) *περιβαλόντες· εἰσὶ δηλονότι* F. — *οἱ. αὐτῇ* F.

1057. *αἰῶνα·* (cf. Sch.) *ἀγῶνα* T. p. ult. (ex Cod.) — *ἄτερ* Marc. G. A. R. (qui in Sch. l. *ἄτερ* habet).

(1057) *ἀγῶνα. γρ. αἰῶνα* (cf. 463). M. G. R. V. *αἰῶνα. ἀγῶνα* T. p. 212. — *κλ. εἰ γὰρ καὶ ἐν ὄρνισιν οὖσα θρηνεῖ, φωνῇ μόνῃ* (*φωνεῖ μόνη* G. *φωνῆ μόνη* R.) *καὶ οὐ θρήνοις* M. G. R. V. Cf. F. ad 1054.

1058. *ἐμοὶ δε* Fl. F. Ven. — *σχῖσμος* (*τ* sup. *ι*) M.

(1058) *μιμν. ἀναμένει* F. — *σχ. φόνος* F. — *δορί. ξίφει* F. — *ἀμφ. δορί. τῷ πελέκει* M. G. Cf. Fr. p. 313.

1059. *τ'* om. H.

1059. — *Σύστ. ὅμοιον τῷ ἄνω κῶλ. ς'* F. — *Ἀντ. ἑτέρα τῆς τοῦ χοροῦ στροφῆς κῶλ. ὁμοίων ς'* V.

(1059) *ἐπ. ἐκ θεῶν ἐπερχομένους* F. — *δύας. συμφοράς* F.

1060. *τάδ'* Fl. Ven. Marc. G. *ταδ'* (grav. & ac. sup. *α*) M. — *ἐπιφόβωι* M. (corr. ex *ἐπιφόβαι*). *ἐπιφόβω* Marc. *ἐπὶ φόβα* (*ω* sup. *α*) Ven.

(1060) *ἐπιφόβ. ἀσαφεῖ, αἰνιγματώδει* M. — *δυςφ. διὰ τὸ δυςτυχῆ* (*δυςτυχεῖν* G.) *μαντεύεσθαι, ἢ διὰ τὸ προειδέναι τὰ δεινὰ ἀνωφελῶς* (*θεσπίας τῆς μαντικῆς* add. R.) M. G. *ἀσαφεῖ καὶ* (*κ.* om. R. V.) *αἰνιγματώδει· ταῦτα δὲ φησὶ πρὸς αὐτὴν* (*αἰν. ἢ* R. V.) *διὰ τὸ δυςτυχῆ μαντ. ἢ — ἀνωφελῶς τὰ δεινά* (*τὰ δ. ἀν.* R. V.) F. (*Σχ. π.*) R. V. In C.

μελοτυπεῖς, ὅμου τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;

Κα. Ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι
φίλων· ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αϊόνας τάλαιν'
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

Χο. Τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι·
πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,
δυςαγγεῖ τύχᾳ, μινυρὰ κακὰ θρεομένας

Vat. ap. Fr. l. l. post ἀσαφεῖ, αἰν. sequitur ἢ διὰ τὸ προειδέναι τὰ δ. ἀν. — κλ. βοῇ F.

1062. Θεσπίας T. p. ult. (ex Cod.)

(1062) Θεσπ. ὁδ. τῆς μαντικῆς M. G. F. V. Cf. R. ad v. 1060.

1064. — Στρ. ἑτέρα κώλ. ς' F. — Ἑτέρα στροφὴ κώλ. ς' ἀντισπαστικῶν· ὧν τὸ α' καὶ β' τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ γ' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ δ' πενθημιμερὲς, τὸ ε' καὶ τὸ ς' ὅμοια τῷ πρώτῳ V.

(1064) ὀλ. φίλ. οἱ τοὺς φίλους ὀλέσαντες F.

1065. φιλωνι. ἰὼ Marc. — το (πον sup.) Ven.

1066. αϊόνας (η sup. α) F.

1067. * ν' ἠνυτόμαν F. ἠνυτόμην Sch. l. in Vat. cf. Fr. p. 316.

(1067) ἠν. ηὐξόμην M. G. V. ηὐξόμαν R. ἐτελειούμην, ηὔξανον F. — τρ. ἐν F.

(1068) ἀμφὶ Κωκ. ἤγ. ἐν ᾅδου F. Adscr. ἴαμβος.

(1069) Θεσπ. μαντεύσασθαι (sic) F. — τάχ. ἴσως ἢ ταχέως F.

1070. — Σύστ. ἕτερον κώλ. ε' F. — Ἑτέρα στροφὴ τοῦ χοροῦ κώλ. ε' ἀντισπαστικῶν· ὧν τὸ α' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' ἑφθημιμερὲς, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ δ' ὅμοιον, τὸ ε' πενθημιμερές. V.

(1070) τορ. ἀληθές F. — ἔπ. ἀντὶ μιᾶς F.

1071. Leg. βροτῶν ἂν νεόγονος.

(1071) νεογν. ἀντὶ μιᾶς F.

1072. δάκει H.

(1072) πέπληγμαι. τέτρωμαι F. — ὑπ. ὑπό F.

1073. δυςαγγεῖ Ven. δυςαλγεῖ C. — τύχα (η sup.) F. — μινύρα Fl. Ven. — θρεομένας (η sup.) F. θρευμένας Seidl.

θραῦματ' ἐμοὶ κλύειν.
Κα. Ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας
τὸ πᾶν· ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρός,
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
οὐδὲν ἐπήρκεσαν
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥςπερ οὖν ἔχει παθεῖν·
ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐμπέδῳ βαλῶ.
Χο. Ἑπόμενα προτέροις τάδ' ἐφημίσω·
καὶ τίς σε κακοφρονεῖν τιθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατηφόρα·
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.
Κα. Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων

(1073) δυς. ἠγ. βαρείᾳ F. — μίνυρα. θρηνητικά F. — θρ. συνίζησις Fl. ἀντὶ μιᾶς· λεγούσης αὐτῆς F.

(1074) κλ. ἀκούειν F.

1075. πόλεως ὀλωμένας Ven. Fl. ὀλουμένας (η sup.) F.

1075. — Ἀντ. κώλ. ς' F. — Ἀντ. τῆς ἄνω στροφῆς κώλ. ὁμοίων ς' V.

(1075) πόλ. τῆς Τροίας F. — ὀλ. φθαρείσης F.

(1076) τὸ πᾶν. παντελῶς F. — πρ. αἱ πρὸ τῆς πόλεως γινόμεναι F.

(1077) πολ. αἱ πολλὰ τέμνουσαι ζῶα F. — ποιον. τῶν ἐν ποαῖς νεμομένων F. — ἄκ. θεραπεία F.

(1078) ἐπ. ἐπεγένετο εἰς βοήθειαν F.

1079. ἔχειν Fl. Ven.

(1079 sq.) In F. adscr. ἴαμβοι.

1080. θερμὸν οὖς C. — ἐν πέδῳ Cas.

1081. προτέροισι De P.

1081. — Σύστ. ὅμοιον τῷ ἄνω κώλ. ε' F. — Ἀντ. τοῦ χοροῦ κώλ. ὁμοίων ε'. V.

(1081) ἐπ. ἀκόλουθα F. — ἐφ. ἔλεξας F.

1082. Leg. σέ καὶ τις κακοφρονεῖν.

(1083) ἐμπ. ὑπερεμπίπτων F.

(1084) μελ. ἐμμελῶς λέγειν F.

1086. — Εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρμθ', ὧν τελευταῖος καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ. Μετὰ δὲ τὸν λς' κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· μετὰ δὲ τὸν ρκζ' κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυκατάληκτον· μετὰ δὲ τὸν ρλδ' κῶλον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον

ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐςήξειν, ὥςτε κύματος δίκην
κλύειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων·
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
Τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
Καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει
δύςπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων·
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασι προςήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυςμενεῖς.
Ἥμαρτον, ἢ τηρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι, θυροκόπος φλέδων;

V. — *Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ρ'μθ', ὧν τελευταῖος* καὶ — πολύ. *Μετὰ δὲ τὸν λγ' κῶλον ἰαμβ.* — *ἀκατάληκτον. Ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς* F. (*Ἡμ.*)

1087. *νύμφης* Ven. F.

(1087) *δεδ. φαινόμενος* F.

1089. *ἐςήξειν* Fl. Ven. *ἐς ἥξειν* F.

(1092) *μαρτ. ἐμοί* F. — *ἴχν. ἤτοι τὴν ἀρχήν* F.

(1093) *ῥιν. ἐρευνούσῃ* (sic) F. — *πάλ. τῶν τοῦ Θυέστου λέγει* F.

1095. *ξύμφθογγος* F.

(1095) *ξύμφθ. ὁμόφωνος* F.

1098. *δύςπεπτος* (*μ* inf. scr.) Fl.

(1098) *δύςπ. οὐ γὰρ ἐξέρχεται τῶν οἴκων* F.

1099. *δώμασιν* Pors.

(1099) *πρ. προςκαθήμεναι* F.

1101. *παθοῦντι* F.

(1101) *τῷ πατ. τῷ παραβαίνοντι τοὺς νόμους* F. — *δυςμ. ἐχθράς* F.

1102. *θηρῶ* C.

(1102) *ἥμ. ἀπέτυχον* F. — *τηρῶ. ἐπιτηρῶ* F. — *ὡς. ὥςπερ* F.

ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
Καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆμα γενναίως παγέν,
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν ὥςπερ εἰ παρεστάτεις.
Κα. Μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει·
προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
Χο. Μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;
ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
Κα. Ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
Χο. Ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ;
Κα. Ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
Χο. Ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;

1104. *προυμόσας* Fl. F. Ven.
(1104) *πρ. βεβαιώσας* F. — *τό μ'. τὸ ἐμέ* F.
1106. *πῆγμα* Pors.
(1106) *πῆμα. εἰς ἁμαρτίαν γεγονυῖαν καὶ παγῆσαν* (l. *παγεῖσαν·* cf. vs. 619).
1107. *παίωνιον* F.
(1107) *παιών. θεραπευτικὸν πρᾶγμα* F.
(1108) *ἀλλ. ὥςτε ἀλλόγλωσσον* F. — *πόλ. εἰς* F.
(1109) *παρ. ἐνταῦθα ᾖσθα* F.
1110. *ἐπέστησε* (adiecto in fine *ν*) Fl. In Fl. F. Ven. alternis Cass. & Ch. ad vs. 1122 loquuntur, at in Fl. post 1114 singulis versibus usque ad 1123 lineola praefixa. In V. C. is ordo, quem secuti sumus.
(1110) *τῷδ'. τῷ γινώσκειν τὰ τοιαῦτα* F.
(1111) *προτ. πρότερον* F. — *λέγ. ἤτοι πόθεν ἔχεις τοῦτο* F.
(1112) *ἱμ. ἔρωτι* F. — *πεπλ. ἐστίν* F.
1113. *ἀβρύνεται* Fl. Ven. *ἁβρ.* V. C. In F. *βαρύνεται.*
(1113) *βαρύν.* Adscr. in F. *ὡραϊσμός.*
(1114) *παλ. ἤγ. ἐμάχετο συνευνηθῆναι μοι* F. — *κάρτ'. λίαν* F. — *πν. μεγίστας μοι διδοὺς χάριτας* F.
1115. *ἠλθέτην* Elmsl.
(1115) *τέκν. ἤγ. συνήλθετε γαμικῶς* F.
(1116) *ξυν. συγκατατεθεῖσα* F.
(1117) *ἠρ. κεκρατημένη* F.

Κα. *Ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.*
Χο. *Πῶς δῆτ' ἄνακτος ἦσθα Λοξίου κότῳ;*
Κα. *Ἔπειθον οὐδὲν οὐδέν ὡς τάδ' ἤμπλακον.*
Χο. *Ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.*
Κα. *Ἰοὺ ἰού, ὢ ὢ κακά·*
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
Ὁρᾶτε τούςδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προςφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὡςπερεὶ πρὸς τῶν φίλων
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
Ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
Νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα καὶ κτείνασα φαιδρόνους, δίκην

1119. ἄνατος C.
(1119) ἄνακτ. ἦγ. πῶς ὀργῆς ἐπειράθης τοῦ Ἀπόλλωνος F.
1120. οὐδέν' οὐδέν C.
(1120) τάδ'. τὸ ὑπακοῦσαι ἐκείνῳ F. — ἤμπλ. ἥμαρτον F.
1122. ἰοὺ ἰού. ὢ κακά Ven.
1124. ἐφημένοις Ven. ἐφημίοις * V. C. δυςφροιμίοις H.
1127. ὡς πόρεις Mart. Hart.
1131. ποινὰς φημὶ Fl. F. Ven. V. C.
(1131) ποιν. τιμωρίας F. — τινά. τὸν Αἴγισθον F.
(1132) ἄν. ἄνανδρον F.
(1133) τῷ μολ. τοῦτο πρὸς τὸ βουλεύειν σύναπτε F.
(1134) φέρ. τοῦτο λέγει διὰ τὸ εἰπεῖν τῷ ἐμῷ δεσπότῃ F.
1135. ἔπαρχος C.
(1135) ἄπ. ἄρχων F. — ἀν. πορθητής F.
(1136) μισ. τῆς Κλυταιμνήστρας F.
1137. λέξᾶσα καὶ κτείνᾶσα Fl. κἀκτείνασα C.

ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
Τοιάδε τόλμα θῆλυς ἄρσενος φονεύς
ἐστίν· τί νιν καλοῦσα δυςφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν Ἅιδου μήτερ' ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥςπερ ἐν μάχης τροπῇ·
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει· καὶ σύ μὴν τάχει παρὼν
ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.
Χο. Τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδίων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα καὶ φόβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα·
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
Κα. Ἀγαμέμνονός σε φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

(1138) λαθρ. κεκρυμμένης F.
(1140) νιν. αὐτήν F. — δυςφ. ἤγ. μισητόν F. — δάκ. θηρίον F.
1141. Σκυλλάν τινά Fl. Σκύλλάν τινα F. Σκυλλάν τινα Ven. Σκύλλαν τινὰ V. C.
1143. θύουσαν. ἄδου F.
(1143) θύουσ. ὁρμῶσαν F. — ἀρ. βλάβην F.
(1144) ὡς. λίαν F. — ἐπωλ. ἀνεσκίρτησεν, ἠλάλαξεν F.
(1146) νοστ. ἤγ. ὅτι ὑπέστρεψε σεσωσμένος ὁ Ἀγαμέμνων F.
1148. μ' ἐν Aur. Abr.
1149. γ' del. Both.
(1149) ἀλ. ἀληθῆ μαντευομένην F. — ἐρ. λέξεις F.
1150. παιδείων Schütz.
(1150) δαῖτα. εὐωχίαν F.
(1151) ξυν. ἐνόησα F. — πέφρ. φοβοῦμαι, συστέλλομαι F.
1152. κλύοοντ' Ven.
(1152) ἐξεικ. ἀλλ' ἀληθῆ F.
(1153) ἐκ δρ. ἔξω τοῦ καθεστηκότος φέρομαι F.
1154. Ἀγαμέμνονος σέ Fl. F. V. C.
(1154) ἐπ. ἰδεῖν F. — μόρ. θάνατον F.

Χο. Εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
Κα. Ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
Χο. Οὐκ, εἰ παρέσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
Κα. Σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
Χο. Τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;
Κα. Ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.
Χο. Τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
Κα. Καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
Χο. Καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυςμαθῆ δ' ὅμως.
Κα. Παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι·
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον, οἲ ἐγὼ ἐγώ·
αὕτη δίπλους λέαινα συγκοιμωμένη
λύκῳ λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει κότῳ·

1156. οὔτι Ven.

(1156) παιών. ἰατρός F.

1157. εἴπερ ἔσται γ' Schütz. In Ven. nulla personarum nota ad vss. 1157 sqq.; ad 1160 sqq. Ch.; a vs. 1164 Cass.

(1158) τοῖςδ'. Αἰγίσθῳ καὶ Κλυταιμνήστρᾳ F. — μέλ. διὰ φροντίδος ἐστὶν F.

1159. τίνος F.

(1159) τοῦτ' ἄχ. αὕτη ἡ λύπη F. — πορσ. δίδοται F.

1160. ἀρὰν C. p. 347. — παρεσκοπεις (η sup. ει) Fl. Ven. παρεσκόπης F.

(1160) ἦ. ὄντως F. — κάρτ'. λίαν F. — παρ. ἔξω βλέπεις ἢ ἔβλεπες F.

(1161) ξυν. ἐνόησα F.

(1162) Ἕλλ. Ἑλληνικήν F. — ἐπ. ἤγ. Ἑλληνικὰ φθέγγομαι F.

1163. δυςμαθῆ F. C.

(1163) Πυθ. οὐ συνῆκα F. — δ'. γάρ F.

1164. παπαί. οἷον Fl. Ven. παπαί· οἷον τὸ πῦρ. F. τόδ' οἷον πῦρ H. Cf. id. ad 452.

(1164) παπ. φεῦ F. — οἷον τό. κοινη Fl. — δέ. γάρ F.

1166. δίπους V. C.

1169. μισθὸν ἐνθήσει Ven. ἐνθήσει (ν post adscriptum) F. ἐνθήσειν κότῳ ἐπ. H.

(1169) μισθ. μνειαν Fl. — κότ. τῇ ὀργῇ αὐτῆς F.

ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
Τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ·
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι·
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
Ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ'· ἐποπτεύσας δέ με
κὰν τοῖςδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
φίλων ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως μάτην·
καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
πτωχός, τάλαινα, λιμοθνὴς ἠνεσχόμην.
Καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ' ἐς τοιάςδε θανασίμους τύχας·
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντεπίξηνον μένει

(1170) θήγ. ἀκουοῦσα F. — φωτί. τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς F. — φάσγ. ξίφος F.
1171. ἀντιτίσασθαι F.
(1171) ἀγ. κομίσεως ἐνθάδε F. — ἀντιτ. ἀντιδοῦναι F.
(1172) τάδε. τὰ ἐσθήματα F.
(1173) μαντ. μαντικά F. — στ. ἤγ. στεφάνους F.
(1174) σὲ μέν. ὦ στολή Fl. πρὸς τὴν ἑαυτῆς ἐσθῆτα τοῦτο λέγει, σχίζουσα τὰ ἑαυτῆς ἱμάτια F.
1175. πεσόντ' ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι (corr. ex ἀμείβομαι) Fl. ἀγαθώ F. ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι Ven.
(1175) ἴτ'. ἔλθετε F. — ἀγ. ἀντὶ τοῦ καλλίω F.
1176. ἀλλήν τιν' Ven.
1177. ἰδού δ' F.
1178. ἐπόπτευσας Fl. ἐποπτεύσας Ven.
(1178) χρ. μαντικήν F. — ἐπώπτευσας· εἶδες F.
1179. μετὰ Fl. μέτα. F. Leg. μ' ἐᾷ.
1180. φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν. Fl. φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν F. Ven.
(1181) φοιτ. μανική F.
(1183) ἐκπρ. ἤγ. φονεύσας F.
1185. δ' ἀντεπίξηνον Fl. ἄντ' ἐπίξηνον Abr. ἀντ' ἐπ. Aur.
(1185) ἀντεπίξηνον· ἐναντίον· διάδοχον ἐμοῦ τῆς ξένης F. — μέν. ἀναμένει F.

θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν·
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάςδε θριγκώσων φίλοις·
ἄξει νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
Τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἳ δ' εἷχον πόλιν
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;
ἰοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν·
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας·
Ἅιδου πύλας δὲ τὰς λέγω προσεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
Χο. *Ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφή,*
γύναι, μακρὰν ἔτεινας· εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου

1186. *φοίνιον* Haupt.
(1186) *κοπ.* *τυφθείσης, σφαγείσης* F.
(1188) *ἄλλ.* *τὸν Ὀρέστην λέγει* F. — *τιμ.* *βοηθός* F.
(1189) *φίτ.* *γέννημα* F. — *ποιν.* *τιμωρὸς, ἐκδικητής* F.
1190. *φυγάς δ' ἀλλή τις* F.
(1191) *κάτ.* *ἐλεύσεται* F.
1192. *ἄξειν νιν* Fl. *ἄξεινιν* F. *ἄξεινἳν* Ven.
(1192) *ὑπτ.* *ἡ ὑπτία κατάκλισις, ἤγ. τὸ νεκρὸν αὐτὸν εἶναι* F.
(1196) *ἀπ.* *ἀπήλλαξαν ἑαυτοὺς τῶν ἐνθάδε* F.
1198. Hunc vs. H. sine causa ante 1192 (*ἄξειν* —) inseruit.
1199. *δὲ τὰς, λέγω,* F. *τάςδ' ἐγὼ* C.
(1201) *ἀσφ.* *ἀτάραχος* F.
(1202) *συμβ.* *συγκλείσω* F.
(1204) *μακρ.* *ἔτ.* *πολλὰ εἴρηκας* F. — *ἐτ.* *ἀληθῶς* F.
1205. *αὐτῆς* Fl. Ven. *αὑτῆς* F. V. C.
(1205) *οἶσθ.* *γινώσκεις* F.

βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
Κα. Οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι· χρόνῳ πλέω.
Χο. Ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.
Κα. Ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
Χο. Ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
Κα. Οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
Χο. Ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
Κα. Ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.
Χο. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
Κα. Φεῦ φεῦ.
Χο. Τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
Κα. Φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
Χο. Καὶ πῶς τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
Κα. Ὅμοιος ἀτμὸς ὥςπερ ἐκ τάφου πρέπει.
Χο. Οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.

1207. *ἄλυξις οὔ. ξένοι χρόνῳ πλέῳ* F. *οὔ ξένοι χρόνω πλεωι* Ven.

(1207) *ἄλ. ἐκφυγή* F. — *ξέν. ὦ* F. — *χρ. ἐν* F. — *πλέῳ. πολλῷ* F.

(1208) *δ'. γάρ* F. — *πρ. τίμιός ἐστίν* F. *τίμιός ἐστι παρ' ἀνθρώποις, φησὶν, ὁ ὕστατος χρόνος· ὅταν γὰρ πρὸς τὸ τέλος ἥκωσι καὶ τὸ βραχὺ ζῆσαι, κέρδος ἡγοῦνται* F. (*Σχ. π.*)

(1209) *φυγ. ἐν* F.

(1210) *ἴσθι. γίνωσκε* F. — *τλ. ἀθλία* F. — *ἀπ'. εἰ καὶ δοκεῖς τολμηρά* F.

1211 sq. Hos vss. Heath transposuit.

(1211) *τῶν εὐδ. τῶν γενναίων καὶ εὐγενῶν* F.

(1212) *εὐκλ. ἐνδόξως* F.

1213. *σῶν τε* Aur.

(1213) *σοῦ· ἕνεκα* F.

1214. *δ' ἔστι* Fl.

(1215) *φεῦ φεῦ. ἀπολοφυρομένη λέγει τοῦτο ἐν τῷ εἰςιέναι· ὀκνεῖ γὰρ εἰςελθεῖν, ὥς τι δεινὸν ὁρῶσα* F. (*Σχ. π.*) V.

(1216) *ἔφ. τὸ φεῦ εἴρηκας* F. *διατί φησι τὸ φεῦ εἰ μὴ ἐκφοβῇ καὶ πῶς λέγεις τὸ φεῦ· ἐκ τούτου γὰρ τὸ ἔφευξας ἐσχημάτισεν* F. (*Σχ. π.*) — *στ. μῖσος ἔστι σοι* F.

1218. *ὄζει. θυμάτων* Fl.

(1218) *ὄζ. ὀσμὴν φέρει* F.

(1220) *Σύρ. ἀπὸ Συρίας* F. — *ἀγλ. ἤτοι λιβανωτόν* F. V. *ὃ λέγεις, φησὶν, οὐκ ἔστι θυμίαμα· νῦν δὲ τεθυμίαται ὁ δόμος* F. (*Σχ. π.*)

Κα. Ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν· ἀρκείτω βίος.
Ἰὼ ξένοι·
οὔτοι δυςοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ·
ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε·
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυςδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ·
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
Χο. Ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.
Κα. Ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς· ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ
δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
Ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἀντρέψειεν· εἰ δὲ δυςτυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν·

(1224) δυς. δυςχεραίνω Fl. F. οὐ δυςχεραίνω, φησίν, ὡς ὄρνις θέλουσα εἰς καλιὰν εἰςελθεῖν καὶ θῆρά τινα φοβουμένη F. (Σχ. π.) V. — θάμν. ἤτοι τὴν ἐν θάμνοις καλιάν F.

(1226) γυνή. ἡ Κλυταιμνήστρα F.

1227. ἀνὴρ τὲ Fl. Ven.

(1227) ἀν. ὁ Αἴγισθος F. — δυςδ. ὁ κακὴν ἔχων γυναῖκα F. — ἀνδρ. τοῦ Ἀγαμέμνονος F.

(1228) ἐπ. φιλιοῦμαι Fl. V. φιλικῶς δίδωμι αὐτοῖς ὥς τινα κλῆρον F.

(1229) θεσφ. ἤγ. τοῦ προμαντευθέντος σοι F.

(1232) ὕστ. ὃ ὕστατον βλέπω F. — τιμ. τιμωροῖς Fl. βοηθοῖς F.

1233. τοῖς ἐμοῖς, τίνειν ὁμοῦ Fl. F.

(1233) τίν. διδόναι, τιμωρίαν δηλονότι F.

(1234) δουλ. ἕνεκα F. — εὐμ. λέγω F. εὐκόλου· εὐχείρωτοι γὰρ οἱ δοῦλοι F.

(1235) In F. adscr. ὡραϊσμός.

1236. ἂν τρέψειεν Pors.

(1236) σκ. ἤτοι καὶ μικρόν τι συμβὰν μεταβαλεῖ. In Ven. adscr. σῆ.

1237. ὤλεσεν Inc.

(1237) In Ven. adscr. ὅ

καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

Χο. *Τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ*
πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδείκτων δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
μηκέτι δ' εἰςέλθῃς τάδε φωνῶν.
Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου,
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει·
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινὰς θανάτων ἐπικρανεῖ,
τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;

Αγ. *Ὤμοι πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.*

(1238) In Ven. adscr. *λον*. Cf. (1237).

1239. — *Εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν κεῖσθαι· τὰ δὲ κῶλά εἰσιν ἀναπαιστικὰ ιβ', ὧν τὸ ϛ' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ* V. — *Σύστ. κῶλ. ιβ'* F. *Σύστ. κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων ἀναπαιστικῶν ιβ', ὧν τὸ ϛ' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος* F. (*Ἡμ.*)

1240. *βροτοῖσιν* De P. — *δακτυλόδεικτον* Cas.

(1240) *δακτ. οὐδὲ τῷ δακτύλῳ τίς παραδεικνὺς αὐτῷ τὸν μόρον ἀποστήσει τοῦ οἴκου. οὐ γάρ ποτέ τι τοιοῦτον ὑποπτεύσει* F. (*Σχ. π.*)

1242. *δ' εἰςέλθῃς τάδε* Fl. F. Ven. *μηκέτ' ἐςέλθῃς* H.

1244. *Πριάμου διὰ παντός* H.

(1244) *μάκ. οἱ θεοί* F.

(1245) *ἱκ. ἦγ. ἦλθεν* F.

(1246) *πρ. ἤτοι τῆς Ἰφιγενείας* F. — *αἷμ'. φόνον* F. — *ἀπ. ἀποδώσει* F.

1248. *ἐπικραίνει*, H.

(1248) *ἐπ. τελέσει* F.

1249. *τίς ποτ' ἂν* Abr. H.

(1249) *ἀσ. ἀπαθεῖ. ἐκτὸς γὰρ πάθους τὸ θεῖον* F.

(1250) *δαίμ. θεῷ* F. — *φῦν. γεννηθῆναι, εἰ οὕτω συμβαίνει τὰ πράγματα* F.

1251. — *Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας καὶ μονοστροφικῆς· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ξδ', ὧν ὁ β' καὶ δ' καὶ ε' τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί· οἱ*

Χο. Σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
Αγ. Ὤμοι μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.
Χο. Τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
Ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
Χο. Ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
Χο. Ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει.
Χο. Κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαι τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
Χο. Ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς

δὲ λοιποὶ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ὧν τελευταῖος ἔργον δικαίας τέκτονος· τάδ' ὧδ' ἔχει. V. — *Ἀμοιβαῖοι οὗτοι στίχοι εἰσὶν κθ'· ὧν ὁ δεύτερος, δ' καὶ ε' τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, οἱ δὲ λοιποὶ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ὧν τελευταῖος τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. Ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς* F. (*Ἡμ.*)

1252. *σῖγα* Fl. F. Ven.

(1252) *σῖγ. σιωπηλῶς ἔχε* F. — *ἀϋτ. βοᾷ* F. — *οὐτ. τετρωμένος* F.

1254. *τοὖργον εἰργᾶσθαι* Fl. *τοὖργον εἰργᾶσθαι* Ven. F. — *οἰμώγμασιν* Fl.

1254. — *Σῆ. πεντεκαίδεκά εἰσιν οἱ τοῦ τραγικοῦ χοροῦ ὑποκριταί· καὶ ἕκαστος αὐτῶν δίστιχον γνώμην λέγει· εἰπόντων δὲ τῶν ιβ', πρὶν καὶ τοὺς πεντεκαίδεκα εἰπεῖν προλαβοῦσα ἐξῆλθεν ἡ Κλυταιμνήστρα. ἀμίμητον γάρ, μετὰ τὸ πάντας εἰπεῖν τὰς οἰκείας γνώμας ὥςπερ ἀπὸ συνθήματός τινος τότε ἐξελθεῖν τὴν γυναῖκα. ἐπίτηδες δὲ τὴν διακοπὴν ἐποίησεν ὁ ποιητής, δυοῖν στοχαζόμενος, μήτε αἰσχρὰν θέλων ποιῆσαι τὴν κρίσιν τῶν ὑπηκόων προεμένων τὸν βασιλέα, μήτε ἐπικίνδυνον τὴν πρᾶξιν προπετῶς εἰςιόντων εἰς τὰ βασίλεια. Εἰσὶ δὲ οἳ ἕκαστον ὀκτάστιχον ἑνός φασιν εἶναι στίχου τοῦ χοροῦ, ἵνα τρεῖς ὄντες οἱ στίχοι ἀνὰ τεσσάρων διστίχων εἴπωσιν. εἰς τρεῖς γὰρ στίχους διαιρεῖται ὁ χορὸς ιε' ὢν ὑποκριτῶν* F. (*Σχ. π.*).

(1254) *εἰργ. γεγονέναι* F. — *οἰμ. ἐν* F.

1255. *ἅν* H.

(1255) *κοιν. εἰς κοινὸν λέξωμεν* F. — *ἀσφ. βέβαια* F.

(1257) *ἀστ. τοῖς πολίταις* F.

(1258) *ὅπ. λίαν* F.

(1259) *σὺν νεορρ. ἤγ. ἰδόντας τὸ νεόρρυτον ξίφος* F.

(1260) *τοιούτ. κοινὴ* Fl. In F. suprascr. ∟ — *γν. ἤγ. γνώμης* F.

(1261) *ἀκμή. ἤγ. καιρός ἐστι μὴ μέλλειν* F.

(1262) *φρ. προκατασκευάζουσιν* F.

τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
Χο. Χρονίζομεν γάρ· οἳ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδον πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
Χο. Οὐκ οἶδα βουλῆς ἥςτινος τυχὼν λέγω·
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
Χο. Κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυςμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
Χο. Ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖςδ' ἡγουμένοις;
Χο. Ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
Χο. Ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

(1263) τυρ. βασιλείας F. — πρ. ἤγ. ὡς καθέξοντες τὴν τυραννίδα F.
1264. οἱ δὲ, μελλούσης Fl. F. οἱ δὲ τῆς μελλούσης Ven.
(1264) χρ. βραδύνομεν F. — μελλούσης. τυραννίδος δηλονότι F.
[1264] TRYPH. *de trop.* (Mus. Crit. Cantabr. I p. 49): λέγεται ὀνοματοποιΐα — κατὰ παρονομασίαν, Χρυσῶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ· οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ Μελλῶ· χρονίζομεν ὧδε, τῆς μελλοῦς χάριν. — MANUEL MOSCHOP. *Opusc.* p. 78: καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ὠνόμασται· χρονίζομεν ὧδε, τῆς μελλοῦς χάριν.
1265. πέδοι H.
(1265) οὐ καθ. οὐχ ἡσυχάζουσιν, ἀλλ' ἐνεργοῦσιν F.
(1266) οὐκ οἶδα, φησὶν, ποίαν εἰπὼν βουλὴν ἐπιτύχω· κἂν γὰρ βουλεύσωμαι, πρᾶξαι οὐ δύναμαι. ἀνήνυτος δὲ δίχα πράξεως ἡ βουλή F. (Σχ. π.)
1267. δρῶντος ἐστὶ Fl. F.
(1267) τοῦ δρ. ἤγ. ὁ δυνάμενος δρᾶσαι, ἐκεῖνος καὶ βουλευέτω F.
(1268) τοιοῦτ. κοινη Fl. In F. suprascr. L.
1270. τείνοντες C.
(1270) κτείν. ἤγ. τρόπον τινὰ τῷ θανάτῳ παραδιδόντες τὴν ζωὴν ἡμῶν F. — ὑπ. ἤγ. ὑποταγῶμεν F.
(1271) κατ. ἤγ. τοῖς αἰσχύνουσι τοὺς δόμους ἄρχουσιν F.
(1272) ἀν. ὑπομονητόν F.
(1273) πεπ. ὡριμωτέρα, γλυκυτέρα (ἢ τοῦ θανάτου add. F.) Fl. F. V. ἡδύτερός ἐστι (ἐ. om. Fl. V.), φησὶν, ὁ θάνατος ὁ ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν (ὁ ὑπ. τ. δ. om. Fl.) τῆς τυραννίδος F. (Σχ. π.) Fl. V.
(1274) οἰμ. ἐνταῦθα τὸ ἀνδρὸς σύναπτε F.
(1275) μαντ. στοχασόμεθα τὸν ἐκείνου θάνατον F.

Χο. Σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
Χο. Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς 'Ατρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
Κλ. Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι·
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
'Εμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις·

(1276) σάφ'. σαφῶς F. — μυθ. λέγειν F.

(1277) τοπ. ὑπονοεῖν F. — σάφ'. φανερῶς F. — δίχ. κεχωρισμένον ἐστίν F.

(1278) ἐπ. ἐπαινοῦμεν διαφόρως ταύτην (τὴν add. F.) γνώμην, τὸ μαθεῖν ἐν οἵα (οἵᾳ V.) ἐστι (ἐστὶν V.) καταστάσει ὁ βασιλεύς F. (Σχ. π.) V. — πάντ. ἐκ πάντος τρόπου F. — πλ. πλήρης γίνομαι F.

(1279) τρ. φανερῶς F. — εἰδ. γνῶναι F. — κυρ. ὑπάρχοντα F.

1280. πάροιθεν Fl. F.

1280. — Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλλήκτων (sic) λε', ὧν τελευταῖος ἔργον δικαίας τέκτονος· τάδ' ὧδ' ἔχει· ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. F. (Σχ. π.)

(1281) τάν. οὐκ ἐρυθριάσω τῶν εὐκαίρως προειρημένων τἀναντία εἰπεῖν F.

(1282) πορσ. διδούς F.

(1283) πημ. τιμωρίαν F. — ἀρκ. ἄφυκτον F. V.

1284. φρίξειεν Ven. — κρείσσον' Haupt.

(1284) φρ. ποιήσει δίκην φραγμοῦ εἰ μὴ μετ' ἀπάτης F. — (1282 sqq.): πῶς τοῖς ἐχθροῖς, φησιν, ἐπηρεάσαι τίς δύναται, ὅταν φίλοι δοκῶσιν, εἰ μὴ δι' ἀπάτης. τὸ δὲ ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος τοῦτο σημαίνειν βούλεται, ὅτι ὁ φιλικῶς ὑπερχόμενος τινὰ καὶ ἀπατῆσαι βουλόμενος, εἰς ἄφυκτον φραγμὸν ἐμπλέκει αὐτὸν τῆς ἀπάτης, ὡς μὴ δύνασθαι ὑπερβαλέσθαι αὐτόν. τροπικῶς δὲ ταῦτα λέγει συνήθως F. (Σχ. π.)

(1285) οὐκ ἀφρ. ἀλλὰ μελετώμενος πάλαι F.

1286. νείκης Heath.

(1286) ἦλθε. ἀγών F. — σὺν χρ. ἤγ. διὰ χρόνου F.

1287. ἔπεσ' Fl.

(1287) ἔπ. ἔτυψα F. — ἐξ. τετελεσμένοις F.

οὕτω δ' ἔπραξα — καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι —
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνασθαι μόρον.
Ἄπειρον ἀμφίβληστρον ὥςπερ ἰχθύων
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν·
παίω δέ νιν δίς, κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα, καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
Οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών,
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότῳ
γᾶν, εἰ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
Ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι·
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥςτ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν·

(1288) *ἔπρ. ἐποίησα* F.

(1289) *οὐ φεύγω, φησίν, οὐδὲ τὴν πρᾶξιν ἀρνοῦμαι. οὕτως αὐτὸν ἐφόνευσα, ὡς μήτε δύνασθαι φεύγειν μήτε ἀμύνασθαι* F. (*Σχ. π.*)

(1290) *ἄπ. ἄτρητον* F. — *ἀμφ. δίκτυον* F.

(1291) *περ. περιβάλλω* F. — *πλ. ἤγ. πολυτελὲς ἱμάτιον* F.

(1292) *παίω. ὦ μιαρωτάτη* F. — *νιν. αὐτόν* F. — *οἰμ. στεναγμοῖς* F.

(1293) *μεθ. ἐξήπλωσεν* F.

1295. *Διὸς* Eng.

(1296) *αὑτοῦ* Schütz. — *ὁρμ. μετὰ ὁρμῆς ἐκβάλλει* F.

(1297) *κἀκφ. ἐκπέμπων* F. — *ὀξ. σφοδράν* F.

(1298) *ἐρ. μελαίνῃ* F. — *ψακ. σταλαγμῷ* F. — *φοιν. φονικῆς* F.

1299. *διοςδότῳ* Pors.

(1299) *ἧσσ. ἔλαττον* F. — *νότ. ὑετῷ μετὰ νότου γεγενημένῳ* F.

1300. *γᾶν εἰ* Fl. Ven. *γαν* (*η* sup.) F. *γάνει* Pors.

(1300) *σπ. καιρὸς σπόρου ἐστίν* F. — *κάλ. ἁπλῶς παντὸς σπέρματος* F. — *λοχ. τοῖς γεννήμασιν· τῇ ἐκφύσει τῶν καρπῶν* F.

(1301) *ὧδ'. οὕτως* F. — *ἐχ. τούτων* F. — *πρ. ἤγ. πρεσβῦται* F.

1302. *ἐγὼ δ'* Fl.

(1302) *ἐπεύχομαι χαίρειν ὑμᾶς, ἢ καυχῶμαι δηλονότι χαίρειν* F. (*Σχ. π.*)

(1304) *δικ. ἤγ. δίκαιον ἦν, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ δίκαιον* F.

τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
Χο. Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
Κλ. Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω — σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
ὅμοιον —· οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον, δικαίας τέκτονος· τάδ' ὧδ' ἔχει.
Χο. Τί κακόν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς
ἐδανὸν ἢ ποτὸν πασαμένα ῥυσᾶς
ἐξ ἁλὸς ὀρώμενον τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀρὰς
ἀπέδικες ἀπέταμες;

(1305) τοσ. ἤγ. ἐν φόνῳ πλήσας κρατῆρα ὁ Ἀγαμέμνων, αὐτὸς πρῶτος ἐλθὼν πίνει F. (Σχ. π.)

(1307) θρ. εἶ δηλονότι F.

(1308) κομπ. μεγαλαυχεῖς F.

(1309) ἀφρ. ἀνοήτου F.

(1310) ἀτρ. ἀφόβῳ F.

1313. χερὸς ἔργον Fl.

1315. — Στροφὴ χοροῦ ἐκ κώλων ἀντισπαστικῶν ε'· ὧν τὸ α' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ δ' ὅμοιον, τὸ ε' ὅμοιον V. — Στρ. κώλ. ε' F. Ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν ε', ἐν οἷς εἰσὶ καὶ πεντασύλλαβοι πόδες, εἰ βούλει· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλαῖ συνήθως. F. (Ἡμ.)

(1315) χθ. ἐκ τῆς γῆς τραφέν F. — ἐδ. βρωτόν Fl. βρώσιμον. ἀπὸ τοῦ ἔδω F.

1316. ἑδανὸν Ven. V. C. ἐδανὸν Fl. F. — ῥυσᾶς (η sup.) F. ῥυτᾶς St.

(1316) πασ. ἤγ. πιοῦσα F. — ῥυσ. γηραιᾶς Fl. F.

[1316] Hes. ἐδανά· ἐδώδιμα, βρώσιμα. ἐδανοῖς· βρωσίμοις. Αἰσχύλος.

1317. ὅρμενον Abr.

(1317) ὀρώμ. κινηθέν, γεγονός F. — ἐπεύθου. ἔμαθες F. — θύος. θῦμα F. — (1315 sqq.): τί κακόν, ὦ γύναι, ἐδεστόν, ἤγ. βρώσιμον, ἢ πόσιμον κτησαμένη ἐκ θαλάσσης ὁρμώμενον, ἔμαθες τοιαῦτα ποιεῖν θύματα F. (Σχ. π.)

(1318) ἀπ. ἀπέρριψας, οὐδὲν ἡγήσω τὰς τοῦ δήμου ἀράς F.

ἄπολις δ' ἔσῃ μῖσος ὄμβριμον ἀστοῖς.
Κλ. Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν, ὡςπερεὶ βοτοῦ, μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν
ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων τε λημμάτων.
Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆςδε χρὴ σ'ἀνδρηλατεῖν
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ· λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός,
γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

1319. *ἀπόπολις* H.

(1319) *ὄμβρ. ἦγ. μέγα* F.

1320. — *Ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι ιδ'* V. — *Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιδ'· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος* F. (*Ἡμ.*)

(1320) *δικ. κρίνεις* F.

(1321) *ἀστ. τῶν πολιτῶν* F.

1322. *οὐδὲν* (corr. ex *οὐ σν*) Fl.

(1322) *τόδ'. κατὰ τοῦτο* F. — *ἀνδρ. τῷ Ἀγαμέμνονι* F. — *οὐδ. τόδ'. κατ' οὐδὲν μεμφόμενος τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι τὴν ἐμὴν θυγατέρα Ἰφιγένειαν ἔκτεινεν ὡς πλούσιος ποιμήν, πολλὰ ἔχων θρέμματα, θύσειεν ἐξ αὐτῶν ἕν.* F. (*Σχ. π.*)

1323. *ὥσπερὰ* Fl.

(1324) *φλ. πληθυνόντων* Fl. V. *αὐξομένων* F.

1325. *αὑτοῦ* Fl. F. Ven. *αὐτοῦ* V. C.

1326. *ἐπωδὴν* Ven. — *τε λημμάτων* Fl. F. Ven. *δημάτων* C.

(1326) *ἐπ. μειλικτικήν, καταπαυστικήν* F.

1327. *χρῆν* Pors.

(1330) *ἀναγκαίως ἀπειλεῖ, ἵνα ἐκεῖνοι τὸ ἀμφίβολον τῆς μάχης φυλάξωνται* F. (*Σχ. π.*) V.

1332. *δὲ* in Fl. post insertum.

Χο. Μεγαλόμητις εἶ περίφρονα δ'
ἔλακες, ὥςπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ
φρὴν ἐπιμαίνεται· λῖπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὖ πρέπει·
ἀτίετον ἔτι σέ χρὴ
στερομέναν φίλων τύμμα τύμμα τίσαι.
Κλ. Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην
Ἄτην, Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι Φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμὰς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους·

1334. — Ἀντ. ἔχουσα κῶλα ε', ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς ἀντισπαστικοῖς V. — Ἀντ. κῶλ. ε' F. Ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς· καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ὁμοίων ε'· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος F. (Ἡμ.)

(1334) μεγ. μεγαλόβουλος F. — περ. ὑπέρφρονα F.

1335. τύχᾳ (η sup.) F.

(1335) ἔλ. εἶπες F.

1336. λίπος Fl. — | αἵματος εὐπρέπειαν τίετον. ἔτι σε χρὴ | Fl. εὐπρέπει F. εὐπρέπειαν — τίετον Ven. ἐμπρέπει C.

(1336) λῖπ. ἤγ. τὸ αἷμα F. — ἐπ' ὀμμ. ἐπὶ τοῦ προσώπου F.

1337. ἀτίετον F. — σέ V. C.

(1337) ἀτ. ἀτιμώρητον ἔτι F.

1338. τ. τύμματι Is. Voss. — τῖσαι Pors.

(1338) τίσ. ἀποδοῦναι F. — (1335 sqq.): μαίνεταί σου ἡ φρὴν ὥςτε ἀπολέσθαι ἐφ' ᾧ δέδρακας. ἐπίκειται δέ σου τῷ προςώπῳ καθαρὸν τὸ αἷμα, ὥςτε τὸν φονεύοντά σε μὴ ἐγκαλεῖσθαι F. (Σχ. π.)

1339. — Ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι ιζ' V. — Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιζ'· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος F. (Ἡμ.)

(1339) τήνδ'. ἣν ὄμνυμί σοι F. — ἀκ. ἀντὶ τοῦ ἄκουσον F.

(1340) τέλ. ἤγ. τὴν τελεσθεῖσαν νῦν δικαίως F.

1342. ἐμπατεῖν V. C.

(1342) οὔ. ἤγ. οὐ φοβοῦμαι F.

1343. ἐμῆς Pors.

(1343) αἴθῃ. ἤγ. θυσίας ποιῇ F.

1345. θράσους | κεῖται, Fl. Ven. V. θράσους. C.

(1345) ἀσπ. βοήθεια F.

κεῖται γυναικὸς τῆςδε λυμαντήριος
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἱστοτριβής· ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
Χο. Φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,

(1346) *τῆςδε.* *τῆς Κασάνδρας* F. — *λυμ.* *τιμωρός* F.

(1347) *Χρ.* *οὗτος γὰρ μέλλει καταβαλεῖν ἀπ' αὐτῆς ἃ περὶ τὸ σῶμα αὐτῆς περίκειται χρυσία* F.

(1348) *ἥ τ'.* *ἀπὸ κοινοῦ τὸ κεῖται* F.

1351. *ἱσοτρίβης* De P.

(1351) *ἱστ.* *ἡ περὶ τὸν ἱστὸν τῆς νεὼς συνοῦσα αὐτῷ* F. — *ἐπρ.* *αὐτή τε καὶ Ἀγαμέμνων* F.

(1352) *οὕτως.* *ἀπέθανεν, ὡς ἤκουσας* F. Adscr. *σῆ.*

[1353] Tzetz. *ad Lycophr.* vs. 426: *κοίτου κύκνον*] *τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ γηραιὸν καὶ μαντικόν· καὶ γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι τὴν ἑαυτῶν τελευτήν, καὶ λιγυρώτατον τότε ᾄδουσι μέλος, ὥς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος λέγων· κύκνου δίκην, τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. Τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐστιν.*

(1354) *φιλ.* *ἡ* (om. V.) *ἐκ ψυχῆς φιλουμένη* (*τῷ Ἀγαμέμνονι* add. V.) F. V.

1355. *παροψώνημα* Cas.

(1355) *παρ.* *τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν* Fl. V. *ἥγ.* *τρυφήν* F.

1356. — *Εἴσθεσις διπλῆς μονοστρόφους ἔχουσα τὰς περιόδους· οὐ γὰρ ἔχει ἀντιστροφήν. Καὶ εἰσι τοῦ μὲν χοροῦ τὰ κῶλα χοριαμβικά, τοῦ δὲ ἑτέρου προςώπου ἀναπαιστικά. Εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς κῶλα χοριαμβικὰ ιδ', δίμετρα καὶ τρίμετρα καταληκτικὰ καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα· μετὰ δὲ τὸ ζ' κῶλον κώλου τμῆμα τὸ Ἰώ* V. — *Στρ. κώλ. ιδ'* F. *Αἱ συστηματικαὶ αὗται πᾶσαι περίοδοι καλοῦνται ἀλλοιόστροφοι· εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τῶν στροφῶν κῶλα χοριαμβικά, τὰ δὲ τῶν συστημάτων τῶν μεταξὺ ἀναπαιστικά· ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι πάσαις παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει διπλαῖ δύο ἔξω νενευκυῖαι συνήθως* F. (*Ἡμ.*)

(1356) *τίς.* *μοῖρα* F. — *τάχ.* *μόλοι* F. — *περ.* *περισσὰς ὀδύνας φέρουσα* F.

μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου
καὶ πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί;
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Ἰὼ παρανόμους Ἑλένα
μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ·
νῦν δὲ τελείαν πολύμναστον
ἐπηνθίσω δι' αἷμ' ἄνιπτον·
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.
Κλ. *Μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου*
τοῖςδε βαρυνθείς,

1357. *μήδὲ* Fl. Ven. *μὴ δὲ* F.
(1357) *δεμν.* *ἐν τοῖς δεμνίοις φυλάττουσα* F.
1358. *ἐφ' ἡμῖν* H.
1359. *ὕπνον* Fl. (corr. ex *ὕμνον*).
(1359) *ἀτ.* *οὐ τὸν συνήθη ὕπνον αἰτεῖ, ἀλλὰ τὸν θάνατον* F.
1361. *διὰ* F.
(1361) *γυν.* *διὰ* F.
1363. *ἰὼ ἰὼ παράνους* H. — *ἐλένα* (*η* sup.) F.
1365. *ὀλέσας* Fl. Ven.
(1365) *ὑπὸ Τρ.* *ἐν τῷ ἀκολουθῆσαι τῷ Πάριδι* F.
1366. *πολυμναστον* (*η* sup.) F. (in fine vs. adscr. sed deletum *ἐπηνθίσω*.)
(1366) *τελ.* *οἰζύν, ταλαιπωρίαν* F.
(1367) *ἐπ.* *ἐκαρπώσω* F. — *αἷμ'.* *τὸ τῶν Τρώων ἀκάθαρτον διὰ τὴν αὐτῶν παρανομίαν* F.
(1368) *ἅτις* Fr. *ἥτ.* *διὰ τὸ ἀεὶ ἄνθρωπον ἀναιρεῖσθαι ἐν τοῖς οἴκοις* F.
1369. *οἰζύς:* Fl. *οϊζύς* F. V. C.
(1369) *ἐρίδμ.* *ἔριδος* F. — *οϊζ.* *φθορά* F.
1370. — *Ἀναπαιστικὰ κῶλα ς', ὧν τὸ β' μὲν μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ς' ἑφθημιμερές* V. — *Σύστημα κατὰ περικοπὴν κώλων ς'· ἀναπαιστικὰ κῶλα ς'· εἶτα παράγραφος.* F. (*Σχ. π.*)
(1371) *τοῖςδε.* *μονόμετρον* Fl.

μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

Χο. *Δαῖμον, ὃς ἐμπίπτεις δώμασι καὶ διφυ-*
-εῖσι Τανταλίδαισιν,
κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδίᾳ δηκτὸν ἐμοὶ κρατύνεις·
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐκνόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται.

Κλ. *Νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην,*

1372. μὴδ' Fl. Ven.

1374. ὀλέσα | σ' ἀξύστατον F. ὀλέσασ', C.

(1375) ἄλγ. τὸ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα F.

1376. ἐμπίτνεις C. — διφυί | οισι H.

1376. — Στρ. ἑτέρα κώλ. χοριαμβικῶν ζ'· εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ τρίμετρα, καταληκτικὰ καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα V. — Στρ. ἑτέρα κώλ. ζ'. Χορ. κῶλα ζ'· εἶτα παράγραφος F. (Σχ. π.)

(1376) διφυεῖσι. ἢ (om. V.) Ἀτρεῖ καὶ Θυέστῃ, ἢ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ F. V.

1377. Ταντταλίδεσιν Fl. Ven.

1378. κράτος τ' ἰσ. H.

(1378) γυν. Κλυταιμνήστραν καὶ Ἑλένην (V. genitivos ponit) λέγει, αἳ κατὰ φαυλότητα ἴσας τὰς ψυχὰς ἔχουσιν F. V.

1379. καρδιόδηκτον Abr.

(1379) καρδ. ἤγ. δάκνον τὴν καρδίαν μου F. — κρ. ἐπιφέρεις F.

1380. δίκαν (η sup.) F. — μοι del. H.

1381. ἐκνόμως Fl.

(1381) κόρ. ὡς κόραξ ἐσθίων νεκρὸν (νεκρῶν V.) σῶμα βοᾷ, οὕτω καὶ ὁ δαίμων ἐκνόμως δικάσει, παρὰ τὸ δίκαιον. F. V.

1382. ἐπεύχεται φόνῳ Schütz. ἐπ. δόμοις Batl. ἐπ. μύσος H.

(1382) ἐπ. καυχᾶται F.

1383. — Ἀναπαιστικὰ ὅμοια τοῖς προῤῥηθεῖσιν ἓξ V. — Σύστημα ἕτερον κώλων ς'. Ἀναπ. ὅμ. τ. πρ. κῶλα ς'· εἶτα παράγραφος F. (Σχ. π.)

(1383) νῦν ἔτυχες τοῦ ὀρθοῦ λόγου F.

τὸν τριπάχυιον
δαίμονα γέννας τῆςδε κικλήσκων·
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρει τρέφεται πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος νέος ἰχώρ.
Χο. Ἦ μέγαν οἴκοις τοῖςδε
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς·
φεῦ φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
ἰώ, ἰὴ διαὶ Διὸς
παναιτίου πανεργέτα.

1384. τριπάχυντον H.

(1385) γένν. γενεᾶς F. — κικλ. καλῶν F. διὰ τὸ εἰς τὸν δαίμονα ἀποτείνεσθαι τὸν παλαιόν· ἐκεῖνος γὰρ αἴτιος καὶ τοῦ φόνου τούτου F. (Σχ. π.)

(1386) αἱμ. αἵματα λείχων, φόνων ἐπιθυμῶν F.

1387. νείρῃ Cas. νείρᾳ Well. — τρέφεται πρὶν Fl. V. τρέφεται, πρὶν C. — καταλῆξαι, V. καταλῆξαι C.

1388. ἄχος νέος Fl. V. ἄχος, νέος C.

(1388) ἰχ. ἧγ. φόνος F.

1389. Leg. ἦ μέγαν εὖ μελάθροις —.

1389. — Ἑτέρα στρ. κώλ. χορ. ιε'· εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ τρίμετρα, καταληκτικὰ καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἡμιόλια· μετὰ δὲ τὸν η' καὶ ιβ' κώλων τμήματα. V. — Στρ. ἑτέρα κώλ. η'. Χορ. κῶλα ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσιν η'· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλαῖ. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφήν F. (Σχ. π.)

(1390) βαρ. βαρύοργον F. — αἰν. ἀποδέχῃ καὶ συμπράττεις αὐτῷ F.

(1391) ἀτη- ἀντὶ μιᾶς F.

1392. τύχας (η sup.) F.

(1392) ἀκ. αἰνεῖς F.

(1393) διαί. διά F.

1394. πανεργέτα (ου sup. α) F.

(1394) πανεργ. τοῦ πᾶν ἐργαζομένου F.

[1394] Christ. Pat. 1465: ὦ παῖ παναιτίου Θεοῦ παντεργάτα,
τί γὰρ τελεῖται τοῖς βροτοῖς ἄνευ σέθεν;
τί δ' οὐ θεόκραντόν γε τῶνδ' ἐστίν; ἰώ,
ἰώ, ἰώ,
ὦ βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
ὦ Θεέ μου, Θεέ μου, πῶς σε καλέσω;

Τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

Ἰώ, ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
ὤμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
Κλ. *Αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν·*
μηδ' ἐπιλεχθῇς
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον·

φρενὸς ἐκ φιλίας τί σοί ποτ' ἄρ' ᾄσω;
κεῖσαι γὰρ ὑφάσμασι τοῖσδ' εἰλιγμένος.

(1396) *θεόκρ.* ἐκ θεοῦ τελεσθὲν F.

1397. — *Σύστημα ἕτερον κώλ. θ'. Ἀναπ. κῶλα θ'· εἶτα παράγραφος καὶ διπλαῖ· ἔχει γὰρ καὶ ἕτερον ὅμοιον σύστημα* F. (*Σχ. π.*)

(1397) *βασ.* ὦ Ἀγαμεμνον F. Adscr. *ἡμιχ.*

(1399) *φιλ.* φιλικῆς F.

(1400) *ἀρ.* ἤγ. ἀσθενεῖ ἢ λεπτῷ καὶ ἀραχνώδει. καταγελάστως F.

1402. *ὤμοι μοι* Fl. *ὤμοι μοι* Ven. F. *ᾤμοι μοι* V. C. — *κοίταν* (*η* sup.) F. — *τάνδ'* Fl. *τᾶνδ'* Ven.

(1402) *ἀνελεύθερα.* ἀνελευθέρως, δουλικῶς F.

1403. In F. ante *μόρῳ* lacuna est.

(1403) *μόρ.* ἰαμβικὸν F.

(1404) *βελ.* ξίφει F.

1405. *τοὔργον* Fl. V. C. *τοὖργον* F. Ven.

1405. — *Ἀναπ. κῶλα η', ὧν τὸ β' καὶ ζ' μονόμετρα, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ η' ἐφθημιμερές* V. — *Σύστημα ἕτερον κώλ. η'. Ἀναπ. κῶλα ὅμοια η'· εἶτα παράγραφος* F. (*Σχ. π.*)

1406. *μήδ'* Fl. F. Ven. — *ἐπϊλεχθῆς* Ven. *μηδ' ἐπιλεχθῇς** V. C. Leg. *μηδ' ἐπιδεχθῇς.*

(1406—1410) *μὴ νόμιζε ἐμὲ εἶναι, φησίν, ἄλοχον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ φανὲν εἴδωλον τοῦ τιμωρητικοῦ δαίμονος, ὁμοιωθὲν ἐμοί, ἀπήτησε τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν φόνον τοῦ Ἀτρέως τοῦ θοινήσαντος τὸν Θυέστην καὶ οἱονεὶ εὐωχίαν ποιήσαντος τὰ ἐκείνου τέκνα* F. (*Σχ. π.*)

φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτισεν
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Χο. Ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ
τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
Βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προςβαίνων
πάχνα κουροβόρῳ παρέξει.

Ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
Ὤμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

1413. — Στρ. ἑτέρα κώλ. ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι χοριαμβικῶν η' V. — Ἀντ. κώλ. η'. Ἡ ἀντ. αὕτη κώλ. ἐστὶν η' ὁμοίων (om. τοῖς) τῆς ἄνω ῥηθείσης στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ ἦ μέγαν οἴκοις· εἶτα παράγραφος F. (Σχ. π.)

1419. προβαίνων C.

1420. πάχνᾳ H.

1421. — Ἀνατ. κῶλα ζ', ὧν τὸ β' μὲν καὶ ζ' ἐφθημιμερές, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· ὧν προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον V. — Σύστ. ἕτερον κώλ. θ'. Ἀναπ. ὅμοια τῷ ἄνω συστήματι κῶλα θ'· εἶτα παράγραφος F. (Σχ. π.)

(1421) βασ. ὦ F. Adscr. ἡμιχ. in F. & Ven.

1426. τᾶνδ' Ven;

(1427) μόρ. ἰαμβικόν F. (lacuna ante μόρ. ut 1403).

Κλ. Οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι·
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ',
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν,
τὴν πολύκλαυτόν τ' Ἰφιγένειαν
ἀνάξια δράσας ἄξια πάσχων,
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.
Χο. Ἀμηχανῶ φροντίδων στερηθεὶς
εὐπάλαμνον μέριμναν
ὅπᾳ τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου·
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναις μοῖρα.

Ἰὼ γᾶ, γᾶ, εἴθε μ' ἐδέξω

1429. — *Ἀναπ. κῶλα θ', ὧν τὸ β' μὲν μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ θ' ἐφθημιμερές* V. — *Σύστ. ἕτερον κώλ. θ'. Ἀναπ. κῶλα θ'· εἶτα παράγραφος* F. (*Σχ. π.*)

1435. *ἄξια* H.

1439. In Fl. Ven. F. nulla ante ὅπα interpunctio.

1439. — *Στρ. ἑτέρα κώλ. ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι χοριαμβικῶν ζ'* V. — *Στρ. ἑτέρα κώλ. ζ'. Χορ. κῶλα δμ. τ. ῥηθ. ζ'· εἶτα παράγραφος καὶ διπλαῖ· ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφήν.* F. (*Σχ. π.*)

1440. *εὐπάλαμον* Pors.

1441. ὅπα (η sup.) F.

1444. *δίκᾳ* (η sup.) F. *δίκα* (η sup.) Ven. Leg. *Δίκῃ δ' ἐπ' ἄλλο πρ. ᾶορ θήγει βλάβης*—.

1445. *θηγάναισι* De P.

1446. *γᾶ γᾶ* (dupl. η sup.) F. — *εἴθ' ἔμ'* Fl. Ven.

1446. — *Ἀναπ. κῶλα ι', ὧν τὸ α', τὸ γ' καὶ τὸ ς' καὶ τὸ θ' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ι' ἐφθημιμερές* V. — *Σύστ. κώλ. ι'. Ἀναπ. κῶλα ι'· εἶτα παράγραφος* F. (*Σχ. π.*)

πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι
τλήσῃ, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὑτῆς
ἀποκωκῦσαι ψυχὴν, ἄχαριν
χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

Τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
σὺν δακρύοιν ἰάπτων
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;
Κλ. *Οὐ σὲ προςήκει τὸ μέλημα λέγειν*
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν

1448. *δρύτας·* cf. [1448] — *χαμεῦναν* (*η* sup.) F.

[1448] Ετym. M. p. 288, 5: *δροίτη· ἡ πύελος· ὁ δὲ Αἰτωλός φησι τὴν σκάφην, ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη· Παρθένιος δὲ τὴν σορὸν, καὶ Αἰσχύλος.* — Eust. *ad Od.* XII, 357 p. 1726, 11: *δρύτη, φασὶ, πύελος κυρίως ἡ ξυλίνη, ὡς ἀπὸ δρυός· ἧς ἡ χρῆσις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν 'Αγαμέμνονι. Εἰ δὲ διὰ διφθόγγου γράφεται ἡ δροίτη ἐκεῖ διὰ τὸν οἶτον, οὐ κωλύει τοῦτο τὴν ῥηθεῖσαν ἑρμηνείαν αὐτῆς· συγκέκοπται γὰρ ἐκ τοῦ δρυοίτη, ἵνα ᾖ κυρίως δροίτη πύελος ἢ λάρναξ ἐπὶ τεθνεῶσιν.*

1450. *ἢ* Fl. Ven. V. C. *ἦ* F.

1451. *τλήσῃ* F. V. C. *τλήσῃ* Fl. Ven. — *αὐτῆς* F. Ven. V. *αὐτῆς,* Fl. C.

(1451) *τλ. ἔτλης* F.

1452. *ψυχῇ τ' ἄχαριν* H.

1454. *ἐπικρᾶναι* Fl. F. Ven. *ἐπικράναι* V. C.

1455. — *Χορ. κῶλα. ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσι δ'* V. — *Στρ. ἑτέρα κώλ. δ'. Χορ. κῶλα δ'· εἶτα παράγραφος* F. (*Σχ. π.*)

(1455) *αἶν. ὕμνος* F.

1456. *δακρύοις* F. *δακρῦοις* Ven. *δάκρυσιν* Pors.

(1456) *ἰάπτ. πεμπόμενος* F.

1458. *οὔτε* F. *οὔ σοι* V. p. 351 in Sch. l.

1458. — *'Αναπ. κῶλα θ', ὧν τὸ γ', τὸ ϛ' καὶ τὸ η' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα καταληκτικά, τὸ δὲ θ' ἑφθημιμερές* V. — *Σύστ. ἕτερον κώλ. θ'. 'Αναπ. κῶλα θ'. εἶτα παράγραφος* F. (*Σχ. π.*)

οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
ἀλλ' Ἰφιγένειαν ἵν' ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρή,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων,
περὶ χεῖρα βαλοῦσα φιλήσῃ.
Χο. Ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους·
δύςμαχα δ' ἔστι κρῖναι·
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων·
μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διός,
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
Τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος προςάψαι.
Κλ. Ἐς τόνδ' ἐνέβη ξὺν ἀληθείᾳ
χρησμόν· ἐγὼ δ' οὖν
ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν

1462. Ἰφιγένειαν ἵν' F. Ven. Ἰφιγένειά νιν Jacob.

1465. ἀχειῶν (mut. ex ἀχαιῶν) Ven.

1466. φιλήσῃ Fl. F. φιλήσῃ V. C. Ven. φιλήσει Abr.

1467. — Ἑτέρα στροφὴ κώλων ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι ζ'. Ἔοικε δὲ ἀντιστροφὴ εἶναι τῆς στροφῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ ἀμηχανῶ· ὅμοια γὰρ ἔχει τὰ κῶλα. V. — Ἀντ. κώλ. ζ'. Χορ. κῶλα ὅμοια τῆς ἀντ. (l. στρ.) ζ', ἧς ἡ ἀρχὴ ἀμηχανῶ· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος F. (Σχ. π.)

1469. ὁ καίνων (corr. ex ὁ καίων) Ven.

1470. θρόνῳ Schütz.

1471. γάρ Fl. F. Ven.

1472. ἀραῖον H.

1474. ξὺν Fl. F. V. C. σὺν Ven.

1474. — Ἀναπ. κῶλα ι', ὧν τὸ β' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ι' ἐφθημιμερές V. — Σύστ. ἕτερον κώλ. ι'. Ἀναπ. κῶλα ι'· εἶτα δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι F. (Σχ. π.)

(1475) μονόμετρον Fl.

1476. Πλεισθενιδᾶν (ω sup.) F.

[1476] Tzetz. *Exeg. Il.* p. 68, 19: ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος, καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον (cf. vs. 1510) Πλεισθένους υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται. — Id. p. 69, 3: κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης· Πλεισθέ-

ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
δύςτλητά περ ὄνθ'· ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν·
κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
δ' ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

Αἰ. Ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου·
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆςδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει

νους δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Δίαντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία· νέου δὲ τοῦ Πλεισθένους τελευτήσαντος, ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεῖδαι πολλοῖς (τοῖς πολλοῖς H.) ἐνομίζοντο.

1477. θεμένα (η sup.) F.

(1478) δύςτλ. δυςυπομόνητα F.

1482. ἀπόχρη τάςδ' ἀλλ. H.

1485. εὔφρον Ven.

1485. — Εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οβ', ὧν τελευταῖος ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς. V. — Αἱ συστηματικαὶ αὗται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλλήκτων (sic) οβ', ὧν τελ. ἀμφ. — φονεύς. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι πάσαις καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὁμοίως παράγραφος F. (Ἡμ.)

(1485) εὔφρ. εὐφραντικόν F.

(1486) τιμ. βοηθούς F.

(1489) φίλ. προςφιλῶς F.

(1490) πατρ. ἤγ. τῆς τοῦ Ἀτρέως F. — ἐκτ. ἀποδιδόντα F.

(1491) In F. adscr. διήγησις.

(1493) ἀμφ. ἤγ. φιλονεικῶν περὶ τῆς βασιλείας F.

ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων·
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
αὐτοῦ· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
'Ατρεύς προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως πατρὶ
τὠμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
Τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος·
ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει·
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
ᾤμωξεν ἄν, πίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ.
Οὕτως ὀλέσθη πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.

(1494) *ἠνδρ. ἐξώρισεν* F.

(1495) *πρ. ἦγ. ἱκετεύσας αὐτὸν* F. — *ἑστ. ἐπὶ τὴν οἰκίαν* F. — *μολ. ἐλθὼν* F.

1498. *ἀστοξένια* H.

(1498) *ξενίᾳ. φιλοξενίᾳ* F.

1501. *χρεῶν* Fl.

(1501) *δαῖτα. εὐωχίαν* F.

(1502) *κτ. τὰς διαστάσεις τῶν δακτύλων* F. V.

(1503) *ἀνδρ. ἀντὶ τοῦ καθ' ἑαυτόν* F.

1504. *ἄσημ'· ὃ δ' αὐτῶν* H.

1507. *ὤμωξεν* Fl. Ven. *ᾤμωξεν* F. *ᾤμωζεν. ἀμπίπτει δ'* C. — *ἄπο σφαγῆς* Fl. Ven. *ἀποσφαγης* F. — *ἐμῶν* Aur.

(1508) *ἄφ. ἀφόρητον* F. — *ἐπ. ἐπηράσατο* F.

1509. *τιθεὶς* Fl. F. — *ἐρᾶ* Ven. *ἀράν* Abr.

(1509) *λάκτ. ἀνατροπήν* F. — *ξυνδ. δικαίως* F.

1510. *ἀρᾶτ' ὄλεσθαι·* cf. [1510]. *ἀρὰν, οὕτως ὀλέσθαι* Pors.

(1510) *ὀλέσθη. ἀπώλετο* F.

[1510] Cram. *Anecd. Gr.* III p. 382. In Scholiis ad Tzetzis Alleg. Iliad. e regione versûs: *καὶ μᾶλλον ἕνεκα αὐτοῦ καὶ δωρεὰ δόθη μοι· Ὅμηρος*

Ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα·
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς·
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν·
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυςβουλίας.
Οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.
Χο. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω·
σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
Οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
Αἰ. Σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προςήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσῃ γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον.
Δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις· οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;

καὶ οἱ πλείους Ἀτρέως φασὶ τούτους (Atridas), Ἡσίοδος δὲ Πλεισθένους· καὶ Αἰσχύλος λέγων· Ἀρᾶτ' ὄλεσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.

(1514) τυτθ. μικρόν F.

1517. συνάψας Fl. σὐνάψας Ven. ξυνάψας F.

1521. τόνδε φῇς De P.

(1522) ἔπ. ἐλεεινόν Fl. ἄξιον οἴκτου F.

1525. νετέρᾳ Fl. νερτέρᾳ Ven.

(1525) νερτ. ἀντὶ τοῦ (om. V.) ὑποδεεστέρᾳ καθέδρᾳ ὤν· οἱ γὰρ ζύγιοι (ζυγοὶ V.) τῶν θαλαμίων ἄνωθέν εἰσιν F. (Σχ. π.) V.

(1527) διδ. βαρὺ γὰρ νουθεσία γέροντι F.

(1528) τῷ τηλ. ἤγ. τῷ πρεσβύτῃ F. — εἰρ. προςταγὲν αὐτῷ F.

(1529) δεσμ. ἤγ. ἡ κάθειρξις F. — καὶ. οὐ μόνον νεότητα ἀλλὰ F. — αἵ τε. ἤγ. τὸ λιμοκτονηθῆναι F.

(1530) ἐξ. ἄρισται F.

πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῇς.
Χο. Γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον
οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα,
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
Αἰ. Καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις·
ὃ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ' ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν
ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῇ.
Χο. Ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
Αἰ. Τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος· ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής·
ἐκ τῶνδε τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον

1532. *παίσας* in Sch. Pind.

(1532) *πήσ. παθών* F. *ἀντὶ τοῦ παθών* V. — *μογ. θλιβήσῃ* F. Adscr. *παροιμία.*

[1532] Schol. *Pind. Pyth.* II 173: *Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῇς.* — Zenob. *Paroem.* V 70: *πρὸς κέντρα λακτίζειν· παροιμία, ἧς μέμνηται Εὐριπίδης· πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῷ* (Bacch. 795)· *καὶ Αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται.*

1533. Leg. *σὺ γνοῦσ'*.

(1537) In F. & Ven. adscr. *σῇ*.

1538. *ἦγε* (corr. ex *ᾖσε*) Fl.

(1539) *ἐξ. διεγείρας* F. — *ἠπ. ἡμέροις* F. — *ὑλ. ὑλακαῖς βοαῖς* F.

(1540) *ἄξ. κινήσεις* F. — *κρ. νικηθείς* F.

1542. *τῷδ' ἐβούλευσας* F.

(1543) *οὐκ ἔτλ. οὐχ ὑπέμεινάς φησιν* (*ὑπέμεινας, φησί,* V.) *ἢ οὐκ ἐτόλμησας* (haec om. V.) *δρᾶσαι σὺ αὐτὸς τὸ ἔργον μόνος, ἀλλὰ σὺν τῇ γυναικί.* F. (*Σχ. π.*) V.

(1544) *τὸ γάρ. ναί* F. — *δολ. μετὰ δόλου ποιῆσαι* F.

(1547) *πειθ. τὸν πειθαρχοῦντα* F.

1548. *οὔτι μὴν* Wieseler. K. — *σειραφόρον* Fl. F. Ven.

κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυςφιλὴς κότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
Χο. *Τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς*
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ σὺν γυνή,
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
ἔκτειν'. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;
Αἰ. *Ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα.*
Χο. *Εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε·*
εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
Αἰ. *Ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.*
Χο. *Δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐρούμεθα.*

[1548] Poll. VII, 24: *τὸ μέντοι ὑπερεμπεπλῆσθαι καὶ ὑπερκεκορέσθαι ὑπερμαζᾶν ἀπὸ τῆς μάζης ἔλεγον οἱ παλαιοί, οἱ δὲ νέοι κριθιᾶν ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. Αἰσχύλος μὲν γὰρ εἴρηκε* σειραφόρον (764) *τε καὶ* κριθιῶντα (*κριθῶντα* Bekk.) *πῶλον.*

1549. *κριθιῶντα·* cf. [1548]. — σκότῳ Aur.

(1549) κριθ. *πίονα ταῖς κριθαῖς* F. *οὐχ ὑποζεύξω τὸν μὴ πειθαρχοῦντα ὡς κριθῶντα πῶλον, ἀλλὰ συγκλείσας καὶ λιμώττειν ἐάσας πραϋνῶ* (*πρᾳΰνῶ* V.) F. (*Σχ. π.*) V. (qui ad πῶλον inserit: *ἤγ. πίονα ταῖς κρ.*)

(1550) ἐπ. *ἴδῃ.* F.

1552. *ἀλλὰ σύν, γυνὴ* Fl.

(1552) ἠν. *ἐφόνευες* F. — σύν. *σοὶ δηλονότι* Fl. F. — γυν. *ἡ* F.

1554. *ἆρα ποῦ* Ven. F.

(1554) βλ. φάος. *ἤγ. ζῇ* F.

(1555) δεῦρο. *ἐνταῦθα* F.

(1556) παγκρ. *ἰσχυρός* F.

1557. — *Εἴσθεσις διπλῆς συνεχοῦς ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ κε', ὧν οἱ κγ' τετράμετροι καταληκτικοί, οἱ δὲ ἐν τῷ τέλει β' τρίμετροι ὑπερκατάληκτοι* V. — *Ἔκθεσις τοῦ δράματος. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ — ὑπερκατάληκτοι. Ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ δράματος κορωνὶς ἡ τὸ δρᾶμα ἐπισφραγίζουσα καὶ περατοῦσα.* F. (*Ἡμ.*)

1558. *τοὔργον* Fl. F. Ven. *τοῦργον* V. C.

(1558) In Fl. *Αἰ* deleto *Χο* positum. In Ven. *Χο.*

1560. μὴν κἀγὼ Pors.

1561. *δ'* αἱρούμεθα C.

Κλ. Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσομεν κακά,
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύςτηνον ὁ ἔρως·
πημονῆς δ' ἅλις γ' ὕπαρχε· μηδὲν ἡματώμεθα.
Στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους τούςδε
πρὶν παθεῖν· ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
Εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἅλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν,
δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυςτυχῶς πεπληγμένοι.
Ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.
Αἰ. Ἀλλὰ τούςδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι,
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονας πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτῆτον κρατοῦντα.
Χο. Οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προςσαίνειν κακόν.
Αἰ. Ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
Χο. Οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
Αἰ. Οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
Χο. Πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
Αἰ. Ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆςδε μωρίας χάριν.
Χο. Κόμπασον θαρρῶν ἀλέκτωρ ὥςπερ θηλείας πέλας.

(1561) *τὴν τύχ. τὸν οἰωνὸν δηλονότι* Fl. F. V. (H. recte retulit ad *δεχομ.*)

1563. *θέρος* Schütz.

1564. *γ' ὑπάρχε* Fl. Ven. *ἅλις δ' ὑπάρχειν· μηδὲν* (, *μηδ' ἴθ'* Schneid.) *αἱματώμεθα* H.

1565. Leg. *Τούςδε στείχεθ' οἱ γέρ. πρ. δ. πεπρ.*

(1565) *πεπρ. ἐπέπρωτο γὰρ τὰ πεπραγμένα* F.

1566. *ἔρξαντες* Fl. — *χρὴν* Fl. Ven. — *ἐπραξάμην* F. (Ven. ?) — Leg. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντα καινόν· χρῆν* —.

1567. *εἰ δ' ἔτ' οὐ μ. γένοιτο τῶνδ' ἅλις, δεχοίμεθ' ἂν* H.

1568. *χηλῇ* Fl. Ven. *χηλῇ* F. — *πεπληγμένοι* Ven. Fl. F.

1571. *δαίμονος* Cas. — *πειρωμένη* Ven.

1572. *δ' ἁμάρτητον* F. — *κρατοῦντε* Ven. (?) *δ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ'· αἶσχος μέγα* H. *τὸν κρατοῦντα δύςφορον* Scal. ap. Haupt. p. 339 not. Malim *τὸν κρατοῦνθ' οἷόν τε πῶς;* Cf. Pr. 41.

1573. *οὐκ ἄν, Ἀργείων* Fl. — *προσσαίνειν* F. Ven. C.

1579. *ὥςτε* C.

Αἰ. Μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

FRAGMENTA.

Hes. ἀσκεύοις· ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Cf. H. I, 412. II, 475.

Id. γονίας· εὐχερής. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. — Locus est in *Choëph.* 1065. Cf. H. ad Arist. Poët. p. 110.

Bekk. Anecd. Gr. I, 353 ἀθήρης· — Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ. Cff. Bl. Praef. p. XII. H. fr. 441. Dind. fr. p. 326.

Cram. Anecd. Oxon. I, 122. ἡ δόρει παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι· σὺν δόρει στρατόν. Cf. Soph. fr. 726.

Sch. Arist. Eqq. 586: ὁ δὲ (χορὸς) τραγικὸς ιε', ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι.

Poll. IV, 110: εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτής τι παραφθέγξαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ἐκαλεῖτο· καὶ πεπρᾶχθαί φασιν αὐτὸ ἐν Ἀγαμέμνονι (Cod. ἐν Μέμνονι) Αἰσχύλου. Cf. H. II. p. 343. Bl. Praef. p. XI.

1580 in fin. supplevit ἐγὼ C.

(1580) ὑλ. ὑλακῶν, βοῶν ἀσήμων F.

1581 in fin. supplevit καλῶς St.

(1581) καὶ σύ· ἐγὼ γὰρ δηλονότι F. ἐγώ, φησι, καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων διαθησόμεθα τὰ (τὸ V.) καθ' αὑτοὺς καλῶς. F. (Σχ. π.) V. — In Fl. add: καὶ νῦν πάρεστιν Ἀγαμέμνονος τέλος. In F. Αἰσχύλου Ἀγαμέμνων. In Ven. τέλος Ἀγαμέμνονος.

COMMENTARIUS.

COMMENTARIUS.

V. 1. πόν. Quamvis πόνοι φρουρᾶς recte dici possit (cf. 1123), tamen φρουρᾶς pro appositione habere malo, qua explicetur πόνων. Abr. p. 246 exponit: θεοὺς μὲν αἰτῶ ἀπ. τῶν πόνων τούτων τῶν ἐξηντλημένων κατὰ τὴν μακρὰν ἐτείαν φρουράν.

2. ἐτ. μῆκ. Dictum ut ποταμὸν εὖρος ὡς πλεθριαῖον (Xen. An. IV, 6, 3; cf. I, 5, 4). — Ἔτειον· quod *unius anni* est; λάγω ἔτειοι (Xen. Cyneg. V, 14, 16). Pariter ἐνιαύσιον Od. XVI, 454. Eur. Hipp. 37. Caes. B. C. III, 3 *annuum* spatium, ut vita *menstrua* Cic. Fin. IV, 12, 30. — Μῆκος· quaevis longitudo (Od. IX, 324. XI, 312. Aesch. Ag. 92. Fr. 427 H. 232 Abr. Emped. fr. vs. 107 ἴση μῆκος); de temporis spatio inf. 561, 174. Pr. 1019. Eur. Or. 1215. — Ἐτ. μῆκ. non sine taedio pronuntiatum; idcirco μῆκος additum.

ἣν κοιμ. *quam annuam custodiam cubans* (excubando transigens). Pariter Rhes. 5: τετράμοιρον νυκτὸς φρουρὰν — προκάθηνται. In castris κατακοιμᾶν τὴν φυλακὴν (Her. IX, 93) et κατακοιμίζειν τὴν φυλ. (Ael. N. Anim. I, 15. III, 13. XIII, 22) erat *excubias dormiendo negligere;* at φρουρὰν κοιμᾶσθαι pro κοιμᾶσθαι (Xen. Cyr. I, 2, 4. 9) *excubias agere* non magis diccbatur quam φρ. καθῆσθαι· adiungi debebat temporis (ἐτείας — τετράμοιρον) significatio, ut recte diceretur. Ergo ἣν (φρ. ἐτ. μῆκ.) κοιμ. est ὃν χρόνον κοιμ. Cf. Sept. 22. — Κοιμηθῆναι, ait Eust. ad Il. VII, 482, est ἀναπεσεῖν καὶ ὡς εἰς ὕπνον κα-

τακλιθῆναι (cf. Od. XX, 40. Soph. Oed. C. 1571. Arist. Vesp. init.). Hes. *κοιμηθέντι· κατακλιθέντι, οὐ πάντως ὑπνώσαντι.* Sch. ad Eur. Hec. 826 *πᾶς κοιμώμενος καὶ κοιμίζεται· οὐ μὴν πᾶς ὁ κοιμιζόμενος καὶ κοιμᾶται·* ubi *κοιμᾶσθαι* est *ὑπνῶσαι.*

ἐτείας: μῆκος δ' ἦν M. Marc. *ἐτείας, μῆκος δ' ἦν* G. *ἐτείας, μῆκος δ' ἦν* B. R. Cff. Scholia. — Varietas orta ex non intellecto *ἐτ. μῆκ. Μῆκος* enim pro adv. *δὴν* acceptum est et *ἦν* in *δ' ἦν, δ' ἦν, δ' ἦν* sensim mutatum. In Ed. a. 1614: *laborum custodiae annuae; diu vero dormiebam.*

3. *στέγ.* Plurali notatur magnitudo et amplitudo aedium contiguarum; hinc *στέγαι Ἀτρειδῶν* (469). Dativus est loci, qualis 510, 784, fr. 166 H. 174 A. (*οὐρανῷ κυρῶν ἄνω*), Il. VI, 152. XIX, 376. Od. III, 263, 402. XI, 188. XXIII, 41. Soph. Oed. R. 20, 1266, 1451. C. 309, 407. El. 174, 313. Ant. 226. Eur. Io. 314. Phoen. 86. Theogn. 943.

ἄγκ. Absurde in F. *ἐν ἀγκάλαις·* item gl. ad Eum. 80 *ἀγκ. λαβών· ταῖς ἀγκάλαις.* Dicitur *ἀγκὰς ἔχειν* et *ἑλεῖν* in Il. ut Aesch. Suppl. 479 *ἐν ἀγκάλαις λαβών·* cf. Ag. 662; sed *ἄγκαθεν* eo minime spectat. Est forma contracta pro *ἀνέκαθεν·* ac ne quis cum H. miretur apocopen, qua vocalis necessaria abiiciatur, distinguendum erit. Plut. Thes. 33 ait, *τὸ ἄνω τοὺς Ἀττικοὺς ἀνέκας ὀνομάζειν, καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν.* Cf. Suid. *ἀνέκας.* Id. *ἀνέκαθεν· κατὰ τὴν ἄνωθεν ἀκολουθίαν· ἢ ἀνέκαθεν μακρόθεν.* Etym. Gud. *ἀνέκαθεν· ἐκ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ ἑκὰς, ὃ σημαίνει τὸ μακρόν· σημ. δὲ τὸ μακρὸν καὶ ἄνωθεν· ἐκ τοῦ παλαιοῦ χρόνου.* Itaque duplex est *ἀνέκαθεν·* alterum, quo Attici *ἐπὶ τόπου* (non *ἐπὶ χρόνου*) utebantur, quod contrahitur *ἄγκαθεν·* alterum compositum, notans *μακρόθεν·* cf. 266, 1014, 1558 *ἑκάς*, Ch. 315 *ἕκαθεν·* 425 *ἀνέκαθεν*, ubi praecedit *ἄνωθεν.* Non est igitur, quod in *ἄγκαθεν*, ex simplice *ἀνέκαθεν* formato, vocalis necessaria dicatur periisse. Valet autem h. l. *ὕπερθε, ἐπάνω, superne;* cf. 793, 1503. Suppl. 594. Plat. Rep. VIII, 534[e] *ὥςπερ θριγκὸς τοῖς μαθήμασιν ἡ διαλεκτικὴ ἡμῖν ἐπάνω κεῖσθαι.*

κυν. δίκ. 1003. 960. Ch. 445. Excubitor cum cane custode

se comparat tum ob vigilandi et cubandi similitudinem, tum eo quod ut canis catenae, ita ipse tecti finibus continetur.

4. *κάτ.* Pers. 744. Suid. *κάτοισθα· γινώσκεις, ἐπίστασαι.* Ob hanc scientiam Ach. Tat. [4] *τὴν ἐμπειρίαν* hominis celebrat.

ὁμήγ. Hes. *ὁμήγυρις· πλῆθος, ὄχλος, ἀναγωγή, συνέλευσις.* Suid. *ὁμ. ἄθροισμα, πλῆθος.* Sept. 220. Il. XX, 142. (Mus.) Her. et Leand. 9 *ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων.*

5. *τοὺς φέρ.* Abr. „plenior annuae speculationis per aestatem hyememque integram exanclatae descriptio." Ex nocturno stellarum errantium et fixarum concilio excubitor fixarum principes diserte memorat. Noctem illustrant Orion, Sirius (*ἀστὴρ ὀπωρινός·* Il. V, 5). Bootes, Hyades, maxime *Pleiades.* Theophr. fr. VI, 1, 6 *διχοτομεῖ τὸν μὲν ἐνιαυτὸν Πλειάς τε δυομένη καὶ ἀνατέλλουσα· ἀπὸ γὰρ δύσεως μεχρὶ ἀνατολῆς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστιν· ὥςτε δίχα τέμνεται ὁ πᾶς χρόνος.* Plin. H. N. XVIII, 69: *Vergiliae privatim attinent ad fructus, ut quarum exortu aestas incipiat, occasu hiems, semestri spatio intra semesses vindemiasque et omnium maturitatem complexae.* Alii *solem* et *lunam* intelligunt, qui soli dici possint *λαμπροὶ δυνάσται,* qui cum Lucifero dicantur *ἄρχοντες καὶ διοικηταὶ καὶ πρυτάνεις* (Plut. Opp. II. p. 601ᵃ). At solem, *τὸν μετ' ἄστρων Ζῆνα* (Sch. *τὸν ἥλιον φασὶ δεσπότην τῶν ἄστρων, τὸν ὄντα ἐν τοῖς ἄστροις θεόν*), qui „aeternae facis exortu dux astrorum secula ducens dat aestatis brumaeque notas" (Sen. Thyest. 835 sqq.) nocturnus excubitor non cognoverat. Contra longo usu didicerat, siderum reliquorum ortu et occasu regi commutationes temporum quadripartitas, maxime hiemem et aestatem. Cf. Pr. 454 sqq.

6. *δυν.* Lucilius ap. Serv. ad G. II, 98 de vino Chio praestantissimo: *Χῖος τε δυνάστης.*

ἐμπρ. Sept. 390. Il. VIII, 551 sq. Eur. Hel. 215 *Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος.*

7. *ἀστ.* Valck. ad Phoen. 506: „coelum stelliferum Aesch.

etiam *αἰθέρα* dixit Ag. 6. Adscripserat quis ad h. vs. *ἀστέρας*· hinc, ut suspicor, orsus, ineptum nescio quis nobis senarium tornavit, qui, prioribus proxime subiectus, nunc in editis legitur tanquam Aeschyli, sed, nisi fallor, Achilli Tatio fuit incognitus. "*Ἄστρων ἀντολὰς* dixit Pr. 457." At Tatius quod h. vs. non adscripsit, propterea censeri non potest eum non invenisse; omittere poterat sine ullo sententiae detrimento; ita Script. de barbar. describens vs. 610, sequentem omisit. Iure H. versum vindicans „rectius, ait, addet excubitor, observare se quando occidant atque oriantur signa, quae anni tempestates afferunt." Et multo speciosior versus est, quam ut condere eum sciolus potuerit. Dactylus initio insolentior Aeschylo; tamen est vs. 1222, Ch. 214, 984. Sept. 653. Fr. 271 H. 105 A. Si legeretur *ἀντολὰς δέ τῶν*, esset *et aliorum ortus*, ut H. vertit; quum legatur *τε τῶν*, *τῶν* est *τούτων*, *αὐτῶν* (cf. Pr. 234. Sept. 197, 385, 912. Suppl. 356, 437, Thuc. I, 6. *ἐν τοῖς* (Sch. *ἐν τούτοις· ποιητικῶς*); Krüg. Gr. II, 50, 1. 4. Rost. Gr. § 98, 15. Matth. Gr. § 289). Quod Lafont. legendum censuit *ἀντέλλωσί τ' αὖ*, id malo explicationis gratiâ memorare; nam sententia est: *κάτοιδα — τῶν ἀστέρων τὸν τῆς δύσεως καὶ τῆς ἀνατολῆς καιρόν*. — Ammon. de diff. *ἄστρον· τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων μεμορφευμένον ζώδιον, οἷον Ὠρίων, Ἄρκτος· ἀστήρ· ὁ εἷς*. Non ita semper, neque h. l. Ut Pind. Ol. I, 9 *ἄστρον* dixit Solem (cff. Scholia), ut *πανσέληνος πρέσβιστον ἄστρων* Sept. 390 dicitur, ita contra *ἀστὴρ* pro *ἀστέρων σύστημα* s. *ἄθροισμα*. Cf. Il. V, 5.

8. *καὶ νῦν*. 622, 1183. Eum. 30, 287. Pr. 325, 332. Soph. Ai. 3 *ἀεὶ μὲν — καὶ νῦν*. Il. I, 109. Od. IV, 193. Abr. „*quin cum maxime*, *quin etiam nunc* observo; quasi dicat: necdum finem sortitur vigilandi labor."

9. *φατ*. Excubitor observat non modo astrorum cursum, sed etiam sententiae per appositionem accurate explanandae morem, quem universe Aeschyli proprium esse iam testatus est Valck. ad Phoen. p. 361. Ita *πόνων — φρουρ.*, *λαμπ. ξύμβ. — αὐγ.*

πυρ., φάτις — ἀλ. βαξ. Soph. El. 56 sq. ἡδεῖαν φάτιν φέρωμεν. ἀλ. Hes. ἁλώσιμον· ληφθῆναι δυνάμενον. Ita vulgo; hîc non convenit. Ut Sept. 635 ἁλώσιμος παιάν dicitur ὁ ἐπὶ πορθήσει γινόμενος πρὸς θεοὺς ὕμνος, ita ἁλ. βάξ. est ἐπινίκιος, *clamor triumphalis*. Cf. 1353. Emped. fr. vs. 400. Aliter Soph. Oed. R. 519 φέροντι τήνδε βάξιν.

10. κρατεῖ —. Ad veram horum verborum sententiam viam monstravit De P. scribens: „Graecismus est purus putus." Vertit: *sic enim continuat — sperare*. Ei κρατεῖν cum participio est διατελεῖν. At sine dubio gravius est, notans *valere*. Ut vs. 30 ἀγγ. πρέπ. est διαπρεπῶς σημαίνει, ita κρατ. ἐλπ. *valet sperando*, *sperando non defatigatur*; est κάρτα (κρατερῶς, σφόδρα, ἐμπέδως) ἐλπίζει. Ἐλπίζον (quod nec adiectivum est, nec positum pro εὔελπι) in fine sententiae consulto positum, quo magis mentem advertat; nam proprie est *exspectans* (bona vel mala); Sch. ad Thuc. I, 1 τὸ ἐλπίσας οὐ μόνον ἐπὶ ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται· cf. inf. 102, 240, 917. Itaque excubitor dicit: tantam *spem* alere reginae animus audet; sed intelligens auditor mente corrigit: tanto *metu* agitatur perpetuo.

11. ἀνδρ. Bekk. Anecd. p. 19 ἀνδρόβουλος γυνή· ἡ ἀνδρὸς βουλεύματα βουλευομένη· ἀνδρὸς δὲ τοῦ κατ' ἔπαινον λεγομένου. *Animi matrona virilis* (Ov. F. II, 847). Cf. 325. Ch. 624. Damasc. ap. Phot. p. 560 ὑψηλόφρονα καὶ ἀνδρόβουλον εἰς οἰκονομίαν. Soph. fr. 238 ἀνδρόφρων γυνή. Eur. fr. 372, 34 γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ. Clyt. ad Elect. ap. Sen. Ag. 958 *animos viriles corde tumefacto geris*. Neque vero alteram non attendendam esse Schol. explicationem — quam tamen non cogitavit excubitor —, post patebit. Quod autem inverecundius eum γυναικὸς pro δεσποίνης sedulo dixisse putat Bamb., causa nulla est; non enim nude positum γυν. sed connexum est cum ἀνδρόβουλον.

12. εὖτ' ἄν. Eust. p. 718, 17 εὖτε· χρονικὸν ἐπίρρημα ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτε καὶ ὁπηνίκα. Id. p. 94, 43: εὖτ' ἄν·

ἴσον τῷ ὅτε. Hes. εὖτ' ἄν· ὅταν, ὁπόταν. Hes. Opp. 456 εὖτ' ἂν δὲ πρώτιστ' — δὴ τότε. Athen. XII p. 520ᵃ εὖτ' ἂν — τηνίκα.

νυκτ. 304. Ch. 522, 749. Arist. Ach. 264. Opp. Ven. III, 268, Lucian. II, p. 258. Egnatius ap. Macr. VI, 5 *noctivagis* astris labentibus. Virg. Aen. X, 216; cff. ἁλίπλ. θαλασσόπλ. ὀρειόπλ. Contra Αἰγίπλ. ὄρος mons, in quo caprae errant.

13. ἐπισκ. Cf. Il. II, 20. Herod. VII, 14 sqq. ὄνειρον ἔλεξε τῷ Ξέρξῃ ἐπιστάν· — ἐπιφοιτῶν ὄνειρον φαντάζεταί μοι· — ἐπιπτήσεταί σοι τὸ ὄνειρον.

14. ἐμ. Languidum, ait H. et loco positum ineptissimo (cf. tamen Eum. 578. Suppl. 483). Prius verissime; sed ipsum languorem et satietatem languido additamento expressit excubitor; posterius falso dixit, nam aptissime postponitur, quia suam super tecto positi sortem tacite comparat cum beata sub tecto dormientium; cf. 27. Praeterea triplex terminatio — ην taedium notat; pariter ὕπνος, res vigili optatissima, recte ter deinceps positum.

φόβ. Simplicius dicere poterat: φόβος γὰρ παραχρῆμα ὕπνῳ ἀντιστατεῖ· sed hostes fingit Φόβον et Ὕπνον, quorum alter alterius praesentiam non fert.

15. τὸ μὴ —. Scal. τῷ μή· non opus; pendet enim ab ἀντι — στατεῖ, in quo resistendi et impediendi vis inest: φόβος γὰρ παραστὰς διακωλύει τὸ μὴ — ὕπνῳ — (i. e. διακ. τὸν ὕπνον). Cf. 1079, 1497. Ch. 300. Eum. 691. Soph. Ant. 544. Plat. Rep. I, 354ᵇ.

συμβ. 1202. Sept. 3. Eur. Bacch. 747 ἢ σε ξυνάψαι βλέφαρα βασιλείοις κόραις. Ion. 241. Xen. Mem. I, 4, 6 βλέφαρα ἐν τῷ ὕπνῳ συγκλείεται. Poll. II, 67 ἐπὶ τῶν βλεφάρων ἐρεῖς μῦσαι — συμβαλεῖν τὰ βλέφαρα, καὶ ἐπιβαλεῖν καὶ προσβαλεῖν. Abundat autem ita ὕπνῳ, quod tamen, ut vidimus, rem desideratissimam, repetere amat excubitor. At non sane abundat, si, quod viderunt De P. et Schn., explicamus: *ne firmiter oculi se iungant cum somno*, — *ne pactum firmum palpebrae cum*

somno ineant. Lys. fr. 3 *ὥςτε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβάλλειν.* Cf. inf. 601 sq. Eum. 126.

16. *ἀείδ.* Sch. ad Arist. Nub. 720: *φρουρᾶς ᾄδων· οἱ φρουροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ διὰ τὸ παραμυθεῖσθαι αὐτῶν τὴν ἀγρυπνίαν ᾖδον· — οἱ ἐπιτραπέντες ἐν νυκτὶ τινὰ φυλακήν, ᾄδουσιν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ ὕπνου καταμαλθακισθέντες ἐκλίπωσιν ὃ φυλάσσουσιν.* Lucret. V, 1404 *et vigilantibus haec aderant solatia somno, ducere multimodis voces et flectere cantus.*

μινύρ. Hes. *μινυρόν· μικρόν, ὀλιγόν· τῇ φωνῇ μινυρίζον.* Theocr. XIII, 12 *ὀρτάλιχοι μινυροί* (Sch. *μινυρίζοντες καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες*). Soph. Oed. C. 671 *ἁ λίγεια μινύρεται ἀηδών* (Sch. *ἠχεῖ, ᾄδει θρηνοῦσα*). Fest. *minurritiones:* avium minorum cantus. Translatum in rem amatoriam. Arist. Eccl. 875 *μινυρομένη τε πρὸς ἐμαυτήν, μέλος παίζουσα,* ait anus cantu alliciens iuvenes (Sch. *ἀντὶ τοῦ ἠρέμα ᾄδουσα*). Atque ita h. l.

17. *ἀντίμ.* Eur. Med. 1120 *ἀντίμολπον ὀλολυγῆς κωκυτόν* (Sch. *ἀντίφθογγον, ἐναντίον τῇ εὐχῇ*). Iph. T. 180 *ἀντιψάλμους ᾠδάς.* Alc. 922 *ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος.* Cf. Voss. H. in Cer. p. 71.

ἐντ. ἄκ. Suppl. 268, 804. Ch. 537 *ἄκος τομαῖον πημάτων* (Sch. *θεραπευτικὸν ἴαμα· θεράπευμα τμητικὸν τῶν κακῶν*). Eur. Andr. 121 *ἄκος τῶν δυςλύτων πόνων τεμεῖν* (Sch. *ἀπὸ τῶν ῥιζοτομούντων ἡ μεταφορά· τεμεῖν οὖν ἀντὶ τοῦ εὑρέσθαι*). Alc. 971. H. in Cer. 229. Pind. P. IV, 394. Liberius Posidippus: *ποίην τις βιότοιο τάμῃ τρίβον;*

18. *κλ.* Dubitari video, haec apodosis utrum pertineat ad duplicem protasin, *εὖτ' ἂν —, ὅταν —,* an ad solum *ὅταν —.* Qui priorem rationem sequuntur, ii putant protasin, quae ab *εὖτ' ἂν* incipit, post parenthesin continuari vel resumi voc. *ὅταν,* ita ut sit hyperbaton (cf. Arist. Av. 1608 sqq.); qui posteriorem, ii aut *γάρ* abundare censent, faciuntque ex reliquis apodosin ad *εὖτ' ἄν,* aut supplent *ἀλύω* vel *καθεύδειν οὐ δύναμαι, εἴργει*

τὸν ὕπνον ὁ φόβος. Tenendum est, γὰρ non abundare, sed referri ad ὀνείροις· nulla quippe somnia sine somno; non fruebatur somniis excubitor, quia non dormiebat; dormire autem non poterat, quia somnum metus auferebat. Itaque ad εὖτ' ἂν omissa apodosis eiusmodi est: τὴν ἀγρυπνίαν παραμυθεῖσθαι ἐπιχειρῶ. Sequitur, qua id ratione instituat.

19. διαπ. Nisi quantitas obstitisset, iamdudum διακονουμένου in editis haberemus. Causa cur poëta eo verbo usus sit, latuit. Plat. Soph. 218[c] ὅσα τῶν μεγάλων δεῖ διαπονεῖσθαι καλῶς· ita excubitor: *non ut antea optima sedulo curantis.* Praeterea passive dictum: *quae non ut antea optime administratur.* Pariter Plato Crit. 108[e] τὸ πεδίον διεπεπόνητο. Cff. καταπονεῖν, διέπειν, διοικεῖν. Plat. Prot. 318[e] ὅπως ἂν ἄριστα τὴν αὑτοῦ οἰκίαν διοικοῖ. Itaque συμφορὰ videbatur ea notari, quod rex prudens et potens tamdiu aberat, quo absente multa domi negligentius tractabantur. Sed eadem domus, privata regis curis assiduis, alteram subierat calamitatem; non enim amplius ex longo tempore honesta et optima tuebatur, sed malas artes exercebat, oblita virtutis.

20. γέν. Quidni γενήσεται; nam πυρὸς φανέντος sciebat custos, finem sibi vigiliarum fore. Optativo indicatur, arcte haec cum duobus antecedentibus vss. cohaerere. Usus erat verbo διαπονεῖσθαι, eo ostendens, domum πονεῖν καὶ νοσεῖν. Communes igitur excubitori cum domo πόνοι, sed diversi generis erant. Iam optans, ut finem habeant, magis regiae domus quam suos πόνους respicere censendus est.

21. ὀρφν. Hes. ὄρφνα καὶ ὀρφνη· σκοτία, νὺξ μέλαινα. ὀρφναία· σκοτεινή, μελανή. Τὴν πυρὸς αὐγὴν (vs. 9) conspiciebat nocte opaca circumdatam; erat igitur πῦρ νυκτηρεφές.

22. ἡμ. Poll. I, 64 ita dici ait τὸ ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ γιγνόμενον, Suid. τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον. Cff. ἐτήσιος, νυκτερήσιος. Hipp. de morb. mul. I, 23 τὰ ἡμερήσια τρυχία opponit τοῖς νύκτωρ. Philo IV, p. 145 τοῦ φωτὸς ἡμερησίου ἐπιλάμποντος. At ap. Her. IV, 101, Plat. Rep. X, 616[b], Locr. 97[c] ἡμερήσιον est

quod unius diei spatium non excedit. Utrumque h. l. convenit.

23. Πιφαύσκειν et πιφάσκειν confusa in Codd. Cf. Bast. Pal. p. 964.

χορ. Χοροστασία. Cf. Soph. El. 280. Arist. Nub. 271. Eur. Iph. A. 676. Call. L. P. 66; vaticinium ap. Dem. in Mid. p. 531.

24. συμφ. Sch. ad Arist. Eqq. 652 μέσον ὄνομα ἡ συμφορά· δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν ἐκ τῆς προςθήκης τοῦ ἐπιφερομένου. Qua tamen adiectione non opus esse patet; scite enim excubitor eodem voc. vs. 18 et 24 in fortuna dispari utitur. Cf. 299.

25. ἰοῦ ἰοῦ. Ita scribendum. Suid. τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται. Id. ἰού· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ οἴμοι, φεῦ· καὶ ἰοὺ ἰοὺ σχετλ. ὁμοίως ἐπίρρημα. Cf. 1122. Ch. 879. Soph. Oed. C. 220. Plat. Rep. IV, 432[d] καὶ ἐγὼ κατιδὼν ἰοῦ ἰοῦ εἶπον. Exclamationem H. male posuit ante ὦ χαῖρε, non videns, excubitorem, qui initio *Deos* oraverat liberationem laborum, exauditis precibus non tam *hilari* quam *grato* animo salutare τὸν λαμπτῆρα νυκτός, mox vero exhilarescentem planeque quantum hoc gaudium esset sentientem, in ἰοῦ ἰοῦ erumpere.

26. σημ. Pers. 479. Eum. 45. Praesens multo magis convenit hilaritate abrepto quam fut. σημανῶ. Cf. Bernh. Wiss. Synt. p. 370. Τορῶς σημ. non est, ut Pr. 605 τορῶς τέκμηρον, σαφῶς ἀγγέλλειν, signis vel verbis indicare, sed σαφῶς, ἀκριβῶς προςτάσσειν (Il. I, 289, 296), *klaar beduiden.*

27. εὐν. ἐπ. Eur. H. f. 1050 μὴ τὸν εὖ διαύοντα εὐνᾶς ἐγείρετε· — κεχυμένος ἐπαντέλλει. Opp. Ven. II. 563 εἴτ' αὐτόχθονές εἰσιν, ἐπαντέλλουσι δὲ γαίης. Ch. 280. Soph. Oed. R. 142. Eur. El. 786. H. f. 1050. Bernh. p. 180.

δόμ. K. „non est ἐν δόμοις, sed *domui*, ut domum quasi participem faciat gaudii sui." Ita sane; cf. 1029 sq. Conveniunt ἐπορθ. ὀλολ. et ἱστάναι βοὴν (Arist. Thesm. 696. Eur. Her. 128, 656). Ut Ch. 883 τίνα βοὴν ἵστης δόμοις; *quem clamorem tollis* (excitas) *domui?* (cf. Iph. Taur. 1307. Soph. Phil. 1263) ἱστάναι est ἐγείρειν, ita quoque ἐπορθ.

28. *ὀλ.* Eust. ad Od. IV, 767 *τὸ ὀλολύζειν γυναικεία εὐχὴ λιγύφωνος.* Id. ad XXII, 411 *ὀλολύξαι· τρανεστέρᾳ φωνῇ εὔξασθαι καὶ θεοὺς ἐπιβοᾶσθαι —· τὸ μέντοι ἐπὶ θρήνου τάττειν τὸ ὀλολύζειν, νεωτέρων ἐστὶ, γινόμενον παρὰ τὸ ὀλοὸν λύζειν·* cf. id. ad Il. VI, 301. Sch. ad Sept. 268: *μόνῃ τῇ Ἀθηνᾷ δαίμονι οὔσῃ πολεμικῇ ὀλολύζουσι, τοῖς δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν.* Cf. Od. III, 450. Sept. 825 *πότερον χαίρω κἀπολολύξω;* (Sch. *μετὰ χαρᾶς παιωνίσω*).

εὐφ. 547. Oppon. *ἀραῖος·* cf. 211, 1095, 1306.

λαμπ. Dativus, qualis 751. Cf. Bernh. l. l. p. 86.

29. *ἐπορθ.* 1030, 1061. Pers. 1050 *ἐπορθίαζε γόοις* (Sch. *ἐπεκτεταμένως θρήνει*), Ch. 269 *ἐξορθ. πολλὰ* (Sch. *ἀνατεταμένως βοῶν*), 749. Cf. Pers. 389, 687, 620. V. H. *ein lautes Segensjauchzen diesem Fackelglanz entgegentönen.*

30. *ἀγγ. πρ.* Cf. ad v. 10, 1130. Eum. 995. Pers. 786.

31. *φρ. χορ.* Eur. Phoen. 797 *προχορεύεις* (male Sch. pro *χορεύεις*). Respicitur modo memorata *χοροστασία,* ubi excubitor praesulem se fore iactat. Quin iam ipsum ea dicentem in tecto prae laetitia tripudiare coepisse, indicatur similiter desinentibus *χορεύσομαι — θήσομαι.* Quod ne fortuitum dicas; nam ut hîc laetitiae, ita tristitiae exprimendae causâ in Soph. Ai. 807 sq. Cf. Oed. R. 110 sq.

32. *εὖ. π. θ.* Ambigue dictum videri, nemo propius spectans negabit. Construi potest *εὖ πεσόντα,* cui respondet vs 33 *βαλούσης·* cf. Eur. El. 1101. Med. 52. Sch. ad Ag. 33. *Θήσομαι* defenditur exemplis Med. 532, 572. Or. 610. Troad. 287, quae cff. cum Phoen. 855, Plat. Alc. II, 151[c] *οἰωνὸν τίθεμαι,* Legg. III, 702[c] *οἰωνὸν ποιοῦμαι,* Gorg. 489[b] *ἕρμαιον τοῦτο ποιούμενος.* Hinc *εὖ πεσ. θ.* valet *ἕρμαιον ποιήσομαι.* — Construi etiam potest *πεσ. εὖ θ.* Nam ut Pers. 761 *ἄστυ πεσόν,* 252 *τὸ Περσῶν ἄνθος ἔρχεται πεσόν·* ut Sept. 759 *τὸ πιτνόν,* Ag. 1441 *πίτνοντος οἴκου* (Ch. 261), ita Her. VII, 18 *πεσόντα πράγματα,* Plat. Rep. X, 604[d] *ἐπανορθοῦν τὸ πεσόν τε καὶ νοσῆσαν.* Cum *πεσόντα* (*πράγματα*) recte iungitur *εὖ θέσθαι,*

quod Suid. explicat *καλῶς διοικῆσαι*, ut Sch. Thuc. IV, 17, 4 *εὐτυχίαν καλῶς θέσθαι* expl. *ἐπαινετῶς διοικῆσαι*· cf. 59, 4. Il. II, 382. Hes. Opp. 23. Soph. El. 1439. Oed. R. 633. Fr. 534 et 212: *στέργειν δὲ τἀκπεσόντα κεὖ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτήν* (cf. Plat. Rep. X, 604ᶜ. Ter. Ad. IV, 7, 21 sqq.), quem locum tractans Hemst. ad Luc. I, p. 486 monet, *εὖ θέσθαι* etiam valere *solerter dextreque curare*, simul memorans Ag. 32, ubi in verbis *εὖ πέσ. θ.* nescio quam *audacissimam* figuram videt, „quam castigata Sophoclis maiestas sibi nunquam permisisset." Quae verba eius H. male ad vs. 33 applicat, quo non pertinent. Cf. Valck. ad Eur. Hipp. 708 p. 240 sq. Bacch. 49. — Mentio *τῆς κυβείας* facit sane ut videatur prior constructio vera esse, quam Sch. intellexit, explicans *οἰκειώσομαι*· *res dominorum mihi commodabo, in meum commodum vertam, lucro mihi apponam*, unde Lafont. *des Hauses Glück will ich zu meinem Glückswurf machen.* Sed idem excubitor consulto obscurus esse voluit et, iocum simulans, serius esse et gravis. Itaque non reiicienda est versio *collapsam dominorum fortunam restituam*; nam *εὖ θέσθαι* (*ἐπανορθοῦν*) respondet formulae *εὖ κείμενα* (Ch. 640. Her. VIII, 102. Plat. Phil. 15ᵉ), cui contrarium est *πεσόντα*, ut *τὰ κατορθούμενα* et *τὰ σφαλέντα* ap. Thuc. II, 65. Ergo recte Conz: *denn schön erhöhn dem Herrscher das Gesunkene will ich*, et liberius Minckw. *dem Herrscherhaus traun biet' ich schönen Würfelpreis.* Ambiguitatem vero inscius fortasse expressit V. H. *denn glücklich werd' ich wenden jetzt der Herrscher Loos.*" Ad illud: res heriles faciam ut commode *mihi* cedant cf. Eur. Or. 1664 *πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς*· ad alterum: res her. lapsas restituam cf. Ag. 19.

33. *τρὶς ἕξ.* Hes. *τρ. ἕξ· νικητήριος βόλος· καὶ παροιμία· τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι· ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβευτῶν.* Zenob. Prov. IV, 23 *τὸ μὲν τρὶς ἓξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἧτταν. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς νῦν, δύο.* Opponuntur sibi *ἡ ἑξὰς* (*βόλος πλήρης*) et *ἡ μονὰς* (*βόλ.*

κενός s. κύβος). Ludi nomen ἡ πλειστοβολίνδα· victor ὁ πλειστοβόλος, qui βασιλεύς dicebatur ut qui τρεῖς κύβους iecerat ὄνος. Eust. ad Od. I, 234 ἀστείως Ὁμήρου ἐνταῦθα εἰπόντος τὸ ἑτέρως ἐβάλοντο θεοί· ἤγ. οὐκ εὖ κατὰ τὸ· τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς Διὸς φρυκτωρίας. Patet, excubitori in mentem venisse — neque invito poëta — veteris illius proverbii, quod in rem praesentem accommodat. Cf. Il. X, 515 οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρ. Ἀπόλλων (XIII, 10. Od. VIII, 285). At licet ceteros Deos subinde alea fallat, tamen Iovi constans fortuna: αἰεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι· cf. ad 951 et Horatii in Iove et Furio lusus Sat. II, 5, 41.

φρ. Sch. ad Arist. Av. 1160 φρυκτωρίαι· αἱ τῶν πύργων φυλακαί· παρὰ τὸν φρυκτὸν καὶ τὸ ὠρεύειν. Plura Bl.

35. βαστ. Suid. βαστάσαι οὐ τὸ ἆραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι. Soph. Phil. 647 sq. El. 905. Oed. C. 1100. Eur. Alc. 916 φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων. El. 696. Cycl. 379. Valck. Diat. in Eur. fr. p. 172.

36. τὰ δ' ἄλλα. 222, 766, 834, 1153. Eur. Iph. T. 37.

βοῦς. Th. M. p. 169 ἡ βοῦς, οὐχ ὁ βοῦς· ἀρσενικῶς δὲ μόνον τὸν τῆς παροιμίας ἐκφέρομεν βοῦν. Dicebatur βοῦς ἐπέβη de subito tacentibus; βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει, vel βοῦς ἐπὶ γλώσσης (i. e. δῶρα λαβὼν, σιωπᾷ). Eodem spectat βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκε vel βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ. Sch. ad Arist. Av. 1106 ἡ γλαὺξ ἐπὶ χαράγματος ἦν τετραδράχμου· ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τότε ἡ γλαύξ, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων. Cf. Plut. Thes. 25. — Δρομικὴ γλῶσσα dicebatur ἡ διατρέχουσα πανταχοῦ καὶ διαγγέλλουσα. In Bekk. Anecd. p. 35 additur: ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως καὶ πανταχόσε κατηγορούντων ἢ τοὐναντίον εὐφημούντων. Cursanti tali linguae βοῦς (δίδραχμον) ἀφωνίας tanquam σφραγὶς (Theogn. 19. 859 W. Lucian. Epigr. in Anth. Pal. X, 42) imponebatur, qui firmiter insistens immobilem praestaret. Aesch. autem et Strattis (ap. Hes. βοῦς ἐμβαίνῃ μέγας), βοῦν μέγαν laudantes, ingens silentii praemium notare voluisse putandi

sunt. Et prior quidem sine dubio respexit illa *χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα* (Od. IV, 526; cf. Argum. Ag. *σκοπὸν — Κλυτ.*), quod grande pretium non tantum in excubias annuas, sed etiam et maxime in silentium constitutum fuerit. Aliud prov. est fr. 378 H. 343 A. *ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῆς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.* Cf. Oed. C. 1051.

37. *οἶ κ.* Soph. El. 548. Eur. Phoen. 1342 sqq. Hipp. 417, 1074. Andr. 924. Hec. 836. Iph. T. 52. Thiersch. Gr. Gr. p. 368.

39. *μαθ. αὐδῶ.* Ch. 879. Vaticin. ap. Dem. in Mid. p. 531 *αὐδῶ Ἐρεχθείδαισιν.* Arist. R. 369. Soph. Ai. 543. Eur. El. 1356. Pind. P. IV, 252. Anth. Pal. XII, 159 *τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα ὄμματα.* Plut. II, p. 391[d] *ἀείσω ξυνετοῖσι.* Xen. Cyneg. I, 7 *ὥστε εἰδόσιν ἂν λέγοιμι.*

λήθ. Ch. 680. Exspectas *σιγῶ*, ut Arist. Ran. 1158. Eur. Iph. T. 1063. Et vero *βοῦς ἀφωνίας* s. *σιωπῆς* linguae excubitoris *δρομικῇ* erat impositus; ergo tacere debebat (*τὰ δ' ἄλλα σιγῶ*), ac propterea dicit: *λήθομαι* (*obliviscor*) s. *ἐπιλήθομαι* (Her. IV, 43 *ἑκὼν ἐπιλ.*), *ἐπιλήσμων εἰμὶ ὧν ὑπεσχόμην, τῆς σιωπῆς, ἐφετμῶν* (Il. I, 495). Sed multo salsius intelligetur *λήθομαι ὧν ἐλάλησα.* Errat Bernh. l. l. p. 79.

40. *ἐπεί.* 905. Hes. *ἐπεί· ἀφ' οὗ χρόνου.* Od. I, 2. Soph. Ai. 490. Ant. 15. Eur. Med. 26, 137. Lycoph. 1110.

41. *ἀντ.* In Sch. ad Arist. Nub. 774 exponitur *κατηγορῶν καὶ ἐναντιούμενος· ἀντεγκαλῶν, ἀντιλέγων·* ab Hes. *ἀντίπαλος, ἐχθρός, ἐναντίος.* Menelaus, qui cum Ulysse legatus Troiam profectus fuerat (Il. III, 205 sq.) recte Priami *ἀντίδ. μέγας* dicitur. Cf. Bernh. p. 431.

43. *διόθ.* Eum. 626. Pind. P. IV, 123 *θεόπομποι τιμαί.* Cf. Il. I, 279. II, 197. XVII, 251. *Σκῆπτρα* et *θρόνοι* iunguntur v. c. Oed. C. 425, 449, 1354; cf. Ai. 251, 390, 960. In Suppl. 372 *μονοσκήπτροισιν ἐν θρόνοις.*

44. *ὀχ.* *Τιμῆς ἔμμορος* passim; ita h. l. dici potuerat *τιμῆς ἔμμορον ζεῦγος Ἀτρ.*, sed auxit poëta vim adiectivi scribens *ὀχυρὸν*, in quo ut in *ἐχυρὸς* et *ἰσχυρὸς* (ab *ἔχειν, ἴσχειν*) inest

possidendi notio; cf. ἐγκρατής. Itaque explicari potest τιμῆς διοςδότου κτήσει ἰσχυρόν. Nobile par Atridarum robur suum debebat honori regio a Iove iis concesso. Cf. σύγκροτον ζεῦγος ap. Eur. Andr. 494. Atridarum κλεινὸν ζυγὸν id. laudat Hel. 392, ut in Phoen. 328 Eteocles et Polyn. ἀπήνη dicuntur.

46. τῆς δ'. Non litus Argolicum, ut Eur. El. 1, sed Graeciam intelligi, indicatur vs. 394; cf. 108.

47. ἦρ. Pers. 795. Suppl. 3. Sch. Thuc. VII, 26 ad ἄρας ἐκ τῆς Αἰγίνης· τὰ ἱστία δηλονότι. Eur. Iph. T. 18 ναῦς ἀφορμίσῃ χθονός. De verbis αἴρειν et ἀφιέναι in re nautica cf. Luzac Lectt. Att. p. 127 sq.

ἀρ. Hes. ἀρωγή· βοήθεια. Ἀρωγὸς et ἀρωγή vocabula iuris; cf. Il. XVIII, 502. XXIII, 574. Arist. Ran. 1296. Eust. p. 1158 ἀρωγοί· δικηγόροι. — Στόλ. χιλ. (cf. Iph. T. 141, 10. Iph. A. 174. Andr. 106. Or. 352. Rhes. 262) dicitur στρατιῶτις ἀρωγὴ Menelai, qui Priami ἀντίδικος erat. Frustra H., negans verba per appositionem addita esse, vertit: *eduxerunt ad militare praesidium.*

48. ἐκ θυμ. 208, 302. Sept. 873, 918 ἐκ φρενός. Pers. 372. Eur. Med. 108. Il. IX, 343. X, 10. XXIII, 595.

κλ. Hes. κλάζοντες· κραυγάζοντες. Poll. V, 13, 89 εἴποις ἂν κλάζειν μὲν ἀετούς, κλαγγάζειν δὲ γεράνους, ἐπ' ἀμφοῖν δὲ καὶ κλαγγήν.

49. αἰγ. Il. XVI, 428 οἳ δ' ὥςτ' αἰγυπιοὶ — μεγάλα κλάζοντε μάχωνται. Od. XVI, 217 αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι· cf. Virg. G. IV, 511 sqq. Sch. ad Il. VII, 59 αἰγυπιοῖσι· οἱ μὲν εἶδος ἀετοῦ, οἱ δὲ τοὺς γύπας ἐδέξαντο. Aelian. N. Anim. II, 46 eos esse dicit ἐν μεθορίῳ γυπῶν καὶ ἀετῶν. Eust. ad Od. l. l. φήνη καὶ αἰγυπιὸς ἐπὶ στερήσει τέκνων κλαίουσι λυπούμενοι. Cf. Eur. Tr. 830.

50. ἐκπ. Hes. ἐκπάτιον· τὸ ἔξω πάτου. Greg. Cor. p. 566 τὸ ἐκτρόπως καὶ παραδόξως ἐκπατίως. Est igitur ἄμετρον, ἔκμετρον, *enorme;* cf. *exorbitare* et *buitensporig.*

ἰπακτίοις. Steph. e Cod. — Error inde ortus, quod in antiquiore Cod. scriptum erat ἰκτιοις, πα scripto sup. ικ.

51. ὕπ. Eust. ad Il. VIII, 31 ὕπατος· ὁ ὑπέρτατος, κατὰ συγκοπήν, ἀντικείμενος τῷ νειάτῳ, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν νεάτῳ. Tim. Loc. p. 100ᵃ καθάπερ ὑπάτῳ (μέρει) τῶ σκάνεος (Valck. Diat. in Eur. fr. p. 284 ὑπάτῳ pro ὑπ' αὐτῷ). Quo loco quomodo Schneid. uti potuerit ut scholium ὑπεράνω τῶν λεχ. firmaret, non video. Ὕπατοι λεχ. sunt οἱ κύριοι τῶν λεχ. ut ὕπατος χώρας Ζεύς (460). Respondet λέκτρων δεσπότης (Eur. Hel. 572).
στρ. Il. XVI, 792. Pr. 881. Sen. Cons. ad Marc. 7, 2 *aves cum stridore magno inanes nidos circumfremunt.*

52. πτ. Eur. Iph. T. 289. Lucr. VI, 743. Virg. Aen. I, 304. VI, 19. Ovid. Met. V, 558.

53. δεμν. Hes. δεμνιοτήρην· ἔγκοιτον, τὰ δέμνια τηροῦντα. Est subst. uti πιννοτήρης (-ου). Praeterea adiective ponitur 1357, ibique est λεχήρης, κλινήρης. Recte K. monet, Hes. altero loco verba Aeschyli sic explicare ac si legeretur: πόνον ὀρταλίχων δεμνιοτήρων. Triplex autem est loci explicatio; H. *cubiliprema cura pullorum* (labor quem parentes pullis incubando sustinuerunt). Multo melius Kl. πόνον ὀρτ. explicat ὀρταλίχους, comparans Eur. H. f. 1039 ὥς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων ὠδῖνα τέκνων, ubi non tantum ὠδὶς τέκν. refert πόνον ὀρτ. sed etiam ἄπτερος et δεμν. conveniunt. Tertiam et veram praestat versio St.: *laborem circa pullos in observandis nidis*, emendatius K. *operam nidituam* (tuentem nidum) *pullorum;* (Danz: *die Nesthütende Arbeit um die ungefiederte Brut*). Ut Dem. in Arist. p. 637 τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν πόνον dixit, ita recte solvemus τὸν ὑπὲρ τοῦ τηρεῖν τὰ δέμνια τῶν ὀρτ. πόνον ὀλεσ. — Ὁ πιννοτήρης dicitur etiam πιννοφύλαξ· ita δεμνιοτήρης et δεμνιοφύλαξ dici possit. Ὀλέσαι πόνον ut ἄγραν (Eum. 148). Cf. Bernh. p. 426.

54. ὀρτ. Hes. ὀρτάλιχοι· οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί. Eust. ad Il. IX, 322 ὀρνίθων τὰ ἐν ὄψει ἤδη ὄντα νεοττοί, κατὰ δέ τινας ὀρτάλιχοι. Id. ad Od. IX, 222 refert, Arist. Byz. dixisse,

ἔμβρυά τινα καὶ ἀρτιγενῆ ψάκαλα καλεῖσθαι καὶ ὀρταλίχους (cf. Soph. fr. 63). Ael. N. Anim. VII, 47 τὰ πρόσφατα ὀρνίθια καλοῦσι νεοττοὺς καὶ ὀρταλίχους. Cf. Theoc. (sup. ad 16). Sunt igitur ὀρτάλιχοι τέκνα πάρος πετ. γεν. (cf. sup. ad 49).

55. ὑπ. Qui sequuntur tres Dii pari et suo quisque iure impium facinus poterant vindicare. Quum raptores ἀγρόται (Hes. ἄγροικοι· θηρευταί) dicantur, (cf. ad 49), Panem et Apollinem metuere debebant; utrique enim cognomen Ἀγρεύς. Hes. Ἀγρεύς· ὁ Πὰν παρὰ Ἀθηναίοις. Aesch. fr. 212 H. 78. A. Ἀγρεύς τ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος. Cf. Soph. Oed. C. 1091. Pind. P. IX, 115. Müll. Dor. II, p. 282, 294. Praeterea aves rapaces, quales οἱ αἰγυπιοί, Phoebo curae erant, quippe οἰωνοί· praesertim Iovi, quippe aquilae species habiti. Sed cf. 57 μετ. Non sufficiunt quae Müll. II, p. 295 ad h. l. dicit: *Zeus als Weltherrscher, Pan als geistesverwirrender Dämon* (cf. Sch. ad Eur. Med. 1172), *Apollon als Strafgott.* — Ὕπατοι optimo iure Dii dicuntur, qui potestate antecellant τοῖς ὑπάτοις λεχέων, qui succubuerunt violentiae.

56. οἰων. 805, 860. Bl. recte explicat γόον ὑπ' οἰωνῶν θροούμενον ὀξείᾳ βοᾷ. Theogn. 1197. (911 W.) ὄρνιθος ὀξὺ βοώσης. Anth. Pal. V, 151 ὀξυβόαι κώνωπες. Soph. Ant. 423 sq. Oed. C. 1046 χαλκοβόαν (Sch. στερροβόαν, μεγαλόφωνον).

57. μετ. Scholiastae construunt γόον μετοίκων, sed dissentiunt in explicando. Alter intelligit γόον αἰγ. ὑπὲρ τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν (ut Auratus ἕνεκα τῶν μετοίκων), alter γόον αἰγ. μετοίκων (i. e. ἐνοίκων s. ἐνοικούντων τοὺς ὑψ. τόπους. Il. XVI, 429 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ). Hoc verum est, sed in μετοίκων erratum. Τῶνδε μετ. pendere ab Ἐρινὺν vidit De P., magis perspicuam et eruditam hanc constructionem esse ratus (cf. Od. II, 135. XI, 280. XVII, 475. Il. XXI, 412. Soph. Ant. 1075. Oed. R. 417 μητρός τε καὶ πατρὸς — δεινόπους Ἀρά. Eur. Phoen. 624. Med. 1386 ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων φονία τε Δίκη). At simplicior non erat propterea reiicienda, sed simul tenenda. Eximie autem de h. l. meruit Schneid. osten-

dens, *μετοίκους* dici *τοὺς αἰγυπίους*, qui confugerint ad Deorum superorum tutelam. Itaque Dii sunt *ὕπατοι*, sunt vero etiam *προστάται*, clientibus suis prospicientes eorumque causam agentes. Sententia: mittit Deus aliquis violatoribus Furiam, quae sero poenas poscens (Soph. Ant. 1074) praesidio tutos vulTures vindicet. Intelligitur, quam pulchre *αἰγυπίους*, *ὀρταλ.* et *δέμνια* variaverit tribus istis *μετοίκων*, *παίδων*, *λεχέων*.

59. *παρ. τὴν δίκην·* cf. 711. Sunt *οἱ ἀγρέται*.

60. *ὁ κρ.* Fr. 8 H. 262 A. *κρείττονας τοὺς ἥρωας λέγουσιν· — καὶ οἱ θεοὶ δέ.* Pr. 901. Eur. Iph. A. 596. Plat. Soph. 216b. Symp. 188d. Tim. 77c. Rep. I, 339e. Sch. Eur. Hec. 603 *κρείσσων· ὁ καλλίων καὶ ὁ ἐπικρατέστερος*. Ipse *Ζεὺς* Il. VIII, 31 *ὕπατος κρειόντων* dicitur, nusquam vero *ὁ κρείσσων κατ' ἐξοχήν*. Ergo causa debet esse cur h. l. dicatur. Quam si quis in eo quaerit, quod opponatur Atridis, maxime *τῷ μεγάλῳ* Priami *ἀντιδίκῳ*, fallitur. An vero *Ζεὺς* opponitur Apollini et Pani, quibuscum *ὑπάτου* nomine iunctus fuerat, ita ut nunc distinguatur ab iis, quippe superior et *ξένιος*; Ita quidem *ξένιος μέγας* (336) dicitur, ut *βασιλεὺς* (329). At fingitur idem *ἄκρος τοξότης* esse, qui ea arte Paridem vincit (338). Propterea maxime videtur *ὁ κρείσσων* vocari.

61. *ἐπ. Ἀλ.* i. e. *ἐπιπέμπων Ἀλ.* Cf. Eur. Phoen. 810. Il. I, 382.

62. *πολ.* Helena *θηλύπαις καὶ τριάνωρ κόρη*, item *πεντάλεκτρος θυιὰς* dicitur ap. Lyc. 851, 143. Tres illi sunt Menelaus, Paris, Deiphobus, quibus adduntur Theseus et Achilles; at Sch. ad Lyc. 851: *ὁ Θησεὺς οὐκ ἔγνω αὐτὴν παῖδα οὖσαν, καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς κατ' ὄναρ μόνον αὐτῇ ἐμίγη.* De *procis* igitur Sch. intelligit; vs. 636 *ἄλανδρος* appellatur. Cf. *πολυμνήστη*. Iung. autem *πολ. ἀμφὶ γυν.* cum *παλ. θήσ.* ut Pr. 701. Ipsa Helena (Il. III, 128) praemium dicitur *ἀέθλων, οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἔπασχον*.

63. *πολλὰ — καὶ γ.* Theogn. 434 (260 W.) *πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον*.

γυιοβ. *Γυῖα* praecipue sunt *crura* et *brachia*, *pedes* et *manus*. Hinc *ἀεξίγυια ἄεθλα* (Pind. N. IV, 73), *παλαισμοσύνη γυιαλκής* (Opp. Hal. II, 277), *γυίοις τλήμονες* (Aesch. fr. 468 H. 453 A.). Primum memorantur certamina palaestrae, quae *genua* et *crura* exercent, tum quae *brachia* et *manus*. Cf. Il. IX, 339.

64. *γόν.* Genitivos non esse absolutos, sed pendere a *παλ.* recte vidit Schütz. Cff. Pr. 32, 396. Pers. 931. Eur. Iph. T. 333.

ἐρ. Verbum *palaestrae* proprium; cf. Spanh. ad h. l. Arg. Phoen. (inf. ad vs. 80). Il. V, 309. Herod. IV, 152 *κολοσσοὺς τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένους*. Milites stando et gradiendo fessi in genu procumbunt. Cff. Virg. Aen. XII, 927. Curt. VI, 1. Sen. Ep. 66, 47. de Prov. II, 5.

ἐρειπομένου F. Orta lectio ex *γνὺξ ἐριπών* (Il. V, 68, 309). Hes. *γνύξ· ἐπὶ τὰ γόνατα.* Id. *ἐριπεῖν· καταπεσεῖν.* Eust. p. 550 *γνὺξ ἐριπεῖν δηλοῖ μὴ πεσεῖν τινὰ εἰς γῆν ὅλῳ τῷ σώματι, ἀλλὰ μετεωρίζεσθαι γόνασι καὶ χερσίν.* Cff. Il. VIII, 329. XI, 355. XX, 417.

65. *διακν.* Sch. ad Arist. Pac. 250 *κναίειν· κυρίως τὸ τὸν τυρὸν ξύειν τῇ κνήστει* (Dorice *ξυήλη·* cf. Eust. ad Il. XI, 638). Hes. *ἀποκνησάμενοι· ἀποξύσαντες.* Sch. ad Eqq. 768 *κατακνηστείην· καταξεσθείην εἰς ἰσχνὰ μέρη.* Hinc *διακναίεσθαι* exponitur *διακόπτεσθαι, διαφθείρεσθαι, διαπονεῖσθαι.*

πρ. Tim. Lex. *προτέλεια· αἱ πρὸ τῶν γάμων τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.* Eur. Iph. A. 718. Harpoc. *προτ. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα.* Bekk. Anecd. p. 293 *προτ. τὰ θύματα τὰ πρὸ οὐδήποτε πράγματος θυόμενα.* Cic. de Or. II, 80, 325 *prolusio* Samnitum, qui vibrant hastas ante pugnam, quibus in pugnando nihil utuntur. Cf. 78, 316. Recte autem Schütz non velitationes, primos concursus, primordia pugnae, sed universe proelia, quae praecesserunt expugnationem Troiae, intellexit.

πρωτελείοις Fl. — Bekk. An. I, 60 *πρωπέρυσι· διὰ τοῦ ω λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι ὥςπερ τὸ πρωτόλειος* (l. *πρωτέλειος*).

66. *κάμ.* Eust. ad Il. XVIII, 563 *κάμαξ· ξύλον ὀρθὸν*

ὑπανέχον συνήθως· πολλαχοῦ τοῖς γεωργοῖς ἄμπελον —· καὶ δόρατος ξύλον (cf. ξυστόν) ἢ κάμαξ παρά τισιν. Hes. κάμ. δόρυ· σχίζα. Id. ἀγρέμονα· τὸν κάμακα. Exempla hastae fractae Il. XIII, 162. XVI, 115 sqq. XVII, 607. Δορὸς μάχη inf. 402.

θήσ. Il. II, 39. Eur. Hel. 36 sqq. Fr. 920 Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρῶσι, πῆμα δ' Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι, ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ.

67. ἔστι —. 1195. Ch. 778. Eum. 679. Oed. C. 273, 336, 1129. Oed. R. 1458. Cff. Abr. p. 254. Bl.

68. τελ. Il. II, 330. Respiciuntur modo memorata προτέλεια.

69. ὑποκλ. Quum vulg. displiceret, omni ratione tentatum, legendo ὑποκαίων, ὑποδαίων, ὑποκλείων, ὑποκλάζων, ἀποκλαίων. Verum vulg. sana est modo recte explicetur. Tria, quae memorantur, referenda sunt ad τὸν μνησιπήμονα πόνον (161), ex quo originem ducunt. Eust. p. 116, 36. 618, 23. 1515, 57 μινυρίζειν ait esse ὑποκλαίειν, μικρὸν καὶ ἠρέμα κλαίειν, ὑφειμένον κλαυθμόν. Notatur igitur eo πένθος κρυφαῖον, et ὑποκλαίειν conferri potest cum ὑποστένειν, ὑποστοναχίζειν. Sequitur ὑπολείβειν, quod nude positum *clandestinas libationes* notaret; contra medium inter ὑποκλαίειν et δακρύειν plane nihil ambigui aut vitiosi habet. Supplendum δάκρυα· ita δάκρυα στάζειν, χεῖν, λείβειν promiscue dicitur. Fletum illum κρυφαῖον Ch. 79 ὑφ' εἱμάτων dici videmus. Ei fletui opponitur ὁ φανερὸς, τὸ δακρύειν. Triplex notio exhibetur et confirmatur ipso dramate. Primum excubitor nulla re alia fallere somnum nisi κλαίων, et tecte quidem, potest. Eundem moerorem prodit chorus (497), πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρ. ἀναστένων, tum vates iam multo ante (375) πόλλ' ἔστενον. Quae ἄχη (392) sequitur, πένθ. τλησικ. (395) eodem facit. Nec dubium quo pertineat ψῆγμα δυσδ. (405). Haec apud Graecos; similia apud Troianos (644 sqq.) Maneat igitur *gemitus*, *lamentatio*, *fletus*. Omissum τις latet in participiis ut ap. Theogn. 1117 W. ἢν δὲ διώκων μὴ τελέσῃ. Cf. Welck. p. 95 (164).

70. *ἀπ. ἱερ.* Pind. Ol. VII, 88 *ἀπύροις ἱεροῖς· sacris sine igne institutis.* Eur. Fr. 967, 4 *θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας.* Hes. *ἀπύρου· ἀθύτου.* Simon. (ap. Athen. V, 179[d]) *περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· ἄθυτα δ' ἱερὰ πολλάκις κατεσθίει.* Cf. Aeschin. p. 72, 16. 75, 12 *ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν* (Suid. *ἀκαλλιέρητον θῦμα· ἀκόσμητον*). Lys. p. 175, 33. 185, 6. Philo II, p. 166 *βωμοῖς ἀπύροις, περὶ οὓς ἀρεταὶ χορεύουσι, γέγηθεν ὁ θεός, ἀλλ' οὐ πολλῷ πυρὶ φλέγουσιν, ὅπερ αἱ τῶν ἀνιέρων ἄθυτοι θυσίαι συνανέφλεξαν.* IV, 207 *εἰ μὲν γὰρ ἀγνώμων καὶ ἄδικος, ἄθυτοι θυσίαι, καὶ ἀνίεροι ἱερουργίαι, καὶ εὐχαὶ παλίμφημοι.* IV, 218 *θυσίας ἀθύτους ἀνήγαγον, καὶ χοροὺς ἀχορεύτους ἵστασαν.* V, 181. *ἐπὶ θυσίας ἀθύτους καὶ σπονδὰς ἀσυμβάτους καλέσασαι.* Ista comparantibus patet, *τοῖς ἀπύροις ἱεροῖς* notari *sacra nefasta.* Vidit H. *Iphigeniae immolationem* tangi a choro, qui idem facinus *θυσίαν ἄδαιτον* (140) a Calchante dictum esse ait. Contra Enger. *infaustas Paridis nuptias* Troiae celebratas intelligit, quas quis neget *ἄπυρα ἱερὰ* dici posse? Equidem tamen puto, poëtam non *θυσίαν ἄθυτον* sed *ἄπυρα ἱερὰ* cum delectu posuisse, ut non tantum tetram immolationem istam et antiquiorem illam *δαῖτα παιδείων κρεῶν* (1501), quae verius *θυσία ἄδαιτος* fuerat, sed etiam simul *βωμοὺς ἀΐστους καὶ θεῶν ἱδρύματα* (478) comprehenderet; nam *ἱερὰ* sunt et *θυσίαι* et *ναοί.* Sic quidem *θεῶν τις τὴν γλῶσσαν ἔνεμεν,* ut plus diceret chorus quam in mente haberet.

71. *ὀργ.* Cf. Soph. Phil. 1309. Sch. ad Arist. Ran. 868 *ὀργή· ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ ἠδικηκέναι δοκοῦντος, ἢ λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. θυμός· ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως κινούμενος, ἡ ὀργὴ ἐναρχομένη* (Ch. 389 sqq.). *χόλος· ὀργὴ διοιδοῦσα. κότος· ὀργὴ ἐπιτηροῦσα* (inf. 414, 586, 1119, 1169, 1372). *μῆνις· ὀργὴ εἰς παλαίωσιν ἀποτιθεμένη* (143).

72. *ἀτ.* Eum. 243 *ἀτίτας* (Sch. *ἀτιμώρητος*). Hes. *ἀτίτην· ἀτιμώρητον, ἄπορον, ἄτιμον, τὸν μὴ ἔχοντα ἀποτῖσαι.*

Ut dicitur ἄτιμος ἐκφορᾶς (Sept. 1024), ita ἀτίται τῆς τότ' ἀρ. est *auxilii pridem Menelao lati honore privati* (ob grandaevam aetatem). Ἀτίτης est ἄμοιρος τῆς τιμῆς. — Haec sententia apodosis est ad vs. 40.

σ. παλ. Plat. Gorg. 518[d] τὰς ἀρχαίας σάρκας. Eur. Hipp. 1343 σάρκας νεαρὰς διαλυμανθείς. Ita ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Eur. fr. 943. Simplicius Il. III, 150 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι.

73. ὑπολ. Pers. 569 λειφθέντες (Sch. ἐναπομείναντες). Pariter compositum ὑπολ. videri potest pro simplici positum esse. K. monet, non cum ἀρωγῆς construi debere (ut Dem. in Mid. p. 569 ὑπολειφθεὶς τοῦ στόλου), quia cessando aliave causa classem defecisse, detrectasse militiam senes viderentur. At vero ne viderentur, cautum erat verbis ἀτίται σ. παλ. Quare non dubito duplicis constructionis eleganter factae hoc alterum exemplum habere. Cf. 57.

75. νέμ. Thom. Mag. νέμω· παρέχω, μερίζω, διοικῶ. Ea verbi vis est vs. 634, 724. Ἰσχὺν νέμειν, ut κράτη, θρόνους, δόμους νέμ. Cff. εὐθύνειν, ἰθύνειν, κυβερνᾶν. Non facit huc Eur. Or. 1058 ἐπὶ σκήπτροις (Sch. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ) ἔχειν τὴν ἐλπίδα, faciunt vero Her. I, 59 ἐπὶ τοῖσι κατεστεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν et Eur. Fr. 293, 4 μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες, ubi *norma* indicatur. Prop. II, 14, 8. *Daedaleum lino cum duce rexit iter.* Catull. 64, 113. Virg. Aen. VI, 30.

77. ἀν. Non aptum, ait H., infirmae medullae verbum. Credo; sed verba μυελ. ἀνάσσων praeclare respondere verbis ἰσχὺν νέμειν, vidit Eng. Satis causae, cur ἀνάσσων improbetur, licet teste Arist. H. An. III, 20 ἐν τοῖς νέοις (τῶν ζώων) αἱματώδης πάμπαν ὁ μυελὸς sit, recteque item Eur. Tr. 156 διὰ στέρνων φόβος ἀΐσσει Τρῳάσιν. Ad ἰσόπρ. cf. Il. XI, 557—560.

78. ἐνὶ χώρ. Nondum loci venustas intellecta. H. monet, in scriptore Attico requiri οὐκ ἐν χώρᾳ, nec *tragicos* ἐνὶ alibi quam in *melicis* videri posuisse; itaque formulam ex *epicis* esse repetendam. Invenitur Il. XXIII, 349 ἂψ ἐνὶ χώρῃ ἕζετο

(cf. XVII, 394), ubi proprie dicitur; aliter Call. H. in Del. 192 *πόδες δέ οἱ οὐκ ἐνὶ χώρᾳ*, quod accipiendum ut Od. XX, 23 *ἐν πείσῃ* (Schol. *κατὰ χώραν*) *κραδίη μένε*. Hes. *ἐν πείσῃ· ἐν ἡσυχίᾳ, ἐν χώρᾳ, ἐν πεισμονῇ*. Id. *πείσῃ· πείσματι καὶ χώρᾳ*. Patet, proverb. esse *nauticum*, cui respondet *in statione* ap. Lucret. passim. Contra *ἐν χώρᾳ* est prov. *militare* i. q. *ἐν τέλει, ἐν τελέεσσιν* (*ἐν τάγματι*): hîc iam *ordinis*, non *quietis* ratio habetur. Theoc. Adoniaz. 57 *τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν*· de equitatu; cf. *κατὰ χώραν*. Itaque aptissime dicitur *Ἄρης οὐκ ἐνὶ χώρᾳ, non esse in statione* (*Mars is niet op post*), pro *ἀλκὰ ἑκὰς ἀποστατεῖ* (1013).

79. *τόθι περ*. Ut Pr. 639 *ἐνταῦθ' ὅπῃ*. Dicitur pro *ὅθι περ*· pariter Pers. 100 *τόθεν* pro *ὅθεν*· inf. 593, 896. Cf. Pind. P. IX, 11. N. IV, 84.

γήρ. Fritzsche leg. *γηρὰς* (particip. ut Il. XVII, 197; cf. Ch. 906)· *da wo ein Gealteter am Stabe schleicht*. — Sane si ita legeretur in Cod., nihil requireres. At in optimis est *γήρως*, genit. v. *γῆρας* (Eur. Alc. 411 *γήρως τέλος*). In Edit. a. 1614 vertitur: *tunc* (*τόθη περ*) *senectutis strue iam siccata*. *Τὸ θ' ὑπεργήρων*, quod edi solet, huius loci non est; nam *τὸ ἐσχατογήρων* nondum attigit is, cuius *φυλλὰς ἔτι κατακάρφεται*, nec sane *κύριός ἐστι θροεῖν* qui illud iam attigit.

φυλλ. 888. Hes. *φυλλάς· ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα. φυλλάδες· οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες*. Quum praecesserit *σάρξ*, *comam* notari patet. Eur. fr. 875 *νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγεῖ, κόμη μόνον καὶ σάρκες*. Herc. f. 1296 *σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα*. Emped. vs. 223 *ταὐτὰ τρίχες καὶ φύλλα* —. Hor. Od. I, 25, 19 *aridas frondes*.

80. *καταχ*. Hes. *κατακάρφει· ἀφανίζει, ξηραίνει. κάρφη· ξύλα λεπτὰ καὶ ξηρά*. Cf. Od. XIII, 398, 430 (Sch. *μειώσω, ξηρανῶ*). Hes. Opp. 7, 575. Nic. Ther. 328 *αὐαλέη δὲ περὶ χροῒ καρφομένη θρὶξ σκίδναται*. Anth. Pal. XI, 374 *ἐμαράνθης, γήραος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρει*.

τρίποδος. Ita F., in aliis *τρίποδας* (*ο* sup. Fl.), quod minus

placet; quid enim τρίποδες ὁδοί; Cf. Hes. Opp. 533 τρίποδι βροτῷ ἴσος. Eur. Tr. 275. Plat. Phaedr. 250ᵃ τετράποδος νόμον βαίνειν. Τρίποδος ὁδοὶ dicitur ut ib. 270ᵉ τυφλοῦ πορείᾳ. In Arg. Phoen. γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα, βάκτρον, ἐρείδει.

81. στ. Soph. Ant. 807 τὰν νεάταν ὁδὸν στείχειν. Cf. Sept. 714. Od. XXIII, 136. XVII, 204.

παιδ. Cf. 75. Ἀντίπαις γραῦς Eum. 38. Ἀρείων studiose ob praecedens Ἄρης. Subi. est πρέσβυς, ex ἰσόπρ. petendum.

82. ὄν. ἡμ. Pr. 448, 550, 658. Arist. Av. 688 ἀνέρες εἰκελόνειροι. Eur. Phoen. 1543 sqq. Id. fr. 38. — Cff. Eccles. VI, 12. Ps. CXLIV, 4. Iac. Ep. 4, 14.

86. τί χρ. Eur. Heracl. 95. Fr. 194 τί χρέος ἔβα δῶμα; Il. XI, 606. X, 85, 142. Od. I, 225. IV, 463. Soph. Phil. 1236. Eur. Hec. 976.

87. πειθ. Scal. πευθοῖ· Voss. πευστοῖ. In Fl. πυθοῖ. Sept. 370 πευθὼ (Lips. πυθὼ) νέαν φέρει. Sch. explicat ἀγγελίαν. Quamvis vss. 235, 240, 908 πεπυσμένη, πεύσῃ, πεύθομαι favere videantur coniecturae Scaligeri, tamen dubitare licet, an recte dicatur ἀγγελίας πευθὼ ut Sept. 54 τῶνδε πύστις (Sch. ἡ περὶ τούτων ἀκοή). Praestat igitur πειθοῖ· nam senes requirunt πιστὸν τέκμαρ (246; cf. 242, 248, 437). Pariter Sappho: τίνος αὖ τὺ πειθοῖ μὰψ σαγήνευσας φιλότατα —;

περίπ. Adverbialiter ut 662 πολέα· cf. Suppl. 818. Eur. Tr. 821. Hipp. 1145. Hec. 766 ἀνόνητα. Iph. T. 638 ἄελπτα. Soph. Oed. R. 882. Her. III, 8 περιτρόχαλα κείρεσθαι. Quod Aur. (ap. Spanh. ad Arist. Pl. 159) legit περίπεπτα θυοσκεῖς, *holocausta sacrificas*, ferri non potest. Περίπ. explicatur verbis ἄλλῃ δ' ἄλλοθεν —. Circummitti ac disponi sacra regina iubet.

θυοσκ. Huc pertinent 236, 545 sqq. Θυοσκινεῖν, ut πᾶν χρῆμα, πάντα λόγον, ὅπλα, πόλεμον κινεῖν, est θύος ἐγείρειν, *suffire*.

88. ἀστ. Πολισσοῦχοι (312. Liv. XXXI, 30 *urbem colentes Deos*), ἐγχώριοι (732). Duplex eorum genus, ὕπατοι et χθόνιοι (Suppl. 25. Eur. fr. 1069 θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν ἀδίαυλον

ἔχοντες ἕδραν τὴν φθειρομένων, Ἀχερόντειαν λίμνην). In his Ζεὺς χθόν. (Hes. Opp. 463), Ἑρμῆς χθόν. (Ch. 1), Γῆ et Βασιλεὺς ἐνέρων (Pers. 629), Νύξ (inf. 329), Ἐρινύες, Δίκη, Ἄτη, tum Ἥρωες. Opponuntur τοῖς ὑπάτοις (51, 55), qui h. l. sunt ἐπιχθόνιοι, in quibus ὕπατος χώρας Ζεὺς (460; cf. Paus. ad vs. 96). Sequuntur οἱ οὐράνιοι, qui cum Diis ἐπιχθονίοις, χθονίοις et θαλασσίοις memorantur ap. Eus. H. Eccl. IV, 9. Hippoc. de insomn. c. 11: εὔχεσθαι δεῖ ἐπὶ μὲν τοῖσιν ἀγαθοῖσιν Ἡλίῳ, Διὶ οὐρανίῳ, Διὶ κτησίῳ, Ἀθηναίῃ κτησίῃ, Ἑρμῇ, Ἀπόλλωνι, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἐναντίοισι τοῖσι ἀποτροπαίοισι καὶ Γῇ καὶ Ἥρωσιν. Aristid. in Iov. p. 11 Ζεὺς καταιβάτης, ὑέτιος, οὐράνιος. Praeter Iovem Ἥλιος, ὁ τρέφων χθονὸς φύσιν (584), ut Iup. et Nept. φυτάλμιοι dicuntur (Hes. Suid.); fortasse etiam οἱ ἀντήλιοι δαίμ. (470). Tandem οἱ ἀγοραῖοι· cf. Sept. 272 ἀγορᾶς ἐπισκόποις (Sch. τοῖς ἐν ἀγορᾷ τοὺς ναοὺς ἔχουσιν), Eum. 973. Eur. Her. 70. Herod. V, 46. Bekk. An. p. 338 ἀγοραῖος Ζεύς· βωμὸς Ἀθήνησιν, ὃς ἐκαλεῖτο ἀγοραίου Διός. Plut. II, 789[d] Ζεὺς Βουλαῖος, Ἀγοραῖος, Πολιεύς· cf. 792[f]. Bekk. ib. ἀγορ. Ἑρμῆς· ἐν Ἀθήνησιν ἵδρυτο κατὰ τὴν ἀγοράν. Ἄρτεμις ap. Soph. Oed. R. 161. Phavor. ἀγοραῖα Θέμις· ἡ ἐκκλησιαστική. Aristid. l. l. οὗτος (ὁ Ζεὺς) ἐν μὲν ἐκκλησίαις καὶ δίκαις νίκην διδοὺς ἀγοραῖος κέκληται. Cff. intt. ad Corn. de N. D. p. 75.

91. δώρ. φλ. Cf. Virg. G. III, 490. IV, 379. Aen. I, 417.

93. λαμπ. Cas. ad Suet. Caes. 37, λαμπάδα intelligens de luminibus accensis et appensis, quasi mentio fiat λυχνοκαΐας, errat. Λαμπ. h. l. est αὐγὴ πυρὸς, αἴγλη δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκουσα, φλὸξ πυρὸς λαμπετόωντος. Hinc πέλανος καλλίφλοξ (Eur. Io. 707; cf. Sch. ad Phoen. p. 265).

94. φαρμ. Pind. P. IV, 393 σὺν ἐλαίῳ φαρμακώσασα. Cl. Al. I, 229 δολερὸν ἔλαιον πεφαρμαγμένον. Hes. φαρματτόμενος. κολακευόμενος· ἀλειφόμενος. φαρμάσσων (Il. IX, 393)· βάπτων, στομῶν, στομοποιῶν, φαρμακεύων.

χρ. Cram. An. II, p. 276 χρῖμα· τὸ χρίσμα· διὰ τοῦ ι γρά-

φεται, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς χρίμμα λέγουσι καὶ οὐχὶ χρέμμα· ἰστέον δὲ, ὅτι ὥςπερ λέγουσι κρούμμα καὶ κροῦσμα, οὕτως χρῖμα καὶ χρίσμα. Cl. Al. I, 228 προφητεία τῆς εὐωδίας τοῦ χρίσματος. Cf. Ovid. Her. XIII, 112 sq.

95. ἀδ. Hes. εἰλικρινές· καθαρόν, ἄδολον, ἀληθές, φανερόν. Petr. Ep. I, 2, 2 ἄδολον γάλα. Contra Cl. Al. I, 229 τὸ μύρον, δεδολωμένον ἔλαιον —.

παρ. In mente habet suum illud οὐθ' — ὀργ. ἀτενεῖς παραθ. (71), quibus μαλακαὶ παρηγορ. opponuntur. Sunt autem κήληθρα, μειλίγματα, παραμύθια, παραιφάσεις, *delenimenta*, *fomenta*. Contra Hes. παρηγορίαις· παραγωγαῖς, ἀπάταις (cf. Abr. Anim. p. 257). Ob ancipitem igitur significationem additum ἀδόλοισι, ne δολόμητις ἀπάτη intelligeretur.

96. πελ. Timaei Lex. πέλανοι· πέμματα ἐκ παιπάλης (Suid. addit τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου) καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιημένα πρὸς θυσίαν. Suid. add. πέλ. καὶ τὸ πεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἷον λιβανωτὸς, κόμμι. Sch. ad Pers. 524 πέλ. ὁ ἐζυμωμένος καὶ πεπηγὼς πλακοῦς· λέγεται δὲ καὶ ὁ ῥύπος. Eust. p. 1165 πέλ. εἶδος πεμμάτων πλατέων, κυκλοτερῶν, ἃ καὶ σεληναῖα (σελῆναι) ἐλέγοντο. Paus. I, 26, 6 πρὸ τῆς εἰςόδου (Erechthei) Διός ἐστι βῶμος Ὑπάτου, ἔνθα ἔμψυχον θύουσιν οὐδὲν, πέμματα δὲ θέντες, οὐδὲν ἔτι οἴνῳ χρήσασθαι νομίζουσιν. Id. VIII, 2 πέμματα illa ait ἐπιχώρια esse, ἃ πελάνους καλοῦσιν εἰς ἡμᾶς Ἀθηναῖοι. Poll. VI, 75 πέλανοι κοινοὶ πᾶσι θεοῖς. — Ἡ θυηφ. εὐώδης φλὸξ (548) huc pertinet; nam eiusmodi *libum* vel *placenta*, ex farinae flore, oleo et melle confecta, suavem odorem cremata spirabat. Πελάνῳ per appositionem addi verbis χρίμ. παρηγορ. iam vidit De P., qui πέλανον massam χρίσματος, χρίσμα concretum esse dicit. Sententia: φλὸξ προςαιθρίζεται τρεφομένη χρίματι θελκτηρίῳ, πελάνῳ.

μυχ. Pers. 524. Cf. sup. 43 Διόθεν τιμ. 105 θεόθεν πειθώ. Soph. Phil. 206 τηλόθεν αὐδή. Dicuntur δόμων, ἑστίας, θαλάμου μυχοί. Ch. 798 ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆς μυχὸς,

ubi praeter penates thesaurus erat. Inde depromtus *πέλανος*, quem *βασίλειον* dici putat K. quippe *pretiosissimum*, ut *μύρον βασ.* Poll. VI, 105 *σφόδρα εὐδόκιμον* explicat; cf. Plin. XIII, 2.

97. *τούτ.* harum rerum, quas silentio hîc videmus institui; cf. 136, 743.

λέξαις. 293. Pind. Ol. IX, 22 *αἰνήσαις* (Sch. *ἀντὶ τοῦ ἐπαίνεσον, ὕμνησον*).

λέξασ' M. Fl. F. B. R. V. *λέξ* (acced. comp. termin. *ας*) G. *λέξ'* A. T. quod est comp. verae lect. *λέξαις·* cf. Bast. p. 755, 763, ubi *αις* et *ες*, eodem sono pronuntiata, una apostr. indicari ait. Cf. inf. 462. Bernh. Synt. p. 473.

98. *θέμ. αἰν.* Pr. 764 sq. Plat. Symp. 195ᵃ *εἰ θέμ. καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν.* Soph. Tr. 673. Eur. Med. 678 *λέξον εἰ θέμ. κλύειν.* Her. II, 171 *ὅσον ὁσίη ἐστὶ λέγειν.*

99. *παίων.* Suid. *παιῶνος τοῦ ὕμνου, παίωνος δὲ τοῦ ἰατροῦ.* Ch. 696 *βακχείας ἰατρὸς ἐλπίς.* Pind. N. IV, 3. Soph. El. 1380. Arist. Pl. 631.

101. *ἀγ. φαίν.* Hes. *φαίνει· λάμπει, φαντάζει. φανόντα· λάμποντα·* Aesch. fr. 306 H. 341 A. *ἦρι φαίνοντι.* Soph. El. 1359. Eur. El. 1234. Arist. Nub. 582. Theoc. II, 11. Arist. de mund. 2 *ὁ τοῦ φαίνοντος ἅμα καὶ Κρόνου καλούμενος κύκλος.* Male Well. explicat *φαίνουσα ἀγανὰ οὖσα·* potius *ἐλπ. ἀγ. φ. ἐκ θυσ.* (cf. 1086 sqq.)· nam *Ἐλπὶς* ut Sol, Luna (Anth. Pal. 1, 191 *ἡ φιλέρωσι καλὸν φαίνουσα Σελήνη*) *φοιτᾷ*, *apparet*, *affulget blanda ex sacris.* Cf. 739. Ch. 696. Il. XIX, 375. Minus poëtice Eur. fr. 552 *ἐκ τῶν ἀέλπτων χάρις μείζων βροτοῖς φανεῖσα.*

103. *θυμ.* In Fl. F. T. V. *θυμοβόρον. Λύπης φρένα* in omnibus praeter F. ubi *λυποφρένα*, et T. qui *φρένα λύπης* (non *λύπην*, ut H. ait), quo paroemiacus servatur, sed sententia interit. Praeclare Scal. in marg. libri *λυπησίφρονα*, quod patet quam facile, excidente *ι*, in *λύπης φρένα* abierit; quod ipsum quum nihil esset, correctum *λυποφρένα*, quod minus nihilo. Cff. *λυπησίλογος*, *χαιρησιφονεῖν*, *ἀλγεσίθυμος*. *Τὴν θυμοφθ.* et *τὴν θυμοβ.* duplex gl. esse, vidit Hart. Fortasse prius illud et antiquius valuit ad explic. rarius *φθορόθυμον* vel *φθισίθυμον* (cf. *φθισίφρων*).

104. *ὁ δ ι ο ν.* Quod iungi solet *ὅδ. κράτος* prodigii instar est. *Ὅδιον* substantive positum est intellecto *ο ἰ ω ν ό ν*. Ostendit Hes. *ὅ δ ι ο ς· οἰωνὸς αἴσιος· καὶ ἐπίθετον Ἑρμοῦ.* Cf. Eur. Iph. A. 607. Prom. 487 *ἐνοδίους συμβόλους*. Hes. *σ ύ μ β ο λ ο ς· οἰωνός. σ ύ μ β ο λ α· σημεῖα.* Soph. Oed. C. 1309 *οἰωνῶν ὁδοί.* Inf. 145 *ὀρνίθων ὁδίων*. Fr. 99 H. 118 A. *ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.* Scholiastae *σημεῖον*, non *οἰωνὸν*, supplentes errarunt.

In scholiis ad Arist. Ran. *ὅδιον* nec memoratur nec explicatur. Scil. scholiastae in nonnullis codd. invenerant *θροεῖν ὅσιον* (ortum ex *ὅς δῖον* in Rav. teste H.) *κράτος*, in plurimis vero *θροεῖν κράτος αἴσιον*. Asclepiades videtur praetulisse *ὅσιον κράτος ἀνδρῶν*.

κ ρ ά τ. α ἴ σ. Appositio ad *ὅδιον*. Hes. *α ἶ σ α· μοῖρα* (*portio*. Il. XVIII, 327. Od. V, 40)· *ἡ πεπρωμένη* (Il. VI, 487. Od. VIII, 511) *καὶ τὸ καθῆκον* (Il. III, 59. VI, 333). *α ἴ σ ι α· γνήσια, δεξιά, ἀγαθά. α ἴ σ ι α· εἱμαρμένα, δίκαια, καθήκοντα.* Est igitur *vis fatalis*, *praesidium fatale*, quod *faustum* esse poterat. Cf. Od. IX, 393. Pers. 102 *θεόθεν κατὰ μ ο ῖ ρ' ἐ κ ρ ά τ η σ ε ν.* Soph. Ant. 937 *μ ο ι ρ ι δ ί α τις δ ύ ν α σ ι ς.*

105. *ἐ κ τ.* Ita libri omnes. Eur. Io. 780 *ἐκτελὴς νεανίας*, *plane adultus*; *ἄνδρες ἐκτελεῖς*, qui *aetatem virilem plenam* attigerunt, *τέλειοι*. Tantum chorus voluit; verum iidem *ἄνδρ. ἐκτ.* sunt *viri ad mortem maturi*. Hes. Opp. 466 *ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἀκτήν* (Sch. *ἐκπληρέστατον βαρύνεσθαι τὸν στάχυν· τ ε λ ε σ φ ο ρ η θ ε ῖ σ α ν*). Ergo *ἐκτελής* dicitur de aristarum maturitate, quae meti possunt. Cf. Plat. Phaedr. 276[b] *τέλος λαβόντα*. Soph. Tr. 826 *τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος*. Praeterea *ἐκτελής* active dictum fuisse pro *τελεσφόρος*, *ἐκτελεστικός* (cf. Thiersch. ap. Schneid. p. 203), ut *παντελής* passive Ch. 558. Suppl. 598, active vero Sept. 118. Ch. 963, demonstrari non potest; audacius igitur Haupt: *virorum omen perficientium*.

θ ε ό θ. De P. explicat: *θεόθεν γὰρ πειθὼ ἔτι καταπν. μολπάν, αἰὼν σύμφυτος καταπν. ἀλκάν· suada divinitus in-*

spirat cantum, vires ipsum senium; fusius Voss. cur. crit. p. 15: quamvis senex sim, adhuc tamen divinitus immissa cantum inspirat fiducia, adhuc aetas vires (ad canendum) subministrat. — Videri possit legisse πειθοῖ alter Scholiastes: θεόθ. γὰρ πειθοῖ (διὰ τὴν εἰς θεοὺς πειθὼ) σύμφ. αἰὼν (τὸ γῆρας) ἔτι κατ. μολπὰν, ἀλκάν· *adhuc enim ob divinitus factam fidem* (propterea quod Diis confido) *cantum et robur* (canendi potestatem, vires ad canendum) *mihi inspirat senectus.* At liberius fortasse vulgatam exposuit, quae simplicior et verior. Θεόθ. πειθὼ dictum ut 126. Ch. 939 θεόθεν εὐφραδαῖσιν· cf. Pers. 102. Suppl. 435. Sept. 750. Eur. Hel. 796. Recte Schütz intelligit eam fiduciam, quam senes ex prodigio divinitus oblato capiunt, ad ἀλκὰν comparans Ch. 718 sq. Cf. Eur. Herc. f. 678 sqq. 691 sqq.

κατ. Arist. Lys. 552 ἤνπερ Ἔρως ἵμερον καταπνεύσῃ. Usitatius ἐμπνεῦσε μένος μέγα (Il. XX, 110. Cf. Od. IX, 381).

107. σύμφ. αἰών. Hes. σύμφυτον· συμπορευόμενον, συνόν. Pind. I. III, 23 ἀνδρῶν ἀρετὰν σύμφυτον. Aesch. in Ctes. p. 472 τὰ σύμφυτα αὐτῷ νοσήματα. Soph. Oed. R. 1082 συγγενεῖς μῆνες. Eur. fr. 352 πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην. Or. 1215 τοῦ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. Pind. P. V, 21 συγγενὴς ὀφθαλμός (Sch. ὁ ἴδιός σου ὀφθ.). Ut σύμφ. αἰών, ita Il. XXII, 58 αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς (Hor. Od. III, 6, 43 *amicum tempus*). Sch. ad Eur. Hec. 738 αἰών· ὁ τῆς ζωῆς χρόνος, ἤγουν ὁ ἅπας βίος· ὁ χρόνος καὶ ἡ ἑνὸς ἑκάστου ζωή.

108. ὅπως. In Arist. Ran. pendet a θροεῖν· omissa enim ibi sunt quae sequuntur. Quibus tamen in parenthesi additis, eadem ratio manet.

Ἑλλ. ἥβαν. Ita legerunt Scholl. tam in Agam. quam in Ranis; nam lemma ἀκμὰν explicationi debetur. Unus ex illis ἥβαν regi putavit a κράτος· alius nesciens quo referret, ingenue fassus est ἀναπόδοτον esse. Legendum autem esse ἥβας patet; nam Ἀχ. δίθρ. κρ. et Ἑλλ. ἥβας ξύμφ. τάγ. sibi respondent. Pro his tamen in Ranis legitur Σφίγγα δυςαμ. πρ. κύνα, quae,

ex Sphinge Aeschyli petita facetissime a comico huic telae intexta sunt. Scilicet Sphinx illa biformis apponitur Atridis, qui quamvis duo sint, tamen in unam velut speciem aquilae coalescunt et *διφυεῖς Ταντalίδαι* dicuntur (1376). Iam comicus mutatâ literâ *ἥβαν* pro *ἥβας* scribens, festive Sphingem, quae *virginis os gerit, non virginis arma*, Graeciae *Heben* appellat. Probabiliter *'Ελλ. ἥβαν* ex Ranis in Agam. Codd. translatum et interpretibus fraudi fuit. *'Ελλάδος* (adiective ut 394; cf. 412, 1162) *ἥβας* dictum est ut *ἄνθος 'Αργ.* (175). Eur. Tr. 807.

109. *τάγ.* *Concors regimen, imperium, ξύμφρονες ταγοί, ταγοῦχοι, δίω κοσμήτορε λαῶν, ἡγήτορες 'Αργείων.* In scholio *τάξιν,* quasi esset a *ταγή,* quod alienum ab h. l.

• *ταν γαν* ortum e scriptura *τγ* (= *ταγαν* et *ταγγαν*). Cf. Bast. l. l. p. 755 et Tab. IV (ubi compendia superse.)

110. *ξὺν δορί.* 66. 372. Suppl. 136. Soph. fr. 726 *῎Αρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.* Arist. V. 1076. P. 356. Eur. Iph. A. 586 *῎Ερις 'Ελλάδα σὺν δόρι ναυσί τ' ἄγει ἐς Πέργαμα Τροίας.*

δίκας. Ortum esse ex scholio vidit Hart. cf. 734. H. legit *πράκτορι ποινᾶς,* dicens Aristophanem quum scriberet *καὶ χερὶ πράκτορι,* vel minus fida memoria citasse, vel pro suo arbitrio paulum mutasse. Neutrum credo. Comicus, ut Bacchi risum captaret, versuum particulas ex Agam. et Sphinge solerter ita conflavit, ut alienis verbis Sphinga notaret. Quam postquam primum appellaverat *ὅδιον* (*ἐνόδιον σύμβολον*) *prodigium in via praetereuntibus oblatum, κράτος αἴσ. ἀνδρ., quod fatale imperium in Thebanos habebat,* eandem *'Αχ. δίθρ. κρ.* vocat, quatenus binis pedibus et manibus, tanquam duplici solio, insistens vexabat imperio Graecos. Addit *ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι* (Dind. p. XXXVII leg. *πράκτωρ* ut resp. antistr. vs. *δημιοπληθῆ·* at l. *δημιοπληθέα*) ubi Sch. *δόρυ* explicat de leoninis (*δορυκράνου λόγχης* similibus) pedibus, quibus *χεὶρ πράκτωρ* (*χεὶρ ἐργάτις* Soph. Phil. 98) non sine causa accedit; nam *ἐπὰν μὴ εὕρισκον τὸ αἴνιγμα, ἁρπάσασα ἕνα κατεβίβρωσκε* (Apollod.

III, 5, 8). Quae quum ita sint, in Ag. pariter legendum esse puto *καὶ χερὶ πράκτορι*. Praeterea *πράκτωρ δίκης* vel *ποινῆς* an recte dicatur, quum dici soleat *πρ. αἵματος, φόνου*, dubito; certe *ἁρπαγῆς καὶ κλοπῆς* (485) melius ad *πράκτωρ* h. l. intelligeretur (cf. 47 *ἀρωγάν*). Rhotacismum h. vs. et sq. recte ad belli impetum retulit Schn.

111. *θούρ*. Il. XV, 690 *αἰετὸς αἴθων*. Proprie *θούριος* s. *θοῦρος Ἄρης* Sphinga Thebanis immiserat. Cf. Arg. Phoen. ex Cod. G.

112. *οἰων. βασ.* Il. VIII, 247. XXI, 253. Pind. Ol. XIII, 30. Arist. H. A. VIII, 20, 2 *τὸν τῆς μαντείας πρόεδρον ἀετόν*. Hor. Od. IV, 4, 2.

ὁ κελ. Arist. l. l. IX, 32, 1 *ὁ μελανάετος* (qui dicitur etiam *λαγωφόνος*) *μέλας ἐστὶ τὴν χρόαν καὶ μέγεθος ἐλάχιστος καὶ κράτιστος τῶν ἀετῶν·* additur, quod Iphigeniae memorem pungat: *ἐκτρέφει δὲ μόνος οὗτος τὰ τέκνα καὶ ἐξάγει*. Cum hac aquila comparatur hîc Agamemnon, Achilles vero Il. XXI, 252. Cf. Böttig. Amalth. Vol. I, p. 48, cui praefixa est pictura anaglyphi, in quo praeter serpentem passerum nido inhiantem conspicitur aquila leporem lacerans.

ὅ τ' —. Arist. l. l. *ὁ καλούμενος πύγαργος* (*ἀετὸς*) *κατὰ τὰ πεδία καὶ τὰ ἄλση καὶ περὶ τὰς πόλεις γίγνεται· πέτεται δὲ καὶ εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὴν ὕλην διὰ τὸ θάρσος· ἔνιοι δὲ καλοῦσι νεβροφόνον αὐτόν*. — *Ἀργίας* bisyll. per synizesin; cf. H. in Elem. D. Met. p. 34, 53. Schneid. p. 204 comparat *ξανθίας, ὠχρίας, αἰολίας, πυῤῥίας*.

113. *φαν.* Cum hoc plur. cf. Soph. Ant. 1021 sq. ubi Sch. *ἑνικῶς πρῶτον εἰπὼν τὸ ὄρνις, ἐπειδὴ οὐχ εἷς ὁ ποιῶν τὴν βοὴν ἀλλὰ πολλοί, πρὸς πληθυντικὸν ἀπέδωκε τὸ βεβρῶτες —*. Verum in Ag. distinguendo a singul. ad plur. proceditur.

ἴκτ. Eum. 998. Erotian. Lex. *ἴκταρ· ἐγγὺς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς*. Cf. Il. X, 274 *δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο Παλλάς*. Od. II, 154.

χερ. A manu dextra, hastam vibrante; cf. Sept. 624. Suppl. 604. Il. II, 353.

114. παμπρ. Eum. 914. Suppl. 719. Male Sch. *regiam* intellexit; alii *locum late conspicuum*, alii *montem*, vel *rupem excelsam*, H. *coeli regionem fausta portendentem*. Cf. Suppl. 102. Eur. H. f. 596. Ex disciplina augurali explicandum esse π. ἕδρ. docet Gell. VI, 6 „non ipsae tantum aves, quae prosperius praevolant, sed etiam *loci*, quos capiunt, qui *idonei felices*que sunt, *praepetes* appellantur. Ennius: praepetibus hilares sese pulchrisque locis dant." Cff. Cic. Div. I, 48. Hes. ἔξεδρον· τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνόν, οὐκ εὔθετον ὄρνιν, οὐκ ἐν δέοντι τὴν ἕδραν ἔχοντα. Soph. fr. 352 τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων; Crit. Sisypho vs. 39 κατῴκισεν τὸν δαίμονα ἐν πρέποντι χωρίῳ. Ergo aves apparuere non modo δεξιοί, sed etiam εὔεδροι (Ael. N. A. XVI, 16) εὔθετοι, αἴσιοι, ἐν αἰσίοις ἕδραις. Non vero apparuere in *aëre*; volantes enim βόσκεσθαι non poterant; utrum vero *nido*, *excelsa in rupe*, *communi*, an in *campo*, etsi certo dici non possit, tamen illud probabilius.

115. βοσκ. 129, 1576. Hes. βοσκόμενον· δαπανῶν (*dilapidans*, *consumens*). Cf. Od. XVII, 559. IX, 449. Arist. Av. 1066, 1098. Call. H. in Dian. 125. Cf. Ag. 669.

λαγ. Dicitur λάγειον αἷμα, λάγεια κρέα a λαγός, ut λαγῷα κρέα a λαγῶς. Λάγειος et λάγινος, ut ἀνθρώπειος, ἀνθρώπινος.

ἐρικύματα M. G. Marc. R. T. ἐρ' ἰκύματα A. Prava lectio orta ex antiquiore ac vera ἐρικυμάδα. Hes. κυμάδας· ἐγκύους. Quum κυμάς, ἐρικυμάς insolentiora essent, ἐρικύμονα scriptum in Fl. F. B. V. C.

φέρμ. Suppl. 687 καρποτελεῖ φέρματι (Sch. κυήματι). Quamvis ἐγκύμων φέρματι soloecum esset, tamen recte dicitur ἐρικυμάς, ἐρικύμων φέρματι, *praeturgidus fetu*, i. e. *praegravidus*.

οἱ φανέντες — φέρβοντο Fl. Hoc scholium, quo explicatur βοσκόμενοι, in textum irrepsit excidente v. φέρματι. In F. praeter

φέρβοντο etiam leg. *βοσκομένην* (*dum pascebatur*), quae mutatio, admisso semel *φέρβοντο*, videbatur necessaria. Cf. Od. XXI, 49. Il. XV, 691.

116. *βλ.* Sch. refert ad *τὸ σημαιν.* i. e. *τὸν λαγωόν* (s. *λαγώ*), quo voc. explicat *λαγ. γένναν.* Haupt vero *βλ.* neutr. pl. haberi posse monens, retulit ad *λαγωὸν* et *φέρμα.* Iudicium anceps est. Cf. Od. I, 195 *τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου* (Eust. ad h. l. *βλάπτειν· ἀντὶ τοῦ κατέχειν καὶ κωλύειν*). Theogn. 223 (657 W.) *κεῖνος γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.* Cf. Od. IV, 469. Tyrt. III, 40. Soph. Ai. 941. Il. VII, 271. XIX, 166. XXIII, 782.

λοισθ. Ch. 498. Il. XXIII, 373, 768. Virg. Aen. V, 327. Hes. *λοίσθιον· λοῖσθον, ἔσχατον.* Cf. *θούριος, θοῦρος.* Sumtum autem a stadio, quod *decurrere* oportebat. Cf. 288. Sententia: damno et exitio suo in extremo cursu capta et comprehensa. Viribus deficiens fiebat praeda persequentium.

117. *αἴλ.* Hes. *αἴλινος· ὕμνος, θρῆνος.* Soph. Ai. 627. Etym. M. *αἴλινος· τοῦτο ἐπὶ θρήνου ἐτίθετο· καὶ ἐν τοῖς ἐφυμνίοις* (cf. add. in F.) *δέ.* Eur. H. f. 348. Cf. inf. 653. Spanh. ad Callim. II, p. 60, 108.

τὸ δ' εὖ. 193, 229, 323, 625. Ch. 866. Pers. 228. Suppl. 971.

118. *ἰδ.* Nude positum; intell. *τοὺς ἀετοὺς* vel *τὸ τέρας.* Porro constr. *δύο 'Ατρ. δισσ. λήμ.* Ut aquilae erant diverso colore, ita Atridae diversis studiis, diversa voluntate, *ἀμφὶς φρονέοντε.* Cf. Il. XV, 711. De P. „*duos, animis duos, Atridas;* eorum *λήματα* non efficiebant *λῆμα* unius viri, sed vere *λήματα* erant duo virorum duorum. Emphasis in his insignis." Nihil porro explicat. Hes. *λῆμα· βουλή, ἀξίωμα, ἀνδρεία καὶ φρόνημα* (675). Omnes *λήματα* h. l. dici putant *τὴν ἀνδρείαν·* H. laudat Plat. Symp. 174[c], ubi Ag. est *ὁ διαφερόντως ἀγαθός,* Menelaus *ὁ μαλθακὸς αἰχμητής,* quum idem discrimen St. ex natura *τοῦ μελαναέτου* et *τοῦ πυγάργου* repetiisset. At poëta eos fingit fortitudine pares; dicuntur *μάχιμοι* (119), *μέγαν ἐκ θυμοῦ κλ. Ἄρη* (48). Itaque spectatur *ἡ βουλή, ἡ διάνοια,* quam in

iniuria Paridis vindicanda disparem utriusque fuisse, ipse chorus videtur tecte indicare. Nam Menelaum vs. 570 appellat τῆςδε γῆς φίλ. κράτος, et de eius salute maxime sollicitum se esse porro prodit. Longe aliter idem (706 sqq.) Agamemnonem compellat, quaeque 721 sqq. dicit, liberam et manifestam reprehensionem continent. Cur vero tam aperte alterum alteri praefert, nisi quod *diversum consilium* Πριάμου μέγας ἀντίδικος mente agitaverat? Sic δύο Ἀτρ., qui bello iam decreto ὁμοφρονέοντε νοήμασι, ξύμφρων τάγη erant, ἀμφὶς φρονέοντε fuerant ante bellum susceptum.

λήμμασι Fl. F. — Pariter Suppl. 861 λῆματ' pro λήμματ'.

119. ἰδάη Hes. ἰδάην· ἔμαθον, ἔγνων, συνῆκα, ἐνόησα. λαγ. Eur. Cycl. 658 τοῦ ξενοδαίτα θηρὸς ὀφρύν. Paus. VIII, 42 τεκνοδαίτης.

120. πομπ. Nonn. Dion. XIII, 113 πομπὸς ἀήτης. Sch. Eur. Hec. 222 πομπούς· ὁδηγούς, προπομπούς, ἀγωγούς. Ch. 84.

τ' ἀρχ. Legitur etiam τ' ἀρχούς· cf. 112. Pind. I. VI, 73 πέμψεν θεὸς ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν. Casaub. ex disciplina augurali repetit v. ἀρχούς, dicens, augures ita appellasse aves, quae dant principium rei, quae *addicunt*, aves deductrices. Ubi id doceamur, velim scire. Nec minus Atridae πομποὶ ἀρχαὶ poterant dici. Πομποὶ erant, nam (61) πέμπει ἀετοὺς ξένιος Ζεὺς ἐπ' Ἀλεξ., eosdem (110) πέμπει θούριος ὄρνις. Iidem ἀρχαὶ dicuntur, qui (108) Ἑλλ. ἥβ. ξύμφ. τάγα dicti fuerant. Sententia: quod conspicatus Calchas, studiis dispares Atridas agnovit (intellexit eosdem esse) aquilas leporis comesores et ductores principes.

121. τερ. Hes. τεράζει· τερατεύει. Etym. M. p. 737 τὸ σφαδάζειν καὶ ματάζειν καὶ βοράζειν καὶ τεράζειν ἔχει τὸ ι προςγεγραμμένον.

122. χρ. 419, 694, 729, 1207. Ch. 293, 650, 933. Eum. 908. Suppl. 729. Il. I, 240.

ἀγρ. Hes. ἀγρεῖται· λαμβάνεται, ζωγρεῖται. Utitur hoc

verbo poëta, spectans *venationem* aquilarum. Praesens, ut Pind. Ol. VIII, 56. Soph. Phil. 114. Cf. Bernh. l. l. p. 371.

124. *κτ.* 1481. Hes. *κτήνεα· χρήματα. κτήνη· βοσκήματα.* Intell. partim *τὰ κειμήλια*, thesauri sacri (*τὰ ἀναθήματα*), publici et privati (Od. X, 40; cf. Il. XVIII, 290, ubi adiunguntur *τὰ κτήματα*), partim *ἡ πρόβασις* (Od. II, 75). Cf. 313 sq., 529, 376.

πρ. Kl. iungit *πύργων πρόσθε* (Sept. 524. Pers. 447. Eum. 46. Il. VII, 145) i. e. *πρὸ πύργων*, non ferente verborum positione. Nec melius *πρόσθετα* legit De P., peius etiam explicans *πύργ. πρ.* *in turribus et aedibus reposita*, urbi, aedibus, civibus acquisita. Ob praecedens *χρ. μὲν* necessario *πρόσθε* est *πάροιθε*, *πρίν*, ut Eur. Or. 799 *πρόσθεν ἕλῃ* (Sch. *προλάβῃ*)· pariter vs. 315 *πρότερον* positum. *Πύργοι* sunt turres profundae, in quibus obsessae urbis thesauri asservabantur.

δημ. Pers. 122, 316. Suppl. 30. Sept. 686. Eur. Alc. 958. Phoen. 1158. Iph. A. 571. Suppl. 1220. Arist. Eccl. 387. Euphor. ap. Eust. ad Dionys. 558 *βουπληθέος ἐξ Ἐρυθείας.* Cf. Suppl. 954 *δώματα τὰ δήμια. Κτ. τὰ δημ.* sunt *κτήνη δήμια παμπληθῆ.* Dio Chr. Or. XI, p. 159 in Troiae excidio memorat *χρημάτων πλῆθος ἁρπαζόμενον.*

125. *λαπ.* Sept. 47, 454, 531. Eust. ad Il. I, 129 *ἀλαπάξαι· κυρίως τὸ ἐκκενῶσαι, ὅθεν τὸ λαπάρα ἡ κενὴ ὀστῶν, καὶ λαφύσσω· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λαπάζω, πλεονασμῷ τοῦ α. Παρὰ γοῦν τῷ Αἰσχύλῳ εὕρηται τὸ ῥῆμα χωρὶς τοῦ α. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ πορθεῖν* (316) *ἀλαπάζειν λέγεται, ὡς ἐν ταῖς ἁλώσεσιν ἐκκενουμένων πόλεων. Γίνεται δὲ τὸ λαπάζειν ἐκ τοῦ λάπτειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάφυρον* (530).

πρ. τὸ β. 798. Pr. 208, 212. Soph. Phil. 90, 92, 103. Plat. Phaedr. p. 236[d].

126. *οἷον.* Pro *μόνον μὴ* dictum teste Sch.; at nullo exemplo confirmatur. In Mus. Rhen. a. 1848 p. 301 ingeniose coniicitur *οἴων — ἄγα* (ut 70 *ἀπ. ἱερ. ὀργ.*)· *ob quae bona tam laeta, tam gravia ne qua divinitus invidia* —. Ita legamus.

ἄ τ α. Contra metrum. Etym. M. *ἄ γ α· φθόνος καὶ βασκανία.* Hes. *ἄ γ α ι ς· ζηλώσεσιν.*

κ ν. *Στόμιον κνεφάζειν* proprie est *σκοτίζειν, ἀμαυροῦν τὸ τοῦ στομίου σέλας.* Cum lupatis comparatur exercitus splendens armis; in quem translatum *κνεφ.* est *διαφθείρειν, ἀφανίζειν.*

π ρ. Etiam legitur *προτυπὲς* (G. A. T.), quod dictum est ut *δουριτυπής, ἰστυπής, μοιχοτυπής. Προτυπὲν* ambigue tam *π ρ ο χ α λ κ ε υ θ ὲ ν*, *ante cusum*, *fato procusum* (Ch. 645. Soph. Ai. 1034. Hor. Od. IV, 15, 19), quam *π ρ ο β λ α β ὲ ν, π ρ ο κ α κ ω θ ὲ ν*, *ante percussum*, *ictum*. Cf. Eum. 156, 509. Pind. N. I, 81. H. exponit: „ante belli clades immolatione Iphigeniae afflictum exercitum." Minus recte idem negat, *προτυπὲν* de *procuso* ferro dici posse. Cf. *τύπος ἀντίτυπος* (in oraculo ap. Her. I, 67) et *παρ' ἄκμονι τυπὰς βαρεῖα* (Soph. fr. 705), ubi *malleus* et *incus* notantur; porro *χαλκοτύπος, χαλκοτυπεῖν.*

σ τ ό μ. Pr. 287, 1008. Ch. 960. Soph. Tr. 1263.

127. *σ τ ρ.* H. vertit *στρατοῦσθαι in castris esse*, intelligens Aulide commorantes. Bl. comparat *ῥιγοῦν, ἐκπολεμοῦν, ἐρετμοῦν.* Potius comparanda erant *δουλοῦν, ἐλευθεροῦν, τυφλοῦν, χρυσοῦν*, maxime *λιθοῦν, ἀκανθοῦν, ὑδατοῦν.* Ch. 547 *ἐκδρακοντωθείς.* Pr. 372 *ἠνθρακωμένος.* Athen. IX, 393 *ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύκνον ὀρνιθωθῆναι.* Anac. Epigr. 18 *βοίδιον ὑπὸ γήρως χαλκωθέν.* Anth. Gr. IV, 16, 1 *τυπωθεὶς χάλκεος.* Eur. Bacch. 922 *τεταύρωσαι.* Lycoph. 943, 176 *μύρμων ἀνδρώσας στρατὸν* (Sch. *εἰς ἄνδρας μεταβαλών*). Ergo *στρ.* est *εἰς στρατὸν μεταβληθέν*, et *στόμ. στρ.* est *lupata* (frenum ingens Troiae) *in exercitus speciem redacta.* Hic est ipse *χιλιοναύτης στόλος*, haec *στρατιῶτις ἀρωγή*, fato ante procusa, icta. — Patet, si quid video, haec verba ex antiquo oraculo petita esse.

ο ἴ κ ῳ. Plane evanuit in novis editt. Hart. leg. *προτυπὲν τόμιον — στρατῷ θενεῖν· καὶ γὰρ —.* K. legit *ἄγα — προτυπὴς στ. — κρατηθέν· αἰνῶς γὰρ —.* Alii *οἴκοι* vel *οἴκτῳ.* Nihil plane mutandum. Augur intellexerat, eosdem esse *λαγοδ.* et *πολιπόρθας*, aquilas et Atridas; iam memorat domum illam Pelopidarum *μι-*

σόθεον, πολλὰ συνίστορα κακά (1001 sq.), cuius qui eo tempore principes erant Atridas designaverat *θούριος ὄρνις*. Itaque rei signatae (*οἴκῳ·* cf. 143 *οἶκον*. 145 *οἴκ. βασ.*) apponitur *ἀσυνδέτως* signum aquilarum.

ἁγνά. Od. V, 123. Suppl. 1028; cf. 214. Catull. 34, 22 *sancta Diana.*

128. *πτ.* Pr. 1020, 801. Soph. fr. 815 *ὁ σκηπτοβάμων αἰετὸς κύων Διος.* Apoll. Rh. II, 289. IV, 1665 sq. Arist. Ran. 1291 (sup. p. 17). Soph. Oed. R. 391. El. 1388. Eur. H. f. 1277. Inf. ad 605.

129. *αυτ.* 487. Eum. 401. Hes. *αὔτανδρον· σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν.* Cf. Fest. *confoetam suem.*

πρὸ λόχ. Plat. Theaet. 149[b] *Ἄρτεμις ἄλοχος οὖσα τὴν λοχείαν εἴληχε.* Propterea *ἡ θεὸς ὠδίνων ἐπίσκοπος* (Anth. P. IX, 22). Philo V, p. 204 *πάντων ἀνοσιώτατον ἑνὶ καιρῷ καὶ ἡμέρᾳ μιᾷ ἔγγονον ὁμοῦ καὶ μητέρα κτείνειν* —.

πτ. A *πτήσσω*, ut *πτώξ* (Il. XVII, 676. *πτ. λαγωός.* XXII, 310) a *πτώσσω*. Hes. *πτάκες* (*ἢ πτακίδες*)*· δειλοί, ἐπτηχότες.*

πτάων καθυμένοισιν A. Cf. p. 21 Bess. — Videtur in libri marg. notatum fuisse *ων*, quae correctio esset genit. sing. *λόχου* non intellecti; rectius censebatur *πρὸ λόχων*, *ante cohortes*, ut versum est in Ed. a. 1614. Correctione ea non intellecta, *ων* adhaesit syllabae *πτα*, fortasse in fine positae. Cf. 141, ubi B. *συμμενεῖ φυτόν* pro *σύμφυτον· μενεῖ* gl. ad *μίμνει* (vs. 142) textum foede turpavit. Cf. Pers. 644 *Περσᾶνῶν* Mosc. pro *Περσῶν* (*ῶν* in m. scripto et non intellecto).

θυομ. Utitur verbo *θύεσθαι* de aquilis, quia his intelliguntur Atridae (*οἶκος*). Contra proprie de aquilis *βοσκ.* (115). Pariter *δεῖπνον* (130) eodem valet.

132. *τόσσ.* Eust. ad Od. XIII, 401: *τὰ εἰς ος λήγοντα τῷ ο παραληγόμενα φιλεῖ ἓν ἔχειν σ, εἰ μὴ κατὰ πάθος διπλοῦται ὡς τὸ τόσσος· τοῦτο δὲ μόνον ἔσχε δισσὸν αὐτό.* Cf. Lycoph. p. 229. Bachm. — In textu leg. *τόσσον* (T. V. C.)

καλά. Od. VI, 108, 152. Eur. Iph. T. 36. Hipp. 66, 71. Arist. R. 1359. Paus. I, 29, 2. VIII, 35, 8.

εὔφρων καλά M. G. R. — *α* in marg. scriptum non tantum

fecit εὔφ. ἁ καλά (Fl. F. V. C.) sed etiam, non intellecto quo spectaret, ἄφρων καλα (B. A. T.). Et vero ἄφρων videbatur recte se habere; propterea in F. κατ' εἰρωνείαν legitur.

133. ἀέπτ. Quod in F. legitur de avibus voracibus nondum volantibus, nihil est. Quum in F. lacuna sit, ubi nunc est λεόντων, ac praecesserit πτανοῖσιν κυσί, facile error explicatur. Rectius alter Sch., etsi probari exemplis non possit, ἀέπτους dici primum τοὺς δυςπαρακολουθήτους, αἷς οὐ δύναταί τις ἕπεσθαι (Aristoph. Gr. ap. Eust. ad Il. I, 567), tum eos, qui sequi non possunt. Cf. tamen ἄμεμπτος, similia. Dixeris fere legendum esse ἀπρέπτοις (ἀμόρφοις), quum Aeschyli sint πρεπτός, εὔπρεπτος, πάμπρεπτος.

ἀέλπτοις (M. G.). — Quomodo ortum sit, docet Kuster. ad Hes. ἄελπτοι· δεινοὶ καὶ ἄαπτοι.

μαλ. Il. IX, 242 μαλεροῦ πυρός. Hes. μαλερόν· καυστικόν, μαραντικόν, ὀξύ, λαμπρόν, ἰσχυρόν, ἀσθενές. Soph. Oed. R. 190 Ἄρεα τὸν μαλερόν (Sch. ὁ καταμαραίνων).

ὄλτων. Patet, Marciani scriptorem, quem sequitur R., in Cod. suo invenisse οτων (λ sub ο scripto), vel ο (superscr. τ, subscr. λ) i. e. λεόντων· cf. Bast. p. 116, 785, 824.

135. θηρ. Od. VI, 104. Theogn. 11 (727 W.) Ἄρτεμι θηροφόνη. Soph. Oed. C. 1092. Call. H. in Dian. 2 τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται. Hor. Od. I, 12, 22.

ὀβρ. Hes. ὀβρικάλοισι· τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις.

τερπν. 443, 493, 824. Miror neminem vidisse τερπνὰ τούτων iungi debere. Ut in ἐφυμνίῳ αἴλινον et τὸ εὖ sibi opponuntur, ita τερπνά et πικρά (pro quo κατάμομφα positum); *horum grata*, *laeta*, *fausta signa* s. *notas*. Cf. 97, 323. Suppl. 959 τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα πάρεστι λωτίσασθαι. Soph. El. 646 sq.

136. αἴτ. Sententia: σύ, καλά, καίτοι οὕτως εὔφρων οὖσα — αἴτει. Quum αἰτεῖ scriptum esset, non mirum adscriptum esse ἁ ad καλά. Recte Fr. τὸν Δία· quem intelligi debere sponte patet; nam praecessit πατρός. Iupiter autem aquilas miserat.

κρᾶν. Etym. M. p. 114 κρᾶναι τὸ ἐπιτελέσαι διὰ τοῦ

νεύματος τῆς κεφαλῆς. Id. p. 536 *κραίνω*· τὸ ἐπιτελῶ· κυρίως ἐπὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ τῇ κεφαλῇ κάτω νεύειν τὸν ὑποσχόμενον. Eur. Ph. 69 τελεσφόρους τυχὰς κραίνωσι pro τελ. ποιήσωσιν (Sch. ad Hes. Opp. 538).

137. *στρ.* Hes. *στροῦθος*· ὁ καταφερὴς καὶ λάγνος (ὄρνις). Ἀττικοὶ δὲ τὰς στρουθοκαμήλους (quae dicebantur ἄγριαι, Λιβυκαί, κατάγειοι, χερσαῖοι). Eust. ad Od. I, 202 *οἰωνὸς καὶ ὄρνις* λαμβάνονταί ποτε καὶ εἰς μέλλουσαν σημασίαν (vs. 111 sq.)· *στρουθὸς* μέντοι ἐπὶ τοιαύτης ἑρμηνείας οὐχ εὕρηται που· αἴτιον δ' ἴσως, ὅτι οὐδὲ καθολικὸν ὄνομα ὁ στρουθὸς ἢ θηλυκῶς εἰπεῖν ἡ στρουθὸς ἔστιν. Quod quamvis ita sit, tamen quum *aquilae* iam diserte memoratae essent, eaedem στρουθοὶ haud obscure dici poterant. H. putat, *passerum* augurium (Il. II, 311 sqq.) h. l. cum *aquilarum* augurio a Calchante comparavi. Probabilius sane esset, passeribus inhiantem draconem post demum apparuisse, ut tempus, quod hîc incertum est (χρόνῳ μὲν —), accurate indicaretur; sed quum φάσματα plur. dicatur, et passerum augurium τερπνὰ καὶ πικρὰ pariter mixta contineret, quum etiam quod infaustum haberet, movere deberet Dianae iram, haud absurdum est putare, utrumque augurium φάσματα στρ. dici. Sententia: „tu, licet tot, qui ubique sunt, o pulcra, ferocium leonum imbecillis catulis propitia sis — precare patrem tuum, ut quae laeta sint in his auguriis rata faciat, quum fauste quidem, sed non sine mali labe aves apparuerint."

138. ἰήϊον. Eust. ad Il. XV, 365 δοκεῖ τὸ *ἰήϊος* (Διονύσου ἐπίθετον) ἀπὸ τοῦ ἰὴ γίνεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἐπιφώνημα λαλούμενον ἐν τόποις ὅπου τὸ θεῖον τιμᾶται, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τοῦ *ἰὴ παιάν*. Soph. Oed. R. 1095, 154 (Sch. ἐπὶ τῶν παιάνων λέγεται τὸ *ἰήϊος*, ἐπεὶ τοιούτῳ μέλει ᾖδον τοὺς παιᾶνας. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ᾔδοντο οἱ παιᾶνες, ἐλέγετο καὶ ὁ Ἀπόλλων *ἰήϊος*, ὡς ὑπὸ τοιούτου μέλους ὑμνούμενος. — λέγεται *παιὰν* ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνος, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ὁ Ἀπόλλων. Δείκνυται δὲ καὶ ἐν τού-

τοις τοῦτο σαφέστερον· ὑμνείω Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα). Trach. 210 sqq. Arist. V. 869 ἰήϊε Παιάν (Sch. ὡς ἐπὶ κακῶν λύσει τὸν παιᾶνα ὕμνον ᾄδουσιν). Apoll. Rh. II, 700, 712 Νύμφαι ἰήϊε κεκλήγυῖαι· ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ. Cf. H. in Apoll. 500. Aesch. fr. 184, 271 H. 105, 145 A. Serv. ad Aen. X, 737: *Paeana* carmen esse victoriae Aeschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est." Itaque Apollo invocatur h. l. averruncus deus, ἀποτρόπαιος. — Αἴλινον et ἰήϊον sibi opposita esse docuit Müll. Dor. II, p. 298.

139. ἀντ. Ἄπλοια quum esse possit tempore νηνέμου γαλήνης, altera eius causa, a vi ventorum adversorum profecta, notari h. l. debebat. Cf. Eur. Iph. A. 88, 1323 sq.

χρ. ἐχεν. i. e. μακρὸν χρόνον κατεχούσας τὰς ναῦς. Cf. 174. Nonn. Dionys. XIII, 114 ἀήτης ἄψοφα μαστίζων ἐχενηΐδος ἄκρα γαλήνης. Anth. Pal. VI, 27, 5 ἄγκυραν ἐχενηΐδα.

140. τεύξῃ. 1138. Recte gl. ὦ Ἄρτεμι. Est enim a τεύχεσθαι. Hes. τευξομένη. ποιήσουσα. Cf. Il. I, 467. II, 430. XIX, 208. Od. X, 182. XII, 307. XX, 390.

σπευδ. Hes. σπεύδεται· ἐριθεύεται, ἐρεθίζεται. σπεύσαιτο· παρακαλέσειεν. Ita h. l. *acciens*, *urgens*. Eust. ad Il. XV, 402 σπεύσομαι· παθητικῶς λεχθέν· δῆλον δ' ὅτι σπεύσω ἐστὶ τὸ κοινόν. Medium consulto Calchas in his verbis βοσκ. θυομ. τεύξῃ, σπευδ. videtur adhibuisse.

ἑτ. Hes. ἕτερον· ἄλλον καὶ ἀλλοῖον· ἢ ἓν τῶν δυοῖν, ἢ ἀριστερόν, νέον, δεύτερον. H. l. ἄλλην (δευτέραν) καὶ ἀριστεράν· alterum et male auspicatum sacrificium. Prius fuerat aquilarum (129).

ἀνομ. Eur. Herc. f. 1316 λέκτρα — ὧν οὐδεὶς νόμος. Cum ἄνομος saepe coniungitur ὠμός, ἄγριος. Plut. I, p. 489 ἂν τέ τις παρέχων ἑστίασιν, ὥςπερ θυσίαν ἄγευστον, αὐτὸς ἀπέχηται. Cf. 119, 1501, 1410.

141. νεικ. τέκτ. Suid. νεῖκος· διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχη, φιλονεικία, λοιδορία. Pind. P. III, 11

τέκτον' ἀνωδυνίας. Herod. VII, 158 νεῖκος συνῆπτο. Oppon. νεικέων λυτήρ Sept. 941. Cum τέκτων cf. βυσσοδομεύειν, ὑφαίνειν, φυτεύειν, quae pariter figurate dicuntur. Τέκτονα σύμφ. (cf. 674) est οἰκείαν (ἰδίαν) μητέρα νεικ. Cruentae caedes et immolationes propriae et cognatae erant Pelopidarum domui, et maximarum contentionum causae.

142. δεισ. Cf. Il. II, 833. Prom. 723, 897. Suppl. 9. Ag. 62, 378, 778, 1552. Cf. 780, 1313.

παλ. Etym. M. p. 648 παρὰ τὸ ὄρω γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτὸς καὶ παλίνορτος· ἐχρῆν διὰ τοῦ τ γράφεσθαι, οὐχὶ διὰ τοῦ σ, ἵν' ᾖ ὁ πάλιν ὡρμημένος. σημαίνει δὲ τὸ ὀπισθόρμητος. Cf. ἄψορρος. Il. III, 33. Apoll. Rh. II, 576. Sept. 791 dicitur καμψίπους Ἐρινύς, Eur. El. 1155 παλίρρους δίκα. Cf. 320 ἐγρήγορον.

143. οἰκ. Hes. οἰκονόμος· ὁ τὸν οἶκον νεμόμενος, φύλαξ. Suppl. 27. Pariter οἰκουρός (1133, 1534). Cf. 88, 134, 1077. At οἰκον. non tantum est οἰκοφύλαξ, sed etiam οἰκοφθόρος. Cf. 1441 sq.

μνάμ. Prom. 516. Soph. Ai. 1390. Virg. Aen. I, 4.

μῆν. Cf. 71. Etym. M. p. 579, 583 μῆνις· ἡ ἐπιμένουσα ὀργή· — ἡ πολυχρόνιος μνησικακία.

144. μεγ. ἀγ. 1453. Intell. ἡ Ἰλίου πέρσις. Herod. I, 207 καλῶν μεγάλων ἀπαθέες. Inf. 329.

146. τοῖς. i. e. τοῖς μορσίμοις καὶ τοῖς ἀγαθοῖς. Illis in ἐφυμνίῳ respondet αἴλινον, his τὸ εὖ.

148. Ζεύς —. Heraclit. fr. 11 ἓν τὸ σοφὸν μοῦνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει, Ζηνὸς ὄνομα. Eur. Tr. 885 ὅστις ποτ' εἶ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι Ζεύς. Herc. f. 1263 Ζεύς, ὅστις ὁ Ζεύς. Bacch. 220. Fr. Melan. 1 (fr. 483) Ζεύς, ὅστις ὁ Ζεύς· οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ κλύων. Fr. 967 σοί, τῷ πάντων μεδέοντι, χοὴν πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης ὀνομαζόμενος στέργεις. Plat. Phaedr. 273c. Crat. 400e ὥσπερ ἐν ταῖς εὐχαῖς νόμος ἐστὶν ἡμῖν εὔχεσθαι οἵτινές τε καὶ ὁπόθεν χαίρουσιν ὀνομαζόμενοι, ταῦτα καὶ ἡμᾶς τοὺς θεοὺς καλεῖν, ὡς

ἄλλο μηδὲν εἰδότας. Phil. 12c *τὸ δ' ἐμὸν δέος ἀεὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου φόβου· καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπῃ ἐκείνῃ φίλον, ταύτῃ προσαγορεύω.* Tim. 28b. Cf. Welck. Tril. p. 99 sqq. 104. Plaut. Rud. I, 4, 37. Catull. XXXIV, 21. Hor. Carm. Sec. 15. Virg. Aen. IV, 577, ubi cf. Serv. Plin. H. N. II, 7. Aliter Cleanthes H. in Iovem 1 *κύδιστ' ἀθανάτων, πολυώνυμε.*

τόδ' — *τοῦτο.* Ch. 222. Plat. Phaedr. 238b. Soph. 223a. Thuc. IV, 64.

150. *πρ.* 1041. Ch. 10, 516, 631. Eum. 49. Sept. 431 *προςείκασεν* (Sch. *προςωμοίωσεν*). Eur. Hel. 421. Rhes. 697. Sententia: *προςῆκον Διῒ ὄνομα οὐκ οἶδα ἄλλο πλὴν Διός· Iovi quod comparem, assimulem* (tanto numini omni ex parte congruum) *non habeo praeter Iovis (nomen).* Plat. Soph. 264a *πλὴν δόξης ἔχεις ὅ τι προςείπῃς αὐτό;* De Iove Pind. fr. 122 *Ζεὺς — αὐτὸς ἂν μόνος εἰπὼν ἃ χρὴ περὶ αὐτοῦ θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών.* Hor. Od. I, 12, 17. Cf. Ep. ad Hebr. 6, 13 *ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ.*

πλὴν Δία T. — Ita scripsit non intelligens, ad *πλ. Διὸς* reticeri *ὄνομα.* — *πλὴν διὰ* A. Saepe *Δία* et praep. confusa; cf. Cl. Al. Protr. p. 57 *διαμυθεῖσθαι* pro *Δία μυθ.*

πάντ'. i. e. *πάντα τὰ ὀνόματα* (ex *κεκλημ.*). Rectius Bl. *omnia ad amussim expendens*, quam in Ed. a. 1614 *singula mecum quasi in statera ponderans.* Dio Chr. Or. 67 p. 613 *ταύτῃ τῇ στάθμῃ* (amussi) *σταθμώμενος.* Cf. inf. 955. Eur. fr. 975 *τῇ ἀρετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα.* Philo VI, p. 28 *ἰσότητος κανόσι σταθμώμενος τὰς ἀμοιβάς.* Soph. fr. 748 *ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν.*

151. *εἰ* —. De P. leg. *εἰ τὸ μάταν* pro *εἰ τόδε μ.* vel *εἴ γε μ.* (F.). Aur. leg. *μάτας* (f. ex Sch. *τῆς ματαιότητος*). *Μάταν* Schneid. explicat de iusta sollicitudine, quae evanescat in animo Iovem colentis; II. de ea, cuius causam non idoneam esse videat Chorus. Utut versas *τὸ μάταν*, nihil proficis. Nemo vidit,

verbis *εἰ* — novam inchoari sententiam (in F. *Διός. εἰ* —); quo factum ut *προςεικάσαι* temere verterent *coniectando*, *cogitando assequi*. Totius sententiae, etiam a Grotio male intellectae, ordo, parenthesi interruptus, hic est: *Ζεὺς μόνος οἶδε καὶ λέγειν δύναται, εἰ — ἐτητύμως·* sed in Iovis maiestate defixus chorus, non absoluta sententia, memorat tantum alios, qui e rerum natura sublati nesciant. Egregie locus illustratur Soph. fr. 524 *θνητὴν δὲ φύσιν χρὴ θνητὰ φρονεῖν, τοῦτο κατειδότας, ὡς οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας ὅ τι χρὴ τετελέσθαι*. Cf. Pr. 912 sq.

ἀπὸ — βάλ. Ps. Anac. Od. 39, 5 *ἀποῤῥίπτονται μέριμναι ἐς ἁλικτύπους ἀήτας*. Il. XXII, 43. Eum. 361.

φρ. ἄχθ. Est *φροντὶς* illa *ἄπληστος* (102), quae post (417) *μέριμνα* et (917) *ἐλπὶς* dicitur.

153. *οὐδ' ὅςτ*. Cf. Arist. Lys. 61 sqq. *Uranum* intelligi, non *Typhonem* vix dubium, licet hic saepius memoretur. Cf. Sept. 493 sqq. 517. Pr. 354, 370.

βρ. Suppl. 963. Fr. 184 H. 146 A. *τὸ Φοίβου στόμα μαντικῇ βρύον τέχνῃ*. Hes. *βρύει· ῥέει, πηγάζει, ἀναβλύζει· πηδᾷ, ἀνθεῖ, ἀνίησιν, αὔξεται*. Eur. fr. 1056 *ἕλκεσιν βρύων*. Or. 903 *ἰσχύων θράσει*.

154. *οὐδὲν* —. Schütz recte: *nec quidquam nobis* (de futuro harum rerum eventu, quem scire cupimus) *dicere possit, cum olim fuerit*. Pro *οὐδὲν* scripsit *οὐδὲν ἂν λέξαι*, in quo spondeo H. merito offendit, etiam monens, eo notari *nullius momenti est*. Male tamen legit *οὐ λελέξεται*. Scripsi *οὐδὲν ἂν φράσαι*, pro quo *λέξαι* intulit is, cui *τὸ οὐδὲν λέγειν*, *nullius momenti esse* h. l. requiri videbatur. Pariter praeclaro loco (Oed. C. 1084) *θεωρήσασα* (*τούςδ' ἀγῶνας*), quo scholio in marg. posito explicabatur vera lectio *ἀναπλήσασα τοὐμὸν ὄμμα*, codices infecit.

πρ. ὢν i. e. *φροῦδος ὤν, οὐδὲν ἔτ' ὤν, φθίμενος, δὴν οἰχόμενος·* cf. 420. *Πρὶν ὤν*, ita positum inter *πάροιθεν ἦν* — et *οἴχεται* (Ai. 1128. Phil. 413 *οἴχ. θανών*) non plus incom-

modi affert quam ὑπολείβ. inter ὑποκλ. et δακρύων positum vs. 69.

155. ὅς —. Ὁ Κρόνος· cf. Eum. 641. Pr. 201 sqq. Paus. VIII, 2, 2 *Κρόνον καὶ Δία ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ Ὀλυμπικῷ παλαῖσαι λέγοντες.*

τρ. *Ζεύς, ὁ νέος ταγὸς μακάρων* (Pr. 95), *ὃν οὔπω τις εἶδε νικώμενον* (Sept. 514) ita dicitur, quia ter deinceps vicerat *Οὐρανόν, Κρόνον, Γίγαντας.* Suid. *τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν, ἢ τρὶς τροχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον.* Hes. *ἀποτριάξαι· τρεῖς πληγὰς δοῦναι.* Poll. III, 30 *ἐπὶ πεντάθλου τὸ νικῆσαι ἀποτριάξαι λέγουσιν.* Sen. de benefic. V, 3, 1. *Τριακτὴρ* *tertiarius* s. *ephedrus*, qui victorem aggreditur fessum integer, et *ἀποτριάζει αὐτόν*, ut Sch. ait, *ἐπὶ ἐλπίδι τῆς νίκης*, i. e. victoriam speratam ei eripit (Lob. Agl. I, 354). Cf. inf. 341, *τρίτος σωτὴρ* Ch. 1071. Eum. 759 sq. Suppl. 26. Loci sententia: *Iupiter, quisquis tandem est, si ita* (Iovis nomine) *eum iuvat appellari, sic eum appello, non habens quod ei assimulem omnia perpendens, praeter Iovis; num vero hoc sollicitudinis onus vere* (*iure*) *abiicere oporteat, neque is qui olim potens fuit, furibunda aestuans audacia, quidquam dixerit,* (quippe) *vitá defunctus, nec qui postea ortus est, certi quidquam afferat.* Ergo solus Iupiter novit. — Liberrime, at non minus perspicue.

τυχ. Soph. Phil. 719 *παιδὸς ὑπαντήσας* (Sch. *τυχών*). Cf. inf. 985.

156. πρ. Hes. *προφρονέως· προθύμως.*

ἐπιν. Hes. *ἐπινίκιον· νικητήριον· βασιλέως σύμβολον.* Id. *νικητήριον· ἔπαθλον· νίκαθρον* (Photius *νίκαστρον*)· *ἔπαθλον, ἐπινίκιον.* Arist. Eqq. 1250. Sch. ad Eccl. 1173 *ἐπινίκια τότε μὲν εὐωχίαν νίκης τινὸς ἕνεκα ποιουμένην σημαίνει, τότε δὲ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς ἐπινικίους, αἳ σὺν λύρᾳ ᾄδεσθαι εἰώθεσαν.* Propterea h. l. interpretes *ἐπιν. μέλη, ᾄσματα* intelligunt, v. c. Schütz: Iovem (victorem) carminibus

celebrare, ab eoque victoriam precibus expetere. Cf. Tibull. II, 5, 91. At dicitur τῷ Ἐνυαλίῳ ἀναλάζειν, quod Hes. explicat ἐπινικίως ἠχεῖν, ut ἀλαλαγμὸς est ἐπινίκιος ὕμνος. Cf. Soph. Ant. 133, ibique Schol. Itaque Ζῆνα ἐπιν. κλάζειν (48, 144) exponi debet intellecto προςφθέγματα vel ὀνόματα. Cff. Il. VII, 138. XVIII, 487. XXII, 29, 506. Plat. Epin. 987[c] Κρόνου αὐτὸν ἐπωνυμίαν φθέγγονται. Rep. V, 471[d]. III, 394[a]. *Triumphalia* autem Iovis nomina sunt τριακτήρ, βασιλεὺς (329), παγκράτης (Sept. 255, 813. Arist. Th. 375), πάνταρχος θεῶν (Oed. C. 1085), τροπαῖος (Antig. 143. Eur. Heracl. 867, 937), τέλειος (Ag. 895). Apul. de mund. p. 279 *Iup. Triumphator, Tropaeophorus.* Verto: *Iovem victriciis titulis clamare, proclamare.*

157. φρ. τεύξ. Plat. Phaed. 68[b] καθαρῶς ἐντεύξεσθαι φρονήσει. Oppon. ἡ φρενῶν ἁμαρτία (inf. 453, 1572). Cf. Eur. Alc. 327. Soph. El. 992 sq. Ita εὖ πραπ. λαχεῖν inf. 352, 724.

τὸ πᾶν. 394, 1076. εἰς τὸ πᾶν 632. Eum. 200, 538. Plat. Legg. XII, 959[a]. Tim. 72[b]. Recte Sch. Cf. Pind. I. IV, 18 κατὰ πᾶν τέλος (Sch. κατὰ πάντα τρόπον· ἐν πάντι πράγματι· cf. inf. 830). Vocabulis ὅλος et ὅλως plane non utitur Aesch.

158. ὁδ. Pr. 498, 812 (Sch. ὁδηγήσει σε). Eur. Io. 1050. Oed. C. 1435. Plat. Legg. X, 899 ποδηγεῖ ἥλιον ἡ ψυχή. Hes. ὁδοῦται· καθ' ὅδον πορεύεται. Cf. *praeire verba, carmen.* Cl. Al. I, 32 Ζεὺς — οὐ παιδεύεται σωφρονεῖν.

τῷ πάθ. 224, 1471, 1566. Ch. 311. Fr. 362 H. 321 A. Soph. Ant. 1024 sqq. Tr. 143. Fr. 148, 741. Il. XVII, 32. IX, 250. XX, 198. Hes. Opp. 218. Pind. I. I, 56. N. IV, 52. Herod. I, 207. Cl. Al. Protr. 3, 43 τῷ πάθει μεταμαθών.

159. θέντα. Ch. 398. Eum. 484 θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Suppl. 704. Eur. Tr. 1056. Cf. τέθμιον.

160. στ. H. iung. στ. σωφρ. *instillat — moderationem.* Nimis quaesite; στάζει intransitive dictum ut Rhes. 566. Cf. inf. 512. Ch. 30 sqq.

ἔν —. i. e. οὐ μόνον ὕπαρ, ἀλλὰ καὶ ὄναρ.

πρὸ καρδ. 898 sq. 1031 sq. Ch. 181, 390. Sept. 834. Hor. Ep. 5, 95 *inquietis assidens praecordiis pavore somnos auferam.*

161. *μνησ.* 199. Eum. 938. H. *admonitor malorum;* haeret tamen, *πόν. μνησ.* sitne angor excitans vel recordationem peccatorum vel cogitationem poenarum, an angor ex recordatione malorum ortus. Illud quidem verius; cf. Il. XXII, 83 *λαθικηδέα μαζόν.* Anth. Pal. IX, 524, 12 *Διόνυσος λαθικηδής, λυσιμέριμνος.* Od. IV, 221 (*φάρμακον*) *κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.* Od. XIII, 92 *λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.* Suppl. 51 sq. Soph. Ai. 711 *λαθίπονος* (Sch. *ἐπιλήσμων τῆς λύπης*).

σωφρ. 849, 1333, 1528. Cleanth. (not. ad 939). Pr. 98. Eum. 521. Pers. 829. Eur. fr. 526 *τὸ φῶς ἀνάγκην προςτίθησι σωφρονεῖν.* Id. Tr. 1056. Od. XXIII, 13. Cic. p. Fl. 27 *Phrygem plagis fieri solere meliorem* (prov.). Plat. Charm. 164ᵉ *τὸ γνῶθι σαυτὸν καὶ τὸ σωφρόνει ταυτόν.*

162. *δέ που·* *scilicet.* Pr. 821 (Sch. *ἴσως*). Plat. Phaedr. 270ᵉ.

χάρ. 532, 850. Sept. 625. Eur. Alc. 1071. Sotades apud Stob. tit. 22, 26 *ἂν δὲ σωφρονῇς, τοῦτο θεῶν δῶρον ὑπάρχει.*

163. *βί.* Licet *χάρις βίαιος* vere dici possit gratia illa divina vel beneficium non oblatum ut recusari possit, sed impositum cui frustra resistas, tamen *βίαια* (*πρὸς τὸ βίαιον* 125) legendum esse et v. l. *βιαίως* et vs. antistr. monet. Cf. Suppl. 818, sup. 87 *περίπ.* Eur. Tr. 821 *ἁβρὰ βαίνειν* ut Med. 830 *βαίνοντες ἁβρῶς.* Pariter *βέβαια εὐτυχεῖν.* H. vertit *per vim imperium exsequentium.*

σέλμα. 1350, 1526. Sept. 32. Pers. 358. Pr. 149. Hes. *σέλματα·* *τὰ ζυγὰ τῆς νεώς, ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα, ἢ αἱ καθέδραι τῶν ἐρετῶν καὶ συναρμογαὶ τῶν σανίδων.* Eust. p. 197. 1025 *σέλμα·* *καθέδρα ἢ σελλὶς νεώς.* Id. 1041. *σέλμα καὶ τὸ μεταξὺ τῶν τοίχων, ὃ καὶ ζυγὸς καὶ σελλίς.*

ἡμ. 615, 756. Ch. 973. Eum. 409, 446. Suppl. 100, 189. Pers. 140. Soph. Ai. 249. Oed. R. 161. Cf. *in puppi, ad clavum sedere.* Locum hunc a vs. 148 in Exc. Tragg. p. 26 ita vertit Grotius:

Auctor rebus Iuppiter istis:
Hoc si gaudet nomine dici,
Aut quacunque est voce vocandus:
Namque sagaci cuncta revolvens
Animo nihil hîc possum causae
Praeter summum reperire Iovem:
Si curarum pondera fas est
Tutumque bona proferre fide.
Nunc nam contra, modo qui valido
Robore fisus quaelibet in se
Arma ciebat, subito fractus
Nullas audet tollere voces:
Tum qui lapsu crevit ab illo,
Alio rursum superante cadet.
At qui spoliis laetus opimis
Laudes reddit gratesque Iovi,
Vere sapiet munere coeli.
Namque ut sapiat mortale genus
Munit Superûm rex ipse viam,
Pariterque nocet pariterque docet.
Haeret memori sub mente malum
Tunc quoque mulcet cum membra sopor.
Saepe et clemens monet invitos
Cura deorum qui vi solida
Resident coeli sedibus almis.

164. *τό θ'*. Post digressionem reditur ad vs. 144. Sequuntur (167) *εὖτ'* —, (176) *ἐπεὶ δὲ* — ut Od. XX, 55 sq., 59, 73, 77. Cf. Xen. Cyr. V, 3, 17.

ὁ πρ. 182, 481. Atridae dicti erant *ἄνδρες ἐκτελεῖς* (105). Agam. dicitur *ἡγεμὼν* ut Calchas Il. I, 71 *νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω.*

165. *οὔτ. ἥκιστα. Οὔτινα* neutr. pl. esse et dici pro *οὔτι*, vix credo. Potius *οὔτ. ψόγον*, ut Arist. Plut. 10 *μέμψιν μέμφεσθαι*. Cf. Pr. 445. Eur. Or. 1069. Soph. Oed. C. 1172. R. 441,

340. Phil 523. Plat. Phaedr. 241[e] ὅσα τὸν ἕτερον λελοιδορήκαμεν. Theaet. 174[c]. Alia spirat rex Il. I, 105 sqq.

166. ἐμπ. 321. Notat ἐπίσσυτον, *ingruens* (809, 1059. Eum. 924 ἐπισσύτους βίου τύχας). Soph. Oed. C. 1404. Emped. fr. vs. 33 πολλὰ δὲ δεῖν' ἔμπαια. — Ἔμπαιοι τύχαι non tantum τὸ φάσμα τῶν αἰετῶν, sed etiam αἱ συμφοραί, quae secutae sunt.

συμπν. 139 ἀντιπνόους. Soph. Antig. 541 ξύμπλουν τοῦ πάθους. Συμπνεῖν est ἐνδοῦναι. Eur. Tr. 687 ἐνδόντες τύχῃ. Iung. συμπν. cum εὔτε.

167. κεν. Bekk. An. p. 104 κεναγγίαν· τὴν πεῖναν. Cf. Od. IV, 363. Abr. vertit *omnem absumente commeatum*, *omnia evacuante vasa.*

βαρ. 758. Ch. 529. Il. XXIII, 156 sq. Oed. R. 781 βαρυνθείς (Sch. χολωθείς).

168. πέρ. K. offendit in his, negans πέραν (πέρην) esse *exadversus* (ἄντα, ἀντικρύ, καταντικρύ); idcirco legit πόρον, respuente metro. Etsi non negem, πέραν vulgo esse *trans*, *ultra* (cf. 1108), quibus *cis* et *citra*, ἐπὶ τάδε, opponuntur, tamen plane similis locus est Il. II, 535 οἳ ναίουσι πέρην Εὐβοίης. Cf. Buttm. Lexil. II, p. 27.

ἔχ. In re nautica σχεῖν, ἴσχειν est *appellere.* Thuc. V, 2, 2 σχὼν ἐς Σκιώνην (Sch. ἐλλιμενίσας). Cf. I, 110, 4. II, 91, 1. IV, 42, 2 πλέοντες ἔσχον (Sch. προςέσχον). Contra Herod. VI, 39 εἶχε κατ' οἴκους· cf. III, 79 κατ' οἴκους ἑωυτοὺς ἔχουσιν.

169. παλ. Nonn. Dion. XIII, 105, 112. Eur. Iph. A. 81, 167, 1497, 1600. Hes. Εὔριπος. Lucan. V, 236. Liv. XXVIII, 6. Sen. Ag. 561 *fervet semper fluctus alterna vice.*

Αὐλ. τόπ. Pers. 447, 790, 796. Suppl. 237. Eum. 292, 703. Strab. IX, p. 403 ἡ Αὐλὶς πετρῶδες χωρίον (Il. II, 496), καὶ κώμη Ταναγραίων· λιμὴν δ' ἐστὶ πεντήκοντα πλοίοις· ὥςτ' εἰκὸς τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπάρξαι λιμένι.

170. ἀπὸ Στρ. 605. Herod. VIII, 118. Call. in Del. 26 Στρυμονίου βορέαο. Cf. sup. 139 ἀντ. ἀπλ.

171. *κακ.* Hes. *κακοσχόλου·* *κακοῦ κατὰ τὴν σχολήν.* Suid. *κακόσχολος·* *πονηρός.* Hor. Od. IV, 6, 14 *male feriatos Troas.* I, 15, 3 *obruit ingrato otio.* Pariter active *πνοαὶ κακόσχολοι.* Ad rem cf. Il. II, 292 sqq. — Ad *νῆστ.* cf. 167 *κεν. δύς.* Pers. 448. Od. XIII, 195. Virg. Aen. II, 23 *statio male fida carinis.* Recte Schneid. monet, et *ὁρμεῖν* et *ὁρμᾶν* in eo latere. Inde *ἀπλ. ἐχεν.* vs. 139. Danz vertit *lauferschwerende.*

172. *βρ. ἄλ.* K. in *βροτῶν* offendit, ut ad classiarios designandos parum apto. At hoc vs. universe Boreae vis describitur; cf. Il. XIV, 325. Pro *ἄλαι* fuit cum *σάλαι* legerem; nam Phot. *σάλα·* *φροντίς·* *οὕτως Αἰσχύλος.* Hes. *σάλα·* *φροντίς, βλάβη.* Verum *ἄλαι* passim in Od. memorantur, ubi fame enecti vagantur venantes vel piscantes; cf. IV, 368 sq. XII, 329 sqq. XV, 341 sqq. Achivi dispersi venatum exibant ut ventri mederentur. Hes. *ἄλη·* *πλάνη·* *ἄθροισμα* (patet, *ἀγέλη* et *ἄλη* dictum ut *ἀγεληδόν* et *ἀληδόν·* cf. *ἴλη, ἰλαδόν*). Luc. II, p. 400 *ἐμπορικὰς ἄλας.* Cf. *ἄλυς* ap. Plut. II p. 274ᶜ *τὰς παλαίστρας, πολὺν ἄλυν καὶ σχολὴν ἐντεκούσας ταῖς πόλεσι καὶ κακοσχολίαν.* *Ἄλαι* (vagandi causae) active, quippe ab inusitato *ἀλᾶν·* cf. *πλανᾶν* Pr. 574. Cf. inf. 1172 *καταγέλωτ'.*

173. *ναῶν.* Od. XII, 286 *ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν.* Suid. *πείσματα·* *τὰ ἀγκύρεια σχοινία.* Cf. Il. II, 135.

174. *παλ.* Refer. ad *χρονίας* (139), quod sine causa nonnulli eiecerunt. Hes. *παλίσκιος·* *σύσκιος, σκοτεινός, ζοφώδης·* *τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ.* Abr. recte dicit, *παλιμμ.* esse *παμμήκη·* inde gl. *πολυμήκη.* — Ad *τιθ.* cf. 969.

175. *τρ. κατ.* 361. Suppl. 1040. Cf. Posid. sup. ad vs. 17. Pro *pectine* (*τῷ ξανίῳ*), quo utebantur in lana carminanda, ponitur *τρίβος, temporis attritus.* *Καταξ.* h. l. est *κατακείρειν.* Suid. *καταξαίνων·* *κατατρίβων.* Sch. ad Phoen. 1145 *κατεξάνθαι βολαῖς·* *διαφθαρῆναι·* *ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων κατὰ μικρὸν τῇ ἐργασίᾳ ξαινομένων.* Cl. Al. III, 153 *ἡ χλαμὺς πόκος ἦν τὸ πρῶτον* (inf. 1324)· *εἶτα ἐξάνθη, κρόκη τε ἐγένετο καὶ στήμων, καὶ τότε ὑφάνθη.*

178. *βρ.* Hes. *βριθύ· ἰσχυρόν, μέγα, βαρύ.* *Gravius* remedium quam malum. Soph. Ai. 362 *μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.* Fr. 591. Herod. III, 53. Refer *βρ.* ad *βαρύνοντο* (167).

πρ. 377. Hes. *πρόμοις· προμάχοις, προαγωνισταῖς, προστάταις.* Dativ. pendet ab *ἐκλ.* ut 144.

179. *πρ.* Hes. *πρόφερε· ὀνείδιζε* (Suid. add. *ὑπομίμνησκε*)· *πρόαγε, προκόμιζε.* Eur. Hec. 825 *Κύπριν προβάλλειν*, ubi Sch. *εἰς μεσιτείαν προτείνειν.* Ita accipiendum videtur h. l. *προφέρειν·* nam remedio accepto controversiam dirimebat Diana.

182. *εἶπε φων.* 121, 449. Ch. 277. Soph. Ai. 757. Herod. III, 156. V, 36, 49. IX, 2.

183. *βαρ.* Eur. Iph. T. 598 *τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.* Iph. A. 1257 sq. ubi Agam. *δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, γύναι, δεινῶς δὲ καὶ μή.* Cf. Soph. El. 575 sq.

τὸ μὴ πειθ. Il. I, 218. Eur. Iph. A. 1409 *τὸ θεομαχεῖν ἀπολιποῦσα.*

185. *δαΐξω.* Il. XI, 497. XXIV, 393 *δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ.* Hor. Sat. II, 3, 219.

δόμ. ἄγ. 676, 530 *γάνος.* Ch. 198. Prom. 466. Suppl. 192. Eur. Iph. T. 20 sq. Hel. 206, 282 *ἀγλάϊσμα δωμάτων.* Hec. 560. Cf. Cic. Off. III, 25, 95.

188. *τί τῶνδ'.* 1396. Ch. 336. Eum. 154. Suppl. 375. Soph. Oed. C. 1232. Eur. Bacch. 1264. Simon. fr. 231, 20 *οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδέν.*

189. *λιπ.* Hes. *λιπόνεως· ὁ τὴν ναῦν ἀπολελειπώς.* Suid. *περίνεως· τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπειρεσίων, ὡς λειπόνεως τοὺς λειποτάκτας.* Theoc. XIII, 72 *Ἡρακλέην λιποναύταν.* Cf. Poll. VIII, 6 *λειποναυτίου ἐκρίνετο ὁ τὴν ναῦν ἐλλείπων.* *Λειπόνεως* ap. Lucian. I, 487, 623. Quum ap. Suid. pariter *λειπόνεως* et *λειποναῦται* legatur, hac forma sine dubio dicebatur *classis desertor*, contra *λιπόνεως, λιπόναυς* is, quem naves deficiebant, *classe destitutus.* Pariter *λιποθυμία* (Od. III, 455 *ἔλιπε δ' ὀστέα θυμός*), *λιπόβιος* (Hes. *νεκρός*)

et *λιποψυχέω* (Il. V, 685 *με λίποι αἰών*. Od. XVIII, 91 *ὡς μιν ψυχὴ λίποι*). Cf. Od. XXII, 119 *ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ἄνακτα*. Emped. vs. 125, 150, 275. Non dubito vertere: ***qui patiar me navibus destitui*** (quae ventis corrumpuntur vs. 173), ***belli societate fraudatum?***

191. *πανσ.* Hoc est illud *μῆχαρ βριθ.* Empedocles dictus *κωλυσανέμας, ἀλεξανέμας*· cf. ibi K. p. 21. Valck. ad Phoen. 120, p. 42. Virg. Aen. II, 116 ***sanguine placastis ventos et virgine caesa.*** Lucr. I, 85 ***Aulide quo pacto Triviaï virginis aram Iphianassaï turparunt sanguine foede ductores Danaûm.*** — Proximum *τε* explicativum ut 10, 120, 540, 607.

ὀργᾷ. Dictum ut ap. Arist. Ach. 529 *ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης ἤστραπτε.*

H. scribens *αὐδᾷ*, mire sibi a Sch. imponi passus est, scholium ita tentans: *ὀργᾷ· τῷ τρόπῳ. γρ. αὐδᾷ, ὁ μάντις δηλονότι.* At haec ipsa correctio est; nam videtur in margine olim scriptum fuisse *τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐδᾷ ὁ μάντις.* Ex his *τῷ τρόπῳ* visum est pertinere ad *ὀργᾷ* (Suid. *ὀργῇ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ*), quum praecedens *τούτῳ* pro tachygr. *τουτέστι* haberi potuerit; alius vero *ὀργᾷ* verbum esse putans, quod explicaretur verbo *αὐδᾷ*, hoc superscripsit et in marg. post *ὁ μάντ.* adscripsit *δηλονότι.* Tandem *αὐδᾷ* expellit e textu antiquum *ὀργᾷ*, ipsumque explicatur verbo *λέγει.* Sic distractum et corruptum vetus scholium *τούτῳ — ὁ μάντις*, quo significabatur, verba „Dianam ira aestuantem sacrificium petere," ab ipso Calchante prolata fuisse (cf. Eur. Iph. A. 1262), et iterari ab Agam. secum deliberante.

192. *περιόργ.* Schn. leg. *περιόργῳ*· at dicitur *περιοργής* ut *περιχαρής.* Thuc. IV, 130 *ὁ δῆμος περιόργης* (Sch. *ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ὀργῆς*). Hes. *περιόργως· ὑπεροργώντως καὶ παρωρμημένως.* Cf. Ch. 38. Herod. II, 162 *περιθύμως.* — *Ὀργᾷ* et *περιόργ.* referenda sunt ad *ἐπίφθ.* et *στυγεῖ* (127, 130)· cf. *ὀργὰς ἄτερ.* (71). Gradatio in his frequens Aeschylo, v. c. 350 sq. 1304. Eum. 161. Prom. 944. Sept. 238. Pers. 794. Cf. Soph. El. 850. Eur. Phoen. 185.

193. *εὖ γὰρ εἴη.* Eur. Bacch. 365 *γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως.* Plat. Apol. S. 19[a] *τοῦτο μὲν ἴτω ὅπῃ τῷ*

θεῷ φίλον. Tale aliquid cogitatione supplendum, ut sententia sit: — *te ira flagrante expetere fas est; esto, bene vero cedat.* *Γὰρ* dictum ut Sept. 566 *εἴθε γὰρ θεοὶ ὀλέσειαν.*

194. *ἀνάγκ.* Prom. 108. Soph. Phil. 1025. Eur. Iph. A. 443 *ἐς οἶ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.* Fr. 481 *τὸ τῆς ἀνάγκης ζυγόν.*

λέπ. Pers. 191. Eust. p. 599, 1189 *λέπαδνα· συνήθως οἱ καθιέμενοι κατὰ τῶν ἱππείων τραχήλων στήθειοι ἱμάντες — πλατεῖς· τινὲς δὲ τοὺς τῶν ἵππων μασχαλιστῆρας οὕτω καλεῖσθαι φασίν.* Cf. Arist. Eqq. 768.

195. *τρ.* int. *πνόην·* 166. Arist. Probl. 26, 5 *ἔστιν ἡ τροπαία οἷον ἀναστροφὴ ἀπογείας.* Plin. II, 43 *qui quidem venti quum e mari redeunt, tropaei vocantur, si pergunt, apogaei.* Ch. 773 *τροπαίαν κακῶν* (Sch. *μετατροπήν*). Sept. 706. Eur. El. 1147. Arist. Pac. 944. Il. XV, 203. Cf. Herod. VII, 13 *ἀγχίστροφα βουλεύομαι.*

196. *ἄναγν.* Quod placere non poterat *Ἀρτέμιδι ἁγνῇ* (127). Ch. 984. Lucr. I, 99 *casta inceste hostia concideret.* Liv. I, 45 *inceste sacrificium Dianae facere.*

τόθ. Dici pro *exinde*, plane non constat; quare, quod facile corrumpi potuit, leg. *τόθ' ἓν* —· *tum, quod unum est omnium audacissimum cogitatu, conversa mente decrevit.* Cf. Sept. 671. Ch. 592. Eur. Med. 1095. Inf. 1145 *ἡ παντότολμος.*

197. *μετέγν.* i. e. *μεταβαλὼν* (Plat. Phaedr. 241a), vel *μεταβαλλόμενος* (Gorg. 481e), *μεταθέμενος* (Rhes. 131) *ἔγνω.* Cff. Suppl. 110. Eur. Iph. A. 388. Od. V, 286. Soph. Phil. 962, 1270. Apoll. Rh. III, 948 *Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλο νοῆσαι.* Verbis *τὸ παντ.* — *μετέγνω* illustrari tropicum *πνέων* — *τροπ.*, vidit Abr. Cf. Bernh. l. l. p. 368.

198. *βροτοῖς.* De hoc dativo cf. Bernh. l. l. p. 93. Cf. inf. 780. H. ad Pers. 293, p. 188. Soph. fr. 286 *φιλεῖ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς.* *Θρασύνειν* esse *θράσος φέρειν*, non constat; potius credo esse *θράσος λαβεῖν* (Suppl. 952), *εἰς θράσ. ἀποβῆναι.* Cf. 524, 529, 535.

E scholio ad *τόθεν* acute Bl. effecit, in Cod. aliquo scriptum fuisse *μὲν ἔγνων*· in eodem vero pariter legi debuit *βροτούς*, non *βροτοῖς*. In iis qui nunc sunt, est *βροτοῖς* sequente plena interpunctione. Causa aperta; nam primum dativus melius videbatur construi posse cum superioribus, tum *γὰρ* suo loco positum legebatur.

αἰσχρ. *Malesuada* (Virg. Aen. VI, 276). Cf. Soph. Ant. 298 sq. Fr. 521 *ποικιλομήτιδες ἆται πημάτων*.

199. *παρ. πρ.* De P. „*prima mentis noxa*, *vesania prima*, quae ubi semel mentem ex statione sua excussit, eam in errore suo non tantum confirmat, sed etiam longius abducit." Cf. 161, 1100. Ch. 1066 sq. Il. XI, 603. Od. VIII, 81 *κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι*. Virg. Aen. I, 45 *unius ob noxam et furias Aiacis*. Soph. Oed. R. 833 *κηλὶς ξυμφορᾶς* (cf. fr. Tragg. inc. 3), ut Aen. II, 97 *prima mali labes* et VI, 746 *concretam labem*. — In Christo pat. 48 Eva dicitur *μήτηρ πρωτοπήμων*.

200. *ἔτλα.* Pertinet ad 197 *παντόν*. Cf. 375. Soph. El. 531, 535.

θυτ. Ch. 253. Soph. Tr. 613 *θυτῆρα* (Sch. *σφαγέα τῶν θυμάτων*). Eur. Iph. A. 364. Hec. 224 *ἱερεύς* (Sch. *σφαγεύς*, *θύτης*).

201. *γυν.* 58, 143, 62 sq. Cic. p. Coel. 28, 67 *alveusne an equus Troianus fuerit*, *qui tot invictos viros muliebre bellum gerentes tulerit ac texerit*. Herod. I, 4.

ἀρ. 47, 73. Heath vidit, *θυτ. γεν. θυγ.* esse *θῦσαι θυγατέρα*, quae filia foret *ἀρωγή* —. Cf. 1290 sq. Phoen. 1133 sqq. Hel. 36. El. 231. Oed. R. 603. Bernh. l. l. p. 127.

202. *πρ.* 65, 105, 659, 1326, 1263. Sen. Ag. 160 Nutr.: *redemit illa* (Iph.) *classis immotae moras*, *et maria pigro fixa languore impulit*. Clyt.: *lustrale classi Doricae peperi caput*. Lucr. I, 96 sqq. Ipsa Iph. ap. Eur. Iph. A. 1309 *ἐμὸν θάνατον προθύματ' ἔλαβεν Ἄρτεμις πρὸς Ἴλιον*.

203. *κλ.* 796, 849. Eum. 418. *Voces patrem vocantis*. Cf. Iph. A. 1552.

204. *παρ' οὐδ.* Semel positum, sed pariter audiendum ad *λιτὰς* —; cf. 483 *οὔτε*. 1311 *εἴτε*. Eum. 213, 847, 880. Suid.

παρ' οὐδέν· εἰς οὐδὲν πλέον. παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο· καταφρονήσας, παραλογισάμενος. Sch. Eur. Or. 569 explicat *κατ' οὐδέν, ἐν οὐδενὸς μοίρᾳ, ἐν ὀλίγῃ προφάσει.*

αἰῶνα. 107. Pr. 861. Ne in brevi syllaba vs. finiretur, Pears. scripsit *παρθένειον τ'*, etsi *τε* plane abundet, imo vim verborum minuat. Cf. 213, 220, ubi similia conati sunt.

205. *βρ.* Soph. El. 690, 709. Eur. Iph. A. 352 sqq. Non sunt *δίκης βραβῆς* (Eur. Or. 1650), sed *οἱ βασιλεῖς νεῶν* (112), *οἱ πρόμοι* (178). Sch. ad Pers. 302 *βραβεύς· ἡγεμών.* Sch. Soph. El. 690 *βραβεῖς καὶ βραβευταί, οἱ διοικηταὶ τοῦ ἀγῶνος· οἱ τὰ ἆθλα διδόντες.*

206. *ἀόζ.* Suid. *ἄοζοι· πολύοζοι, πολλὰ ξύλα καίοντες· ἤγ. οἱ μάγειροι.* Hes. *ἄοζοι· μάγειροι· ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι.* — *Μετ' εὐχ.* iung. cum proximis.

207. *ὑπ.* Eur. Iph. T. 26 *ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσ' ἐκαινόμην ξίφει.* Cf. cum sqq. Iph. A. 1540 sqq. et Polyxenae immolatio Hec. 523 sqq.

208. *πέπλ.* Ut vs. 742 non casu *π* frequentatum; cf. 15, ubi *β*, 56 sq. 286, ubi vocales frequentantur.

π. θυμ. 48. Eum. 738. Pind. P. IX, 170. N. V, 57. Od. XVIII, 33 *πανθυμαδόν* (Hes. *πάσῃ τῇ ψυχῇ ἢ παντὶ τῷ θυμῷ*).

209. *πρ.* Hes. *προνωπής· προτεταμένος· προνενευκώς· οἱ δὲ προπετής, ἕτοιμος, πρόχειρος.* Sch. Eur. Andr. 729 *προνωπής· εὐκατάφορος.* Sch. Alc. 143 *πρ. προπεπτωκυῖα, προνενευκυῖα εἰς θάνατον.*

ἀέρδ. Hes. *ἀέρδην· ἄνω ἢ φοράδην.* Eur. Hec. 545. Lycoph. 265 *ἁρπάσας μετάρσιον.*

210. *καλλ.* Ch. 389. Sept. 533. Suppl. 986. Soph. Tr. 11. Eur. Med. 1335. Hes. *καλλίπρωρον· εὐπρόσωπον.*

φυλ. Pers. 592 *γλῶσσα ἐν φυλακαῖς.* Cf. fr. 378 sup. ad vs. 36. Iungi solet *φυλ. κατ.* ut per appos. accedat *φθόγγον.* Non ita; nam quod legitur Eur. Tr. 194 *τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ'* huc non facit. *Φυλακὴ* dictum pro *φύλακας·* intelliguntur *οἱ ἄοζοι*, qui iubentur, oris formosi custodes,

impedire diras. Prosâ dixeris φυλακτικῶς, εὐλαβῶς κατασχεῖν. — Στόμ. pendet tam a φυλ. quam a φθόγγ. Cf. 57, 73.

211. ἀρ. 1306. Oed. R. 1291. Hes. ἀραίας· βλαβεράς. Iph. T. 778 ἀραία δώμασιν γενήσομαι. Cf. inf. 1295.

212. χαλ. His verbis explicatur βίᾳ· non enim χερσὶν (Od. IV, 287. XXIII, 76) os virginis comprimebatur, sed χαλινοῖς. Cf. Pers. 195 sq. βίᾳ ἄνευ χαλινῶν. Plat. Legg. III, 701^c ἀχάλινον στόμα. Eur. Hec. 1283 sq. Lucr. I, 88 *cui* (Iphig.) *simul infula, virgineos circumdata comptus, ex utraque pari malarum parte profusa est.* Itaque infulae, tempora et comas Iphigeniae cingentis, vittae aequaliter ad genas promissae vel demissae erant. Ea infula, candida, lanea, fronti eius imposita, non ori iniecta est, ut freni instar cohiberet vocem. Ipsa virgo vs. 93 Lucretio *muta metu* dicitur. Contra Aesch. χαλινὰ memorans, significat, popas victimarios pendentibus illis infulae vittis usos esse ad os virginis coërcendum. Sch. Arist. Eqq. 1147 Αἰσχ. ἐν Λυκούργῳ (fr. 129 H. 26 A.) ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε· καὶ τούςδε κημοὺς στόματος.

Ut novo vs. nova strophe incipiat, in F. scriptum Βίᾳ χαλ. δ' — βαφὰς ἐς —, quod multis placuisse miror. Quid enim illud est: *invitis vero frenis muta vi vestem croceam humi demittens?*

ἀν. 447, 279. Sept. 897.

213. κρ. βαφ. Magnum discrimen, de *sanguine humi profuso*, an de *veste crocea humi demissa* accipias. Cf. 563, 882 (Ch. 1011), 1031. Pers. 660, 317. Pind. P. IV, 413 κρόκεον εἷμα Iasonis; id. N. I, 58 κροκωτὸν σπάργανον nobilis infantis; X, 83. Arist. Lys. 217 οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξει τὸν βίον κροκωτοφοροῦσα. Eur. Hec. 558 sqq. de Polyxena corpus ante mactationem nudante; id. Phoen. 1491, ubi de se Antig. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς. — Quae comparantibus patet, τὸ κροκοβαφὲς εἷμα esse intelligendum, non vero infulam et vittas croco tinctas, nedum profusi sanguinis guttas, quas ob vs. 222 notari non potuisse male censuit H. Croceum velamen erat puellare regium, quo induta Iph. *ante preces* accesserat ad aram.

Eam vestem deinde commutare iussa est cum sacrificali. Cf. Welck. Tril. p. 410.

χέουσα i. e. *καθιεῖσα*. Il. V, 734. VIII, 385 *πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει*. XVI, 459.

214. *ἐκ. θυτ.* Sunt *οἱ φιλομ. βρ.*, qui regis consilium comprobaverant; non minus quam rex (200) ipsi *θυτῆρες* dici poterant.

215. *ἀπ' ὀμμ.* 677, 908. Suppl. 1001 sq. *ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν*. Fr. 255 H. 134 A. *βλεμμάτων ῥέπει βολῇ*. Prom. 650. Anac. XVI, 7 *στρατὸς καινὸς ἀπ' ὀμμάτων βαλών με*. Soph. Oed. C. 319. Fr. 644 *ὀμμάτων ἄπο λόγχας ἀφίησιν* (ex corr. Dind. ad Ag. 240). Eur. Phoen. 1440 sq. *φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο προςεῖπε δακρύοις*. — *Ἀπ' ὀμμ. βελ.* opp. verbis *στόμ. φθ. ἀρ.*

φιλ. 1052. Pers. 136. Suppl. 800. Eur. Iph. T. 345. Hec. 566. Soph. Ai. 580 *κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή*. Hinc *βέλη φίλοικτα*, *tela quae amant misericordiam* (quae eam solent excitare), ut *φιλοπαίγμων ὀρχηθμός*, *φιλόσπονδος λίψ* (Ch. 290).

216. *πρέπ.* 6, 114. Suppl. 716, 719. *Decora*, *spectata*, *spectabilis*, *εὐπρεπής*. Si legitur *χ' ὡς*, recte procedit sententia. Poëta non significat, puellam decoram fuisse ut in tabula picta, (*erschien sie bildähnlich dort.* V. H.), sed eam, ut fit in tabulis pictis, eo vultu fuisse, ut loqui velle videretur. Anac. XXIX, 26 *ὁ κηρὸς αὐτὸς ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ*.

ἐν γρ. Eur. Phoen. 129 *ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν·* cf. Valck. Io. 271. Plaut. Stich. I, 3, 114 *satin' ut facete, atque ex pictura astitit?* Epidic. III, 3, 29. Participia *χέουσα*, *πρέπ.* *θέλ.* respondent participiis *ψέγων*, *συμπνέων*.

218. *κατ' ἀνδρ.* *per triclinia paterna sumtuosa.* Cf. 546. Ch. 710 *ἀνδρῶνες εὔξενοι*. *Εὐτράπεζος ἑστιάτωρ* (Poll. VI, 27), ut *καλλιτράπεζος* (Bekk. p. 39, 49) est *ὁ μεγαλοπρεπὴς ἐν ἑστιάσει, ὁ καλὴν καὶ λαμπρὰν τράπεζαν παρατιθέμενος*. *Βίος εὐτράπεζος* ap. Eur. fr. 661, 2. 875, 3.

219. *ἔμ.* Quod ad *προςεννν.* omissum est *αὐτοὺς* (*τοὺς θυ-*

τῆρας), hic non potest suppleri, ut sit: heroës, patris convivas, carmine celebraverat antea; nam μέλπειν θεοὺς dicitur. Itaque ad ἔμελψεν intell. παιᾶνας. Cf. 1353. Puella autem nondum plenis nubilis annis vix dubium quin heroica aetate admitti posset ad regia patris convivia voce et saltatione exhilaranda.

ἁγνά. 94, 127, 196. Rectius ἁγνᾷ αὐδᾷ ut Suppl. 693 ἁγνῶν ἐκ στομάτων, Hes. Sc. H. 279 ἐξ ἁπαλῶν στομάτων ἵεσαν αὐδήν (cf. Emped. fr. vs. 42). Nihil obest, quominus ipsa virgo ἁγνὰ dicatur, (ut ap. Lucret. I, 99 *casta*) sed inest in ἀταύρωτος, et αὐδᾷ nude non dici posse vidit K.

ἀταύρ. Suid. ἀταυρώτη· ἁγνὴ καὶ ἄμικτος· ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἀταυρώτη ἡ ἁγνὴ ἢ ἄζευκτος γάμου, καὶ ἀζυγής (cf. Arist. Lys. sup. ad vs. 213). Eust. p. 881. ἀταύρωτος γυνή· ἡ ἄζυξ καὶ μὴ ὑπ' ἀνδρὶ γενομένη, ὡςεὶ καὶ δάμαλις ὑπὸ ταύρου. Hes. ἀταύρωτος. ἄζυγος καὶ παρθένος, παρ' ὅσον ἐζεῦχθαι γάμοις αἱ γημάμεναι λέγονται (Soph. Tr. 536). Cff. ἄνανδρος, ἀπαρθένευτος, ἀκήρατος, ἀδμής, ἀδμήτη, ἀθίκτωρ. Nonn. Dionys. XIII, 112 ἀνυμφεύτοιο Ἰφιγενείης. Fortasse ut ἀταυρώτη *innupta*, ita ἀταύρωτος dicta *immatura viro.*

220. τριτ. Philochorus ap. Athen. II, 38[c]: Ἀμφικτύων, ὁ Ἀθηναίων βασιλεὺς, θεσμὸν ἔθετο, προςφέρεσθαι μετὰ τὰ σῖτα ἄκρατον μόνον ὅσον γεύσασθαι, δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀγαθοῦ θεοῦ· τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον, ὁπόσον ἕκαστος βούλεται, προςεπιλέγειν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Διὸς Σωτῆρος ὄνομα, διδαχῆς καὶ μνήμης ἕνεκα τῶν πινόντων, ὅτι οὕτω πίνοντες ἀσφαλῶς σωθήσονται. Simplex ratio saepius postea mutata est. Athen. XV, 675[b] οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν παρὰ δεῖπνον ἀκράτῳ προςδιδομένῳ τὸν Ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι Δαίμονα, τιμῶντες τὸν εὑρόντα δαίμονα· ἦ δ' οὗτος ὁ Διόνυσος· τῷ δὲ μετὰ δεῖπνον κεκραμένῳ πρώτῳ προςδιδομένῳ ποτηρίῳ Δία Σωτῆρα ἐπιλέγουσι, τῆς ἐκ τοῦ μίγματος ἀλύπου κράσεως τὸν καὶ τῶν ὄμβρων ἀρχηγὸν αἴτιον ὑπολαβόντες. Sch. ad Plat. Phil. 66[d] ἐκιρνῶντο ἐν ταῖς

συνουσίαις κρατῆρες τρεῖς. Sch. ad Pind. I. VI, 10 *τὸν μὲν πρῶτον (κρατῆρα) Διὸς Ὀλυμπίου (καὶ θεῶν Ὀλυμπίων* add. Sch. ad Plat. l. l.) *ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς Σωτῆρος — διὰ τὸ τοὺς τοῦτον πίνοντας σταθεροὺς* (cf. inf. 517, 544) *γίνεσθαι· τοὺς μετὰ τοῦτον εἰς ἄτην καὶ ἀνομίαν καὶ ἀσέλγειαν τρέπεσθαι* (cf. Clem. Al. I, 199 *μεχρὶ τῶν ὕβρεως κρατήρων*). *Ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον διὰ τὸ τέλειον εἶναι τὸν τρίτον ἀριθμόν.* Apul. Flor. II, 147 *prima cratera ad sitim pertinet, secunda ad hilaritatem, tertia ad voluptatem, quarta ad insaniam.* Cf. Suppl. 27 *Ζεὺς σωτὴρ τρίτος* (Schol. *ὁ τριτόσπονδος, ἢ ὁ τρίτος τῶν εἰρημένων*), *οἰκοφύλαξ ὁσίων ἀνδρῶν.* Fr. 56 H. 196 A. *τρίτον Διὸς Σωτῆρος εὐκταίαν λίβα* (cf. Ch. l. l. ad 215) Ch. 1071. Eum. 759 sq. Soph. fr. 199 *Ζεῦ πανσίλυπε, καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος.* Hinc *τὸ τρίτον τῷ Σωτῆρι* (*τὸ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρί τε καὶ τῷ Ὀλυμπίῳ Διΐ* Plat. Rep. IX, 583[b]) *ἐπὶ τῶν τελείως τι πραττόντων.* Etiam *τρίτου κρατῆρος ἐγεύσω ἐπὶ τῶν μεμυημένων τὰ τελεώτατα καὶ σωτηριωδέστερα.* (Paroem. Gr. II, 692). Itaque in tertia libatione, quae fiebat Iovi Servatori, e tertio cratere *τὸ μετάνιπτρον* (*ἡ μετανιπτρίς* Athen. XI, 487[a, b]) *τῆς Ὑγιείας* implebatur, et canebatur paean. *Τριτόσπονδος* explicatur proximo *εὔποτμος·* est igitur *τρισόλβιος, τρίσμακαρ* (Od. VI, 154); cf. Pers. 711. Ch. 348. Sed ut vs. 126 *προτυπὲν* notat tam *προκακωθὲν* quam *προχαλκευθὲν*, ita in *τριτόσπ.* tam *terque quaterque beata*, quam *sacra*, *consecrata*, *devota vita* latet. Cf. 1294 sq.

221. *αἰῶνα.* Hart. leg. *παιῶνα*, K. *παιᾶνα.* Etsi *τριτόσπ. παιὰν* ut *τρίτος παιὰν* (Athen. XV, 685[a]) recte dicitur, tamen *τιμᾶν παιᾶνα* (*den Paean mit Andacht und Ehrfurcht singen*) nihil est. Contra optime *παιᾶνι* (ut *χοροῖς* Eur. Bacch. 220, *ἐγκωμίοις καὶ ὕμνοις* Plat. Legg. VII, 802[a]) *αἰῶνα τιμᾶν.*

ἔτ. Recte Kl. imperfecto uti ait chorum ut significet, postremis verbis explicari aoristum *ἔμελψεν.* Pariter ergo dictum

ac si legeretur ἔμελψεν, ὅτε — ἐτίμα. Puella hymno Iovi gratias agebat, qui carum sibi patrem incolumem et prosperum servasset.

222. τὰ δ' ἔνθ. Oed. C. 476. Oed. T. 1267. El. 1307. Phil. 895. Tr. 21 τρόπον μὲν ἂν πόνων οὐκ ἂν διείποιμ', οὐ γὰρ οἶδ'. Eur. Heracl. 847. Fr. 618. Τὰ ἔνθεν (γενόμενα) non de sacrificio quomodo peractum sit (Schol.) nec de iis dici quae τὴν πανσάνεμον θυσίαν secuta sunt, sed de incerto rerum eventu, docemur his: τέχναι —. Cf. 67 sq.

223. τέχν. μαντικαί, θεσπιῳδοί· cf. 1044, 1117, 1396. Ch. 610, 880. Eum. 392.

224. Δίκ. Sept. 662 ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη. Oed. C. 1382 Δίκη ξύνεδρος Ζηνός.

225. μαθ. Substantive ut 161 σωφρονεῖν. Est μάθος (158). ἐπ. Active ut Eum. 888. Theogn. 157 (113 W.) Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως.

226. ἐπεὶ —. *Futurum ubi exactum fuerit* (τὸ μέλλον γενόμενον) *audias*, *ante* (audire) *valeat*. Cf. Soph. Tr. 92, 71, 631; inf. 436. Plat. Symp. 199ᵃ χαιρέτω δή· i. e. ἐρρέτω. Arsen. Viol. p. 292 δεινὸν συνιδεῖν τὸ μέλλον.

τὸ δὲ προκλύειν. Gl. adscr. ad προ, unde Scholium ortum est: ὁ γὰρ προγ. τὸ μέλλ. — ἀνκλύοις R. ἀνηλύοις A. ἂν ἠλύσεις T. ἂν ἡ λύσεις V. C. Corruptela orta ex η et κ, ο et σ similiter scriptis. Cf. 138 ἴκιον pro ἰήϊον, Pers. 965 ἀῆτας pro ἀκτᾶς, σύγκλυς, νέκλυς pro σύνηλυς, νέηλυς (Valck. ad Amm. p. 32; d'Orv. ad Charit. p. 574 sq.). Pariter δακρύοιν pro δάκρυσιν inf. 1456, χεροῖν pro χεροὶν Sept. 50, 473. Eur. Io. 1187, Σκύφῳ et Σισύφῳ (Welck. Tril. p. 556). Cf. Bast. p. 716, 538.

227. ἴσον. i. e. τὸ προκλύειν ἴσον ἐστὶ τῷ —. Cf. Pr. 695. Sept. 696, 332. Soph. Tr. 89. Tragg. inc. fr. p. 173 φιλεῖν ἀκαίρως ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν (στυγεῖν). Sen. Ep. 98, 7 *nil est nec miserius nec stultius quam praetimere; quae ista dementia est, malum suum antecedere? — plus dolet quam necesse est, qui ante dolet quam necesse est. — Vóór den tijd klagen.*

228. ἥξει· τὸ μέλλον, ut 1148, 473, 1209. Oed. R. 341.

συν. *Σύναρθρον* (Fl. F. V. C.) *connexum;* sat ingeniose, ac melius certe quam *σύνορθρον* (Well.), quod *συνόρθριον* esse deberet ut *ὑπόρθριον* ab *ὄρθριον*. In viam nos ducit *συνορθὸν* (M. R.). Cum *σύνορτον*, *una ortum* cf. *συνορμ.* (394), *παλίνορτος* (142), *θέορτος* (Pr. 764), *νέορτος* (Oed. C. 1507).

αὐτ. St. explicat *τέχναις Κάλχαντος*. At istae longius remotae sunt. Elmsl. leg. *αὐτᾷ* i. e. *δίκᾳ*, H. *αὐγαῖς*, vertens *orietur cum luce solis eventus.* At recte negat Well. *αὐγὰς* sine accessione dici *lucem diei;* nam quod affert H. *λεύσσειν ὑπ' αὐγὰς* proverbii vim habet, et inf. 1090 *πρὸς αὐγ. τοῦδε πήμ.* recte dictum quia praecessit *ἡλίου* —. In F. (V. C.) *ἀὔταις*, quod in Sch. per *συνίζησιν* bisyll. esse perhibetur. Potius leg. *αὐδαῖς*, quod respondet verbis *κλύοις* et *τορόν*.

229. *τἀπὶ τοὔτ.* Hes. *ἐπὶ τούτοις· πρὸς τούτοις.* Cf. Soph. Tr. 1254. Phoen. 1208. Iph. A. 435. Io. 256. Orest. 1452. Thuc. I, 65, 1 *τἀπὶ τούτοις παρασκευάζειν*. Quum vs. 97 *τούτων* — legatur, haud obscurum est, *τἀπὶ τοὔτ.* de iisdem sacris, quae chorus fieri videbat, dici.

230. *ἀγχ.* *Vicinum, in conspectum iam prodiens* (Eur. Fr. 1068 *ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία γυνή*), at simul *ἐγγύτατα προσῆκον, τὸ συγγενικὸν*, ut Sch. ait. Suppl. 386. Eur. Tr. 48. Soph. El. 1105. Ant. 174. Pind. P. IX, 114. Plat. Hipp. Mai. 304[d]. Sch. ad Eur. Hec. 834 *κηδεστήν· ἀγχίστην· ἀγχιστεῖς πάντες οἱ ἐκ συμπενθερίας συγγενεῖς.*

'Απ. Suppl. 260 sqq. 774. Oed. C. 1303, 1685. Sch. Ven. ad Il. I, 22 *ἡ Πελοπ. τὴν ἀρχὴν Αἰγιάλεια — ὕστερον δὲ 'Απία ἐκλήθη ἀπὸ 'Απιδος* (*ἢ 'Απέως.* Eust. ad Il. III, 49), *τοῦ Φορωνέως, τοῦ Διός.*

231. *μον.* 688. Suppl. 372. Pers. 139. Eum. 706, 919, 949. Sept. 449. Oed. R. 1418 *χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.* Hinc vs. 84 *βασίλεια* dicta. Eam autem, non chorum, notari *τῷ μονοφρ. ἕρκει*, patet; chori enim est, adventum nuntiare; quo spectat *τόδε*.

235. *εἴτε* —. Sententia: *εἴτε κεδν. πεπ. εὐαγγέλια θύεις,*

εἴτε μὴ κεδνὸν (εἴτε κακὸν) πεπ. εὐαγγ. ἐλπ. θυηπ. Minus recte qui εἴτε μὴ pro εἴτε μηδὲν πεπ. accipiunt. Cf. 442, 449 sq. 599.

236. εὐαγγ. Proprie spes, quae pro laeto nuntio, laeti nuntii instar est, dubia, incerta, fallax. Non igitur est ἐλπίσιν εὐαγγελίας (Schütz), vel ἀγαθῆς ἀγγελίας (Schneid.). Cf. 86 sq. 11. Eur. Med. 1010.

237. εὔφ. εὔνους et ἡδύς, ut κακόφρων (100) κακόνους, ἀηδής. Hes. εὔφρων· ἡδύς (728), αἰδέσιμος, ἱλαρός, καλόφρων. Apoll. Lex. εὔφρων· εὖ τὰς φρένας διακείμενος, ἐν χαρᾷ. Sententia: κλύοιμ' ἂν ἀσμένως, ἡδέως, εἴ τι κεδν. πεπ. θυηπ. (καὶ θέμις αἰνεῖν· ex vs. 98).

σιγ. i. e. εἰ δέ τι κεδνὸν πεπ. σιγᾶς, οὐ μέμφομαι. Sch. ad Theoc. VII, 101 τὸ μεγαίρειν τὸ φθονεῖν δηλοῖ· ἐνταῦθα δὲ τὸ μεγαίροι ἀντὶ τοῦ μέμφοιτο. Σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς, τῷ φθονεῖν ἀντὶ τοῦ μέμφεσθαι χρῆσθαι, καὶ φθόνῳ ἀντὶ τῆς μέμψεως. Cf. Sch. ad Eur. Hec. 288 et ad Arist. Pl. 87.

238. εὐαγγ. *Nuntia laeti Aurora ex Nocte matre oriatur.* Oed. R. 714. Moneo, ne εὐαγγ. παρὰ μητρ. construatur, quum etiam ἀπαγγέλλειν, ἀγγελία παρά τινος dicatur.

239. εὐφρ. Etym. M. εὐφρόνη· ἡ νύξ· παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ γὰρ ὁ λογισμὸς ὅτε ἀσχολεῖ, κριτὴς γίνεται τῶν πραγμάτων· ἢ παρὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως· ἢ παρώνυμόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ εὔφρων εὔφρονος εὐφρόνη, ὡς ἀμύμονος ἀμυμόνη. A prima explicatione novum prov. ἐν νυκτὶ βουλή· in altera εὐφρόνη i. q. εὐφροσύνη, ac patet εὔφρων (237) et εὐφρόνη non casu iuncta esse. Ut ap. Soph. Tr. 94 sq. αἰόλα νὺξ τίκτει φλογιζόμενον Ἅλιον, ita ob λαμπτῆρα νυκτὸς ἡμερ. φῶς πιφαύσκοντα (22) ipsa nox fausta faustam nuntiam, ἕω φωςφόρον, parit.

240. μεῖζον —. Soph. Tr. 675. Phil. 849, 867. Aesch. Pers. 248. Suppl. 277. Inf. 565, 790. Eur. Or. 641. Io. 528. Ut sup. 102

ἐλπὶς et *φροντὶς*, ita hic *χάρμα* et *ἐλπὶς* (cf. 11) sibi opponuntur. Sententia: *een vreugde wacht u, waarvan het hooren alle verwachting te boven gaat.*

243. *Τρ. Πριάμου πόλιν* iam diserte suo nomine appellat; *λέγω* (ex proximis) *Τροίαν Ἀχ. οὖσαν*. Cf. 945. Rhes. 280.

244. *μ' ὑφ.* 409. Suppl. 842. Proprie dicitur *τρόμος μ' ὑφέρπει* (Ch. 462. Oed. R. 786), *φόβος μ' ὑπῆλθε* (Soph. Phil. 1231), *surrepit terror pectora* (Sil. It. XV, 136), *surrepit horror* (Stat. Th. XI, 476). Contra *χαρὰ ἐκπλήττει φρένας* (Ch. 231. Cf. Od. XIX, 471). Soph. El. 1231 *γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο*· ibi virgines gaudium non merum produnt. Dixerat Clyt. *πεύσῃ δὲ χάρμα —;* ad quae senes respondent, non audere se plane laetitiae indulgere. — V. Humb. *es überwallet Wonne, thränenlockend, mich.* Melius Danz: (*die*) *Freude beschleichet mich, die Thränenrufende.*

ἐκκ. 492. Soph. El. 906, 1312 sq. Eur. Hel. 654 sq. Suppl. 770 *ταῖςδε τ' ἐξάγεις δάκρυ*. Anac. 28, 24 sq. *γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς, προκαλούμενον φίλημα*. — *Lacrimam mihi evocans* dicunt, memores illius *μή τις ἄγα* (126) et *αἴλινον* (117). *Χάρμα*, etiamsi fide dignum sit, tamen non est *μεῖζον ἐλπ. κλ.*, non superat magnitudine timorem (exspectationem mali).

245. *εὖ φρ.* Plat. Prot. 333[d] *τὸ σωφρονεῖν λέγεις εὖ φρονεῖν* (sup. 239), *τὸ δ' εὖ φρονεῖν εὖ βουλεύεσθαι*. Pr. 385. Pariter notat *εὐνοϊκῶς ἔχειν*. Ergo duplex sententia: *benevolentiam tuam oculus tuus* (obortis lacrimis; cf. 720) *arguit, testatur*, et *recte te rem intelligere oculus tuus prodit.*

246. *τί γὰρ —.* Abr. *τί γὰρ τὸ πιστὸν —; ecquod, quod certum sit, signum —?* Sec recte se habet vulg. Cf. Oed. C. 598 *τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;* Phil. 601 *τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ';* Eur. H. f. 151 *τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργασται πόσει;* Or. 245.

247. *ἔστ.* Intell. *πιστὸν τέκμαρ μὴ δολ.* (*ἀψευδοῦς*) *θεοῦ*. Interponitur *τί δ' οὐχί;* (ut fr. 308 H. 300 A. *λευκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος ὁ χοῖρος·* cf. Soph. Ant. 567.

Prom. 758 *πῶς δ' οὐκ ἂν —;*), ad quod audiendum est *πιστόν.*

μὴ δολ. Schneid. explicat *εἰ μὴ ἐδόλωσεν θεός* (cf. Oed. C. 628. Ant. 1218), quod *boni ominis causa* additum dicit. Valde dubito; certe parum apte ille comparavit vs. 430. Eng. intell. Deum *Ἥφαιστον.*

248. *εὐπ.* Bl. leg. *εὐπιθῆ*, quem quotquot sunt sequuntur. At Pr. 333 *εὐπιθής* est is, *cui facile persuadetur.* Cf. inf. 903. Ch. 257 *σήματ' εὐπειθῆ* et Suppl. 620 *εὐπειθεῖς στροφάς* sunt *quae facile persuadent.* Eum. 829 *εὐπειθής* est *morem gerens, obediens.*

249. *δόξ.* Tam *δόκησις, οἴησις, φαντασία* quam *κῦδος. Λαβεῖν* tam *δέξασθαι* quam *ἑλεῖν* (Soph. Phil. 1051). Duplex sententia: *visum mentis gravatae admittere* (accipere, probare) et *famam* (laudem) *ferre* (parare) *mente stupida.*

βρ. Il. IV, 223 *βρίζοντα* (Sch. *νυστάζοντα καὶ ἠρεμοῦντα. Βρίξαι κυρίως ἐστὶ μετὰ βάρους τροφῆς ἀπονυστάξαι*) Ap. Athen. VIII, 335ᵃ Deliacae mulieres *θύουσι τῇ Βριζοῖ· αὕτη δέ ἐστιν ἡ ἐν ὕπνῳ μάντις.* Cf. Eum. 104. Soph. fr. 400 *εὕδουσα φρήν*, cui opp. *φρὴν ὠμματωμένη* (Ch. 852). Inf. 834 *φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη*, qua Clyt. gloriatur.

250. *ἀλλ' ἦ.* Praecessit *πότερα·* quum regina interpellasset chorum, mutatur interrogandi ratio. Cf. Ch. 218, 772. Suppl. 910.

ἄπτ. Comice ut in diverbio: *enimvero exilis* (*νέα, νεάγγελτος* Ch. 734, non confirmatus, immaturus, vanus, qui aures animumque non explet) *rumor* (9), *tanquam ἄπτερος ὄρνις* (nondum alata, implumis, macilenta avis) *te pinguefecit* (saturavit, beavit). Cf. 1030. Xenophan. p. 61 K. *οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως*, Proverb. XV, 30 *φήμη ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ·* inf. 537. Theophr. Char. X, 3 *δοκῶ μοι σὲ εὐωχήσειν καινῶν λόγων.* Prop. IV, 5, 3 *laetitia tumefactum fallis inani.*

251. *παιδ.* i. e. *ὡς νεάνιδος* — (cf. 431, 1309. Prom. 985. Soph. Ant. 735).

ἐμ. Il. III, 412. Apoll. Lex. *μωμήσονται· οἱονεὶ καταπαί-*

παίζονται· μῶμος γάρ ὁ μετὰ ψόγου καταπαιγμός. Valde irrides mentem meam.

252. ποίου. Il. XI, 690. V, 523. Soph. Oed. C. 397, 821. Ai. 105. Phil. 1340. Eur. Or. 1211. Hel. 110. Arist. Pl. 98, 1046. Ach. 83 *πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν; — τῇ πανσελήνῳ.* Ran. 594. Plat. Phaed. init. Symp. p. 172ᵉ. Aesch. in Ctes. p. 416 *καὶ ποίου μηνὸς καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ; Ποίου* dictum putant pro *πόσου·* at quidni poëta *πόσου* scripsit, quum plane liceret? *Ποίου χρ.* est *quali tempore? ἡμέρας ἢ νυκτός;* interdiu an noctu?

καί. Butler: *ut hoc etiam quaeram.* Cf. Eur. Phoen. 1354. Hipp. 92. Arist. Pl. 259.

253. τῆς —. Potuerat respondere *εὐφρόνης λέγω* (Pers. 180, 200), sed memor vs. 238 sq. explet sententiam. Soph. Ai. 750 *κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε.*

254. τόδ'. 1020. Soph. Elect. 387 *ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει.*

255. σέλ. Soph. Phil. 986 sq. *παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον.* Eur. Iph. T. 1224.

256. ἀγγ. Cf. Her. III, 126. VIII, 98. Diod. Sic. XIX, 57 fin. ubi Wessel. (Arist.) de mund. c. 5. Sententia: *ἀφ' ἑστίας τῆς ἐν Ἴδῃ.*

In Codd. et Editt. ἀγγέλου. Pariter ap. Herod. III, 126 pro ἀγγαρήϊον leg. etiam ἀγγελήϊον, ἀγγεληφόρον. Cf. inf. p. 222.

257. Ἑρμ. λέπ. 272. Od. XVI, 471. Soph. Phil. 1459. Eur. Andr. 296. Fr. 415. Ammon. de diff. *λέπας· ὄρους ἀπόσπασμα. λεπάς· ἐν ταῖς πέτραις γινόμενόν τι ὄστρεον.*

258. φαν. Amm. l. l. *λυχνοῦχον καὶ λαμπτῆρα φασι τὸν νῦν φανόν· φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα. Καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ διὰ τοῦ φ, οἱ δὲ τραγικοὶ διὰ τοῦ π πανόν.* Eur. Io. 195. Tr. 106 *πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβών;* Poll. X, 117. Sch. ad Ar. Pac. 841. *ἰπνούς· οὓς νῦν ἡμεῖς λαμπτῆρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν· τοὺς δὲ νῦν φανοὺς καλουμένους λύχνους τινάς φασι λέγειν τῶν παλαιῶν· τὰς δὲ λαμπάδας τοὺς τρα-*

γικοὺς *φανοὺς* ἢ *πανοὺς* διὰ τοῦ π. Phot. *πανός*· δεσμὴ κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ *φανόν*. Bekk. An. p. 50 *φανός*· φάκελός τινων συνδεδεμένος καὶ ἡμμένος· ὃ καὶ διὰ τοῦ π.

259. *Ἀθ.* Soph. fr. 621 Θρῇσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου. Eust. p. 358 *Ζεὺς Ἄθῳος*· ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ (Il. XIV, 229) τιμώμενος, ὃν φασιν ἔστι καὶ *Ἀθώϊον* εἰπεῖν. κατὰ μέντοι ἑτέρους, ὧν ἐστὶ καὶ Ἡρωδιανός, ὁ μὲν παρὰ τὸν Ἄθων Ζεὺς *Ἀθῷος* κατὰ τὸ ἥρως ἡρῷος, τὸ δὲ ἕτερον (ὁ ἀζήμιος) *ἄθωος*, quod alii ἀθῷος scribi malunt. Cf. id. p. 218, 3. 953, 42. Apoll. Rh. I, 601 sqq. Soph. Tr. 1193. Sch. Aristid. III, p. 146 *Ἄθων* καὶ *Ἄθως* ὄρος· ἔστι δὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἅγιον ὄρος.

260. *ὑπερτ.* 333. Soph. Tr. 36. Eur. Io. 1549. Hes. *ὑπερτελής*· ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη. Cf. ὑπερηφανής.

ὑπερτελής τε A. ὑπερτέλης τε T. ὑπεὶρ ἕλης τε Fl. F. ὑπεὶρ Ἔλης τὲ V. C. ὑπερθ' ἑλλής τε R.

νωτ. Poll. II, 179 *νωτίσαι* παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ κατὰ νώτου τι ἀπολιπεῖν (καταλιπεῖν, παραλιπεῖν). Hes. *νωτίσαι*· τὸ κατὰ νῶτα λαβεῖν καὶ παραμείψασθαι φυγόντα. Videtur proprium fuisse *stadii* verbum. Cf. Eur. Hel. 1665 πόντον παριππεύοντε. Hes. *ἐνώτισε*· τὰ νῶτα περιεσκέπασεν. Eur. Phoen. 654 ἐνώτισε βρέφος (Sch. ἐσκέπασε· κατὰ τοῦ νώτου ἐκάλυψε· τὸ νῶτον περιείλιξεν). Hes. *ἐπενώτισεν*· ἐφώρμησεν (Eur. Herc. f. 362). *ἀμφινωτίζοντα*· προςπελάζοντα, προςφερόμενον. *Νωτίσαι* h. l. est διεκπερᾶν· *et metam superans, ita ut mare post dorsum haberet — picea*.

261 *πορ.* Ut ἄγγαρος, πομπός (256, 273). Abr. „Attice pro πορευτής." Cf. 302, 544. Prom. 594. Eur. Iph. A. 901. Hes. Opp. 681 ἄμβατος.

πρ. ἡδ. 125. Prom. 494. Soph. Oed. C. 889. Phil. 206, 1156. Ant. 30. Eur. Med. 625, 771. Iph. A. 1022. *Πρὸς χάριν* Soph. Phil. 1156. Eur. Suppl. 385; πρὸς τὸ λιπαρές Soph. Oed. C. 1119. *Πορευτὸς πρ. ἡδ.* est (ut 443 τερπνὸν τόδ' ἐλθόν) εὔπομπος

(cf. Eum. 93. Soph. Oed. R. 697), εὐάγγελος (21, 238); *naar lust (lustig, vermakelijk) voortrekkende.*

262. πεύκη. Non πρὸς ἡδ. πεύκης, *ut pro lubitu luxuriaretur flamma* (H.), sed πεύκη superioribus additum, ut ἰσχὺς explicaretur. Itaque ἰσχ. λαμπ. est ipsa πεύκη vel πεύκης ῥητίνη, *piceae resina*. Soph. Oed. R. 214 ἀγλαῶπι πεύκα.

263. παραγγ. Nulla auctoritate scriptum invenies in Editt. παρηγγάρευσε (Bamb.) tantum ut sententia expleatur.

Μακ. Hoc nomine montem in *Lesbo* esse testatur Plin. H. N. V, 39 (140); cf. Steph. Byz. v. Μάκιστος, Strab. VIII, 345ᵃ. Id. X, 447ᵈ: Ἐρετριέας οἱ μὲν ἀπὸ Μακίστου τῆς Τριφυλίας ἀποικισθῆναί φασιν ὑπ' Ἐρετριέως. Quum igitur *Eretria* colonia fuerit ex Macisto Elidensi, Macistum *Euboeae* (quae ipsa Μάκρις dicta; Sch. ad Il. II, 535) montem aliquem, in septentrionali parte situm, a poëta respici, non male coniecerunt. Altissimum fuisse, ex nomine (μήκιστος) frustra efficias.

σκοπ. Abiit interpretum manu in σκοπῶ, σκοποῖς, σκοπαῖς. Schn. servavit σκοπάς, comparans Ἀθήναζε ἀγγεῖλαι. At lacunam unius versus esse, res ipsa clamat. Quem autem versum (ex Hes. προςαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα· πρὸς τὸν αἰθέρα (πέμπουσα), ποιοῦσα ὥςτε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα) Dind. vs. 275 substituit pro verbis πλέον —, commodius huc transtulimus; plane enim vim piceae (cf. 92) declarat. Tum ὃ δ' ad Macistum pertinet, cuius ut Idae (257) φρουρὰ intelligitur.

264. οὔτι μέλλ. i. e. ἀνύσας, φθάσας, σπεύδων, *celeriter*, recte monente H. οὔτι non posse separari a participio. Tamen Enger scr. ὃ δ' οὔτι παρῆκεν οὔτε μέλλ. οὔτε —.

ἀφρ. 1309. Pers. 417 ἀφραδμόνως (Sch. ἀνεπισταμένως — ἁπλῶς, ἀδιδάκτως). Hes. ἀφράδμων· ἀσύνετος, ἀμαθής. ἀφράσμων· ἀσύνετος.

265. παρ. Hes. παρῆκεν· ἀφῆκεν· εἴασεν, ἔλειπεν. H. solus recte vidit, *transmittendi* (ut παραγγέλλειν 263, 268, 290), non *negligendi*, quod volunt, vim h. l. habere. Suppl. φλόγα.

μέρ. Vertitur *nuntii officium.* Recte si legeretur *τέλος.* Sed ut dicitur *τὸ ἐκείνου μέρ.* (Eur. Hec. 989), *τοὐμὸν μέρος* (Eur. Her. 678), *τὸ σὸν μέρος* (Rhes. 405, ubi Sch. *λείπει ἡ κατά· ὅσον ἦν ἐπὶ σοί*), *τὸ ἑαυτοῦ μέρος* (Plat. Legg. VI, 762c), ita *ἀγγέλου μέρ.* absolute dictum *ut nuntius, ut nuntium decebat.*

267. *Μεσσ.* Strab. IX, p. 405b *ἐν τῇ Ἀνθηδονίᾳ Μεσσάπιον ὄρος ἐστὶν ἀπὸ Μεσσάπου, ὃς εἰς τὴν Ἰαπυγίαν ἐλθὼν Μεσσαπίαν τὴν χώραν ἐκάλεσεν.* Cf. Arist. H. A. IX, 32. Thuc. III, 101. VII, 33. Paus. IX, 22, 5. Serv. ad Aen. VIII, 9.

σημ. Il. X, 58 *σημαίνει φυλάκεσσιν·* proprie *signis iussa dare* (imperare) *custodibus.* Non ita h. l. ubi *σημ.* est *significare, signa dare, nuntium ferre.* Cf. 26, 891.

μολὼν Fl. T. V. C. Coniectura videtur referentium id ad ὁ δ' (*Μάκ.*)

269. *γρ.* Soph. fr. 801 *γραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φυσώμενος.* Theoc. V, 121. XV, 19.

ἐρ. Nic. Ther. 610 *ἀνθεμόεσσαν τανύφυλλον ἐρείκην.* Inf. ad 606.

θωμ. Hes. *θωμός· σωρὸς σταχύων· ἢ κορμός.* Sch. Arist. Lys. 972 *θωμοί· οἱ τῶν πυρσῶν σωροί.* Moer. Antiatt. *θωμὸς Ἀττικῶς· θημὼν Ἑλληνικῶς.*

270. *μαυρ.* 420. Eum. 359. Hes. Op. 303. Cf. sup. 125 *λαπ.*

271. *παιδίον ὠποῦ* G. A. *πεδίον ὠποῦ* R. *πεδίον Ἀλρωποῦ* T. *Αι* et *ε* saepissime conf. Cf. *ἰσόπεδα* (75), *κατέξενον* (175), *νέουσιν* (309), *μέλαιον* (655), *μελαγκαίρωνι* (1037), *ἔπεσ'* (1287), *Ταντάλιδεοι* (1377), *ἐξοχώτατε* (1530). Bast. p. 707 e vitiosa pronuntiatione errorem repetit. *Παιδιονασωπου* non intellectum peperit *παιδίον* (superse. comp. term. *ας*) *ωπου·* compendio vero neglecto ortum est *παιδίον ὠποῦ.* Cf. 1059. *δοι* A. pro *δοίας* (*δύας*).

275. *πλ.* Dind. I, p. VII: »languidum prosaeque quam poëticae orationi similius ab totius orationis elatione mirum quantum abhorret." Cf. sup. 263. Non nego, sed subita ista remissio orationis praecedentem et sequentem etiam turgidiorem facit. Verti potest et *plus quam memoratae* (custodiae), et *maiorem copiam supra dictorum* (materiae memoratae, i. e. piceae et ericae) *cremans.*

276. *Γοργ.* Etym. M. *Ἐσχατιῶτις· λίμνη κειμένη μετὰ τὸν Ἰσθμόν, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀπὸ Θράκης σὺν Εὐμόλπῳ στρατευσάμενοι ἀπέθανον, ὥςπερ ἐσχάτῳ λουτρῷ χρησάμενοι· ἢ ἀπὸ τῆς Ποσειδῶνος θυγατρὸς Ἐσχατιώτιδος, ἥτις ἐκεῖ κατῴκησε, Ποσειδῶνος αὐτῇ χρησαμένου ἀπόσπασμα θαλάσσης εἰς λουτρόν. Ὕστερον δὲ Γοργῶπις ἐκλήθη ἀπὸ Γοργῆς, τῆς Μεγαρέως θυγατρός, γυναικὸς Κορίνθου· ἥτις ἀκούσασα τὸν τῶν παίδων φόνον περιαλγὴς γενομένη ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν λίμνην.* Cf. E. Curtius (Mus. Rhen. a. 1846 p. 205 sqq.)

278. *ὤτρ.* Etym. M. *ὀτρύνω· ἐπισπεύδω, καὶ παρορμῶ, καὶ διεγείρω· σημαίνει καὶ τὸ παρακατασκευάζω.* Cf. Od. II, 253. IX, 518. VII, 151. Soph. Ant. 1060 *ὄρσεις με φράσαι.*

θεσμ. 159, 286, 1471. Hes. *θεσμούς· νόμους θείους· ἢ τὰς συνθέσεις τῶν ξύλων.* Od. XXIII, 296. Soph. Ai. 1104. Versus hic omni ratione tentatus; *ὤτρυνεθ' ἑσμόν, ὤτρυνε μεῖον, μηχαρίζεσθαι, μῆχαρ ἵζεσθαι, μὴ χρονίζεσθαι, μὴ παρίεσθαι, μὴ χατίζεσθαι* (Heath), quod multis placuit: *excitavit* (stimulavit) *legem ignis ne desideraretur*; i. e. hortabatur custodes, ut ne desiderari paterentur ignem accendi iussum. Quum dicatur *χαρίζ. πυρὸς gratificari*, *largiri de igne*, patet quare scriptum sit in F. *δὴ* pro *μὴ· excitavit legem*, *ut de igne largiretur*; cf. 279. At vulg., quae antiquior est, licet absurda videatur esse, explicari potest. *Μὴ χαρίζ.* est *μὴ μεταδοῦναι·* ergo *φείδεσθαι, σώζειν·* hinc *ὤτρ. θ. μὴ χαρ. πυρὸς* est *instigavit legem*, *ne temere de igne largiretur*, sed consuleret ac parceret igni. Scil. multae illae *λαμπάδων παραλλαγαὶ* (441) habendae sunt pro una face perpetua, ignem perferente; itaque (270) diserte dicitur *σθέν. οὐδέπω μαυρ.*

279. *πέμπ. οἱ θεσμοφύλακες·* cf. 263.

ἀφθ. μέν. 208. Plat. Rep. II, 371[e] *ἰσχὺς ἱκανὴ ἐπὶ τοὺς πόνους.* Aliud est *ἀφθόνῳ χερὶ* Eur. Med. 612.

280. *πώγ.* Prom. 1043. Poll. II, 88 *ἐν τῇ τραγῳδίᾳ πώγων πυρὸς ἡ εἰς ὀξὺ ἀναδρομὴ τῆς φλογός.* Eur. Fr. 828 *πώγωνα πυρός· τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός.* Cf. 447 sq.

Sch. ad Eur. Phoen. 1257 τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς καλεῖται κέρκος. *καὶ* —. *Etiam, adeo, vel;* οὕτω μέγαν ὥςτε καὶ —. Cf. 260, 492, 497.

Σαρ. Strab. VIII, 369 εἶθ' ὁ Σαρωνικὸς κόλπος· οἱ δὲ πόντον λέγουσιν, οἱ δὲ πόρον, καθ' ὃ καὶ πέλαγος λέγεται Σαρωνικόν. Eur. Hipp. 1200 ibique Schol. Is. Voss. ad Pomp. Mel. II, 3, p. 711 πορθμ. Σαρ. dici putat non mare vel magnum sinum, sed sinum minorem, portum Troezeniorum, qui ipse quoque sinus Saronicus dictus a *querno* nemore (σαρωνίδαι), quod olim eum ambiebat teste Plin. IV, 9, 5.

281. *κάτ.* Candens et nitens promontorium *freti speculum* dici posse, non nego. Si legatur κάτοπτον, erit *freti conspicuum promontorium*, ut Soph. Oed. C. 1600 ἐπόψιον πάγον. At κατόψιον γῆς τῆςδε (Eur. Hipp. 30; cf. Valck. p. 165[a]) Schn. minus recte comparavit. H. intelligit litus trans sinum Saronicum conspicuum, s. litus illius sinus Megaridi adversum. Mela l. l. laudat portum Saronicum, Schoenitas et Pogonum. Is. Voss. „ad huius loci (Pogoni) nomen videtur allusisse Aesch., tanquam si a face Agamemnonia esset appellatus. Πρῶνα autem intellige montem vicinum Hermionae, qui eo nomine vocabatur (Paus. II, 34, 10. 36, 2). Valde autem vicina sunt sinus Saronicus (minor), Pogon et Pron." Sen. Ag. 562: *arx imminet praerupta, quae spectat mare utrimque geminum.*

282. *φλέγ.* Ac si praecessisset μεγαλοπώγωνα φλόγα. In proximis graphice repetitum εἶτα non erat cur mutaretur in ἔστ' — εὖτ' (H.), vel in εἶτ' — ἔστ' (St.), vel in ἔστ' — εἶτ' (Schn.). Cf. Philem. ap. Cl. Alex. III, 111 ὁρῶσι πάντες πρῶτον, εἶτ' ἐθαύμασαν, ἔπειτ' ἐπεθεώρησαν, εἶτ' ἐς ἐλπίδα ἐνέπεσον. Cf. ἅμα δὲ — ἅμα δὲ ap. Arist. III, 208 ubi Sch. δείκνυσι τοῦ τάχους μέγεθος καὶ προθυμίαν. Well. εἶτα cum vi repetitum dicit ad exprimendam *laetitiam*, quod nuntius iam ad eam pervenerit stationem, quae Atridarum aedibus proxima erat. At eam figuram abhorrere ab ingenio Clyt. superba cum gravitate loquentis contendit H. addens: si ea figura uti voluisset poëta,

fecisset id in iis verbis, quibus ad ipsam domum Atridarum accessio signi describitur." Fefellisse eum opinionem, patebit.

283. *Ἀρ.* Paus. II, 25, 9. *ἔστι δὲ ὄρος ὑπὲρ τῆς Λήσσης τὸ Ἀραχναῖον, πάλαι δὲ Σαπυσελάτων ἐπὶ Ἰνάχου τὸ ὄνομα εἰλήφει· βωμοὶ ἐν αὐτῷ Διός τε καὶ Ἥρας· δεήσαν ὄμβρου* (si pluvia opus sit) *σφίσιν, ἐνταῦθα θύουσιν.* Hes. *Ὑσσέλινον· τὸ νῦν Ἀραχναῖον ὄρος ἐν Ἄργει καλούμενον.*

ἀστυγ. Suppl. 286. Eur. Hipp. 1161. Hes. *ἀστυγείτων· τῇ πόλει γειτνιῶν.*

284. *σκήπτ.* Hes. *σκῆψαι· πεσεῖν. σκηπτός· κεραυνὸς ἄνωθεν διὰ πυρός.* Sch. ad Soph. Ant. 418 *σκηπτός· πᾶν πνεῦμα θυελλῶδες, ὅταν συνερείδῃ τῇ γῇ, καὶ πάλιν ἄνω αἴρῃ· καὶ στρόβιλόν τινες καλοῦσιν.* Cf. Valck. ad Eur. Hipp. 317. Soph. Oed. R. 28. Inf. 340.

285. *οὐκ ἀπ.* Est *εὐγενές*, quippe qui ignis in Ida accensi extremus surculus, ultima tanquam suboles erat. Sed aliud latet, quod omnes fugit praeter Sp. *Πάππος*, ait, non solum de *avo*, sed etiam de *annosa spina* dictum. Hes. *πάππος· ἄκανθα ἐπὰν γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῇ, καὶ ὑπὸ ἀνέμων ἐκριπίζεται καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλει. Σημαίνει δὲ καὶ — πατρὸς ἢ μητρὸς πατέρα, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ γενείῳ τρίχωσιν.* Cf. 280 *πώγ.* et 269 *γρ.* Cff. Nic. Alexiph. 126, ibique Sch. Plin. XXV, 13 (106). Sp. explicat *lumen Idaei ignis propagatum ope combustorum lignorum e spinis aridis.*

286. *ἕτ.* i. e. *οὐκ ἀτημέλητοι* (813). Repetitum *οι* (cf. 208) commendat *ἕτοιμοι*, non *ἔτυμοι*. Frustra Schütz *τοιοίδε τοί μοι*. Cf. 957. Soph. fr. 114 *τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν — λέγω.*

λαμπ. Hes. *λαμπάς· λαμπάδος ἀγών· καὶ ὁ νικήσας λαμπαδηφόρος.* Sch. ad Arist. Ran. 131 *λαμπαδηδρομίαι γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμεικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως. ἐκεῖ γὰρ συνετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα.* Fiebant Panathenaeis, Hephaesteis, Prometheis *noctu*. Sch. ad l. l. 1119. Poll. VIII, 8. Herod. VIII, 98 *ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευ-*

τέρῳ, ὁ δὲ τῷ τρίτῳ· τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἤδη κατ' ἄλλον διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατάπερ Ἕλλησι ἡ λαμπαδηφορίη, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι. Τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον. Cf. sup. 256. Themist. Or. XIX, 230[c] celebrat *celeritatem*, qua *ἡ τῷ Ἡφαίστῳ τελουμένη λαμπαδηφορία διὰ πομπίμων ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλους σταδίους τόσους καὶ τόσους ὥςπερ φρυκτωρίας διαπέμπεται.* Cf. Rhet. ad Her. IV, 46. Sch. ad Persium VI, 61. Weiske, Prom. p. 537—554. Paus. II, 25, 4 memorat *πυρσῶν ἑορτὴν*, quam Argivi quotannis in memoriam Lyncei et Hypermn. agebant.

287. *ἄλλ.* Facillima constructio, quam impediverunt interpretes: *ἄλλ. (νόμος) παρ' ἄλλου (λαμπαδηφόρου) πληρ. νόμ.* Aliter Eur. fr. 353, 10 (950, 4) *αἱ πόλεις — ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰςαγώγιμοι·* cf. Plat. Symp. 175[e]. Primus expedivit Enger. Interpositum *διαδοχ.* notat *τῷ διαδέχεσθαι ἀλλήλους. Νόμοι* sunt leges, *τοῖς ἀγῶνα δραμοῦσι*, sua cuique, praescriptae, plures pro diversis locorum intervallis, quum universae constituant *τὸν θεσμόν* (278).

288. *νικᾷ δ' ὁ πρ. (δρ.) καὶ (νικᾷ ὁ) τελ. δρ.* Ita vulgo explicatur; cf. 298. Schneid. censet, poëtam scripturum fuisse *χὼ τελ.* Propterea exponit: *νικᾷ ὁ πρ. ὁ καὶ τελ. δρ.* (i. e. *ὃς καὶ τελευτ. ἔδραμε (λαμπάδα·* Aristoph. Vesp. 1198). Primum illum cursorem, qui etiam postremus fuit, quique dicitur palmam tulisse (licet omnes cursores dicantur *λαμπαδηφόροι* (286), i. e. *λαμπάδι νικήσαντες*), putat ipsum esse *Ἥφαιστον ἄγγελον* (254 sq.), iter tam magnum tam brevi tempore emensum. Verum haec omnia *ludus* eludendi senes causâ. Serium subesse patebit.

289. *τέκμ.* Dind. praefert *τοιοῦτο τέκμ.* At videtur *τοιοῦτο* consulto post positum esse a poëta, partim quod *τοιόιδε* modo ante positum fuerat, partim quod praecipua vis in *τέκμαρ*, quod flagitaverat chorus. Add. *σύμβ.* i. e. *σημεῖον θεῖον.* Cf. Antiph. p. 748, 2 *ἀνθρωπίνων τεκμηρίων — τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις.*

290. *ἀνδ.* Specie gen. abs. At *τέκμ. ἀνδ.* quum esse possit *indicium a marito profectum*, *σύμβ. ἀνδ.* pariter *signum de marito* (ad maritum pertinens) notat.

292. *λόγ.* 535, 545. Sunt *λόγοι μάταιοι, λῆροι. Λόγοι καὶ φλυαρίαι* ap. Dem. p. 488, 2. Videtur tamen chorus contrarium dicere, *λόγ. θαυμασίους,* addens *ἀποθαυμ.* (i. e. *ἱκανῶς θαυμ.*) Cf. Aristaen. II, 18, 31. Theoph. Char. V, init. Cf. Eur. fr. 567 *τῷ δυστυχοῦντι τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν.*

293. *διην.* Od. IV, 836. VII, 241. Moer. Ant. *διανεκεῖ λόγῳ· Πλατ. ἐν Ἱππ.* (mai. p. 301[b]) *Ἀττικῶς· διηνεκεῖ Ἑλληνικῶς.* Hes. *διηνεκῶς· ἀεί, διαπαντός, πάντοτε, διόλου, διὰ βίου.* Cf. *διαμπερές, συνεχές.*

ὡς λέγ. Quum *λέγοις ἂν* (*ὡς τάχιστα* Sept. 261) et *λέγοιμ' ἂν* frequentissimum sit, multos offendit *λέγοις.* Sine causa; non enim dicit *λέγ' αὖθις* (Ch. 765), sed supplex ac timide orat; cf. *λέξαις* (97, 322). Il. XI, 790. Od. II, 32, 230 (Thiersch Gr. p. 335, 368). Nec praetervidendum est *θέλοιμ' ἄν,* quod non frustra praecessit. *Ὡς λέγοις* (*λόγους*) *πάλιν* est *velim repetas illa mirifica verba.*

295. *ἄμ.* Lycoph. 263 *κλάζων ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοήν* (Sch. *κράζων ἀμιγές·* cf. Emped. ad vs. 297). Ut *terrae dissociabiles* (Hor. Od. I, 3, 22) et *res olim dissociabiles, principatus et libertas* (Tac. Agr. 3), ita *βοὴ ἄμικτος clamor dissociabilis;* cf. 575, 602 sq. *Δημόθρους γόος ὀξυβόης* et *παιὰν ἀλώσιμος, οἰμωγή* et *εὐχωλή* sunt *ἄμικτα* ut *ὄξος* et *ἄλειφα,* quum *ὀξύ* et *βαρύ* sint *sociabilia* (Plat. Symp. 187[a]). Cf. Il. II, 753. Emped. vs. 272 *ὕδωρ οἴνῳ μᾶλλον ἐνάρθμιον, αὐτὰρ ἐλαίῳ οὐκ ἐθέλει* (*συμμίγνυσθαι*). Opp. *μιξόθροος* Sept. 331 (Sch. *θροῦν καὶ βοὴν ποιουμένης ἀνάμικτον*). Dio Chr. Or. XI, p. 159 in Troiae excidio memorat *βοὴν μείζονα ἢ κτύπον χαλκοῦ τε καὶ πυρὸς τῶν μὲν φθειρομένων, τῶν δὲ ῥιπτομένων.*

296. *ἐκχ.* Cant. *ἐγχέας,* quem omnes secuti praeter Well. qui vertit: *si ex duobus effuderis in unum vas.* Hipp. II, 142

εἴ τις ὕδωρ καὶ ἄλειφαρ ἐς χαλκεῖον ἐγχέας. Ita prosâ oratione. Eum. 653 *αἷμα ἐκχέας πέδῳ* (ut *κύτει*).

297. *οὐ φίλ.* Empedocleum; is fr. vs. 94 sq. ait: *ἄλλοτε μὲν φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα, ἄλλοτε δ' αὖ διχ' ἕκαστα φορεύμενα νείκεος ἔχθει,* ubi *Φιλία* et *Νεῖκος* mundum regunt. Idem memorat *ἄμικτα* et *κεραιόμενα, μισγόμενα* vs. 171 sq. tum 331 sq. *ἐχθρὰ δὲ πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσιν, ἄμικτα γέννᾳ τε κράσει τε καὶ εἴδεσιν ἐκμακτοῖσι, πάντῃ συγγίγνεσθαι ἀήθεα.* Iam *φίλως διχοστ.* ea sunt quae sociari, sibi invicem accommodari possunt (Plat. Symp. 187ª). Soph. fr. 184 *εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλα τἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται* (*quamvis dissita sententia facile iugatur, media si placeat via.* Grot.). Contra *οὐ φίλως διχ.* sunt *τὰ ἄμικτα,* quae implacabile odium separat.

πρ. Ut 149 *τοῦτο νιν πρ.* (Ch. 995), ita etiam h. l. est *appellare, προςαγορεύειν.* Plat. Rep. 476ᵇ *οὓς ἄν τις ὀρθῶς προςείποι φιλοσόφους.* Soph. 216ᶜ.

298. *καί.* Cf. 8, 368, 674. Simplex copula h. l. pro *ὁμοίως, ὡςαύτως.*

299. *φθ.* Il. IV, 450. Duplex genitivus ut 57 sqq. — *Συμφ. διπ.* i. e. *ἥττης καὶ νίκης.* Cf. vs. 24.

300. *οἱ μὲν* —. Duplex constructio; aut *οἱ μὲν γὰρ* (*ἁλόντες,* tam mares quam feminae; opp. *τοὺς δέ*) *πεπτ. ἀμφὶ σώμ. ἀνδρ.* (maritorum) *κασ. τε καὶ φυτ. παῖδες* (*ἀμφὶ σώμ.*) *γερ.* vel simplicius *οἱ μὲν γὰρ* (*ἁλόντες*) *πεπτ. ἀμφὶ σώμ. ἀνδρ.* (virorum, partim fratrum, partim patrum) *παῖδ.* (*ἀμφὶ σώμ.*) *γερ.*, aut *οἱ μὲν γὰρ παῖδ. πεπτ. ἀμφὶ σώμ. καὶ κασ. ἀνδρ.* (et fratrum, qui virili) *καὶ φυτ. γερ.* (et patrum, qui senili aetate sunt). Cui postremae rationi quoniam hoc obest, quod *τοὺς δὲ* et *οἱ μὲν γὰρ* sibi respondere videntur, simpliciorem quam dixi ita praefero ut sit tamen ambiguitas quaedam.

ἀμφὶ σώμ. Soph. Tr. 940. Oed. C. 1620. Phoen. 1578.

301. *φυτ.* Memorantur *φυτάλμιος Ζεύς* (Hes.) et *Ποσειδῶν* (Paus. II, 32, 7). Cf. Soph. fr. 538 *προςῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ*

πατρί. Non addito *πατὴρ* vel *τεκὼν*, *φυτάλμιος* nude dici non solet, nisi *ἀπὸ φύτλης*, *ἀπὸ γενέσεως* (Soph. Oed. C. 151) Cf. p. 176. Sed neque *ὑπολείβειν*, ubivis positum, erit *fundere lacrimas* (69); tantum loci ratio facit ut suppleri *δάκρυα* ad *ὑπολ.*, et *πατὴρ* ad *φυτάλμιος* possit, eoque magis si poëta, ambigua captans, *φυτ. γερ.* sociare voluerit.

302. *γερ.* H. leg. *τεκόντων·* eum secuti omnes praeter Well. In artificiosissima sententia servandum est omnino *γερ.* Iunguntur imbecillae aetates *παῖδες* et *ἰσόπαις ἰσχύς* (75). Cf. Eur. Suppl. 721. Accedunt *ἄνδρες ἀκμάζοντες*. Pariter ap. Plut. v. Lyc. 21 *τρεῖς χοροὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας*.

303. *δέρ.* Ergo *ἀποιμ. ἐκ δούλου δέρης*. Cf. 48. Suppl. 945. Hes. *δέρη· τράχηλος· αὐχήν*. Etym. M. *δέρη καὶ δειρὰ καλεῖται· κυρίως δὲ δέρη καὶ δειρὰ ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων· — δέρη Ἰωνικῶς καὶ δειρή*. Etym. Gud. *δειρή· τὸ ἔμπροσθεν τοῦ τραχήλου, καθ' ὅ ἐστιν ὁ φάρυγξ*.

304. *ἐκ μάχ.* 1533, 822. Est *πόνος μάχης διάδοχος*. Alius *πόνος μάχης* Il. XVI, 568. — *Νυκτ.* dicitur labor noctu vagandi per ignotam urbem (Schn.)

305. *νῆστ.* In F. *νήστεις*. Id multis placuit, quod maxime simplex est, et quod duplex praedicatum ad *πόνος* offendit. At frequentissime *νῆστις* substantivis iungitur (171, 931, 1529. Ch. 248. Prom. 574, 601). Ap. Eur. Iph. T. 973 *νῆστις βορᾶς* dicitur Orestes. Praeterea arcte iunguntur *πόνος ἐκ μαχ. νῆστ.*, bellandi ardore famem excitante. *Νῆστις*, dea Sicula, ap. Emped. vs. 57, 212.

ἀρ. Prima antiquitus brevis (Il. XXIV, 124. Od. XVI, 2), postea producta. Productionis immemor facile construat aliquis *ad optima eorum quae urbs habet.* Sed fallit aures constructio.

ὧν ἔχ. Eum. 574. Soph. Tr. 623. Oed. R. 862. Comic. fr. Did. p. 537 *στῆθι' ἢ ταύταισι τούτων, ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί*. H. l. *ὧν ἔχει* dictum pro *ὧν ἀφθόνως ἔχει ἡ πόλις*. Cf. 883 sq. Itaque minime aut cum *νῆστις* aut cum *πρὸς — τεκμ.* (Bernh.

l. l. p. 460) iungenda sunt, nec vero pro otiosis habenda.

306. *τάσσ.* Sept. 570 *πρὸς πύλαις πταγμένος. Instruit ad aggredienda prandia, quorum abunde urbs habet. Πόνος* est *στρατηγός.*

πρ. οὐδ. Ut *πρὸς τὸ βίαιον* (125), *πρὸς ἡδονήν* (261). Est *ἀτάκτως, ἀτεκμάρτως, μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἀκόσμως* (Pers. 374). Aliter Il. XI, 730. XVIII, 298 *δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν. Ἐν μέρει* explicatur *κατὰ διαδοχήν* (Sch. ad Ch. 330). Cf. 1100. Sed h. l. potius *sine ullo ordinis discrimine;* promiscue duces et milites satiant famem.

307. *ἔσπ.* Non dicit *ἔλαχεν* (ut Sept. 55 *πάλῳ λαχών*), quia vere *ἀταξία* et *ἀναρχία* erat.

309. *τῶν ὑπ. Δὲ* inserendum esse, patet. — Cf. ad 506. Soph. fr. 646 *πάγου φανέντος αἰθρίου.*

310. *δυςδ.* Vocab. vere *δυςδαίμον* aliis, v. c. *δὲ δαίμονες, δ' εὐδαίμονες, δ' ἀδείμονες, δειδήμονες, δ' ἀλήμονες, δ' ὁμαίμονες,* cessit. Postliminio iam reduxerat Schütz: *haud secus ac pauperes incustoditam totam noctem dormient* (i. e. proxima nocte tam securo somno opprimentur, ut non magis quam ii, qui propter paupertatem non habent quod custodiant (quibus opus non est fores obserare, custodibus aut canibus vigilibus uti), de rerum suarum custodia solliciti sint futuri). Cf. Iuven. X, 22. Eur. Suppl. 742 *λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα.* Schütz iocantem et dulce ridentem assecutus est reginam; at nubem pro Iunone amplexus. Nam *δυςδ.* non tantum *pauperes* (minime beati), sed etiam *infelices, miseri* (603); *ἀφυλ.* (Hes. *ἄωροι· ἀφύλακτοι*) vero non tantum *ἀφρούρητον* (cf. Sch. ad Il. X, 485), *custodiae militaris,* sed etiam *divinae expertem* noctem indicat. Cf. Od. III, 130 sqq. 151.

311. *πᾶσ. ὅλην.* Cf. 157. Prom. 656. Soph. fr. ult. *ὅλην. ἐκείνην εὐφρόνην.* Arist. Nub. 1132 *τὴν νύκτα πᾶσαν.*

312. *εὐσεβ.* Graviter Nestor in Od. III, 130 sqq. diram Troiae expugnationem refert. — *Πολ.* 88. Sch. ad Sept. 271 *τοῖς*

τῆς πόλεως φύλαξι. Quum communis antiquitus opinio esset, captam terram et urbem a Diis tutelaribus deseri (Sept. 218, 304 sqq. Eur. Tr. 25. Virg. Aen. II; 351. Sen. Phoen. 633. Chronic. II, 25, 15. Ioseph. Archaeol. IX, 10 p. 317ᵃ), intelligitur eos non discedere quamdiu templa maneant intacta. Tamen *πολισσ.* non sine amara derisione Dii a Clyt. appellantur, praesertim addito *τοὺς τῆς ἁλ. γῆς*, quod consulto additum. Cf. admonitio Herculis in Soph. Phil. 1440 sq. *τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς· ὡς τἄλλ' ἅπαντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεύς· οὐ γὰρ ηὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς.*

313. *ἱδρ.* Suppl. 492 *πολισσούχων ἕδρας.* Pers. 811. Ch. 1034. Soph. Oed. R. 886. Plat. Legg. IV, 717ᵇ *ἱδρύματα ἴδια πατρῴων θεῶν.* XI, 931ᵃ.

314. *ἂν γ' ἑλ.* *Ἂν* bis positum ut 958 sq. Ch. 416. Suppl. 763. H. ad Viger. p. 815 sq. „prius *ἂν* non pertinet ad *ἑλόντες·* certum est enim, *victores* esse, sed ad *οὐκ αὖθις.* Quodsi abesset hoc *ἂν*, sensus foret: *victores non poterunt vicissim vinci.* Nunc addita ad *οὐ* particula negationem limitat: *non facile vicissim victores vinci poterunt.*" Idem legit *οὐτἂν ἑλ.* (Dind. *οὔ τἂν ἑλόντ.*), comparans sua Opusc. IV, 379, 381. Locos, ubi *ἂν* videtur produci, notavit Dind. ad Sept. 562. Cf. Ch. 497, 554 sq.

αὖθ ἄν. Aurati coniecturae favet Il. XXII, 253 *ἕλοιμί κεν ἤ κεν ἁλοίην.* Hes. *ἁλοῖεν ἄν· ληφθεῖεν ἄν.*

ἀνέλοντες αὖθις ἂν θαν. ἄν B. Suspicio est, ex hoc *ἀνέλ.* (Ch. 1002 *ἀναιρῶν*, *tollens*, *interficiens*) fluxisse *θανοῖεν*, quod omnes libros occupavit. Cf. *ἀνέλῃ* et *ἂν ἕλῃ* in Codd. Plat. Legg. IX, 865ᶜ.

315. *ἔρ.* — 126. Thuc. VI, 24 *ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ἐκπλεῦσαι.* Soph. fr. 219 *θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει.* Oed. C. 367, 1726. Cf. Pers. 825 sq.

316. *πορθεῖν* in omnibus, *ποθεῖν* V. C. Vix credo, poëtam scripsisse *ἔρως — ποθεῖν*, nec *ποθ. — νικ.* per epexegesin, qua *ἔρως* explicetur, addita sunt.

κερδ. νικ. Notatur *αἰσχροκέρδεια*, quae in *ἀσέβειαν* et

ἱεροσυλίαν prorumpit. In Ai. 1349 add. *τοῖς μὴ καλοῖς*. Qualia cupiverint, memoravit Calchas 123 sqq. De templorum direptione cf. 478. Anth. Pal. IX, 4, ubi Troiae *πολύολβοι νηοί*.

317. *νοστ.* 569, 1146. Pers. 797. Sententia: *δεῖ γὰρ σῶς οἴκαδε νοστεῖν*. Plat. Ep. III, 317[a] *ἡ πάλιν οἴκαδε σωτηρία*. Rep. III, 393[e]. Hes. *νόστιμος· ὥριμος* (Call. H. in Cer. 134). *νόστιμον ἦμαρ· τὸ σωτήριον καὶ ἀνακομιστικόν*. Schn. duplicem genit. suspendit ex *κῶλον*, ita tamen ut *ἕτερον κῶλ. διαύλ.* una sit notio. Melius verba *νοστ. σωτ.* suspendas ex *δεῖ*, quod mente repetendum ad *κάμψαι· opus enim est salvo domum reditu, opus flectere* —.

318. *διαύλ.* Cf. 155 *τριακτ.* Pind. Ol. XIII, 50. P. X, 14. Eur. Herc. f. 662. Comic. Gr. fr. p. 432. Sententia: *necesse est inoffensum ex altera stadii parte pedem referre. Κάμπτ. πάλιν* est *ἀνακάμπτειν*. Philo IV, 171 *εἰ ἀνακάμπτοι πάλιν τὴν ἐπ' οἴκου*. Id. VI, 8 *οἱ διαυλοδρομοῦντες ἀνακάμπτουσι τὴν αὐτὴν ὁδόν*. Bekk. An. 343 *ἀδίαυλος τόπος· ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελθεῖν* (cf. sup. ad vs. 88).

319. *ἀναμπλ.* Ut Od. IV, 807 *θεοῖς ἀλιτήμενος*, ita *θεοῖς ἀναμπλ. qui se adversus deos non impiavit. Ἀναμπλ.* est *ἀναμάρτητος* (Herod. V, 39). Hes. *πλακίησιν· ἁμαρτίαις. ἀμπλακίησιν· ἁμαρτήμασιν. ἀμπλακών· ἀποτυχών, ἁμαρτάνων* (Ibyc. ap. Plat. Phaedr. 242[c]). Etym. M. *ἀμπλάκημα· ἁμάρτημα· ἐκ τοῦ πλέκω πλακῶ ἀναπλάκημα, ἀμπλάκημα, παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σχοινίου.*

δ' ἂν ἀμπλάκητος edidere Well. Kl. Haupt —. Ita videbatur scribi debere quum praecessisset *εἰ δ' εὐσεβ.* — *δ' ἀν' ἀμπλ.* Abr. (per tmesin pro *ἀναμόλοι*). *Θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος* St. H. Hart. Schn. *δ' ἐναμπλ.* Dind.

320. *ἐγρ.* Eum. 706. Arist. Lys. 306. Sup. 142 *παλίνορτ.* Hes. *ἐγρήγορος· εὐγρήγορος*. Cyrill. Lex. *ἐγρήγοροι· ἀγρυπνοῦντες· καὶ ἄγγελοι*. (Clem. Al. I, 241). Suid. *ἐγρηγορώς· ἄγρυπνος διατελῶν. ἐγρήγορος· ὁ νηφάλεος*. Poll. I, 43

scribens *περὶ τοῦ μὴ βραδύνοντος*, affert *ἐγρήγορος* et *ἐγρηγορσις*. At Th. M. *νενηφότως καὶ ἐγρηγορότως, οὐκ ἐγρηγόρως· οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἐγρήγορος, ἀλλ' ὁ γρήγορος, εἰ καὶ ἀσύνηθες· ἀντὶ γὰρ τούτου ὁ νήφων καὶ ὁ γρηγορῶν*. Abr. comparat adiect. *γεγωνός*. Clem. Al. I, 243 *ἔνοικον ἔχοντας τὸν λόγον τὸν ἐγρήγορον*. Intelligitur non tantum piaculum e tot hominum bello peremptorum caedibus (418, Il. I, 2. IV, 450. XVI, 546—611), sed etiam immolatio liberorum Thyestis, et vero Iphigeniae. Eur. El. 40.

321. *πρόσπ.* 166. Prom. 884 sq. (Sch. *λόγοι προσπαίουσι τῷ τῶν κακῶν κλύδωνι*). Nic. Ther. 690 *μητέρα λαιδρὴν ἀγρεύσεις πρόσπαιον*. Lycoph. 211 *ᾧ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν δαίμων* (Schol. *ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον (νεαράν)· οὕτως γὰρ δηλοῖ τὸ πρόσπαιον*). Hes. *πρόσπαιον· πρόσφατον, νέον*. Arist. Nic. IX, 5 *ἡ εὔνοια καὶ ἐκ προσπαίου*. Cf. Soph. Oed. C. 544. Odyss. VII, 195. Schn. intelligit *tempestates* in reditu maritimo. Potius ipsa *nex Agam.* ominoso verbo portenditur (cf. 1287, 1292). Quamobrem *εἰ* — *κακά*, etsi leviter adiecta videantur, tamen vim et gravitatem habent, nec facile adducar ut *εἰ* pro *εἰ καί*, ut Prom. 345 (Abr.) dictum esse putem.

322. *κλύοις*. Praecesserat *λέξαις* (97), *κλύοιμ' ἄν* (237) et *ὡς λέγοις* (293). Videtur autem regina eodem modo rerum Troianarum descriptionem absolvere, quo absolverat *λαμπαδουχίας* expositionem (289): *τοιαῦτά τοι* — *τέκμαρ τοιοῦτον* —· verum *τοιαῦτά τοι* pertinet ad illud quod negligenter et obiter additum videbatur *πρόσπαια κακά*. Iam vero idem illud *κλύοις* non amplius pertinet ad *κλύοιμ' ἄν* et *ὡς λέγοις*, sed repetitio et velut repercussio est eiusdem *κλύοις*, chori ore prolati vs. 226. Porro tota sententia, quae dignitate excellit, referenda est ad verba illa *οὐ δόξαν* — (249). *Multum abest*, dixerat, *me stupidae mentis laudem quaerere; virilis* – iam ait – *ingenii* (cf. 11) *documenta prodam; ipsi audiatis.*

323. *τὸ δ' εὖ.* 117. 229. Videtur confirmare velle quod ibi

dixerat chorus *ὡς θέλει* —. Quo magis etiam patet, *μονόφρ. ἔρκ.* ipsam *reginam* esse, non *chorum*.

διχ. 737, 1180. Bekk. An. p. 37 *διχόρροπος γνώμη· ἡ εἰς ἑκάτερα ἥκουσα καὶ μὴ ἐφ' ἑνὸς ἑστηκυῖα.* Cf. 525. *Μὴ διχ.* est *ἀναμφισβητήτως, παντελῶς κρατοίη.* Prom. 102 *σκεθρῶς* (Sch. *ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ, ὅταν οὐχὶ σκάζῃ καὶ ῥέπῃ ἑνὶ μέρει, ἀλλ' ἔστιν ἐπὶ ἰσότητι*). — *Ἰδεῖν* ut 240 *κλύειν*.

324. *πολλ.* Soph. El. 919 *πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν. Πολλὰ ἐσθλά* (388), *μεγάλα ἀγαθά* (144), *μεγάλοι κόσμοι* (330) de fortuna secunda. Sed *πολλοὶ ἐσθλοὶ* pariter intelligi possunt (cf. 320, 398 sqq.), et in Ed. a. 1614 vertitur *multorum strenuorum sumam tutamen.*

τὴν ὄν. Od. XXI, 402. Hes. *ὄνησις· ἰσχύς, ὠφέλεια.* Plut. II, p. 1101[d] *πᾶσαν εὐπραξίας ὄνησιν ὡς ἐκ θεῶν οὖσαν εὐχόμενον καὶ δεχόμενον.* Aeschin. III, 4 *ὄνησιν τῆς παιδοποιίας ἀφαιρεῖται.* Dem. de f. leg. p. 442 *ἀνόνητον ἁπάντων εἶναι τῶν ἀγαθῶν.* H. leg. *τήνδ' ὄνησιν·* at ita perit plane ambiguitas, quae est in *πολλ. ἐσθλ.*

εἱλ. 249, 711. Ch. 930 sq. Sept. 801. Il. XVI, 282. Hes. *εἱλόμην· ἀπεδεξάμην.* Sch. ad Ai. 396 *ἑλοῦ· ἀντὶ τοῦ προτίμησαι* (Suid. *εἱλόμην· προέκρινα, ἠθέλησα*)· *καὶ εἵλετο νίκην τις, ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν.* Inde hae sententiae: *multorum bonorum fructum exopto* (in votis habeo) et *quod multis bonis usui est* (expedit) *suscepi*, i. e. multorum bonorum causam amplexa sum. Bernh. p. 178, 381 explicat: *multis bonis praefero id, quod* (mihi) *conducit* (i. e. mea commoda), omisso *πρό*, quod addit Cl. Al. I, 331 *πρὸ τοῦ βελτίονος ἕλοιτ' ἂν τὸ ἥδιον.*

325. *κατ' ἀνδ.* 847. Sept. 425. Ai. 761. Antig. 768. Iph. A. 933. Med. 675. Cf. inf. 840.

σωφ. — *λέγ.* Iph. A. 1024.

326. *πιστά* —. 246, 289.

328. *χάρ.* Eur. fr. 780 *ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν.* Iph. T. 593. Mart. I, 77 *o mihi curarum pretium non vile mearum.* Ovid. Her. 18, 162 *pretium non vile laboris partum est.*

329. *φιλ.* 1423. Pr. 128 *φιλία τάξις* (Sch. *φιλίκη*). Soph. El. 226 *φιλία γενέθλα* (Sch. *ὦ προςφιλὴς ἐμοὶ γενεά*). Eur. Tr. 849 *ἀμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος.*

330. *κτ.* Il. IV, 128. X, 460. A *δοτήρ* (Pr. 613) *δότειρα* (Hes. Opp. 354), unde *βαρυδότειρα* (Sept. 975), *πλουτοδότειρα, ὀλβοδότειρα.*

332. *στ.* *tenuiter scutulatum, minutis maculis distinctum, spissum rete.* Fr. 49 H. 212 A. *δικτύου εὐήτρια.* Cf. Pr. 1077. Call. in Cer. 55. Plat. Gorg. 493ᵇ. Aliter Thuc. III, 21 *πύργων ἄνωθεν στεγανῶν* (Sch. *στέγην ἐχόντων*).

δίκτ. 122 *ἀγρεῖ.* 1025. Plut. v. Syll. 6 *τὴν Τύχην δικτύῳ τὰς πόλεις περιβάλλουσαν* (cf. 480). Poll. V, 27 *δίκτυα τὰ ἐν τοῖς ὁμαλοῖς καὶ ἰσοπέδοις τεινόμενα· ἐνόδια τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς· αἱ δὲ ἄρκυς* (1026. Eum. 147) *τούτων μὲν ἐλάττους εἰσὶ τοῖς μεγέθεσι, κεκρυφάλῳ δ' ἐοίκασι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐς ὀξὺ καταλήγουσαι.*

ὡς —. Pr. 155. Oed. C. 702. Bekk. An. p. 109 *νεαρός· ἀντὶ τοῦ νέος.*

334. *μέγα δουλ.* Omisit ea verba Poll. et omittere potuit, quatenus *δουλ. γάγγ.* dicitur ut *δουλ. ζυγὸν* (875) pro *δούλειον* s. *δούλιον.* Cf. vs. 7, 611. — *Μέγας* ter deinceps non magis casu positum quam *ὕπνος* (14 sqq.).

335. *γάγγ.* Poll. II, 169 *ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπος γάγγαμον, ἐπεὶ νεύρων ἐστὶ πλέγμα, καθάπερ τὸ δικτυῶδες, ὃ καλεῖται νῦν γάγγαμον, ἢ ὡς οἱ πολλοὶ σαγήνη* (*everriculum*). Id. X, 132. Hes. *γάγγαμον· δίκτυον, γαγγάμη· σαγήνη, ἢ δίκτυον ἁλιευτικόν.* Cf. *γαγγαμών, γωγγάμη.* Differre *γάγγαμον* et *σαγήνην,* docet Opp. Hal. III, 81 *γάγγαμά τ' ἠδ' ὑποχαὶ περιηγέες ἠδὲ σαγῆναι.* De P. eam partem retis intelligit, quae sacci instar pisces constringit et ambitu suo complectitur.

παναλ. Il. V, 487 *λίνου πανάγρου* (Hes. *τοῦ πάντα ἀγρεύοντος*). Cf. Oed. C. 1089. Ut *πάναγρος, παντελής, ἐκτελής* (105), *πανώλεθρος* (Suppl. 412; passive Sept. 71), *δορίπαλτος* (113)

active dicitur; contra *αἰχμάλωτος, δηϊάλωτος, ταχυάλωτος* pass. Eur. Med. 279 *οὐκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.*

336. *ξέν.* 60. Od. XIV, 284. Charond. ap. Stob. t. 44 (40) *μεμνημένους Διὸς ξενίου, ὡς παρὰ πᾶσιν ἱδρυμένου κοινοῦ θεοῦ, καὶ ὄντος ἐπισκόπου φιλοξενίας καὶ κακοξενίας.*

337. *ἐπ' Ἀλ.* 61. 461. Sept. 544. Soph. Phil. 197 sq.

339. *ὑπ. ἄστρ.* Suppl. 391. Sept. 388. Comparatur *εἰς οὐρανὸν τοξεύειν* (Suid. *ἐπὶ τῶν διακενῆς κατ' αὐθάδειαν τὶ ποιούντων*) et Eur. Hec. 334 *οἱ λόγοι πρὸς αἰθέρα φροῦδοι μάτην ῥιφθέντες.* Verum inepte Iup. dicatur *ultra sidera et coelum* coeci instar et stolidi tela. iacere. Legendum *ὑπὲρ ἄστρον* (cf. 276) i. e. *sidus Vergiliarum* (748). Cf. de re Il. III, 59. Od. I, 34. *Ἄστρον* non idem ubique notat. Sch. ad Arat. Phaen. 10 *λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατον. Sirius ἄστρον* dicitur, unde *ἀστροβολεῖν, ἀστρόβλητος.* Contra Theogn. 1036 (980 W.) *ἄστρον καὶ κυνὸς ἀρχομένου.* Sententia: *μήτε πρὸ καιροῦ, μήτε καιροῦ πέρα* (Pr. 507. Eur. Suppl. 745 *τόξον ἐντείνοντες καιροῦ πέρα*)· ergo *εὐκαίρως, ἐν καιρῷ* (Pr. 379; *τόξα εὔσκοπα* Ch. 692). Cf. similis circumlocutio vs. 708 sq.

ἄστρων et *ἄστρον* conf. Sept. 390; cf. sup. 267.

340. *βέλ.* Poll. IX, 4 *βέλος ἐξ οὐρανοῦ κατασκήψειε* (cf. 284). Il. XVII, 633. Pind. P. III, 11.

ἠλ. Il. XXI, 474 *τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον.*

341. *πλ.* Cf. 155 ad *τριακτ.* Sept. 608. Eum. 933. Soph. Ai. 137, 279. Fr. 106 (745) *θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός. Πληγὴ* pertinet ad *βέλος.* Construi solet aut — *ἔχουσιν*· (Bekk. An. p. 111 *πληγὴν ἔχων· τετρωμένος.* Eur. Andr. 1074. Thuc. III, 18, 2 *πληγέντες*· Sch. *μεγάλως νικηθέντες· πληγὴ γὰρ κατὰ πόλεμον καὶ τραῦμα ἡ ἰσχυρὰ ἧττα*) *εἰπεῖν — κἀξιχνεῦσαι* (Bl.), aut — *ἔχουσιν· εἰπεῖν πάρεστι, τοῦτο τ' ἐξιχν.* (Boiss.), aut — *ἔχουσιν εἰπεῖν, — γ' ἐξιχνεῦσαι* (H.). Verum ad *ἔχουσι* non potest intelligi *οἱ Τρῶες*· praeterea languet sententia, quae continuata optime procedit: *omnibus penes quos est*

(quibus datum est) *Iovis ictum referre, hoc sane investigare licet.* Soph. Ai. fine: ἦ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδοῦσι γνῶναι —.

343. ἔπρ. H. legit: ἔπραξαν, ὡς ἔκρανεν (ὁ Ζεύς). Displicet, quia Ζεὺς praecessit, non Τρῶες. Vertit: *illis accidit ut ille decrevit;* potius, *ut ille perfecit.* Quum verbis πρᾶξαι et κρᾶναι idem bis notari non potuerit, vereque H. dicat, scripturum poëtam fuisse ἔκρανεν ὡς ἔκρανεν, quaerenda alia ratio est. Suid. κραίνουσι· τελειοῦσι, πληροῦσι· βασιλεύουσι, κυριεύουσι. Hes. addit παρέχουσι, τιμῶσι. κραίνειν· τιμᾶν, βασιλεύειν. Si τιμᾶν verbum forense est, apte respondebit ἔπρ. *exegit quas irrogaverat* poenas. At non liquet. Ergo tutius est et simplicius, ἔκρ. accipere pro ἐκράτησεν, ἦρξεν· *perfecit, ut rex erat,* i. e. pro summa regis potestate.

ὡς ἔπρ. In F. vs. antistr. 358, ut congruat, incipit ὡς ἄκος —.

οὐκ —. Eur. Suppl. 196 ἔλεξε γάρ τις ὡς τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων.

344. ἀξ. μέλ. *Curam suo numine dignam habere.* Eum. 425. Eur. Hel. 403.

345. ἀθ. ἀψηλαφήτων· sunt τὰ ὅσια, τὰ ἀκίνητα, quibus et χάρις (δόξα, τιμή) ἐπανθεῖν, et φέγγος καὶ καινότης ἐπιλάμπειν dicitur. Χάριν πατεῖν· etiam λακτίσαι Rhes. 411.

347. πέφ. Hes. πεφανέρωνται (Sch. ad Il. V, 531 addit καὶ γεγένηνται φανεροί)· ἢ πεφονευμένοι εἰσίν. Contra πέφανται est *apparuit* Il. II, 122. XVI, 207. Inde alii: *innotuere, manifestati sunt Dii posteris,* alii *apparuit per posteros* vel *posteris.* Praestat accipere pro πεφανέρωνται, οὐκ ἔλαθον, οὐκ ἐκρύφθησαν οἱ θεοί. Proprie dicitur Od. VII, 201 θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς.

ἐγγ. Etym. M. ἔγγονος· υἱὸς υἱοῦ· οἱονεὶ ὃς ἐστιν ἐν τῇ γονῇ. Arist. Eqq. 783 μῶν ἔγγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων; (Sch. τὸ γένος κατάγεις ἀπὸ Ἁρμοδίου;)

ἐγγόνους. Codd. infecit vitium inde ortum, quod Schol. explicans πέφ. scripserat: οἱ θεοὶ φανεροὺς ποιοῦσιν.

348. ἀτ. Pind. I. VIII, 23 ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον (Sch.

ἀνυπομόνητον καὶ δεινὸν πόλεμον). Iunguntur ἀτόλμητον et ἄπρακτον. At h. l. ὁ ἀτόλμητος est ὁ ἄτλητα τλάς (375), πάντολμος, ὑπέρτολμος, ὑπερήφανος. Cf. 335 π α ν α λ.

349. μ ε ῖ ζ ο ν. Ita scrib. non μείζον' ("Αρη)· namque "Αρης est μέγας (48), nec pro *bello* ponitur a poëta. Μεῖζον ἢ δικ. est δίκας πλέον (Eum. 163), πέρα δίκης (Pr. 30).

350. φ λ. Pind. P. XI, 51 ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότητος. Sen. Ag. 83 *quaeque superbos urit Erinnys*, *n i m i a s semper comitata domos.*

ὑ π. φ ε ῦ. Discrevi ut De P. quod in libris est ὑ π έ ρ φ ε ν, ne proximum ὑπὲρ τὸ βέλτ. otiosum esset. H. frustra legit ὑπέρφεν· ὅπερ τὸ βέλτ. *nimis affluente opibus domo: quod est quidem praestantissimum: sed vacuum esto crimine.* Quasi *nimiae superbarum domorum opes* praestantissimum dici possit idemque haberi quod μέγας τελεσθεὶς φωτὸς ὄλβος (684). Plat. Phaedr. 233ᵃ παρὰ τὸ βέλτ. ut ὑπὲρ τὸ βέλτ. Plut. v. C. Gr. 8. Cf. ὑπερμέτρως, ὑπὲρ αἶσαν.

ἔ σ τ ω —. Rectissime K. construit ἔστω δ' ὥςτ' ἐπαρκ. ἀπήμαντον καὶ εὖ πρ. λαχ. Idem κ α ὶ ὑπερβατῶς positum dicit ut ap. Horat. *contingat ut sospes et valeam sanae mentis compos.* — Ἔστιν ὥςτε 1303. Soph. Phil. 656. El. 1454. Ant. 669. Eur. Hipp. 705, 1327. Iph. T. 1017. Latine *est ut* (cf. Zumpt p. 507, 650).

ἀ π ή μ. Tam de personis (Od. XIX, 282. Hes. Theog. 955) quam de rebus (Suppl. 573. Pind. Ol. VIII, 115. Simon. fr. 33). Bekk. p. 424 ἀ π ή μ α ν τ ο ν· ἀβλαβές. Cf. 505. Pariter ἀκραιφνής Eur. Hipp. 1113.

κ ἀ π. 424, 1222. Multi explicant καὶ ἐπαρκεῖν· malim καὶ ἀπ. *contentum vivere.* Cf. Pers. 474. Soph. Oed. C. 1769. Eur. fr. 849 ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή. Moer. Antiatt. ο ὐ κ ἀ π ή ρ κ ε ι· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἤρκει. Th. M. ἀ π α ρ κ ε ῖ κάλλιον ἢ ἀρκεῖ. Cf. ἀπόχρη 1482. Eur. Tr. 648 τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί. Phoen. 554. Theogn. 1151 sq. (129 W.). Cf. Philem. fr. inc. 39 ἔχειν τε μέτρια κἀμέριμνον ζῆν βίον.

352. *εὖ —*. 157. *Εὖ λαχ.* ut Plat. Legg. III, 696ᵉ *ὀρθῶς ἂν λαγχάνοι.* Epin. 992ᵈ *ἱκανῶς εἴληχέ τε καὶ ἔχει.* Eur. Hipp. 462 *κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν.* Cf. inf. 849 sq. Eum. 535 sqq. Soph. fr. 529. Emped. vs. 441 *ὃς δὴ μήκιστον πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον·* 354 *θείων πραπίδων πλοῦτον.* Hor. Od. I, 31, 17. Sat. I, 4, 108. Sententia: *contingat vero ut validus tibi sufficias et mente integra.*

353. *ἔπαλξ.* 703 sq. Bekk. p. 248 *ἐπάλξεις· ἐξοχαὶ τειχῶν, προμαχῶνες, ἀψίς.* Sept. 30, 32 *θωρακεῖα* (Sch. *ἐπάλξεις τῶν τειχῶν*); ib. 158 (Sch. *τῶν μικρῶν πυργισκίων τῶν ἀκροβόλων*). Lycoph. 292 *γεῖσα καὶ ἐπάλξεις· plutei* et *pinnae turrium.* Cf. *ῥῦμα, ἄλκαρ, πρόβλημα.* Eur. Or. 1203 *σωτηρίας ἔπαλξιν* (Sch. *βοήθειαν*). Est *divitiarum praesidium* (ut *ὠφέλημα* Oed. C. 259).

354. *πρὸς κόρ.* 125. Tyrtaeus II, 10 *ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.* Hes. *ἄδδην· εἰς κόρον καὶ εἰς πλησμονήν.* Est igitur *κατακόρως, ἀπλήστως.*

355. *λακτ.* 346, 807, 1509. Lycoph. 137 *ἀνακυπώσας θέμιν* (Sch. *καταπατήσας, ἀνατρέψας, ταράξας τὸ δίκαιον*). Hor. Od. I, 35, 13 *iniurioso ne pede proruas stantem columnam.*

ἐκλακτ. F. Pariter idem in antistr. 370 *τὴν ξενίαν.* Cf. sup. 348.

μεγ. Quod Cant. leg. *μέγαν*, non placet; *βωμὸς Δίκης* (Eum. 539) *καθαρὸς* (Suppl. 651), *ἅγιος, ἱερὸς* (Il. II, 305) dicitur, ut *β. περικαλλής, εὔδμητος, θυήεις*, at *μέγας* plane otiosum; rectius *ὑψηλὸν Δίκας βάθρον* Soph. Ant. 854. Athen. XII, 546ᵇ. *ἀπεθεώθη δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Δίκης ὄνομα, ὥστε παρ' ἐνίοις καὶ βωμοὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι Δίκῃ.* Pulcre Dem. in Aristog. p. 780 *δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς εἰσὶν ἀνθρώποις βωμοί, οἱ μὲν κάλλιστοι καὶ ἁγιώτατοι ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἑκάστου καὶ τῇ φύσει.*

μεγάλα Codd. et Editt. In F. inepte *ἀντὶ μιᾶς (συλλαβῆς)*, quo tribrachyn pro trochaeo positum notatur. Quum Od. III, 227. XVI, 243 *λίην μέγα* legatur, ad *λίαν* fort. *μέγα* superscriptum fuit, deinde substitutum, sed in *μεγάλα* mutatum ut trochaeo satisfieret.

εἰς ἀφ. Pind. I. IV, 52 *ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας* (Sch. *τῆς*

τύχης ἀφανὴς ἡ ἔκβασις) καὶ μαρναμένων. Thuc. II, 37 ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται (Sch. στερεῖται ἀξιωμάτων ἐπ' ἀφανείᾳ τοῦ γένους καὶ χρήει πλούτου μόνον). Ibi ἀφάνεια est *obscuritas*. Cf. inf. ad 942. *Εἰς ἀφ.* est εἰς τὸ ἀφανῆ εἶναι, εἰς τὸ διατελεῖν ἄδηλον ὄντα, εἰς τὸ μὴ ἁλῶναι, εἰς σκότον. K. explicat εἰς κατακρυφήν, *ad latendum*: „non erit propugnaculum, quo se occultet, quo iniuste facta tegat." Rectius sic ille quam quod πρὸς κόρον vertit *adversus insolentiam*. Sententia: *nullae divitiae efficere possunt ut lateat qui proculcanda Iustitiae ara animum explevit.*

356. βιᾶτ. 194, 198, 278. Sept. 726.

357. προβ. De P. solvit πρόβουλος παῖς ἄφ. *quae consilia dat vere caduca* improbitatem meditanti. Inde vertunt *filia consiliatrix*, etiam *filia consultrix*; alii malunt *consultatoris filia*, *consilio prognata*. Sane praestaret legere προβούλου παῖς (Hart.)· neque enim ipsa παῖς Πειθὼ apte dicitur πρόβουλος· id *matri* Atae convenit, ante deliberanti et consilia tradenti filiae suae, ut irretiat animum et mentem praestringat. Sed non credo ea mutatione opus esse. Bl. cum Sch. πρόβ. ἄφ. explicat *quae liberis pessime* (posteris intolerabili modo) consulit. Cf. Hor. Od. I, 28, 30 sq. *immeritis nociturum postmodo te natis fraudem committere.* Hes. πρόβουλος· — ὁ προσκεπτόμενος. Sept. 1006. Her. VI, 7 προβούλους σφέων αὐτῶν ἔπεμπον. VII, 172. Xen. Anab. III, 1, 26 προβουλεύειν τούτων καὶ προπονεῖν. Pariter Her. II, 121, 1 προορέων τῶν παίδων. Ch. 756 τούτων πρόμαντις οὖσα. Cum forma προβουλόπαις cf. εὐφιλόπαις (660), μνησιπ. (161), ῥυσίπονος, κένανδρος, ἀξιόμισος (Eum. 366), ἀπειρόκαλος. Si ἡ ταλ. πειθὼ Ἄτης dicitur πρόβουλος παίδων ἄφερτος, respicitur universe vs. 347, et explicatur αἰσχρόμητις (198).

ἄφ. Tantum in Orestia invenitur; est οὐκ ἀνεκτός, οὐκ ἀνασχετός (1272. Pr. 918). Προβ. ἄφ. est παιδολέτωρ (Sept. 726).

ἄτας. 673, 741, 1138. Il. XIX, 91 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ, ἣ πάντας ἀᾶται — βλάπτουσ' ἀνθρώπους (Plat. Symp. 195[d]).

Tryph. 411 *Ἄτη βλαψίφρων* (Il. l. l. 88. IX, 505 sqq.). Cf. sup. 199. *Τῇ ἄτῃ* opp. *ἡ σωτηρία* (Soph. Ant. 185). Catull. XLVIII, fin. *Ate est vehemens Dea; laedere hanc caveto.* Ut Soph. fr. 287 *ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ*, ita *πειθὼ Ἄτης* est *Ates suadela*. Quum *πειθαρχία* sit *εὐπραξίας μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος* (Sept. 225), contra si quis *malesuadae* Atae obedit, in perniciem ruit.

358. *ἄκ.* Unum remedium est in *sacris* i. e. precibus et sacrificiis. Cf. 1077 sq. Il. VIII, 548.

παμμάταιον. Tam multa sunt ap. Aesch. pariter composita (cf. 114, 153, 654), ut non audeam *πᾶν μάταιον*, quod multis placuit, probare.

ἐκρ. Sch. ad Eur. Hec. 897 *οἱ Ἀττικοὶ ἐκρύφθην γράφουσιν, οἱ δὲ πεζόγραφοι ἐκρύβην.*

359. *φῶς αἰν.* Quum praecesserit *ἀνδρὶ — εἰς ἀφ.*, videri possit scribi debere *οὐκ ἐκρ. πρ. δὲ φῶς*, praesertim sequente *δικαιωθεὶς* et *φῶτ' ἄδ.* At primum *φῶς αἰν.* (imagine petita ad incendio Troiae; cf. 740 sq.) optime iungitur, tum *ἄκος* necessario requirit *σίνος*, quo referatur. Cf. 653. Eur. Hec. 945 *τὸν αἰνόπαριν.* Virg. Aen. X, 272 *cometae lugubre rubent.* Contrarium est *χρυσοφ. σέλας* (cf. 262). Soph. fr. 148 *Δίκας ἐξέλαμψεν ὅσιον φάος.*

σίνος· σέλας. Stanl. et H. putant, gl. pertinere ad *φῶς·* quis non putet? Tamen vs. 512 pariter *σίνος* expon. *κάλλος*. Itaque glossatoris est oscitantia aut ignorantia.

360. *κακ.* Imaginem provocat *φῶς αἰνολαμπές·* nam ut *χρυσοφεγγής*, ita *αἰνολαμπὴς χαλκὸς* dici potest. Aes autem aere praestantius. Plin. 34, 1 *aes fit et ex lapide aeroso, quem vocant Cadmiam — et ex alio lapide, quem chalciten vocant in Cypro; mox vilitas praecipua, reperto in aliis terris praestantiore, maxime aurichalco, quod praecipuam bonitatem admirationemque diu obtinuit.* Cic. Tusc. IV, 14 *aes Corinthium tardius in aeruginem incidit.* Soph. fr. 798 *λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐγενὴς* (vel *εὐπρεπής*) *χαλκὸς* (Hor. Od. II, 2 init.), *χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσε στέγος.* Contra

ὁ χαλκὸς κακὸς (κίβδηλος, cui opp. ὁ καθαρὸς, ὁ εἰλικρινής) reformidat usum.

361. τρ. 175. Plut. II, p. 2[d] σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτρίβονται. Dio Chr. II, 359 νόμισμα ὑπὸ τῶν χρωμένων ἐκτρίβεται. Cic. N. D. II, 9 *conflictu atque tritu lapidum elici ignem*. Hes. προςβολή· τῶν ἀθλητῶν ἡ συναφὴ καὶ κατοχή. Inde πεῖρα (Ai. 2) explicatur προςβολή, ἐπιχείρησις. Porro πυρὸς ἢ χειμῶνος προςβολή (Plat. Legg. IX, 865[b]; Ficin. vertens *ignis frigorisve et fluctus adiectione*, leg. ἢ χειμ. καὶ κλύδωνος). Ita h. l. *ignis*, *aëris*, *humoris* contactus notatur plurali, quum τρίβος tantum ad *manus* referatur. Verum προςβολαί, ab aere ad hominem translatum, intelliguntur δαίμονος (Arist. Pac. 39; Plut. II, p. 168 πληγαὶ θεοῦ καὶ προςβολαὶ δαίμονος). Ch. 281 πρ. Ἐρινύων.

προβολαῖς Codd. facili errore, quum πρὸ et πρὸς eodem comp. scribantur. Cf. 1419, 1573. Ch. 645. Bast. p. 789, 36.

362. μελ. Sept. 737 de *cruore*; Sch. τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι μελαινόμενον. Cf. Pers. 501. Suppl. 740. Intelligendum τὸ ῥυπαρομέλαν, ὁ ῥυπόεις πίνος, quem pravo aeri usus, non situs, contrahit. Theogn. 449 sqq. (849 W.) ἄπεφθον χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ, *τοῦ χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰὸς οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν. Cf. id. 417 sq. (835). Traducitur ad animum. Plut. II, 12[d] μὴ γεύεσθαι μελανούρων· τουτέστι μὴ συνδιατρίβειν μέλασιν ἀνθρώποις διὰ κακοήθειαν. Comic. fr. III, p. 433 δύο παρασίτων γένη· — οἱ μελάνες ἡμεῖς. Solon. fr. 26 γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελανῆς φρενὸς γεγωνῇ. Pind. fr. Scol. II, 5 sq. M. Anton. IV, 18 μέλαν ἦθος. In Eum. 459 Clyt. κελαινόφρων. Hor. Sat. I, 4, 85, 91, 100. Cic. p. Caec. 10, 27 *Sex. Clodius nec minus niger, nec minus confidens.*

363. δικ. Non σίντης ex σίνος (Eng.), sed ἀνὴρ ex βιᾶται (δ' ἄνδρα) intelligendum est. Quamvis Poll. VIII, 25 dicat, Platonem τὰ βασανιστήρια δικαιωτήρια appellasse (Phaedr. 249[a]), tamen Suid. δικαιοῦν· δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν καὶ τὸ

δίκαιον νομίζειν. δικαιοῦσαν· καταδικάζουσαν. δικαιούμενος· κολαζόμενος, δίκης τυγχάνων. ἐδικαιώθησαν· δίκαιοι ἐκρίθησαν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν δικαίως. Cic. Verr. V, 57, 148 ἐδικώθησαν (l. ἐδικαιώθησαν) inquit, h. e., ut Siculi loquuntur, supplicio affecti ac necati sunt. Hes. δικαιοῦν· μαστιγοῦν, νουθετεῖν (cf. 734 sq.). Non est igitur βασανίζειν, δοκιμάζειν (ut Soph. Oed. R. 510 σοφὸς ὤφθη βασάνῳ τε ἡδύπολις), sed *castigare*, *punire*, *cruciare*, nec recte interpretes vertunt *quum est aestimatus quanti sit* (H.), *exploratus qualis sit revera* (Schn.).

364. πτ. In F. πτανόν τιν'. Ποτανὸν ὄρνιν, *avem dum volat.* Cf. Eur. Hipp. 828. Plat. Euthyd. 291[b] ὥςπερ τὰ παιδία τὰ τοὺς κορυδοὺς διώκοντα. Euthyph. 4[a]. Clem. Al. II, 67 ὃς δὲ ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους καὶ διώκει ὄρνεα πτερωτά. Ductum hoc e Prov. Salom. IX, 12 (in LXX. ed. Tischend.), ubi ὃς ἐρείδ. — ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα. Eur. fr. Aeg. 6 πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας, οὐχ' ἡ τύχη σε. Hor. Od. III, 29, 53. Pers. III, 61. Il. XVII, 75 ἀκίχητα διώκων (Dio Chrys. II, 358). Soph. El. 1054. Phil. 937. Oed. R. 486, 175. Cic. Rep. II, 4 *volucri spe et cogitatione rapi.* Id. p. Syll. 32, 91 *o falsam spem! o volucrem fortunam!* Quid imagine *avis* notetur, ambigitur; sunt qui *perpetuam Helenae possessionem et animum eius fidum ac constantem* sperasse Paridem putent; H. dicit, Paridem *inania* sperasse, quum se *bello victorem fore* crederet. Partim quidem melius De P. de *lucro incerto*, quod ex improbis facinoribus sibi promittunt, qui puerorum instar existimant, se *iustitiam* effugere posse, quae ipsos Deos habet adiutores. Potius tamen intelligenda ipsa illa *impunitas*, quam vs. 355 ἀφάνειαν chorus appellaverat, quae fallacem securitatem afferebat. At non mutatâ interpunctione obscura est sententia; perspicua fit, si legimus δικαιωθεὶς ἐπεὶ —· *nigrescit*, *quandoquidem*, *Deos sceleris vindices expertus, tamen pueri instar salvum se evasurum esse confidit.*

365. πρ. 591. Prom. 329. Pers. 781. Eum. 238 προςτετριμ-

μένον μύσος (H. p. 593 explicat *πρόστριμμα*). Hes. *προστρίβεται· προσπήσσεται.* Suid. *προσετρίψατο· ἐπέβαλε, κατέχεε. Τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο.* Etym. M. p. 406 *προστετρῖφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι.* Galen. II, p. 233 (Ed. Basil. 1538) de gingivae doloribus agens: *χρῶ προστρίμμασι καὶ τοῖς ἀναγεγραμμένοις περὶ ὀδόντων· ἰδίως δὲ συμφωνεῖ κηκὶς λειοτάτη, ὀξύβαφον μετὰ σμύρνης.* Dicitur *κακόν, πληγάς, συμφορὰν προστρίβεσθαι·* praesertim *κηλῖδα.* Philo IV, 248 *ἐκκαθήρασθαι τὰς δυσεκπλύτους κηλῖδας, ἃς μιγάδων ὄχλος κατὰ πόλεις προσετρίψατο.* Eur. Hec. 911 *κατὰ δ' αἰθάλου κηλῖδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι* (*ὦ πατρὶς Ἰλιάς*). Inde *πρόστριμμα fuliginis nota, labes*, et *πρ. ἄφερτον* est *ὄλεθρος, φθορά* (373), ut is qui infert *ὀλεσίπτολις.* — *Ἐνθείς* ut Cic. Fin. IV, 24 *imponere vulnus.*

366. *λιτ.* Ex *πόλει* intell. *τῶν πολιτῶν.* Cf. 81, 363.

ἐπ. Hes. *ἐπίστροφος· ἐπιστροφὴν ποιούμενος καὶ φροντίζων. ἐπιμελητής.* Od. I, 177. In Eust. Opusc. 2, 48 *τὸν θεοῦ ἐπίστροφον.* 247, 70 *ἐπίστρ. ἀρετῆς. Στραφῆναι* (Ai. 1116 sq.), *ἐπιστρέφεσθαι, μετατρέπεσθαι se convertere, respicere.* Contrarium inf. 702 sq. — *Τῶνδε· τῶν ἀδικημάτων* (intell. ex *ἄδικον*)· *qui ista curat, in istis versatur.* Cf. *ἐντριβής, τρίβων.*

367. *καθ.* Ai. 517 *μοῖρα καθεῖλεν* (Sch. *κατήγαγε, κατεβίβασε, κατέβαλε*). Antig. 1158. Eur. fr. 422 *ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν.* Thuc. I, 77, 6. III, 13, 7. 68, 3 *καθελόντες τὴν πόλιν εἰς ἔδαφος.* Subi. *θεὸς* vel *θεῶν τις.* Bernh. p. 458.

368. *οἷ. Οἷα* (Hes. *ὥσπερ, καθάπερ*) leg. esse vs. str. 353 docet. Cf. Sch. et inf. 1050. Ch. 378. Eum. 131, 660, ubi *ἅπερ* pro *ὥσπερ*.
369. Vera F. lectio, non Canteri.

370. *τρ.* 645. Archil. fr. 81 *ὅρκον ἐνοσφίσθη μέγαν, ἅλας τε καὶ τράπεζαν.* Lycoph. 137 *λάξας τράπεζαν κἀνακ. θέμ.* (ad 355). Hes. *τραπεζίτην Πάριν· τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν καὶ ἀτιμάσαντα τὴν Μενελάου.*

κλ. Suid. *κλοπαί· παραλογισμοί. κλαπέντες· ἐξαπατηθέντες.* Eur. Or. 1499 *θεῶν κλοπαῖς.* Hel. 1175 *κλοπαῖς*

θηρώμενον Ἑλένην. Soph. Phil. 1025 κλοπῇ (Sch. ἀπάτῃ). Od. XI, 363 ἠπεροπῆα καὶ ἐπίκλοπον (Sch. παραλογιστικόν). Spanh. vertit *deceptione*, ceteri male *furto*, *raptu* (cf. 485). Id si voluisset chorus, non video quare plurali usus esset.

371. λιπ. Intell. ἡ γυνὴ (ex γυναικός)· Helena. Eur. Hel. 1178 λιποῦσα — ἐκπεπόρθμευται.

ἀσπ. 66, 640. Formae ἀσπίστωρ, ἀσπιστήρ, ἀσπιστής, ut πορθήτωρ (829. Ch. 972), πορθητής. Cff. ἀναστατήρ (Ch. 301. Sept. 1015) et ἀναστάτης (inf. 1135), θρηνητήρ (Pers. 938) et θρηνητής (inf. 985), θυτήρ (200, 214) et θυτής.

372. κλ. Suid. κλόνος· θόρυβος, τάραχος. Hes. κλ. ταραχὴ πολέμου· ἡ σεισμός. Pers. 106. Il. V, 167. Lycoph. 944 κλόνῳ δορός· 1439 βαρὺς κλ. ut 1358 λόγχης ἐν ὑσμίνῃσιν. Ἀσπίδες et λόγχ. *terrestris* militiae. Suppl. 182 ὄχλος ὑπασπιστὴρ καὶ δορυσσόος. Λόγχιμος et λογχήρης ut πένθιμος et πενθήρης.

ναυβ. ὁπλ. 907. Non positum pro ναυβατῶν ὁπλ. ut Herod. VI, 12 τοὺς ἐπιβάτας ὁπλίζειν. Τὰ ὅπλα sunt τὰ ναυτικὰ σκεύη (Od. II, 390), maxime τὰ πείσματα καὶ σπεῖρα (VI, 268 sq.). Inde νῆες ὁπλίζονται πόντον ἐπ' ἀτρύγετον (XVII, 288), Lycoph. 514 πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας (Sch. ὁπλ. λέγει τὰ ἱστία). Ergo ναυβ. ὁπλ. sunt apparatus necessarii ad naves in mare deducendas. Cum ὅπλισις, ὅπλισμα, ὁπλισμὸς cf. κάθαρσις, κάθαρμα, καθαρμός.

373. ἀντ. 399, 405. Hes. φερνή· προίξ, δῶρα νυμφικά. Suppl. 976. Cf. Eur. Andr. 103. Ovid. Her. V, 93. Suid. φερνή· προίξ· φέρνη· ἀμοιβή· παρά τισι δὲ καὶ φέρνη ἡ προίξ. Patet, ambigue dici ἀντίφ. tam ἀντὶ φερνῆς, *pro dote*, quam ἀνταμοιβήν, ἀντίποινα.

374. διὰ π. Schütz et Eng. attendentes consecut. temporum (λιπ. ἄγ. βέβ.), ille Mycenarum, hic rectius Argorum portas, non Troiae vel arcis Priamidarum, intelligunt. Erat quippe Helena in itinere Troiam, quo tempore, relicto civibus apparatu hostili, egressa ex urbe, Troiae ferebat exitium. Accedit ῥίμφα, quod omnino convenit clam aufugienti e patria, non

convenit in peregrinam terram fausto itinere advenienti. In Eur. Tr. 993 Hec. ad Hel. *ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου.* Cf. tamen Or. ad vs. 379.

375. *ἀτλ. τλ.* 197, 200, 817. Differt *ἄτλητα πεπονθώς* (Theogn. 1023. 601 W.) ubi est *ἀνυπομόνητα, ἀκαρτέρητα.* Il. XIX, 367. Oed. R. 792 *ἄτλητον ἀνθρώποισιν ὁρᾶν.* Hic vero Sch. rectum vidit. Cf. 348.

πολλά —. 497, 652, 434 (ad *καμ.*) Soph. Trach. 941. Eur. Andr. 96. Fr. 903 *στένει διπλᾶ.* Lycoph. 69 *στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ.* Cf. Il. I, 35. XVIII, 29, 318. Ut hic *οἱ δόμ. προφ.*, ita Ch. 35 *οἱ κριταὶ ὀνειράτων.* Welcker (Mus. Rhen. 1854 p. 194 sq.) falso putavit, Troiam et vates Troianos (Helenum et Cass.) a poëta respici. Mutaveritne sententiam, nescio.

376. *τόδ'· τὸ γεγονός* F. — Glossator leg. *ἔστ. τόδ', ἐνν.* *luxerunt abitum Helenae subitum et clandestinum et iter eius Troiam.* Cf. 182.

378. *στ.* Ch. 203 (Sch. *στίβοι· οἱ ἐν τῇ γῇ τύποι τῶν ποδῶν*). Quum praecesserit *δῶμα* et *λέχος*, *vestigia* intelligenda sunt, in iis ipsis locis relicta, signa pristini amoris; vestigia dicuntur *φιλ.* i. e. amorem erga maritum testantia et spirantia. Cf. 778. Pers. 136. Eur. Alc. 945.

379. *πάρ.* Subi. est *ἀνὴρ* ex *φιλάνωρ.* Cf. 371. Quod non videns Sch., videns vero, *στίβους* esse Helenae, Helenam inscite subi. fecit. *Πάρ. ἰδ.* ut Suppl. 716 *πρέπουσιν ἰδεῖν.* Eur. Or. 350 *Μενέλαος — πολὺ ἁβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι, τῶν Ταντάλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν.*

σιγ. Optime Sch. iung. cum *ἀφεμ.*, intellecto *ἡμῶν.* Cetera delirantis.

ἀτ. ἀλ. Video, iam Dind. Praef. Ed. III, p. LXV adverbia *ἀτίμως ἀλοιδόρως* restituisse, quae suo ordine recte posita inter *σιγᾶς* et *ἀφεμ.* *Ἀλοιδ.* (cf. *φιλολοιδόρως*) active dictum. Quamvis *λοιδορεῖν* et *τιμᾶν* sibi opposita sunt, tamen non ausim explicare *ἄνευ τιμῆς, ἄνευ λοιδορίας*, ut V. H. *ἄτιμος ἀλοίδορος* vertit: *nicht ehrend nicht scheltend*, quum *ἀτίμως* ubique

ignominiose, *turpiter* notet. Praeterea recte parcebant Helenae *non conviciando*, parcere non poterant ei *non laudando eam*. Quare suspicor pro ἀτίμ. ἀμώμως legi debere.

ἄτιμος ἀλοίδορος in Codd. ex antiqua orthogr. remanserunt. Cf. Dind. l. l. Saepissimo id fraudi fuit; cf. τοῦτον Marc. R. (97), παροψόνημα Fl. F. V. C. (1355), ὀλεσθη Fl. F. V. C. (1510), πρόκοπος Fl. (1560), δράσομεν Fl. F. (1562).

380. ἅδ. Mire cum Schol. consentit Kl. pro ἡδίστῃ accipiens. "Αδιστος est κήδιστος, ἄσπαστος, φίλτατος, qualem dici Menelaum a vatibus non mirabitur, qui eundem a choro τῆςδε γῆς φίλον κράτος dici (570) viderit. Pylades ἡδεῖα ὄψις (Eur. Or. 727). Cf. Ai. 105. Phil. 530. El. 929. Eur. Alc. 790. Hel. 1105. ἀφ. Ut Eur. Or. 172 μεθεμένα κτύπου (Sch. ἀποστᾶσα, ἀφεῖσα), ita ἀφέμενος λόγων Plat. Gorg. 458[c]. Etsi ἡμῶν intelligatur, tamen constructio haec est: ἅδ. τῶν (cf. 394; 1073, 1186, ubi pron. om.) ἀφεμ. Sententia plana: *ecce virum, eorum qui inculpate, sine convicio silentium ruperunt, adspectu suavissimum*. Quum tanta in domo sint στενάγματα (375), ἄχη (392), solus silentio par, dolorem animo premens.

381. πόθῳ. Pers. 133, 136. Med. 623. Hel. 1306. Tr. 891. Tragg. fr. p. 86 πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης ἐπελθεῖν — χθόνα. Sunt qui πόθῳ nude positum putantes construant ὑπερπ. (Suppl. 42. Antig. 785. Pind. P. V, 79. fr. inc. 155. Ch. 350) φάσμα, spectrum Helenae iam Troiam transvectae; V. Humb. *ersehnt noch herrscht, scheint es, im Haus' als Geist die Meerentführte*. Fut. δόξει non curans in errorem incidit; si enim Helenae spectrum intelligentur, dictum esset δοκεῖ· propterea φάσματος δίκην Menelaus, in quo uno defixa est mens vatum, videbitur domum gubernare, non ut antea ἶφι ἀνάσσειν (Il. I, 38, 151, 452. VI, 478. Od. XI, 283. XVII, 443). Menelaus hic plane similis eius, qualem Nestor περὶ βροτῶν πεπνυμένον εἶναι dixerat (Od. IV, 190 sq.). Recte ergo Danz: *Sehnsucht nach ihr, jenseits des Meeres, wandelt zum Schattengebilde ihn den Herrscher des Hauses*.

383. *κολ.* Hes. *κολοσσοί· ἀγάλματα ὑπερμεγέθη, ἀνδριάντες.* Etym. M. addit: *σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἴδωλον.* Her. II, 130, 143, 153, 175 sq. Cf. sup. ad 64. Theoc. XXII, 47. *σφυρήλατος οἷα κολοσσός.* Lyc. 615 *κολοσσοβάμων* Diomedes (cf. Sch.)

385. *ἀχ.* Ch. 299. Hes. *ἀχηνία· ἀπορία.* Ut Aristoph. ap. Suid. *φίλων ἀχηνίᾳ* dicit, ita *ὀμμ. ἀχηνίαι* pertinet ad *κολ.*, sive hi in ipso thalamo, sive alibi steterint. Iam Schütz: „quamvis eleganter fabricatae sint statuae, tamen carent oculis." Dixerant vates, *μισεῖν τὸν ἄνδρα τὴν τῶν κολ. χάριν·* reddit eius fastidii causam; oculi quippe hiant nec videntium speciem commendant. Male ergo H. *aspectum Helenae deficientem* intelligit. Ut supra (216) *picturae* ratio habita est ut in tacente loquendi voluntas notaretur, ita hîc *statuaria* adhibetur, ut coecitas splendidae oculorum aciei, qualis Helenae fuerat, (677 *μαλθ. ὀμμ. βέλος*), opponatur.

'Αφρ. 345. Pr. 651. Eur. Bacch. 236 *ὄσσοις χάριτας 'Αφροδίτης ἔχων.* Iph. A. 1264. Men. fr. 576 *ὦ νὺξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον 'Αφροδίτης ἔχεις.* Iph. T. 187 *ἔρρει φῶς σκήπτρων.* Soph. fr. 827 *ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ἀπόλλυται χάρις.* Eur. fr. 780 *μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν.* Tyrt. 7, 14 *τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.*

Leg. *ἔρρει πᾶσ' ἐν ἀχηνίαις ὀμμ. 'Αφρ.* Cf. vs. antistr. 400. Poëta accurate ipsas exaequare syllabas solet.

386. *πενθ.* Anth. Gr. V, 1, 27 *πενθήμονι κόσμῳ.* Cff. *τλήμων, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.*

387. *δόξ.* 249. Ch. 1049, 1051. Metri causa Bothe scripsit *πάρεισιν φέρουσαι δόξαι·* rectius H. *πάρεισιν δόκαι φέρ.* Hes. *δόκην· δόκησιν.* Cyrill. Lex. *δόκησις· ὑπόληψις, ὑπόνοια· τὸ μὴ ὂν νομιζόμενον, οἷον φαντασία, καὶ σκιὰ καὶ ὄναρ.* Eur. H. f. 111 *δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνειράτων.* Ch. 532 *μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον.*

388. *εὖτ' ἂν* —. Ferri non posse nisi seq. coniunctivo (12 Ch. 741. Pers. 230, 364), multi viderunt. Itaque anacoluthis

(Ch. 518. Eur. Andr. 668 sq.) hoc exemplum eximendum erat. Dederam *εὖ κτ'* (vel *ηὖκτ'*) *ἄν* (*ηὔγμην* Soph. Tr. 610): *frustra glorietur aliquis videre sibi* (in somno) *bona visus*. Post Keck leg. *εἶτ' ἄν* ab *ἵεμαι*, *aveo*, *affecto;* quae coniectura non sane minus mihi placet; penes alios iudicium sit. Cf. 364. Rhes. 782.

389. *διὰ χερ.* Ut Hel. *βέβ. ῥίμφα διὰ πυλᾶν*, ita *ὄψις βέβ.* (opp. *μένει* Soph. Tr. 132, 135) *οὐ μεθ.* (Sept. 991 *οὐδὲν ὕστερον*, i. e. *ῥίμφα*) *διὰ χερ. παραλλ.* (Eur. Hipp. 935. Hes. *παραλλάξας· παρελθών*).

391. *πτερ. Βέβ. πτεροῖς* (ut Emped. fr. vs. 341 *πτεροβάμοσι κύμβαις*) est *ᾤχετ' ἀποπταμένη* (Il. II, 71). Eur. fr. 488 *δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσιν;* Or. 1593 *ἤν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.*

ὀπ. Hes. *ὀπαδός· ἀκόλουθος, συνεργός, δοῦλος. ὀπηδοῖς· ἀκολούθοις, συνοδοιπόροις.* Cff. Pind. N. III, 13. Oed. C. 1092. Theoc. II, 166 *ἀστέρες νυκτὸς ὀπαδοί*. Verum ut *Μούσῃσιν ὀπηδός* (H. in Merc. 450) ita *πτερὰ* dicuntur *ὀπαδοὶ ὕπν. κελεύθοις* (Ch. 347. Od. V, 383. X, 86). Non tamen apte vertitur *aufertur alis somni vias comitantibus* vel *sequentibus* (Both. *viis somnum comitantibus*). *Ὀπαδὸς* enim h. l. est *συνεργός, ὑπηρέτης·* ergo *alis, quae somni viis ministrant, succurrunt, somni vias levant.* De P. *κελεύθοις* poëtice dictum ait pro *κελευθῶν*, quod K. recepit. At *sequendi* vel *comitandi* notio ab h. l. aliena est. Quod Dobr. coniecit *ὀπαδοῦσ'* (*ὄψις*), sane sententiam magis perspicuam facit, et *ὁμοιοτέλευτα* (v. c. 88 sq.) aversantibus non placere non potuit.

392. *τὰ μὲν* —. 966. Nescio quid praestet legi *τὰ μὲν* —· *τὰ δ' ἐστι* — (Halm); praestaret, si sequeretur *τὸ πᾶν γάρ*. Cf. Ai. 1021 *τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον*. Eur. Alc. 950 *τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'.*

ἐφ. ἑστ. Cf. 1343, ubi est *in foco;* h. l. *πρόσθεν ἑστίας* (Eur. Alc. 162. Cf. *βωμοῦ πέλας* inf. 948, et *ὕπερθε βωμοῦ* 207). Propterea Is. Voss. leg. *ἐφεστίους* (773. Sept. 73)· verum quum et *ἐφέστιος* saepe dicatur is qui prope focum Larium familia-

rium versatur, et *Ζεύς* tam *ἐφέστιος* (Ai. 492) quam *ξυνέστιος* (inf. 646) dicatur, vix dubito quin vulgata tam proba sit quam *ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν λέγειν* ap. Pl. Apol. 17[c].

ἄχη. Eo pertinet *πολλὰ* — (375). Cf. Od. XIII, 221. Bekk. An. p. 474 *ἄχος· λύπη σιωπὴν ἐπιφέρουσα*. At *σιγῆς ἀφέμενοι* dicuntur *οἱ προφῆται*.

393. *ὑπ.* 260. Hes. *ὑπερβατόν· ὑπερβαινόμενον*. Fr. 379 H. 345 A. *Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον*. Cf. Fr. 407 H. 412 A. *κυντερώτατα, κυντατώτατα*. Od. XI, 380 *τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι κήδεα*. Respondent haec *ὑπερβ. τοῖς ἐκπατίοις ἄλγεσι* vs. 50.

394. *Ἕλλανος* Fr. non H. (1162. Pers. 362. Eur. Iph. T. 341). H. legit *Ἑλλανίδος γᾶς* (cf. 412). Cum *συνορμ.* cf. Hor. Od. I, 15, 6 sq.

395. *πένθ.* 386. Ch. 430. Comparantur *ἐλεγχείη, ὀνειδείη*, sed rectius *κῆδος κηδεία* (Suid. *ταφή, ἐκφορά*), *πρέσβος πρεσβεία* (777. Pers. 4, 623) compares, tum vero *βαρυπενθία* (Plut. II, 118[b]). Videtur esse *continuus luctus*, tributus (impertitus) *τοῖς συνορμένοις*. Inde partim dat. Cf. 409 sq. Ai. 718. Bernh. p. 92 sq.

τλ. Pr. 159 *τλησικάρδιος* (Sch. *σκληρογνώμων, ἀπηνόφρων, λιθόκαρδιος*). At Hes. *ταλακάρδιος· τλητικός, ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν καρδίαν*. *Πένθεια τλησ.* refert *τὸν ταλαπενθέα* (Hes. *ὑπομένοντα τὰ πένθη*) *θυμόν*. Od. V, 222. Est *luctus continuus et patiens* (aequo animo latus); cf. 69.

ταλασικάρδιος· nam in vs. str. *ἀφεμένων*. Vulgo *ταλακάρδιος*, quippe ut *ταλασίφρων*, *ταλάφρων* metro aptius. Forma in Codd. contracta ut 364 *πτανόν* pro *ποτανόν*, 1071 *νεογνὸς* pro *νεόγονος*.

396. *δόμ.* Vertitur *in singulorum domibus regnat* (893 *ἐν δόμοις πέλει*), vel *ex singulorum domibus prospectat*. Comparantur Il. II, 785, 801. IV, 244. IX, 219. X, 353. XVII, 372 sq. XXIV, 264. Pr. 718. Oed. R. 808. El. 324 *δόμων ὁρῶ* —· 900. Eur. Suppl. 497. At genit. ibi *externam* rei partem (limen, latus, superficiem), non *internam* spectat, vertique potest *aan*, *tegen-*

aan, *langs*. Itaque dat. δόμοις vel μυχοῖς δόμων (Eur. Med. 396) melius h. l. conveniret (cf. vs. 2 στεγαῖς), quam δόμων ἑκάστου. Tum πρέπει σίνος (359), πρέπει βοή (295) recte dicitur, minus recte πρέπ. πένθ. τλησ. (i. e. κρυφαῖα)· nam πρέπειν est *conspicuum esse*. Ergo iung. πρέπ. συνορμ. (435, 863) πένθ. δόμ. ἑκάστου (i. e. ἐκ. τῶν δόμ. vel ἐκ. δόμου· cf. 214). *Bello communi excitos decet suarum cuiusque domuum luctus.*

397. θιγγ. Quia genitivum regit, κιγχάνει et θηγάνει tentatum. At Theoc. I, 59 ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν (Sch. εἰς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἔψαυσεν). Anac. 3, 28 με τύπτει μέσον ἧπαρ ὥςπερ οἶστρος. Inf. 714. Sept. 44, 258, 563. Eum. 842 sq. Ai. 786, 939. Eur. Suppl. 599. Hipp. 1070 ibique Valck. Cic. N. D. II, 55 *permanat ad iecur*.

398. ἔπ. Male τις inferunt; rectius Sch. ὁ δόμος (ἕκαστος). Both. παρέπεμψεν· probabilius οὓς μὲν γὰρ πρὶν (vel ποτ') ἔπ., nisi mavis οὓς μὲν γᾶ γὰρ ἔπ. (394).

400. τεύχη. 737, 1038. Hes. τεύχη· ὅπλα. Moer. Ant. τεῦχος· τὸ ἄγγειον Ἀττικῶς. Τεύχη καὶ σπ. sunt τεύχη σποδοπληθῆ, *vasa cineraria*, urnae cinere plenae; cf. Soph. El. 757 sq. 1113 sq. 1118. Inf. 405 dicuntur λέβητες. Cf. Ch. 684 sq. Virg. Aen. VI, 228 *cadus ahenus*.

401. χρ. Hes. χρυσαμοιβός. ἀργυρογνώμων (Sch. Lyc. 93 θυωρίτην κάλλους· τὸν τραπεζίτην, τὸν ἀργυρογνώμονα, κριτήν). Mars χρυσ. σωμ. dictus, quia bello finito vel suspenso corpora caesorum et captivorum auri pretio redimebantur. Cf. Sept. 943 sqq. Il. XXIV, 232. Od. XI, 327.

402. ταλ. In Il. Iup. ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται (XIX, 224. Cf. VIII, 69. XVI, 658. XXII, 210. Suppl. 819. Theogn. sup. ad 225). H. l. Mars ita dicitur, qui ἀλλοπρόςαλλος, i. e. ἄλλοτε ἄλλῳ φίλος est.

μάχ. δορ. 65 sq. Soph. Ant. 674. Eur. fr. 868 ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων· fr. 309 εἰς ἀλκὴν δορός. Lyc. 1447 συμβαλὼν ἀλκὴν δορός (Sch. μάχην δόρατος). Suid. αἰχμάσουσι· δορατομαχήσουσιν. Inde δορύμαχος.

405. *ψῆγμα*. Hes. expl. *ξύσμα ἢ μικρὸν θρύμμα, κλάσμα*. Patet intelligi *ψῆγμα σποδοῦ* (*cineris pulvisculum*) quod *πυρωθέν*, quippe ex combustione cadaveris superfuso vino residuum (Lyc. 368 *ἐκ πυρὸς τέφρην*). Eur. Suppl. 1130 *σποδοῦ πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων*. At vero *ψῆγμα* vel nude positum vel addito *χρυσοῦ* (Her. I, 93. III, 94. Plut. v. Dem. 4) est *ramentum auri*. Anth. P. IX, 310 *ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῖο, Λιβυκῆς κουφότερον ψαμάθου, μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο*. Aliter sane *ψῆγμα πυρωθέν*, *auri cocti* (*ἀπέφθου*) *ramentum βαρὺ* (non *βραχύ*, ut iam editur) dicitur venisse *φίλοις*, quippe partim *pretiosum*, *βαρύτιμον*, partim vero *luctuosum*, *βαρυαχθές*. Cf. Soph. El. 1116, 1140. Iam patet, quare praecesserit *ὁ χρυσαμοιβὸς σωμ.* qualem Mars revera se praestabat domi lugentibus suos. — In scholiis quod legitur *εἰώθ.* — *λάφυρα* pertinet ad *μνημεῖα*, quae Hes. explicat *τὰ οἴκαδε πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις*. Cf. Sept. 49, ubi Sch. in iis censet *περόνας, ταινίας, βοστρύχους*.

δυσδ. Anth. P. V, 3 *ψυχὴ δυσδάκρυτε*. Hor. Od. I, 8, 14. 21, 13. Virg. Aen. VII, 604. Ovid. Her. XIV, 127.

ἀντ. 399, 373. Soph. El. 1159.

εὐθ. Aur. leg. *εὐθέτους*. Etsi dicatur *εὔθετον σάκος, εὔθετοι ἀρβύλαι, εὔθετον ὀρχηστὴν πόδα*, tamen quum *εὐθετεῖν νεκρὸν* sit *εὖ κοσμεῖν ἐν τάφοις νεκρὸν* (Bekk. An. p. 40), *σποδὸς εὔθετος*, *bene conditus* et *compositus cinis*, dici potuit ut *εὔθ. ὄρνις* (sup. ad vs. 114). Hipp. II, 835 *ἐν σχήμασι δικαίοις εὐθετίζειν*.

406. *ὡς*. Eur. Or. 901 *ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν ὡς καλῶς λέγοι, οἱ δ' οὐκ ἐπῄνουν*.

ἴδρ. De P. leg. *ἴδριν*· at cf. 1307, 1373. Pr. 475. Bernh. p. 333. Inde nomina *Ἀριστόμαχος, Δεινόμαχος, Κλεόμαχος, Κλεινόμαχος*. Cf. Il. 5, 11 *μάχης εὖ εἰδότε πάσης*.

407. *τὸν δ' ἐν.* Non convenit vs. antistr. *τιθεῖσ'* (421)· praeterea *πεσόντ'* vix recte explices *ὅτι ἔπεσεν*. Fraudi fuit *τὸν μὲν* *δὲ* sequitur vs. 411. Cf. 300, 304. Sententia: *lugent eum qui pulcre cecidit* (1212. Tyrt. I, 30 *καλὸς δ' ἐν προμαχοῖσι πεσών*) *in internecione*

(Soph. Ant. 696 τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ'· 1814. Arist. Av. 1070), *celebrantes eius pugnandi peritiam.*

ἀλλ. 62, 201, 722, 1361. Haec verba a praegressis ita distinguenda censet Sch. ut ad ea referatur *τάδε* —. H. leg. *τὰ δὲ* ut 393, explicans: *alia tacite quis mussitat*, non suscipiendum sc. bellum fuisse propter mulierem adulteram. At id ipsum continetur verbis *ἀλλ. διαὶ γυν.*, quae acerbe et invidiose adiiciuntur et obiiciuntur. Quare existimo, in scena verba illa inflexa ac demissa voce pronuntiata esse.

408. *βαΰζ.* Theoc. VI, 10 *ἁ δὲ βαΰσδει* (Sch. *τὸ βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως, ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν*). Cf. *baubari, mussare, mussitare* (Fest. v.) Plaut. Mil. Gl. III, 1, 119. Ap. Soph. Ant. 692—700 similis *ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις.*

409. *φθ.* 50, 127, 671. Bernh. p. 92. Cf. Ai. 718, 744 Sententia: *dolor invidiam excitans Atridis gliscit, serpit* (244).

410. *πρ.* 41. Suid. *πρόδικον· δικαστὴν ἐπὶ φίλων, ἢ διαιτητήν.* Hes. *πρ. συνήγορος* (753). Id. *προδικεῖν· ἐπιτροπεύειν.* Plut. v. Lyc 3 *τοὺς τῶν ὀρφανῶν βασιλέων ἐπιτρόπους Λακεδαιμόνιοι προδίκως ὠνομάζον.* Ita ergo dicti Atridae ratione habita *τῶν μετοίκων* (57), quorum *προστάται* Dii *τὸ 'Ατ. δίθρονον κράτος* cum imperio miserant *Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν* (110).

411. *οἱ δ'.* Alios esse, non eos qui vs. 406 sq. laudati erant, quorum *ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς σποδὸν προὔπεμψε δαίμων* (Soph. El. 1158), vidit Schütz. Itaque sunt illi numero bene multi, quorum cineres in urnam colligi non potuerant *ἐν φοναῖς*, quorum tamen cadavera molliter ac secure *περὶ τεῖχος 'Ιλίου* (Il. VII, 435 sq.) cognati et amici famâ acceperant.

412. *θήκ.* Suppl. 26. Pers. 405. Ch. 316. Inde *ὀστοθῆκαι* (Lyc. 367), *νεκροθῆκαι* (Eur. fr. 476, 18). Ut Ch. 350 *πολύχωστος τάφος διαποντίου γᾶς*, ita *θῆκαι 'Ιλ. γᾶς, loculi, foveae* (*κοῖλαι κάπετοι, τύμβοι*) *terrae Tr.* Cf. Popp. ad Thuc. I, 8, 1. III, 58.

413. *εὐμ.* Plures coniecturae, *ἔμμορφοι, ἄμορφοι, ἄμομφοι, ἔμμοιροι, εὔμοιροι, γαμόροι, εὔμορτοι.* In codd. *εὔμορφοι* (nam sic quoque, non *εὐμόρφως*, F.). *Εὔμορφος* h. l. non est *εὐκλεής* (Simon. fr. 31 *εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο τῇδ' ἔθανον*), sed opp. ei cuius in cinerem conversi tantum ossa supersunt (406 sq.); ergo *non combustus, integro corpore.* Eam Paleii explicationem mittit H. dicens, tum scribi debuisse *ἐμμόρφους*. Recte; sed P. addere debuerat quod Sch. ad Phoen. 1669 monet: *εἰώθασι τῶν τραυμάτων ἐπιμελεῖσθαι τῶν νεκρῶν, ὑπὲρ τοῦ αὐτοὺς εὐσχήμονας φαίνεσθαι.* Ac sic quidem non tantum *ἔμμορφοι*, sed vere *εὔμορφοι* dici poterant, quippe *μορφὴν χαρίεσσαν ἔχοντες* (Solon. fr. V, 40). Cf. Eur. Suppl. 62 *νεκύων θαλερῶν σῶμα.* Addi tamen potest ac debet, quo magis pateat, quam pulcre *εὐμόρφους* dixerit chorus, Tyrtaeï locus (II, 19 sq.), ubi: *αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι, νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.*

κατ. Suppl. 26. Sept. 732. Ag. 1448. Il. XVIII, 332 *ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.* Oed. C. 1763. Ai. 1167.

ἐχθρ. Maxime *φθονερῶς* id adiicitur; suppl. *γᾶ* vel *χθών.* Cf. Eur. Tr. 378, 387 sq. Dem. p. Cor. p. 322 in Epigr. *γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα.* Cf. Plat. Menex. 237c. Thuc. II, 43 opp. *τὴν μὴ προςήκουσαν* (i. e. *ἐχθράν*) *γῆν τῇ οἰκείᾳ.* Hor. Sat. II, 3, 194 Aiax putescit — inhumatus, *per quem tot iuvenes patrio caruere sepulcro.* Itaque cogitatio lugentium haec est: „ossa quidem formosorum non insepulta iacent, at *hostilis*, non patria (458) eos terra tegit. Causa bellum: bellum autem *ἀλλ. διαὶ γυν.*" — Hinc duplex invidiae causa. Addi potuerat quod Il. I, 4 legitur. — *Ἔχοντας·* intell. *θῆκας.*

414. *ἀστ. φ.* 860. Soph. Ai. 137 *πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους.* Mimn. fr. 15 *καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.* Il. X, 212 sq. Ea *φάτις* dicitur *σὺν κότῳ* i. e. *ἔγκοτος* (Ch. 391), *κοτοῦσσα.* Cf. 419, 910.

Soph. Oed. R. 17. El. 61. Eur. El. 904, ubi Argos dicitur *δυςάρεστος καὶ φιλόψογος πόλις.*

415. *δημ.* 223, 1163, 1321, 1524. Ch. 610. Eum. 392. Prom. 909 sq. Comparatur *Δημάρατος* Herod. VI, 63. Est *ἀρὰ λεύσιμος δήμῳ κρανθεῖσα. Τῆς ἀρᾶς ἄξιος τῆς δημοσίας* ap. Them. Or. 26 p. 392.

τίν. χρ. Ἐκτίνειν χρέα (Dem. 27, 49), *ἐκτ. τὸ ὄφλημα* (id. 998, 25), *τὰ ὀφειλόμενα* (Plat. Crat. 400[c]). Figurate v. c. Theodoret. Opp. IV, 811 *ἡμέραι καὶ νύκτες παρ' ἀλλήλων τὸν χρόνον κεχρώμεναι πάλιν ἀναμφισβητήτως τὸ χρέος ἐκτίνουσιν. Τίνειν χρέος* (debitum solvere) est Latinorum *repraesentare vicem; cf. fungi vice, obtinere locum* (*voor iets gelden*). Aristoph. ap. Clem. Al. III, 110 *δύναται ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.* Bl. *rumor popularis cum indignatione* (*iratus populi rumor* H.) *idem fere valet ac solennis imprecatio a civitate facta* (*persolvit debitam populi imprecationem* H.) Cf. 227. Soph. Oed. R. 157 *ἐξανύσεις χρέος.*

416. *μέν.* Eum. 677. Pers. 807. Prom. 606. Soph. Phil. 784. Ai. 641. Eur. Phoen. 223.

417. *μερ.* 99, 102, 1440. — *νυκτ.* Suid. *συνηρεφές· τὸ ἐστεγασμένον.*

418. *πολ.* 672; cf. 320, 726, 736. Eur. Hel. 199, 238.

ἀσκ. 343 sq. — *κελ.* 59, 1419. Ch. 1047. Eum. 52, 352, 414, 1033. Sept. 699, 832, 977. Eur. Alc. 855. Tr. 1314.

419. *τυχ.* 350 sq. Etym. M. *τυχηρότερον· εὐτυχέστερον. τυχηρῶς· ἐπιτυχῶς.* Contra Plut. v. Dem. init. *τὰ τυχηρὰ res fortuitas;* id. II, 23[e] *τὰ τυχηρὰ τῶν ἀγαθῶν caduca bona* intelligit. Cf. Arsen. Viol. p. 437. Theogn. 145 (101 sq. W.) Eur. El. 943 sq. Call. H. in Iov. 95 *οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν.*

παλ. Opp. *τυχηρόν.* Cf. 174. Hes. *παλίμφημα· κακόφημα, δύςφημα, βλάσφημα. παλιμπετής· ὀπισθόρμητος· ἢ ἐναντιοπετής.* Cf. *προπετής.* Pind. Ol. XII, 15 *ἔμπαλιν τέρψιος.* P. XII, 56 *ἔμπαλιν γνώμας* est *παρὰ τέρψιν, παρὰ γνώμην.*

Gl. in F. ἐναντίᾳ, δυςτυχεῖ. Recte ergo cepit locum.

τρ. Soph. El. 602 *δυςτυχῆ τρίβει βίον.* Arist. Av. 155 sq. *βίος οὐκ ἄχαρις εἰς τὴν τριβήν* (Sch. *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐάφων ἱματίων, τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου*). At in *παλιντ. τριβᾷ βίου* (*contrario*, *infelici vitae cursu*) nulla imago est. Contra Phocylid. I, p. 67 (Scriptt. Gr. Min.) *ὁ βίος τροχός.* Plut. v. Demet. 45 *ὁ Σοφοκλέους Μενέλαος ταύτην εἰκόνα ταῖς αὐτοῦ τύχαις παρατίθησιν· ἀλλ' οὑμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν* (fr. 77). Pariter Soph. fr. 209, 4 *ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον, τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα.* Hor. Od. I, 28, 30. Nec tamen *τριβᾷ* in *τροπᾷ* (K.) mutandum censeo. Hoc dicit: *τὸν αἰσχροκερδῆ αἱ Ἐρινύες μεταλλαγῇ βίου ταπεινοῦσι καὶ ἀϊστοῦσιν·* quum male parta male dilabantur, necesse est ut fortunae filius, quem omnes digito monstrabant, tempore (serius ocius) omnes lateat.

420. *τιθ. ἀμ.* 844. Sept. 201. Il. II, 318, 599 *πηρὸν θέσαν.* Philem. fr. inc. 21, 72 *Τύχης δὲ μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς, ὅτι τὸν εὔπορον τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον.* Etym. M. *ἀμαυρόν· τὸ ἀλαμπὲς καὶ μὴ ὁρώμενον· — ἡ ἀσθενές, σκοτεινόν.* Ut apud Hes. Opp. 6 *ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει* imago petita est a lunae decrescentis et increscentis facie (cf. Soph. fr. 77. Hor. Od. I, 34, 12), ita a defectu solis, qui dicitur *ἀμαυροῦσθαι*, videtur dici *τιθ. ἀμ.* i. e. *τὸν πρὶν φαεινὸν ὄντα ἀμαυροῦσιν.* Cf. Hes. l. l. 323 *ῥεῖα μιν μαυροῦσι θεοί.* Inf. 695. Quid autem velit chorus explicat sequentibus. *Ἀμαυρὸς* tropice dicitur pro *φαῦλος, σκοτεινός, οὐτιδανός, ἄγνωστος, ἀδόκιμος, ταπεινός·* opp. *ὁ ἀρίζηλος, ὁ δακτυλόδεικτος.*

ἐν δ' ἀΐστ. 154. Od. I, 235, 242. X, 259. Il. XIV, 258. Eum. 565. Prom. 669. Dictum pro *ἐν τοῖς πολλοῖς* (Eur. fr. 779 *ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ*), *ἐν ἀγνώστοις*, ut *ἐν φθιτοῖσιν* (Eum. 97), *ἐν καμοῦσιν* (Suppl. 228). Iungi solent *οὐτιδανός, δειλός, ἄναλκις* (Il. I, 293. XI, 390). Cf. Il. V, 532.

Congruunt his eximie ea quae 353 sqq. leguntur, simulque continuantur.

421. ὑπ. Cas. leg. ὑπερκόπως, *excellentissime* gratia florere, optime audire, ut Ch. 134, ubi Schol. ὑπερηφάνως. Eodem videtur facere gl. in F. τὸ λίαν ἁπλῶς. At licet Eur. Or. 1162 dicatur βάρος τι κἂν τῷδ' ἐστὶν, αἰνεῖσθαι λίαν, tamen ἡ ἄγαν εὐκλεία (τὸ εὖ, καλῶς, πολὺ φέρεσθαι, εὐλογεῖσθαι) hic non agitur, quae sic demum periculi plena est, ubi φάτις σὺν κότῳ accedit, i. e. ubi ira vel divina vel popularis eam obscurat. Veluti Atridae, quos magna pars populi laudabat victores; at vero alii, qui multos e suis bello caesos lugebant, animo alebant φθονερὸν ἄλγος et stomachabantur. Cf. 686 sq. Ὑπερκότως tam recte dicitur quam ἐγκότως, ἐπικότως, βαρυκότως, νεοκότως, παλιγκότως, ac legitur Eur. Herc. f. 1087. Iam cf. Suppl. 972 ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει λαῶν, unde apparet τὸ ἀμηνίτως κλύειν εὖ opponi τῷ ὑπερκότως κλ. εὖ. Cf. inf. 586.

422. βάλλ. 61. Prom. 705 (cf. Hes. Opp. 27), Eur. Phoen. 1534 σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλών. Alc. 4, 128 Διόβολον πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίου. Soph. Phil. 67. Anth. P. XII, 110 φλόγας ὄμμασι (i. e. ἐξ ὀμμάτων) βάλλει. Βολὰς κεραυνίους dixit Eur. Tr. 92. Cf. sup. 367, inf. 869. Hor. Od. I, 2, 1 *misit terris*.

ὄσσ. Alii aliter legunt, Ὄσσᾳ, ὄσσαις, κρόσσαις, ὀξύς, ὄγκοις, περισσοῖς (pro γὰρ ὄσσοις), quae omnia περισσὰ esse existimo et vulgata stari debere. Vere H. ait, ὄσσοις ita addi ut *lumine oculorum* et *luce vitae* privari dicantur; at referri haec ad τιθ. ἀμ. et ἐν ἀΐστ. τελ. idem male censuit.

424. κρ. Abr. explicat προκρίνω· cf. Suppl. 394. At κρίνω est αἰνῶ, ut Eum. 526; κρίνω et εἱλόμην (324) similia sunt. Pariter φθόνον οὐ σέβω (Eur. fr. 806).

ἀφθ. 351, 684, 755, 861. Plat. Phaedr. fin. πλούσιον νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ χρυσοῦ πλῆθος εἴη ὅσον μήτε φέρειν μήτε ἄγειν δύναιτ' ἄλλος ἢ ὁ σώφρων. Cf. Eur. Hipp. 1111 sqq. Hor. Od. II, 10, 5.

πτολ. 706, 736, 829, 476. In Il. Achilles et Oileus, in Od. Ulysses talis dicitur. Eur. Tr. 95 sq.

426. μήτ' οὖν. Eum. 526. Suppl. 390. Brevius: μήτε πτολ. μήτ' οὖν αἰχμάλωτος.

κατίδ. Dicitur βίον ἔχειν, κτᾶσθαι, πορίζειν, ubi *victus* notatur; etiam οἶκον ἐσθίειν, non vero βίον κατεσθίειν· nam in eo est quod offendat. Rectius βίοτον ἔδουσι, κατέδουσιν in Od. Quare κατέδοιμι (Valck.) non probo. Dici autem poterat αὐτὸς ὑπ' ἄλλοις βίον —· pro ὑπ' ἄλλοις (i. e. ὑποχείριος, ὑπήκοος ἄλλοις. Phil. 1200 οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες. Plat. Phil. 58ᵃ πάντα ὑφ' αὑτῇ δοῦλα ποιοῖτο) dictum est ἀλ. ὑπ' ἄλλων. A vs. 418 Grot. Exc. trag. p. 28 vertit:

Non fallunt oculos Deûm
Multo sanguine qui madent:
Nam quos sors nimium favens
Spreto iure trucem docet
Exercere potentiam,
Hos nigrum Furiae genus
Eversos vice temporum
Obscuro involüunt loco.
Vis ignobilis otii
Nulla est: fama celebrior
Telis invidiae patet.
Ipse in conspicuos sua
Torquet fulmina Iuppiter.
* *Laudo quod satis et citra* *(Media vita optima.)
Livorem positas opes.
Non urbes ego machinis
Sternam: non miseros traham
Captos sub domino dies.

428. διηκ. Sept. 900. Oed. C. 306. Ai. 998 sq. El. 642. Eur. Hec. 928. Hel. 223 διὰ δὲ πόλεας ἔρχεται βάξις.

ἐτ. 286. Causa nulla, cur Aurati ἐτήτυμος amplectamur; nam parum refert, legi v. c. Eur. Hel. 350 κατώμοσα, θανόν-

τος εἰ βάξις ἔτυμος· cf. Or. 1667. Iph. A. 795. Opp. Ven. III, 57 βάξις ἀτρεκέως ἀνεμώλιος, ut Il. IV, 355 ἀνεμώλια βάζειν. Dictum est ut 1204; intell. βάζει vel διήκει.

430. ἤ τ ο ι. Iam St. εἴτοι — ἤ. Haupt vere ἤτοι — ἐστιν ἢ ψύθος. Ἤτοι — ἢ 613, 771. Ch. 495. Soph. Tr. 150. Quod est in Epigr. (Dem. p. Cor. p. 322) μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ, supra vs. 247 a poëta indicatum est. Pr. 764 θέορτον ἢ βρότειον simillime dicitur, ubi illud est ἀληθές, ἀσφαλές, hoc ψεῦδος. Ipse chorus explicat vs. 442 εἴτ' οὖν ἀληθ. εἴτ' ὄνειρ. Sententia: aut divinum est aut falsum; si divinum (divinitus oblatum, a deo profectum), est verum.

ἤ, τ ο ι (ει sup. ἤ) Fl. — *Εἰ* sup. est, quod μὴ nude sequi non poterat. Ἐστὶ, μὴ (ἐστὶν μὴ Fl.) ex confusis μ et ν. Bast. p. 725 sq.

431. ὧ δ ε. 280, 552 sqq. Oed. C. 790. Phoen. 380. Plat. Phaed. 70[c]. Bernh. p. 362. Aliter Pr. 159 τίς ὧδε τλησικάρδιος, θεῶν ὅτῳ —; Tragg. fr. p. 166 τίς ὧδε μῶρος, ὅςτις —;

π α ι δ ν. Hes. π α ι δ ν ό ς· νεογμός (l. νεογνός· cf. 1071)· παῖς νέος· — ἄφρων, νήπιος. Respicitur vs. 251.

κ ε κ. 199. Theogn. (sup. ad 116); 705 (507 W.). Respicitur vs. 249.

433. ν έ ο ι ς. καινοῖς· *novis, inauditis*. Cf. tamen ἀπτ. φάτ. (250).

π υ ρ. 944. Ortum ex praec. φλογός· cf. 403, 543. Ch. 1002. Ai. 478. Tr. 368. Luc. Euang. 24, 32. Pr. 686 μηδέ με ξύνθαλπε μυθοῖς ψευδέσιν. Hes. ο ἰ σ τ ρ η λ α τ ο ύ μ ε ν ο ι· πυρούμενοι. Eur. El. 401 χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν. Contra τ ὴ ν κ α ρ δ ί α ν κ ά ε σ θ α ι ἐπὶ ὑπερβαλλούσης ἀνίας (Bekk. An. p. 66).

434. ἀ λ λ. Est ἀμοιβή, μεταβολή, μετάστασις. Oed. R. 1206 ἀλλαγᾷ βίου.

κ α μ. Cf. 1457 πονήσει. Pind. Ol. II, 15 καμόντες πολλὰ θυμῷ (Sch. πολλὰ λυπηθέντες, ἀγωνιάσαντες). Intell. ex praec. τὴν καρδίαν. Cf. λειποψυχεῖν, λιποθυμεῖν. Non iung. καμ. ἀλλ. nam dictum est pro μεταλλαχθέντος λόγου· male ergo V. H. *zu kranken an andrer Rede Wechselruf.*

435. *ἐν* —. Iam antiquitus incertos haesisse, quid *αἰχμή* h. l. esset, prodit Sch. vetus; mirum, *τὴν γλῶσσαν* omitti, *τὴν κατ' ἐξοχὴν γυναικὸς αἰχμήν*. Rectius alii *sceptrum*, *imperium* dici viderunt, quum *ἡ αἰχμή* tam *regni* quam *belli* signum sit. Pr. 405 *αἰχμάν* (Schol. *τὴν ἀρχήν, τὴν ἐξουσίαν, τὴν βίαν*). Cf. Ch. 628 *γυναικεία ἄτολμος αἰχμή*.

λόγους καμεῖν ἐν γυν. αἰχμᾷ (, V. C.) *πρέπει*, (Fl. V. C.). — Vitium ortum ex eo, quod *καμεῖν* pro *ἐκπονεῖν*, *orationes elaborare* (cf. *ὅπλα, πέπλους καμ.*) acceptum; aptissimum videbatur praecedente *πυρ. καρδ.*, sequente *χάρ. ξυν.* — *Ἐν αἰχμᾷ* scriptum in Codd. quasi esset *oratt. elab. sub imperio mulieris*.

436. *πρό* —. *πρίν τι* (*τὸ ἐλπιζόμενον*) *φανῆναι·* cf. 21 sq. 226 sqq. Theogn. 1075 (489 W.) *πρὸ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι*. *ξυν.* Sch. Eur. Or. 221 *συναινῶ τὸ συμφωνῶ καὶ ἐπινεύω* (Oed. C. 248 *νεύσατε χάριν*), *ᾧ ἐναντίον τὸ ἀναίνομαι*. *Gratiam praedicare* (Cic. Phil. III, 15) Posterioris aetatis est *χάρ. ὁμολογεῖν τοῖς θεοῖς* (Luc. I, p. 736), *τὴν χάρ. ὁμ.* (Ach. T. III, 10) et addito *ἀπὸ γλώττης* (Basil. Epist. 329), *χάρ. μνημονεύειν* (Ant. Lib. Gal. c. 29), *gratiam meminisse* (Apul.). Cf. 227, 235 sq. Arsen. Viol. p. 413 *πρὸ τῆς νίκης ἐγκώμιον ᾄδεις*. Plat. Theaet. 164[c] et nostrum *danken vóór den maaltijd*. Sententia: *muliebri imperio convenit gratiam* (*Diis*) *praedicare ante quam res evenit.*

437. *ὅρ.* Sch. nugatur. H. „*decretum*; refertur ad sacrificia Clyt. iussu per urbem instituta." Hes. *ὅρος· νόμος, θεσμός* (278, 286). Sch. Eur. Hec. 847 *ὁρίζω· προςτάσσω*. Cf. inf. 545 *γυναικείῳ νόμῳ*. Ch. 819 *θῆλυν νόμον οὐριοστάταν*. Apte *decretum* h. l. post memoratum *imperium*. Non tamen sola sacrificia, sed maxime *τὸν ὀλολυγμὸν* (428 sq. 546) respici patet. — *Πιθ.* dicitur *ὁ ὅρος*, *efficax*, ut Arist. Thesm. 267 *τῷ φθέγματι γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς*.

ἐπιν. Proprie de *pecore* et *flamma depascente*; sine casu ap. Max. Tyr. XIII, 7 *σαθρὰ οὖσα ἡ ψυχὴ ἐπινέμεται πρόσω τε καὶ τὰ πλησίον ἀεὶ καταλαμβάνει·* praecesserat *τὰ ἑρπυστικὰ τῶν ἑλκῶν πρόσω νέμεται*, ut ap. Her. III, 133 *φῦμα*

ἐκραγὲν ἐνέμετο πρόσω. Plut. vit. Galb. c. 16 τοῦ πράγματος ὅρον οὐκ ἔχοντος, ἀλλὰ πόρρω νεμομένου καὶ προϊόντος ἐπὶ πολλούς. Hinc Galen. de compl. 3 ἡ φλὸξ ἐπὶ πᾶσαν ἐνεμήθη τὴν οἰκίαν. Aret. Capp. de cur. I, 9 τὰ ἕλκεα ἐπὶ μᾶλλον νέμεται. Cf. Plut. II, p. 12ᵃ τὴν τῶν μειρακίων ὁρμὴν ἄνετον εἴασαν νέμεσθαι. Est igitur ἐπινέμεσθαι *grassari*, *licenter vagari* (*als een loopend vuurtje voortgaan*). Respicitur a choro ἡ θοὰ βάξις τὴν πόλιν διήκουσα (428 sq.).

438. ταχύμ. Emped. fr. vs. 35 ὠκύμοροι ἀπέπταν. Philo IV, 65 ὠκύμοροι δέ εἰσι πάντες ἄνθρωποι. Il. I, 352 μινυνθάδιόν (Sch. ὀλιγοχρόνιον) περ ἐόντα.

γυν. Eum. 569. Prom. 78. Suppl. 458. Hes. Opp. 258. Etym. M. p. 511 γῆρυς ἐπὶ τῶν ἐντίμων λέγεται· κυρίως προφητῶν ψαλμῳδία. Cf. Il. II, 325. IX, 413, 415.

440. τάχ᾽. Sept. 261, 659. Soph. Ant. 631. Oed. R. 84.

λαμπ. Eum. 1022. Nihil in imagine supervacuum esse, male putat Schütz, unam rem (signi dandi negotium) in tres partes (excubias, acervos lignorum aut sarmentorum, et faces acervis, ut ignem conciperent, admotas) distributam esse censens. Contra promiscue chorus verbis utitur, ipsa hac incuria quam parum istis rebus fidem habeat ostendens.

441. παραλλ. 389, 434. Hes. παραλλαγῆς· ἐναλλαγῆς· ἀλλοιώσεως. Cf. 273, 287.

442. εἴτ᾽ οὖν. 426, 765. Ch. 681. Soph. Oed. R. 1049. Eur. Heracl. 149 εἴτ᾽ οὖν — εἴτε μή. Miretur aliquis, non dici πότερον — ἢ ut 248, 250. Sequi id debebat, at post παραλλ. paulisper silet chorus; tum dicit: sive igitur — sive.

ὀν. δίκ. Schn. comparat 386 sq.; potius cf. 248.

443. τερπν. ἐλθ. Iung. ut 1285 sq. Cf. 261.

ἐφ. Apoll. Rh. III, 982 τερπνοῖς φηλώσῃς ἐπέεσσιν.

444. τόνδ᾽. Ch. 729. Eur. Hipp. 51. Iph. T. 236. Sen. Agam. 382 sqq.

κατάσκ. Sept. 384. Suppl. 352, 653. Hes. Opp. 511. Arist. Ach. 906. Soph. Oed. R. 82 sq. Philo VI, 10 γῆν κλάδοις καὶ

φυλλάσι κατάσκιον. Est signum victoriae; inde Tragg. fr. p. 125 *στεφάνους τεμόντες, ἀγγέλους εὐφημίας*. Cf. ib. p. 127.

445. *κάσ*. Sept. 494, 224. Ch. 596. Pers. 614. Hippon. fr. 33 *συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην*. Eur. Tr. 1222. Ag. 1549 sq. Thespidis nos recte h. l. admonet *Twining* ap. Danz p. XXX. *There could not well be any thing in the theatrical cart of Thespis more laughable than to call smoke the brother of fire, and dust the brother of mud.*

446. *ξύνουρ*. Hes. *σύνορος· συγγείτων*. Cf. *ὅμορος, πρόσορος*. *Conterminus, confinis, affinis.* Absolute positum, non iung. cum *κάσις*. Ex eadem terra quum madore lutum, calore pulvis oriatur, atque ibi sit pulvis ubi desinit luti humor, recte *vicina* dicuntur. Cf. Plat. Phaed. 60ᵇ, ubi *τὸ ἡδὺ* et *τὸ λυπηρὸν* comparantur.

διψ. Hes. *διψία κόνις· ξηρά*. Soph. Ant. 246, 429. Opp. Ven. III, 35 *ἐν Λιβύῃ διψάδι γαίῃ*. IV, 111 *Λιβύων πολυδίψιον αἶαν*. Lucr. II, 376. Virg. Georg. I, 114 *bibula arena*. Recte autem *κόνις* h. l. *διψία* dicitur, non *ξηρά·* nam convenientius illud *τῇ προσωποποιΐᾳ*, *bibula luti soror*. *Κῆρυξ* ap. Arist. Lys. 982 vocatur *κονίσσαλος*.

447. *ὡς*. Schütz edidit *ὅς*, verba *μαρτ*. — *τάδε*, in parenthesi posita, ad superiora referens. Contra Well. neque *ὅς* ad *κήρυκα* referri posse censet, nec *τάδε* ad praecedentia; nam, ait, venire nuntium, id non pulveris testimonio eget, quum ipsa (Clyt.) iam eum se videre dicat. Ergo, servata vulgata, *κόνιν* opponi putat *καπνῷ*, ita ut hoc dicatur: „ex pulvere, quem excitat, intelligo eum non uno loco stare, ut ignem accendat, sed accurrere, ut verbis nos certiores faciat." At simplicius est *τάδε* referre ad *ἀπ' ἀκτῆς*, ut dicat coryphaeus, pulverem quo tectus est praeco indicio esse, eum a litore venire, non a loco propiore.

ἄν. Suppl. 180, ubi *κόνις* dicitur *ἄναυδος ἄγγελος στρατοῦ*. Cf. Sept. 81 sq. Theogn. 549 (743 W.) *ἄγγελος ἄφθογγος ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς*, quo *πυρσὸς* indicatur. Sic igitur

concludit chorus: non solus pulvis apparet, mutus nuntius praeco, sed vere vocalis.

σοι. H. male legit του. Coryphaeus ita ad chorum. Dat. ethicus, familiariter interpositus; cf. 1541. Il. XVIII, 61.

δαίων. Hoc accedere debebat; nam ipsi quoque φρυκτωροὶ voce erant praediti, sed mutorum instar esse videbantur.

448. ὕλ. 262, 269, 285. — Καπνῷ. 9. fr. 426 H. 393 A. *Fumus* ignis h. l. memoratur, quia ignis *lumen* tantum noctu ex longinquo apparebat. Cf. Il. XVIII, 207 sqq. XIX, 375 sqq. ubi πυρσὸς σωστικὸς describitur.

449. τὸ χαίρ. Soph. Ant. 1170. Cf. sup. 240, 244, 323, ex quo apparet quid intelligendum sit. Praeco gerens olivae ramos nuntius victoriae (εὖ φανεῖσι 451, 436) veniebat; at obscurari illa graviore malo poterat, et dixerat chorus se νυκτηρεφές τι metuere, addita metus causa (418). Itaque τὸ χαίρειν ita dictum, ut contrarium (ἢ τὸ λυπεῖσθαι) per euphemismum reticeatur vs. proximo. Μᾶλλ. ἐκβάζειν (10, 429) λέγοντα (182 εἶπε φωνῶν) est σαφέστερον ἐξαυδᾶν, ἐξειπεῖν· opp. σημαίνειν. Si quis vero putet, iungenda esse τὸ χαίρ. μᾶλλ. ut opponatur τὸ χαίρ. μεῖον vel τὸ λυπεῖσθαι μᾶλλον, recte opinari eum statuo; hanc enim ambiguitatem se captare ipse praeco testatur addens τοῖςδε, quum τῷδε suffecisset si *dolorem* tantum intellexisset.

450. ἀπ. Hes. ἀπόστοργον· ἀπεχθές. Inde ἀποστέργειν est ἀπεχθαίρειν. Cf. ἀπεύχομαι, ἀπευκτός (589). Clem. Alex. I, 227 μὴ ἀποστέρξωσιν ἀπὸ ναυτίας τὴν τοιάνδε ἀκοσμίαν. Suid. ἀποστέρξας· αἰτιατικῇ· καρτερικῶς ὑπομείνας. Theoc. XIV, 50 ἀποστέρξαιμι (Sch. καταφρονήσαιμι). Id. Epigr. IV, 14. Sed haec posterioris sunt Graecitatis. Cf. Philost. p. 371, 610.

451. εὖ φαν. 21, 436.

προςθήκει F. Quum in eodem gl. ὑπάρχει reperiatur, facile intelligas, ει in marg. positum, quo notaretur, pro πέλοι πέλει legi debere, inscite ad προςθήκη applicatum esse.

452. ἄλλ. Quid proprie velit chorus, post (729 sqq.) patebit. Videtur iocari tantum addens: quicunque haec frustra (cf. τηv-

ἄλλως. Sch. ad Eur. Hec. 302 *ἄλλως· ἀλλοτρόπως, μάτην*) civitati precatur (i. e. quicunque opinione et spe fallitur) i. e. si ad faustum omen nihil fausti accesserit, ipsi luamus erroris in quem incidimus poenas. *Ἄλλως* vero ambigue dictum esse, docet *φρεν. ἀμ.* Nam quum vulgo nude dicatur *ἀμ.*, h. l. *φρενῶν* additum est, ut et *opinandi error* et *mentis malitia* notaretur. Cf. 157. — Cf. *ἁμαρτίνοος* Hes. Th. 511. Suppl. 540. Solon. fr. 32, 2.

453. *καρπ.* 572. Eur. fr. 560 *τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς καρποῦσθαι.* Pind. fr. 111 *ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.*

454. *ἰώ.* Soph. Ai. 859 sq. Tr. 243. *ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον.* Eur. fr. 561 *ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον.* Plaut. Bacch. II, 1. Sen. Ag. 782 sq. 392 sq.

οὖδ. Emped. fr. vs. 17 *οὖδας χθονός.* Eur. Heracl. 770.

455. *δεκ.* 40. Cf. 526, 553, 1485. Dictum pro *δεκάτου τοῦδ' ἔτους λαμπρῶς φανέντος.*

456. *ῥαγ.* Sch. recte ab ancoris ruptis repetit. Eur. Hel. 277 *ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη.* Cf. Epist. ad Hebr. VI, 18. Socrates ap. Stob. I, 86 p. 21 *οὔτε ναῦν ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου, οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ὁρμιστέον.* Arist. Eqq. 1241 *λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.*

μιᾶς τυχ. Soph. Ant. 235 *τῆς ἐλπίδος δεδραγμένος.*

457. *οὐ —.* Eum. 561. — *τῇδ'.* Cf. 412 sq.

458. *μέρ.* Ch. 289. Soph. El. 1135. Ant. 917 sq. Eur. Suppl. 309, 1078 sq. Iph. T. 1299. Thuc. I, 73, 2. Arist. Vesp. 972.

459. *χαῖρε.* Arist. Pl. 771. Pers. 499. Suppl. 213. Soph. Ai. 857. In *Argivorum* agro prope Inachum *Ἡλίου βωμὸν* memorat Paus. II, 18, 3.

460. *ὑπ.* 51, 55, 60. Cf. ad 467 Plut. Sol. 9. Soph. Phil. 989 *Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν.*

ὁ Πυθ. Plaut. Bacch. II, 1, 3 *saluto te, vicine Apollo, qui aedibus propinquus nostris accolis, veneroque te.* De Atheniensibus Sch. ad Cl. Al. IV, 114 *τὸν Λοξίαν πρὸ τῶν θυρῶν ἵστα-*

σαν ἕκαστος καὶ προςεκύνουν καὶ βωμὸν παρ' αὐτὸν ἱδρύοντο στρογγύλον, καὶ μυρρίναις στεφανοῦντες ἐκάλουν Λοξίαν, τὴν τοῦ παρ' αὐτοῖς θεοῦ προςηγορίαν νέμοντες τῷ βωμῷ.

461. ἰάπτ. μηκ. 247, 828, 859. Hor. Carm. Sec. 33.

462. Σκάμ. 511, 1065. Ch. 364. Eum. 398. Arist. Ran. 959 *ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους—.* (Schol. *χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο, ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμοὺς καὶ ὄρη λέγειν*).

ἦλθ'. H. „in ᾖσθ' (ita marg. Askew.) nihil est quod quis reprehendat, modo appareret unde ἦλθες in libros venisset. Apparet vero, si cuius illud interpretatio est, ᾖσθ' scribitur."

ἦλθ' Fl. superscripto -ες in fine. — Ergo scriptum fuerat ἦλθ' quod quum parum convenire, et requiri sec. pers. videretur, apostrophe pro compendio terminationis ες habita est (cf. sup. 97 λεξ'). Quum vero ἦλθες metro adversaretur, in ᾖσθ' vel potius ᾔσθ' (i. e. ἤεισθα) mutatum est. Cf. Bast p. 763 sq. 860.

ἀν. Il. XXIV, 365 *δυςμενέες καὶ ἀνάρσιοι* (Schol. *ἄδικοι· ἐχθροί·* alius *ἀνάρμοστοι τὴν γνώμην*. Suid. ἀνάρμοστος· *ἀνακόλουθος, μηδενὶ ἁρμοζόμενος*). Cf. Od. X, 459. Cl. Al. I, 24 *Ἄρης ἀνάρσιος*. Est ab ἄρω, *apto*. Opp. *ἐρίηρος· ἐπιεικής*. Hes. ἀνάρσιον· *ἀβάστακτον, ἀκαταφρόνητον·* quod est ab αἴρω, sed huc non facit. *Ongemakkelijk genoeg is hij ons bij den Scamander gekomen.* Cf. Eur. Suppl. 1222.

463. καὶ παγ. Praeclare Dobr. Adv. II p. 24 locum restituit. Cf. 99, 138, 770, 1107, 1156. Soph. Oed. R. 150. *Φοῖβος — σωτὴρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος*. Ut Minerva *Παιωνία* (Paus. I, 2, 4. 34, 2) ita Apollo *Παιών·* idem *ἀλεξίκακος, ἀποτρόπαιος, ἐπικούριος* (id. VIII, 41, 5). Müll. Dor. II, 299: *gerade das doppelte Wesen des Apollon, vermöge dessen er gleich furchtbar als Feind* (cf. 462 sq.) *und heilbringend als Kampfgenoss ist.*

κἀπαγώνιος F. (Scholiastes illud sic solvisse censendus est: *καὶ ἀπαγώνιος·* cf. 351). In Fl. lect. confusa sunt γ et ι ut vs. 144, ubi ἀπέκλαιξεν M. G. A. et 1057, ubi ἀγῶνα et αἰῶνα Codd.

464. ἀγ. Suppl. 189, 330, 353. Soph. Tr. 26. Pind. I. I, 85. Plat. Legg. VI, 783ᵃ. Hes. ἀγώνιοι θεοί· *οἱ τῶν ἀγώνων*

προεστῶτες. Suid. *ἀγώνιος· ὁ ἐν ἀγῶνι*. Etiam dicti *ἐναγώνιοι*. Aesch. fr. 345 H. 408 A. *ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ*. Pind. P. II, 10. Ol. VI, 79. Arist. Pl. 1157 *ἐναγώνιος* (*Ἑρμῆς*)· (Sch. *ἐπιστάτης τῶν ἀγώνων καὶ πανηγύρεων*). Paus. V, 14, 7. Eust. ad Il. XXIII, 660: *Ἀπόλλωνος μέμνηται διὰ τὸ δοκεῖν ἐναγώνιον εἶναι καὶ αὐτὸν, ὁμοίως τῷ Ἑρμῇ*. Cf. Plut. II, 724[b], ubi Apollo dicitur *ἀνθρώποις προςαμύνων ἀγωνιζομένοις, ὡς Ὅμηρος* (Il. l. l.) *ἐμαρτύρησεν*. Aristid. Or. in Min. I, p. 23 *Ὅμηρος αὐτὴν* (*Minervam*) *ἐναγώνιον ἀποφαίνει· τὰ γὰρ ἆθλα κρίνει δι' αὐτῆς*. Supra vs. 90 *οἱ ἀγοραῖοι θεοί*, qui h. l. dicuntur *ἀγώνιοι*. Eust. ad Il. XXIV, 1 *ἀγὼν δὲ καὶ νῦν τὸ πλῆθος· παρὰ δὲ Βοιωτοῖς ἀγὼν τοὺς παλαιοὺς* (sic) *ἡ ἀγορά· ὅθεν καὶ ἀγορανόμος ὁ ἀγωνάρχης, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀγώνιοι θεοὶ οἱ ἀγοραῖοι*. Pariter Sch. Ven. ad l. l.

465. *τιμ*. 1188, 1232, 1486. Ch. 141. Suppl. 43. Pind. Ol. IX, 124. Hes. *τιμήορος· τιμωρός, βοηθός*. Suid. *τιμωρός· ὁ ἐκδικητής*. Etym. M. *τιμήοροι· ἥρωες καὶ ἔφοροι*. *Praesidium*, *tutela* (Hor. Od. I, 1, 2. Ep. I, 1, 103), *ἔρμα* (Od. XXIII, 121).

466. *σέβ*. Soph. El. 685. Eur. Alc. 1000 *θεοῖσι δ' ὁμοίως τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων*. Ag. 1321 *μῖσος ἀστῶν*. Cf. *κῦδος Ἀχαιῶν* Il. XIV, 42. IV, 173 *εὐχωλή*, VIII, 282 *φόως*. Poll. IV, 91 *τὸ τῶν κηρύκων γένος ἱερὸν μὲν Ἑρμοῦ, κατεκήρυττε δὲ ἡσυχίαν ἔν τε ἀγῶσι καὶ ἱερουργίαις*. Eur. Suppl. 121. Soph. Tr. 620.

467. *ἡρ*. Qui sint ambigitur. Multi *τοὺς Διοςκούρους* (Eur. Hel. 1664 sq. Or. 1636 sq. El. 990 sqq. Hor. Od. I, 3, 2. 12, 25 sq.) intelligunt. Suppl. 219 *Ποσειδῶν εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί*. Aliis *οἱ βαρύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες* dicuntur (cf. 89, 220, 775). Suppl. 25 sq. 34 *πέμψατε πόντονδε*. Soph. Phil. 133. *Ἑρμῆς ὁ πέμπων*. Postremo sunt qui *ἥρωας* cogitent *τοὺς ἐγχωρίους* (Thuc. II, 74, 2. IV, 87), *ἀρχηγοὺς χώρας ἥρωας* (Plut. v. Sol. 9), in quibus Periphemus et Cychres lau-

dantur, ut Arist. Vesp. 438 ὦ *Κέκροψ ἥρως ἄναξ*. Itaque Schn. et Kl. h. l. Pelasgum, Danaum, Pelopem, Adrastum, Perseum intelligunt. Mihi quidem *οἱ θαλάσσιοι* (Neptunus, Dioscuri, Glaucus, alii) videntur indicari.

468. *δεχ*. Suppl. 219. Pendet a *προςαυδῶ* intellecto *αἰτῶν*. Cf. Pers. 216 sq.

λελ. Prom. 856. Il. XIX, 230. Soph. Ai. 543. Ant. 548. Eur. Hel. 1246. Io. 680. Bernh. l. l. p. 169.

470. *θακ*. Pr. 280, 830 (Sch. *θρόνος*). Eur. fr. 788 *θάκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι*. Hes. *θᾶκος· καθέδρα, θρόνος*. Od. II, 14 *θώκῳ* (Sch. *τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θᾶκον λέγουσιν*· cf. p. 188 *πτάξ* et *πτώξ*). Cf. VIII, 6. III, 407. Il. XVIII, 245 sqq. Oed. C. 1380.

ἀντ. Cf. *ἀπηλιώτης* (Eur. Cycl. 19. Herod. IV, 22) et *ἐπηλίς*. Hes. *ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι*. Eust. ad Od. VI, p. 1562 *ἀντήλιος· ἤγ. προςήλιος*. Cf. Eur. Io. 1550. Tert. de Idol. IV, 15 *apud Graecos Apollinem θυραῖον et antelios daemonas ostiorum praesides legimus*. *Ἀντήλιοι* non tantum *θυραῖοι*, sed etiam *προστατήριοι* dicti; cf. Soph. El. 637 (Sch. *ὅτι πρὸ τῶν θυρῶν ἵδρυται Φοῖβος*), 1375. Tragg. fr. p. 32 (43). Aesch. fr. 355 H. 607 A. *δέσποιν᾽ Ἑκάτη, τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων*. Sch. Theoc. II, 36 *ἱδρύοντο τὴν Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις καὶ πρὸ τῶν θυρῶν*.

471. *φαιδρ*. 869; cff. *χαροπός, φαιδρωπός* (664). Phoen. 397. Ch. 563. Eum. 632 *εὔφροσι* (*λόγοις*) *δεδεγμένη*.

472. *κόσμ*. 327, 475 *εὖ*. Pers. 400. Pind. P. III, 147. Hes. *κόσμῳ· κατὰ κόσμον, κατὰ τάξιν*. — In *βασιλέα* De P. vidit ultimam produci, ut Sept. 1007 *Ἐτεοκλέα*. — *Πολλ*. Soph. Tr. 227. El. 1273; *post longum tempus*. Ovid. Her. XVI, 91. Cf. inf. 502, 561, 572.

473. *ἡκ*. Eur. Or. 243 *ἥκει φῶς ἐμοῖς κακοῖς ἀνήρ;*

476. *κατ*. 367, 746. Sept. 46. Oed. C. 1421. Phil. 998. Thuc. IV, 109 *κατέσκαψαν ἑλόντες ἐς ἔδαφος*. Cf. id. sup. ad 367. Sch. ad Dem. p. Cor. p. 66 *κατασκάπτων· διὰ τοῦ σκάπτειν*

ἀναστάτους ποιῶν. Lyc. 434 στερρᾷ δικέλλῃ βουσκαφήσαντος. δ ι κ. 1485. Ch. 118. Oed. C. 1382. Cf. Nitzsch, *Sagenp.* II, p. 530 sqq.

477. μ α κ. Soph. fr. 816 χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ. Hes. μ α κ. δίκελλα πλατεῖα. Eust. ad. Il. XXI, 259 explicat σκαλίδα τὴν μονόθεν κέλλουσαν, ὅ ἐστι κινοῦσαν (Theon in Arat. Phaen. 2 κ έ λ λ ο υ σ α· ἤγ. τέμνουσα· δίκελλα δὲ ἡ διχόθεν). Arist. Nub. 1487 sq. σμινύην φέρων — κατάσκαπτε. Hes. ἐ χ έ τ λ η· — καὶ ἡ σπάθη τοῦ ἀρότρου (cf. Sch. ad h. l.). Aliud σπάθη Ch. 230.

κ α τ. Apud Theophr. Hist. pl. VIII, 7, 7. Caus. pl. III, 23, 4. IV, 7, 3 γῆ κατεργαζομένη· κατεργασία τῆς γῆς· εὐκατέργαστος.

478. β ω μ. 312 sq. Pers. 811. Suppl. 492, 499. Sen. Ag. 392.

479. σ π. Eur. Or. 1383 Ἴλιον καλλίβωλον. Circa Vergiliarum occasum (748, 339) auctumni finis erat.

480. ζ ε υ κ τ. 126, 194, 332, 744, 1548. Videtur intelligendum δεσμὸν vel ἱμάντα, unde Hes. ζ ε ύ γ λ α ι· — ζ ε υ κ τ ῆ ρ ε ς· ἱμαντόδεσμοι. Lyc. 1344 στερρὰν τραχήλῳ ζεῦγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις. Cf. ζευγλόδεσμον, ζυγόδεσμος, ζυγοδέτης, ad quae Hes. ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ.

481. ε ὐ δ. Il. III, 181. Pers. 768 Cyrus ita vocatur.

482. τ ί ε σ θ. Eum. 637 Ag. dicitur ὁ παντόσεμνος. Cf. Eur. El. 1066. Τίεσθαι quam ambiguum sit, patet.

483. ο ὔ τ ε. Semel positum esse pro duplici aiunt, ut Ch. 292. Cf. Ag. 203, 1311. Ch. 471. Phil. 771. Ai. 243, 627, 1233. Eur. Tr. 477. Pind. P. VI, 47. X, 46. Arist. Av. 695. Aur. Carm. 26. Her. V, 92. Thuc. VIII, 99. V, 47, 2. Tamen h. l. poëta consulto semel posuit οὔτε, satis habens hoc monere: Πάρις γὰρ οὐκ ἐξεύχεται οὔτε —. Paridi, principi personae, cives adiunguntur. Quare ipse et Priamidae prae ceteris notantur.

σ υ ν τ. Poll. VIII, 156 sq. ὁ σὺν ἄλλῳ λειτουργῶν, συντελῶν, συνεισφέρων, συνερανίζων. Harpocr. σ υ ν τ ε λ ε ῖ ς· οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες.

484. τ ὸ δ ρ. 1435, 1471. Ch. 311, 1014.

485. ὀφλ. Aesch. in Ctes. 55, 17 κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. Plat. Legg. IX, 857. Cf. Il. III, 282. XIII, 626 sq. XXII, 114 sq.

486. ῥυσ. Sch. nugatur; dissentiunt intt. Philo III, p. 234 τί γὰρ ἄτοπον ποιοῦσιν οἱ τὰ ῥύσια κατέχοντες δανεισταὶ παρ' αὐτοῖς, ἄχρις ἂν τὰ ἴδια ἀναπράξωνται; Il. XI, 673 ῥύσια (Sch. τὰ ἀντί τινων ἑλκόμενα, οἱονεὶ ἃ ἀντὶ τῶν ἡρπασμένων ἡρπάζομεν). Hes. ῥυσ. ἑλκυστόν. ῥύσια· — ληλασία. Cf. Etym. M., imp. H. ad h. l. Utrum Helena opesque eius h. l. simpliciter ῥύσιον (λεία) dicantur, an poëta respexerit id quod Her. I, 2 sq. memorat de Medea primum a Graecis, et Helena postea a Troianis vindictam spirantibus rapta, quis dirimat? Illud ob num. sing. probabilius.

ἡμ. 190, 1102. Hes. ἅμαρτεν· ἀπέτυχεν, ἐψεύσθη. Od. IX, 512 (Sch. ἀποτυχεῖν, στερηθῆναι). Eur. Alc. 616, 879. — πανώλ. 1079.

487. αὐτ. 129. Sept. 71. Eum. 401. Soph. Ant. 714 αὐτόπρεμνα (Sch. αὐτόρριζα). Her. I, 32 προρρίζους ἀνέτρεψεν. Αὐτόχθ. est σὺν αὐτῇ τῇ χθονί. Il. XIII, 118. Cf. Lob. Paral. I, p. 202. Eur. H. f. 1306 αὐτοῖσιν βάθροις ἄνω κάτω στρέψασα. H. recte: αὐτόχθων is qui ipsa in terra natus est (cf. γηγενής), αὐτόχθονος vero is qui ipsa cum terra sua aliquid patitur. Patet, consulto term. ον frequentari. Cf. Od. VIII, 264. Αὐτόχθονον respondet verbis πάσ. χθ., ut ἔθρ. verbo σπέρμα (479).

488. θάμ. Pers. 676. H. duali θάμαρτία intell. peccata illa ἁρπ. καὶ κλ., et ἁμαρτία τίνειν defendit coll. Eur. Io. 447. Cf. Pind. P. XI, 41. Sed iure K. dicit, sic διπλᾶ plane otiosum esse. Satis lepidam praeconis mentem praeter Sch. cepit De P., per ironiam illud dici monens. Poll. VI, 186 mercedes memorat ἰατρῷ μὲν σῶστρα, σωτήρια, ἰατρεῖα (cf. ζωάγρια), τῷ δὲ παιδεύοντι διδασκάλια, δίδακτρα — καὶ τῷ ἀθλητῇ ἴσως ἆθλα (cf. Phoen. 1262, ubi δάκρυα sunt δεινὰ ἔπαθλα) — καὶ ἀγγέλῳ εὐαγγέλια, καὶ τῷ φέροντι κόμιστρα (cf. 887) — καὶ τροφεῖ θρέπτρα (cf. 667 et τροφεῖα). Ut autem illa omnia sunt

ἀμοιβαῖα, ita festive rebus prosperis elatus praeco suo Marte τῶν ἁμαρτημάτων τὰ ἀμοιβαῖα vocat τὰ ἁμαρτία (*schuldprijs*, *zondeloon*) pro ἐπιτίμια, ut Arist. Eth. Nic. III, 7 τοῖς μεθύουσι διπλᾶ τὰ ἐπιτίμια. Cf. Eur. H. f. 1109. Iph. A. 1169. Fr. 459 αἱ τυχαὶ δέ με, μισθὸν (i. e. δίδακτρον) λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα, σοφὴν ἔθηκαν. Simile est illud in Epist. ad Rom. 6, 23 τὰ γὰρ ὀ ψ ώ ν ι α τῆς ἁμαρτίας θάνατος (Suid. legens τῆς σαρκός, ὀψώνια exponit κέρδη, χαρίσματα.)

489. τ ῶ ν —. 1347. Eur. Tr. 230 Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς κῆρυξ. Cf. 236. H. per attractionem explicat, ut sit τῶν ἐν στρατῷ et κῆρ. ἀπὸ στρατοῦ. At ut Od. XIII, 156 λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, Soph. El. 707 ἔνατος Ἀθηνῶν ἄπο, ita Ἀχ. οἱ ἀπὸ στρατοῦ τοῖς ἀπὸ πόλεως opponuntur, et vis est in addito τῶν ἀπὸ στρ. quum eo nomine notentur οἱ ἀφ' Ἑλλάδος συνόρμενοι, quorum curam gerit chorus. Cf. 394 sqq.

490. τ ε θ ν. Cf. imp. H., qui mediam produci posse negans ob analogiae legem et usum, legit θεοῖσι τεθνάναι δ' οὐκ ἀντερῶ. Recte vero Schneid. et requiri ἔτι et θεοῖσι primo loco non apte poni vidit, quum χαίρω et τεθν. sibi aperte opponantur. Ergo legit χαίρω γε· τεθν. quod tamen non magis placet quam χαίρω· τὸ τεθν. — Τεθνάναι, frequens Platoni (cf. Wytt. ad Phaed. p. 142 sqq.) est ap. Simon. fr. 53 πολλὸς μὲν ἄμμιν εἰς (τὸ) τεθνάναι χρόνος. Mimn. II, 10 αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον ἢ βίοτος. Theogn. 181 (539 W.) τεθνᾶναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ ἢ ζώειν —. Sed utroque loco τεθνάμεναι, ut est ap. Tyrt. I, 1, receperunt intt., falso, ut mihi videtur. Recte corripitur media ap. Simonid. et Mimn. ut ap. Arist. Ran. 1012 τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; τεθνάναι (Sch. βραχυκαταληκτεῖ ἐνταῦθα)· nam ibi ipsum *mori* notat. Diversum vero esse credo h. l. et ap. Theogn. recteque utrobique produci mediam, ut produci videtur versu, quem Th. M. v. μ ᾶ λ λ ο ν (Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις· καλῶς τεθνᾶναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι) ex Aeschyli dramate aliquo petivit. Etym. Gud. p. 637 τὸ τεθνάναι οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ θνῆμι,

θνάναι, τ ε θ ν ά ν α ι, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τεθνηκέναι τ ε θ ν ᾶ ν α ι. Quodsi Draco Strat. p. 108, 24 ait: τὰ εἰς αναι, ὡς τὸ τεθνάναι ἰσθ' ὅτε ὑπὸ ποιητῶν Ἀττικῶν ἐκτείνει τὸ α, respexit sine dubio locos, ubi *status* non *transitus* (ut clare ap. Mimnermum) notatur.

ἀ ν τ. 1518, 1560. Μὴ ἀντιλέγειν (ἀντειπεῖν) est ὁμολογεῖν, συμφάναι, συναινέσαι (436). Sed τεθν. οὐκ ἀντ. θεοῖς optime comparatur cum εὔχομαι θεοῖς· cf. 855. Eur. Elect. 563 εὔχου θεοῖς λαβεῖν θησαυρόν. Plat. Rep. VIII, 545[d] βούλει εὐχώμεθα ταῖς Μούσαις εἰπεῖν ἡμῖν. Cf. porro Od. VII, 224.

491. σ' ἐ γ. Pr. 587, 593. Anac. Epigr. 16 καὶ σέ, Κλειτορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης;

492. ἐ ν δ. H. superiora (244 sq.) non attendens, levius Triclinio consensit, legens ἐκδ. ut est Eur. Or. 1122. Phoen. 1344. Cf. Soph. Tr. 629. El. 1312, 1231. Il. VI, 484 δακρυόεν γελάσασα.

493. τ ε ρ π ν. 135, 443; cf. 1539. Soph. fr. 646 νόσημ' ἔρωτος τοῦτ' ἐφίμερον κακόν. Eur. fr. 340, 4. Arist. Nub. 243 νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική. Thesm. 1127 sq. Poëtt. Gn. p. 227 τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνθρώποις γυνή. Catull. 77, 19 *dulcis amarities*, γλυκύπικρον, ὀξυγλυκύ (fr. 329 H. 362 A.)

ἦ τ ε. Falsa Cod. F. lectio, vera ἔστε, quae superabat scribentis ingenium. Sententia: *vos igitur iam estis participes eius conditionis, quae nostra est; vicinus quippe laetitiae dolor.*

494. π ῶ ς δ ή; — λόγου. Ita praestat. Cf. Eum. 201, 431, 601. Suppl. 289. Oed. R. 1517.

495. τ ῶ ν ἀ ν τ. Bion IX, 1 ὄλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται. Theoc. XII, 16 ἀντέφιλησ' ὁ φιληθείς. XVII, 40. Intell. μαθήσῃ, γνώσῃ.

ἱ μ. 1112. Πληγεὶς ἀνάγκῃ (Ephippus Com. ap. Athen. XI, 509[c]). Notatur tam desiderium, quo redamantes imbuti sunt (Suppl. 86) quam illud quo iidem expetuntur. Praeco posterius tantum intelligit, ut testatur ipse vs. 496.

496. π ο θ. Sine dubio dicis, desiderare hanc terram exercitum terrae patriae cupidum (454 sqq. 492), i. e. exspectatum

vobis venire exercitum. Arist. Lys. 763 sq. ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει ποθεῖν ἐκείνους;

497. ἀμ. 103, 270, 420. Ch. 155, 851. Inf. 719, 1399. Sol. fr. 31, 6 ἐκ μελαίνης φρενός (cf. Il. I, 103). *Nubila mens animi* (Plaut. Cist. II, 1, 5. Boëth. de Cons. ph. I fine); *Mars nubilus ira* (Stat. Th. III, 230). Patet, ἀμαυρὸν de obscura et dubia, i. e. tam *tristi* quam *iracunda* mente dici. Opp. φαιδρός (272, 471), φαιδρύνειν (1030).

498. δύςφρ. Vix puto δύςφρ. στύγος dici posse ut ἔγκοτον στύγος Ch. 391 (Sch. ὀργίλον μῖσος). Cf. inf. 1216 et Ch. 78 sq. φρενῶν στ. Quare intelligo τὸ δύςφρον τοῦτ'; i. e. αὕτη ἡ ἀμαυρὰ καὶ σκυθρωπὸς φρήν, *haec mens malevola*. Illa φρὴν ἀμ. praeconi sane non magis erat perspicua quam ἡ τερπνὴ νόσος. Cf. 467 εὐμενεῖς.

ἐπ. Plat. Symp. 183ᵇ τῷ ἐρῶντι — χάρις ἔπεστιν. Arist. Ran. 1045 sq. οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Multum disputatum est de vocab. στρατῷ, quod sanum est; vs. 585 στρ. ναυτικὸς dicitur.

499. τὸ σιγ. 36, 379. Tragg. fr. p. 87 (IV, 7) πολλοῖς γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγή, μάλιστα δ' ἐστὶ σώφρονος τρόπου. Contra ib. p. 163 (XLI) λόγος μέν ἐστι φάρμακον λύπης μόνον. Cf. Pr. 387. Fr. 350 H. 406 A. Soph. fr. 365. Eur. fr. 567 (sup. ad vs. 292), 676, 903. Grotius Exc. Tr. *silere pridem remedium damnis puto.*

500. καὶ πῶς —; 494, 1106, 1218. Ch. 177, 530, 774. Suppl. 507. H. dicit, ineptum esse quaeri, quomodo absente rege aliquem timuerit civitas, quum magis, si praesente timeat, mirandum videatur. Ergo leg. καὶ πῶς; — τινάς;

τυράννων Fl. V. C. qui κοιράνων leg. vidit. Cf. idem vitium Iph. T. 1080, 1287. Fr. 345. Lycoph. 1059 κοιράνου (κυράνου Cod.). Ib. 523 τυράννῳ pro κοιράνῳ. Pr. 957 τυραννοῦντ' Codd. pro κοιρανοῦντ'. Cf. Il. VIII, 522.

ἔτρ. Hes. τρεῖν· φοβεῖσθαι, φεύγειν· cf. 855. Eur. fr. 871, 3 οὐ τρέσας θεούς. Arist. Nub. 294 αὐτὰς τετρεμαίνω.

501. *νῦν*. Id praeco interpretatur *παρόντων* s. *πάλιν μολόντων κοιράνων*.

τὸ —. 490, 265. Cf. 752. Abr. suppl. *ἔπος*· fort. *πάθος*· cf. Antig. 1062. Phil. 492. Ai. 99, 1313, 1401 *ἐπαινέσας τὸ σόν*· (Sch. *ἤγουν ὃ σὺ λέγεις*). Plat. Crit. 50ᵇ. Soph. 233ᵇ. Symp. 221ᵇ.

502. *εὖ*. 117, 229, 323, 451. Sen. Oed. V, 998 *bene habet, peractum est*.

ταῦτα. Sunt qui legant *ταὐτά, τἄλλα, πάντα*, quibus lubenter caremus, ex *εὖ πέπρακται* intelligentes *πεπραγμένα ἐν μήκει χρόνου* (cf. 561). Soph. Ant. 422.

503. *εὖ λέξ*. (Fl. F. V. C.). *Εὖ* videri potest aliquis in m. scripsisse, censens ista *λέξ. εὐπ. ἔχ.* brevius dici posse. Cf. 406. *Ἂν λέξ.* ut 38.

εὐπ. 32, 135, 159. Suppl. 1008. Eur. Cycl. 526. Phoen. 262, 689. El. 1101 sq.

504. *κἀπ*. 137. Ch. 828. Pers. 706.

505. *ἀπ*. 161, 199, 351, 1249 sq. Ch. 1016. Eur. Herc. f. 1314 sq.

τὸν —. Pers. 1008. Ch. 24. Eum. 563, 572, 763. Prom. 94. Soph. Ai. 285 *ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι*. Grot. in Exc. p. 29 *nam quis est extra Deos | qui degat aevum liberum moeroribus?*

506. *δυςαύλ*. Steph. Byz. *αὐλή*· *ἡ ἔπαυλις. Λέγεται καὶ αὖλις, καὶ σύνθετον δύςαυλις*. Contra Philo 1, 274 *χαμευνίαις καὶ δυςαυλίαις*. Hes. *δύςαυλος*· *δυςαύλιστος*. Cf. Soph. Ant. 354 *δυςαύλων πάγων* (Sch. *δυςχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων*). Ag. 309. *Δυςαύλιας* vel *δυςαυλίας* explicant *commorationem in navibus sub dio*. Thuc. I, 10 de belli Troiani tempore: *οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα* (Sch. *σεσανιδωμένα, ὥςτε κάτω μὲν τίθεναι τὰ ὅπλα* (cf. sup. ad 372), *αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν*) *ἔχοντας, ἀλλὰ ληστικώτερον παρεσκευασμένα*. Ib. 14 fin. ubi dicit, antiquitus navibus defuisse magnam partem *τὰ καταστρώματα* (*stegas, constrata*). Sed etiamsi porro afferatur Od. XIII, 73 sqq., tamen miror neminem similitudine

verborum δύςπαρις, δυςελένα inductum esse ut in *Aulidem*, quae vere δύςαυλις fuisset (166 sqq.) incideret. Itaque hoc verbo usus recordationem Aulidis cum navigationis laboribus (μόχθοις) coniungit praeco.

507. σπ. Hes. σπαρνάς· σπανίους, ἀραιάς (Od. X, 90), διεσπαρμένας. *Rarus.*

παρήξ. Recte Schütz *raras ad terram appellendi occasiones* intellexit. Cf. Soph. Ai. 742 ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξω παρήκειν. Oed. C. 570. Ergo παρήξεις ἔξω τῶν πλοίων. Thuc. IV, 26 κατάρσεις τῆς νήσου. (Sch. τοὺς ἐπιτηδείους εἰς καταγωγὴν τόπους καὶ εἰς τὸ προςορμίζεσθαι). Tales in itinere κατάρσεις raro Graeci invenerant. Cf. παρορμεῖν, παρορμίζειν. Frustra multi cum Schol. τὰς παρόδους s. διαβάσεις, *navium foros*, *ageas* intellexerunt.

κακοτρ. Bona fortuna quod in Fl. et ap. V. servata est vera lectio. In ceteris κακοστρώτους, quod omnium suffragia tulit, relatum iam a Schol. ad navium παραδρομάς s. παρόδους. Facilis haec erat correctio, quum παρήξεις quae essent ignoraretur. Ut δυςαύλιας *Aulidem*, ita παρήξ. κακοτρ. *Philoctetae* dirum vulnus in insula Chryse nobis referunt (Il. II, 723. Soph. Phil. 260 sqq.). Κακότρωτος ut δύςτρωτος (Galen. I, 367. Plut. II, 983[d]), ἄτρωτος, νεότρωτος, εὔτρωτος, παιδότρωτος (Eum. 496); h. l. active *mala vulnera ferens*. Cf. 171, 335, 1505.

508. οὐ λαχ. Schütz, optime corrigens οὔ, in ceteris errat; ἤμ. μέρ. ei est *dies quasi sortito obtingens*. Vertit: *quotus quisque dies, quem vivendo attigimus, absque suspiriis a nobis transactus fuit?* H. οὔ ad μέρος refert: *nulla parte diei, qui nobis obtigisset, non gemebamus*. Errant ambo, quoniam ut ceteri praeterita non praesentia cogitant. Vertendum: *si referam —, quam non diei, quem faustum nacti sumus, partem suspirando transigeremus?* Intell. εὔφημον ἦμαρ (527, 588, 519). Ergo: πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα (Il. XXIV, 713) στένοντες διάγοιμεν ἄν. Cf. Od. III, 113 sqq.

509. χέρσ. Cf. 2. Pers. 978. Praeco in mente habens χέρσῳ

παρῆν, quum addere aliquid superioribus vellet, dixit *προςῆν*.

510. *εὐν.* Cf. 411 sq. Ch. 316. Il. XIV, 482. Thuc. III, 5 (Sch. *ἐπαυλίσασθαι· τὸ πλησίον τῶν πολεμίων νυκτὸς αὐλίσασθαι*). IV, 134 (Sch. *ἐπηυλίσαντο· κατεσκήνωσαν*). Duplex *γάρ* ut Ch. 73 sq.

δηΐων. Ch. 626. Sept. 278 *δαΐων*. Lyc. 861 *δαΐου μάχης*. 1327. Soph. Ai. 784 *δαΐα Τέκμησσα* (Schol. *δάϊον· κοινῶς τὸ πολέμιον, Ἀττικῶς δὲ τὸ δύστηνον*). Cf. *μενεδήϊος*. H. ad Soph. l. l. „*δαΐα· misera.* Hoc significatu haec vox etiam in iambis Doricam formam habet; sed ubi *hostem* notat, communi forma *δήϊος* dicitur."

511. *ἐξ οὐρ.* Eum. 905. Prom. 896. Fr. 45 H. 108 A. *ὄμβρος ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσών*. Non constr. *κατεψ. ἐξ οὐρ.* (Well.), sed *δρόσοι ἐξ οὐρ.* (H.). Lepide autem lusit et senes et interpretes praeco. Cf. Il. XI, 52 sq. *ἐν δὲ κυδοιμὸν ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος* —. Cf. XVII, 459. Hes. Sc. H. 384.

λειμ. *Λειμώνια* dicuntur *ἄνθεα* (fr. 352 H. 349 A.), *φύλλα* (Theoc. XVIII, 39), *λειμωνία γῆ* (Theoph. de caus. pl. II, 4, 4. III, 6, 8); Soph. Ai. 602 *Ἰδαίᾳ λειμωνίδι ποίᾳ*. Schütz: „repugnat vulg. *δρ. λειμώνιαι*, *rores pratenses*; quomodo enim rores pr. e coelo stillasse dicantur? Corrig. *λειμωνίας·* terram enim pratensem imprimis roscidam esse nemo ignorat." Eum plerique secuti sunt, non intelligentes, se hîc quoque cum senibus mirifice ludi a praecone. H. „non perversa est oratio, si sic verba intelliguntur: *ἐξ οὐρ. δρ. καὶ ἀπὸ γ. δρ. λειμώνιαι·* sed tamen accentus in Fl. (*λειμωνίαι*) monet ut potius cum S. credamus, *λειμωνίας* scriptum fuisse, quod quum esset in *λειμωνίαι* mutatum, correxit accentum Triclinius." Potius credo, scriptorem cod. Fl. putasse, *παροξυτόνως*, non *προπ.* scribendum esse fem. pl. Iungenda autem omnino sunt *ἀπὸ γ. λειμ.* ut 489 *τῶν ἀπὸ στρ.* Cf. 462 *παρὰ Σκ.* Il. II, 461, 465, 467 (*ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι*) V, 36, 77, 774. VII, 329 (*τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν, ἐΰρροον ἀμφὶ Σκ.* —) XI, 499.

XII, 21. XX, 74. XXI, 124 sqq. 602 sq. XXII, 147 sq. Ex his lux petenda est.

Ultimum voc. in F. schol. recte Boisson. Not. p. 250 putat esse λιβάδιον· errat vero legens καινῶς.

513. δρ. 12, 310, 1298 φοινίας δρόσου. Eum. 905. Eur. Andr. 227.

κατεψ. 1298, 1443. Hes. ἐψάκασεν· ἔσταξεν (cf. 160). ψαικάζει· ῥάνει. Suid. ψακάζει· ῥαίνει. Plut. v. Alex. 35. Cl. Al. I, 93. τὸν Πατέρα μιμούμενος, ὃς ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ καὶ καταψεκάζει τὴν δρόσον τῆς ἀληθείας. Cf. Matth. V, 45. Pariter ἐπιψεκάζειν, ὑποψεκάζειν. Moerid. Lex. ψακὰς Ἀττικῶς· ψεκὰς Ἑλληνικῶς. Arist. Nub. 576 ψεκάζομεν (ψακάζομεν Rav.)

ἔμπ. 776, 897. Apoll. Lex. ἔμπεδον· ποτὲ μὲν τὸ ἰσχυρόν, ποτὲ δὲ ἐν τῷ πέδῳ, οἷον τῷ ἐδάφει. Cf. Anthol. Gr. I, 6, 2 ῥίζα ἔμπεδος οὖσα. Etym. M. ἠπεδανός· ἀσθενής, ὁ ἐκ τῆς γῆς μὴ ἀναστῆναι, ἢ ἐν τῇ γῇ στῆναι μὴ δυνάμενος δι' ἀσθενείαν· τὸ ἐναντίον ἔμπεδον· βέβαιον καὶ ἰσχυρόν. Maneth. Apotel. IV, 196 ἐμπεδολώβας.

514. τιθ. 420, 843 sq. More suo (57, 73, 210, 278, 385) poëta τιθέντες refert tam ad ἔμπ. σίνος (cf. Sept. 201. Ch. 859 sq. 834. Ag. 1509) quam ad τρίχα (Eum. 14). Masc. pro fem. ut 116, 282, 601 sq. Cf. Bernh. l. l. 429. n. 79.

ἔνθ. Soph. Phil. 717 (cf. ἀποθηριούμενα ἕλκη). Rhes. 289 (cf. ἄθηρος). Aelian. Hist. Anim. VI, 63 πᾶν ὅσον ἔνθηρον ἦν παραπέμψας. Eur. Bacch. 1188 πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβη. Cf. φριξόθριξ, ὀρθόθριξ φόβος (Ch. 30). Non igitur tantum sic dicitur coma, quae ut ferarum pili, sub dio et rore degentium, madescit et *feritatem* prae se fert, ut Soph. Ai. 1207, sed quae ut Il. XXIV, 358 sqq. Hes. Opp. 538. Soph. fr. 950 ὀρθόκερως (cf. Poll. II, 31) φρίκη· οἷον ὀρθόθριξ. Virg. Aen. II, 774. IV, 280, *horrorem* testatur. Cf. Tib. I, 9, 14 *ventis horrida facta coma.* II, 3, 23.

515. οἰων. 56, 418. Arist. Ach. 876 χειμὼν ὀρνιθίας (Sch.

ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται). Talis tempestas in Il. XII, 156 sqq. 278 sqq. X, 5 sqq. XV, 170 sqq. XIX, 357 sqq.

515. Ἰδ. Eur. Hel. 1323 sq. Memorabile est, in Il. XII, 280 Iovem dici *ningendo* πιφαύσκεσθαι τὰ ἃ κῆλα.

516. μεσ. Sept. 431, 446. Plat. Phaedr. 259ᵃ, 242ᵃ μεσημβρία ἡ καλουμένη σταθερά (sup. p. 209). Callim. L. P. 72. Theoc. I, 15. X, 48. VII, 21 μεσαμέριον, ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἱμασιαῖσι καθεύδει, οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνονται.

517. ἀκ. Eur. Iph. T. 1444. Poll. I, 106 ἐν θαλάττῃ σταθερᾷ, σταδιαίᾳ, στασίμῳ, ἀκύμονι. Eur. fr. 1006 ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ. Cf. Simon. fr. 230, 37 sqq.

νην. 675. Cf. Od. V, 391, 452, 523. X, 94. XII, 168. Il. XIV, 273. Plat. Symp. 197ᶜ πελάγει δὲ γαλήνην, νηνεμίαν δ' ἀνέμοις κοίτην —· sic enim videtur legendum esse.

εὕδ. Eum. 832. Od. V, 384. Soph. Ai. 674. Simon. fr. 50, 17 εὗδε, βρέφος, εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν. Cf. Apoll. Rh. I, 1155. Philost. p. 906 ζεφύρου — τὴν θάλασσαν κατευνάζοντος. — πεσών. Non plane necesse ut ἐν — πεσ. tmesi explicetur.

518. τί —; Eur. fr. 752, 6 τί ταῦτα δεῖ στένειν; Or. 672 τί ταλαιπωρεῖν με δεῖ;

520. τὸ μὴ π. 15, 1079, 1497. Pers. 292.

ἀναστ. τοὺς τεθνηκότας an τὸν πόνον; Prius omnibus placuit; cf. 932 sqq. Eum. 647 sq. Fr. 271 H. 105 A. ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ. Ib. 281 H. 47 A. τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς. Quare censens sententiam ob brevitatem paulo obscuriorem esse, H. explicat „praeterierunt (παροίχ. opp. μίμνει 142; cf. ad 389 βέβ.) illa mortuis, ut non amplius querantur, ut, ne si daretur quidem, in vitam redire velint." Si quid video, et sermonis lege requiritur, et sententia postulat, ut intelligatur τὸν πόνον (cf. 161, 320). Itaque ἀναστ. est ἀνεγείρεσθαι, ἀναβιοῦσθαι, παλινδρομεῖν, et πόνος παλίγκοτος.

521. ἀναλ. Cf. 934. Eur. Suppl. 775 τοῦτο μόνον βροτοῖς

οὐκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν, ψυχὴν βροτείαν. Recte *τοὺς ὀλωλ.* (320) intelligi debere viderunt interpretes (cf. 629), sed fugit eos ambiguitas. Plat. Rep. III, 369e *χρόνον τε καὶ πόνον ἀναλίσκειν*. VIII, 561a *ἀναλίσκων καὶ χρήματα καὶ πόνους καὶ διατριβάς*. Pariter h. l. praeco intelligit, statuens: *τί ὠφελεῖ (τί πλέον, τί κέρδος), τοὺς ἀναλ. (διηντλημένους) πόνους ἐν ψήφῳ λέγειν;*

ἐν ψήφ. Rhes. 309 *ἐν ψήφου λόγῳ θέσθαι*. Cf. sup. 204. Pers. 497 sq. Soph. Ant. 183. Il. II, 202 *ἐναρίθμιος* (Hes. *συμψηφισθείς, καταριθμηθείς*). *In calculum referre, recensere, in numero habere.* Cf. *λογίζεσθαι*. Arist. Pl. 377 *τρεῖς μναῖ· ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα*. Dem. p. 27 *ἀνάλωμα λογισθῆναι*. Arist. Vesp. 654 *λόγισαι μὴ ψήφοις ἀλλ' ἀπὸ χειρός* (Sch. *ψήφοις ἐλογίζοντο οἱ παλαιοί· ἀφ' οὗ τὸ ψηφίζειν· νῦν δὲ καὶ ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις· πρὸς ὃ παίζει*. Cf. inf. 738). Plat. Phaedr. 231b *τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι*. Gorg. 480c.

522. *ἀλγ.* 50. Eur. Hec. 1256. Rectius intellexerunt Schol. et Haupt quam ceteri, quibus fraudi fuit uno tantum modo intellectum *ἀναλωθ.* Non commendat *τὴν ἀναλγησίαν* praeco, sed malorum praeteritorum oblivionem. Cf. 225 sqq.

παλ. 785, 796. Suppl. 374. Hippoc. II, 777, 779 *παλίγκοτα*, quod exponitur *κακοήθη, φιλυπόστροφα*, recrudescentia, iterum excandescentia, maligna vulnera. Sch. ad Arist. Pac. 389 *παλίγκοτος· ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθείς πάλιν*). Suid. *παλ. ὀργίλος, στυγνός, φοβερός, ἐναντίος* (cf. sup. Sch. ad 419). Etym. M. *παλ. ὁ μνήμων τοῦ κότου*. Herod. IV, 156 *αὐτῷ συνεφέρετο παλιγκότως* (ib. 157 *οὐδὲν χρηστὸν συνεφέρετο*). Cf. Soph. El. 262 *ἔχθιστα συμβέβηκεν*. Eur. fr. 576 *φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως*, i. e. *ὀργῇ, θυμῷ* (opp. *προθύμως φέρειν* Her. IX, 40). Ergo *τύχη παλ.* opp. *τύχῃ εὐμενεῖ* (Pind. Ol. XIV, 23). Cf. 463, 467. Sed *τύχη παλίγκοτος* ut *μῆνις παλίνορτος* (142) pariter recrudescens, recidiva calamitas. Cf. Lycoph. 739 *παλινστροβήτοις πημοναῖς*.

523. *πολλ. χαίρ.* Opp. *πολλὰ στένειν* (375, 497). Soph. El. 1456. Schn. ambigue dictum esse opinatur, ut et *impense gaudere* et *valedicere* notet. H. contra *mala valere iubenda censeo* (malis aequum censeo valeatis dicere). Cf. 226. Verum addendum fuerat *λέγειν, εἰπεῖν, φράσαι* (cf. Diphil. ap. Athen. IV, 157[a]. Anth. Gr. VII, 138. Plat. Phaedr. 272[e]. Phaed. 64[c]. Rep. III, 406[d]. Plut. v. Mar. 29 *μακρὰ χαίρειν φράσας τοῖς ἐν τῇ βουλῇ νεανιευθεῖσιν*. Hes. *πολλὰ χαίρειν φράσας· ἀποταξάμενος*. Luc. I, 727 *τὸ μακρὰν χαίρειν φράσαι τὸ μηκέτι φροντιεῖν δηλοῖ*). Ergo *ἀλγεῖν* et *πολλὰ χαίρ.* sibi opponuntur. Cf. K. *συμφ.* 18, 24, 299. In Eur. fr. 576 (sup. ad 523) sequitur: *αἱ συμφοραὶ ἧσσον δάκνουσιν* (cf. Her. IV, 156); sed h. l. *res secundae* opp. *τῇ τύχῃ παλ.* et respicitur *εὖ πέπρ.* (502).

524. *τοῖς λοιπ.* 468. Soph. El. 1127. Virg. Aen. I, 30.

525. *πῆμ.* Proprie *τῷ κέρδει* opp. *ἡ ζημία·* cf. 320, 323. Pers. 437.

526. *κομπ. — φάει* dicitur ut 28 sq. *λαμπ. ὁλ. ἐπορθ.* Cf. 774, 1231, 1476.

527. *ὑπ.* 339. Eum. 250. Theoc. XV, 120. Theogn. 237 sq. (865 W.). Post *εἰκὸς* multi *ποτωμένους*, non dativum requiri censent. Cf. K. p. 195. H. tuetur dativum, monens non gloriae partem dici, quod mare terramque superassent, sed dici felicem sortem eorum, qui non cecidissent in bello. Dativum regit *εἰκός ἐστιν* (ut *προςήκει*)· cf. Eur. Hipp. 1434 sq. Plat. Phaed. 59[a]. Dicitur pro *ἔοικεν*. Lyc. 17 *πάγον ὑπερποτᾶτο*.

528. *Τρ.* Epigramma s. formula dedicationis spoliorum. Patet, ad eam formulam pertinere non posse vs. 527 mutatum (*ὑπὲρ — ποτώμενοι* Bl. K.). Cf. Eur. El. 6 sq. 1000. Tr. 573 sqq. Soph. Phil. 1428 sqq. Cf. sup. 167, ubi *λεὼς* collective ut hic *στόλος* cum plur. iungitur.

529. *θεοῖς.* Ita legendum esse, non *θεῶν* (Valck. ad Phoen. 88) vidit H., aptius censens dici, quibus spolia dedicentur, quam quorum templis affigantur. Rhes. 180 *θεοῖσιν αὐτὰ (τὰ λάφυρα) πασσάλευε πρὸς δόμους*. Cf. Bernh. p. 86.

λάφ. 124 sq. Cf. Argum. Ag. Sept. 278, 479. Ovid. Her. I, 26 *ponitur ad patrios barbara praeda Deos.*

530. ἐπασσ. Il. VII, 82. Od. III, 274. Eur. fr. 352 Θρῄκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις. Io. 34. Hor. Od. III, 5, 18 sq.

ἀρχ. 651. Pers. 483, 615. Fr. 249 H. 184 A. στέφανος, ἀρχαῖον στέφος. Oed. C. 683 νάρκισσος, ἀρχαῖον στεφάνωμα. 1632 χερὸς πίστιν ἀρχαίαν. Virg. Aen. VIII, 339 *portam, priscum Carmentis honorem.*

531. κλ. Quicunque haec pronuntiantis praeconis verba audient. Cf. 452 sq. imp. 226, 322.

εὐλ. Est ὑμνεῖν. Cf. Arist. Eqq. 566. Civitatem et duces coniungit, quia horum fortitudine civitati gloria parata; cf. 474 sqq.

532. χαρ. Cf. imp. 162, 328. Forma τιμήσεται ut 979, 1540. Pers. 589. Sept. 198. Suppl. 169. Eur. fr. 353, 49 Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται. Thuc. II, 87, 9. Contra VI, 80, 4 τιμηθήσονται, quod improbat Th. Mag. Cf. inf. 978.

533. ἐκπρ. 337, 343. Non dicit ἐκπράξαντος, quo magis *gratia* attendatur et conspicua fiat.

πάντ. Eum. 710. Ai. 480. Eur. Or. 1203. Anac. IX, 33 ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε.

534. νικ. 265, 884. Eur. fr. 290 τῷ φθόνῳ νικωμένους. Iph. A. 1503. H. f. 1235. Ἀναίνεσθαι cum inf. ubi *recusandi*, non *negandi* vim habet. Cf. 1560, 490. Suppl. 798.

λόγ. 292, 450. Cf. 326.

535. ἥβ. Suppl. 772. Sept. 622. Ch. 877. Eur. Or. 696 ἡβᾷ (Sch. ἀκμάζῃ· φλεγμαίνῃ, ἐκμαίνηται). Tragg. fr. p. 157 (2) νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἡβάτω, γέρον. Cf. 75, 78. Ἡβᾶν h. l. est κρατεῖν, ἰσχύειν, νικᾶν (525). Fr. 371 H. 331 A. καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

εὐ. i. e. ἱκανῶς, καλῶς, σαφῶς. Moneo quod εὐμάθεια, εὐμαθὴς de *celeriter discentibus* dicitur.

536. δόμ. Aegisthum intelligit. Cf. 27, 229 ὡς θέλει —. ταῦτα· refer ad εὖ πέπρ. (502).

537. ξὺν —. i. e. μάλιστα μὲν — ἅμα δέ (cf. ὁμῶς δὲ καὶ Plat. Legg. IX, 853[d]) ταῦτα πλ. ἐμέ. Cf. 1552. Bernh. p. 199. Cf. πρὸς δέ Pr. 928, ἐν δέ Oed. C. 55. El. 713.

πλ. 1176, 250, 1030. Cf. 33 proverbii explicatio. — Πλουτ. est εὐδαιμονίζειν. H. male: „hoc dicit, *singula accuratius exquirere maxime Clyt. decet, eamque me simul ditare his*, i. e. me participem fieri sinere narrationis illius." Non accuratior exquisitio notatur, sed simplex auditio rei feliciter gestae (εὖ πέπρ. 502).

538. ἀνωλ. Quum praecessisset δόμ. καὶ Κλυτ., studiose videtur haec uti primâ plur. Favet etiam vs. 547. Steph. leg. ἀνωλόλυξα μέν· secuti sunt omnes. — χάρ. Cf. 240.

539. ὁ πρ. 288, 255.

540. φρ. 447 ἄνανδος· 449, 10.

Ἰλ. τ'. Cf. 1135, 476, 212, 607. Eum. 9. Ad ἁλ. cf. 314; neque enim sola Troiae expugnatio intelligitur.

543. αἴρ. ἐγείρεται, ἀναπτεροῦται. Grotius Exc. p. 29 *mulieris animus facile laetari solet.*

544. λόγ. Ai. 1020. Antig. 691. Ch. 772. Λόγοι sunt h. l. *rationes, argumenta*; cf. 292.

πλ. Eust. ad Od. XXI, 363 πλαγκτὸς ἀντὶ τοῦ ἔμπληκτος καὶ παραπλήξ, ἢ πλαζόμενος τὴν διάνοιαν καὶ οὐ σταθερός (cf. p. 209). Pr. 472. Eur. Hipp. 283. Il. VI, 352 ἔμπεδοι φρένες. Tragg. fr. p. 87 ὀρθῶς παγείσας φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει (543) καιρὸς ἐξαμαρτάνειν. H. proximum e Chr. pat. vs. inserens, explicat: *stulta esse videbar, quae fidem haberem mirabilia nuntianti, et tamen non minus creduli, qui me vituperabant, sacra cum laetis acclamationibus faciebant.* Ne recte quidem in eo, quod ἔθυον tert. plur. esse censet. Cf. 87.

545. γυν. νόμ. Male vertitur *more mulierum in tali causa*, ut 840. Dicere potuerat βασιλείῳ νόμῳ (Soph. Ant. 381) quum ipsa βασίλεια esset (84, 230 sq.). At maluit dicere γυν. νόμ. (*folgsam weiblichem Gebot.* V. H.), acerbe repetens illud chor (437) ὁ θῆλυς ὅρος.

546. *ἀλλ. ἀλλ.* 92, 287. Eur. Phoen. 1037 sq. *ἰήϊον μέλος ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυζε διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.*

548. *θυηφ.* 94 sq. Lycoph. 1095 *ναυφάγοι φρυκτωρίαι.* Lucan. IX, 9 *turicremi ignes.*

κοιμ. 517. Nonn. Dionysiac. III, 42 *ἐκ Σαμίης ὁρόωντες ἀκοίμητον φλόγα πεύκης ναῦται.* Anth. Palat. XII, 49 *καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα κοιμάσει λάθας δωροδότας Βρόμιος.* Plut. v. Cic. 20 *πυρὸς κατακεκοιμῆσθαι δοκοῦντος.* Virg. Aen. V, 743. VIII, 410. Poll. VII, 178 *κατασβέσαι τὸν λύχνον, ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέγουσιν.* Butl. de *laetis acclamationibus* in fine sacrorum *τὸ εὐφ.* accipit; ad quae H. „quis adeo perversus sit ut, gratulatos ob laetum nuntium dicere volens, finem gratulandi quam initium factum dicere malit?" Mirum, neque illum nec quemquam attendisse ad *ἄλλος ἄλλοθεν* (cf. 92), quo notatur, non simul eodemque tempore sacra ubique facta esse, sed ea sibi invicem successisse. Praeterea libi (*πελάνου* 96) particulae, quas regina ad cremandum circum aras distribuebat (87), celeriter flammis devorabantur. Quo fiebat ut gratulatio, sacrorum initio instituta, eorundem finem facile excederet, dicique posset *πελάνου εὐώδη φλόγα* (Eur. Io. 707 *καλλίφλογα πέλανον*) *κοιμῶντες.* Non igitur scribendum *κοιῶντες* (H.)

549. *τὰ μάσσω.* Cf. *θάσσων, ἐλάσσων, κάρρων* (*κρείσσων*). Pers. 440 *ἐς τὰ μάσσονα* (Sch. *μείζονα*), 708. Eum. 415. Eur. Med. 609 *τὰ πλείονα.* Aesch. in Ctes. p. 533 *καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν;*

550. *πάντα* 533. — *πεύσ.* 908. Ch. 846. Suppl. 185. Arist. Ach. 204 *τὸν ἄνδρα* (Sch. *περὶ τοῦ ἀνδρὸς*) *πυνθάνου τῶν ὁδοιπόρων.* Av. 1119 *ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.*

551. *ὅπ.* H. iung. *ὅπως σπεύσω δέξ. ἄρ.* ut Ch. 190. Plerique rectius iungunt *ὅπ. ἄρ.* Cf. Soph. Phil. 627. Non intell. *βουλευτέον* ut 769, vel *προςτακτέον ὅπως* cum fut. ap. Pl. Rep. VII, 527[c] (cf. I, 345[d]), Legg. VII, 796[a]. — *Ἄριστα* partim explicatur 830 sqq. Cf. 472.

αἰδ. 142. Sch. ad Soph. Tr. 550 *πόσις λέγεται καὶ ὁ πρὸ πολλοῦ ἀποστὰς τῆς γυναικός, ἀνὴρ δὲ ὁ συνών, καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου χωρισθείς· ὡς τὸ* (Il. XXIV, 725)· *ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο.*

553. *φέγγ.* 822. Od. IX, 28.

554. *ἀπὸ στρ.* Eum. 631. Sup. 489. Il. XVI, 436 *ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης.* Pariter *ζωὸς* s. *σῶς* latet in *σώσαντος.* Aliud est sup. 304 *ἐκ μάχης.* Quis *θεὸς* sit, neque h. l. dicitur diserte, nec 614. Nec tamen dubium, quin in *σώσ. θ.* lateat *Ζεὺς σωτήρ* (Cf. n. ad 220).

555. *πύλας.* Theogn. 709 (511 W.) *κυανέας πύλας.* Eur. Hec. 1. *σκότου πύλας* (Sch. *τῶν νεκρῶν τὸ κατοικητήριον*). Ut Theogn. 427 (545 W.) *πύλας Ἀΐδαο* (inf. 1199), ita h. l. *σώσ. θ. πύλας.* Ambigue dictum *σώσ. θεοῦ*, ad *ἀνδ.* et *πύλ.* relatum, speciem habet genit. absoluti. Porro vides, quam sibi non respondeant *τούτου φέγγος ἥδιον δρ.* — *ἀνοῖξαι* (Eur. Hipp. 56): ut responderent, praecedere debuerat *τί γὰρ γυν. χάρμα μεῖζον ἢ ἀνοῖξαι; Ἢ* omissum Eur. Alc. 879, Pl. Gorg. 519[d]. Specie quidem facillima est antiqua lectio *ἥδιον, δρ.* — *ἄνδρα, σώσ. θεοῦ, π. ἀν.* At, nisi legas *τ' ἀνοῖξαι* (De P.), haeres. Itaque censeo perturbato reginae animo linguam vacillare.

556. *ἥκ.* Quasi praecessisset *παραγγέλλων* (*haec nuntia marito, adhortans ut veniat*), quod latet in *ἀπαγγ.* Philo IV, p. 170 *παρακαλῶν ἥκειν.* Plut. I, 282[c] *προστάσσων εὐθὺς ἥκειν αὐτόν.* Cf. Il. XXIV, 145 sq. Od. XVI, 151 sq. 350.

ἐρ. 491 sqq. 570. Anac. IX, 1. Fr. 18 *ἐρασμίην τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην.* Simon. fr. 230, 52. Xen. Symp. 8, 36. Mem. III, 10, 3. Plat. Phaedr. 250[d]. Rep. III, 402[d]. Hes. *ἐράσμιον· ἐπίδοξον, ἐπέραστον, ἀγαπητόν, ἐπιθυμητόν.* Cf. Eur. Phoen. 320. Iph. T. 515. Opp. *ἀποθύμιος.*

557. *γυν.* Cf. Eur. Iph. A. 1158 sqq. — *πιστ.* 800. — *εὕρ.* H. orationis obliquae optat. esse dicit. Cf. 97, 293, 322, 867, 1284. Eur. Hec. 1291 sq. Soph. Phil. 617. Expressum ex Od. XIII, 42 sq. *ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν νοστήσας εὕροιμι* (Ulyss.)

558. *οἶαν* —. Ut Eur. Hec. 1277 *οἰκουρὸς πικρά*, ibique Sch. *δωμ.* 818, 836. Cf. *οἰκοφύλαξ*, *οἰκουρός*. Cf. *Whitelocke Memoirs* tradens: in Suecorum comitiis legatus ordinis rustici Christinam regno renuntiantem enixe precatus est, *equa currûs ductrix* ulterius esse vellet. Cf. Il. XXII, 66 *κύνες πρώτῃσι θύρῃσι*, qualis h. l. intelligitur.

559. *ἐσθ.* i. e. *εὐμενῆ*, *πρᾶον*. — *Ἐκείνῳ* ambigue; quippe **Aegisthum** cogitans, videri vult regem notare, quem tamen *τοῖς δύςφροσιν* (498) annumerat. Cf. 778. Grot. Exc. p. 28:

Qualem reliquit coniugem, talem redux
Fidam sibi reperiet, exemplo canis
Ipsi benignam semper, infestam hostibus.

560. *σημ.* Hes. *σήμαντρα· σφραγῖδες*. Harpoc. *ἀσήμαντα· τὰ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα ἀσφράγιστα· σημεῖα γὰρ ἔλεγον τὰς σφραγῖδας*. Eur. Iph. A. 325. Xen. de vectig. 4, 21. Herod. II, 121. Poll. V, 100 *σφραγῖδας ὠνόμαζον τοὺς ἐπισήμους δακτυλίους, τοὺς τὰ σήμαντρα ἢ λίθους ἐν αὐτοῖς ἔχοντας*. Intell. duplex sigillum, thesauri alterum (Clymene in Eur. Phaëth. fr. 15 (775): *ξεστοῖσι θαλάμοις, ἔνθ' ἐμῷ κεῖται πόσει χρυσός· μόνη δὲ κλῆθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι*), alterum pudicitiae et fidei coniugalis (cf. Menand. fr. 296 *ὅςτις δὲ μόχλοις καὶ διὰ σφραγισμάτων σώζει δάμαρτα*. Plut. Alex. 2. Hor. Ep. I, 20, 3).

561. *ἐν μήκ.* 2, 502. Soph. Tr. 69. Ambigue, quatenus simul affirmat, dudum esse quum nullum sigillum aperuerit, omnibus quippe iam pridem solutis.

562. *τέρψ.* 785. Soph. Ai. 1203 sq. *ἐννυχίαν τέρψιν ἰαύειν*. *Τέρψις πρὸς ἀνδ.* (*gaudia*) ut *ἄρκεσις πρ. ἀνδ.* Soph. Oed. C. 73. Plut. II, 768ᵇ *ἡ γενναία γυνή, πρὸς ἄνδρα νόμιμον συγκρατεῖσα δι' ἔρωτος, ἄρκτων ἂν ὑπομείνειε καὶ δρακόντων περιβολὰς μᾶλλον ἢ ψαῦσιν ἀνδρὸς ἀλλοτρίου καὶ συγκατάκλισιν*. Eur. Hipp. 1004 *οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε* (in Chr. pat. 522 pro eo est *οὐκ οἶδα τέρψιν*).

ἐπίψ. 582, 843. Plut. comp. Cim. et Luc. *νεότης ἐπίψογος*

καὶ ἀκόλαστος. Clem. Al. I, 147 *ἐπιθυμίας τὰς ἐπονειδίστους καὶ ἀκρασίας τὰς ἐπιψόγους*. Id. I, 207 *τοῦ μύρου ἡ ἀπόλαυσις ἐπιψογωτέρα*. Moschop. ad Hes. Opp. 12 *ἐπιμωμητή· πολλοῦ ψόγου ἀξία· ἐπίτασιν γὰρ ἔχει ἡ ἐπί· ἐπιμωμητὴ ποιητικόν, ἐπίψογος κοινόν* (cf. sup. 127). Contra Eur. fr. 230 *εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν*. Cf. Soph. El. 524, 562. Eur. Hel. 614. Dicens autem de se Clyt. cogitat maritum; cf. 408 sq. 414.

563. *μᾶλλ. ἤ*. Fr. 374 H. 335 A. *πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά*. Herod. I, 86 *οὐδέν τι μᾶλλον ἐς ἑωυτὸν λέγων ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον*. (Xen. Cyr. I, 6, 46). Differunt his locis *οὐδ. μ.* nam prius est *even weinig*, posterius *even zeer*. Pariter ambigue dicit Creon Oed. R. 587 *οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν*. Sch. ad Eur. Hec. 817 *οὐδέν τι μᾶλλον· οὐδαμῶς*.

χαλκ. 213, 882, 1031. Ch. 1011. Lycoph. 1137 *ῥέθους βαφάς* (Sch. *προςώπου χρόας*) Cl. Al. I, 281 *βαφὰς τριχῶν*. Duplex est sententia proverbii, quod tamen frustra alibi quaeras. Primum notantur *χαλκοῖο τυπαί* (Il. V, 887), *χαλκότυποι ὠτειλαί* (XIX, 25), quae referunt nobis *πολεμήϊα ἔργα, ὑσμίνας*, quibus suam domi desidentis solitudinem (783 sqq.) graviter opponit. Sed praeter *bellica* vulnera (788), quibus intacta manserat, aliud *χαλκοῦ βαφ*. intelligit horribilius. Nec tamen aut *τὴν χαλκοῦ βάψιν εἰς σάρκα* (cf. Pr. 862. Ch. 1009. Ai. 95. Phoen. 1577 sq. Iph. T. 1372. Virg. Aen. 12, 358) *χαλκοῦ βαφὴν* (*caedem* H.) dici posse, aut artificiosam aeris elaborationem (*aeris tincturam* Butl. Cf. Welck. Rh. Mus. 1854 p. 196 et Schneid.) intelligi debere arbitror. Simpliciorem intelligo. Sch. ad Hes. Opp. 142 *χαλκοῖς τὸ παλαιὸν καὶ ὅπλοις καὶ ξίφεσι καὶ γεωργικοῖς ἐργαλείοις ἐχρῶντο, βαφῇ τινὶ ταῦτα στομοῦντες. Ἀπολλυμένης δὲ τῆς στομούσης βαφῆς τὸν χαλκὸν χρώμεθα τῷ σιδήρῳ*. Plut. II, p. 395[b] *ἆρ' οὖν κρᾶσις τις ἦν καὶ φάρμαξις τῶν πάλαι τεχνιτῶν περὶ τὸν χαλκόν; ὥςπερ ἡ λεγομένη τῶν ξιφῶν στόμωσις, ἧς ἐκλειπούσης ἐκεχειρίαν ἔσχε πολεμικῶν ἔργων ὁ χαλκός*. Ergo *ἡ τοῦ ξίφους στόμωσις*

notatur ut Cass. ait vs. 1170 θήγουσα φωτὶ φάσγ. Dicti igitur ambiguitas haec est: — *non magis novi quam belli vulnera*, et — *tam probe novi quam aeris acuendi artem*. Cf. Med. 264. Diog. L. 9, 75.

564 sq. Hos duo vss. H. parum considerate tribuit reginae; neque enim video, quid desit eius orationi, cui iustus omnino finis factus erat verbis χαλκ. β. Praeterea praeco non respondet reginae, sed abeuntem verbis prosequitur. Quod autem H. ait, praeconem dicere debuisse τοιόςδε, miror; ita enim si locutus fuisset, dixisset: *talis iactatio si vera esset*; at dicens τοιόςδ' ὁ significat: *talis oratio*, *quae veritatem prae se fert*. Cf. 1307 sq. 322, 325. Κόμπος et ἀλαζονεία saepe iunguntur; cf. Aesch. in Ctes. p. 632.

γέμ. Anac. 29, 24 χεῖλος ἁπαλὸν γέμον τε πειθοῦς. Theophyl. Simoc. Hist. 2, 8 p. 40[d] καὶ κόμπος τις ἦν τῆς ἀληθείας χηρεύων. Cf. Pr. 952. Plat. Phaedr. 275[c] πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι.

565. γυν. γενν. 1213. Cf. ad 562. Soph. El. 287 ἡ λόγοισι γενναία γυνή. Eum. 625. Schneid. attendit ad nomen Κλυτ. (*Adelgunde*).

566. οὕτ. Sententia anceps eo quod in unam partem et in duas solvi potest; si in unam, οὕτως explicatur proximo εὐπρεπῶς (Etym. Gud. εὐκόσμως, εὐμόρφως, ὡραιώς). Eur. fr. 803, 12 ὅςτις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται, τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο. Aesch. in Ctes. p. 517 εὐπρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς. Est igitur πρεπόντως, ἁπλῶς, γενναίως. Sin in duas, οὕτ. pertinens ad κόμπ. ἀλ. γέμ. est ἀληθῶς.

μανθ. i. e. σοι μαθητῇ, ἀνεπιστήμονι. Male H. *cognoscenti per veraces sc. interpretes*. Μανθ. absolute dicitur.

567. τορ. 972, 957. Eur. fr. 138, ubi σιωπὴ dicitur ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων. Ἑρμηνεῖς sunt λόγοι (544), ἔλεγχοι, qui σαφεῖς, φανεροί, πιστοί, ἐναργεῖς, contra ἀσαφεῖς, ἄπιστοι, ποικίλοι (Phoen. 470) sunt. Ὁ μανθάνων (ὁ μὴ γιγνώσκων)

δεῖται λόγων φανερῶν. Sed praeter τοὺς λόγους (*verba*, τορὰ ἔπη vs. 1070 sq. et *argumenta*; cf. Sch. et Hor. ad Pis. 111) *gestus* et *lacrimae* diserti interpretes sunt animi commoti, nec dubium quin Clyt. vultu, nutu, gestu, maxime lacrimis fidem dictis addiderit (cf. 720). Itaque his omnibus instructa et corroborata oratio τοροὶ ἑρμηνεῖς apte dicitur. Sed quod dixi de duabus sententiae partibus iam patet. Nam τοροὶ ἑρμ. opponuntur μανθ. σοι· sunt οἱ μαθόντες (39 μαθ. αὐδῶ), οἱ ἐπιστήμονες, ἔμπειροι, οἱ εἰδότες.

εὐπρ. Non tantum πρεπόντως notat, sed etiam εὐπροφασίστως (Sch. ad Thuc. 6, 6, 1. Cf. Popp. ad 1, 37, 4. 39, 2. 4, 61, 8). Praeclare K. bipartitam sententiam enodavit vertens: *illa vere dixit tibi audienti* (malim *discenti*), *intelligentibus interpretibus speciose* (i. e. oratio haec, quae tibi primum audienti vera videri debet, gnaris iudicibus tanquam simulata et ficta agnoscitur) Fähse: *mit schlauer Wendung sind die Worte so gestellt! Du muszt sie erst studiren; wir, o wir verstehn's.* Sed idem K. quod latebat solerter detegens, quod in aperto erat, non vidit: *illa quidem sic claris istis interpretibus suis* (usa) *aptissime audienti tibi dixit.* Cf. Bernh. p. 64, 128.

568. Μεν. Il. 5, 715 sq. Sen. Ag. 400 sqq. Πεύθεσθαι h. l. tantum ap. Aesch. notat *quaerere*, *sciscitari*.

569. νόστ. 317, 1146. Pers. 797. Νόστ. — σεσωσμ. latet in Il. 1, 32 σαώτερος ὥς κε νέηαι. Quod H. leg. τε καί, non probo; solliciti enim animi est εἰ — γε καί· *si — quidem veniet;* quo utimur, quoties ne quid secus acciderit, timemus. Cf. 974.

571. οὐκ —. Ch. 170. Pr. 291. Pl. Symp. 223ᵃ οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν μείναιμι. Plerumque fut. sequitur ut Phoen. 1670. Ib. 1215 κοὐκ ἄν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά. Fr. 852 δύστηνος ὅςτις καὶ τὰ καλὰ ψευδῆ λέγων, οὐ τοῖςδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν. Ib. 858 πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω, ἢ σκλήρ' ἀληθῆ; Antig. 1194 sq. Tragg. fr. p. 58. VII (11) εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ',

οὐχὶ τἀληθὲς φράσω. — *Τὰ ψευδῆ* (Med. 572, 601) aperte opp. verbis *τοιόςδ' — γέμ.*, ut *καλὰ* verbis *οὐκ αἰσχ.*

572. *ἐς —*. Eum. 670. Xen. Lac. resp. 9, 2 *σώζεσθαι εἰς τὸν πλείω χρόνον*. Crit. ap. Athen. 10, 433ᵃ *λυποῦσιν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον*. Poëtt. Gn. p. 247 *ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον*. Ter. Hec. 5, 4, 1 sq. Opp. *εἰς τὸ παραχρῆμα*.

φίλ. Incommode dat. hic interpositus seq. *καρπ.* Bl. „*fieri nequit, ut dicam falsa ac speciosa* (*non narrem falsa bona* H.), *quibus amici diu fruantur;* quippe brevi tempore mendax inveniar. Verum locus ne sic quidem satis expeditus est." Leg. *φιλοῦσι*, quod pendet a *καλά*.

καρπ. 453. Pl. Phaedr. 240ᵃ. Intell. *τὰ ψευδῆ*. Videtur his verbis respondere choro, licet re vera continuet et ampliet ea quae vs. 564 sq. dixerat. Cf. Eur. El. 940 *τὰ δ'* (*δὲ χρήματα*) *οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον*.

573. *πῶς —; utinam vero.* Arist. Lys. 912 *καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;* Oed. R. 765. Phil. 794. El. 660. Ai. 388. Plat. Euthyd. 275ᶜ *πῶς ἂν καλῶς σοι διηγησαίμην;* Bernh. p. 411.

κεδν. 235, 599. Sunt *ἀγαθά, τὸ εὖ·* ita quidem chorus interpretatur *καλά*.

τἀλ. Abr. primus repetendum esse censuit *εἰπών; at quomodo bona nuntians et laeta, a vero non aberres?* Quo tamen non plane opus est; *τυχεῖν* enim *τἀληθῆ* dictum ut Ch. 709 (cf. 712). Suppl. 444 *γλῶσσα τοξεύσασα τὰ καίρια*. Cic. Phil. I, 3, 8 *fit plerumque ut ii, qui boni quid volunt afferre, affingant aliquid, quo faciant id, quod nuntiant, laetius.*

574. *σχ.* i. e. *χωρισθέντα ἀλλήλων δίχα* (Eur. fr. 487, 3), *κεδνὰ χωρὶς τῶν ἀληθῶν*. Ars. Viol. p. 437 *Σωκ. εἶπε· πολλοῦ ἂν ἄξιον ἦν τὸ πλουτεῖν, εἰ καὶ τὸ χαίρειν αὐτῷ συνῆν· νῦν δὲ ἄμφω ταῦτα κεχώρισται.*

575. *ἄφ.* 608, 641, 923. Suppl. 778. Eur. Hipp. 827. Moer. Lex. *φροῦδος Ἀττικῶς· ἄφαντος, ἀφανὴς Ἑλληνικῶς.*

577. *πότ.* Intell. *ἄφαντος* vel *ἠφανίσθη*.

578. ἠρπ. Soph. El. 1150 sq. Eur. Cycl. 109.

580. μακρ. Pers. 698. Eur. fr. 372, 5 βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ.

ἐφημ. 1070, 1081. Ch. 556. Hes. φημίζεται· μαντεύεται, λέγει.

581. αὐτ. Ai. 998. Eur. Hel. 132. Od. 4, 317 εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.

584. Ἡλ. 459, 609, 627. Pr. 91. Ch. 983. Fr. 202, 5 H. 67 A. ὁ παντόπτας Ἥλιος. Oed. R. 1425 sq. Sup. ad vs. 88.

587. εὐφ. 619, 1155. Cf. Sen. Ag. 410 sqq. Ovid. F. I, 71 sq.

588. χωρ. H. soloecam constructionem esse dicens ἡ τιμὴ θεῶν pro ἡ θεῶν τιμὴ (cf. Schol.), construit: ἡ τιμὴ χωρὶς θεῶν ἐστίν, *praemium sine Diis est* (i. e. praemium accipit malorum in re laeta nuntius tale, cui non favent Dii). At ἡ τιμὴ θεῶν est ἡ θεόθεν, ἡ θεόςδοτος χάρις τιμήεσσα (162, 532), ἡ νίκη. Cf. Il. 17, 251. Od. 5, 335. Χωρὶς autem ut Eur. Hec. 860 χωρὶς τοῦτο κοὐ κοινὸν στρατῷ (Sch. χωρ. ἰδίως, κεχωρισμένως ὑπάρχει). Pariter αἰδὼς νόσφι πέλει τῆς Κύπριδος (Anth. Pal. V, 253) ut Ovid. Her. 15, 121 *non veniunt in idem pudor atque amor.* Dicit ergo: huic insigni deorum beneficio, qui victoriam dederunt (θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει 1245) non convenit κακάγγελος γλῶσσα. Verum aliud simul latet; nam ἡ τιμή, (τὸ τίεσθαι 482) χωρὶς θεῶν ἐστὶν refert nobis plane illud τὸ δ' ὑπ. κλύειν εὖ (421). Χωρὶς θεῶν dicitur ut Od. 2, 372 οὔτι ἄνευ θεοῦ (cf. οὐκ ἀθεεὶ) ἥδε γε βουλή. Eur. fr. 1009 θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν. Cf. σὺν θεῷ, σὺν θεοῖς (835, 883. Her. 3, 153), σὺν θεῶν δόσει (Ch. 780). Ergo notat *invitis, renuentibus, adversantibus Diis.* Quod St. intelligit, *alius est honor eorum Deorum qui bona mittunt, alius eorum qui mala* (ut Clem. Al. III, 42 δίχα γὰρ ὀλυμπίων καὶ φθιμένων τιμαί· id. I, 187 δίχα σωζομένων καὶ φθινομένων τροφαί), vix admitti posse credo.

589. ἀπ. Suppl. 786. Ch. 153, 623. Sch. ad Theoc. X, 52 εὐκτός· ὁ εὐχῆς ἄξιος, καὶ εὐκταῖος (1295)· ἀπευ-

κτὸς δὲ καὶ ἀπευκταῖος ὁ μισητός. Luc. I, 727 iungit *τῶν ἀπαισίων καὶ ἀπευκτοτάτων.* Non temere, sed consulto triplici substantivo (*πήμ. προςώπῳ, στρατοῦ*) triplex mali ominis praedicatum praeponitur.

590. *στ.* 471. Il. 7, 212 *βλοσυροῖσι προςώπασι.* Xen. Cyr. I, 4, 14 *ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς φαιδροί, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς σκυθρωποί.*

πτ. 1032. Pr. 918. Pers. 517. Virg. Aen. 6, 481 *belloque caduci Dardanidae.*

591. *ἑλκ.* Sept. 398. Solon fr. 15, 17 *τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον.* Archil. fr. 9, 8 *αἱματόεν ἕλκος ἀναστένομεν.* Eur. Suppl. 223 *ἥλκωσας οἴκους.* Plat. Legg. 9, 877ᵃ. *ἀνίατον ἕλκος.* Sup. 365 *πρόςτριμμα.*

τὸ δήμ. Od. IV, 314 *δήμιον ἢ ἴδιον;* sup. 335, 578. — *Ἐν τὸ δήμ.* 196. Dicitur sententiâ veterum. Eur. fr. 353, 16 *πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν ναίουσιν.* Oed. R. 62.

τυχ. Ita; nam ex *ἄγγ.* petendum *ἀγγέλλων.* Cf. 502 (*ταῦτα*).

592. *πολλ.* 320, 324. Od. 3, 108 sqq.

ἐξαγ. Ch. 153. Hes. *ἐξάγιστον· τὸ οὐ δεόντως εἰςενεχθὲν εἰς ἱερόν· ἢ τὸ ἀκάθαρτον.* Id. *ἐξάγιστα· πάντα τὰ ἱερὰ καὶ ἀφωσιωμένα, ἃ οὐχ οἷόν τε ἐκκομίζεσθαι τῶν ἱερῶν· ἔνιοι δὲ ἁγνὰ ἀπέδοσαν* (Sch. ad Oed. C. 1526 *καθαρά, ἁγνὰ καὶ μὴ οἷά τε ῥηθῆναι*). Harpoc. *ἐξάγιστος· λίαν ἐναγὴς καὶ ἔμπλεως ἄγους.* Hinc Aesch. in Ctes. p. 504 *τὸν λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον·* p. 505 *χρήματα ἐξάγ. καὶ ἐπάρ.* Cf. Philo VI, 109, qui etiam *ψυχὰς ἐξαγῶν ἀνθρώπων* (cf. IV, 303) memorat. Dem. p. 798, 6 *πονηροτάτους καὶ ἐξαγίστους ὀνομαζομένους.* Pro *ἐξαγίζειν* dici solet *ἀγηλατεῖν* (de quo Bachm. ad Lycoph. p. 106 sq. Oed. R. 402) i. e. *ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν, ῥαπίζειν, piaculum expellere, exigere* (Iustin. 8, 2). Cf. Antig. 297. Ergo notat *ἀνοίκους καὶ ἀνεστίους, ἐξεωσμένους καὶ πεφυγαδευμένους τῶν ἰδίων οἰκιῶν* (Philo VI, 100).

593. *διπ.* Pr. 683. Sept. 608. Il. 13, 812 *Διὸς μάστιγι κακῇ*

(Hes. *Δ. μ. τῷ κεραυνῷ·* cf. n. ad 284, 340). Ib. 12, 37. Lyc. 740 *κεραυνίῃ μάστιγι.* Soph. Ai. 242 *παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ* (Il. 11, 532). Oed. R. 809. Ch. 373. Il. 2, 782 *Διῒ ὡς τερπικεραύνῳ χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ.* 15, 17. Hes. Theog. 857. Cf. supra 488 *διπλᾶ δ' ἔτισαν —.* Ut h. l. *ἐξαγ. μάστ.* ita Lyc. 436 *ἀγηλάτῳ μάστιγι συνθραύσας κάρα* (Sch. *τῇ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαυνούσῃ μάστιγι, ἤτοι τῷ κεραυνῷ*). Cf. Luc. I, 120 *μόνον οὐχὶ δικράνοις* (*furcillis*) *με ἐξεώθει τῆς οἰκίας.* Duplici flagello Butl. intelligit *Φόβον καὶ Δεῖμον* (Il. 4, 440. 11, 37. 15, 119), Cas. *flammam* et *ferrum* (Virg. Aen. 4, 626), De P. *hastam* et *ensem*, Bl. *duplex* i. e. binis loris, *vehemens* flagellum.

594. *δίλ.* A more duo hastas in bello gerendi (Il. 3, 18. 21, 162 sq. Od. 1, 256. 12, 228) falso repetitum; *λόγχη* est *ὁ τοῦ δόρατος σίδηρος.* Sch. ad Pind. N. 6, 85: *τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως δίκρουν* (fr. 158 H. 45 A.) *ἦν, ὥςτε δύο ἀκμὰς ἔχειν, καὶ μιᾷ βολῇ ὥςτε δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι·* unde Soph. (fr. 645) *ἡ δορὸς διχόστομον πλᾶκτρον· δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρικον Ἀχιλλῄου δόρατος.* Ergo *ἄτη δίλ.* est *δίκεντρος* (cf. Eum. 136, 466. Ch. 466), *συμφορὰ διπλασία* (Aesch. p. 482).

ξυνωρ. Ch. 980. Fr. 340 H. 348 A. *ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκαι, ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα;* Oed. C. 894. Suid. *συνωρίς· συζυγία, δυάς· κυρίως δὲ ἵπποι δύο συνεζευγμένοι.* Verba *δίλ. — ξυνωρ.* ridicule multi referunt ad *διπλ. μάστ.* Colligit praeco his verbis ea quae seorsim exposuerat, et per appositionem ad *ἀπευκτὰ πήματα* addit.

595. *σεσ.* Suid. *σεσαγμένην· πεπληρωμένην, πεφορτωμένην. σεσαγμένοι· πεπληρωμένοι.* Cram. An. p. 465 *σεσαγμένους· ἐστρωμένους.* Clem. Al. I, 303 *χρυσίῳ σεσαγμένος.* Pariter cum genitivo, ut *πεπληρωμένος*, ap. Xen. Symp. 4, 64 *σεσ. πλούτου.* Male Sch. locum explicat; *σάττειν* enim non est *σωρεύειν, ἀγείρειν.* H. dubitat, *σεσαγμένον* an *σεσαγμένῳ* (cf. 394, 435, 863. Eur. Hipp. 115) legendum sit. Quum *τόνδ'*

non cum παιᾶνα iungendum sit, sed ad σεσ. (ἄγγελον) pertineat, πρέπει, ut Suppl. 195, accus. regit.

596. παιᾶνα. 911. Ch. 149, 474. Sept. 867. Ovid. Her. 2, 117.

597. σωτ. 229, 502, 317, 569. Ch. 699. Eum. 477. Sept. 224 sq. Pers. 714. Philem. fr. p. 298 δημοτικὸν πρᾶγμα καὶ σωτήριον. Oed. C. 796.

599. πῶς. H. proprie dicendum fuisse ait: οὐ χρή με — συμμ. Rectius Abr. putat, πῶς aperte ostendere, data opera structuram mutatam esse; in eo errat, quod ait scribendum fuisse: οὐ κεδνὰ (πρέπει) τοῖς κακοῖς συμμ. λέγοντα. Potius sic explenda sententia: πῶς οὐχὶ δεινόν, κακὰ τοῖς κεδνοῖς συμμῖξαι; Sed invitus et cupiens τὸ εὖ (κεδνὰ) tueri, praeco impellitur in commemorationem malorum, et fit κακάγγελος. Inde in interrogatione latet affirmatio haec: κεδνὰ τοῖς — συμμίξω. Cf. Od. 4, 230. Phoen. 1215. Euryb. ad Clyt. (Sen. Ag. 416) *infaustum iubes miscere laeto nuntium.*

600. χειμ. Huius tempestatis descriptio in Homeri carminibus his verbis commemoratur (Anth. Plan. IV, 300): μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας Ἀχιλλέος, αὐτὰρ Ἀχαιῶν στρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει, τειρόμενόν τε πλάνῃσιν Ὀδυσσέα. Cf. Od. 4, 492 sqq. Eur. Tr. 66 sqq. Anth. P. II, p. 131, 172. Virg. Aen. I, 39 sqq. Sen. Ag. 461 sqq.

οὐκ ἀμ. 946. Suppl. 972. Exemplo Bl. legitur χειμ. Ἀχαιοῖς — θεῶν. Ita Plut. II, 578[a] Λακεδαιμονίοις οὐκ ἀμήνιτον ἔοικεν εἶναι τὸ δαιμόνιον. Cum ἀμήνιτον θεῶν H. comparat Soph. Tr. 693 ἀλαμπὲς ἡλίου. At recte se habet vulg. Cf. 586, 319, 1119. Suppl. 926, imp. Plut. v. Lyc. 5, 1 οὐδὲ τοῖς βασιλεῦσιν ἦν ἀβούλητος ἡ παρουσία τοῦ ἀνδρός.

601. ξυν. Eum. 127. Virg. Aen. 11, 261 sqq. Ovid. Her. 10, 117. Claud. 7, 98.

ὄντ. 513. Generis et numeri enallage. Ξυνωμόται enim antea fuerant ἔχθιστοι, i. e. δεινοί, ἀντίπαλοι.

602. πῦρ —. 296. Pr. 1044. Eur. Tr. 77 sqq. Od. 12, 68

κύμαθ' ἁλὸς — πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι. Theogn. 1261 W.

τὰ πιστ'. i. e. *σημεῖα, τεκμήρια* (246). Suppl. 53 sq. *Pactis steterunt; proprie fidem praestiterunt, probarunt.* Cf. Eum. 673. Ch. 395. Vulgo *τὰ πιστὰ* (*ὅρκια*) *ποιεῖσθαι· foedus fidum facere.* Etiam *τὰ πιστὰ* s. *πίστιν αἰτεῖν* (Plut. v. Alex. 16. Anton. 41).

604. *ἐν νυκτ.* H. iung. *στρ. ἐν νυκτὶ· δυςκ.* negans *ἐν νυκτὶ* primariam esse posse sententiae partem; nam etsi *per noctem* atrocius factum sit malum, tamen non *nocte*, sed *tempestate* classem afflictam esse. Non probo; *ἐν νυκτὶ* opp. verbis *ἐπεὶ δ'* — (609).

δυςκ. Pr. 1014 *κακῶν τρικυμία ἄφυκτος.* Eur. Tr. 83. Lyc. 288 *οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσεν κακῶν.* Eust. ad Od. I, 69, ubi de nomine *Κύκλωψ· διὸ καὶ Ποσειδῶνος αὐτὸν τοῦ θαλαττίου ὁ μῦθος γενεαλογεῖ, ὡς ὑγρὸν καὶ εὐκύμαντον εἰς θυμόν.* Pariter *ἐποχὰς εὐκυμαντοτέρας ἢ τοὐναντίον δυςπαλεῖς* (Eum. 559) *ὑπαρχούσας* commemorat Man. Bryenn. Harmon. p. 364.

ὠρ. Il. 18, 498. Oed. C. 1693. Ap. Rh. IV, 1697.

605. *Θρ.* 170, 1326. Ap. Rh. I, 953. Lyc. 925 *αἴθων Θρασκίας κύων* (in paraphr. *ὁ Θρακικὸς ἰσχυρὸς κύων Βορρᾶς*). Hor. Od. I, 25, 11.

606. *ἠρ.* Pers. 538 (Sch. *σχίζουσαι καὶ ἀποκόπτουσαι·* derivans ab *ἐρείκη· εἶδος φυτοῦ εὐσχίστου*), 1060. Poll. 7, 180 *ἀλεῖν τοὺς πυρούς, ἐπιτρίβειν, ἐρείκειν, κατερείκειν.* A *mola* igitur, in qua triticum contunditur; *pistricis* enim instar *αἱ πνοαὶ* naves inter se collidebant et confringebant. Thuc. 2, 84, 3 *ὡς δὲ τό τε πνεῦμα κατῄει καὶ αἱ νῆες ἐν ὀλίγῳ ἤδη οὖσαι ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων, ἅμα προςκειμένων ἐταράσσοντο, καὶ ναῦς τε νηῒ προςέπιπτε καὶ τοῖς κοντοῖς διωθοῦντο.*

κερ. Non naves se invicem tanquam cornubus petebant, sed petebantur tanquam cornubus *τοῦ χειμῶνος.* Male ergo Schneid. Il. 18, 3 *νεῶν ὀρθοκραιράων* (i. e. *ὀρθοπρύμνων*) adhibuit.

Quum notum sit *κερατίζειν, κριοκοπεῖν, arietare*, videtur praeco *obsidionem* cogitavisse.

βίᾳ. Explicatur sqq. ut vs. 212.

607. *τυφ*. Suppl. 558. Antig. 418 (Sch. *ὁ καταιγιδώδης ἄνεμος· — οὗτος στροβίλων καὶ καταιγίδος ἔφορός ἐστιν*). Ut *λαῖλαψ* (Hesych. *καταιγίς, ἀνέμου συστροφὴ μετὰ ὑετοῦ·* cf. Arist. Lys. 974) *χειμωνοτύπος* (Suppl. 34) dicitur, ita *κεροτ. χειμῶνι* iungenda; male enim Schn. *χειμ. τυφῷ* (Hes. *τυφῷ· ἀντὶ τοῦ τυφῶνος. Σοφ*. Ita *αἰῶ* pro *αἰῶνα·* cf. H. p. 412) iungit, comparans *κύματα νότου*. Ap. Plat. Rep. 6, 496[d] *ἐν χειμῶνι* et *ἐν θέρει* sibi opp., ita ut *κονιορτοῦ — φερομένου* sit genit. abs. Rectius Schütz *τυφῷ* refert ad *ζάλῃ*, ut *ζάλη πνεύματος* est ap. Plat. Tim. 43[c], *ζάλη κονιορτοῦ* ap. Them. Or. 24; *πολλὴ ἐκ τοῦ στόματος* (Typhonis) *πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη* ap. Apollod. I, 6, 3 (cf. Pr. 371), et *κύματος ζάλη* (Etym. Gud. *ζάλη· ἡ ἀγριουμένη καὶ ὀγκουμένη θάλασσα*) inf. 616. Inde *ζάλην* Etym. M. scriptor explicat *τὴν σύνομβρον πνοὴν ἢ τὴν μεγάλην ἄελλαν, καὶ τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ἀέρος*. Hes. *ζάλη· συστροφὴ ἀνέμων μεγάλων· ἔνιοι δὲ μετὰ ὄμβρου πνοή* (unde *ζάλῃ* h. l. *ὀμβροκτ*. Cf. ad 675, 1442. Sept. 86. Anac. ad 151). Cf. Eur. Tr. 78 sqq. Sententia: *χειμῶνι ἅμα καὶ τυφῶνος πνοῇ συνόμβρῳ*.

608. *ποιμ*. De navarchis (ut Suppl. 764) non esse cogitandum, quorum in tanta tempestate si culpa commemoraretur, minueretur magnitudo et atrocitas periculi, H. vidit. Ergo figurate aliquis dicitur *ἀρχὸς νηῶν, ναύκληρος* (ut *ποιμὴν λαῶν*, ut *medicus ὁ ὡς ἀληθῶς ποιμήν* (Plat. Rep. I, 345[c]) et *vates οἰωνῶν βοτήρ* (Sept. 24). Cf. sup. ad 364. *Neptunum* facile cogites, comparans Eur. Tr. 82 sqq. At rectius De P. *Tempestatem* (*Χειμῶνα*) intelligit. *Κακὸς ποιμ*. ut Od. 19, 201 *χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων*, non ut Eur. Suppl. 880 *κυβερνήτης κακός* et 191 *ποιμὴν ἐσθλός* de ignavo et perito civitatis praefecto. Cf. sup. 579 inf. 717.

στρ. Hes. *στρόβοι· συστροφαί*. Id. *συστροφή. σκοτι-*

σμός. Id. *σκοτοδινιάσας*· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφείς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας. *Vertigo.* Cf. 1124. Ch. 201, 1050.

610. *ἀνθ.* Quod simplicius dictum Pers. 420 sq., idem h. l. consulto obscurius. Hemst. ad Luc. I, 55 explicat mare mortuorum cruore *rubens* vel *spumans*. De rebus laetis Xen. Cyrop. VI, 4, 1 ἤνθει φοινικίσι πᾶσα ἡ στρατιά, ut Cato ap. Char. p. 185 *mare velis florere videres*, Lucr. V, 1441 *mare velivolis floret.* Propius accedit Eur. Iph. T. 300 αἱματηρὸν πέλανον (Alcest. 851) ἐξανθεῖν ἁλός. Pariter Thuc. II, 49 σῶμα ὑπέρυθρον ἕλκεσιν ἐξηνθηκός. Minus proprie Alciphr. I, 1 τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξηνθήκει. Cf. sup. ad 345 et inf. ad 693. Unde Casaub. „ut flores a calyculo protuberant, ita Graeci cum aliquid ex plano prominet, ἀνθεῖν, ἐξανθεῖν dicunt." Luc. I, 55 ὁ χῶρος ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις. Mare *turget* cadaveribus, ut corpus pustulis, animus cupditatibus. Notat igitur οἰδαίνειν, non φοινίσσεσθαι (cf. Orac. ap. Her. 8, 77) vel ἐρυθαίνεσθαι (Il. 21, 21); de *cadaveribus* enim, non de *cadaverum cruore* est sermo. Quod ἀκυρολογίας specimen hic vidit Ammonius, recte carpitur; nam Graeci ἀνθοῦν de re *laeta* et *tristi* dicunt. Cf. Ch. 148, 1007. Sept. 951. Ag. 1367.

611. *ἀνδ. Ἀχ.* 1374. Pers. 994. Suppl. 909. Sept. 679.

ναυτ. —. Fr. 292 H. 249 A. σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων. Eur. Hel. 1080. Pers. 425. Od. 12, 67. Her. 8, 12 οἱ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια. Recte Abr. genit. servavit; nam ἀνθεῖν sequente genit. (ut σεσαγμένος 595) est πλήθειν, πληροῦσθαι, γέμειν. Cf. Eur. Tr. 84. Duplicem casum etiam posuit Paus. VII, 26, 3 ξόανον χρυσοῦ τε ἐπιπολῆς διηνθισμένον ἐστὶ καὶ φαρμάκοις· cf. Ch. 214 sq. 489 sq. Lob. ad Ai. p. 331. Bernh. l. l. p. 168. Facetus autem praeco; nam, quum inversa ratione dicatur ἐρειπία νεκρῶν (Ai. 308. Eur. fr. 267), ipse videtur satis ridicule loqui de νεκροῖς ναυτ. ἐρειπίων.

612. *ναῦν τ'* —. 576, 929. Pers. 419. Eur. Tr. 681, 1049. H. promiscue intelligi posse censet καὶ ναῦν ἀκήρατον (κατὰ) σκάφος, et καὶ ναῦν, ἀκήρ. σκ. *navemque, illaesum alveum;*

utrovis enim modo significari, alveum navis integrum servatum esse, etsi malo, antennis, remis confractis. *Τε* ut 212, 540, 607.

613. ἐξέκλ. Il. 5, 390. Eum. 153. Iph. T. 28. Io. 1245. Opp. ἐξήρπαξεν Il. 3, 380. 20, 443. 21, 597. Ἐκκλέψαι praesertim dicitur *e carcere clam educere* (Plat. Crit. 44ᶜ. Xen. Apol. 23), *periculo subducere* (Xen. Hell. 5, 4, 12).

ἢ ᾽ξητ. Schütz leg. ἢ ᾽ξηγήσατο, *ducem se praebuit*, H. ἡ ᾽ξηρήσατο (Arist. Thesm. 760), ut opponatur verbo ἐξέκλεψεν, ut κλοπὴ τῇ ἁρπαγῇ (485). At ἐξαιτεῖσθαι consulto positum ambigue, quippe quo tam *deprecari* (precibus veniam vel salutem impetrare), ut Il. XXII, 221. Herod. VII, 141 de dei interventu, quam *deposcere ad supplicium* notatur.

614. θεός τις. 55, 673. Ai. 243, 1057. Eur. Alc. 298. Apoll. Rh. II, 598. Aesch. in Ctes. p. 481 θεῶν τὶς ἔσωσε τὸ στρατόπεδον. Val. Fl. 4, 670. Cf. sup. 554.

615. σωτ. Pind. Ol. 12, 3 σώτειρα Τύχα invocatur: τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες. Simonid. fr. 75 pariter Σωτείρῃ. Cf. Oed. R. 80 sq. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη. Phil. 1471. Ant. 1074 λωβητῆρες — Ἐρινύες. Pers. 947.

θέλ. Ch. 17. Suppl. 144. Sept. 1033. Eum. 5. Pind. I. 6, 63. Ai. 24. Anth. Pal. 9, 530 οὐκ ἐθέλουσα Τύχη σε προήγαγεν. Aristaen. Ep. 16 ἣν σφόδρα βουλομένης τὸ βλέμμα.

616. ἔχειν. intell. ναῦν. Cf. 139 ἐχενῆδας. Od. 5, 404 sq.

617. ἐξοκ. 642. Eur. Tr. 137. Philo II, 250 πρὸς τὸν τῶν ἀνεφίκτων ἔρωτα ἐξώκειλεν. Bekk. l. l. p. 252 ἐξοκεῖλαι· ἐξορμῆσαι καὶ ἐκδραμεῖν· ὑπὸ τῆς τοῦ πνεύματος φορᾶς ἐκπεσεῖν εἰς τὴν γῆν. Sch. ad Eur. Hec. 1057 κέλσω· προςπελάσω· κυρίως δὲ τὸ ναῦν προςορμίσαι τινὶ εὐόρμῳ τόπῳ· ἐξοκεῖλαι δὲ τὸ ἐκβληθῆναι τὴν ναῦν ἔξω τοῦ λιμένος. Sch. ad Thuc. 4, 11 ὀκείλαντας· προςπελάσαντας, προςεγγίσαντας. Ib. 12, 1 ὀκεῖλαι τὴν ναῦν· προςοκεῖλαι, ἐλλιμενίσαι. H. *ut neque in portu fluctibus iactaretur navis*, quo impediretur exscensio in terram, retroque in mare navis reiiceretur, *neque in saxa et scopulos illideretur*.

κρατ. Eur. El. 534. Hes. *κραταίλεων· ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός.* Id. *κραταιὸν οὖδας· λιθόστρωτον ἔδαφος.* Cf. *κραταίπεδον.* Sch. ad Thuc. 4, 10, 5 *ῥαχία· πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιρρήγνυται ἡ θάλασσα.* Suid. *ῥαχίαν οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν καὶ τὸν τόπον αὐτόν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα.*

618. *ἁδ.* Pr. 838 *πόντιος μυχός.* Theogn. 1124 (776 W.) *ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχούς.*

619. *λευκ.* 238 sq. 587, 822. Pers. 301 *λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.* Soph. Ai. 708 sq. Callim. H. in Cer. 123. Catull. 8, 3 *candidi soles.* Cf. Sintenis ad Plut. v. Per. 27, 12, p. 191.

οὐ πεπ. Hart. *αὖ,* K. *εὖ* legit: „quidni enim fortuna confiderent servati e tempestate, postquam depulsa nox et lux reddita?" Propterea Cas. pro seq. *νέον νεῶν* (*navium* nostrarum) legit. Propterea enim diffidebant fortunae.

620. *ἐβουκ.* Eum. 78 *πόνον βουκολούμενος* (Sch. *περιέπων*). Suppl. 926. Cf. Od. 3, 151. Hes. *βουκολήσομεν· μεριμνήσομεν, ἀπατήσομεν.* Cf. Wytt. Sel. histor. p. 380 sq. Luc. III, 646 *ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βουκολούμενοι.* p. 398 *βουκολοῦμαι ἐπιθυμίαις.*

νέον. 321, 433, 1011, 1388.

621. *καμ.* 578, 590, 603, 434. Sept. 210. Fr. 370 H. 330 A. *φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.* Sed *οἱ καμόντες* dicuntur etiam *mortui*; cf. Suppl. 158, 231; ergo ambigue dictum.

σποδ. 405. Sept. 809. Eur. Hipp. 1238. Andr. 1129. Lycoph. 178 *φεψάλῳ σποδουμένων* (Sch. *σποδιᾷ, σπινθῆρι, ἄνθρακι καιομένων*). Sch. ad Arist. Ran. 675 *σποδεῖν κυρίως τὸ τοὺς βωμοὺς καθαίρειν.* Hes. *σποδούμενος· τυπτόμενος, καὶ τὰ ὅμοια.* Suid. *κατεσπόδησε· κατέκοψεν· ἑταίρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησεν. Καὶ κατεσπόδωσεν ὁμοίως.*

622. *ἐμπν.* Recte H. improbat Valck. coni. *ἀμπνέων.* Cf. Soph. Phil. 883. Eur. Hipp. 1246. Alc. 205.

623. *ὡς ὀλ.* 320, 1275, 1279. Soph. El. 1341, 1452. Tr. 289. Oed. C. 1580, 1583. Eur. Med. 248. Iph. T. 704.

τί μή; Eum. 203. Ai. 668. Sup. 247. Ch. 752.

624. *ταῦτ᾽ ἔχ.* Schneid. explicat *τεθνηκέναι*, Both. *τὸ ολωλότας εἶναι, τὸν ὄλεθρον.* At Eur. Med. 591 *ου τοῦτο σ᾽ εἶχε·* *non hoc te movit, tenuit;* pariter h. l. *ταῦτ᾽ ἔχ. ἐκείνους.* Cf. 520. Alii *ταὔτ᾽* legunt, recte improbante Well. „hoc enim, ait, foret *τὰ αὐτὰ ἔχειν ἃ ἡμεῖς ἔχομεν.*"

627. *ἱστ.* Ch. 676. Sept. 506. Sch. ad Soph. El. 816 *ἱστόρει· ἐρώτα· ἱστορεῖν τὸ διέρχεσθαι τόπους παρὰ τοῖς κοινοῖς, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς τὸ ἐρωτᾶν.* Hes. *ἱστορεῖ· μαρτυρεῖ, μυθεύει, ἐρωτᾷ, ἐρᾷ, πύθεται, ἀνακρίνει, ὁρᾷ.*

628. *καὶ ζ.* Il. 1, 88. 18, 61. Theogn. 1139 (43 W.) *ὄφρα τις ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.* Pers. 299. Inf. 1554. Soph. Phil. 883. Eur. Alc. 141 sq. Cic. p. Sest. 27 *vivus, ut aiunt, et videns.* Toup. Emend. 3, p. 557 leg. *χλωρόν* (Bl. *iuvenem*, H. *valentem*) *τε καὶ* —, quia ap. Hes. *χλωρόν τε καὶ βλέπον(τα)· ἀντὶ τοῦ ζῶντα* legitur. Amplexi sunt multi, plane non videntes, quo istud spectet. *Χλωρός* est *ὠχρός*, et quoniam pallor *mortuorum* est proprius, *χλωροὶ* etiam dicti *οἱ φθίμενοι*, ut *νεκροὶ οἱ χλωροί.* Arsen. Viol. p. 401 *ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος ἀστεῖος, ὁ τοὺς χλωροὺς ἀνθρώπους νεκροὺς ὀνομάσας.* Si quis igitur, *pallidum* intelligens, *χλωρὸν* diceret, necesse erat ut *τε καὶ βλέποντα* adderet, ne videretur *mortuum* significare.

629. *ἔξαν.* 520. Sept. 813. Pr. 669.

631. *τοσ.* 531. Ch. 686. Eur. Or. 627. Iph. A. 1005. Sup. 575 praeco dixerat, Menelaum cum sociis evanuisse, addens *οὐ ψευδῆ λέγω·* quod affirmare poterat, quam experti fuerant tempestatem recordatus; contra de Menelai reditu vota facere et spem poterat, sed nihil asseverare. Quare dicit: *haec omnia ubi rescieris* (cognoveris), *tunc scito te vera audisse.*

κλύων (sup. *ειν*) Fl. Quum *κλύειν* etiam in F. legatur, idem notari videtur verbo *ἴσθι*, quod Pers. 479 *οἶσθα σημῆναι τορῶς;* Ai. 666 *εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν.* Cf. Elmsl. ad Med. 580. Inf. 884 *πένεσθαι οὐκ ἐπίσταται.*

632. Praestat legere *ὠνόμαξεν·* cf. 708 *σεβίξω.* Suppl. 39 *σφετεριξάμενον.* Imperf. *ὠνόμαζεν* non est *coepit nominare* (H.), sed *perpetuo nominabat;* cf. Iph. A. 416, 1066. Cycl. 692.

εἰς τὸ πᾶν i. e. τὸ παράπαν, καθόλου.

633. *μή τις*. Pr. 247, 958 sq. Pers. 344. Suppl. 294.

οὐχ. ὁρ. Eur. fr. 960 θεὸν — τὸν πάνθ' ὁρῶντα κἀυτὸν οὐχ ὁρώμενον.

πρ. H. *fatis destinatorum praescius*. Phoen. 637 ἀληθῶς ὄνομα Πολυνείκην πατὴρ ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ νεικέων ἐπώνυμον. Sept. 450 εὐνοίαισιν Ἀρτέμιδος. Cf. Philo ad 925.

634. *ἐν τύχ*. 573, 1141. Ch. 947 sqq. 995. Est εὐστόχως, εὐτυχῶς (Pers. 1012), ἐπ' εὐτυχίᾳ, ὥςτ' ἐπιτυχεῖν. Cf. ἐν καιρῷ (Pr. 379) i. e. καιρίως, ἐν αἴσᾳ (Suppl. 543), ἐν καλῷ, εἰς καλόν. Bernh. p. 211.

νέμ. 75, 724. Pr. 526. Sept. 590. Inf. 1383 ὤρθωσας στόματος γνώμην. Cf. νωμᾶν 705. Sept. 3, 25. Ch. 283.

635. *δορ*. Etym. M. p. 221 *γαμβρός*· παρὰ τὸ γαμῶ γαμηρός. Congruit Eur. Tr. 346, ubi Hec. ad Cass. σ' οὐχ ὑπ' αἰχμῆς οὐδ' ὑπ' Ἀργείου *δορὸς γάμους* γαμεῖσθαι τούςδ' ἐδόξαζόν ποτε. Melius igitur vertitur *hastis in matrimonium ducta* (cf. Virg. Aen. VII, 318 sq. *sanguine Troiano — dotabere virgo et Bellona manet te pronuba*), quam *sponsorum armis expetita*, vel *arma nuptiis cientem*. Cf. Hipp. 550 sqq.

ἀμφ. Soph. Tr. 104 (Sch. τὴν περιμάχητον), 527. Isoc. Enc. Hel. p. 122 τῆς δὲ (Helenae) περίβλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν ἐποίησεν· ib. p. 133 πρόδηλος ἦν (eadem) ἅπασιν ἀνθρώποις ἐσομένη περιμάχητος. Inde ἁ πολυνεικὴς Ἑλένα (Poëtt. Lyr. fr. 44). Il. 3, 137. Eur. Tr. 1003. Hor. Od. I, 15, 6.

636. *Ἑλ*. Salm. (Ex. Plin. p. 78) Dorice dictum ait pro ἑλέναυς, *navium expugnatrix*. H. leg. ἑλέναυς. Rectius Lob. Paral. I, 228 ἑλένας contractum putat ex ἑλέναος· non tamen vidit, duplicem ob causam ita dici Helenam, quae et *navium* et *templorum* (313, 478) *expugnatrix* esset. Cf. Ai. 430. Phoen. 637, 1495.

ἕλανδ. 1364, 1373. Eur. Or. 743, 1142. Ambigue ita dicta; cf. 62, 677. Eur. Tr. 892 ὁρῶν δὲ τήνδε φεῦγε μή σ' ἕλῃ πόθῳ· *αἱρεῖ* γὰρ *ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις* (ἑλέπτολις), πίμπρησι δ' οἴκους.

ἐλέπτ. Iph. A. 1476, 1512. Rhes. 913 *μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν* (Hel.). Cf. sup. 122 sqq. 400, 592.

637. *ἁβρ.* 647. Salm. Ex. Pl. p. 78 leg. *ἁβροπήνων* (Lycoph. 863 *ἁβροπήνους πέπλους*· in aliis Codd. *ἁβροπίνους*. Iph. T. 814 *εὐπήνοις ὑφαῖς*. Cf. Minerva *Πηναία*). H. tuens vulg. *ἁβρότιμος*, audacius compositum, minus apte confert cum *ἁβρόπλουτος*. Sch. ad Lyc. l. l. *ἁβρῶς καὶ ἀφνειῶς πεποιημένους, τρυφεροστήμονας, μεταξωτούς, σηρικούς, πλουσιοϋφεῖς*.

προκ. Poll. III, 37 *τὸ παρὰ τῇ εὐνῇ παραπέτασμα παστός*. Anal. Br. III, p. 305 *ἐκ δ' ἐμὲ παστῶν νύμφην κὰκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως 'Αΐδας*. Cf. inf. 701. Salm. Ex. Pl. p. 856 *παστός*· velum variegatum plumario opere, quod thalami vel oeci foribus praetendebatur. Suid. *παραπέτασμα*· *παρακάλυμμα, παράπλωμα*· *τὸ λεγόμενον βῆλον* (*velum*). Sch. ad Arist. Ran. 969 *παραπετάσμασι τοῖς Μηδικοῖς*· *ταῖς σκηναῖς, τοῖς Περσικοῖς βήλοις ἢ βηλοθύροις*. Menelai luxuria notatur Iph. A. 582. Or. 350 (sup. ad 379).

639. *γίγ.* Hes. *γίγαντος*· *μεγάλου, ἰσχυροῦ, ὑπερφυοῦς*. Inscr. Regillae: *αὔρησι Ζεφύροιο*. Phoen. 211 (Sch. *Ζεφύρου σφοδρῶς πνεύσαντος*). Il. 2, 148. 7, 63. Od. 2, 421. 5, 295. Hes. Opp. 594. Apoll. Rh. 2, 721. Catull. 64, 270 sq. *horrificans Zephyrus.*

640. *πολ.* 62. Pers. 73, 533, 898. Male exponitur *πολλοὶ ἄνδρες*. Constr. *φερασπ.* (371, 747. Pers. 240. Hes. Sc. H. 13. Phoen. 78) *τε* (*ἔπλευσαν*, quod ex *ἔπλευσε* repetendum esse vidit Abr.) *πολ.* (i. e. *ἀθρόοι, παμπληθεῖς, ἰλαδόν*).

κυν. κατ' ἴχν. Cf. 122 *ἀγρεῖ*. Ai. 32. Eur. Tr. 1002. Rhes. 690. Philo III, 137 *κατ' ἴχνος τῶν ζητουμένων βαίνων*.

641. *πλ.* Cant. *πλάτας*, alii *πλατᾶν*, impedita constructione, quum ita ad *κελσ.* intelligi debeat *πλάταν*. *Οἱ κέλσαντες πλάταν ἄφ.* sunt Paris et Helena. Cf. Eum. 10. Iph. A. 167. Tr. 809 *Σιμόεντι ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν ἔσχασεν*. Cf. *κωπηλατεῖν*. De P. intellexit navem *praedatoriam* (myoparonem, celocem) Paridis expeditissimam; neque immerito.

642. *ἀεξ.* Pind. (sup. ad 63). Emped. fr. 431 *ῥεύματα δενδρεόθρεπτα.*

643. *δι' ἔριν.* Hes. Th. 631 *διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.* Eur. (ad 110). Cf. inf. 1369, 670, 864 (ad *δηρ.*).

644. *κῆδ.* Hes. *κῆδος· κηδεία, πένθος, λύπη* (Ch. 468. Sept. 984). *φθορά· συγγένεια* (Suppl. 328)· *νηστεία, θεραπεία, φροντίς.* Sch. Pl. Rep. 10, 607[b] *κῆδος· λύπη ἢ μέριμνα· ἢ ἐπὶ γάμῳ συναλλαγή.* Eur. Andr. 103 sqq. *Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.*

645. *ἤλ.* i. e. *ἐνήλασε* (cf. 365 *ἐνθείς*). Il. 20, 259. Pind. N. 10, 131. P. 8, 11. 10, 80. Antig. 1236 *ἤρεισε πλευραῖς ἔγχος.* Ovid. Met. 12, 551 *inque meos ferrum flammamque penates impulit.* Hor. Od. 3, 24, 5 *figit summis verticibus clavos.*

646. *ξυν.* 326, 370, 392. Sept. 773. Plato iungit *συνέστιος* et *ὁμοτράπεζος*, item *σύσσιτος.*

647. *πρ.* 613, 734. Cf. *εἰςπράττειν, εἰςφέρειν, impetrare* (Cic. Off. I, 13, 3). Cf. 415 *τίνει χρέος.*

ἐκφ. 449. Sententia est: quae hospitii violati poenas postero tempore exigit a Troianis, qui diserte (impense) hymenaeum celebrarunt. Schneid. explicat *ἐκφάντως*, comparans *πρόφατον, ἀμφάδην* (*ἀναφανδόν*)· minus recte.

τίοντ. H. *luentes* (488, 1438. Ch. 433); alii melius *honorantes, concelebrantes* (233, 482, 700, 711).

648. *ἐπ.* 225, 952, 525. Eum. 888. Nolim legere *ἐπέπρεπεν*, quod est in F., quum *decere, convenire* h. l., minus apte dicatur carmen, quod dedeceret. Cf. *ἐπίκειται, πρόςκειται, συμβαίνει*, item *ἐπικρεμᾶν. ἐπικλώθειν.*

649. *γαμβρ.* Priamidis (680).

650. *μετ.* Suid. *μεταμαθεῖν· μεταγνῶναι* (197), *παύσασθαι. Ἀγαθίας· — μεταμαθεῖν τὸ συνοῖσον —. Κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν* (Arist. Vesp. 1453), *ἀφέμενον τοῦ πρώτου. Ἀριστ. Πλούτῳ* (925)· *οὐδ' ἂν μεταμάθοις;* Sch. ad l. l. *ἀντὶ τοῦ, ἀναπαύσαιο.* Herod. I, 57 *τὴν γλῶσσαν μετέμαθε.* Plut. 2, 784[b] *μεταδιδα-*

χθῆναι καὶ μεταμαθεῖν μάθημα — μόλις ἐκπονούμενος. Aesch. in Ctes. p. 544 πρεσβύτας — ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. Sunt qui, comparantes vs. 197, putent iungenda esse μετ. ὕμνον πολ. *pro hymenaeo discens carmen flebile* (Schn. *umlernend den Hymnos als einen seufzerreichen*); quod probari non potest. Est *dediscens hymnum* (hymenaeum), quod haud arduum *senectuti* (τῇ πόλει γεραιᾷ). Cf. 535, 1527 sqq.

651. γερ. 530. Rhes. 231. Hor. Od. 1, 15, 8. Virg. Aen. 1, 375. Ovid. F. 3, 423.

652. πολύθρ. Repet. ὕμνον. Πολύθρ. ὕμν. ut Sept. 867 δυςκέλαδον ὕμνον Ἐρινύος (sup. 596, 911) ἰαχεῖν. Cf. Antig. 1210 sq. Iph. T. 143. Anacreon, teste Sch. ad Il. 13, 227, ὕμνον τὸν θρηνόν φησιν (fr. 127). Cf. Eust. ad l. l. p. 928, 63. Hes. πολύδακρυ· πολύθρηνον. Sch. ad Soph. El. 382 ὑμνήσεις· θρηνήσεις· ὕμνος κυρίως ἡ εἰς θεὸν ᾠδή· παρὰ δὲ ποιηταῖς ἁπλῶς ἡ ᾠδή — εἴτε ἐπὶ μέλους θρηνώδους.

μέγα —. 406. Il. 10, 16. Od. 21, 247. Med. 291. Mosch. 4, 60. Ut inf. 1053 Ἴτυν στένουσα, et Eur. Herc. f. 348 αἴλινον ἰαχεῖν (sup. 117), ita Lycophr. 1463 στενάζειν λοίσθιον μέλος (Eur. Tr. 515). Ch. 332. De carmine *nuptiali* in *funebre* converso cf. Bion. I, 88 οὐκ ἔτι δ' Ὑμάν, Ὑμάν (Euripid. fr. 775, 14) οὐκ ἔτ' ἀειδόμενον μέλος· ᾄδεται αἶ αἶ. Pr. 556 sqq.

κικλ. 1385.

653. αἰν. 359, 679. Eur. Hel. 1120 Πάρις αἰνόγαμος. Hec. 945 Ἰδαῖόν τε βούταν αἰνόπαριν. Alcm. fr. 9 δύςπαρι, κακόπαρι κακὸν Ἑλλάδι. Il. 3, 39. 12, 769. Eur. Or. 1388. Lyc. 820 Helenam vocat αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν πλάτιν (Sch. ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ· *Menelao*). Id. 1354 κευθμῶνος αἰνόλεκτρον εὑδάνει μυχόν (Sch. δεινόκοιτον, κακόλεκτρον, κακοκοίμητον). Bekk. Anecd. p. 350 αἰναρέτης· ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρέτην κεκτημένος· αἰνὸν γὰρ τὸ κακόν. Nuptiae istae funestae dicuntur γάμος οὐ γάμος (*innuptis nuptiis*, Cic. de Or. 3, 58), ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζύς (Eur. Hec. 949).

654. παμπρ. Πάμπροσθε dictum ut πολὺ πρίν (Il. 11,

236), πολὺ πρότερον (Il. 14, 467). Cf. πάμπρωτος. Praestat *τάμπροσθ' ἡ*. *Quae civitas grandaeva iam multo ante* (tenentibus eam Priami maioribus) *luctuosam vitam* (cf. 220, 1053 sq.) *ob miserandas* (Suppl. 111. Sept. 878. Eur. Or. 192) *civium caedes perpessa erat*. Potest tamen etiam intelligi de caedibus ante expugnationem editis. Cf. 405 sqq.

Mirum Scholium in F. Ad quod vocab. referatur nescio; qualecunque fuit, certe petitum a προςίστασθαι, quod est ἐμποδίζειν, ἐπιπολάζειν, προςκόπτειν· cf. Suid. Hes. (apud quem προΐσταται legitur). Etymolog. M. p. 700, 19 προςστῆναί μου (l. μοι) τὴν τροφὴν ἐπὶ τοῦ στομάχου (*den maag tegenstaan*).

656. *ἔθρ*. 358, 1237. Cf. Ch. 926; fr. 460 H. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν. Theoc. 5, 38 θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι. Il. 6, 282. 22, 421.

657. *σίν*. *perniciem domui*. 359, 512. Ch. 445. Soph. fr. 620 ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον, πόλεων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ. Call. H. in Ap. 92 λέοντα βοῶν σίνιν. Conington (ap. Schn. p. 223) leg. λέοντος ἶνιν· sed ἶνις *filium*, *filiam* notat, non σκύμνον.

ἀγάλ. Hes. *ἀγάλακτος*· ἡ ὁμόθηλος (*collactea*, *collactanea*). Long. Past. 4, 8 τιμώμενος ὡς ὁμογάλακτος. Suid. ait ἀγάλακτας quibusdam videri esse συντρόφους. Ergo τρέφ. ἀγάλακτον conferri potest cum τρέφειν ἐν γάλακτι (Plat. Tim. 81[e]), et ἐν γάλαξι (Legg. X, 887[d]), σύννομον τρέφειν. At Erotian. p. 70 *ἀγαλάκτοις*· πολυγαλάκτοις. Contra ap. Poll. I, 251 ὗες ἀγάλακτοι, ap. Call. H. in Ap. 52 ὄϊες ἀγάλακτοι et ap. Hipp. I, p. 161 γυναῖκες ἀγάλακτοι sunt *lacte carentes*; opp. γαλαθηνός. Multi h. l. intelligi volunt ὁμογάλακτον· rectius tamen ob seq. φιλόμ. *lacti leaenae ereptum* (lacte carentem) interpretere. Hor. Od. 4, 4, 15 *iam lacte depulsum leonem* adultum (χρονισθέντα, 665) intelligit.

658. *οὕτ*. Cf. p. 205 (ad αἰῶνα). Neque οὗτος (ως sup. ος Fl.) V. C. neque οὕτως (F.) metro et sententiae aptum. De P. legit contra metrum δοῦλος ἀνήρ (de servo, cui Paris traditus fuerat ad necem). In viam ducimur vs. 668 μηλοφ. Educabatur leo inter

liberos et pecudes, oves. Ἀνὴρ πολύμηλος (Hes. Opp. 306) erat pastor. Scriptum fuisse credo βότας ἀνήρ. Pr. 570 μυριωπὸν βούταν. Eur. et βοτὴρ et βούτας (Hec. 945, 646 ἀνὴρ βούτας ut Theoc. 20, 34 ἐπ' ἀνέρι βώτᾳ) dixit. Etym. M. βοτήρ· ὁ ποιμήν· καὶ διὰ τοῦ ο καὶ διὰ τοῦ ω· ὅθεν καὶ τὸ· κτεῖν (in Gud. κτείνον· Il. 18, 529) δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας· τοὺς βοσκήτορας καὶ νομέας τῶν μήλων· — καὶ βότης, ὅπερ καὶ βούτης λέγεται πλεονασμῷ τοῦ υ. Id. βώτορες· βοσκήτορες, νομεῖς· παρὰ τὸ βῶ ῥῆμα, βέβοται, βότης καὶ βοτήρ, ὡς ἐλάτης ἐλατήρ· καὶ ἐπεκτάσει βώτωρ, ὡς Μέντης Μέντωρ.

Corrumpi potuit vera lectio adscripto in marg. ου, quo insolentius βότας frequentiore βούτας corrigeretur. Oscitans librarius ουτας legens, correxit οὗτος.

φιλ. 134. Theoc. 18, 41 γαλαθηναὶ ἄρνες γειναμένας ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι. Anac. 49 νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνόν. Cf. Sept. 349. Soph. (ad 657).

660. εὐφ. 34, 357. Eum. 197 ποίμνης τοιαύτης εὐφιλής. Theoc. 12, 29 τὸν φιλόπαιδα. Hes. Opp. 462 παίδων εὐκηλήτειρα. Arist. H. An. 9, 31 ὁ λέων πρὸς τὰ σύντροφα καὶ συνήθη σφόδρα φιλοπαίγμων καὶ στερκτικός.

661. γερ. 333. Suppl. 664. Il. 3, 156.

ἐπίχ. Pr. 158. Soph. Tr. 1264. Sch. Aristid. III, p. 631 ἐπίχαρτος· ὁ πρός τινας χαίρων καὶ ἡδόμενος αὐτοῖς. Anac. 6, 15 ἐπήρατον γεραιοῖς κῶμον. *Deliciae.*

662. πολ. 87. Suppl. 742. Eur. Hel. 1332. Thuc. 3, 40 πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται.

ἔσχ'. 168 πέραν ἔχ. De P. *haesit.* Arist. R. 704 καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις (Sch. καὶ ταῦτ' ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις· cf. Suid. καὶ —, et κῦμα). Contra Cas. et Pears. leg. ἐσχ' pro ἦν, ut Pers. 650 (Sch. ὑπῆρχεν). Cf. Suppl. 479. Pind. N. 5, 76 Νικᾶς ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν. Cat. 17, 13 *pueri instar bimuli, tremula patris dormientis in ulna.* Calpurn. Ecl. 10, 27 sqq.

664. φαιδ. 471. Eur. Or. 894. Oed. C. 319 φαιδρὰ γοῦν ἀπ'

ὀμμάτων σαίνει με προςστείχουσα. Opp. σκυθρωπός (590). Eur. fr. 411 μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας. Iungi potest φαιδ. ποτὶ χεῖρα, *renidens vultu ad manum* (non palpantem sed praetensam ad cibum porrigendum); sed quum pariter dicatur σαίνων ποτὶ πάντας (Pind. P. 2, 151. O. 4, 7) ut πρὸς χεῖρα σαλευομένη σαῦρα (Anth. P. 12, 3), recteque Abr. explicet προςσαίνων τὴν χεῖρα, *abblandiens manum* (720, 1573. Pr. 834), ποτὶ χεῖρα sic interpositum a poëta videtur ut ad praec. et seq. referatur. Cf. σαίνειν οὐρᾷ (Od. 17, 302) et κέρκῳ· ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν προςσαινόντων τῇ οὐρᾷ, κακὸν δέ τι διανοουμένων λάθρᾳ δρᾶσαι (Bekk. An. p. 48).

γ. ἀν. i. e. πείνης βιαζούσης. Anth. P. 6, 89 ὑλακτούσης νηδύος. Theogn. 485 (313 W.) μή σε βιάσθω γαστήρ. Od. 4, 369. 6, 133.

665. χρ. 769, 1264. Est αὐξηθείς· opp. βιότ. προτελ. Cf. 1515 τραφ. Prov. ap. Stob. t. 4. App. p. 34 μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται.

666. τὸ —. Well. τὸ πρόσθε τοκήων (ὄν)· *morem qui ante parentum fuerat*. Omnino non male, sed praefero ἔθος (νόμον βίου) τὸ πρός γε τοκ. Cf. 543, 563. *Morem similem parentum, hereditarium.* In simili causa τὸ ἦθος καὶ ἡ φύσις, non τὸ ἔθος, respiciuntur ap. Pind. Ol. 10 fin. Anth. P. 9, 47.

τοκέων F. metro studiose exaequato: οἶνον δόμοις. ἀγάλακτον | οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον | et ἔθος τὸ πρὸς τοκέων. χά | ριν γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων, | . Keck p. 322 frustra negat.

667. χάρ. τρ. Cf. 488, 887. Anth. P. 12, 132 καλῶν ἄλλαγμα τροφείων.

668. μηλ. 186. Eur. Hel. 154 ἐν φοναῖς θηροκτόνοις. Anth. P. 6, 74 λεοντοφόροις ἐπὶ νίκαις. Od. 6, 134. Gl. πολέμοις fecit ut coniiceretur μάχαισιν, ἄγραισιν, ἀγῶσιν, ἄγαισιν· potius ἀΰταῖς leg. Cf. 228.

669. ἔτ. 140. Od. 10, 182 τεῦχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

672. μέγ. Her. 8, 65. Il. 3, 50. 6, 282 μέγα γάρ μιν (Parida) Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα.

673. *ἱερ.* Cf. Eur. (ad 644). Sept. 574. Antig. 532 sq. Or. 261.

προςετράφη Codd. Edd. Pariter Eur. Hec. 351 pro *ἐθρέφθην* leg. *ἐτράφην, ἐθρέφην·* ib. 600 pro *θρεφθῆναι τραφῆναι.* Eust. ad Il. 5, p. 519 *σημ. ὅτι φιλεῖ Ὅμηρος στρεφθέντα λέγειν, οὐ μὴν στραφέντα, ὡς καὶ Εὐριπ. θρεφθῆναι εἶπεν ἀντὶ τοῦ τραφῆναι· προτιμῶνται γὰρ οἱ σοφοὶ τὴν καίριον τραχυφωνίαν τῆς ἀκαίρου λειότητος· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ θαφθεῖσι παρ' Ἡροδ. ἀντὶ τοῦ ταφεῖσι· καὶ χλανιδίων ἔσω κρυφθεὶς παρ' Εὐρ. καὶ βλαφθεὶς παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ βλαβείς.* Cf. sup. 116, 358.

674. *πάρ.* Hes. *παραυτα· παραχρῆμα, εὐθέως, παραυτίκα.* Etym. M. p. 349 *ἐξ ὑπογυίου· — σημ. καὶ παρ' αὐτά.* Cf. *παρ' ἕκαστα.* Dictum esse pro *ὡςαύτως, παραπλησίως, simili modo*, Heath putavit quum respiceretur praeced. *παραβολὴ* de leonis catulo; apte tamen dicitur *confestim* Troiam venisse.

παραυτά δ' οὖν F. V. C. Pariter vs. 683 *ἐν τοῖς βρ.* ut utrobique trim. iamb. esset.

675. *νην.* 517, 497, 1137. — *Ὀξύμωρον·* nam vulgo *ὠμὸν, δύςθεον* et Antig. 354 *ἠνεμόεν φρόνημα.* El. 1463. Iph. T. 344 sq. Tr. 837 *πρόςωπα καλλιγάλανα.* Fr. 903, 4 *γαληνίζει φρένα.* Suid. *λευκαὶ φρένες· μαινόμεναι· ἢ λαμπραί· ἢ ἀγαθαί· ἢ ἥμεροι.* Cf. *Λευκονόη.* Notatur *τὸ ἀγανόφρον καὶ γλυκύθυμον·* oppon. *τὸ κελαινόφρον* (Eum. 459). Cf. *ἤπιοι ὀργαί* (Eur. Tr. 53).

676. *ἀκ.* Hes. *ἄκασκα· ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως.* Bekk. An. p. 371 *ἄκασκα· ἦσυχα, φαρδέα* (*ἀφραδέα* Both.). *Κρατῖνος Νόμοις· ἢ πρεσβῦται πάνυ γηραλέοι σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες.* Eust. ad Il. 7, p. 668 *τὸ ἀκὴν εὕρηται λεγόμενον καὶ ἀκασκᾶ· Αἴλιος δὲ Διον. καὶ χρῆσιν παράγει Κρατίνου ταύτην· σκήπτροισιν ἀκασκᾶ προβιβῶντα.*

Explicatio Schol. monet, lectum fuisse *ἀκασταῖον*, ab *ἄκαστος* (Etym. M. *παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ· ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ κάζω· ὁ πάνυ κεκοσμημένος*). Cf. Hes. *ἀκασμένος· ἡρμοσμένος.*

ἄγ. πλ. Pr. 466. Sup. 185, 353 sq. inf. 701, 742. Pind. Ol. 2, 96 *ὁ πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος.* Utrum Helena dicatur *divitiarum* (quas cum ea rapuerat Paris) *decus* (cf. Schol.), an

ἄγ. πλ. sit ἄγ. πολυτελές non dicam; cf. Thuc. 2, 62 κηπίον ἢ ἐγκαλλώπισμα πλούτου. Antig. 703 ἄγ. εὐκλείας. Ai. 465 στέφανος εὐκλείας. Trag. ap. Cl. Al. I, p. 335 χρυσός, τυραννίς, πλούτου χλιδή. Ut νηνέμου γαλ. praedicatum est φρονήματος, ita πλ. pari iure fortasse ad ἄγ. referas.

677. ὀμμ. 215, 385. Suppl. 1001 sq. Od. 4, 150 ὀφθαλμῶν βολαί. De Helenae oculis cf. sup. 636 ad ἑλανδ. Eur. Hec. 443. Or. 1387. Theoc. 18, 37 ὡς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί. Βέλος vulgo ὀξύ, ὀξύθηκτον, πικρὸν dicitur, ut ἄνθος θελξίθυμον potius quam δηξίθυμον. Duplex ὀξύμωρον.

678. δηξ. 103, 713 sq. 1379. Soph. Phil. 706. Athen. 3, p. 101[b] τὴν δηξίθυμον ἐντὸς ὀξάλμην ἔχων. Plut. II, 77[b], 629[a] δῆγμα ἔρωτος.

ἔρ. ἄνθ. 175, 876 sq. Suppl. 660. Anac. 53, 15 *rosam* appellat Ἔρωτος ἄνθος. Id. 34, 4 ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας. Tragg. fr. p. 14 λάμπειν ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος. Sup. ad 385.

679. παρ. H. *declinans* (a pristina via decedens). Schneid. *deflectens* (a priore specie). Ter. Hec. 2, 1, 3 *neque declinatam ullam mulierem quidquam ab aliarum ingenio reperias.* Notatur ἡ πρὸς τὸ χεῖρον ἔκπτωσις.

ἐπ. 136, 343. Hes. ἐπέκρανεν· ἐπετέλει. Pind. P. 9, 118 τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν. Eur. Med. 1388 πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων. Suppl. 1047. Cf. πικρόγαμοι Od. 1, 266. 4, 346.

680. δυςεδ. 114. Sept. 97 εὔεδροι (Sch. ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρυμένοι), 319 (εὐκάθεδροι). Tragg. fr. I, 29 p. 48 εὔδουλος, εὔοικος· χρηστὸς εἰς τοὺς δούλους καὶ τοὺς οἰκέτας. Δύςεδρος est *in perniciem collocata, funesta terrae Troianae, domicilio suo.* Cf. 636, 487. Eum. 711, 720 βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω. Arist. Polit. 3, 9, 6 τὸν κακοπατρίδα Πίττακον. Sup. 657 σίν. δόμ. 672.

δυςόμ. Εὐόμιλος· ὁ πᾶσιν ἀδιαφόρως προςομιλῶν (Bekk. An. p. 39). At h. l. δυςόμ. non modo est χαλεπὸς ξυνεῖναι,

ξυγγενέσθαι, sed ob δυςεδ. intelligi etiam debet πῆμα τῷ τῶν Τρώων ὁμίλῳ i. e. λαῷ.

σ υ μ. Il. 11, 553. Oed. C. 119. Inf. 809. — Π ρ. 40, 488. Prima corripitur ut Il. 2, 817. 4, 489. Cf. sup. 472.

681. π ο μ π. 59, 61, 110, 336. Eur. Hel. 1121 πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.

682. ν υ μ φ. 647, 1087. Lyc. 278 κεκλαυσμένος Νύμφαισιν. Iph. A. 781 ἁ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα πολύκλαυτος ἐσεῖται πόσιν προλιποῦσα. Dictum esse pro νύμφῃ κλαυτή (K.), vix credo; potius *nuptis*, quae bello viduae factae sunt, *deflenda*.

Ἐ ρ. 59. Soph. Tr. 897. Eur. Or. 1390. Med. 1260. Andr. 102. Callim. ap. Herodian. περὶ μον. λέξ. 42, 28 εἴτε μιν (Helenam) Ἀργείων χρὴ καλέειν Ἀάτην. Ennius Alex. fr. 7, 56 *Lacedaemonia mulier*, *Furiarum una*. Virg. Aen. 2, 573.

683. γ έ ρ. Ch. 312. Fr. 400 H. 352 A. ὡς λέγει γέρον γράμμα. Eur. H. f. 26. Soph. fr. 897 γέροντα βουλεύεις (ἤγ. παλαιά, ἀρχαῖα).

τ έ τ. Ut μοῖρα τέτυκται Il. 18, 120. Hes. Opp. 747.

684. μ έ γ. τ ε λ. 350. Cf. μέγα τρέφειν (Emped. fr. 66 μέγα νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη), μ. αὔξειν (Plat. Rep. 8, 565[c]), μ. αἴρειν (Ch. 260, 789. Arist. V. 1023). Sept. 771 ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Pers. 164. Sup. 424.

685. τ ε κ ν. Ch. 803. Fr. 377 H. 342 A. τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος. Pind. P. 3, 189 sq. Eur. Or. 340. Med. 1229. Thuc. II, 44 τέκνωσιν ποιεῖσθαι. Cff. παιδοποιεῖσθαι et νεοττοποιεῖσθαι ap. Bl. et Schn.

686. ἀ γ. τ ύ χ. 615, 1391 sq. Solon. fr. 24, 2 εὐχώμεσθα Διΐ, θεσμοῖς τοῖςδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

687. ἀ κ ό ρ. 102. Soph. El. 123 ἀκόρεστον οἰμωγάν. Bion. I, 56 ἀκόρεστον ἀνίην. Se suam sibi sententiam habere dicit chorus, quatenus neget τῆς ἀγ. τύχ. (τοῦ ἀπείρου ὄλβου) τέκνωμα esse οἰζύν.

688. μ ο ν. Suppl. 792 οἰόφρων. Cf. ἰδιογνώμων. — Μ ο ν. δ ί χ' ἄ λ λ. ut οἶος Ἀτρειδῶν δίχα (Ai. 750).

δυςσ. 195, 312, 346. Eum. 533 *δυςσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως.* Tragg. fr. p. 147 *ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν, ὡς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται.*

689. *μέτα.* i. e. *μεθύστερον* (390. Ch. 514).

690. *εὐθ.* 922. Eum. 312. Pro *γὰρ* Aur. alii *δ' ἄρ'* legunt, improbante H., qui tamen *γὰρ* male explicat: *nam illud quidem non dubium est, iustae domus prosperam sortem esse.* Cf. 510 sq. ubi prius *γὰρ* parenthesin indicat, et 483, 485, ubi posterius *γὰρ* explicativum est; ita h. l. ubi De P. acute vidit, referri ad *σφετ. εἰκ. γέννᾳ.* Ut *ὕβρις* est *αἰσχρὸν τέκος τῆς δυςσεβείας*, ita *τῆς εὐσεβείας καλλ. πότμ.*

691. *καλλ.* 220, 357, 660. Eur. Io. 491. H. f. 839. Babr. fab. 11, 7 *καλλίπαις ἄμητος, ἐλπίδων πλήρης.* Cf. *καλλ. Φαῖδρος, καλλ. καὶ πολύπαις κύκνος* (Ael. V. H. 1, 14). Eur. Hec. 810 *εὔπαις* (Sch. *ὁ καλοὺς παῖδας ἔχων, καὶ ὁ καλῶς ἔχ. περὶ γένναν παίδων*). Terpander: *δίκα εὐρυάγυια καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων.*

693. *νεάζ.* Suppl. 104. Oed. C. 874. El. 235. Hes. *νεάζων· μειρακιευόμενος.* Philo IV, p. 193 *παλαιᾶς ἕνεκα εὐεργεσίας ἀεὶ νεαζούσης εὐχαριστήσοντες τῷ θεῷ.* Iung. *νεάζ. ἐν κακ. βρ.* ut Plat. Phaedr. 238ᵃ *ἀρξάσης ἐν ἡμῖν.* Pers. 821 *ὕβρις ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης* (Sch. *ἀλαζόνεια καὶ ἀσέβεια ἐξ. γεννᾷ στ. βλάβης*).

694. *τότ' —.* 122, 729 *χρόνῳ.* Eur. Andr. 852. Grot. Exc. p. 29 tit. *mala hereditaria* vertit:

> *Partûs impietas, sed similes sibi,*
> *Profert: ius metuens atque pium domus*
> *Faustis auspiciis continuat genus.*
> *At vis prisca novam parturit: ex malis*
> *Nunc aut posterius sic mala pullulant.*

τὸ κύρ. Suppl. 729 *κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ.* Paus. 9, 14, 1 *ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.* Od. 16, 280. Eur. Or. 48, 1035. Alc. 105, 147, 158. De P. leg. *ὅπποταν* (pro *ὅταν*), quod epicum est. Weil leg. *ἦμαρ ὅτε —*, vs. 701 recipiens *ἔδεθλα.*

695. *νεαρὰ* —. H. antea leg. *νεαροφαῆ* vel *νεορραφῆ σκότον·* postea (omisso *κότον* vel *σκότον*) *ἔστ' ἂν ἐπὶ τὸ — νέᾳ ῥαφᾷ*. Schn. (omisso *νεαρὰ*) leg. *φαεσκότον* (*helldüster*; cf. 359, 420. Ch. 317); verum quod comparat *φαεσφόρον*, plane comparari non potest. K. *ὅτε τὸ κύρ. μόλεν νεαροφυοῦς τόκου·* Schütz antea *νεαρὸν φύουσα κότον* (pro quo Musgrave legit *κόρον* ex Pind. Ol. 13, 12. Herod. 8, 77), postea *νεαρὸν φάει σκότον*. At Bl. recte monuit, desiderari *δὲ* ad priora *ὕβρις μὲν* —. Equidem puto, mutata subito constructione liberius dici: *τότ' — νέα φάους σκότον* (Cas. pro vulg. *φάους κότον*) hac sententia: *φιλεῖ τίκτειν* (Suppl. 766 sq.) *ὕβρ. μὲν παλ. — βροτῶν· χρόνῳ δὲ κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ νέα ὕβρ. τίκτει φάους σκότον*. *Τίκτειν φῶς* sup. vs. 253. *Φάους σκότος*, *lucis obscuritas*, est *τύχης σκότωσις, ἐπισκότησις·* cf. Ch. 49 sq. 60 sq. 317, tum sup. 420 sq. *τυχηρὸν — ἀμαυρόν*.

νέα in *νεαρὰ*, quod est in Fl. F. V. C., abire potuit; nam quum ρ et φ confundantur (Bast. l. l. p. 848 et tab. 7, 12), scriptum fuisse suspicor *νεα φαους* (*ρα* scr. sup. *φα*). Praeterea in omnibus legitur *ὕβριν. τότ' — μόλῃ νεαρὰ* —.

696. *τὸν ἄμαχον* (, V. C.) *ἀπόλεμον* Fl. V. C. — *Ἄμαχον* (671. Ch. 52 sq.) patet adscriptum in margine fuisse.

697. *θράσος*. 153, 198, 913, 1097, 1345. H. recte *θράσος Ἄτης* (Ch. fin. *μένος ἄτης*) explicat *θρασεῖαν Ἄτην·* propterea malim coniungere *τὸ ἀνίερον θρ. Ἄτας*, quam *ἀνίερον δαίμονα* intelligere. Optime autem *ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο* in mentem revocatur.

μελ. μελάθρ. Cf. 419. Sept. 832. Eum. 52. Praeter paronomasiam attendenda est voc. *μέλαθρον* derivatio a *μέλας*. Dativus autem regitur tam a *τίκτει*, quam a *μελ. Ἄτας*. Cf. Suppl. 766.

698. *εἰδ*. Tanquam si praecessisset *θρασεῖαν Ἄτην*. Id non vidit De P. qui leg. *ἀνίερον θράσος, μέλαιναν μελ. ἄταν, εἰδ. τοκ*. — *Εἴδεσθαι* tantum h. l. invenitur; Homero, Herodoto, Pindaro, non tragicis, familiare.

τοκ. Schütz pro *τοκεῦ* dictum putat, intelligitque *παλαιὰν*

ὕβριν. Potius *τοκεῖς* dicuntur *ὕβρις παλ. καὶ νέα*, tota ista generis funesti propago. Dixeris pari iure: *τῇ ἀεὶ τεκούσῃ εἰδομέναν*. Cf. 666, 689.

699. *Δίκ*. 224, 355, 1340. Plut. II, 1124f. *ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ*. Athen. 12, 546b *τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας* (cf. Soph. fr. 149) et *Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόςωπον* (Eur. fr. 489). Cf. Wund. ad Soph. Oed. C. 1382. Walz ad Arsen. Viol. p. 180 sq. Plat. Legg. 4, 417d *ἐπίσκοπος τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα Δίκης Νέμεσις ἄγγελος*.

λάμπ. Soph. fr. 148 *εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ· Δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὅσιον φάος* (cf. ad 345). Hoc lumen est *φῶς αἰνολαμπές* (359).

700. *δυςκ*. Bekk. An. p. 368 *ἀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης· οὕτως Αἰσχύλος*. Talia dici non posse *δύςκαπνα δώματα*, patet. At sunt, qui *pauperum lares* intelligant, *male fumosos* (*lacrymoso non sine fumo*, Hor. Sat. I, 5, 80). At fumus non maiorem pauperi quam diviti Graeco molestiam afferebat, quum neutri essent fumaria (Kl.). Alii *aedes*, in quibus *exilis focus*, *rarus ignis*, *rarus fumus*. Cf. Schol. At *δύςκ*. neque est *ὀλιγόκαπνος*, nec *πολύκαπνος* (Eur. El. 1140). Alii *aedes*, *in fumum et cineres versas* (cf. 740. Sept. 342). At *δύςκ*. non est *αἰθαλόεις* (Il. 2, 415). — Theophr. H. Pl. 5, 10 *δύςκαπνα τῷ γένει μὲν ὅλως τὰ ὑγρα, καὶ τὰ χλωρὰ διὰ τοῦτο δύςκαπνα —· ἡ ἄμπελος ὅτι ὑγρά, δύςκαπνος· ἐκ δὲ τῆς ἰδίας φύσεως ὁ φοίνιξ, ὃν δὴ καὶ μάλιστά τινες ὑπειλήφασι δύςκαπνον· ὅθεν καὶ Χαιρήμων* (Tragg. fr. p. 131) *ἐποίησε· τοῦ τε δυςκαπνωτάτου φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφοιτήτους φλέβας*. Hadr. Iunius palmam ita dici ait, quod non facile ligni soliditate incendatur et in fumum abeat. Id sequentibus *δύςκ. δώματα* sunt aedes, quae non facile flammis vastantur, quae ob firmitatem fumo et flammis resistunt, aedes divitum, qui pravi sunt. Istas aedes cogitat poëta, qui modo (697) *μέλ. μελάθροισιν Ἄταν* memoraverat. In istis *λάμπει* (i. e. *πρέπει* 359, *πέφανται* 347) non *λαμπρῶς*, sed maxime *αἰνῶς* (359)

Δίκη. Iam patet quam recte opponatur *τὸν δ' ἐναίσ.* (temere Hart. *τόν τ' ἐναίσ.*)· patet, *Δίκην* unam Deam esse, non duplicem, qualem K. p. 56 recte negat intelligi posse. Eur. fr. 149 *τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν τιμωρίας.*

ἐναίσ. 838. Od. 17, 363 *ἐναίσιμοι οἵ τ' ἀθέμιστοι* (*δίκαιοι καὶ ἄδικοι*). Eust. ad l. l. *ἐναίσιμον· τὸν δίκαιον καὶ κατὰ θέμιν ζῶντα.*

701. *χρυσ.* Dem. adv. Polycl. p. 1217 *κόσμος χρυσόπαστος.* Them. Or. 24, p. 306 *χλαῖναν ἁλουργῆ τε καὶ χρυσόπαστον.* Clem. Al. I, 240 *τάπιδες χρυσόπαστοι.* Theodor. Opp. IV, 720 *σηρικὴν καὶ ποικίλην καὶ χρυσόπαστον ἐσθῆτα.* Poll. 10, 43 *στρωμνὴ χρυσόπαστος.* Hor. Od. IV, 9, 14 *aurum vestibus illitum.* Iuven. 6, 481 *latum pictae vestis aurum.*

ἐσθλά. 324, 388, 845. Od. 10, 523. Cf. sup. p. 305 f.

σὺν π. χ. 414, 419. Ch. 376. Eum. 313, 317. Eur. Hipp. 316. El. 943. Plat. Legg. 8, 831[a]. Plut. v. Per. 8. Hor. Sat. 1, 4, 68. Ep. 17, 49. Sept. 661 *σὺν φοίτῳ φρενῶν.* Recte cum praecedentibus iungitur, nam notantur bona splendida male parta (turpiter quaesita), *χρυσὸς μελαμπαγής* (n. ad 362). Notatur dives homo lauta et splendida supellectile, sed cui manus sunt sordidae, ut quidquid attingat maculam contrahat, verbo is qui nitida pelle introrsus turpis est. Cf. Theoc. 20, 9 sq. *χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι· — μή με μολύνῃς.* Ergo *ἐσθλὰ μιανθέντα.*

702. *παλ.* Suppl. 173. Ch. 97. Sept. 667. Ierem. 2, 27. 18, 19. Il. 3, 427. 13, 3, 7. Minerva dicitur sursum convertisse oculos, cum Aiax in templo Cassandram stupraret. Strab. 6, 14, p. 264. Lycoph. 362. Quint. Smyrn. 13, 426. Scholl. Ven. ad Il. 13, 66: *Κάσανδραν ἱκέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς Αἴας ἐν τῷ τῆς θεᾶς σηκῷ κατῄσχυνεν, ὥςτε τὴν θεὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι.* Pariter Sol ne videndo (Atreum fratris filium epulandum apponentem) pollueretur, radios suos dicitur ab ea civitate (Mycenis) detorsisse (Serv. ad Aen. 1, 572). Tzetz. Chil. 1, 18, 451 *ὑπέστρεψε δ' ὁ Ἥλιος, ὡς μυσαχθεὶς τὰ δεῖπνα.*

703. ὅσ. Il. 13, 4 sqq. Pr. 130. Ut πρὸς βεβήλοις Oed. C. 10 (Etym. M. βέβηλος τόπος· ὁ μὴ ἱερὸς, ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσιν. Bekk. l. l. p. 323 βέβηλα· τὰ μὴ ὅσια μηδὲ ἱερά), ita ὅσια sunt *loca sancta*, καθαρά, ἄθικτα, ἀμίαντα, ἄβατα (Oed. C. 167). Male V. Humb. *strebt sie nach ihm nur heilig und rein.* Melius Minckw. *kehrt die Schritte heiliger Schwelle zu.*

τοῦ, quippe articulum supra scriptum ad πλούτου (malim in margine positum), recte H. omisit.

δύν. 353, 676, 742. Est ἀξία, τιμή, *pretium*. Cf. Thuc. 2, 97, 3. 5, 20, 3. 6, 46, 3.

οὐ σεβ. Litotes ut 142, 390, 992. Cf. sup. 232, 708. Pers. 166 χρημάτων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν. Eum. 435.

704. παρ. 431, 740, 1504. Est φαῦλον, ἀδόκιμον, κίβδηλον· νομίσματα ita dicuntur παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὅπερ ἐστὶν ἐσφραγίσθαι. Harpocr. ita ea dici ait, ὅτι ὑποκεχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ, ἐπειδὰν παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται. Sch. ad Eur. Hec. 376 παράσημος· ὁ βεβλαμμένος τι μέρος. Cf. Hipp. 1114.

αἴνῳ. Πλοῦτ. δύν. παρ. αἴνῳ valet ad explicandum σὺν πίν. χερ. (701). Non igitur est ab αἶνος, *laus* (Schn. *laude populari insignis*), sed ab αἰνὸν, *pravum*; cf. 359, 653. Hes. αἰνόν· ἐναγῆ, δεινόν, χαλεπόν.

705. πᾶν —. 68, 644, 224. Νικηφόρος dicitur Ch. 146, ut h. l. τελεσιουργός. Πάντα νωμῶν dicitur Tiresias Oed. R. 300, H. leg. δ' ἔπι, quod, absolute positum (quasi esset ἐπὶ πᾶσιν) refert ad utrosque, qui ante sunt commemorati. Vertit: *omnem exitum* (bonum et malum, ut quisque est meritus) *attribuit.* Sed quum Il. 7, 238 legatur ἐπὶ δεξιά, ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι (Sch. κινῆσαι) βῶν, non video quidni vertamus: *omnia ad finem dirigit Iustitia;* nam πάντα, non πᾶν, scripturum fuisse poëtam, temere statuit H. Cf. Eur. fr. 1038 Ζεὺς τέλος αὐτὸς ἔχει, καὶ τῆς ἐκβάσεώς ἐστι κύριος. Ut sup. 75 νέμειν *normam*, ita h. l. νωμᾶν *scopum* indicat.

708. σεβίξω Fl. Cf. 632. Suppl. 39. H. non respuit formam Doricam, monens usitatiorem esse aoristi coniunctivum in deliberatione de eo quod agendum sit, licet praesens (τί δρῶ; τί δρῶμεν; τί λέγω;) aliquando usurpetur.

μηθ' —. Pro τυχὼν καιροῦ χάρ. i. e. μὴ πέρα καιροῦ χαριέστερος ὤν. Socr. ap. Stob. Serm. 13, p. 321 τῆς παρρησίας, ὥσπερ ὥρας, ἐν καιρῷ ἡ χάρις ἡδίων. Eur. fr. 437 ἄκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει. Dicitur καιροφυλακεῖν, τὸν καιρὸν ὑπερβάλλεσθαι, ὑστερίζειν τῶν καιρῶν (Poll. 6, 204. 1, 43. 5, 134). Suid. ὑπερῇραν· ὑπερέβησαν. Polyb. 9, 14, 10 μεῖζον τὸ προτερεῖν — ἁμάρτημα τοῦ καθυστερεῖν· ὁ μὲν γὰρ ὑπεράρας τὸν ὡρισμένον καιρὸν αὐτῆς ἀποτυγχάνει τῆς ἐλπίδος· τὸ γὰρ γεγονὸς ἐξ ἀποστήματος ἐπιγνοὺς, αὖθις ἀπολύεται μετ' ἀσφαλείας· ὁ δὲ προλαβὼν τὸν καιρὸν, ἐγγίσας καὶ γνωρισθεὶς οὐ μόνον ἀποτυγχάνει τῆς ἐπιβολῆς, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύει τοῖς ὅλοις. Cf. sup. 339. Plat. Legg. 4, 717[d] μηθ' ὑπεραίροντα τὸν εἰθισμένον ὄγκον, μήτ' ἐλλείποντα. Cf. Il. 10, 249. Iph. A. 977 sq.

709. ὑπ. 318. Philo II, p. 221 ὅροι, ὧν οὔτε ἐντὸς κάμψαι οὔτε περαιτέρω προελθεῖν ἀσφαλές (Hor. Sat. I, 1, 106 sq.). Vulgo verba ὑπερᾶραι et ὑποκάμψαι a *certamine curuli* petita esse dicuntur, in quo τὸ ἁρματηλατεῖν ἐγγὺς τῆς στήλης, i. e. περὶ τὴν καμπὴν (Plat. Io. 537[a]) arduum erat. Sed hic verborum usus exemplis non firmatur; cf. 532.

710. τὸ δοκ. εἶν. 762. Sept. 592. Philo III, 177 τὸ δοκεῖν τοῦ εἶναι προτιμᾷ. Philem. ap. Stob. 9, 22 εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει. Recte K. explicat: πολλοὶ τὴν δόξαν τιμῶσι, τὴν δικαιοσύνην ἀτιμάσαντες. Hinc Plat. Prot. 323[b] μαίνεσθαι τὸν μὴ προςποιούμενον δικαιοσύνην. Prosâ dixeris: τὸ δοκεῖν εἶναι δίκαιον μὴ ὄντα. Eur. Tr. 608 πυργοῦσ' ἄνω τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.

711. παραβαίνοντες F. ut vs. antistr. 714 προςεφικνεῖται. — H. monet, Triclinium male saeviisse in huius carminis paroemiacos, ut Bl. p. 76 vidit, eundem in anapaestico catalexin non amare.

712. *δ' ἐπιστ.* H. leg. *τ' ἐπιστ.* quum *τὸ δοκ. εἶναι* pro *specie sinceritatis* (esse videri) acciperet, et *τῷ δυςπρ.* — *βιαζ.* ei viderentur addita ad praegressa dividendo explicanda. Contra vero alias iam tangit chorus simulationis species, quae in blandiendo et assentando versantur. Cf. Theogn. 655 sq. (397 W.). Anth. P. 11, 29. *πόλλ' ἐπὶ σοὶ γελάσουσιν.*

715. *ξυγχ.* i. e. *πᾶς τις* (Suppl. 487, 970) *ξυγχαίρει τῷ χαίροντι.* Amm. de diff. *ἐπιχαίρειν· τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς. συγχαίρειν· τὸ συνήδεσθαι τινὸς ἀγαθοῖς.*

Unde v. l. apud Stobaeum? Bl. putat, ortum esse ex v. l. *καὶ νῦν χαίρ.* H. comparat *νυκτὶ ἐοικώς· nocte delectantur, cui similes sunt.* Cf. 362 *μελαμπ.*

ὁμ. Sept. 13. Suppl. 456 *τύχη ταῦτα συμπρεπῆ.* Notantur οἱ *ὁμοιοσχήμονες, ὁμοιόμορφοι.* Cf. Hor. ad Pis. 101. Cic. Off. 1, 13, 11.

716. *ἀγέλ.* Ch. 28. Fr. 439 H. 435 A. *φρὴν ἀγέλαστος.* H. in Cer. 200. Cic. Fin. V, 30, 92. Bekk. An. p. 337 *ἀγέλαστος· ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος· καὶ ὁ στυγνός.* Cf. 590. *Vultum, a risu alienum, aegre ad risum componere* (flectere). Ovid. A. A. I, 678 *ut simulet vultu gaudia, tristis erit.* Contra Hor. Sat. II, 5, 104 *gaudia prodentem vultum celare.* Cf. fr. 437 H. 432 A. *ἀναγκόδακρυς· ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς.*

βιαζ. Schneid. supplet *γελάσαι.* Non opus; cf. Sept. 1042. Herod. 9, 41 *τὰ σφάγια — μὴ βιάζεσθαι.* Theoc. 22, 9 *ἄστρα βιαζόμεναι* (*νᾶες*). H. partim ob hiatum lacunam esse putat, paroemiacum fingens *δυςαρεσκόμενοι γελάσαντι*, quem tamen prudenter in textum non recepit. Grot. Exc. p. 31: *personati mores.*

Sed contemto iure videri
Pars magna, nec esse laborat.
Gemitu quivis aliena solet
Adversa sequi, nec tamen ullum
Sentiscere corde dolorem.

Multi rursum res ubi laetae
Gaudia poscunt, risu solvunt
Ora coacto.

717. προβ. 1040. Etym. M. γνώμων· ὁ ὀδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων, ἔνθεν καὶ προβατογνώμων εἴρηται ἀπὸ τοῦ χρόνου (pecudum) διαγιγνώσκεσθαι. Cf. Io. Euang. 10, 14. Sup. 608. Fr. 255 H. 134 A. θυμὸν ἱππογνώμονα. Potuerat dici φυσιογνώμων.

718. οὐκ —. i. e. τοῦτον οὐ μὴ φεύγῃ —· οὗτος ἀκριβῶς διαγιγνώσκει. Alii male construunt οὐκ — φωτός, ὅςτις — προβ. τὰ δοκ. (ἅττα δοκεῖ) σαίνειν —.

720. ὑδ. Xen. Lac. Resp. 1, 3 ὑδαρεῖ οἴνῳ χρώμεναι. Hipp. II, 280 πιεῖν ἀκρατὲς καὶ μὴ ὑδαρές. Ib. 289. I, 149 τὸ φυὲν dicitur ἁπαλὸν καὶ ὑδαρὲς, et οὐκέτι ὑδαρὲς, ἀλλὰ παχύτερον καὶ πιώτερον. Plut. II, 917ᵃ τραχὺ καὶ μέλαν τὸ τῶν κάπρων αἷμα, λεπτὸν δὲ καὶ ὑδαρὲς τὸ τῶν ἐλάφων. Μῦθος, ἀκολουθῶν τῷ τοῦ μέτρου μήκει dicitur ὑδαρὴς ap. Arist. Poët. fin. Id. Polit. 2, 8 ἐν τῇ πόλει τὴν φιλίαν ὑδαρῆ γίνεσθαι διὰ κοινωνίαν τὴν τοιαύτην (coniugum et liberorum). Ergo ὑδαρὴς est *aquatilis*, *dilutus*, *fluxus*, *languidus*. At h. l. benevolentia nec fucata ac ficta, neque imbecilla ac levis intelligi potest; nec vero σαίνοντα suppleri potest, ut sit τὰ δοκ. σαίν. εὔφρ. ἐκ διανοίας, σαίνοντα ὑδ. φιλ. (Schneid.). Quare recte Schütz de benevolentia *humore ex oculis stillante* prodita accepit. Mart. 10, 78, 8 *udo gaudio exeuntem sequeris*. Talis autem lacrimis testata fides etiam fluxa potest esse; non enim omnes lacrimae sincerae. Cf. 567, 245.

722. Ἑλ. 407, 745. Il. 1, 152—160. Herod. 1, 4. Eur. Tr. 368 sq. Or. 648 sqq. Athen. 13, 560ᵇ οἱ μέγιστοι πόλεμοι διὰ γυναῖκας ἐγένοντο· ὁ Ἰλιακὸς δι' Ἑλένην.

ἐπικ. Od. 4, 350. 3, 187. H. legit οὐκ ἐπικεύσω, paroemiacum postulari putans.

723. ἀπομ. 1319. Med. 1089. Phoen. 786 παράμουσος ἑορταῖς (Sch. ἀνάρμοστος). Ch. 466 παράμουσος ἄτης αἱματόεσσα

πλαγά (Sch. ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος). Pl. Hipp. Mai. 292ᶜ ἀμούσως ἀπῇσας ἀπὸ τοῦ ἐρωτήματος. Philo III, 74 τὸ ἀπῳδὸν καὶ ἐκμελές. Eust. p. 727 ἀπόμουσος· ἄμουσος. Arist. Thesm. 166 ἄμουσον (Sch. ἀπρεπὲς καὶ ἀνάξιον τῶν Μουσῶν). Suid. ἄμουσα· ἀτερπῆ, ἀηδῆ. Dixeris fere, a pictura imaginem sumtam esse, deceptus verbo γράφειν· at quae sequuntur monent, respici formulam τὴν τῆς παρανοίας γράφεσθαι δίκην (Plat. Legg. 11, 929ᵈ). Facile iam intelligitur, κάρτ' ἀπομ. (cf. ὑποαμουσότερον Plat. Rep. 8, 548ᵉ) euphemistice ad leniendam gravis criminationis vim dici. Regis autem παράνοιαν satis declaraverat Chorus vs. 194 sqq. Sententia haec est: iam in suscipiendo bello γυναικοποίνῳ (201) turpissime mihi notatus eras; quin dementiae te accusavi, quum —.

724. οἴακ. 614. Pers. 767. Sept. 3. Pind. P. 1, 165. Oed. C. 1487. Ai. 609. Eur. Bacch. 947 sq. Aliter fr. 628 ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν. Anth. Pal. V, 190 πάντη δὲ φρενῶν οἴακες ἀφεῖνται. *Clavum regere* ap. Virg. Aen. 10, 218.

726. κομ. Hes. κομίζων· βαστάζων, ἐπιφέρων. Cf. 59, 61, 66, 373, 645. *Audaciam spontaneam* (haud invitam, acceptam) *afferens viris morientibus*. Quales hi sint, exposuit vs. 175. Si quid, hoc videbatur dignum παρανοίας γραφῇ. — Θάρσ. κομ. ut Il. 5, 2 δῶκε μένος καὶ θάρσος (cf. 21, 547. Od. 1, 321. 9, 381. 13, 387)· κομίζειν autem, quippe solenne in re funebri, vim auget et gravitatem addit. Male multos legere θράσος ἀκούσιον, ex eo apparet, quod solus Ulysses *invitus* profectus erat (763. Soph. Phil. 1026 sq.) Cf. Eur. Hel. 396, ubi Menel. ἄρξας ἑκοῦσιν Ἑλλάδος νεανίαις· cf. sup. 205.

εὖ θνήσκουσι F. Videtur Tricl. ita legisse partim ob catalexin (cf. ad 711), partim quod ἡ εὐθανασία ei h. l. eximie placebat.

727. οὐκ ἀπ' —. 908, 1538. Interpretes plane non suspicati sunt, pendere haec a γεγραμμ. Ut dicitur 1210 τλήμ. ἀπ' εὐτ. φρενός, ap. Phil. IV, 170 ὁ δὲ οὐκ ἀπὸ φρονήματος εὐγενοῦς καὶ βεβαίου, ἀλλὰ τὸ πλέον ἀστεϊζόμενος, ita σκοπεῖν, τεκμαίρεσθαι, κρίνειν, γνωρίζειν ἀπὸ τοῦ θυμοῦ (Xen.

Cyn. 4, 4). Pariter τοὺς τρόπους καταδήλους ἀπὸ τῶν ἔργων (id. Ages. 1, 6), οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως φιλεῖν —, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν. Ergo οὐ γεγρ. εἰ ἀπ' ἄκρ. φρ. est *non notatus ob mentis levitatem.* — Licet dicatur εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν (Eur. Bacch. 203), eoque *summa solertia* indicetur, tamen quum τὸ ἄκρον τῷ βάθει opponatur (Sept. 593. Suppl. 405. Pers. 142. Pind. N. 3, 92. 7, 1) et Eur. Hec. 242 dicat οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου (Sch. οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς ἥψατο τῆς καρδίας μου τὸ πρᾶγμα), ut Lycoph. 2 ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης, ἄκρα φρὴν (cf. βαθύφρων) respondet sine dubio verbis οὐδ' — νέμων, ut οὐδ' ἀφίλως (221, 297, 1489) verbo ἀπομούσως. Phil. 737 ἄκρον πόδα. Ai. 238 γλῶσσαν ἄκραν (Il. 5, 292 γλ. πρυμνήν).

728. εὔφρ. —. Proverbialiter dictum, ut Cic. Fin. 2, 32, 105 *vulgo enim dicitur: iucundi acti labores, nec male Euripides* (Androm. fr. 35 (144) ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων): *suavis laborum est praeteritorum memoria.* Soph. fr. 757 πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς. Theogn. 691 (1055 W.) χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου. Nostrum *einde wel, alles wel.* Cf. sup. 328, 451.

εὔφρων τις πόνος V. C. suo Marte videntur correxisse.

729. γν. Il. 2, 365 sq. Oed. R. 613 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδε.

730. ἀκ. Ch. 622. Videtur dictum esse pro ἀδίκως, ut notetur εὖ et κακῶς· at δικαίως est *iure*, cui contrarium *praeter ius.* Cf. Bernh. l. l. p. 155.

731. οἰκ. 1133, 1534. Lyc. 54 Λίτριναν οἰκουροῦσι (Sch. κατοικοῦσι, φυλάττουσιν). Suid. οἰκουρός· οἰκονομικός· ἢ οἰκοφύλαξ. Ch. 862 πολισσονόμοι ἀρχαί.

732. πρῶτ. Cf. Od. 4, 521 sqq. Sen. Ag. 782 sqq.

733. μετ. Ch. 98, 132. Eum. 199 σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει, ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος· quo loco praestat uti quam Soph. Tr. 1236, quo usus H. μεταίτιον pro simplici αἴτιον positum ait. Cf. Herod. 4, 200. Contra Schn.

putat, Deos indigetes cum aliis Diis auctores, *μεταιτίους*, recte dici. Cf. Arsen. Viol. p. 402 *Οἰνοπίδης εἶπε τὸν νοῦν παραίτιον δαίμονα.*

734. *δικ. ὤν.* 110, 305, 647. Eur. Phoen. 1651 *οὐκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν* (Sch. *τιμωρίαν ἀπαιτεῖτε αὐτόν*).

735. *ἀπὸ γλ.* 1538. In hac *τῶν θεῶν κρίσει* (1196) Dii sunt *αὐτοὶ καθ' αὑτῶν κύριοι κραίνειν δίκας* (Eur. Heracl. 143). Cf. Aesch. in Timarch. p. 113 *οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον, οὐδὲ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίσασι καὶ ἐξητάκασι τὴν ψῆφον φέρουσιν* (Areopagitae). Thuc. 7, 10 *ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἴρητο.* Oed. C. 936 *τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.* Id. Tr. 748 *ἐν ὄμμασι δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων.* Cf. Aesch. Suppl. 619 *ἄνευ κληρῆρος.* Bernh. l. l. p. 224. *Causam a causidico* (dicitur *ἀρωγός, βοηθός*· cf. 47) *actam cognoscere.*

736. *ἀνδρ.* Bl. *ἀνδροκμῆτας* (cf. Ch. 887. Eum. 248, 956. Suppl. 675), K. *ἀνδροδμῆτας* legit; neuter attendit ad vs. 726 *ἀνδρ. θνῄσκ.* Well. explicat: *Troiae eversio* (373, 477, 540) *cum virorum caede coniuncta;* cf. 636 et Il. 9, 589 *ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,* ubi *viri* et *urbs* pariter iunguntur. Pro *Ἰλίου φθ.* K. male *Ἰλιοφθόρους* coniecit, praetervidens poëtae mentem, qui, h. l. urnam *Θανάτου* cogitans, *φθοράς* plurali dixit monstraturus eo, verba haec *ἀνδροθνῆς Ἰλίου φθορά* singulis calculis nigris (*ταῖς ψήφοις ὀλεθρίαις* Sept. 198) inscripta fuisse, in urnam *Θανάτου* coniectis. Cf. Il. 8, 70 sqq. Ovid. Met. 15, 44.

737. *ἐς αἱμ.* Cf. sup. ad 521. Pariter *θεῖναι εἰς τὸ μέσον* (Plat. Legg. 4, 719ª. Tim. 34ᵇ), *εἰς κοινόν* (Legg. 7, 796ᵈ), *εἰς ἀγοράν* (ib. 6, 753ᶜ), *εἰς ἐρημίαν* (Rep. 9, 578ᵉ), *ἀναθεῖναι εἰς Δελφούς* (Phaedr. 235ᵉ).

οὐ διχ. 323.

738. *ψήφ. ἔθ.* Suppl. 637, 641. H. explicat *ἐψηφίσαντο*· male; rectius De P. *ψήφους* appositionem esse monuit ad *ἀνδρ. Ἰλ. φθ.*

739. *Ἐλπὶς —.* Both. Schn. *προσίει χεῖρας,* De P. *χῆρος*

(*vidua*), H. *χρεῖος* (*indiga*) legit. — *'Ελπὶς* Dea est (102); propterea dicitur *προςήει* (non *προςῆλθεν*, ut Eur. Or. 859, 211 sq. 1324) *τῷ ἐναντ. κύτει* (i. e. *τῷ τοῦ 'Ελέου τεύχει*). *Χεὶρ* dicitur pro *ψῆφος*, ut Suppl. 601 *δήμου χεὶρ κρατοῦσα πληθύεται* (*bij sterke meerderheid verklaart zich de volkstem voor* —)· *χειρὸς πληροῦσθαι* linguae, non sententiae legibus aptum est; neque enim conferri *χειροπληθής* (cf. 1128) potest, neque accipi pro *λαγχάνειν*. Optime quadrat *κληροῦσθαι* (cf. *κληρονομεῖν* ap. Matth. Gr. 328), verbum iuris, de quo cf. Bernh. l. l. p. 169. *Χειρ. οὐ κληρ.* est *οὐδὲ μιᾶς ψήφου λαχόντι*. Absurde Schütz *κληρουμένη* legit.

740. *καπν*. 448, 700. Sept. 342. Eur. Hec. 1215, 823. Sen. Ag. 459 *Iliacus fumus atrâ notâ apparet.*

εὔσ. Non dicitur pro *δῆλος, φανερός· fumo etiamnum cognoscitur, urbem captam esse* (Both. Eng.), sed *εὔσ.*, ut Suppl. 711, est *αἰνολαμπής*. Cf. 359, 704.

741. *θυελλ.* Amm. de diff. p. 4 *ἄελλα· ἄημα συνεστραμμένον· θύελλα· ἄελλα θύουσα καὶ ὁρμῶσα.* Tryphiod. 547 sq. *παννυχίη δ' ἐχόρευσεν ἀνὰ πτόλιν* (Troiam), *οἷα θύελλα, κύμασι παφλάζουσα πολυφλοίσβου πολέμοιο, αἵματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπίκωμος 'Ενυώ.* Soph. Tr. 1084 *ἔθαλψεν ἄτης σπασμός*. Ch. fin. *μετακοιμισθὲν μένος ἄτης*. H. speciose ob vs. 673 *θυηλαὶ* legit: *sacrificia et victimae perniciei vivunt* (i. e. omnia igne consumuntur).

ζῶσι. Oed. R. 45, 482. Ant. 457.

συνθν. 1049. Ch. 977. Phil. 1443 *ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς* (pro quo multi leg. *οὐ γὰρ ἤυσ.*) „dum erit genus mortalium, supererit pietas." Schütz intelligit *θν. σὺν τῇ πόλει*, Heath, Schn. — *σὺν τῷ πλούτῳ*. At *συνθν. σποδ.* est *simul* (dum procellae spirant) *exspirans favilla*. *Ζῶσιν* et *συνθν.* sibi opponuntur.

742. *σπ.* 400, 405, 621. Ch. 684. Cf. Soph. sup. ad 411. Recte Both. monet, *π* frequentata aëris et nidoris erumpentium incendio strepitus indicari. Cf. 15, 56 sq. 208.

πλ. παρασήμου αἴνῳ (704). Cf. 123, 350, 354, 676. Virg. Aen. 1, 123 *Troia gaza*. Theogn. 806 (222 W.) πίονος ἐξ ἀδύτου. Plat. Rep. 4, 422ᵇ πύκταιν πλουσίοιν καὶ πιόνοιν.

743. πολ. Ἀπόμνησαι χάριν (Eur. Alc. 299)· χάρις γηράσκουσα (Herc. f. 1223), ἀγήρως (Suppl. 1178), μυρία (Alc. 544). Cf. Soph. Tr. 108 εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ.

744. πάγ. 332, 480. Bekk. l. l. p. 294 πάγη· θηρατικὸν ὄργανον τετράγωνον. Anth. Pal. 9, 3, 4 πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα (equum Troianum). Hes. πάγη· παγίς, ποδάγρα, βρόχος. Lyc. 407 Ἐρινύων κηρουλκὸν (Etym. M. τὴν ἕλκουσαν εἰς κῆρα, εἰς θάνατον) πάγην (Sch. θανάσιμον παγίδα, δίκτυον). ὑπ. 421, 522, 785, 796.

745. ἐπρ. H. leg. ἐφραξάμεσθα ut 1284. Sept. 63, 798. Pers. 456. Dicitur πάγας ἐργάσασθαι (Herod. 2, 121, 2), μήσασθαι (Oppian. Ven. IV, 320). In πράττεσθαι (647) aliud latere suspicor; ut sup. 370 Helenae κλοπαὶ notatae sunt, ita Lyc. 104 de Helena: δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων ἐμπταίσασαν ἰξευτοῦ πτερῷ, Paridis insidias notans. *Istas* igitur *insidias* (quae vere πάγαι ὑπέρκοτοι dici poterant; cf. 332 sqq.) *ulti sumus*. Cf. 734. Praeclare hanc sententiam tuetur Sch. quum fragm. ex Aesch. Myrmid. τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα in Paridem accommodet. Cf. 485 sq. — γυν. 722.

746. διημ. Fr. 257 H. 136 A. κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην. Eum. 937. Ammon. l. l. ἄμαθος· ἡ ἐν πεδίῳ κόνις· ψάμαθος· ἡ παραθαλασσία ἄμμος, Hes. ἀμαθύνει· ἄμαθον ποιεῖ, ἀφανίζει καὶ φθείρει. *Solo aequare*.

δάκ. 1140. Eur. Hipp. 646 δάκη θηρῶν. Tr. 284. Sch. ad Sept. 558 παντὸς θηρίου ὥςπερ ἐπώνυμόν ἐστι τὸ δάκος· πάντα γὰρ δάκη λέγεται ὡς λύπης αἴτια. Zonar. p. 469. δάκος καὶ δάκετα· θηρία ἰοβόλα, ἑρπετά. Virg. Aen. 2, 51 *inque feri curvam alvum*. Nec tamen, ut h. l. equus *ferum*, idem equus δάκος dicitur.

747. ἱππ. Od. 4, 272. 8, 512. Tryphiod. 195 ἐπεκλήϊσε θύρην ἐριχύμονος ἵππου. Id. 370 sqq. Eur. Tr. 11. Soph. fr. 976

ὕπουλον εἶπε *Σοφ. τὸν δούρειον ἵππον*. Ennius Alex. (ap. Macrob. 6, 2) *maximo saltu superavit gravidus armatis equus, qui suo partu ardua perdat Pergama*. Lucret. 1, 477 *nec clam durateus Troianis Pergama partu inflammasset equus nocturno Graiugenarum*. Anthol. P. 9, 2 *πῶλον ἐνόπλον Δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης*. Ergo *ἵππ. νεοσσ.* non ornate pro *ἵππος* dicitur (K.), sed est *equi pullities, foetura, ἵππου κῦμα*.

ἀσπ. Hic est *νεοσσὸς ἵππου, Ἀργ. δάκος*. Cf. 640 *πολυανδρ. φερ.* (371. Sept. 89. Antig. 106). Pro *λεὼς* K. leg. *λόχος*, quod in Argivorum *principes* melius quadret. At cf. Eum. 290, 638, 681, ubi *λεὼς* de Areopagitis dictum; Ai. 575 sq.

Ἀσπιδηστρόφος Fl. V. C. Alteram formam tuentur Lob. ad Phryn. p. 683. Bl. ad Sept. 415. Eandem commendat literae σ crebra repetitio.

748. *πήδ*. 1284. Pers. 95, 305. Soph. Ai. 1287 (Sch. *πήδημα κοῦφον ποιήσειν· ἅλμα, πάλμα καὶ πήδημα ταυτόν*). Anth. Gr. IV, 12, 79 *ἅλμα δ' ἀμείψεις αὔριον*. Apte Kl. comparat Od. 8, 515 *ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες* (delecta manus, ex equo prosiliens).

ἀμφὶ —. Cf. n. ad 5. Hes. Opp. 384 sqq. 619. Iph. A. 7. Philoct. 1340. Schn. intelligit *nocturnum tempus* (253) *ante quam ortae essent matutino Vergiliae*. Cf. Böckh. C. Inscr. II, 330.

749. *ὑπ*. Cf. Enn. l. l. Virg. Aen. 6, 515 *fatalis equus saltu super ardua venit Pergama*. Ib. 2, 20, 237. Quod autem Virg. de *equo* dicit, Aesch. ad *ἵππου νεοσσὸν* refert.

ὠμ. λ. Hoc nomine clarius designatur *τὸ Ἀργεῖον δάκος*, generali nomine indicatum. Cf. Soph. Ant. 106 sqq. ubi *ὁ λευκ. Ἀργ. φὼς* (cf. *ἀσπιδ. λεὼς*) cum *aquila* comparatur, ut hostes cum *dracone* (126). Cf. Eur. Suppl. 1222 sq. Sept. 541. Lycophr. 455 *χάρωνος ὠμηστοῦ δορά* (Sch. *ἡ τοῦ ὠμηστοῦ λέοντος*). Herod. 5, 92 *λέοντα ὠμηστήν* (in oraculo). Hes. *ὠμηστής· ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων*.

750. *ἄδ*. Sch. ad Eur. El. 626 (ubi correctum *μάτην* ex *μ' ἄδην*)· *δαψιλῶς*.

αἵμ. τυρ. 1386. Eum. 193. Cf. Apollod. 3, 12, 5. Tryph.

379 sqq. Virg. Aen. 2, 498 sqq. Hyg. fab. 90. Pariter Antig. 117 sqq.

752. τά δ' ἐς —. Sch. ad Oed. R. 706 τό γ' εἰς ἑαυτόν· ὅσον κατὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἧκον μέρος. Iph. T. 691. Tr. 63. Intell. ἔχοντα, φέροντα.

753. καί —. Cas. cum plerisque ταὐτά· quod si scripsit poëta, δὶς ταὐτὰ h. vs. scripsit, nil amplius dicens quam ξύμφημί σοι ταῦτα (Plat. Symp. 177[e]). Differt enim plane Antig. 443 καὶ φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. Scribens ταῦτα id voluit: quod attinet ad tuam mentem — non excidit meâ memoriâ quod dixisti — vel te tacente sic statuo et dicenti tibi adstipulor (suffragor). Συνήγορον ἔχειν παροιμίαν (Plut. II, p. 127[f]), συνήγ. παραλαβεῖν τὸν ἔρωτα (Iunc. ap. Stob. t. 116, p. 598). Συνήγ. h. l. *patronum* esse (cf. 41, 410), non σύμψηφον, vix credo; cf. Soph. Tr. 1167.

755. φθ. Plat. Legg. 7, 801[e] νόμος ἄνευ φθόνων γίγνοιτ' ἂν ὅδε. Id. inf. ad 757. Cic. p. Cl. 56 *vita remota a procellis invidiarum.* Oed. R. 585 ἄρχειν ξὺν φόβοισιν. Bernh. p. 63. Socrates negabat φθόνον esse λύπην τὴν ἐπὶ φίλων ἀτυχίαις ἢ ἐπ' ἐχθρῶν εὐτυχίαις, ἀλλὰ μόνους ἔφη φθονεῖν τοὺς ἐπὶ ταῖς τῶν φίλων εὐπραξίαις ἀνιωμένους (Memor. 3, 9, 8). Hinc Pittacus: τὴν εὐτυχίαν κρύπτε φθόνου χάριν.

ψόγου Stob. — Vitium inde ortum, quod chori φρόνημα non ut vulgo ad vs. 710—717, sed ad praec., maxime ad 721 sqq. (ubi revera ἔψεξε παρρησιαζόμενος) referebatur.

756. ἰός. *Virus, venenum.* Suid. φθόνος· νόσημα ἐσθίον ψυχήν, ἣν ἂν καταλάβοι, ὥςπερ ἰὸς τὸν σίδηρον. Hinc *livor edax.* Sen. Ep. 81, 21 *minimum ex nequitia ad alios redundat: quod pessimum ex illa est, et, ut ita dicam, spississimum, domi remanet et premit habentem; — malitia ipsa maximam partem veneni sui bibit. Illud venenum, quod serpentes in alienam perniciem proferunt, sine sua continent, non est huic simile: hoc habentibus pessimum est.* Hor. ad P. 330; Ep. I, 2, 57 sq.

πρ. 163, 903. Dativus praefertur; cf. 1099, 1525. Pers. 881. Suppl. 381. Tamen accus. servandus; nam ὁ *καρδιόδηκτος φθ.* fingitur *προςκαθέζεσθαι, προςκαθῆσθαι* (*assidere*) *τὴν καρδίαν ὥςπερ πόλιν* (cff. H. et K. p. 223). Critias ap. Athen. 10, 433ᵉ *πρός ὄμμ' ἀχλὺς ἐφίζει.* Men. fr. 73 *φθόνος ψυχῆς πονηρᾶς δυςσεβὴς παραστάτης.*

757. *πεπ.* Ch. 189. Eum. 178. Hes. *πεπαμένος· κεκτημένος. Πεπαμένος νόσον* ut *ἐπήβ. νόσου* (493). Quod Aur. coniecit *νόσου* (i. e. *ἄχθ. νόσου τῷ πεπ. νόσον·* non *ἰόν,* ut H. putat), placet ac fere necessarium est. Plat. Legg. 9, 870ᶜ *φθόνους ἐντίκτουσα, χαλεποὺς ξυνοίκους μάλιστα μὲν αὐτῷ τῷ κεκτημένῳ* (*τὸν φθόνον*) —.

Πεπαμμένος et *πεπαμένος* confusa Lycoph. 354, 457, 1138. Tzetz. ad Lyc. 354 *πῶ τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πέπαμαι, πεπαμένη· ὅθεν καὶ ἓν μ γραπτέον· οἱ δὲ μεταγραφεῖς, οὐκ οἶδ' ὅ τι παθόντες, δύο μμ γράφουσιν, ὡς οὐκ εἰδότες, ὅτι δίχα τούτου τὸ πα μακρόν ἐστιν.*

758. *πῆμ.* Tragg. fr. 5, 8, p. 87 *χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα, τοῦτ' εἰδὼς ὅτι ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον ὧν ποιεῖ, φθόνος· λυπεῖ γὰρ αὐτὸ κτῆμα τοὺς κεκτημένους.* Cf. Philem. fr. 23. Men. fr. 72. Contra Shakesp. Merch. of Ven. 4, 1: *mercy is twice blessed; it blessens him that gives and him that takes.*

759. *στέν.* Ut *βαρύν.* respondet verbo *ἄχθος,* ita *στ.* eodem pertinet; quisquis enim gemit, gemit pondere oppressus.

761. *ὁμ. κάτ.* Explicat Photius (Stob. 4 p. 69 App.): *κατόπτρῳ μὲν ἐμφανίζεται τύπος τῆς μορφῆς τοῦ σώματος, ὁμιλίαις δὲ καὶ λόγοις τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος χαρακτηρίζεται·* melius etiam Eur. Hipp. 428 *κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην' ὅταν τύχῃ προθεὶς κάτοπτρον ὥςτε παρθένῳ νέᾳ χρόνος.* Id. El. 384 *τῇ ὁμιλίᾳ βροτοὺς κρινεῖτε.* Male H. vertit: *imaginem specularem amicitiae* (*ein wesenloses Bild, wie es der Spiegel zurückwirft.* Schn.) Simplicius: *comprobatum habeo speculum istud, quod consuetudo praebet; ὁμιλία* enim *κάτοπτρον* est *τῶν τρόπων, τοῦ νοῦ.*

εἴδ. σκ. Fr. 374 H. 335 A. *πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ*

σκιά. (Antig. 1170. Phil. 946. Ai. 126). Est σκιοειδὲς φάντασμα. Proprie umbra rei speculo refracta s. reddita, figurate v. c. imago picta, quippe φαντάσματος μίμημα (Plat. Rep. 10, 598). Soph. fr. 356, 6 equa dicitur in aqua conspicere εἴδ. σκιᾶς, imaginem corporis sui indecori, sublata quippe collo iuba. Aristaen. Ep. II, 1 τεθνήξεται θᾶττον ἐκ τριχὸς κρεμάμενος καὶ σκιᾶς εἴδ. γεγονώς. Grot. Exc. p. 31 vertit:

Paucis ab omni pectus invidia vacat,
Quoties secundas res amicorum vident.
Plerisque virus malevolae aegritudinis
Duplicem dolorem corde commoto ciet;
Namque et suis oneratus urgetur malis,
Nec absque gemitu spectat alienas opes.
Bene nota loquor expertus, impense mihi
Studere visos, nil amicitiae nisi
Vanae fuisse specula et umbrae imagines.

763. οὐχ ἑκ. 725. Soph. Phil. 72 sqq. Hyg. fab. 95. Ovid. Met. 13, 35. Cic. Off. 3, 26.

764. ζευχθ. 44. Soph. Phil. 1025. Ai. 1328 sqq. ubi Ulysses dicit se non minus nunc quam antea velle ξυνηρετμεῖν Ἀγαμέμνονι.

σειρ. 1548. Poll. I, 141 οἱ μὲν ὑπὸ τῷ ζυγῷ ἵπποι ζύγιοι (Eur. Hipp. 1183 ζυγηφόροι), οἱ δὲ ἑκατέρωθεν (ἔξω τοῦ ζυγοῦ) παρήωροι καὶ παράσειροι καὶ σειραφόροι καὶ σειραῖοι. Cf. Soph. El. 722. Iph. A. 221 (Sch. σειραφόροι· ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων). Isid. Orig. 18, 35 *quadrigarum currus duplici temone olim erant, perpetuoque et quod omnibus equis iniiceretur, iugo. Primus Clisthenes Sicyonius tantum medios iugavit, iisque singulos ex utraque parte simplici vinculo applicuit, quos Graeci σειραφόρους, Latini funarios vocant a genere vinculi, quo prius alligabantur.* Arsen. Viol. p. 125 Ἀγαμέμνων φυλαττόμενος τὸ δόξαι θατέρῳ τῶν ἡρώων (Aiaci aut Ulyssi) χαρίσασθαι, αἰχμαλώτους τῶν Τρώων συναγαγὼν ἤρετο αὐτούς, ὁπότερος πρὸς κακοῦ μᾶλλον ἐγένετο. Τῶν δὲ

εἰπόντων, ὡς Ὀδυσσεύς, ἔκρινε λοιπὸν ἄριστον εἶναι τὸν πλεῖστα μάλιστα λυπήσαντα τοὺς ἐχθρούς. Cf. Od. 11, 545. — Eadem imago ap. Them. Or. 15 p. 198ᵇ μία ψυχὴ καὶ μία γνώμη ἐν ξυνωρίδι αὐτοκρατόρων (Gratiani et Theodosii), ᾗ καὶ ὁ παρήορος (Arcadius) ἀκολουθήσει.

766. τὰ δ' —. H. qui prudenter vs. 588 poëtam soloecismo liberavit, h. l. (ut De P.) eum imprudenter arguit, negligentius dictum esse statuens pro τὰ δ' ἄλλα τὰ πρὸς —, ac vertens: *de republica et si quid in sacris neglectum sit, convocato populo consulemus.* At iunge τὰ δ' ἄλλα (36, 834, 1153) ἐν παν. βουλ., quibus accedit πρ. πόλ. — θέντες· *coram civitate et diis* (in conspectu populi et deorum iisque audientibus) *communi disceptandi potestate facta.* Πρός· *coram* ut 779. Pr. 612. Ch. 735. Cf. Pers. 161. Πόλις καὶ θεοὶ arcte iuncti, quia Dii sunt ἀστύνομοι, πολισσοῦχοι (88, 312; cf. 460 sq. 732). Ἀγῶνες κοινοὶ ambigue dicuntur; nam partim sunt ἀγ. λόγων (Soph. El. 1491 sq. Pl. Prot. 335ᵃ), partim ludi ob victoriam celebrandi. Morem disceptandi indicatum vides Il. II, 53. Ipse rex est ὁ ἀγωνοθετῶν, ut Iup. vs. 63 sqq. Cf. Oed. R. 896, ubi Sch. τί δεῖ με χορεύειν καὶ πανηγύρεις ἱστάναι τοῖς θεοῖς, αἰτούμενον τὰ λυσιτελῆ;

769. ὅπ. Od. 14, 329. 20, 29, 39. Pr. 68. Suppl. 408, 447.

χρ. Hes. χρονίζει· διατρίβει. Recte quoque dici potuerat χρονίσει εὖ μένον, ut Pl. Phaedr. 255ᵇ.

770. ὅτῳ. Multi male dictum putant pro ὅπου. Quum dici potuisset ὅ τι δεῖται, maluit poëta ὅτῳ ponere, ut referri ad πῆμα debere intelligeretur. Dativus post δεῖ ut Med. 565. Fr. 17 ὧν πόλει δεῖ· ib. 849 τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν; Cf. πρέπει 396, 435, 863.

φαρμ. π. 99, 1107, 1156. Hes. παιώνια φάρμακα· ἰατρικά· ἡ θεραπεῖαι. Suid. παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις· σωτηρίοις, θεραπευτικοῖς, ἰατρικοῖς. Virg. Aen. 7, 769. Claud. in Eutr. II, 12.

772. πειρ. —. Dicitur τὸ πῆμα τῆς νόσου (Phil. 765), τῆς

ἄτης (Ai. 363), non πήματος νόσος, etsi H. *morbum mali* explicet de malis, quibus quasi aegrotet resp. Both. construit πειρ. πήμ. (Her. 6, 86 τὸ πειρηθῆναι τοῦ θεοῦ. Theogn. 126. 376 W. πειρηθείης ὥςπερ ὑποζυγίου), ὥςτε τρ. νόσον· *tentabimus malum, ut avertamus morbum*. Cf. 1309. Verbis πῆμα ὅτῳ δεῖ φ. π. notatur πῆμα τομῶν (Ai. 582. Sch. τομῆς δεόμενον), ut ἄκος τομαῖον πημάτων (Ch. 537). Theogn. 1130 (436 W.) ζητῶμεν ἕλκει φάρμακα φυομένῳ. Non ergo leg. cum Pors. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. Τρέψαι est ἀποτρέψαι, ut Her. I, 207 τὸ ἂν ὁρῶ σφάλμα ἐὸν οἴκῳ τῷ σῷ, κατὰ δύναμιν ἀποτρέψειν.

773. νῦν δ'· quasi praecessisset καὶ ταῦτα μὲν αὖθις. Cf. 291 sqq.

ἐφ. Sept. 73. Ag. 392, 646. Rhes. 201 ἐλθὼν ἐς δόμους ἐφέστιος. Plaut. Merc. V, 1, 5 *Dî Penates meûm parentum, familiae Lar pater*. Cf. H. p. 404.

774. δεξ. Suid. δεξιοῦται· προςάγεται, φιλοφρονεῖ. H. in Vener. 16 χερσὶν ἐδεξιόωντο. Abr. vertit: *accedam ad Deos cultus ergo eosque adorandi*. Cf. 475. Bernh. p. 86.

775. πέμψ. 467, 554.

776. ἕσπ. Suppl. 521. Il. 4, 415. 8, 140. 9, 508 sqq. Tyrt. I, 10. Theogn. 665 (668 W.) ἄφρονι πολλάκι δόξα ἕσπετο. Herod. 1, 32. 7, 10, 4.

ἐμπ. Il. 17, 434 στήλη μένει ἔμπεδον. Ap. Rh. 1, 1016 νυκτὸς ῥιπῇ μένεν ἔμπεδον. Her. 7, 140 ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον. Cf. inf. 897. Eum. 335, 672. Suppl. 942. Fr. 6 H. 259 A. εὐλόγως μενεῖ φάτις;

780. τάρβ. Suppl. 733. Plut. v. Cleom. 9 καλῶς ὁ εἰπών· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς· καὶ Ὅμ. (Il. 3, 172. 4, 431)· τὸ γὰρ αἰσχύνεσθαι μάλιστα συμβαίνει τοῖς πολλοῖς πρὸς οὓς καὶ τὸ δεδοικέναι. Sen. Ag. 112 sqq. ubi Clyt. secum: *periere mores, ius, decus, pietas, fides, et qui redire, cum perit, nescit pudor*. — Grot. Exc. p. 31 *tempore extingui solent|hominum pavores*.

οὐκ —. Pungit senes rumoribus diffidentes, dicens: *οὐκ ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος μαθοῦσα, ἀλλ' αὐτόμαρτυς οὖσα* (Ch. 851. Ag. 735, 909) —. Ludit senes, quos, non intelligentes verbis *τοὺς φιλ. τρ. Aegisthum* respici, latebat etiam constructio haec: *οὐκ, ἀλλ.* —. Videbatur quippe dicere: *niet maar van hooren zeggen, maar uit eigene ervaring zal ik mijn tegenspoedig* (Poll. I, 110 *ἄνεμος σκληρός, δύςφορος τυφών*), — *ondragelijk* (Sch. ad Eur. Hec. 1085 *δύςφορα· δυςβάστακτα, δυςφόρητα, δυςυπομόνητα*) *leven verhalen*; at revera: *niet, naar ik van andere* (vrouwen) *verneem* (in vergelijking met anderer lot), *zal ik mijn leven — noemen*. Cf. Pers. 266. Oed. R. 704. C. 1266. Eur. Tr. 481.

782. *τοσ.* Theogn. 93 (409 W.) *τόσον χρόνον ὅσσον ὁρώῃ.* Eur. Hel. 401.

ὑπ' Ἰλ. 510, 804, 1347. Ch. 343, 361. Ovid. Her. 13, 38. Sch. Eur. Hec. 747 *ὑπ' Ἰλίῳ· ἐντὸς τῆς Ἰλίου.*

783. *πρ.* Non sequitur *ἔπειτα·* sed ita plane vs. 732. — *ἀρσ.* 234. Ch. 918. Grot. Exc.

Primum penates cum sui segrex viri
Matrona sola servat, immane id malum est.

785. *ἡδ.* Ob *κληδ.* (796) causa nulla, cur h. l. cum Aur. legatur *κληδόνας*. *Ἡδοναί* sunt h. l. *τὰ τερπνά, τὰ εὐαγγέλια·* verum quum nuntios illos faustos de regis *reditu* subito sequerentur infausti de rege *vulnerato*, quin de rege *mortuo*, *τὰ τερπνὰ* fiebant *παλίγκοτα* (cf. 522). Falso intelliguntur *voluptates invisae, quas regi amor pellicum* (Chrys. Bris. Cass.) *praebebat* (1347 sq.), quod Both. suspicatus est.

786. *καὶ* —. Constr. *καὶ τὸν μὲν (τῶν ἀγγέλων) λάσκοντα ἥκειν (τὸν Ἀγαμ.* cf. 482, 556), *τὸν δὲ λάσκοντα (αὐτὸν) ἐπειςφ. δόμ. κακοῦ κάκ. ἄλλο π.* Constructio non insolentior quam 591 sqq. Cf. Ai. 804; partic. *λάσκοντας* ut 508. Sed plena haec sunt ambiguitatis. *Τὸ ἥκειν* (*ὁ νόστος·* cf. Il. 9, 1—28. 14, 74, ubi reditum rex parat; 2, 140, ubi reditum simulaverat) *ἡδονὴ* videbatur esse exspectanti uxori (551 sq.), quum contra

nihil infestius secure vitam agenti esse posset. Sic nihil tristius accidere domui poterat quam nuntius de vulnerato (Il. 11, 252, 283. 14, 29), imo mortuo rege, quum contra nihil optatius reginae esset. Porro patet, *κακοῦ* ad *τραυμ.* et *κάκιον* — ad *τεθν.* referri, si priorem rationem sequimur; sin posteriorem, *κακὸν πῆμα* est ipsum istud *ἥκειν*, et *κάκιον* — ad pellices Chrys. et Bris. referendum est; ista enim vere erant *ἀπευκτὰ πήματα* (589). Non igitur plane erravit Both.

ἐπεισφ. Ch. 646. Ag. 590, 595, 1354.

787. *κάκ.* — 176 sq. Eur. Hec. 233, 1168. Med. 234. Herod. 1, 67 *πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται.* Ael. V. H. 3, 43 *πῆμ' ἐπὶ πήματι βαίνει.*

789. *ἀν.* H. *ἀνήρ* ut 575. Eum. 577 *ὅδ' ἀνήρ.* 46 *τἀνδρὸς τοῦδε.* Ag. 1516. 1489. 1551. At 818, 1521 *ἄνδρα τόνδε.* 1322 *ἀνδρὶ τῷδε.* 1346 *γυναικὸς τῆςδε.*

ὠχετ. 791. Hes. *ὀχετεύει· ἐπιχέει, σαλεύει, μεταφέρει. ὠχέτευεν· ὑδραγώγει· καὶ ἐτάφρευεν.* Emped. fr. vs. 166 *λόγῳ λόγον ἐποχετεύων.* Cf. *παροχετεύειν* (Eur. Bacch. 479. Plat. Legg. VIII, 844[a] *νόμοι οὐκ ἄξιοι παροχετεύειν λόγοις*) *ἐπαντλεῖν, ἐπιρρεῖν.* Plat. Legg. II, 672[b] *φήμη ὑπορρεῖ.* Soph. Ant. 700 *φάτις ἐπέρχεται.* Sup. 582, 429.

790. *τέτρ.* Bernh. l. l. p. 376. — *δικτ.* Comice, quasi praecessisset *τέτρηται*, quod proprie de *cribro* et *reti* dicitur. Cf. Plat. Gorg. 493[b]. Tim. 70[c]. Lucian. III, 406 *τὴν ἐσθῆτα κοσκινηδὸν διατετρυπῆσθαι.* Plaut. Bacch. 3, 3, 30. Most. 1, 1, 52 sqq. Rud. 1, 2, 14.

πλ. *πλέω τραύματα* (ex *τέτρ.*) Thuc. IV, 12, 1 *τραυματισθεὶς πολλά.* Inf. 816. — *Πλ. λέγ.* cf. 240, 565. Sept. 972. Bernh. p. 362. Eur. Or. 641 *σαφῆ μᾶλλον κλύειν.* Non igitur recte St. *λέγειν* explicat *ὡς εἰπεῖν· esset, ut ita dicam, nassulâ confossior.* Sententia: *meer dan een fuik, te veel om te zeggen.*

791. *ἐπλ.* 1278. Ch. 1055. Suppl. 601. Oed. C. 377, 930. Porson Attice legendum esse censet *ἐπλήθυον*, quo non opus

est. *Συμπληθύειν* ap. Her. 4, 48, 50. Eur. fr. 226 *ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος*.

792. *τρισ.* Eur. Herc. f. 423, 1271. Lycoph. 1176 *Βριμὼ τρίμορφος*. 1186 *τριαύχενος θεᾶς*. Virg. Aen. VI, 289. Sen. Ag. 841. Sil. Ital. 3, 422. 13, 201.

τἄν. i. e. *τοι ἄν*. Ch. 1001. Eum. 888. Pr. 395. Sept. 552.

Γηρ. Apollod. 2, 5, 10 *Γηρυόνης τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυὲς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν*. Hes. Theog. 287, 979. Lucr. 5, 28. Ovid. Met. 9, 184 sq. Hor. Od. 2, 14, 8. Eust. ad Dionys. Perieg. 561 *πλούσιος ὁ Γηρυόνης, ὥςπερ κατὰ τὰς βόας οὕτω καὶ κατὰ τὸ ὄνομα· λέγεται δὲ καὶ Γηρυὼν καὶ Γηρυόνης καὶ Γηρυονεύς*. Stesichorus scripsit *Γηρυονηΐδα*. Kl. ait, in Prom. soluto Geryonis res descriptas fuisse, ubi Herculi viam, qua ad Geryonem perveniret, indicaret Prometheus.

ὁ δεύτ. Eur. fr. 614 *ἄλλος τις Αἴας δεύτερος*. Nonn. Dionys. 10, 297. 13, 417. Proverb. *ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς* ap. Ael. V. H. 12, 22. Anth. P. 9, 281 *δίζημαι δεύτερον Ἡρακλέα*.

793. *πολλ.* i. e. *πυκνὴν* (Od. 14, 521), *παχεῖαν, δασεῖαν*· explicatur sequente *τρίμοιρον*.

ἄν. Non *ἄνωθεν χθονός*, nam ita ad *τὴν κάτω* suppleri deberet *χθόνα*. Neque *ἄν.* nude positum est *in vita, vivus* (De P. et H.), sed est *ὕπερθεν* (*ἑαυτοῦ*), ut Od. 4, 299 *χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι*.

οὐ λέγω. Ch. 987. Eum. 866. *Dictum nolo; absit ut dicam*; formula malum omen avertentis. Cf. H. ad Viger. p. 756. Sup. 450.

794. *χθ. χλ.* *Χλαῖναι* nocte imponi lectis solebant (Od. 3, 349. 4, 299; cf. 14, 521, 529). Inde figurate *χθ. χλ.* de tumulo; ut simpliciter Theogn. 428 (546 W.) *πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον*, ita elegantius Il. III, 57 *λάϊνον ἕσσο χιτῶνα*. Aesch. in Epigr. fr. 468 H. 453 A. *Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν*. Cf. Bl. Scaliger *χλαῖναν ἐντάφιον* explicans, tumulum videri potest cogitavisse.

τρίμ. Propterea quod vs. sq. semel singulis formis occidisse

fingitur. *Χλαῖναι* autem erant vel *ἁπλαῖ* vel *διπλαῖ* (Il. 24, 230. 10, 134). *Τρίμ. χλ. χθ.* est *τρεῖς γῆς μερίδας*. Cf. 125, 104 ad *αἴσ*.

ἐξηὔχ. 457.

795. *ἅπ*. Sil. Ital. 1, 278 Geryon *tres animas* — *tres corpore dextras armarat, ternaque caput cervice gerebat. Haud alium vidit tellus, cui ponere finem mors una viro, duraeque sorores tertia bis rupto torquerent stamina filo.* (Ap. Hyg. fab. 30 *trimembrem* Hercules uno telo interfecit). Pariter Agam. *ter leto sternendus erat* (Virg. Aen. 8, 564), quum singulae deinceps corporis triformis partes necandae suisque singulae *χλαίναις* tegendae essent. — In his festivitas comica neminem fugit; sed quo festivior, eo dirior. Etiam quod speciem gravitatis habet nec sine horrore quodam prolatum: *τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω*, ridicule additum et fere supervacuum videtur esse; nam terrae portio infra triplex cadaver *πλείστη*, imo *ἄπειρος* est (cf. Sept. 949 *ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται*). At propius adspicientem et *δικτύου* (790) movet, et ipsa *ἡ κάτω χλαῖνα* (i. e. *χιτών*), qua fatalis et vere *Orcina* vestis indicatur, quam invita memorat. Cf. inf. 1025, 1290, 1488. Digna sane haec sunt muliere, quae Orci portas iampridem (555) se marito aperturam dixerat.

797. *πολλ. ἄν*. 793. — *Ἄνωθεν*· in *superiore aedium contignatione*, ubi fere se suspendere solebant vitae pertaesi (Schütz). Non felicius alii *ἄν. ἐμῆς δέρης*. Nude positum est pro *ὕπερθε* (ut 866 *ὑπαί*). *Ἐμ. δέρ*. pendet ab *ἔλυσαν*. Cf. Eur. Hipp. 780 sq. *ἀμφιδέξιον σίδηρον, ᾧ τόδ' ἅμμα λύσομεν δέρης*. Antig. 1221. Helen. 299. Ap. Rh. 3, 789. Ovid. Rem. 17.

ἀρτ. 1001. *Ἀρτ. λύειν* est *ἀπαγχονίζειν*. Apul. I, 213 *nodo cervicis absolutus*. Lyc. 1100 *ἀμφιβλήστρου βρόχῳ αὐχενιστῆρι* ait regem irretitum esse.

798. *πρ. β*. 125. Si iungitur cum *ἔλ*. friget *λελ*. Rectius iungas *πρ. β. λελ*. Cf. Eur. Hec. 406. Praeterea alii intelligunt *ἐμοῦ* (ex *ἐμῆς*) *πρ. β. λελ. quum me illi per vim prehenderent*

(209), alii *δέρ. λελ.* (*ἐν ἀρτάνῃ*, ut *ἐν δικτύῳ* Pl. Euthyd. 302[b]; cf. Gorg. 521[e]), *colli quod laqueo strictum erat.* Venustius alterum. Forma *λελημμ.* pro *ειλ.* (ut Soph. fr. 835 *οἴμοι λέλημμαι*. Eur. Bacch. 1102. Io. 1113. Cycl. 433. Ar. Eccl. 1090) ob iterationem lit. *λ*.

799. *ἐκ τῶνδε*. 1131, 1511. Ch. 1084. Eum. 550. Pr. 955. Eur. Suppl. 909 *ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων*. Ai. 1246 *ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων*. Fort. intell. *τῶν κληδόνων*.

800. *πιστ*. Est ex iis vocc. quae solius sunt Aeschyli; cf. *νόμευμα* (1324), *πόρθμευμα* (1465), *γαμήλευμα* (Ch. 622). Quae melius est non tangere. H. dicit esse *rem concreditam*; sed vertens *quem tu mihi concredidisti et ego concreditum accepi ut tuerer eique prospicerem*, vidit *ἐμῶν* minus commode addi. Ergo legit *πιστωμάτων* (*connubii foedus*, ut Eum. 214; cf. Ch. 899)· *κύριος* autem tum quidem *pignus* erit. Mihi haud dubie *κύριος τῆς οὐσίας, τῶν πατρῴων* significatur; quo fit ut distinctio illa *mei* (suam *φερνὴν* Clyt. iactat) et *tui* intelligatur, quae otiosa plane est, ubi matrimonium indicatur; nam quidni, quod in promtu erat, *ἡμετερῶν, νωϊτερῶν* scripsit poëta? Orestes autem, qui Soph. El. 1222 patris sui ostendit *σφραγῖδα*, *κύριος*, *haeres* dici h. l. poterat, quum de mortuo patre rumor memoretur.

802. *δορ*. Ch. 560, 912. Ulp. ad Dem. Mid. p. 232 *δορύξενοι· οἱ ἐν πολέμοις φιλιωθέντες ἀλλήλοις*. Eust. ad Il. 3, p. 405: *οἱ ἐκ πολέμου ξένοι γεγονότες τισί*. Cf. Poll. 3, 60. Tales Glaucus et Diomedes (Il. 6, 155 sqq.). Sch. ad Pind. I. 11, 53 *ὁ Ὀρέστης τὰς τῆς μητρὸς ἀποφυγὼν χεῖρας, πρὸς Στρόφιον τὸν Πυλάδου πατέρα παρεγένετο, οἰκοῦντα πρὸς τὸ ἔσχατον τοῦ Παρνασοῦ*. Eur. El. 18. Hyg. f. 117: *Electra Orestem fratrem infantem sustulit, quem demandavit in Phocide Strophio, cui fuit Astyochea, Agamemnonis soror, nupta.* Sen. Ag. 918.

803. *ἀμφ*. 1493. Sept. 809. Phoen. 500. Sup. 635. Hes. *ἀμφ. ἀμφίβολος*. Id. *διάφορον· ἀμφίλεκτον*. *Controversus.*

804. *τόν τ' ὑπ'* F. — Quum vs. 782 in F. legatur *ἐπ' Ἰλίῳ*,

suspicor hic quoque in antiquiore Cod. scriptum fuisse τόν τ' ἐπ' Ἰλίῳ.

805. δημ. 56, 860, 1321; 415, 439. Antig. 672 sqq. ubi ἀναρχίας descriptio. Bl. *seditio cum clamore populari* (cf. 736), K. *fremebunda licentia.* Malim ut 56 *licentia a populo proclamata*; cf. Sch. ad 860.

806. βουλ. Il. II, 53. Intell. ii, qui absente rege civitati praeerant, ipsi choreutae (777).

κατ. 367. Ar. Eqq. 166 βουλὴν πατήσεις (Sch. διαπαλαίσεις, καταπονήσεις). — ὥςτε. H. ad Vig. p. 769 explicat: ὥςτε σὺγγ. ὄν· sed id non magis probari potest quam vs. 793 ἄν. pro ἄν. οὖσαν. Ὥςτε est ὥςπερ, ut Sept. 13. Eur. ad vs. 761. Cf. 754.

807. τὸν πεσ. Ai. 988 sq. 1348 τῷ θανόντι προςεμβῆναι. El. 456. Eur. Hipp. 668. Od. 22, 412. Iuven. 10, 85. 15, 59. (Sen.) Oct. 455 *calcat iacentem vulgus.* Phaedr. fab. 21.

πλ. 1096, 1113. Eum. 163. Suppl. 289. Grot. Exc. p. 31 *res mortalibus | agnata, lapsos calcibus lacessere.*

808. σκ. Suid. σκῆψις· περικάλυμμα, πρόφασις· ἢ φροντίς, ἀναβολή. Eur. Hel. 1064 οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει (*prodest*). Io. 685 οὔ με σαίνει θέσφατα, μή τιν' ἔχῃ δόλον.

809. ἐπ. 1059. Eum. 924. Democ. Müllach. p. 241 τὰς ἐπιρρύτους πηγὰς ὑπάρχειν ἀποφαίνονται —. Suid. πηγὰς δακρύων· πολλὰ δάκρυα. Eur. H. f. 1355. Anth. P. 5, 145 κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων.

810. κατ. 880. Sept. 584 (Sch. παύσει· μαράνῃ). Hes. ἔσβηκε· πέπαυται πνέων· ἐσβέσθη. Eur. H. f. 40.

κατεσβήκασιν (θ scr. sup. τ, τ sup. β) Fl. — H. emendatoris esse putat, ignorantis ἔσβηκα neutrum esse. Pariter ignorare potuit usum v. κατασβ. in *humidis* (Arist. II, 692b. Hipp. I, 382 τὸ γάλα ἀποσβέννυται).

812. ἀμφί σοι. Repetitur vs. 815 ut πάθος simuletur. Pr. 182. Il. X, 240. Oed. R. 155. El. 1144. Ai. 340, 562. Vulgo ὑπέρ τινος.

λαμπτ. 22. Φρυκτωρίαι (441 sq.) an *nocturnae foculorum in regia accensiones* significentur, miror dubitari. Clyt. illas

solas potuit intelligere; hae ne negligerentur, ipsa poterat cavere. Cf. λαμπαδουχία, δᾳδουχία.

813. ἀτ. Bekk. p. 459 ἀτημελήτους· ἀπρονοήτους, λίαν ἠμελημένους· cff. τημελής, πλημμελής. Quoties Clyt. nuntiatum regis reditum (786) frustra exspectaverat, toties a marito suo neglectum esse querebatur ignium σύμβολον (289). Αἰὲν non cum κλαίουσα (809) sed cum ἀτ. iungendum, cui cum taedio subiicitur ut ἐμήν vs. 14.

ἐν δ' ὀν. Videtur dicere, se ex somniis subito saepe expergefactam esse culicis susurro; at vere dicit, se sibi, dum somniaretur, visam esse subito expergefieri. Cf. Eur. Alc. 354 ἐν δ' ὀνείρασι φοιτῶσα μ' εὐφραίνοις ἄν. Theoc. 20, 5 μηδ' ἐν ὀνείροις. Id. 9, 16. Contra Pind. Ol. 13, 94 ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ. Ch. 521, 529. Lycoph. 113, 1182. Plat. Legg. 10, 910ᵃ ἔν τε φάσμασιν ἐγρηγορότας διὰ φόβους καὶ ἐν ὀνείροις —.

814. λεπτ. Pr. 126. — ὑπ. 407, 866, 1072. H. monet triplici modo verba construi posse. Ὑπαὶ alii cum genit. (κών.), alii cum dat. (ῥιπ.) construunt. Bernh. l. l. p. 269 haeret, ac iure; nam consulto ambigue positum est. Multo autem tectius dictum ὑπαὶ λεπτ. ῥιπ., quod comparetur cum Apoll. Rh. 3, 972 φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος, maxime cum Theoc. 24, 14 φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισιν. Cf. ib. 25, 251. Pind. N. 1, 103 βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσιν.

815. ῥιπ. Hes. ῥιπή· ὁρμή, βολή, ῥοπή. Pind. P. I, 18 ῥιπαῖσι (Sch. ταῖς βολαῖς· λέγει δὲ τοῖς μέλεσιν). Dicuntur ῥιπαὶ ἀνέμων (Antig. 137, 930), πυρὸς (Lyc. 970), πτερύγων (Pr. 126), λιγνύος (Lyc. 294), βελέων (Pind. sup.)

θωΰσσ. Hes. θωΰσσειν· βοᾶν (Prom. 393, 1040), μέλπειν, κηρύσσειν, θηριωδῶς ὁρμᾶν. Hartung praefert κώνωπος ἰΰζοντος, quia ἰΰζειν (cf. κώνωψ προςαυλῶν ap. Bl. ad. h. l. Cf. Arist. Nub. 157 sq. Προςψιθυρίζων dicitur Meleagro in Anth. Pal. 5, 152, ut 151 ὀξυβόαι κώνωπες eidem dicuntur νυκτὸς κνώδαλα διπτέρυγα) proprium est apum et culicum. Ve-

rum ut vs. superiore *αι αι ω ω* iterantur, ita h. l. *αι ω* non sane casu repetitur; sonus enim exprimitur.

816. *τοῦ ξυν.* Non mirum, iungi solere *πάθη πλείω,* quo fit ut *τοῦ — χρ.* dictum esse putetur pro *ἢ διὰ τοῦ —*. Quam parum concinne hoc addatur, sive explicetur *plura — quam somni horas*, sive *— quam somni horae conspiciunt*, quisque sentit. Cum *ξυνεύδ.* cf. *σύνορτος* (228), *συνθν.* (741), *εὕδ.* (517), *ἐγρήγ.* (320), *οὐχ ὕπνῳ νικ.* (834), tum 107. Oed. C. 7. Eur. Or. 1215. Ad constructionem vero cf. Oed. R. 75 *ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου* (i. e. *πλείω χρόνον τοῦ κ. χρ.*). Sententia est: *diutius quam per somni tempus* (*langer, aanhoudender dan in slapenstijd u van onheilen omstuwd ziende*). Quum igitur videatur indicare quae Ovid. Her. 1, 11 sqq. ait, aliud gravius in mente habet, non belli mala, sed Furiarum impetus cogitans, infanticidii vindices. Ergo *ὁ χρ. ξυνεύδ.* opp. *τῷ χρόνῳ ἐγερθέντι* (228 *ἥξει·* 1148, 1188, 1209).

817. *ἀπ.* Eum. 912. Inf. 1137, 1310, 386 *πενθ.* Ch. 770. Soph. Tr. 765. Nonn. Dion. 12, 167 *ἄμπελε, πένθος ὄπασσας ἀπενθήτῳ Διονύσῳ.* Iulian. Ep. 37 *τριῶν ἀπενθήτων,* ubi *ἀπένθητος* exponitur *ἀνήρ, ὅτῳ μὴ καὶ παθεῖν λυπηρόν τι συνηνέχθη.* Cf. Apollo *νηπενθής* ad vs. 985. Both. *defaecato animo* (i. e. omni tristitia liberato); potius *invicto animo.* Specie refertur ad *λέγ. ἄν,* re pertinet ad *τλᾶσα.*

818. *τῶν στ.* 558. H. leg. *βουστάθμων* (Eur. Hel. 29) *κύνα, eum qui tuetur stabula*, offensus artic. *τῶν.* At iam recte vidit Laf. et arcte iuncta esse *ἀνδ. — κύνα,* ut, quum videatur indicari Agam. verbis *ἄνδρα τόνδε,* tamen appositione *τῶν στ. κύνα* notetur Aegisthus (cf. 559, 1133 *οἰκ.*), et vero ipsam laudationem incipere a verbis *σωτ. ναὸς,* non a *τῶν στ. κύνα.* Cf. Od. XVII, 187, 223. Poll. X, 20 *παίζων δ' εἰ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν* (*τὸν δεσπότην τῆς οἰκίας*) *ἐθέλοις καλεῖν·* cf. Aesch. fr. 240 H. 239 A. Stabulorum canes, qui *κύνες βοτῆρες* dicuntur Soph. Ai. 297, sunt Molossici generis. Cf. Arist. H. A. 9, 1, 2. Hor. Ep. 6, 5. Sat. 2, 6, 114.

819. *σωτ. ν. πρ.* Haec primus apte iunxit Cant. (cf. Gatak. Adv. Misc. II, 20). Antea legebatur *σ. ν., πρ. ὑψ. στ., στύλ. ποδ.* Iure negat H. *ναὸς πρότ.* ab utilitate satis commendari, nisi explicate dicatur *servandae navi* inservire, i. e. *σωτὴρ* esse. Haec ille, ne quis suspicetur, *κύνα σωτῆρα* iungendum esse. Sch. ad Apoll. Rh. I, 564 *πρότονοι· τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρύμναν ἐκτεινόμενα σχοινία.* Sch. ad Eur. Hec. 109 *πρότονος· τὸ σχοινίον, δι' οὗ δεσμοῦσι τὸν ἱστόν· — οὐ πᾶσα ἡ ναῦς ἐρείδεται τοῖς προτόνοις, ἀλλὰ μόνα τὰ λαίφη, δι' ὧν αὐτὴ φέρεται ἀνέμου ἐπιπνέοντος.* Cf. Eum. 16, 765 *πρυμνήτης χθονός.* Med. 770 *ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων.* Hec. 79. Poll. 1, 75 *ἔνιοι δὲ αὐτὸν* (dominum aedium) *καὶ ναύκληρον ἐκάλεσαν.* Id. 10, 20 *τὸν τοῦ παντὸς οἴκου δεσπότην καὶ ναύκληρον — κλητέον.*

στέγ. Poll. 1, 75 *ἄλλως ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας στεγανόμος καλεῖται.* Id. 10, 20 *στέγαρχον* eundem appellari scribit.

820. *στῦλ.* *Scapum*, *columen*, *columnam*, quae per totum aedificium pertinet. Iph. T. 57 *στύλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες.* Poëtt. Gnom. p. 226 *γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιον ἐστ' οἰκίας.* Poll. 3, 12 *οἱ ἐκ τούτων (τῶν γονέων) παῖδες — στηρίγματα οἴκου ἢ βίου.* Liban. Orat. 9 init. *τὸν Ἕκτορα ἤδη τὶς* (Pind. Ol. 2, 145) *ἐκάλεσεν ἀστραβῆ κίονα.*

ποδ. 1502. Il. 16, 803 *τερμιόεσσα* (Sch. *ποδήρης· ἡ ὅλον τὸν ἄνθρωπον σκέπουσα· μεγάλη*). Od. XIX, 242 *τερμιόεντα* (Schol. *οἱ μὲν τέλειον, συναποτερματιζόμενον ὅλῳ τῷ σώματι, ποδήρη· οἱ δὲ σύμμετρον, καὶ μήτε ἐνδέοντα μήτε ὑπέρμετρον*). Hes. *τερμιόεντα· ποδήρη καὶ εὔμετρον· τὸν μέχρι τῶν ποδῶν τερματιζόμενον.* Id. *τερμιόεν· ἁρμοστόν· τέλειον.* Suid. *τερμιόεσσα· ἡ μακρά, ἡ μεγάλη.* Il. X, 24 *ποδηνεκὲς δέρμα.* Pind. Prosod. II, 6 *ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες.* Cf. *χέρα τοξήρη* ap. Eur. Alc. 35.

μον. Poll. 3, 19 *υἱὸς ἀγαπητός, ὁ μόνος ὢν πατρὶ ἢ*

μητρί· ὥςπερ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, καὶ μονογενὴς καθ' Ἡσίοδον (Opp. 374. Theog. 448).

821. καὶ —. Kl. praeclare ostendit, versuum ordinem recte se habere. Duo rerum genera vidit recenseri, quae copula καὶ iungantur; unum earum, quibus omnino opus est, ne damno afficiatur res alia; alterum earum, quae in ipso periculo rem salvam reddunt. Praeterea admonuit K. artificii Aeschyleae dictioni plane convenientis; nam terna praedicata (ναὸς πρ., στέγ. στῦλ., μον. τέκν.) opponuntur his γῆν φαν. ναυτ., ἦμαρ ἐκ χ., ῥέος ὁδ. Idem tamen tria haec temere loco movit. Cf. Od. 1, 58. Phoen. 835. Oed. R. 1208 sq.

822. κάλλ. 619. Pers. 301 sq. Antig. 100. Phil. 530. Eur. Her. 427 sq. 867. H. leg. γαληνόν, superlativum frigere dicens. At iungi debet cum εἰςιδ. ut 380, 553. Cf. Pl. Rep. 402[d]. Tim. 87[d].

ἐκ χείμ. 304. Il. 5, 865. Eur. Or. 279. Arist. R. 304. Anth. Pal. 5, 169 ἡδὺ θέρους διψῶντι χιὼν ποτόν, ἡδὺ δὲ ναύταις ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον.

823. πηγ. ῥέος. Pr. 677, 811. Il. 22, 147. Eur. Alc. 99 πηγαῖον χέρνιβα (Sch. τὴν ὕδατος πηγαίου πεπληρωμένην). Suid. πηγαῖον ὕδωρ· ἐκ πηγῆς. Hes. idem dici ait τὸ περικαθαῖρον τὰ πρὸς τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμιζον. Apoll. Rh. 4, 1410 πετραίην χύσιν ὕδατος, ᾗ τινα γαίης ἱερὸν ἐκβλύοντα ῥόον, ᾧ ἀπὸ δίψαν — λωφήσομεν.

824. τερπν. 194, 875. Pr. 105. Eur. Hec. 584. Pl. Phaedr. 240[c] τὸ ἀναγκαῖον βαρὺ παντὶ περὶ πᾶν λέγεται. Theogn. 472 (1202 W.) πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ. Grot. Exc. p. 31: *necessitatem effugere praecipue iuvat.* — Hic versus, qui turbat sententiarum ordinem, optime conveniat post verba ταῦτα — φρενὶ (817), quo loco parenthesis minime offendit. Nam licet obiter ac leviter ea pronuntiare videatur Clyt., quippe ad suam domi sedentis frustraque exspectantis conditionem pertinentia, tamen ratione mariti, cui impendet τὸ ἄπειρον ἀμφίβλ. (1290), fatalia sunt.

825. ἀξ. 344. Sch. ad Eur. Hec. 797 ἠξίωσεν. ἄξιον ἔκρι-

νιν. Ἀξιῶ τὸ καθικετεύω αἰτιατικῇ· ἀξιῶ τὸ ἄξιον κρίνω, καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν· καὶ ἀξιῶ τὸ τιμῶ. Sch. ad Soph. El. 658 ἀξιῶ παρακαλῶ· ἀξιῶ ποιεῖν τάδε· καὶ ἀξιῶ σε τοῦδε· καὶ ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἄξιον κρίνω.

826. τὰ πρ. K. et Eng. τὸ πρὶν —, causam non reddentes. Cf. Pr. 151, 699. Eum. 30, 563.

827. φίλ. κ. Il. 18, 114. Pl. Phaedr. 264ᵃ. Gorg. 513ᶜ. Virg. Aen. 4, 493. Hor. Od. 1, 24, 2.

828. ἀπ. 949. Hes. ἀπήνη· ἅμαξα· οἱ δὲ ζεῦγος ἡμιόνων. Th. M. ἀπήνη ἐπὶ ἵππων, ἅμαξα ἐπὶ βοῶν. Soph. Oed. R. 753, 802 ἐπὶ πωλικῆς ἀπήνης. Iph. A. 618, 623. El. 998. Tr. 572. Ἀπήνας quoque fuisse currus *mulis* iunctos, docet Pind. P. 4, 166 sq. Ol. 5, 6 (Sch. ἀπήνη· ἅρμα ἐξ ἡμιόνων ζευχθέν). Cf. Paus. 5, 9, 2. At hi currus solennes in ludis Graeciae maximis. Cf. ἀπήνη ἱερὰ Ἐφεσίων (sacra tensa Ephesiorum), nummo expressa a Spanh. ad Callim. II p. 533.

μὴ τιθ. 461, 859. Schn. explicat μηδὲ τίθει.

829. πορθ. Ch. 972. Eur. Suppl. 1223. Pers. 163. Il. 15, 256. Hor. Od. 1, 35, 13 sq. Cf. sup. 355, 476. Parum acute Valck. ad Phoen. 854 leg. πορθήτορος, non intelligens, non tantum urbem, sed etiam aras et delubra deorum proterve diruta pulcerrime indicari. Cf. 316, 346, 355, 478.

830. ἐπ. Eur. Tr. 1149 πρᾶσσε τἀπεσταλμένα. Th. M. ἐπεσταλμένην· — ἐπιστεῖλαι οὐ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κελεῦσαι. Sch. ad Thuc. 1, 57 ἐπιστέλλουσιν· οὐ γράφουσιν, ἀλλ' ἐντέλλονται, δηλονότι ἔτι παροῦσιν αὐτοῖς.

τέλ. 856, 1110. Eum. 743. Sept. 260. Hes. τέλος· τάγμα, πέρας. Etym. M. τέλος· — πρᾶγμα (cf. Od. IX, 5). Abr. explicat τὸ πρᾶγμα ὃ χρὴ τελεῖν καὶ τελεῖσθαι. Hart. negans τέλος dici de *servorum* ministerio, leg. τόδε. At cf. Ch. 758 γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.

τάδε F. Est explicatio.

831. *πετ.* 638. Athen. 4, 131[b] *κατὰ τὴν ἀγορὰν ὑπεστρῶσθαι στρώμαθ᾽ ἁλουργῆ μέχρι τῆς ἄρκτου.* Id. 5, 197[b] *ψιλαὶ Περσικαὶ (δάπιδες) τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν χώραν ἐκάλυπτον, ἀκριβῆ τὴν εὐγραμμίαν τῶν ἐνυφασμένων ἔχουσαι ζωδίων.* Id. 12, 514[c] *διῄει* (rex Persarum) *διὰ τῆς τῶν μηλοφόρων αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων Σαρδιανῶν, ἐφ᾽ ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεύς.* Cf. 539[c]. Anac. 8, 2 *ἁλιπορφύροις τάπησιν.* Plut. v. Ages. 12 init. Cat. Min. 12. Dio Chrys. II p. 351. Cff. Regum l. II, 9, 13. Matth. Euang. 21, 8. Marc. 11, 8.

833. *ἀελπτ.* De P. „St. *ὡς νιν* —. Perquam improvide; nam *ἡγ.* sic nunquam cum casu quarto iungitur. Sciunt omnes." Non omnes sciebant; plerique *ἄελπτον ἄνδρα* s. *πόσιν* intelligunt. Cf. Popp. ad Thuc. I, 19. Rectius Cas. *ad domum usque quam se visurum Ag. non sperabat.* Heath. *ut ius fasque* (debiti honores) *eum in domum insperatam deducant.* Ambigue V. H. *dass ein ins Haus ihn führe nicht gehofft das Recht.* Sed ea domus qualis sit, nemo suspicatus est. Cf. sup. 555, ubi *πύλαι ῞Αιδου* ut h. l. *δῶμα ῞Αιδου.* Restat altera constructio haec: *ἄελπτον (ὅδον) — ἡγῆται Δίκη.* Cf. Fr. 209 H. 64 A. *εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε.*

ὡς ἄν. Eum. 33. — *Δίκη.* 1519, 482 *τίεσθαι.* Heath: „palam de honoribus regi pro dignitate tribuendis loquitur Clyt., secretius autem Iustitiam Iphigeniae caedem ulturam intelligit." Soph. El. 528 *ἡ γὰρ Δίκη νιν εἷλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη* (Clyt.)

834. *τὰ δ᾽.* 36, 766 (quem locum respici patet). Eur. Hec. 875 *τὰ δ᾽ ἄλλα θάρσει· πάντ᾽ ἐγὼ θήσω καλῶς.*

οὐχ —. i. e. *ἀκοίμητος* (Anth. P. 5, 190 *ἀκοίμητοι πνέοντες ζῆλοι*), *ἄγρυπνος, προμηθής, πρόνους, ἕτοιμος.* Cf. sup. 143, 249 (qui locus respicitur), 644, 1285. Soph. Oed. R. 65. Eum. 67, ubi Furiae dicuntur *ἁλοῦσαι ὕπνῳ.*

835. *θήσ.* 66, 32, 420, 946, 1509.

σὺν θ. 883. Ch. 780. Sept. 450. Soph. Ai. 765, 767, 779. Eur. Tr. 867. Fr. 360 *σὺν θεοῖσι — τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ.* Pind.

I. 1, 7 σὺν θεοῖς (Sch. συμπραττόντων τῶν θεῶν). Cic. Off. 1, 12 *cum magnis Dis.*

εἱμ. Hic tantum legitur; contra τὸ πεπρωμένον (68, 633, 1565) et πέπρωται passim, ut μόρσιμα (145, 958). Graviter in fine positum εἱμαρμ. non est *fatale*, sed *distributum*, *adornatum*, *paratum*. Cf. 966 sq. Sententia est: τὰ δ' ἄλλα μάλ' ἐπιμελῶς καὶ δικαίως σὺν θεοῖς διοικηθήσεται (*zal beschikt worden*).

836. Λήδ. γέν. 707. Iph. A. 686, 1106. Sen. Ag. 125 *inclitum Ledae genus.* — Ad δωμ. φ. cf. 558, 818.

837. εἰκ. 635, 567. Suppl. 401. Hes. εἰκότως· πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως. Cf. οὐκ ἀπεικότως (Thuc. 1, 73, 1. 2, 8, 1). Εἰκότως εἰπεῖν· *merito dicere*; verum h. l. εἰκότως ἀπουσίᾳ iungi debet ut Suppl. 308 ἔλεξας πάντα συγκόλλως (Sch. συμφώνως) ἐμοί, Pl. Symp. 198[a] πρεπόντως εἰρηκότος αὐτῷ. Cf. Matth. Gr. 385, 4. Bernh. p. 79 falso ἀπουσίᾳ absolute positum ait.

838. μακ. 751, 1204. Pers. 698. Ai. 1040. Iph. A. 420. Med. 1351. Pl. Rep. 10, 605[d] μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα.

839. τόδε γέρ. i. e. αὕτη ἡ τιμή, τὸ ἐναισίμως (700, 708 sq. Opp. ὑπὲρ αἶσαν) αἰνεῖσθαι. Tragg. fr. p. 34 τὸ γνῶθι σαυτόν, τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα —. Γέρας ἔρχεται aliter plane dictum Il. I, 120.

840. γυν. 325, 545, 778, 847. Eum. 441.

841. ἁβρ. 637, 1113. Med. 291. Cf. χλιδαίνειν.

842. χαμ. 828. Ch. 962. Pind. Ol. 9, 19 χαμαιπετέων λόγων (Sch. εὐτελῶν, μικρῶν, οἳ πέσοιεν ἂν χαμαί, χαμαὶ κειμένων, ὑπτίων, quibus opp. ἔνδοξοι καὶ δυνατοὶ πανταχοῦ διικνεῖσθαι). Id. N. 4, 66 (Schol. χαμαιπετοῖσαν· κενὴν καὶ ματαίαν ἔχων καὶ τὸν σκοπὸν χαμαὶ καὶ ἀσκόπως ἐνεχθέντα). P. 6, 37. Hes. χαμαιπετεῖ· ταπεινῷ, ἢ χαμαὶ κειμένῳ. Hor. Ep. II, 1, 250 sq. *repentes per humum sermones.*

βόαμα. Arist. Nub. 968 τηλέπορόν τι βόαμα (Sch. addit λύρας). Dio C. 51, 17 βοήματα αὐλῶν καὶ σαλπίγγων. Ch. 32 ἀμβόαμα. Thuc. 5, 65, 3 ἐπιβόημα.

βόαμα Fl. (nihil sup. scr.) V. C. βόημα F. Sch. Nub. βόημα.

πρ. Ai. 1226. Arist. V. 341. Eqq. 641, 648. Callim. in Ap. 24 *γυναικὸς οἰζυρόν τι χανούσης*. Sol. fr. 5, 36. Cl. Al. I, 227 *τῷ στόματι οὐ τραγικῶν δίκην προςωπείων διελκομένῳ καὶ κεχηνότι*. Philo VI, 96 *προςοφθαλμιῶν καὶ προςκεχηνὼς* (*inhians*) *ταῖς μεγάλαις οὐσίαις*. Bernh. p. 108 explicat: *κεχηνὼς βοάσης*. De P. vertens *ore patulo clamare* respici censet vss. 827 sqq.

843. *εἵμ.* 882. Bion 1, 79 *κέκλιται Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν*.

ἐπ. 127, 826, qui locus respicitur. Eur. fr. 289 *εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ*.

844. *τιμ.* Eum. 15, 626 (Sch. *συνεχὲς τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλῳ· δι' ὃ σκώπτει αὐτὸν Ἐπίχαρμος*. Cf. n. ad 462), 807.

845. *κάλλ.* Et. M. *κάλλη· τὰ ἄνθη· ἢ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια· ἢ τὰ βαπτὰ ἔρια*. Cl. Al. I, 290 *τοὺς ἀλεκτρυόνας καθάπερ κόρυσι τοῖς κάλλεσιν ἐκαλλώπισεν*.

846. *ἀν. φόβ.* 188. Grot. Exc. p. 30:

Habendus hic honos potius Deis:
Tam pulchra tamque varia calcari pede
Hominis, periclo non vacat me iudice.

848. *ποδ.* Contemtim *τὰ κάλλη* appellat *mantile ad pedes abstergendos*; cf. *χειρόμακτρον*.

τῶν ποικ. Theoc. 15, 78 *τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον, λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα*. Pl. Rep. 8, 557ᶜ. Athen. 2, 48ᵇ *ἡ τῶν ποικίλων ὑφή*. Cf. W. ad Theogn. p. 87. Hes. *ποικίλον ἱμάτιον· ζωγραφητόν*. Cf. ad 831. Suid. *μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα· ἀντὶ τοῦ τὰς τέχνας*. Phoen. 470. Patet, maxime ambigue dici, et errare De P. qui *ἓν διὰ δυοῖν* fingens vertit: *tapetis variegatis, quae pedibus substernuntur pedesque radunt.*

849. *κλ.* 203, 408, 414, 421, 796. Cf. 228 *σύνορτον αὐδαῖς*. Ai. 225 sq.

κακ. φρ. 100, 245, 352, 1572. Eum. 850. Antig. 624. Cf. Od. 23, 11 sqq. Est *ὑπερφρονεῖν, ὑβρίζειν* (1520). — *θεοῦ δῶρ.* 162.

850. *ὀλβ.* 482. Oed. R. fin. Tr. 1 sqq. Fr. 241. Eur. Tr. 509 sq.

Andr. 100. Her. I, 32. Ovid. Met. 3, 135 sq. Auson. Sap. Sol. 13 sqq.

851. εὐ. 598. Sept. 187. Grot. Exc. p. 30.

— Donum optimum
Dei, modeste sapere: felicem voco
Qui in re secunda clausit extremum diem.

852. εἰ —. Multi εἰ pro εἴθε et ὡς pro ὧς (ὧδε) accipiunt. Recte K. monet, non inveniri apud poëtam sic usurpatum ὥς. Sed neque εἰ pro εἴθε Aeschyli est; invenitur Oed. R. 863 εἴ μοι ξυνείη —. Πάντα (955) dictum ut Eur. Hec. 429 ὧδε πάντα (Sch. ἐν πᾶσι) δυςτυχῶ. Phoen. 1212 τἀπίλοιπά γ' εἰ καλῶς πράσσω, κλύειν (χρῄζω). Cf. Aesch. Suppl. 1011 τἄλλ' εὐτυχοῖμεν (sup. 560. Eum. 631). Ad εὐθαρσής (Suppl. 249, 966) ἐγώ multi audiunt εἴην, ut Phoen. 1200 εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ. Suspicor, εἰ elliptice dici pro εἰ δ' εἰδείην (Pl. Gorg. 456[a]), ὅπως ἂν πάντα πράσσοιμ' εὐθ. ἐγώ. Itaque πάντα πρ. refertur ad βίον τελ. et apodosis erit καλῶς ἂν ἔχοι.

853. τόδ'. *id quod dicam;* cf. Oed. R. 570. Pl. Rep. 1, 330[d]. 5, 457[e]. Male vulgo ad superiora refertur, quasi legeretur τόδε μὴ εἰπέ. Est familiariter et blande alloquentis.

παρὰ γν. Suppl. 452. Intell. σήν· sed quum γνώμη etiam sit βουλή, simul ἐμήν intelligi potest. Cf. sup. p. 251 fin. Thuc. II, 49 παρὰ δόξαν (Schol. παρ' ἐλπίδα). Partim vere V. H. *doch widerstrebe darum meinen Wünschen nicht.*

854. διαφθ. Suppl. 1014 ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός. — Μὴ διαφθ. est διασώζειν (v. c. τὴν παροιμίαν Pl. Symp. 174[b]. Rep. I, 329[a]), μὴ προδοῦναι (Theaet. 203[e]. Ar. Lys. 780). Pariter ἐρείδειν τὰν γνώμαν (Theoc. 21, 61). Eur. fr. 789 κἄν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους. *Stare sententiâ, eam tueri* (cf. 195 sq.). Γνώμη h. l. est sententia de honoribus divinis mortali non admittendis; nam quadrat plane istud Creontis (Antig. 1063): ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα. At simul διαφθ. γν. (βουλὴν) σὴν est ἀκυροῦν, *irritum facere.*

855. *ηὔξω* —. 885, 917, 1249. Verbis ἔρδειν et δρᾶν plerumque resp. παθεῖν (1435, 1438, 1471, 1557, 1566. Ch. 311. Od. 8, 490). Non igitur probabile, ἔρδ. τάδε ut ἀνύειν τάδε (857) de rebus ad Troiam a rege gestis dici; rectius referetur ad honorum divinorum recusationem (844 sq.). Ὧδε falso iung. cum ἔρδ. τάδε· evidenter pertinet ad δείσ. ἄν. Bl. *vovisses haec ita facere, si aliquid metuisses*. H. monet, id si voluisset Clyt., dicturam fuisse δείσας ἂν ηὖξω, non ηὔξω δ' ἄν. Recte autem Well. vidit, ἂν cum inf. ἔρδ. pro ἔρξειν positum esse, neque erat cur H. id h. l. fieri non licere opinaretur. Sententia: *vovistine Diis, te sic paventem* (ut nunc paves) *ista admissurum esse? Εὔχ.* cum fut. Iph. T. 21 sq. ὅ τι ἐνιαυτὸς τίκοι κάλλιστον, εὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ. Io. 423. Pl. Phaed. 58ᵇ. *Δείσ. ὧδε* spectat ad vs. 846 οὐδ. ἄν. φ.

856. *εἴπ. τις*· i. e. ὡς οὐδεὶς ἄλλος εὖ μάλ' ἐπιστάμενος διϊσχυρισάμην, ἐμμένειν τῇ προαιρέσει. H. τέλος explicat ut ὅρον (437) *decretum*, comparans Suppl. 600 ποῖ κεκύρωται τέλ. ib. 621 Ζεὺς ἐπέκρανεν τέλ. At priore loco est δίκης τέλ., altero πράγματος (cf. Sept. 157). Itaque multo simplicius ex ipso verbo ἐξεῖπον intelligemus τῶν ἐπῶν, τῶν εἰρημένων τέλ., ut μύθων τέλος Il. 9, 56. 16, 83. 19, 107.

857. *δοκ.* ἔρξαι (ex praeced.). Arist. V. 1198 ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς; Bernh. p. 352.

τάδ' ἤν. 337. Antig. 302 ἤνυσαν τάδε (de Polyn. cadavere humato). Intell. ἔργα (Od. 16, 373. 5, 243).

858. *κάρτα δοκ.* Iung. haec, non κάρτα βῆναι, ut aliis visum.

859. *τὸν ἀνθ.* Opp. ὁ θεῖος. — *αἰδ.* Suppl. 476. Oed. R. 647. Sup. 461, 828, 779 sq. ἀποφθ. — ἀνθρ. Clyt. in animo habet *ne — reveritus, mihi resistas.*

αἰδεσθῇς F. — Gl. non quadrat, adscripta ex alio Cod. Requiri videbatur coniunct. post μὴ ut (857) δοκῇ (Fl. F. V. C.) post ἄν.

860. *δημ.* 408, 414. Hes. Opp. 763 sq. (non 971 ut editum in Sch. Hes. addit θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή· unde *vox populi*

vox Dei). Ai. 188 σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς (sup. 341) ἢ ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ. Haec est ἡ κληδὼν ἀΰτοῦσα sup. 849. Contra Lact. 3, 8 *honestas est honor perpetuus, ad aliquem secundo populi rumore delatus*. Grot. Exc. p. 33: *multum profecto fama popularis valet*.

861. ἀφθ. Pind. P. 11, 45 ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον (Sch. τοῦτο πρὸς τὸν 'Αγαμ., ὅτι ἐπιφανὴς ὢν ἐφθονήθη· cf. sup. 409). Est ὁ μὴ φθονούμενος, ὁ ἀκλεής, ὁ ἀμαυρός (420), ut ὁ ἐπίζ. (ζηλωτός) est ὁ ὄλβιος.

862. ἱμ. φιλόμαχον εἶναι γυναῖκα οὐ πρέπει. Cf. Il. 6, 490 sq. Suppl. 948.

864. ἦ —. Ita Fl. et F., non ᾗ, ut H. dedit. Quod vero multis placet ἦ (ἤ) οὐ καὶ —, plane non necessarium et contrarium sententiae. Καὶ non cum σὺ sed cum νίκ. τήνδε (etiam hanc, i. e. talem victoriam tam facilem de me cedente, non resistente reportatam) iung. Δηρ. τίειν potest esse ἀμφιδήριτον, ἀμφιςβητήσιμον ἡγεῖ· *contentione dignam censes*. Verum iste genit. pretii h. l. non convenit. Quum νίκη μάχης legatur Il. 7, 26. 8, 171. 16, 362, eodem iure statuas dici posse νίκη δήρ., quum δῆρις sit et μάχη et φιλονεικία, ἔρις. At quaeritur cur ionica genitivi forma adhibeatur, quum Suid. habeat: δῆρις· δήρεως, δήρει. Causa me latet; neque enim Δήριος (Emped. fr. vs. 25 Δῆρις αἱματόεσσα· cf. sup. 643) νίκη, victoria quam Δῆρις reportavit, intelligi potest. Cf. Suppl. 410. Pr. 105.

865. πιθ. 183, 437, 959, 964. Oed. C. 1181. Est blande imperantis. Totus versus in re dura durus visus est, quia singuli pedes singulis verbis constant (cf. H. El. Met. p. 111) ut Ennianus: *urbem Romam Poenus quondam terruit armis*. Singularem hanc gravitatem et solennitatem, quae ipsa duritiem versus, nulla caesura distincti, facit, pessum dedere male seduli, alii aliter legentes et dissecantes. Solus in medio spondeus (μέντοι) inhibet iamborum cursum; cf. 595, 808. Μέντοι (non γε μέντ. ut 860) precantis ut Pr. 948 sq. Cf. Soph. El. 415 λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. Πάρες γε ut Antig. 84 ἀλλ' οὖν προμη-

νύσῃς γε τοῦτο μηδενί. Geef toe! verleen mij toch geheel goedschiks den prijs. Κράτος autem non modo *ἡ νίκη τῆς μάχης*, sed etiam *ἡ ἐπικράτεια.*

866. *ἀλλ' — λύοι.* Suppl. 963. Eum. 292, 297. Ch. 1061, 887 *δοίη τις — πέλεκυν ὡς τάχος.* Arist. V. 1431 *ἔρδοι τις, ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.*

ὑπ. 814, 1072. Eum. 417. Il. 2, 44. Pl. Symp. 213ᵇ *ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην.* Ch. 674.

ἀρβ. Suid. *Αἰσχύλος· πρῶτος εὗρε — ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις κεχρῆσθαι.* Poll. 7, 86 *ἀρβύλη· ὑπόδημα εὐτελὲς τὴν ἐργασίαν.* Et. M. *ἀρβ. εἶδος ὑποδήματος περισσῶς εἰργασμένον.* Hipp. II, p. 829 *ἀρβύλαι· αἱ πηλοπατίδες καλεόμεναι· τοῦτο ὑποδημάτων ἥκιστα κρατέεται ὑπὸ τοῦ ποδὸς ἀλλὰ κρατέει μᾶλλον.* Galen. Gl. Hipp. p. 66 *ἀρβύλαι· ὑποδήματα τὰ βαθέα.* Sch. ad Luc. III, p. 41 *καρβατίναι· τὰ τραχέα καὶ ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ καὶ ἀρβύλας φασίν.* Eust. ad Od. p. 1522 *ἀρβύλαι· αἳ καὶ ἀρβυλίδες· ἀσκέραι.* Praeter hoc vile ac rusticum genus aliud erat; Sch. ad Or. 140 *ἀρβύλη· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου κοίλου καὶ βαθέος· ἀπὸ τοῦ ἁρμόζειν καὶ βύειν τοὺς πόδας.* Phot. Bibl. III, p. 2 *τὰ σανδάλια νυνὶ λεγόμενα ἀρβύλας ἔλεγον οἱ παλαιοί.* Mirum, regem, cui *καλὰ* erant *πέδιλα* (Il. 10, 22), sic pedibus indutum advenisse; tamen fr. 283 H. 192 A. *πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.*

867. *πρ.* Ut Eum. 332 *δέσμιος φρενῶν ὕμνος*, ita *πρόδ. ποδὸς vinciens, subiugans pedem.* Cl. Al. I, p. 267 *ἀνδρὶ εὖ μάλα ἁρμόδιον ἀνυποδησία, πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο· καὶ γάρ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδέσθαι τῷ δεδέσθαι* (cf. Muson. in Stob. Anth. p. 38). De P. „*ἀρβύλας* vinctas vocat *πρ. ἐμβ. π.* quia ipsa vincula sunt contra libertatem et servitutem referunt. Solutis vinculis solveretur pedis servitus." Hinc calcei *vincula pedum* (Virg. Aen. 8, 458. 4, 518 ibique Serv.); cf. Hipp. l. l. *κρατέει.* Nesciebat adhuc rex, *τὸν πόδα Ἰλίου πορθήτορα* (829) vicissim vinctum iri *πέπλῳ ποδιστῆρι* (Ch. 996 sqq.)·

cavebat tamen ne quid accideret, ne quoquomodo impediretur.

ἐμβ. 868. Arist. V. 1101 sq. Eur. Bacch. 740 *δίχηλον ἔμβασιν.* Ut Her. 1, 205 *γεφύρας ζευγνύων διάβασιν τῷ στρατῷ,* ita *ἀρβ.* (cf. *ἔμβαδες, ἐμβάται, διάβαθρα*) faciunt *ἔμβασιν τοῖς ποσίν. Een klemmende voetsingang.*

868. *καὶ —.* Male H., dicens neutro usum esse poëtam, nec scripsisse *ἁλουργίσιν,* ut qui de *stragulis,* non de *vestibus* loqueretur, iungit *τοῖςδε — ἁλουργέσιν.* Contra *τοῖςδε* pertinet ad pedes, quos vinculis liberos rex monstrat. H. in Merc. 149 *ἧκα ποσὶ προβιβῶν.* Arist. Av. 1464 *οἱσί (πτεροῖς) σε ποιήσω βεμβικιᾶν.* Sentential: *vel his me incedentem metus est ne —.*

ἁλ. Intell. *πετάσμασι* vel *στρώμασι* vel *κάλλεσιν.* Plut. II p. 894[e] *τὸ ἁλουργὶς ἄνεσις τοῦ ἐρυθροῦ·* ap. Pl. Tim. 68[c] *τὸ ἁλουργοῦν* definitur *ἐρυθρὸν μέλανι λευκῷ τε κραθέν.* Anth. P. 5, 228 *ἐς τί δὲ κοσμήσεις ἁλιανθέϊ φάρεα κόχλῳ;* cf. inf. ad 881. Pl. Rep. 4, 429[d]. Lob. ad Phryn. p. 185.

869. *βάλ.* Eur. El. 902 *μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.* Arist. Th. 895. — *Ὀμμ. φθόνος* languere visum est; K. scripsit *ὄμμα προςβάλοι·* alii *ὄμματος φθόνῳ·* at cf. 214 sq. 422, 471, imp. n. ad 699.

870. *αἰδ. μ' ἔχει.* Cf. 1111. Oed. C. 292 sq.

σωμ. Plurimis haud sine causa placuit *δωμ.* (Schütz). Notum est *οἰκοφθορεῖν* ex Herod. et Plat. Eur. fr. 876 *οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα καὶ σώζει δόμους·* cf. Hes. Opp. 323; sup. p. 209 *Ζεὺς οἰκοφ.* inf. 883 sq. ubi Clyt. censetur haec regis verba attendisse. Tamen praefero vulg., primum ob istud *με βάλοι φθ.,* tum quod in eandem sententiam legitur Pr. 858 *φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός* (Sch. *αὐτοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, θεῶν νεμεσησάντων αὐτοῖς*). Eur. Hec. 301 *τὸ σὸν σῶμα — σώζειν ἕτοιμός εἰμι.*

πόσιν· ἄνδρα. Librorum error inde ortus quod, quum vs. 873 *ὁ μαλθ. κρ.* memoretur et vs. 418 de edita ingenti strage sit dictum, mentio fieri videbatur viri, qui *subiectis* (*τοῖς ὑποχειρίοις*) *parcere* minus sciret quam *debellare superbos. Ποσὶ φθείρειν* est *λὰξ πατεῖν.*

872. *τούτων* —. 1301. Pr. 500. Soph. El. 696. Non dictum ut Theogn. 31 (51 W.) *ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι*, sed *οὕτως* est *ἱκανῶς, ἀρκούντως* (Ch. 890), *ἅλις* (Pl. Polit. 287ᵃ *καὶ τούτων μὲν ἅλις*). Bernh. l. l. p. 141 (cf. 158 sq.) Arist. Polit. 1, 2 memorat: *ὥςπερ ἐν ταῖς ὡρισμέναις τέχναις ἀναγκαῖον ἂν εἴη ὑπάρχειν τὰ οἰκεῖα ὄργανα — οὕτω καὶ τῶν οἰκονομικῶν.*

873. *τόν* —. Virg. Aen. 6, 854. Hor. C. Sec. 51 *iacentem lenis in hostem.* Tria adv. *πρευμ. μαλθ. εὐμ.* clementiam et benevolentiam suaviter spirant.

875. *ἐκ.* Primo adspectu versus h. l. otiari videtur; at illud *τὸν κρ. μαλθ.* simul *τὸν κρατούμενον* ante oculos ponit, de quo istud non sine gravitate dicitur.

δουλ. 1134. Eur. Tr. 673. Grot. Exc. p. 32 tit. *servi clementer habendi* vertit:

— illum imperia qui placida manu
Exercet, aequo lumine aspectat Deus.
Servile nemo nam volens patitur iugum.

877. *ξυν.* 776. Hyg. fab. 117 „Clyt. audierat ab Oeace, Palamedis fratre, Cassandram sibi pellicem adduci; quod ementitus est, ut fratris iniurias exsequeretur."

878. *κατ.* i. e. *μεταστραφεὶς κατηνάγκασμαι.* Cf. 863, 194 sqq. Ch. 510. Her. 7, 51 *Ἰωνίην κατιστρέψατο δασμοφόρον εἶναι.*

κατίσταμαι F. Cf. 804, ubi pariter ionicam formam errore deceptus Schol. odoratus est. Ex altero scholio apparet, falsum *κατίστ.* in libris mutatum esse.

879. *δόμ. μέλ.* 113, 145, 697, 773, 1342. Arist. Av. 1246. Intrat iam rex regiam, relicta in curru Cassandra.

πορφ. Iuven. 3, 81. 8, 101. Quintil. 1, 2, 6 *quid non adultus concupiscet, qui in purpuris repit? — iam conchylium poscit.*

881. *ἰσ.* 871. Bekk. An. p. 100 *ἰσάργυρον, ἰσόχρυσον· ἀντὶ τοῦ πολύτιμον.* Athen. 12 p. 526ᶜ *χιλίους φησὶν* (Theop. de Colophoniis) *ἄνδρας αὐτῶν ἁλουργεῖς φοροῦντας στολὰς ἀστυπολεῖν· ὃ δὴ καὶ βασιλεῦσι σπάνιον τότ' ἦν καὶ περι-*

σπουδαστον· ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη.

ἰσάργυρον, quod restituit Salm. Ex. Pl. p. 418°, quoties a librariis corruptum sit, docuit Adr. Heringa Obss. p. 276.

882. κηκ. Ch. 266, 1010. Sch. Dem. in Aph. I p. 338 κηκίς· οξύτης· ἡ βαμματικὸν στύμμα. Arist. H. An. 5, 15 τὴν κηκῖδα ἄνθος appellat. Plin. 9, 36 *purpurae florem, tingendis expetitum vestibus, in mediis habent faucibus.* Id. etiam *rorem, succum, saniem* vocat. Cf. Salm. l. l. p. 194.

παγκ. 981. Ch. 490. Cf. πάγχριστος, παμφώτιστος. Tamen vis vocabuli incerta.

εἱμ. β. 213, 563, 843, 1291. Ch. 1011. Eum. 1028.

883. ὑπ. H. *est domus, quae horum affatim* (1564) *habeat.* Malc; nam esse deberet ἔχων, non ἔχειν. Falso quoque Bernh. p. 166 ὑπάρχει τῶνδε. Hes. πέφυκεν. ὑπάρχει. Verba ἔχω, πέφυκα, ἔφυν, ὑπάρχω, ἐπίσταμαι (884. Pr. 1031) cum inf. iunguntur. Bernh. p. 363. Krüg. II, 55, 3, 22. Cf. Pers. 237 πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις. — Τῶνδε (τῶν εἱμάτων) ἔχειν dictum ut 305. — Σὺν θ. Cf. 588.

884. δόμ. et οἶκος pariter iunguntur Oed. R. 637. Tr. 156. El. 1308 sq. Cf. sup. 879. His verbis maritum absentem tanquam praesentem prosequitur, animum attendens ad ea quae rex vs. 871 dixerat.

885. πατ. Cf. χρησμός, ἀγαπησμός. Philost. v. Apoll. 8, 7, 14 καίτοι πολλὰς ἂν ηὐξάμην ἴυγγας ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς γενέσθαι μοι.

886. πρ. i. e. προδειχθέντος, προμηνυθέντος. Dictum pro εἴ μοι προαγορευθείη (Arist. Eqq. 661) ἐν δόμ. χρ. (Eur. Io. 510 θυοδόκων δόμων), non ὅδε ὁ πατησμός, sed σῶν οἴκαδε ἵξεσθαι τὸν πόσιν σὺν τῇ Κασάνδρᾳ. — Προφέρειν (179) de Pythia ap. Her. 5, 63. Χρηστήριον de loco ubi respondetur consulentibus Eum. 194. Sept. 747.

887. ψυχ. κ. Fallitur De P. putans, suum pectus tetigisse Clyt. dicentem: *hac anima mea mercedem parante.* Contra ψυχ. κ.

est appositio ad *εἱμ. πατ.* Sententia: multarum lubens vestium contritionem vovissem, ut haec esset animae reductae merces (ut ea contritione anima redimeretur). Rhes. 948 *τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις.* Tamen *ψυχ. κόμ.* tam potest esse *μισθὸς τῆς οἴκαδε κομιδῆς* (s. *σωτηρίας*), *τῆς ἐπανόδου*, quam *τῆς εἰς Ἅιδου κομιδῆς.* Propterea *κόμιστρα*, non *σῶστρα* dixit.

τῆσδε μηχ. Apertum est, Clyt. haec dixisse manu dextra protensa; *τῆσδε· τῆς δεξιᾶς.* Cf. 1020, 1313 sq. Plat. Legg. 4, 714[a] *οὐκ ἔστι σωτηρίας μηχανή.* Prot. 321[b] *σωτηρίαν τῷ γένει πορίζων.* Ep. 7, 350[a] *μηχανῶμαι δή τινα τοιάνδε σωτηρίαν.* Pariter h. l. *quum manus haec mea mercedem istam salutis* (purpureas vestes) *parasset.* Rex supervenerat, non ante nuntiato, non exspectato reditu; nullo oraculo certior facta fuerat Clyt., hoc ipso tempore Troia capta rediturum.

888. *ῥίζ. οὔσ.* i. e. *ὑπαρχούσης.* Quam perverse haec accepta sint docet v. c. V. H. *denn bleibt die Wurzel, überschattet üppiges Gezweig das Dach, abwehrend Sirios Sonnenglut.* Ista dici de marito superstite coram marito reduce finguntur, quum longe alio spectet Clyt. *Ἡ ῥίζα* (*τῶν κακῶν*) est illa *πρώταρχος ἄτη*, non tantum epulae Thyesteae sed maxime immolatio Iphigeniae, nondum expiata, viva, superstes. Erat haec *παλαιά τις ὕβρις, φιλοῦσα τίκτειν* — (692. cf. 688)· *ὕβρεως* istius *γέννα* dicitur *φύλλας*, quae *τὸν μισόθεον οἶκον* intraverat. Qualia autem sint ista quae regina cogitet, patet comparanti eius verba ad chorum (312 sqq.). Accesserat ad ea *νέα τις ὕβρις·* nam adspiciebat in curru sedentem Cassandram, aemulam, sibi legitimae uxori praelatam (cf. 786 sq. *ἐπεισφέρειν δόμοις* —). Non legitur *ἵκεται* sed *ἵκετο* (cf. Ch. 378. Sept. 980. Suppl. 309. Pr. 117; sup. 400); non legitur *φύλλ. περιστέφει τοὺς δόμους*, sed *φύλλ. ἵκετο ἐς δόμ.*

889. *ὑπ.* Bl. apte confert vs. 602 sq. *ἐδειξ. φθείροντε·* minus recte tamen propterea legit cum Cas. et Aur. *ὑπερτείνουσα.* H. tuens vulgatam explicat *καὶ ὑπερέτεινεν.* Sententiam intuenti patebit, praeteritum tempus notari; praeterea construi

non debere *ὑπ. δόμων*, quum *φύλλ. ἐς δόμ. ἱκομένῃ* umbram praetendere domui non possit. Itaque sic explicandum: ex arboris radice, tanquam folia, multa excreverant scelera et flagitia, quae, ut Persarum tela solem, Sirium obscuraverant. *Σκ. ὑπ. Σειρ.* est *ἐπισκιάζειν τὸν Σείριον*. Is autem dicitur *ὁ ὀπωρινὸς ἀστήρ, ὅς τῆς ὀπώρας ἄρτι ἡβώσης ἐπιτέλλει, τοῦ τελεσφορηθῆναί τε χάριν αὐτὴν καὶ πεπανθῆναι·* idem vero *ὁ οὔλιος ἀστὴρ* dicitur, *ὅς ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται παμφαίνων· — κακὸν σῆμα τέτυκται* (Il. 11, 62. 22, 26 sqq.). Cf. sup. 128. Credebatur *πυρὸς φλογέας αὐγὰς ὄσσων ἀφιέναι* (Eur. Hec. 1104. Sch. *Σείριος καυστικός· διακαὴς γὰρ ἦν τῷ πάθει καὶ δυςχεραίνων ἀπαραμύθητα, καὶ ἀπολέσθαι ζητῶν.*)

ὑπερτείνασα Fl. — Vitium ortum ex conf. *ει* et *ι·* cf. 64, 226, 611 (*ἐριπίων* Fl. F.). Pariter Pr. 537 *τίνει* pro *τείνειν*, Eum. 268 *τείνεις* pro *τίνῃς*.

890. *Καὶ* —. Incredibili errore intt. tuentur *σοῦ μολ.* — *σημαίνεις* tanquam dictum pro *σὺ μολὼν* — *σημ.* Omnino leg. *Σειρ. κυνὸς καὶ σοῦ — ἑστίαν*. Quis sit ille qui dicatur domum accedere, non magis diserte docemur quam vs. 554, 614, 869; sed eum, quisquis est, compellat, sibi visa intueri eum. *δωμ. Ποσειδῶν Δωματίτης* (Paus. 3, 14, 7)· *Ἀπόλλων Οἰκιστὴς καὶ Δωμ.* (Sch. Pind. N. 5, 81). Cff. *ἀστίτης, αὐλίτης, ποιμνίτης, τεμενίτης, χωρίτης* (*δράκων·* fr. 127 H. 311 A.), *ἑρματίτης* (*πέτρος·* Lycoph. 618), *δενδρίτιδες ἄμπελοι* (*vites arboribus maritatae*; Democ. c. Müll. p. 250), *φλὲψ δονακῖτις, σφαγῖτις, πνιγῖτις*. Pariter *ἑστ. δωμ.* dici videtur ut *δόμοι ἐφέστιοι* vs. 773.

891. *σημ.* Hes. *ἔξω Γλαῦκε τοὺς χειμαζομένους ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν· παροιμιῶδες δέ· ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Γλαῦκος φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν*. Tragg. fr. p. 142 *αἱ χελιδόνες εὐδίαν προσημαίνουσιν*. Quum de patref. domum reduce et praesentia sua domum exhilarante sermo esse non possit, aliud notatur; *θάλπος καὶ χειμὼν* specie referunt *θέρος καὶ χεῖμα* (5), sed *χειμ.* proprie intelligitur tempestas dira (600 sqq.) crebro

fulmine distincta, χειμῶν οὐκ ἀμήνιτος θεοῖς. Fulmen τὸ θέρος refert.

892. ὀμφ. Od. 7, 125. Hes. Sc. 397 ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει — τοῖς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται. Theoc. 11, 21 φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς. Mart. 13, 68 *turget adhuc viridi cum rudis uva mero.*

Ζεύς (corr. ex Ζεὺς) τ' ἀπ' Fl. Ζεύς τ' ἀπ' F. V. C. — Τε deleverunt omnes; Well. recepit γ' ἀπ' ex Gl. 2, intelligi non posse dicens, quomodo τ' irrepserit. Constr. ita: τεύχῃ Ζεὺς τὰ ἀπ' ὄμφ. i. e. τεύχῃ βότρυν τὸν οἰνοπέπαντον (τὴν σταφυλὴν) οἶνον. Cf. Il. 1, 4. 10, 6. 11, 623. Od. 20, 108.

893. οἰν. Hes. Opp. 609 τότε (Orione et Sirio medium coelum subeuntibus) πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς. Ib. 672 οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον καὶ χειμῶν' ἐπιόντα.

τότ' ἤδη. Pr. 910. *Eodem illo tempore.* Hipp. I p. 149 ὁκόταν ῥιζωθῇ τὸ φυέν, τότε ἤδη ἠφάνισται τὸ σπέρμα. H. *tum iam*, male tamen communi errore de futuro calore et frigore intelligens, ut Clyt. dicat, reditu regis quasi hieme ver venturum nuntiari, aestate autem iam instare frigus.

ψῦχ. Non *frigus*, *refrigerium* intelligitur, nec leg. ἡδὺ ψῦχ. (Aur.), sed est *mors*, cuius signum frigus est; unde ψυχρὸς νέκυς, ψυχρὸν παραγκάλισμα. Porro ψύχειν, frigore (morte) plectere; Alexis ap. Athen. 8, 337 ψύξει σ' ὁ δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ. Bekk. An. p. 210 ἀποψύχειν· κυρίως καὶ τὸ ἀποθνήσκειν. Lucr. 3, 402 *gelidos artus in lethi frigore linquunt.* Virg. Aen. 12, 951. Ovid. M. 2, 611.

894. τελ. 1340, 1366. Cf. ὁλόκληρος (ὁλοσχερὴς ἀνὴρ dicitur Ζεύς, non pluviae vel cygni forma indutus, ap. Soph. fr. fin.) Hes. τέλειοι· οἱ γεγαμηκότες. Oed. R. 930 παντελὴς δάμαρ (Sch. τελεία, νόμιμος). Cf. sup. 65, 202. Inde ἡμιτελὴς δόμος (Sch. ad Il. 2, 701 ἄτεκνος· ἢ ἀφῃρημένος τοῦ ἑτέρου τῶν δεσποτῶν· ἢ ἀτελείωτος), *imperfecta domus* (Val. Fl. 6, 689). Praeterea τέλ. ἀνὴρ postea Stoicis dictus ὁ πάσας ἔχων τὰς ἀρετάς. Universe vero ita dicitur ὁ ἐντελής, ὁ ἐπίσημος (cf. Sch. ad Hes. Th. 242). Pl. Legg. 5, 730[d] ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν

πόλει καὶ τέλειος. Videtur ita celebrare maritum tanquam *τίεσθαι ἀξιώτατον βροτῶν*, et *ἀληθῶς εὐδαίμονα* (481 sq.). At idem non modo *ἐντελὴς ἀνὴρ*, sed etiam *ἐκτελὴς* (105), hostia morti propinqua.

ἐπ. 1132. Od. 17, 486 *ἐπιστρωφῶσι* (Sch. *ἐπέρχονται*) *πόληας*. — *Δῶμα· Ἅιδου·* cf. 555, 833, 1221. Eum. 547.

895. *τέλ*. 156, 220. Eum. 28, 759. Suppl. 523 sq. 621. Eur. fr. 1038 *Ζεὺς τέλος αὐτὸς ἔχει* (Sch. *τῆς ἐκβάσεώς ἐστι κύριος*). Hes. *τέλειος· τελεσιουργὸς ὁ Ζεύς*.

εὐχ. Phoen. 69 *μὴ τελεςφόρους εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν*.

896. *μέλ*. 344. Ch. 778. Antig. 1335. Oed. R. 377. Ipse Iup. Il. 1, 523 *ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω*.

899. *τερ*. 416 sq. *Τέρας* intell. h. l. *τὸ ὄδιον* (104, 121).

900. *ἀκ*. 669. Est *αὐθόρμητος, αὐτόσσυτος, αὐτοκέλευστος*. Od. 1, 154 Phemius *ἀείδει παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·* erat *ἔμμισθος*.

901. *ἀπ*. 1100. Multi nomin. abs. faciunt pro *ἀποπτύσαντος ἐμοῦ*. Alii *ἀποπτύσαν* leg. cuius subi. sit *θάρσος*, obi. *δεῖμα*. Schn. explicat *ἀποπτύσας τὸ δεῖμα ἀναθαρρῶ*. Cf. 924 sqq., not. ad 944. Praestat ita legere: *ἀποπτύσαι δίκ*. (442) — *θάρσος* (*ἐστιν*)· *εὐπιθὲς* (*τὸ δεῖμα*) —. Nam *θάρσ. εὔψυχον* (Pers. 394) apte, *θάρσ. εὐπιθὲς* (248, 437, 725) non apte iungitur. Verbo *ἀποπτύσαι* opp. *ἀσπάζεσθαι, στέργειν*.

903. *ἵξει* Fl. *ἵξει* F. V. C. — Cogitabatur Il. 14, 60 *οὐρανὸν ἵκει*, Od. 18, 421 *φίλον ἵκετο δῶμα*, similia. Contra Il. 1, 536 *καθέζετ' ἐπὶ θρόνου·* 8, 442 *ἐπὶ θρόνον ἕζετο*. At *ἵζειν θρ.* dictum ut 163, 756. Eum. 18, 29, 80. Suppl. 648, 682. Cf. Od. 24, 423. Eur. Alc. 604.

904. *φρ. θρ.* ut Ch. 450 *ἡσύχῳ φρενῶν βάσει* (Sch. *ἠρεμαίᾳ τῇ ψυχῇ*). Pl. Rep. 8, 553[b] *ὠθεῖ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ φιλοτιμίαν·* — *εἰς τὸν θρόνον ἐκεῖνον ἐγκαθίζειν τὸ ἐπιθυμητικόν*. Cf. Il. 11, 225. Od. 11, 316. 15, 365. 13, 101. 15, 246. 19, 367.

905. *χρ*. Dicitur *χρόνος δαρός, ἐξ ὅτου* (Eur. Herc. f. 702), *παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος* (Ai. 600), *οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ* (Pl.

Rep. 5, 452c), ἦν χρ. ὅτε (Id. Alc. I, 106e. Prot. 320c), μεῖναι χρόνον εἰςόκε (Od. 9, 138). Propius accedit Her. 1, 61 μετὰ δὲ χρ. διέφυ, καὶ πάντα —. Nil obstat quominus pariter h. l. intelligatur χρόνος διέφυ, ἐπεὶ —. 'Ἐπὶ ferri non potest „non solum quod apta numerorum dispositio duas istas syllabas potius ad praecedentia referri quam coniungi cum sqq. postulat, sed etiam propter productionem brevis syllabae, cui locus est absoluto numero, non ubi perpetuatur." (H.). Cf. 40. Poppo ad Thuc. 1, 6, 3.

δ' ἐπὶ F. In eodem vs. 40 pariter ἐπὶ (A. T.) pro ἐπεί. Inde factum ut illic Πριάμῳ, hic ξυνεμβόλοις scriberetur.

ξυν. Recte diiunxit Scal. Dicitur κώπης ξυνεμβολή (Pers. 396) de *aequali remorum iniectione*, non vero ξυνέμβολον vel ξυνέμβολος, quod mire explicatur in F., quasi ξυνεμβόλοις esset συνορμένοις (394). Sch. Pind. P. 4, 341 ἔμβολον· τὸ ξύλον, ᾧ αναδεσμοῦσι τὴν ἄγκυραν· ἀποπλεῖν μέλλοντες ἀνέλκουσι τὰς ἀγκύρας καὶ τῆς νεὼς ἐξαρτῶσιν· ὁ δὲ νοῦς· ἐπειδὴ δὲ τοῦ ἐμβόλου ἄνωθεν τὰς ἀγκύρας ἐκρέμασαν. Quum aevo Homerico εὐναῖς, non ἀγκύραις uterentur, necessario saxis illis rudentes (πρυμνήσια) alligati erant, quorum ope emittebantur et subtrahebantur; rudentes autem illi videntur a paxillis, repagulis (ἐμβόλοις) pependisse.

906. ἀκάτας. H. genit. esse putans vertit: *navis in arena stantis*. At languet plane post πρ. σὺν ἐμβ. Longe praestat legere ἀκτᾶς· *in arenoso litore*. Genitivus loci ut 966; cf. sup. p. 246, fine. Iph. A. 165 ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας. Hipp. 1126. Philo IV p. 193 ἐπὶ τῆς αἰγιαλίτιδος ψάμμου. Cf. sup. 746 διημ.

παρ. Her. 3, 53. Thuc. 2, 44 παρηβήκατε (Sch. γεγηράκατε). Cf. ἀπανθεῖν, παρακμᾶν. Verbo παρηβᾶν utitur aptissime, quoniam sup. 175 τρίβῳ κατ. ἀνθ. (108) dixerat. De solis rudentum retinaculis dixisset σέσηπεν. Cf. Sch. ad 173. Σὺν ἐμβ. πρυμν. στρατὸς ut Sept. 764 σὺν βασιλεῦσι πόλις.

ὑπ — ὦρτο. 394. Il. 2, 673.

908. *πενθ. ἀπ' ὀμμ.* 215, 727. Oed. C. 15, 319. Med. 216. Contra Ch. 677 πεύθομαι ἐν λόγῳ. Cf. Sept. 103 κτύπον δέδορκα. Pr. 21 οὔτε φωνήν, οὔτε μορφὴν ὄψει. Sept. 640 ἐποπτῆρας λιτῶν. Opp. Ven. 3, 46 ἔδρακον, οὐ πυθόμην.

910. *ἀν. λυρ.* i. e. ἄλυρον (Oed. C. 1223. Phoen. 1028. Iph. T. 146). Soph. fr. 787 οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλη. Cf. ἀφόρμικτον (Eum. 332, 345), ἀκίθαριν (Sept. 678), ἄναυλον (Phoen. 791). Cic. Off. 1, 18 *spolia sine sudore et sanguine.*

911. *θρ. Ἐρ.* 596. — *αὐτ.* Od. 22, 347. Sup. 780 sq. Sept. 735. Eum. 171. Ai. 700 αὐτοδαῆ (Sch. αὐτομαθῆ, ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις).

ἔσ. Pers. 11. Tragg. fr. inc. 93 πηδῶν ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται. Eur. Or. 1122.

912. *ἐλπ.* 102. Pr. 536 sq. θαρσαλέαις ἐλπίσιν. Eur. Hec. 370 οὔτ' ἐλπίδος — ὁρῶ θράσος. — *Οὐ τὸ πᾶν* est οὐδ' ἐπὶ πᾶν, οὐ παράπαν.

914. *σπλ.* 1129. Ch. 411. Eum. 859. Sept. 237. Plin. 11, 37 *exta homini ab inferiore viscerum parte separantur membrana, quae praecordia appellant, quia cordi praetenditur, quod Graeci appellaverunt* φρένας. Sch. ad Pr. 880 (inf. p. 351) φόβου τῇ καρδίᾳ συμβάντος ἤδε παλλομένη τὰς γείτονας φρένας πλήττει· *φρένες* δὲ ὁ περὶ τὸ ἧπαρ ὑμενοειδὴς τυλιγμός. Sch. Ai. 472 *σπλάγχνον*· ἡ καρδία· ἀφ' οὗ καὶ εὔσπλαγχνος ὁ εὐκάρδιος καὶ ἀνδρεῖος· ἄσπλ. δὲ ὁ ἀκάρδιος καὶ δειλός.

ματ. 121. Suid. *ματάζων*· ματαίως ζῶν, ματαίως φρονῶν· ὁμοίως εὕρηται παρὰ τῷ Λουκιανῷ ματαΐζω. Sch. ad Oed. R. 891 ματαιοφρονῶν, ματαιοπονῶν. *Viscera non mentiuntur;* i. e. ὀρθῶς μαντιπολεῖ ὁ θυμός.

915. *πρ.* 605, 1444 sq. Ch. 1022. Pr. 885. Pind. P. 1, 167.

ἐνδ. Eum. 966. Suppl. 81, 773, 811. Oed. R. 1420. Hes. *ἔνδικον*· ἀληθές, δίκαιον, ἄξιον. Pind. (Ol. 7, 169. 8, 32. P. 3, 171) ὀρθὸν pro ἔνδικον usurpat.

916. *τελ.* 105, 644. Ch. 210, 539. Pr. 511. Sept. 655. Med. 714. Phoen. 69, 641. El. 1132. Arist. Rhet. 3, 3 haec Alcidaman-

tis affert: *τελεςφόρον ᾠήθη τὴν προθυμίαν αὐτῶν γενήσεσθαι*, et *τελεςφόρον τὴν πειθὼ τῶν λόγων κατέστησεν* (Sch. ait, *τελεςφόρον* dici *ἐπὶ κτήματος ἢ ἐπὶ καρποῦ*, non *ἐπὶ προθ. ἢ πειθοῦς*).

δίν. Etym. M. *δίνη· συστροφή·* cf. 607 sq. Schn. *eventum ferentibus verticibus.*

κυκλ. Sept. 121, 247. Pers. 458. Pr. 880 *κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει, τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην*. H. recte videns, his exponi *σπλ. οὔτι ματ.* explicat: *cor motu suo, qui non vano ex timore nascitur, recte praesaga pulsat praecordia.*

917. *δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπ.* Fl. *δ' ἀπ' ἐμᾶς τοι* (*τι* V. C.) *ἐλπ.* F. — H. leg. *δ' ἀπ' ἐμ. τὸ πᾶν*, quod praecessit. Praestat *δῆτ' ἐξ ἐμᾶς —;* nam pro *δῆτα τοι* illatum est; cf. 914.

ἐξ — πεσ. 151 sq. *'Ελπ.* h. l. *κακή* (Ai. 606, 799) i. e. *φόβος* (11, 102, 240, 913). Male H. *ἀπ' ἐλπ.* (Soph. Tr. 669. El. 1127) explicat: *secus quam quis futurum putavit.* Iung. cum *πεσεῖν* (*ἐς ἐλπίδων πίπτειν* Eur. fr. 422), quod Schn. ex *talorum iactu* (cf. 33) repetitum opinatur.

918. *ἐς —.* 355. Ch. 911. Pers. 440. Her. 1, 32 *ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδέν.*

919. *μάλα —.* Viam aperiunt Cl. Al. 1, 195 *αἱ μὲν ἀκρότητες σφαλεραί, αἱ μεσότητες δὲ ἀγαθαί.* Plut. II, 1090ᵇ *τῆς σαρκὸς καὶ τὸ ἄκρον ἀγαθὸν δεδιέναι καὶ κολούειν παρεγγυῶσιν οἱ ποιηταί. Σφαλερὸν γὰρ ἡ ἐπ' ἄκρον εὐεξία, φησὶν Ἱπποκρ.* (I, 68 *ἐν τοῖσι γυμναστικοῖσιν αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραί, ἢν ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἔωσιν*), *ὁ δὲ ἄρτι θάλλων σαρκί, διοπετὴς ὅπως ἀστήρ, ἀπέσβη κατὰ τὸν Εὐριπ.* (fr. 943). Dem. Ol. 2, 23 *ὅταν μὲν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν· ἐπὰν δὲ ἀρρωστήσῃ, πάντα κινεῖται κἂν ῥῆγμα κἂν στρέμμα κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων ᾖ μὴ τελέως ὑγιαῖνον.* Cf. Oed. R. 1396. Tuto igitur legimus *τᾶς ἀκρᾶς* (Pl. Rep. 8, 564ᵃ *ἐκ τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας δουλεία πλείστη*) vel *τᾶς ἄγαν* pro gl. *τᾶς πολλᾶς. Τὴν ὑγίειαν* primum laudat, quia solenne erat in conviviis canere:

ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ (Simon. fr. 12. Pl. Gorg. 451[e]).

920. *ἀκ.* Pr. 371 *ἀπλήστου* (Sch. *ἀχορτάστου, ἀκορέστου, ἀκρατήτου*). Suid. *ἀκόρ. ἀπλήρωτος. Ἀκόρ.* tamen non modo homo qui non satiatur, sed etiam res quae non satiat. Cic. N. D. 2, 39 *insatiabilis varietas* et 62 *insatiabilior species.* Quum vero tam de re *tristi* (687) quam de *laeta* (Xen. Symp. 8, 15. Philo II, 230 *εὐφροσύνη·* IV, 190 *γαστρὸς ἡδοναί*) dicatur, notat quidquid certa mensura certisque finibus non satiatur, non contentum est; inde *ἄμετρον, ἄπειρον,* item *ἄστατον, ἀκατάστατον, ἀστάθμητον, ἀσάλευτον.* Opp. *στάσιμον, μόνιμον, ἑδραῖον, βέβαιον, ἀστεμφές.* Plut. II, 5[d] *ὑγίεια τίμιον μέν, ἀλλ' εὐμετάστατον.* Male autem H. vertit *immodicum*, neque hoc dicit chorus: „ut aliis rebus praeter divitias (Theogn. 227 sqq. 1175 W. 1154. 66. Arist. Pl. 188, 194 sqq.) homo satiatur (Il. 13, 636 sq. Pind. N. 7, 77 sq. Mosch. 4, 71), ita optimae valetudinis nulla est cuiquam satietas, reputanti, *μάλα ἐγγύθι ναίειν τὴν νόσον.*" Ita non quadrare sqq., vidit K. qui tamen *ἀκόρ.* rectius *ἀόριστον, ἀπέραντον* explicavisset quam mutavisset. Est enim h. l. *incertum, instabile, vagum.*

τέρμα. Oed. C. 725 *τέρμα τῆς σωτηρίας.* Theogn. l. l. *πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.* Virg. Aen. 12, 546 *mortis metae* (*θανάτοιο τέλος*). Cf. Bernh. p. 143. Ut Eum. 746 *ἀγχόνης τέρματα* est vitae exitus laqueo paratus, ita *τέρμα — ὑγιείας* (*ὅρος τῆς τελειοτάτης ὑγ.*) est *ἡ τέλειος καὶ ἀκροτάτη ὑγ.*

921. *γείτ.* Sept. 288. Quum in antistr. (934) anapaestus requiratur, f. leg. *ὁμοροῦσ'·* cf. *ὁμουρεῖν* ap. Herod. *Ὁμοῦ ναίουσα ὀργὴ* Oed. R. 337.

ὁμοτ. 1018. Isaeus p. 143 *ὁμότοιχος οἰκία.* Call. H. in Cer. 118 *μηδ' ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί.* Stob. Fl. 49, 27 *λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ.* Cf. *paries intergerivus* (Fest.)

ἐρ. Ch. 644. Il. 16, 108 (Schol. *ὠθοῦντες·* al. *κυρίως τὸ ἐρεῖσαι τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι· εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ βολῆς*).

Pind. Ol. 9, 47 sq. Oed. C. 1112. Ant. 1236. Arist. P. 25 (Sch. *ἐρείδει· οὕτως φασὶν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως γινόμενον· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις*). Hes. *ἐρείδει· ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει*. *Premit*, *urget*, *imminet*.

922. *εὐθ.* 220; 690. Pind. Ol. 7, 167. I. 5, 76. Theophr. H. pl. 1, 8 *τὸ εὐθυπορεῖν ὑπάρχει τισὶ τούτων*. Notatur *ἡ τοῦ βίου εὐπορία* (quae *εὔπλοιαν, πλοῦν οὔριον, εὐσταλῆ* refert), *μοῖρα ἀσφαλής* (1496). Cf. Ai. 1083. Haec *τύχη ἀγαθὴ* (686 sq. 1239), *τὸ πλουτεῖν ἀδόλως*, in antiquo scolio (n. ad 919) tertium celebratur.

Excidere nonnulla; qualia, non facile dicas; gravius tamen nihil deest. Lacunam, si lubet, expleas ita: *πολλάκι δ' εὐθ. καὶ π. αἰφνιδίως ἀνδρ.* — Neque *εὐθυπ.* (935 *ὀρθοδ.*) neque *ἔπαισε* (936 *ἔπαυσ'*) loco moveri debent.

923. *ἔπ.* 606, 617. Pr. 884. Pers. 409. Vulgo *πταίειν πρὸς ἕρματι*. H. vertit *offendit*, *illiditur*; potius, *verberat*, ut Nilus dicitur scopulos cautium, fluctus maris rupem verberare.

ἄφ. ἕρμ. Eum. 564. Anac. fr. 36 *ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι*.

924. *τὸ μὲν* —. i. e. *μέρος*, (*μοῖραν*) ut 1481.

925. *κτ.* 948. Sup. p. 176 et 355. Suppl. 443. Soph. Tr. 692 *κτησίου βοτοῦ* (Sch. *ἐν οἴκῳ τρεφομένου*). Isaeus p. 46 *τῷ Διὶ θύων τῷ Κτησίῳ ηὔχετο ἡμῖν ὑγίειαν* (919) *δίδοναι καὶ κτῆσιν ἀγαθήν*. *Χρ. κτ.* sunt *τὰ φορτία*, fort. *σιτία*.

ὄκν. Sept. 54. Or. 793 sq. Suid. *ὀκνεῖ· εὐλαβῶς ἔχει. ὀκνοῦντες· εὐλαβούμενοι, δεδιότες·* — *καὶ Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ φόβου ὁ ὄκνος εἴληπται· οὔτ' ὄκνῳ εἴκων* (Il. 10, 122). De P. explicat *ὄκνου βαλόντος·* aliter Kl. »logicum sententiae subi. est *ὄκνος βάλ.*, et proprie dicendum erat *οὐκ ἔδυσε δόμον*. Quia vero hoc nunquam ex eius vel consilio vel vi proficisci potest, pro act. structura intr. elegit poëta, post voce *ἐπόντ.* ad act. rediturus. Minime enim haesitatio (*ὄκν.*) navem submergit, sed pondus oneris et venti; perdere vero potest etiam

illa." Etiam H. post mutatam constructionem renovari priorem censens, *ἐπόντ.* refert ad *ὄκνος·* in quo non minus errat quam quum vertit: *metus quum partem pro acquisitis opibus proiicit.* Nam nec iung. *πρὸ κτ. χρ.* nec per tmesin *προβαλὼν* (i. e. *προϊέμενος*) dictum est, sed *πρὸ* (cf. vs. 226, 436) est *πρὶν καταδῦναι* et valet *προεκβαλών.* Soph. fr. 21 *οἱ ποντοναῦται — λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολύφθοροι, ἢ 'σωσαν ἢ 'κερδάναν ἢ διώλεσαν.* Diph. ap. Athen. 7, 292ᵃ *ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν τὸν ἱστὸν ἢ πηδάλια συντρίψας νεώς, ἢ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος.* Dicebatur ea navis levatio *ἐκβολή* (Sept. 769 sq.). Philo V, 225 *κυβερνήτης χειμώνων ἐπιγινομένων ἀποφορτίζεται, προνοίᾳ τῆς τῶν ἐμπλεόντων σωτηρίας· καὶ μέμψις — οὔτε τῷ κυβερνήτῃ τῆς ἀποβολῆς ἕπεται.* Poll. I, 99 *ἀποφορτίσασθαι, κουφίσαι τὴν ναῦν, ἐπελαφρῦναι, ἐκβολὴν ποιήσασθαι τῶν φορτίων.* Cff. Act. Ap. 27, 18, 38.

926. *σφ.* Arist. Nub. 1125. De P. „nisi funda habeat mensuram et symmetriam suam, imposita longius excutere non potest." Praestat explicare *σφενδονήσει μετρίῳ, καιρίῳ.* H. *bene attemperato iactu.* Schütz *modico*, quantum ad levandam navem sufficit, *iactu.* Idem *σφ.* dici putat pro *ἐκβολᾶς* (instrumentum, quo res peragitur, rei ipsius loco). *'Από* ut Il. 8, 279. 24, 605. Herod. 4, 36 *γῆ κυκλοτερὴς ὡς ἀπὸ τόρνου.*

927. *ἔδ.* Hes. *ἔδυ· κατέδυ.* Id. *κατέδυ· κατεπόθη, κατεποντίσθη.* Thuc. 7, 34. Cf. dictum gubernatoris Rhodii ap. Bernh. p. 192. Cf. sup. 629.

πρ. δόμ. Oed. R. 169 *πρόπας στόλος* (Sch. *ἡ πᾶσα δύναμις, ὁ πᾶς λεώς*). Both. „*omnis familia navi vecta;*" etiam *quae domi resedit.* Minime ferri potest *γόμος* pro *δόμος* (Bl.)· nam primum sequitur *γέμων*, tum mos advertendus poëtae in comparatione vocabula transferentis. Verius H. „quum dicit *δόμ.*, in mente habet rem, de qua loquitur; ea est *πότμ. ευθ. ἀνδρ.*" Neque *ἔδυ δόμ.* proprie dicitur, sed *ὄλωλεν οἶκος* (Alc.

414. Cf. Phoen. 624 *ἐρρέτω πρόπας δόμος*. Med. 114). Male Kl. comparat Aesch. Suppl. 134.

929. *ἐπ.* Subi. non potest esse *ὄκνος* (Kl. H. Schn.), sed ex more poëtae *γόμος* (ex *γέμ.*). Cf. 81, 371, 379. Soph. El. 508. Anth. P. 9, 36, 3 *ἥν* (*ὁλκάδα*) *οὔτ' εὖρος ἐπόντισεν*. Cf. *καταποντίζειν, καταποντοῦν*. — *Σκ.* est *φορτίς*.

930. *πολλά* —. 162, 892. Sept. 360 sq. Eum. 947, quibus locis dii, maxime Iup., *δωτῆρες ἐάων*. Male St. alii pro *πολλάκις* acceperunt; est enim *πολλή*. Schütz intelligit amplam hoc anno a Iove datam *frumenti* copiam.

ἐκ Διός. Pr. 668, 758. Il. 1, 63. 17, 251. Bernh. p. 227.

ἀμφ. Ch. 329. Herod. 3, 114. 4, 28, 50, 172. Pind. Ol. 9, 122. Apoll. Rh. 2, 733. 4, 983, 1366. Tim. Lex. *ἀμφ. πολὺ καὶ ἄφθονον·* cf. Ruhnk. Suid. *ἀμφ. μεγάλη, οἷον ἀμφιλαβής, ὅτι ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἔστιν* (*ἀμφιλαβές· τὸ ἑκατέρωθεν ληπτόν*)*· οὐχ ἡμάρτανε δὲ οὐδὲ ἀμφιλαφοῦς περιουσίας*. Hes. addit *δαψιλές*.

ἐπετ. 2. Arist. Eqq. 518. Pl. Rep. 5, 470[b] *τὸν ἐπέτειον καρπόν*. Legg. 12, 955[d] *τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν*. Antig. 340 *ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος*. Falso Schütz *pristinorum* annorum ubertatem cogitat (V. H. *jähriger Furchen Gewinn*), quum *annui sulci* (messes) notentur. Itaque *ἀμφ.* — est *ἄφθονός τε καὶ πολλαπλάσιος*. Dicebatur *ἄφενος ἡ ἐτησία συγκομιδὴ τῶν καρπῶν, ὁ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἐνιαυσιαίων ἀθροιζόμενος πλοῦτος* (Schol. ad Hes. Opp. 24). Inde *ἄφνεος* (*ἀφνειός*) Pers. 3. fr. 101 H. 117 A. Dio Ch. I, 57 *Ζεὺς Κτήσιος καὶ Ἐπικάρπιος, ἅτε τῶν καρπῶν αἴτιος, καὶ δοτὴρ πλούτου καὶ κτήσεως*. Apul. de mundo p. 279: *Iup. Frugifer*.

931. *νῆστ.* — *νόσ. τὴν σιτοδείαν*. — *ὤλ.* 54, 1237.

932. *ἐπὶ γᾶν*. Ch. 46, 398, 518. Eum. 635. Sept. 358.

πεσόνθ' ἅπαξ. — Kl. et Well. putant *θ'* adhaesisse voci *πεσὸν* ex seq. *θαν.* Pors. leg. *ἅπ. πεσόν*, non reputans, iungi debere *ἅπαξ θαν.* (795. Eum. 648. Eur. Herac. 959) *semel mortalis* (morti obnoxius) *sanguis*. Cf. inf. 1201 *εὐθν.* 1187, 1353. Aeschylus dicitur *θνητόψυχος* apud Tzetz. Ch. 8, 222 *Αἰσχ. ὡς ὁ Ὅμηρος, θνητ.*

ὑπάρχων, ἀναθυμίασιν αὐτὴν δοξάζει τῶν αἱμάτων — θνητὴν νομίζων την ψυχήν.

933. *προπ.* Non male iungitur *πρ.* (*ἔμπροσθεν*) *ἀνδρός*, sed male vertitur *ante pedes viri*, *interfectoris*. Longe aliud latet praeclarius; ut vs. 154 *πρὶν ὤν* (cf. 654), ita h. l. *προπ. ἀνδρ. ὄντος*, *eius qui antea vir erat*. Explicandum ex vs. 1323 *ὥςπερεὶ βοτοῦ μόρον*. Recte Kl. „si quis ad servandam felicitatem vitam *antea* devovet pariter ut merces."

μέλ. Cf. n. ad 511. Ai. 919. Tr. 719 *ἰὸς αἵματος μέλας*. Il. 4, 140. Sch. ad Or. 821.

934. *‚τίς ἄν, πάλιν ἀγκ.* Fl. *τίς τ' ἀγκ.* F. *τίς ἄν πάλιν ἀγκ.* V. C. — Deest in omnibus interr. signum post *ἐπαείδων*. *Πάλιν* ex interpolatione, etiamsi legatur vs. 1269 (cf. Or. 810) *πάλιν ἀνιστάναι*. Pers. 621 *Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε·* sup. 521 sq. Il. 9, 408 sq. Eur. Suppl. 775 sq. Alc. 985. Eum. 262 *δυςαγκόμιστον αἷμα* (Hor. Od. 1, 24, 15).

ἐπ. 1326. Eum. 649. Pr. 172. Ai. 582. Oed. C. 1194. Arrian. Epict. I, 27, 9 *ποῦ φεύγω τὸν θάνατον; μηνύσατε ἐπαοιδήν*. Sch. ad Od. 19, 457 *ἀρχαία ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία, ὥςτε καὶ Πίνδ.* (P. 3, 91) *ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς λέγει*. In eo errat; cf. locus.

935. *τὸν ὀρθ.* i. e. *τὸν ὀρθῶς ἐπιστάμενον ἀνάγ.* (884). *Aesculapius*; cf. Hes. fr. 59. Pind. P. 3, 97 sqq. Stesich. Eriph. fr. 18 (16). Eur. Alc. 127 sq. et Sch. ad vs. 1. Pl. Rep. 3, 408[b c]. Apollod. 3, 103 sq. Luc. I, 235 sqq. Sex. Emp. adv. Gr. 1, 12 p. 271. Hyg. fab. 49. Virg. Aen. 7, 761 sq.

τῶν —. Both. intell. *τινάς*, quo non opus esse monet H. „nam reducens cogitari nequit nisi qui *aliquem* reducat." Genit. ut 27, 1354. Soph. fr. 26, 7 *πατὴρ ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς*.

936. *αὖτ' ἔπ.* Kl. leg. *ἀνέπαυσεν* (cf. fr. 202, 8 H. 67 A. Il. 17, 550). At id plane contra sententiam. Omnino legendum *ἂν ἔπ.*, recteque Bl. audit *ἄλλως*, comparans Pr. 982. Iph. A. 1256, alia. Haupt: *alioquin Iup. eum, qui recte sciebat mortuos resuscitare, non oppressisset.* — Well. *neque* (si Dii vellent mortuos reviviscere) *Iup. eum, qui rem bene perspectam habet*

(Aesc.), *prohibuisset, quominus mortuorum aliquem ad integritatem reduceret.* At nec *τινά* supplendum, neque *ὀρθ.* absolute positum est. *Παύειν* etsi dicatur pro *tollere* (Oed. R. 397), tamen h. l. recte construatur cum *ἀνάγειν*, quod ad duo refertur.

ἐπ' εὐλαβείᾳ, vera lectio, mire corrupta est. In Fl. supra *αυ* scr. ", praeterea sup. alt. *α* scr. *ὑ* (quod quid velit nescio). Tantum liquet, quum *υ* et *β* confundantur (Bast p. 505 *λαύρα* et *λάβρα*), facile scribi in F. potuisse *ἐπ' ἀβλαβείᾳ*, addito *γε* (id in V. C. additum verbis *ἐπ' εὐλαβείᾳ*), quod prodit glossatorem. — *Ἐπ' εὐλ.* *prudentiae causa* (Pl. Rep. 7, 539[d]); pariter *ἐπ' ὠφελείᾳ*, *ἐπ' ἀπωλείᾳ* dicitur.

938. *μοῖρ.* Celebrat *τὴν θείαν μοῖραν* Pl. Phaedr. 244[c], Phaed. 58[e]. Cf. Od. 3, 269. Pariter h. l. *μοῖρα ἐκ θεῶν* (930). *Μοῖρα τετ.* est *τὸ πεπρωμένον* (cf. 885 *εἱμ.*).

939. *εἶργε* —. 1241. Eum. 691. Iph. A. 661. Sil. It. 5, 51 *remeare arcet.* Phil. 1303 *τί μ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν ἄνδρα;*

πλ. φέρ. i. e. *πρωτεύειν, προὔχειν.* Dicitur *πλέον νέμειν* (Eur. Hec. 868; cf. Pr. 291) i. e. *προτιμᾶν* (1323) et *πλ. φέρεσθαι* (Hec. 308. Or. 660. Herod. 7, 168, 211. 8, 29) i. e. *πλ. ἀποφέρεσθαι, λαμβάνειν· προτιμᾶσθαι.* Sed ut dicitur *μισθὸν φέρειν* (Arist. Ach. 66. Eur. Bacch. 257), *κέρδος φέρ.* (Soph. El. 1486, ubi Sch. *κερδᾶναι*) et *χάριν φέρ.* (Oed. R. 764), ita Oed. C. 5 *μεῖον φέροντα* (Sch. *βραχύτερον ἀποφερόμενον*), Oed. R. 590 *πάντ' ἐκ σοῦ φέρω* (Sch. *ἀποφέρομαι, λαμβάνω*). Il. 1, 166 sq. Theogn. 606 (480 W.) *μοίρης πλεῖον ἔχειν* (cf. sup. 458). Nota sunt *πλεονεκτεῖν* et *μειονεκτεῖν* (Suid. *τὸ ἧττον φέρειν, ἐλαττοῦν*), *ὑπερφέρειν* (Sch. Eur. Hec. 265 *ὑπερκειμένην, πλέον ἔχουσαν*). Sententia: *nisi natura ita comparatum esset ut eo quod fata ferunt, non praevaleat vis divina*, vel *ut fatum non excedat voluntas et benignitas* (gratia) *divina.* Ergo *ἰσορροποῦσιν, ἰσοδυναμοῦσι μοῖρα τετ.* (*πρόνοιαι τοῦ πεπρ.* 633) et *μοῖρα θεία.* Quod aequilibrium indicavit Cleanthes (ap. Epict. Ench. 52. Vertit Sen. Ep. 107) *ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ Πεπρωμένη, ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμὶ διατε-*

ταγμένος· ὡς ἕψομαί γ' ἄοκνος· ἢν δὲ μὴ θέλω, κακὸς γενόμενος οὐδὲν ἧττον ἕψομαι. Cf. sup. p. 197 (161).

940. *καρδ.* Schütz, et ab eo plerique omnes, leg. *καρδίαν γλῶσσα.* Nempe subibat eos *πολλοῖς ἡ γλ. προτρέχει τοῦ νοῦ.* Abr. tamen granditatem in vulg. agnovit: *cor* (mens) *praecurreret linguam ad enuntianda quae metuit.* Partim errat cum multis, vim verbi *ἐκχέειν* non capiens; quod h. l. non est *effundere, proferre* (*ῥίπτειν·* 978), sed contra *ἐκβάλλειν* (150 sq. 917), *προϊέναι, ἀπορρίπτειν·* cf. *ἀποπτύειν* (901). Pers. 826 *ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.* Ch. 518 *τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας.* Theogn. 110 (334 W.) *ἐκκέχυται φιλότης.* Soph. El. 1291. Eur. fr. 505 *τἀκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα.* Anth. P. 9, 367. Pl. Crit. 49ᵃ. Rep. 8, 553ᵇ. Propterea ad *τάδε* intell. *τὰ ἀλγήματα, δείματα.*

942. *νῦν —·* quum nil sperare liceat contra fatum a gratia divina.

ὑπὸ σκ. 417. Eur. Or. 1456 *ὑπὸ σκότου ξίφη σπάσαντες.* Xen. Cyr. 4, 6 *κατέσχεν ὑπὸ σκότου τὸν φθόνον.* Phoen. 1214 *κακόν τι — στέγεις ὑπὸ σκότῳ* (Sch. *φέρεις ὑπὸ ἀφανείᾳ· καλύπτεις ἐν ἀφανείᾳ, κρυφίως*).

βρ. ἡ καρδία. Cf. Sept. 85 (Schol. *βρ. ἠχεῖ*), 378 (Sch. *μαίνεται, ὁρμᾷ*). Phoen. 113 (Sch. *ἠχῶν· κομπάζων*). Il. 14, 396 *πυρὸς βρόμος αἰθομένοιο* (Sch. *κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος*). Propter seq. *ζωπ. φρ.* apte *βρ. ὑπὸ σκ.* imaginem affert *ignis sub cinere crepitantis.*

943. *θυμ.* 1073. Pr. 245 *ἠλγύνθην κέαρ.* Cf. *θυμοδακής, θυμοβόρος, καρδιαλγής·* opp. *θυμηδής. θυμαρής. Πόνος, δεσμός, ὕβρις, λώβη, χόλος, μῦθος, ἔπος* dicuntur *θυμαλγῆ.* Mire h. l. *καρδ. θυμ.* At cf. 103, 914 sqq. Ch. 390, 829 sq.

καίρ. 339. Ai. 1316 (Sch. *καιρόν· εἰς καιρόν, ἐγκαίρως*). Fort. elliptice *καίρ. τολύπευμα, tempestivum, opportunum, utile.*

ἐκτ. Hes. Sc. 44 *χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας* (Hes. *τελειώσας*). Eust. ad. Il. 24, 7 *ἡ τολύπη κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐρίων σφαῖρα* (lanae glomus)· *ὅθεν τὸ τὰ πολλὰ εἰς τέλος ἐν*

συγκεφαλαιοῦν τολυπεύειν (Ovid. Met. 6, 19 *rudem lanam glomerabat in orbes*) *λέγεται.* — *Ἐκτ.* ut Virg. G. 4, 349 *fusis mollia pensa devolvunt.* Cf. Rhes. 744 *φανερὸν Θρῇξὶν πένθος τολυπεύσας.* Suid. τολύπευμα· *συναγωγή· τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.* Hes. τολυπεύειν· *ταλαιπωρεῖν, μοχθεῖν, στρέφειν, μηχανᾶσθαι, ἐργάζεσθαι.* Etym. M. addit *ἀθροίζειν.*

944. ζωπ. 433. Suid. ζώπυρα· *φυσητῆρες, ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσιν* (cf. Ruhnk. ad Tim. p. 129)· ζωπυρῆσαι· *ἀναθάλψαι· κυρίως τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα μεγάλην φλόγα ἀνάψαι.* Cf. Sept. 289. Hes. ζωπυρεῖ· *ἀναζῆν ποιεῖ.* ζωπυρήσεις· *ἐκκαυσεις.* ζωπυροῦν· *ἐξάπτειν ποιοῦν.* Moer. Lex. ζωπυρεῖν *Ἀττικῶς·* ἐξάπτειν *Ἑλληνικῶς.* Cf. *ἀναζωπ.* Pl. Rep. 7, 527[d]. Charm. 156[d] *ἀνεθάρρησά τε καί μοι κατὰ σμικρὸν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο, καὶ ἀνεζωπυρούμην.* Philo I, 99 *περιαναστάσης καὶ ζωπυρηθείσης αἰσθήσεως.* Falso igitur V. H. *da bewegt ist tief der Sinn;* Minckw. *weil die Seele glühend bebt.* Potius *mente respirante, recreata.* — *Moedeloos en zonder eenige hoop ooit bij verhelderd inzigt* (opgeruimder stemming) *iets gunstigs te zullen ontwarren* (ontwikkelen, ontdekken).

945. εἴσ. κομ. Phoen. 1636 *κόμιζε σαυτὴν δόμων ἔσω.*

Κασ. Sch. ad Eur. Hec. 827 *ἡ* φοιβάς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες· *πρώην Ἀλεξάνδρα ἐκαλεῖτο.* Soph. Phil. 1261. Ai. 569, 1228 *σέ τοι τὸν ἐξ αἰχμαλωτίδος λέγω.*

946. ἔθ. 159. Eur. Heracl. 990.

ἀμ. 600. Suppl. 972. Hes. ἀμηνίτως· *ἀμέμπτως.* H. refert ad *κοιν. εἶναι.*

δόμ. κοιν. εἶν. i. e. *δόμοις κοινωνεῖν.* Cf. Sept. 1033.

947. χερν. Ch. 127, 289 sq. Eum. 656. Od. 1, 136. Oed. R. 240. Or. 1602. Herc. f. 929. Iph. A. 675. El. 791 sq. Athen. 8, 332[f]. 9, 409 *χέρνιψ ἐστιν ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἥγνιζον.* Iuven. 3, 15 sq.

Bekk. An. p. 316 *χέρν.* *ἄγγος ἐλαίου, εἰς ὃ ἀνέβαπτον τὰς δᾷδας καὶ περιέρραινον τὸν βωμόν.* Arist. Lys. 1129 sq. *οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥςπερ ξυγγενεῖς.* Cf. Il. 6, 457. Virg. Aen. 1, 704. Contrarium est *εἴργεσθαι τῶν χερνίβων, τῶν νομίμων, sacris arceri.* Recte ergo De P. ad *τὰ ἱερὰ* retulit, quod alii per synecd. de *διαίτῃ* acceperunt.

948. *σταθ.* Cram. Anecd. p. 465 *σταθῆναι· ὑφ' ἑτέρου· στῆναι κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν· οἷον ἐστάθη ὁ ἀνδριάς, ὁ νοσῶν, ἔστη δὲ ὁ ἄνθρωπος.* Acerbe praecedentibus adiunctum. Cf. 967.

κτ. 925; n. ad 930 *ἐπετ.* Harpoc. *κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις* (cellis penariis) *ἵδρυντο.* Athen. 6, 473[b] *καδίσκος· ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς κτησίους Δίας ἐγκαθιδρύουσιν.* Ch. 798 *ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆς μυχός,* cui praeerat *Ζεὺς Κτ. Iup. Penas, Penuarius.*

951. *πρ. τλ.* Sept. 754 sq. Phil. 411. El. 943. Eur. Hipp. 476. Bernh. p. 477. Ovid. Her. 5, 12, 32, 52, ubi *ferre* et *sustinere* verbo *τλῆναι* respondet. De Herc. Omphalae serviente Apollod. 2, 6, 3. Soph. Tr. 248 sqq. Tzetz. Chil. 2, 426 sqq.

ζυγ. θιγ. Eur. Hipp. 14 *οὐ ψαύει γάμων.* — *βίᾳ* 875.

Quod in Fl. leg. — *τλῆναι δουλείας μάζης βία,* ne quis credat Aeschyli esse. *Δουλ. μάζ.* fort. adscriptum fuerat in Cod. aliquo, desumtum ex versu comici, qui Herculem *πραθῆναι δουλ. μάζης, offae servilis* (cf. Both. ad Arist. Plut. 193. Soph. Ai. 499. Hippon. fr. 34 *κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον*) *pretio venditum esse* dixisset. Hinc Hes. *μάζης ὤνιον· ἄρτου πράσις* (l. *πράσιμον*). Ex margine Cod. illius, ut fit, in textum irrepsit et expulit illa *καὶ ζυγ. θιγ.* Cf. not. ad vs. 33.

953. *ἀρχ.* Soph. El. 72, 1393. Eur. Suppl. 741 sqq. Lysias p. 652 *φαινόμεθα καὶ τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι, καὶ τῶν νεωστὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων.* Arist. Rhet. 2, 32 *διαφέρει τοῖς νεωστὶ κεκτημένοις καὶ τοῖς πάλαι τὰ ἤθη, τῷ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαυλότερα τὰ κακὰ ἔχειν τοὺς νεοπλούτους· ὥςπερ γὰρ ἀπαιδευσία πλούτου ἐστὶ τὸ νεόπλουτον εἶναι.* Cf. W. ad Theogn. p. 59.

954. *οἱ δ'* —. Sunt οἱ νεόπλουτοι, qui insperata hereditate vel fortunae casu ditescunt. Eur. Suppl. 742.

ἠμ. 930, 1563. Eum. 947 sq.

955. *ὠμ.* Pr. 35. Proprie *crudus*; opp. πέπων Eum. 66. Inf. 1278. Cf. Ovid. Her. 9, 67. Ep. ex P. 1, 2, 121. Mart. 4, 48, 4. Contra ἤπιος τοῖς ἀνθρώποις Arist. Vesp. 878.

πάντα. 852. — *παρὰ στ.* 150. Sch. ad Il. 15, 410 *στάθμη*· ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ἢ καὶ κατευθυντηρία λεγομένη· τούτῳ δὲ κανονίζεται τὸ ξύλον. Soph. fr. 473 ὥςτε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών. Theogn. 543 (227 W.) παρὰ στ. καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι δίκην (iuxta amussim). Theoc. 25, 194 κατὰ στ. ἐνόησας (Sch. ὀρθῶς). Ὠμ. παρὰ στ. ap. Ter. Ad. 1, 1, 39 *nimium est durus praeter aequumque et bonum.* Cf. sup. 349 sq. Grot. Exc. p. 32.

At tale si quid imperat necessitas,
Pridem potentes levius incumbunt heri.
Qui spem supra surrexit ex humili loco,
Graviore famulos durus imperio premit.

956. *ἔχ.* 533. Non παρ' ἡμῖν — i. e. τὰ παρ' ἡμῖν νενομισμένα, νόμιμα, sed παρ' ἡμῶν. Ambigue dictum; *habes a nobis* (accipis a nobis. Eur. Hel. 1668 ξένιά τ' ἀνθρώπων πάρα ἕξεις μεθ' ἡμῶν), *quae mos fert* (noster), i. e. ὡς ἐπιεικές (Od. 8, 389). Pariter *tenes* (ἤκουσας, ᾔσθου) *qualia a nobis instituta sunt.* Sch. ad Pind. I. 2, 55 *νομίζων*· νομοθετῶν, κρίνων, νομιστεύων. Sch. ad Thuc. 2, 15 *νομίζουσι*· κατὰ νόμον ποιοῦσιν. Ergo νομ. est ὁρίζεται, δοκιμάζεται παρ' ἡμῶν, κεῖται παρ' ἡμῖν. Ps. Phocyl. vs. 211 δούλῳ τακτὰ νέμοις. H. liberius vertit: *tenes quod exspectari a nobis potest*, i. e. meliora, quippe in clementiore domo.

957. *σοί* —. Haesitas intrare? nonne audisti? neminem praeter te verba spectant. Cf. 567. Soph. Tr. 1122. Eur. Bacch. 809.

958. *ἐντ.* Corrigunt ἐντὸς δ' ἁλοῦσα. Sententiam *conditionalem* esse recte vidit H. qui propterea censet ἐκτὸς legendum esse. Ac vere quidem, si μόρσ. ἀγρ. esset ζυγὸν δούλιον (cf.

334 sq.) Sed de eo valde dubito. Clyt. captivae suae τὰ λῷστα τῶν παρεστ. (963) promiserat; iam dicit chorus: *si intra retia fatalia esses*, quibus verbis non tantum peiorem sortem (v. c. ergastulum, vincula), sed invitus ipsam quae Cassandrae impendebat designat. Δικτύων ἔσω λαβόντες (Phoen. 263)· ἐντὸς ἀρκύων εἶναι (Ios. B. Iud. 6, 2, 8. Philo II, 110)· ἐντὸς ἔστη λυγροῦ τοξεύματος (Herc. f. 991)· ἐγγὺς ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους (Med. 1278)· ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους (Or. 1531). Cf. inf. 1036.

ἀγρ. 122. Ch. 996 ἄγρευμα θηρός (Ag. 973). Eum. 460. Suppl. 785 σαργ. (cf. not. ad 744 πάγ.)

959. πείθ. 1302. Pr. 1038. Oed. R. 937. Eur. Bacch. 947. Arist. Pl. 600. Bernh. p. 404, 480. Il. 7, 48 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; H. *dubitanter* dictum esse ait, quia ex eo pendeat, ut placeat Cassandrae obedire reginae.

ἀπ. δ' ἴσ. Suppl. 724. Arist. V. 1454 ἦ μεταπείσεται 'πὶ τὸ τρυφερὸν —· τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι. H. *sine conditione* dictum esse censet, quia id putat futurum esse chorus.

960. χελ. Lyc. 1460, ubi Cass. de se: τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα (Sch. ἡ χελιδὼν τῷ Ἀπόλλωνι ἀνιερωμένη). Cf. Her. 2, 57. Hes. χελιδόσι· τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλίαν. Aesch. fr. 404 H. 423 A. Αἰσχ. τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησίν. Arist. Av. 1679. Ran. 93, 678 sqq. Hirundines dicuntur ψιθυρίζειν (Poll. 5, 90) et τιττυβίζειν (Babrius ap. Suid.). Cf. Od. 21, 411.

962. ἔσ. φρ. K. ad praecedentia refert, quibus per pleonasmum addatur. Recte autem ἔχων ἐν στήθεσιν αὐδήν (Il. 4, 430) et θεός ἐν φρεσὶν οἴμας ἐνέφυσεν (Od. 22, 347) dicitur, non vero φωνὴν ἔσω φρενῶν κεκτῆσθαι. Butler ἔσ. φρ. λέγ. ad Cass. refert: *secum intus colloquens*. Pariter Elmsl. ap. H. iungit λέγ. λόγῳ, vertens *dicendo ei persuadeo intus in animo*. At λέγ. longius distat a λόγῳ (cf. Eur. Suppl. 844) ut commode connectantur. Ἔσω φρ. ὀρρωδία μοι μή — (Med. 316)· ἔσω φρ. γράφου (Soph. Phil. 1325) comparari non pos-

sunt; nam ἔσω φρ. ibi est ἐν φρεσίν (Ch. 448), quum h. l. sit ἐντὸς φρενῶν (ut 958), *ad mentis captum loqui*, τορῶς, συνετὰ λέγειν (*bevattelijk spreken*). Contrarium ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρημένα (Plat. Parm. 128b). De P.: si aliquis ei est vocis humanae usus, facile sermo meus ad animum eius perveniat et persuadeat. His respondent 970 ἀξυνήμ. et μὴ δέχ. λόγ.

963. τὰ λῷστα —. 324. Pr. 216. Suppl. 959. Oed. R. 1066 sq. Ant. 1160 τῶν καθεστώτων (Sch. τῶν συμβαινόντων, τῶν γινομένων). Pl. Symp. 193c. Arist. Eqq. 30.

964. πείθ. 865. Bl. πιθοῦ legit, multo magis obvium esse in imper. aoristum monens. Captivam alloquenti omnino convenit πείθου.

ἁμ. 820. Aliter Or. 1251 ἁμαξήρη (Sch. κατημαξευμένον, συνήθη, λεωφόρον, δημόσιον) τρίβον. Bl. *currui aptatus*. Pers. 408 χαλκήρη στόλον· 416 κωπήρη στόλον. Ch. 266 κηκῖδι πισσήρει.

965. θυρ. 759, 1516. Ch. 113. Eum. 864. Musgr. leg. τῇδ', ut sit θυρ. ἐμὲ τρίβειν παρὰ τῇδ' οὔτοι ἐμοὶ σχ. At recte Bl. dativo accusativum postponi, non anteponi solere vidit. Cf. Ch. 408 sq. 411 sq. Pr. 216 sq. Θυραῖος et ὀθνεῖος (i. e. ξένος, ἀλλότριος, ἀλλοεθνής, ἀλλογενής) opp. τῷ ἐγχωρίῳ· θυραῖος vero etiam τῷ ἐναύλῳ (Soph. Phil. 158). Recte Bernh. p. 190 elliptice dictum esse vidit: οὔτοι σχ. ἐμοὶ πάρα (Pr. 817) θυρ. τήνδε (τριβὴν) τρίβειν. K. apte confert fr. 209 H. 64 A. εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε.

966. τὰ μὲν —. H. non artic. sed pron. esse ait, *illa*, et respondere σὺ δέ. Cf. 392, 300.

ἑστ. Genit. loci ut 906. Bernh. p. 137. Soph. El. 900 (cf. not. ad 396). Ut ibi πυρᾶς ἐσχάτης, ita hîc μεσομφ. i. e. μέσης. Ch. 1034. Sept. 747. Eur. Io. 462. Ara Διὸς ἑρκείου (Od. 22, 334. Apoll. Lex. ἑρκ. ἐντὸς ὄντος ἕρκους), s. μεσερκείου (Sch. Ven. ad Il. 16, 231) s. ξυνεστίου (sup. 646) erat in media domo.

967. μῆλα —. 668, 1324. Arist. Av. 1230 μηλοσφαγεῖν βουθύτοις ἐν ἐσχάραις. Soph. El. 280 μηλοσφαγεῖν θεοῖς σωτη-

ρίοις ἔμμην' ἱερά. Eur. Io. 377 *προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων.* Multos offendit *σφ. πυρ.* Musg. leg. *πάρος*, quo non tollitur difficultas; nam legi deberet *πρ. σφαγήν* (non *σφαγάς*), quod ne ipsum quidem cum *ἕστηκε* (Pr. 348. Eur. Suppl. 1200. Or. 474) recte iungitur tanquam intellecto *ἕτοιμα.* Omnino genuinum videtur *πρὸς σφ. πυρός. Σφάζειν* est *ἀναιρεῖν, φονεύειν, δαίειν, κόπτειν, θύειν.* Ut autem sunt *σφαγαὶ φαρμάκων θανασίμων* (Eur. Io. 616), *σφαγαὶ κνώδοντος* (Lyc. 466), *σφ. τροχήλατοι* (Eur. Andr. 399) et *καράτομοι* (Rhes. 606), ita *σφαγαὶ πυρὸς* de *mactatione*, *iugulatione* cum combustione coniuncta dicitur. Hyg. fab. 117: Agamemnonem *sacrificantem* securi cum Cassandra interfecerunt Clyt. et Aeg.

968. *ὡς* —. 457, 954. Dat. pendet ab *ἕστηκεν*, i. e. *ἕτοιμά ἐστιν.*

ἐξ. χάρ. Recte Abr. ambigue dictum esse ait; nam vel *ἐξ. χάρ. θεοῖς* (Alc. 544, 299. Plat. Prot. 328^d^. cf. sup. 436. Pr. 636, 782, 820, 984), vel *χάριν* pro *χαράν* (953. Eur. Hel. 655 *πλέον ἔχει χάριτος ἢ λύπας*) accipiendum.

969. *σχ. τίθ.* 174. Suppl. 207, 880. Ant. 577. Suid. *μὴ τεῖνε· μὴ βράδυνε, μὴ διάτριβε, μὴ χρόνιζε.*

970. *ἀξ.* 386, 1000, 1022, 998. Cf. *μεθήμων, ἀνοήμων, ἀδαήμων.* Apoll. Rh. 4, 1210 *δέχθαι ἐμειλίξαντο συνήμονας.* Suid. *συνήμονας· ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι, ἵν' ᾖ συνέδρους, ἢ παρὰ τὴν ἕσιν, ἵν' ᾖ συναγωνιστάς· ὃ καὶ βέλτιον.* Satis absurde; *συνήμων* ut *συνίστωρ* ad *σύνεσιν* referendum, utrumque autem notat *συνόμιλον, ἑταῖρον.* Hinc *συνημοσύνη· συμβουλία.* Cf. nostra: *verstaan*, *zich verstaan*, *elkander verstaan.* *'Αξ.* est *ἀσύνετος, εὐήθης, βλάξ, μωρός.*

971. *σὺ δ'.* Indignantis esse, vidit Haupt, *δέ* explicans *εἶτα, δή.*

φρ. Herod. 4, 113 *φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ συνίεσαν ἀλλήλων· τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε, ἐς τὴν ὑστεραίην ἐλθεῖν.* Cassiod. Var. Ep. 4, 11 *orchestarum loquacissimae manus, linguosi digiti.* Ovid. Met. 4, 63. Trist. 2, 453. Tib. 1, 2, 21.

καρβ. Suppl. 118, 911. Lyc. 605, 1387. Hes. *κάρβανοι· καὶ Πέρσαι· οἱ ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντες· Ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους* (cf. 961)· *οἱ δὲ τοὺς Κᾶρας.* Eust. ad Il. 2, 869 *ἡ τῶν καρβάνων, ἤτοι βαρβάρων, λέξις ἐκ τῶν Καρῶν εἰλῆφθαι δοκεῖ.* Recte Bl. dicit, Clyt. manu significare quid velit, et hortari Cass. ut eodem modo respondeat. Cf. 31.

974. *κακ.* —. 878, 1082, 1050. Suppl. 714 sq. Soph. El. 992 *εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν.* Cf. Eur. Hec. 677. De P. *menti suae obsequitur malae.* Est *τῇ κακοφραδίᾳ ὑπακούειν.* Cf. Bernh. p. 175.

976. *χαλ.* 212, 951, 1134. Tragg. fr. p. 117 *καρτέρει δάκνων ὀργῆς χαλινόν.* Opp. Ven. 3, 261 *ὀλοὸς δὲ φέρειν ζυγὸν ἔπλετο δοῦλον.*

977. *αἱμ.* Opp. Ven. 4, 198 *ἀφρὸν ἀποσταλάει δὲ ποτὶ χέρσον αἱματόεντα.* Med. 1173 sq. Or. 219. Virg. G. 3, 203 *spumas aget ore cruentas.* Sen. de ira 2, 20 *ut nimius ille fervor despumet.* Ovid. M. 4, 120 *fluvius spumans et fervens.*

978. *ἀτ.* 72, 645. Amm. de diff. p. 26 *ἀτιμοῦται μὲν τις ὑπὸ τῶν νόμων ὁλοσχερεῖ ἀτιμίᾳ, ἀτιμάζεται δὲ ὁ ὑβριζόμενος ἔν τινι πράγματι.* Sch. ad Ai. 1129 *ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ· ἀτιμῶ τὸ ἄτιμον ποιῶ.*

ἀτιμωθήσομαι G. A. T. — Pl. Rep. 8, 553ᵇ *ἀτιμωθέντα* et *ἀτιμασθέντα* Codd.

981. *καιν.* 882. Ch. 490. Soph. Tr. 869 *τι καινίζει στέγη* (Sch. *ἔοικέ τι νεώτερον ἔχειν*). Eur. Tr. 889. Fr. 597 *ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔρριψεν* (cf. 978), *ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον.* Lyc. 530 *πρῶτα καινίσει δόρυ* (Sch. *ἤγ. σφαγήσεται ὑπ' αὐτοῦ*). Etym. M. *Εὔαρχος· ὁ Κύκνος διὰ τὸ ἐπιτυχῶς καινίσαι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως.* Hes. *καινίσαι· καινῷ χρήσασθαι καὶ ἐγκαινίσαι.* Poll. 1, 11 *τὸ ἄγαλμα ἱδρύσασθαι ἐρεῖς καὶ — ἐγκαινίσαι τῷ θεῷ, καθοσιῶσαι* (*inaugurare*). Callim. fr. 119 *πρῶτος* (Perilaus) *τὸν ταῦρον* (Phalaridis) *ἐκαίνισεν* (Ovid. Tr. 3, 11, 52 *ipse suum prae-*

sens imbue, dixit, opus). Ἐγκαινίσαι οἰκίαν ap. Philon. II, 135.

982. πόποι δᾶ. Eum. 841, 874. Pr. 569. Sch. ad Oed. R. 167 ὦ πόποι· ἀντὶ τοῦ φεῦ. Sch. ad Phoen. 1296 φεῦ δᾶ· ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ· τὸ δᾶ ἐπίρρημα βαρβάρων θρήνων. Cf. Lyc. 5, ubi Cass. dicitur ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοάν. Od. 9, 420 sq.

985. τοιοῦτ. Propterea Eum. 715 Apollo dicitur αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχεῖν. Cf. Ai. 703 sqq. 924 παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Eur. Suppl. 975 sqq. Io. 245 sq. Call. H. in Ap. 20 sqq. Apollo tam ἀπενθής [984], quam νηπενθής, γηθόσυνος, γελοῶν (Anth. P. 9, 525). Inde Stes. fr. 50 (68) μάλιστα παιγμοσύνας φιλεῖ μολπάς τ' Ἀπόλλων. Pind. fr. inc. 34 κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Quare παιᾶνες, non θρῆνοι ei conveniunt.

989. οὐδ. πρ. 1458. Soph. fr. 365. Satis notum οὐδὲν προςῆκον (Pl. Crat. 397b. Thuc. 6, 84, 1), rarius προςήκοντ' οὐδέν, quod legitur Eur. Io. 434. Suppl. 472. Itaque potius neut. pl. (cf. 165) quam masc. sing., licet Eur. Or. 771 dicat οὐ προςήκομεν κολάζειν τοῖςδε (Sch. οὐχ ἁρμόζομεν κολάζεσθαι ὑπὸ τούτων· οὐχ ὑποτασσόμεθα, ὑποκείμεθα τούτοις εἰς τὸ τιμωρῆσαι ἡμᾶς). Sententia: ὃν οὐ προςήκει ἐν γόοις παρ. Cf. Bernh. p. 467.

991. ἀγ. Steph. Byz. ἀγυιά· — Ὁ Ἀπόλλ. ἀγυιεὺς καὶ ἀγυιατής, τουτέστιν ὁ ἐφόδιος. H. l. est ἀγωγός (cf. 997, 1184), κομιστής (873, 887, 945), πομπεύς. Cf. Müll. Dor. II, p. 299 sq.

992. ἀπ. Pl. Crat. 404e πολλοὶ πεφόβηνται περὶ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ (Apoll.) ὥς τι δεινὸν μηνύοντος. Macrob. I, 17 cognominatum Apoll. putant ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῶα· exanimat enim et perimit animantes cum pestem intemperie caloris immittit. Ut Archilochus: ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους πήμαινε, καὶ σφᾶς ὄλλυ' ὥςπερ ὀλλύεις. Cf. Aglaoph. II, p. 79.

ου μόλ. 390. Eum. 864. Eur. Hel. 334. Th. M. μόλις· βραδέως· *non aegre, non parum, funditus.*

τὸ δεύτ. Explicatur vs. 1183 sqq. ut τὸ πρῶτον vs. 1120 sqq.

993. χράειν. Antiquam lectionem commendat gl. μαντεύσασθαι. Abiit in χρήσειν et ob formae insolentiam et quod Cass. post demum vaticinatur. At choro iam videbatur coepisse.

αὐτ. Quippe dixerat Ἀπόλλων ἐμός.

994. παρ' ἓν. Abresch recte id tuetur. Hes. παρέν· κατὰ τὸ ἑξῆς. Ergo est συνεχῶς, νωλεμέως, ἀδιαλείπτως· cf. παραλλάξ· ἐνηλλαγμένως, et παράπαν. Παρὲν ut οὐδέν. Si παρὸν vera lectio esset, quomodo in παρ' ἓν abiisset?

1000. συν. De adiectiv. usu accus. regentium cf. Abr. in Misc. Obss. t. 8 p. 345 sqq. Id. Anim. ad Aesch. I, p. 57, 641. Bernh. p. 114. Sup. vs. 37.

1001. αὐτ. Sept. 850 αὐτοφόνα (Sch. αὐτοσφαγῆ). Suppl. 66. Ai. 841. Cf. sup. 668, 1039, 1483.

κάρτ. 797. Suppl. 160. Plerique κἀρτάνας (F.) praeferunt. At exclamatio multo aptior vati res intuenti.

1002. σφ. In M. diphth. ει in litura esse patet. Σφαγεῖον et σφάγιον confusa ap. Lycoph. 196. Dicitur ἀνθρωποσφαγεῖν, βουσφαγεῖν· sup. 186 παρθενόσφαγα ῥεῖθρα de manante sanguine virginis mactatae. Pariter h. l. mactatio viri notatur. Iam Cas. maluerat ἀνδροσφάγιον· D. rectius ἀνδροσφαγεῖον, poscente metro. Sch. ad Od. 3, 444 ἄμνιον· ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου δέχονται· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσιν. Hes. σφάγιον· πρόβατόν· θῦμα· ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται (τις) αἷμα τόπος. Contra Suid. et Et. M. vas illud αἱμοδόχον σφαγεῖον vocant. Σφαγεῖον de *victima* ap. Eur. Tr. 742. El. 800. Cycl. 394.

ῥαντ. Passive dici intellecto αἵματος, ut sit αἱμόρραντον, non puto. Potius πεδορραντήριον intellecto αἷμα, sec. vestigia Med. scribendum est. Cff. ἀπορραντήριον, περιρραντήριον. Ipse de fato suo Agam. ad Ulyssem Od. 11, 419 δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. Cf. Sen. Ag. 44 sqq.

1003. εὐρ. 1093. Ai. 8. Pl. Parm. 128^{c}. Arist. de gen. anim. 5, 2. Poll. 2, 74: λέγοις δ' ἂν ἀπὸ ῥινὸς εὔρινος, ἄρινος καὶ

ῥινηλατεῖν τὸ τὰς ὀσμὰς ἕλκειν· καὶ ῥινηλάτην κύνα ἡ τραγῳδία. Id. 80: *ἀπὸ δὲ ῥινὸς ὀνόματα εὔρινες κύνες καὶ ἄρινες.*

1004. *ματ.* Ch. 217, 328, 890. A *μᾶσθαι, μαίεσθαι.* Soph. fr. 747 *χρόνος πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις.*

> *μαντεύει* M. Ortum ex *μαστεύει*, ut Ch. 890 (Rob.) Lycophr. 821. Theoc. 21, 65, ubi in Codd. eadem verba confunduntur.

1006. *κλ.* Positum ut Sept. 920 *κλαομένας* (Sch. *θρηνούσης*). Cf. *κεκλαυμένος* Ch. 456, 729. Ergo *κλαίεσθαι* est *θρηνεῖν, δακρυρροεῖν.* Male H. *deflentes interfectionem suam*; alia ratio est loci (vs. 1128), ubi Cass. puerulorum simulacra cernit carnes et viscera sua manibus tenentium: h. l. rem omnem stringit tantum; videt lamentantes puerulos, quippe terrore et horrore eorum, quae instant et parantur, perculsos. Intelligitur ex *μαρτ. ἐπιπ. μαρτύρομαι.* Dio Chr. Orat. 74 p. 398: *ὁ Ἀτρεὺς ἀδελφὸς ἦν τοῦ Θυέστου, καὶ τῶν παιδαρίων ἃ κατέκοψε θεῖος.* Sch. Eur. Or. 5 *Θυέστης λαβὼν Λαοδάμην Ἀγαυήν, Κάλαιον. — ἐκ τοῦ Θυέστου Ἀγλαὸς, Ὀρχόμενος, Κάλαος.*

1009. *μαστ.* Eum. 247. Hes. *μαστεύει· ζητεῖ, ἐρευνᾷ, ψηλαφᾷ, ἐπιζητεῖ.* Inepte Sch. ad Hec. 754 dici ait *μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν βρεφῶν τῶν τοὺς μαστοὺς τοῖς χείλεσιν ἀνιχνευόντων.* Ut *λάσκειν* (547, 787) et *λακεῖν* (565, 1335), ita *μαστεύειν* et *ματεύειν* (1004). — Apte ita dicit chorus, qui vs. 226 sq. futura se scire velle negaverat.

1013. *ἀλκ.* 107, 420. Phoen. 274: *ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκά* (Sch. *βοήθεια*). Sch. rectius *Orestem*, quam Kl. et Schneid. *Menelaum*, intelligit.

ἐκ. ἀπ. Ch. 443, 824. Eum. 65 *πρόσω ἀποστατῶν·* 414. *Ἀποκεῖσθαι* ap. Pind. N. XI, 60 sq.

1019. *φαιδρ.* Proprie de animalibus cutem lingua lambentibus. Eur. Bacch. 767. Ael. de anim. 3, 21. *Λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι* ap. Hes. Opp. 753. Cf. Call. H. in Iov. 32. Mosch. 2, 31. Cl. Al. II, 103, ubi Ezech. Trag. *κατῆλθε λουτροῖς χρῶτα*

φαιδρῦναι νέον. Ap. Eur. Hec. 1281 Polymestor ad Agam. ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει. Lycoph. 1099.

1021. ὀρ. Per syncopen ut 394, 1317. Suppl. 420. Ὀρεγομένη dictum ut ὀρεξαμένη ap. Hes. Sc. H. 456, i. e. ἐφιεμένη, ὁρμῶσα, προθυμουμένη· cf. Il. 13, 20 ὀρέξατ' ἰών. De re cf. 1292, 1404 ibique Iuvenalis, imp. Ch. 424. Apparet quam falso a Schol. Aegisthus memoretur, quum ipsa Clyt. alternas manus moveat.

1022. ἐξ αἰν. 1086, 1091, 1274. Aesch. in Ct. p. 512 οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ. Male Schneid. *post aenigmata superiora*, et H. *nunc enim, si ante visa est aenigmata dicere, magis obscure loquitur.* At quae sunt ista aenigmatibus obscuriora? Recte De P. iunxit ἐξ αἰν. ἐπ. *oracula per et propter aenigmata obscura.* Notantur χρησμοὶ ἀσήμως καὶ δυσκρίτως εἰρημένοι (Pr. 663). Ante partim perspicue, partim obscure dicere visa erat.

1023. ἐπ. Pr. 499. Ch. 663. Poll. 2, 65: ἄργεμος· τὸ λεύκωμα· καὶ ὁ τοῦτ' ἔχων ἄνθρωπος ἐπάργεμος. Hes. ἐπ. ἀποκεκρυμμένος· — ἐπάργεμα ὄμματα· τετυφλωμένα ὑπὸ λευκωμάτων· πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα οὕτω λέγονται.

1026. ἀλλ'. Quum in antistr. sit μελάγκερων, hic leg. ἄμ' i. e. πρὸς δέ, *praeterea*, quo vis sententiae augetur.

ἀρκ. Etym. M. ἄρκυς· εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου, ὃ ἱστᾶσι πρὸς θήραν λέοντος ἢ ἄρκτου ἢ ἐλάφων. Pariter in Et. Gud. ἄρκυς legitur. Suid. ἄρκυς· τὸ θηρευτικὸν δίκτυον· τὰ λίνα, ἃ ἱστᾶσι πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων. Ch. 996 δίκτυον μὲν οὖν, ἄρκυν δ' ἂν εἴποις. Opp. Ven. 1, 150 ἄρκυας dicit δεσμὰ βρόχων πολύστομα· id. 4, 381 δίκτυά τ' ἀμπετάσαντο, καὶ ἄρκυας ἀμφεβάλοντο. Plura ap. Xen. Cyneg. et Poll. 5, 26 sq. Notandum tamen hoc ex Poll. τεινομένης τῆς ἄρκυος ὁ βρόχος γίνεται ῥομβοειδής· δι' οὗ τὴν κεφαλὴν διωθεῖ τὰ θηρία, ὡς διεκπεσόμενα, καὶ περὶ αὐτὸν ἐνσχεθέντα ἁλίσκεται. Ipsae ἄρκυες, τοῖς ἐνοδίοις (i. e. plagis) minores, κεκρυφάλῳ ἐοίκασι κατὰ τὸ σχῆμα, εἰς ὀξὺ κατα-

λήγουσαι. Ut vs. 332 adiecto στεγ. rete *piscatorium* intelligi debere significaverat, ita h. l. *venatorium* adiecto ἄρκυς. Τὴν ἄρκυν Sen. Ag. 893 memorat: *cum casse vinctus tentat egressus* (vestis); τὸ δίκτυον Ἄτης in Pr. 1077.

ξυνευν. 1018, 1350. Dicitur ξυναιτία (733), non αἰτία φόν. quatenus Aegisthus consilium necis dederat; cf. 1521 sq. 1542. Ch. 132.

1027. στάσ. 23, 1094. Ch. 112, 457. Eum. 311, 977. Cf. πανήγυρις θεῶν.

γέν. 686, 629. Male Bernh. p. 84 iungit ἀκόρ. γένει. Iungenda κατολ. γέν. ut 27, 1029. Sept. 825. Arist. Eqq. 616 sq.

1028. λευσ. 1524. Sept. 199. Eur. Heracl. 60, 705. Bekk. p. 269 καταλεύσιμον· τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι. Θῦμα nec liberorum Thyestis, neque Iphigeniae mactatio est; contra Agamemnonis caedes. Indicat non modo contextus, sed etiam vs. 1412. Both. male iungit ἀκόρ. θύμ. nam ipsa verborum positio obest; aliter Eum. 976. Genit. pendet a verbo κατολ. Cf. Bernh. p. 243. Sup. 28 sq. 538, 546.

1029. ποίαν — τήνδε. 1070. Ch. 108. Pers. 1021. Memorata στάσις et θῦμα λευσ. faciunt ut chorus Furiarum coetum cogitet. — Ad ἐπορθ. (29) ex κατολ. intell. ὀλολυγμόν.

φαιδρ. 1019. Simile est sup. 250 σ' ἐπίανεν φάτις. Eur. Io. 685 οὐ μὲ σαίνει θέσφατα.

1031. καρδ. Sept. 834. Emped. fr. vs. 317 περικάρδιον αἷμα. Virg. G. 2, 484 *frigidus obstiterit circum praecordia sanguis.*

1032. ἅτε καί. i. e. ἥτε, ἥτις (σταγὼν) ὥςπερ —. Thuc. 3, 14, 1 ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμέν.

δορὶ πτ. Dictum ut δοριπετής, δορυπετής, δουριπετής (ἀγωνία, φόνος, πεσήματα), δορὸς πέσημα. Virg. Aen. 6, 481 *bello caduci Dardanidae.* Ita h. l. *hastá, ferro caduca, profusa gutta.* Male H. γᾷ δορὶ πτ. *quae ferro humi profusa.* Comparari enim τὸν λιποψυχοῦντα cum eo, qui bello cadit, patet.

δορία (M. Marc. V. C.) H. recte ortum esse censet ex ει supra-

scripta, quo *δορὶ* et *δορεὶ* notaretur; inde enim per errorem *α* pro *ει* in fine adiectum.

1033. *ξυναν.* 228. Soph. fr. 219 (n. ad vs. 315). Iung. *ξὺν αὐγαῖς ἀνύτει*, quod dictum ut *εὐδαίμων ἀνύσει* (*ὁδὸν*, *δρόμον*. Sch. *εὐδαιμονήσει*) ap. Soph. Phil. 720. Cf. *ἐξανύω* (*ὁδὸν*) ap. Her. 6, 139. 7, 183, *δρόμον* Phoen. 163 sq. *συναμιλλᾶσθαι καὶ συνεξανύτειν* ap. Plut. II, 137c; *οὐ συνεξανύτων* (*δρόμον* e praec. *προεξέδραμεν*) ib. p. 298a. Contra *ἐξανύτουσα πάθεα* ap. Eur. Io. 1066. Pariter *τελεῖν* intrans. *exitum habere*. Greg. de dialectis p. 69 *οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασίν*. Cf. Bast l. l. Est *ὁμοῦ κατασβέννυται* (810), *ξηραίνεται*.

ξυνεξανυτεῖ pro *ξυνεξανύτει* ortum ex antiquiore *ξυναντεῖ*.

βίου δύντ. Hes. *δυσμαῖς βίου· τῷ τέλει τῆς ζωῆς*. Plat. Legg. 6, 770a. Arist. Poët. c. 21 *ὁμοίως ἔχει ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν καὶ γῆρας πρὸς βίον· ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν γῆρας ἡμέρας, καὶ τὸ γῆρας ἑσπέραν βίου, ἢ ὥςπερ Ἐμπεδοκλῆς* (fr. 458) *δυσμὰς βίου*. Quum proprie dicantur *δυσμαὶ ἡλίου*, recte additur *αὐγαῖς*, ab *ἡλίου αὐγαῖς* petitum. Cf. Pers. 504, 710.

1034. *ταχ.* 1020, 1138. Soph. fr. 287 *ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ*. Cf. Antig. 185, 1104. Proverb. *ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα* ap. Pl. Charm. p. 165a et Auson. Sap. 18. Ael. V. H. 3, 43 *δίκης τέλος οὐχὶ χρονιστόν*.

1035. *ἄπ.* i. e. *ἀπεχέτω τις*. Ap. Ovid. Her. 5, 117 Cassandra quondam diffusis vaticinata comis: *Graia iuvenca venit* (de Helena). Sen. Ag. 894 sq. *qualisque ad aras colla taurorum prius designat oculis antequam ferro petat, sic* (Clyt.) *huc et illuc impiam librat manum*. Cf. sup. 1020 sq. De Agam. cum tauro comparato Il. 2, 482. At alia mens Aeschyli, quam non assecutus H. „dicit *coniugem arce a coniuge*, quia taurus et vacca amoris stimulis excitati cornubus se per lusum petere solent." Ita H. quem fugiebat eo ipso tempore *γυναικὸς ἀνδρόβουλον κέαρ*. Scilicet, ut Sept. 503 dixit: *εἶρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον*, ita h. l. dicere debuerat: *ἄπεχε τοῦ ταύρου τὴν βοῦν*, si idem ei propositum fuisset. At Cass. cogitans

Agamemnonem inermem, qui *ἠΰτε βοῦς ἐπὶ φάτνῃ* caderet (Od. 11, 410), vera vates *τὴν ταυροειδῆ* Clyt. notavit. Male ergo H. poëtam Homeri sui immemorem habuit.

1036. *ἐν πέπλ.* 208, 1025, 1290, 1400, 1488, 1519. Eum. 634 sq. Philostr. Imag. 2, 10 *πέπλου τέχνῃ τινὸς ἀπείρου τὸν Ἀγ. περισχοῦσα*. Plane ita Ch. 555 *ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ*. Suppl. 479. Pl. Euthyd. 302[b] *ἐν δικτύῳ εἰλημμένος*. Thuc. 7, 57 *ἐν ἀνάγκαις κατειλημμένων*.

1037. *μελ.* H. *μελαγκέρῳ* legit, non quo corneum manubrium mucronis (Schütz) intelligatur, sed ita disputans: „quoniam tauri et vaccae appellatione usa erat, transfert cornua ad id de quo proprie dici non potuerunt, non tamen ut solam vestem, qua obvolutus est Agamemno, sed ut universum occidendi modum designet: quare *μηχανήματι* dicit, quasi nigris cornubus, sic ictibus ferri peti illum indicans." Addit, *μελάγκερων* neque Graece dici et absurdum esse, relatum ad taurum. At primum *μελαγκέρῳ* inter *ἐν πέπλ.* et *λαβ.* poni non potuit, quippe orationis partes miscens; tum cetera satis sane obscura sunt. Ut Pind. Ol. 13, 114 taurum simpliciter *καρταίποδα* dixit, ita, etiam non praecedente *τὸν ταῦρον*, *μελάγκερως* de tauro dici potuit. Colum. 6, 1: *parandi sunt boves — cornibus nigrantibus.* Cf. Varr. R. R. 2, 5. Apte autem, postquam *τὴν ταυροφυῆ* masculino *τὸν ταῦρον* designaverat, regem addito *μελάγκ.* ita iam notat ut eundem vs. 112 verbis *ὁ κελαινὸς* notaverat.

Ex scholiis apparet, gen. dat. et acc. in diversis Codd. obtinuisse. Istos errores et ceteros peperit scriptura *μελαγκερῳ* (*ν* scr. sup. *ῳ*). Cf. Pr. 589. Soph. Tr. 507. Odyss. 10, 158. Ai. 55, 64.

μηχ. Errat Schol. Nam etsi Ch. 979 *μηχάνημα* explicetur *δεσμὸς — πέδαι χεροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίς*, tamen h. l. instrumentum, securis, notatur. Lycoph. 1105 *τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον* de ipso Agam. Errant quoque, qui *μηχ.* explicant *δόλῳ*, ut Sept. 38. Ch. 555 *δόλῳ ληφθῆναι*. Iung. *μηχ. θένει*.

1038. *τευχ.* Cf. 737 sq. *Κύτος λέβητος* ap. Eur. Cycl. 399. Proprie appellatur *δροίτη* 1448. Ch. 997. Lyc. 1104.

1039. *δολ.* 668, 1001, 1483. Ap. Lyc. 197 *λέβης* dicitur *Ἅιδου κρατήρ*, quia in cortina peregrini comburebantur. Cf. Sch. ad l. l.

τυχ. 1138, 1141. Videtur esse *τὸ πάθος* (1047), *ἡ μοῖρα*, s. *τὸ τοῦ λέβητος*, *τὸ περὶ τοῦ λέβητος τυχόν*, *πέφυκος*. Cf. Plat. Lach. 192ᵇ.

1040. *γν.* 579, 717. Thuc. 1, 138, 3, ubi Sch. *γν. κριτής*.

1042. *ἀπὸ —*. Cf. Il. 1, 106 sq. Oed. R. 305 *ἀπ' οἰωνῶν φάτις*. — *Ἀγαθ.* ut 686. Cf. 571, 573. Simile *ἀδυεπής* Oed. R. 151. Opp. *πικρά*.

1043. *στ.* Hes. *στέλλοιμι· πέμποιμι, ἀποστέλλοιμι*. Cf. 428 *διήκει βάξις·* ita *ἦλθε φάτις*, *φάτις πομπίμα* ap. Eur. Hinc Apollo dicitur *πέμψασιν ἀντιπέμπειν* (Oed. R. 306. cf. 149, 278). Ergo servandum *στ.* i. e. *πορεύεται*, *πορίζεται*, nec leg. *τέλλεται* (H.)

στέλλεται F. ob male acceptum *ἅτε* (1032) pro *quippe*.

1044. *πολ.* Hes. *θεοφατίζει· μαντεύεται*, *περιττολογεῖ*. Hinc ap. Soph. Tr. 1170 *ἡ πολύγλωσσος δρῦς* Dodonae, et ap. Eus. Pr. Euang. 5, 16 ex poëta: *Πυθῶνος λάλος ὀμφή*.

θεσπ. Rectius Cas. *θεσπιῳδῶν* quam recentiores cum H. *θεσπιῳδοί*. Cf. 223 *τέχναι Κάλχ.*

1045. *φόβ.* H. vertit: *per mala multiloquae artes fatidicae intelligentiam timoris afferunt*, i. e. faciunt ut quis, quid significaverit timor, ipso eventu malorum intelligat. Contra vertendum erat: *verbosae artes vatum timorem afferunt discendi per mala*. Eur. Suppl. 307 *παραινεῖν οὐ φόβον φέρει*. H. l. additur *μαθεῖν* ut vs. 225 *ἐπιρρέπει μαθεῖν*. Iung. *κακῶν διαὶ μαθεῖν·* quod quid aliud est quam solenne *παθόντα γνῶναι;* cf. 158. Propterea dictum vs. 1009 *προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν*.

1046. *κακ.* Inversa ratione Eur. Hipp. 668 *τάλανες ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι*.

1047. *θροᾷ* T. *θροᾶ* A. Cf. 1060 *ἐπιφοβα* et *ἐπιφοβῶ*. Suppl. 116 *τιμᾷ* et *τιμῶ*.

πάθ. Manifeste pertinet ad *τὸ παθόντα γνῶναι*, cuius se ipsam cum Agam. participem fore praedicit, ab illius ad suam iam porro sortem progressa. Cf. 1221 sq. Phoen. 1341 *μεγάλα πάθεα θροεῖς*.

ἐπ. Plerique malunt *ἐπεγχέασα* (M. G. A. R. T.) ut Cycl. 423 *ἐπεγχέων ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ* (*κύλικα*). Equidem praefero *ἐπαγχ*. quod recte Sch. explicat. Ut in Epigr. (ap. Plut. I, p. 316[e]) apte *ἐγκατέχευε φόνον*, i. e. *interposuit*, *immiscuit*, ita h. l. *ἐπαναχεῖν admiscere*. Pariter Eur. Suppl. 592 *κἄμοὶ μὴ ἀναμίγνυσθαι τύχας τὰς σάς*.

1048. *ποῖ*. Exspectas *τί* vel *πῶς*. Ad *ποῖ* intell. *βλέπων*; (Ai. 1290. Pl. Crat. 389[a]) i. e. *quo consilio?* Iph. T. 77 *ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες;*

ἤγ. Apollinem, non Agam., quod imperite statuunt, invocat; ipsum *ἤγαγες* in mentem debuerat revocare solenne *ἀγυιεῦ Ἀπ. ἐμός*.

1049. *οὐδ*. Cf. Pers. 209. Ch. 14 *οὐδέν ποτ' ἄλλο*. Vulgo *οὐδὲν ἄλλο ἢ —*. Bl. intell. *πράξουσαν*· rectius *σκοπῶν*.

τί γάρ; 1147. Ch. 878. Eum. 211, 678. Fr. 96 H. 222 A. *οὔτοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;* H. ad Viger. p. 729 *τί δ' ἄλλο ἢ τοῦτο;* cf. Hor. Sat. 1, 1, 7. 2, 3, 132; ad Pis. 212. Ter. Ad. 3, 3, 80.

1050. *φρ*. 974. Cass. ap. Eur. Hec. 124 *ἡ μαντιπόλος βάκχη*. Troad. 500 *ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς*.

θεοφ. 1059, 1245. Dio Chr. Or. 11, p. 166 *ἡ Κασσάνδρα θεοφορουμένη*. Or. 61 fin. *πῶς συνέτυχε τὸν Ἀγ. — ἐρασθῆναι τῆς Κασσάνδρας θεοφρουρήτου* (male Vales. *θεοφορήτου*) *καὶ ἱερᾶς κόρης;*

δ' αὐτ. 984, 1231. Cf. Bernh. p. 287 H. „*αὐτᾶς* lex linguae postulat."

1051. *ἄν*. Errant multi cum Schol. Ut 910 *ὁ ἄνευ λύρας θρ*. est *nenia incomposita*, ita h. l. *modus non hoc nomine*

dignus. Auson. Idyll. 4, 47 *numeri innumeri*, qui Hor. Od. 4, 2, 11 *lege soluti*.

οἷά τις. Lycoph. 121: οἷά τις σιφνεὺς — διήνυσε.

ξουθ. Theoc. Epigr. 4, 11: ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσιν. Eur. Hel. 1111: διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα (ἀηδών). Cf. Arist. Av. 214, 743. Od. 19, 518 ἀηδὼν dicitur χλωρηΐς, ubi Sch. ait, Simonidem dixisse χλωραύχενες ἀηδόνες. Quum Hes. ξουθὸν etiam exponat χλωρόν, non dubito quin ξουθά sit χλωρηΐς.

1052. ἀκ. 1027. Od. 4, 103 αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο. Them. Orat. 7, p. 108 οἰμωγῆς ἀκορεῖς. Eur. Suppl. 82 ἄπαυστος αἰεὶ γόων. Il. 13, 621 ἀκόρητος ἀϋτῆς.

φιλ. 215. Suppl. 58 sqq. 68 φιλόδυρτος. Soph. El. 1077 ἁ πανόδυρτος ἀηδών. Ai. 629 sq. οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς. Od. 11, 420 οἰκτροτάτην ὄπα Κασσάνδρης. Phil. Imag. 2, 10: βοᾷ οὕτω τι οἰκτρὸν —. Cf. sup. 915 ἐνδίκοις φρεσίν.

φεῦ ταλαίνας (Marc. G. A. T. R.) recte diceretur si φρεσὶν abesset. Cf. Sept. 597. Compendia autem verborum ταλαίνας et ταλαίναις fere similia sunt. Ταλαίναις sine dubio gl. est ad φιλ.

1053. Ἴτ. Bl. recte intelligit θροεῖ· cf. Eum. 510 τοῦτ' ἔπος θροούμενος· ἰὼ δίκα —. Soph. El. 148 ἁ στονόεσσ', ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται. Eur. Fr. 766, 25 Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον ὀρθρευομένα γόοις. Arist. Av. 212 πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν γένυος ξουθῆς. Thuc. 2, 29. Hor. Od. 4, 12, 5 sq. Ovid. Met. 6, 412 sqq. Her. 15, 154. Sen. Ag. 671 sqq. *nobile carmen cantat tristis Aëdon, Ityn in varios modulata sonos*. Ὑποκοριστικῶς Ἴτυλος Od. 19, 522. Cf. Sch. ad Thuc. l. l. Anth. Pal. 7, 65. Catull. 65, 14.

ἀμφιθ. 610, 687. Sept. 951 πόνοις ἐπανθήσαντες δόμοι. Cf. Ruhnk. ad Tim. p. 28. Fort. valet ad duplex malorum genus notandum; cf. Suppl. 60, ubi H. ait opponi inter se luctum lusciniae, expulsae e consueta sede, et lamenta ob necem filii Ityos.

1054. ἀηδ. Arist. R. 683 κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται. Av. 210 ἔποψ ad lusciniam: χῦσον

δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς. Non modo vocis *puritas* (ut Av. 214 καθαρὰ χώρει διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχώ), sed etiam *varietas* (Od. 19, 521 θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν· Eur. Hec. 337 πάσας, ὥςτ' ἀηδόνος στόμα, φθογγὰς ἱεῖσα· Sen. l. l.) celebratur. Tamen recte νόμος ἄνομος. —

βίον. Eur. dicit βίον κατοικτείρειν, μετακλαίεσθαι. Vulgo tamen πότμον στενάζειν, αἰάζειν.

1055. *λιγ*. Oed. C. 671. Trach. 965. Theogn. 933 (1017 W.). Theoc. 12, 7.

μόρ. Quum ἰὼ ἰὼ h. l. θαυμάζοντος et μακαρίζοντος sit, accus. regit; contra vs. 1046, passim. Cf. Bernh. p. 134. *Μόρος* est πότμος, οἶτος.

1056. *περ*. In vulg. plane constructa habes verba, quae in ordinem poëticum revocavi (cf. 1565). Sua iam teneat poëta. Medium recte H. explicat: *curarunt Dii ut vestiretur plumis*. Nam apud poëtam (Eus. Pr. Euang. 5, 33) στεφέων ἱερῶν γλυκερὴν χάριν ἀμφιβαλεῖται, est *sibi induet*. Contra Callim. in Del. 301 ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο.

1057. *γλ. τ' αἰ*. Quum περιβάλλειν ut περιθεῖναι maxime de *tributo honore* dicatur, ἀγῶνα (sic Codd.) referre possis ad certamen musicum cum ceteris avibus initum, ex quo ἡ ἀοιδοτάτη ὄρνις superior discedit; sed non quadrat quod additur. Itaque γλ. αἰῶνα κλ. ἄτ. dictum est ut Od. 5, 151 οὐδέποτ' ὄσσε δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰών. Her. 7, 46 ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα. Pind. P. 2, 47 γλυκὺς βίοτος. Dissimilia autem δέμας et αἰὼν componuntur ut ap. Her. 4, 88 αὐτῷ μὲν στέφανον περιθείς, Σαμίοισι δὲ κῦδος.

κλ. ἄτ. Plane non mirum, plerosque contra linguae usum vertere *excepta voce lugubri*, quum vertendum esset *sine luctu*. Nam quî convenit dicere, lamentis carere eam quae diserte vocatur στονόεσσα, δακρυόεσσα, quin βαρὺ κλαίουσα, quippe vitae pristinae, quae ἀμφιθαλὴς κακοῖς fuerat, perpetuo memor? Nihilominus lusciniae vere dici potest ἄδακρυς αἰὼν esse,

quatenus priscis istis ac superatis luctibus non novi succrescunt. Cf. Hes. Opp. 90 *ζώεσκον — νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο.* *Κλαύματα* autem non modo sunt fletus lugubres (809), sed etiam *πόνοι, κάματοι, πήματα·* proverb. dicebatur et *ἐκτὸς κλαυμάτων* et *ἔξω πημάτων πόδα ἔχειν.* Inde factum ut in G. et Ald. *καμάτων* pro *κλαυμ.* ex gl. irrepserit.

1058. *ἐμ.* Cf. Bernh. p. 98. Eur. Or. 1275 *τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;* Fatum Cassandrae memorat Philost. (l. l. ad vs. 1036) sic pergens: *περισχοῦσα, πελέκυν ἐς αὐτὸν ἧκεν, ἀμφήκη τοῦτον, ὃς καὶ τὰ δένδρα αἱρεῖ τὰ μεγάλα, τήν τε τοῦ Πριάμου κόρην, καλλίστην νομισθεῖσαν τῷ Ἀγαμέμνονι, χρησμοὺς τε ἀπιστουμένους ᾄδουσαν, ἀποκτείνει θερμῷ τῷ πελέκει.* Cf. Lyc. 1108 *ἐγὼ δὲ* (Cass.) *δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ, Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη, ἐπεί με, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυὸς ὅπως τις ὑλοκουρὸς ἐργάτης ὀρεὺς, ῥήξει πλατὺν τένοντα καὶ μετάφρενον, καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας δράκαινα διψὰς, κἀπιβᾶσ' ἐπ' αὐχένος, πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς, ὡς κλεψίνυμφον, κοὐ δορίκτητον γέρας* (sup. 876) *δυςζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη.*

1059. *ἐπ.* 809. Eur. Hipp. 573 *φάμα ἐπίσσυτος.* Opp. *αὐτόσσυτος.* Proxime coniunctum est cum *θεοφ.* ita ut notetur *θεόσσυτον* (Pr. 116, 598, 644). Cf. Od. 18, 256. Eur. Or. 2 *συμφορὰ θεήλατος.* Deus qui h. l. intelligitur, est Apollo *ἀγυιεὺς*, malorum auctor.

ματ. Componi solet cum *ἀνήνυτος, ἄπρακτος.* Cf. *ἄλιος, ἀτέλεστος.*

δοι A. *δ' οἱ* T. *δοι* (superscr. compend. term. *ας*) G. Ex hac scriptura vitia orta sunt.

1061. *μελ.* 126, 606. Cf. *γνωμοτυπεῖν, λογοδαίδαλος.* *Terrifica inscito modulamine pangis.*

ὀρθ. 1051. Her. I, 24. Cf. Pers. 388 sq. Sept. 954. Ap. Rh. 4, 70 *ὀξείῃ ὄρθια φωνῇ ἤπυεν.* Praesertim *ἡ σάλπιγξ* dicitur

ὄρθια σημαίνειν. Sententia: δυςφημοῦσα καὶ ἅμα ἐπορθιάζουσα μέλπεις.

1062. ὄρ. Non solum *fines*, sed etiam σύμβολα, σημεῖα, τεκμήρια, ut h. l.

θεσπ. Praeeunte Sch. τὰς πολυεπεῖς τέχνας intellexerunt intt., comparantes Eur. Hec. 744 ὁδὸς βουλευμάτων. Hipp. 390 ὁδὸς γνώμης. Oed. R. 311 μαντικῆς ὁδός. Phoen. 911 ὁδὸς θεσφάτων. Arist. Eqq. 1015 φράζευ λογίων ὁδόν, ἥν σοι Ἀπόλλων ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο. Lyc. 10 διοίχνει δυςφάτους αἰνιγμάτων οἴμας, ubi Sch. legens διΐχνει explicat: ῥινηλάτει δυςερμηνεύτους παραπετασμάτων ὁδούς, et Tzetz. κἀνταῦθα τροπικῶς οἴμους καὶ ὁδοὺς λέγει τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας. Cf. οἶμος ἀοιδῆς, πόρος ὕμνων. At nil in his praesidii ad h. l. Collato vs. 1205 sq. cum 997 et 1048 patet, τὴν θεσπ. ὁδὸν esse *viam a Deo monstratam*, viam qua Apollo ἀγυιεὺς Cassandram πρὸς τὴν μισόθεον Ἀτρειδῶν στέγην perduxerat. Sententia: τί πιστὸν ἔχεις τῆς θεηλάτου ὁδοῦ τέκμαρ; πόθεν τὴν Ἀπόλλωνος ἀγωγὴν τεκμαίρει;

θεσπίας T. (ex Codd.) V. C. — Cf. not. ad 462 de ες supra scripto.

1064. γάμ. Eur. Andr. 1186. Non diserte quidem respondet, at queritur malorum causam iam a choro vs. 644 sqq. 652 sqq. expositam. Praeclare autem h. l. et 1075 γάμοι et πόνοι ambigui vocabuli κῆδος rationem explicant.

ὀλ. 1077. Bernh. p. 173. — Φίλοι sunt Priamidae.

1067. τροφ. Ai. 863 χαίρετ' ὦ τροφῆς ἐμοί, ait Aiax patriam patriaeque flumina et campos respiciens. Cf. Eur. Tr. 228. Catull. 64, 88.

1069. ὄχθ. Pind. P. 11, 33 Ἀχέροντος παρὰ ἀκτὰν εὔσκιον. Antig. 812. Arist. R. 471 Ἀχερόντιος σκόπελος αἱματοσταγής, ut Ap. Rh. 2, 354 ἄκρη προβλὴς Ἀχερουσιάς. Ib. 744, 750 et Hor. Od. 3, 4, 14 *celsae nidus Acherontiae*. Quum ὄχθος sit τόπος κρημνώδης, non quaevis *ripa* (ὄχθη) dici potest ὄχθος· tantum ea quae *alta* et *ardua* est.

1070. τί· pro ὅ τι — ἐφημίσω, ut Pr. 491, 624. Sept. 650.

1071. *νεογν.* Contractum esse iam viderat H. Cf. *παιδνός* vs. 431. Etym. M. *νεογνός· ὁ νεωστὶ γεγεννημένος· ἢ νεόγονός τις ὤν· καὶ κατὰ συγκοπήν.* Cf. Od. 6, 300. Hes. Opp. 216.

1072. *δ' ὑπ.* Cant. leg. *δ' ἧπαρ* probante Valck. ad Hipp. 1070; cf. 397, 714. At *ὑπαὶ* est *κάτωθεν* ut 866. Cf. *πέπλ. ἔσω* 1251.

δῆγμ. Zonar. Lex. p. 469 *δάκος· — σημαίνει καὶ δῆγμα, οἷον· σῆμα δέ τοι δάκεος αἱμορρόου* (Nic. Th. 282). Cf. 746. Non figurate dictum est ut 678, 713, sed proprie ut Pind. P. 2, 97 *τὴν κακηγορίαν* vocat *δάκος ἀδινόν.* Explicationis causâ additur *δυςαλγ. τύχᾳ.*

1073. *μιν.* i. e. *μινυρῶς.* Constr. *τύχᾳ* (*σου*) *θρ. κακὰ μιν.* Patet, respici *τὰ τῆς ἀηδόνος μινυρίσματα.* Cf. 16, 1051. Eur. Med. 51.

θρ. 1047, 1050. Ch. 968. Sept. 78 (ubi v. l. *θρεῦμαι*), Suppl. 111.

1074. *θρ.* Non mirum est, *θαῦματ'* (F.) magis placere quam vulg. aut Cant. *τραῦματ'*. At non temere mutandum. Dicitur vs. 240 *χάρμα μεῖζ. ἐλπ. κλ.* Pers. 210 *δείματ' ἰδεῖν — ἀκούειν.* Herod. 6, 12 *φόβος ἀκοῦσαι.* Oed. C. 529 *θάνατος τάδ' ἀκούειν.* Eur. Io. 528 *οὐ γέλως κλύειν.* Lyc. 552 *βέλεμνα — ἄπιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.* Hipp. 1239 *δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν.* Arist. Av. 464 sq. *ἔπος ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν.* Cl. Al. I, p. 220 *ὡς μὴ τὰ ὦτα θραύοιτο τῶν παιδίων, τοὺς σώφρονας περιτίθησι λόγους καθάπερ ἀντωτίδας, ὡς μὴ δύνασθαι ἐξικνεῖσθαι εἰς θραῦσιν τῆς ψυχῆς τὸ κροῦσμα τῆς πορνείας.*

1075. *ὀλ. τὸ πᾶν. Πανώλης* Sept. 552. Pers. 732. Suppl. 96.

1076. *πρόπ.* Sacra ante moenia facta in campo memorantur Il. 8, 548 sqq. (cf. Plat. Alc. 2 p. 149[d]) 21, 130 sqq. Falso intelliguntur sacra *pro conservandis moenibus*, *pro salute urbis* facta; nam aliter Eur. Io. 278 *πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν.*

1078. *ἐπ.* Intransit. Pr. 917 sq., transit. Pl. Prot. 321[a]. Pariter *suppeditare*, *sufficere.* Cf. Lyc. 1458 *θήσει δ' ἀληθῆ* (*τὰ θέ-*

σφατα Ἀπόλλων)· σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν ὅτ' οὐδὲν ἔσται μῆχος ὠφελεῖν πάτραν, τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα (sup. 960).

1080 θερμ. Tam bene dicitur quam θερμόφρων, θερμόβουλος· at primum deest obiect. ad βαλῶ, tum trimetrum voluisse poëtam, non versum in duas tripodias dissectum (cf. 1069), censet Kl. Itaque θερμὸν οὖς (ἧπαρ θερμόν Ch. 270) recte Cant. distinxit. Aptius alicui videatur memorasse Cass. θερμὸν κάρα· at nihil aptius h. l. quam *aures*; nam istud Sapphûs: βομβεῦσι δ' ἀκοαὶ in ipsam quadrabat, Clyt. et chori minis ac sermonibus fessam.

ἐμπ. Leg. πέδῳ βαλῶ τάχα. Dicitur πέδῳ πίπτειν (Eum. 479. Soph. El. 747), ῥίπτειν (Iph. A. 39), κεῖσθαι (Lyc. sup. p. 377), πρὸς πέδῳ πίπτειν (Bacch. 605) κάρα βάλλειν (ib. 685) et αἵματος πέμφιγα β. (Aesch. fr. 193 H. 204 A.), ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν (Eur. Tr. 494). — Τάχα (cf. 1069) in fine scribi debere, vidit Burgard.

ἐμ, adscr. in marg. ut notaretur πέδῳ ἐμβαλῶ, inscite fort. vocabulo πέδῳ praefixum.

1081. ἐπ. ἀκολουθοῦντα, ἁρμόζοντα. — Προτ. Cf. 1048 sq. 1058, 1068 sq.

1082. κακ. Male multi κακοφρονῶν (i. e. δύςφρων) legunt. Ipsa vero diserte dicta fuerat κακ. φρ. κλύειν (974) et φρενομανής (1050). Itaque ἀσυνδέτως sequitur μελίζειν, quae epexegesis est ut vs. 1452.

1083. ὑπ. Antig. 1273 θεὸς μέγα βάρος ἔχων ἔπαισεν ἐν ἐμῷ κάρᾳ. Cf. ὁμοιοβαρής, ἀβαρής, ὀπισθοβαρής, ὑποβαρής (Theophr. h. pl. 3, 13). — Ἐμπ. 1376. Dicitur de ventis magna vi incumbentibus; cf. Her. 7, 61. Pers. 515, 911.

1085. ἀμ. Her. 4, 179 ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγήν.

1086. ἐκ καλ. Soph. Tr. 1080; sup. 638. Ὁρᾶν διὰ καλύπτρας (*per transennam*, *per caliginem videre*, ut *quasi per nebulam audire*, *scire* ap. Plaut. Ps. 1, 5, 48. Capt. 5, 4, 27) est ἀμβλὺ ὁρᾶν, ἀμβλυωπεῖν· opp. τρανῶς, τορῶς. Sup. vs. 1022.

1087. *νυμφ.* Novae nuptae, cui comparatur ὁ χρ. ἀνακαλυφθησόμενος, tertio a nuptiis die ἡ καλύπτρα auferebatur.

1088. *λαμπρ.* Athen. 8, 338[d] εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός. Her. 2, 96. Sch. Theoc. 13, 25 νότου λαμπροῦ πνέοντος. Virg. G. 1, 460. Hor. Od. 1, 7, 15. 3, 71 sq. 27, 19. ἡλ. — ἐςήξ. Od. 2, 181 praepetes dicuntur φοιτᾶν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο. Multi legunt ἐςᾴξειν.

1090. *κλ.* Omnia turbata, ex quo Auratus κλύζειν intulit. Tantum Il. 23, 61 κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον (nisi leg. ex Ven. ἠϊόνας, ut sit ἐπεκλύζεσκον ἠϊόνας). Ceterum ubivis, ut προςκλύζειν intrans., κλύζειν transit. est. Itaque corruunt πρὸς ἀκτάς, πρὸς αὐγάς· restat ut construatur: (οὕτως) λαμπρὸς — ὁ χρ., ὥςτε κύμ. δίκ. κλύειν πολὺ μεῖζ. πρ. αὐγ. τ. πήμ. *Τὸν χρησμὸν* (vaticinia sua neglecta vel non intellecta; cf. 1160) Cass. comparat cum Zephyro sereno, maris fluctus orientem versus excitante, ita ut solis radiis illustrentur. Verum apte pro sole illustrante ipsum πῆμα, duplicem in aedibus caedem, regis et suam, ponit. Quum chorus vs. 1008 dixisset κλέος σοῦ μαντ. πεπ., h. l. Cassandra τῶν θεσπισμάτων πολὺ μεῖζον κλέος fore nuntiat, ubi ipso eventu ea quae praedixerat probata forent. — *Μέγα, μεῖζον κλ.* ut εὖ, ἄμεινον ἀκούειν, χεῖρον ἀκροᾶσθαι. — *Αὐγ. πήμ.* ut πυρὸς (9), βίου δύντ. (1033), ἀληθείας. Oertel: *lichthell soll er* (der Seherspruch) *zu des Helios Aufgängen schnaubend gelangen, dasz er einer Woge gleich viel mächtiger als dieser Jammer zum Sonnenlichte aufstürmet.* Potius — *bei dem Lichte dieses Jammers viel glänzender erscheinet.*

1091. *ἐξ αἰν.* 1022. Pr. 611. Dici solet δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ (Arist. R. 60), οὐ δι' αἰνιγμῶν οὐδὲ συμβολικῶς (Plut. II, 370[f]; cf. Pl. Tim. 72[b]. Ep. 2, p. 312[d]). Itaque φρεν. (φρονεῖν. διδάξω, σωφρονίσω, νουθετήσω) οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμ. est οὐκέτ' αἰνιγματωδῶς, ἀλλ' ἐναργῶς. Conferri possit ἐξ ἀέλπτου, ἀπόπτου, ἑτοίμου, ἐκ πολλῆς ἀκριβείας. Bernh. p. 230.

1092. *συνδρ.* Arist. H. An. 10, 5 τὸ δὲ πρὸς ἀλλήλους μὴ

συνδρόμως ἔχειν· sequitur *ἰσοδρομῆσαι*. Pl. Polit. 266[e] *ξύνδρομα πεπορευμένος τῷ ἄριστα γεγυμνασμένῳ*. Il. 10, 224. Est igitur *συζητούσῃ*. Pro *ἴχν. ἐιν.* (1003) etiam *ἰχνηλατεῖν* dicitur.

1094. *χορ.* Etiam *στάσις Ἐρινύων* (1027), quae *ὁμόφωνος* est, non *εὔφωνος* (146, 211), ut Sept. 867 *δυςκέλαδος Ἐρινύων ὕμνος*. — *Εὖ λέγ.* est *εὐλογεῖν*, cui opp. *καταρᾶσθαι*.

1096. *πεπ.* 750. Ch. 575 sq. Eum. 253. Hes. Sc. H. 251. Eur. Alc. 845.

1097. *κῶμ.* Phoen. 791 *κῶμον ἐναυλότατον* (Schol. *κῶμ. κυρίως ἡ μετὰ μέθης ᾠδή*). Tragg. fr. 137 *χθονίας Ἑκάτης κῶμος*.

1098. *δύςπ.* Eum. 476. Comessantes foras prodeuntes lasciviebant; hinc *κωμάζειν* et *θυραυλεῖν* iunguntur.

συγγ. Non *cognatae*, *sorores* dicuntur, sed *domui*, *genti cognatae;* nam praecessit *δόμοις*, sequitur *δώμασιν*. Cf. 673. Furiae igitur censentur esse *δαίμονες γενέθλιοι* Pelopidarum.

1100. *πρ.* Argumentum hymni s. paeanis (910; cf. Sept. 867) est *primaevum damnum* (non *scelus*, quod H. censet), quae fuit *coena Thyestea* (Ch. 1066 sq.) Cf. inf. 1246. Arist. P. 605 *πρῶτα ἦρξεν ἄτης Φειδίας*. Il. 5, 62 sq. *νῆας ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο*. Od. 8, 81 *τότε κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσιν*. Cf. Bernh. p. 121.

ἐν μέρ. 306. Eum. 198. Eur. Or. 452 *ἐν τῷ μέρει* ut Thuc. 4, 11, 3. 8, 86. Id. 3, 49. 4, 26 *κατὰ μέρος* (Sch. *κατὰ διαδοχήν*). Ergo *ἀμοιβαίως ἀπεστύγησαν*. Cf. 901, 450.

1101. *τῷ πατ.* Thyestae, qui fratris uxorem Aëropen vitiavit; cf. Sch. ad Or. 800. Propterea Thyestes ap. Tzetz. Ch. I, 18, 44 dicitur *λαθροκοιτῶν συλῶν εὐνὴν συναίμου*. Cf. 346, 355, 885, 1265.

δυςμ. Subi. est *Ἐρινύες*, quae etiam *Εὐμενίδες*. Male H. ad *εὐνὰς* refert: *infensas corruptori*.

1102. *τηρῶ.* Post *ἤμ.* ut vs. 579 sequi potuisset *ἢ ἔκυρσα τοῦ σκοποῦ;* Pro eo non dicit *θηρῶ*, quod Cantero et plerisque placuit, non *κυρῶ*, sed *τηρῶ*, quod Sch. recte *ἐπιτηρῶ*, *capto*

explicat. Modo cum cane venatica se comparaverat (1092; cf. 1008), nunc cum sagittario feram captante.

1103. *θυρ.* 1181 sq. Bekk. An. p. 42 *θυροκόπος·* ὁ τοῦ ἐπαιτεῖν ἕνεκα κόπτων τὰς θύρας. Cf. Pl. Rep. 2, 364[b]. Arist. Av. 960—990.

φλ. Hes. *φλέδων·* ὁ ἀλάζων, εὐήθης· cf. φλύαρος, φλήναφος. Timon (D. L. 2, 107. 6, 18) Socraticos φλέδονας appellat.

1104. *ἐκμ.* 1005, 1225. Eum. 461. Bekk. An. p. 248 τῶν μὲν παρόντων *μαρτυρία*, τῶν δὲ ἀπόντων *ἐκμαρτυρία*· ὁμοίως *ἐκμαρτυρίαν* λέγουσιν, ὅταν τις τὰ παρὰ τοῦ ἀπόντος εἰρημένα ἐκμαρτυρήσῃ. Postulat ut chorus de se absente (i. e. *mortua*) iam nunc testetur.

πρ. Poll. 8, 55 *προομοσία·* ὅρκος, ὃν ὁ κατήγορος προομνύει, ἦ μὴν ἀληθῆ κατηγορεῖν. Cf. Pind. Ol. 6, 34 sq. μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις, τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω. H. l. de iure iurando τὴν ἐκμαρτυρίαν praecedente.

1105. *λόγ. παλ.* Miror neminem subiisse, ista copulata conferre cum παλαίφατος λόγος (683). Oed. R. 1395 τὰ πάτρια λόγῳ παλαιὰ δώματα· quod a Sch. ἃ πρὸ πολλοῦ ἐνομίζετο πατρῷα ἐμὰ explicatur, cui adhaeret H. vertens *quae patria dicebamini.* Minus recte; neque enim initio versus positum commode iungi potest cum πάτρια. Ceterum cf. Schneid. p. 464, ubi indicat, quamobrem legi non possit τὸ μὴ εἰδέναι, pro quo praeterea exspectes τὸ μή μ' εἰδέναι.

1106. *πῶς ἂν* —; 573. H. „*atque utinam iusiurandum, firmamentum generose firmatum, medelam afferre possit!* Id dicit, ut indicet, quamvis sanctissimum *iusi.* tamen nihil profuturum esse." Tamen γενν. h. l. non est *generose*, sed *firmiter.* Ai. 938 γενναία δύη (Sch. ἡ ἰσχυρά). — *Πῆγμα* dicitur iusi. ut Iph. A. 395 τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους καὶ συνηναγκασμένους.

1107. *παιων.* 770. — *σου.* 1307. Saepe additur τόδε (Soph. Phil. 1362), ταῦτα (Iph. A. 28. Hipp. 1041), sequitur autem ὅτι, διότι, ὡς, ὅπως, εἰ, etiam acc. c. inf. ut Alc. 1130. Med. 268.

1108. ἀλλ. Hes. ἀλλοθρόους· ἀλλοφώνους· cf. Sept. 170. — H. „*miror te transmarinam de peregrina urbe sic loqui ut si praesens fuisses.*" Merito quaesitum, quo iure *civitas* hic memoretur, quum non Argos, sed μισόθεος στέγη τῶν Πελοπιδῶν ubivis a Cass. urgeatur. Idcirco Schütz intercidisse nonnulla suspicatus, sic explevit: *te — aliena lingua utentem* tamen et Graece loqui et de rebus in hac urbe gestis *ita dicere, quasi iis interfuisses.* Verum omnia plana fiunt, si iungis πόλ. ἀλλ. τραφ. quo Schol. viam monstrat. Dicitur ναίειν, οἰκεῖν πόλιν, non sane τραφῆναι πόλ. Sed videtur ἀλλ. πόλ. per appositionem accedere ad πόντου πέρ., qui proprie accus. est. Itaque ἀλλ. πόλ. *Troia* est, non *Argos*. Cf. Bernh. p. 115.

1109. κυρ. 573, 1141, 1266. Ch. 314, 416. Non simpliciter est κινδυνεύειν σε λέγειν vel ἀτεχνῶς σε λέγειν ὥςπερ εἰ αὐτόπτης, αὐτόμαρτυς ἦσθα, sed εὐστόχως, εὐθυβόλως, καιρίως σε λέγειν, sagittarii instar.

1110. τέλ. μαντικῷ, ut 830 τέλος ἀρχικὸν designatur. Docet Cass. δαίμονα τὸν ὑπερβαρῆ (1083) ipsum Apollinem fuisse (cf. 1059 p. 377). Pariter Oed. R. 1328 quaerenti choro τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; resp. Oedipus 'Απόλλων —.

1111. προτ. Eum. 462. Arist. V. 268. Vulgatae ordinem applaudentibus multis primus turbavit H. h. vs. proximo postponens et στιχομυθίαν (quam ineptius etiam tres Codd. tuentur) inducens. Restitere Kl. et Haupt, digni qui conferantur.

αἰδ. Cf. 870. Eur. Or. 460 οὔ αἰδώς μ' ἔχει (κατέχει) ἐς ὄμματ' ἐλθεῖν. Plane ut Clyt. vs. 778; cf. 859. Cass. morti propinqua exuto pudore libere eloqui vult. Ac plura eam dicere velle, ostendit τάδε. Cf. sup. 859.

1112. μῶν. Ch. 175. Suppl. 415. Choro mentio *pudoris* facta et spes plura audiendi subito suspicionem clandestini amoris movet. Male Kl. „*num tam potens erat tua venustas, ut vel deum vinceret?* Etsi disertis verbis non est commemorata puella, omnia tamen in eo versantur, ut eius venustatis vim et potentiam exhibeant." Non attendit, in quo sunt omnia, vs. 876 sq.

Il. 13, 365 Cass. εἶδος ἀρίστη et 24, 699 ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ dicitur. Cf. Phil. sup. p. 377. Tzetz. Posth. 370 sq.

ἱμ. 495. Cf. Eur. Tr. 247 sqq. Io. 436. Post partic. aliquid deesse quod intelligendum sit, apparet tam ex praec. καί, quod iungi non debet cum περ, quam ex causali γάρ quod sequitur. Quid intelligendum sit, non dubium; reticet enim chorus perquam venuste ἀπέτυχε vel ἐψεύσθη; (1116).

1113. ἁβρ. 841. Oed. C. 1339. Iph. A. 858 δοῦλος οὐχ ἁβρύνεται τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἐᾷ. Bekk. An. p. 209 ἁβρύνεται· τρυφερεύεται. Id. p. 322 ἁβρ. κοσμεῖται, θρύπτεται, καυχᾶται. Cf. Pr. 970 χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν. H. l. est μεγαλαυχεῖσθαι, μέγα φρονεῖν, plane quod dixerat chorus vs. 543 ἡ κάρτα πρὸς γυν. αἱρεσθαι κέαρ. Sententia: non sane mirum, si insolentior facta sis simul atque intellexisses, captum esse forma tua deum; nam *prospera animos efferunt* (Sen. Ag. 252), *secundas fortunas decent superbiae* (Plaut. St. 2, 1, 28), *luxuriant animi rebus plerumque secundis* (Ovid. A. A. 2, 437). Cf. Cic. Lael. 15, 54. Tac. H. 4, 23. Quam appetentes essent virgines commercii cum Diis, docent Pind. N. 10, 10. Eur. Io. 1227. — Πλ. ἡ δικαίως· cf. 349, 1096.

βαρύνεται F. Vitium ortum ex eadem causa, qua vs. 133 ὄλτων· cf. Bast p. 801, tab. 6.

1114. παλ. Pr. 919. Soph. Phil. 437. Eur. Suppl. 704. Soph. fr. 409, 13 τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν (Κύπρις); *Ille vero, si quis, praestabat se acrem luctatorem*, non μαλθακὸν αἰχμήτην· erat δυςπάλαιστος.

πν. Ch. 31, 950. Eum. 840. Cyri Theod. amic. exsul. vs. 172 καὶ μειδιῶ τὰ πλεῖστα καὶ χάριν πνέω. Post παλαιστής exspectas Ἄρη πνέων, ut μένος, φόνον, κότον, πῦρ πνεῖν dicitur; contra inexspectato χάρ. πν. Dativus ut ap. Eur. Suppl. 322 τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὡς ἀναβλέπει.

1115. τεκν. Cf. παιδουργία, παιδοποιΐα, τεκνοσπορία, παίδων σπορά. Simon. fr. 230, 48 πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον ἐλθόντα. Cf. Il. 5, 429. Od. 11, 245. Hes. Opp. 521.

νομ. 545, 840. Il. 9, 132 sq. 275. 19, 177. Eur. Herc. f. 1316, 1341. Tr. 324. Est i. q. *ὡς νόμιμόν ἐστιν, ὡς εἴωθε γενέσθαι.*

1117. *τέχν.* 223, 1044. Nulla in his ambiguitas; nam etsi ap. Eur. Hel. 1621 legatur *ὦ γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθείς,* tamen additum h. l. *ἐνθ.* indicat, non accipi posse pro *δόλῳ ληφθῆναι* (Sept. 38. Ch. 555). *Μαντικὴ ἔνθεος καὶ ἀληθὴς* ap. Pl. Tim. 71e, 72b, Phaedr. 244d. Cf. Eum. 17.

1119. *ἀν.* Suppl. 354, 357. Hes. *ἄνατος· ἀβλαβής.* Pariter *ἀκήρατος* (Hipp. 1113. Herc. f. 1314) et *ἄτρωτος* (Plat. Symp. 219e) dat. regunt. Patet, Schol. legisse *ἄνακτος ἧσθα — κότον;* et *ἧσθα* accepisse pro *ᾔδεισθα, ᾔδησθα.* Cf. sup. 563 *οὐκ οἶδα τέρψιν.*

ἄνακτος. Saepe *κ* insertum invenias, v. c. 113 *δοριπάλκτου.* Sept. 985 *τριπάλκτων.* Ch. 440 *ἄφερκτον.* Inf. 1270 *κτείνοντες.*

1120. *ἔπ.* Lycoph. 1454, ubi Cass. *πίστιν γάρ,* ait, *ἡμῶν Λεψιεὺς ἐνόσφισε, ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη, καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρόνιν, λέκτρων στερηθείς, ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν· θήσει δ' ἀληθῆ.*

1122. *ἰού.* 25. Venatricis instar *εὔρινος* (1003, 1093) haec dicit; quare sequitur *ὁρᾶτε.*

1123. *ὑπ' αὖ —.* Pr. 877, 575.

ὀρθ. 1103. Ap. Pind. N. 1, 92 Tiresias *ὀρθόμαντις* (Sch. *ἀληθὴς μάντις*) dicitur.

1124. *στρ.* 608. Ch. 1050. Hes. *στροβῆσαι· συστρέψαι, ἐκφοβεῖν.* Ut h. l. *ὑποστροβεῖν, suscitare,* ita apud Arist. Vesp. 1285 *ὑπετάραττέ με Κλέων ἐπικείμενος.*

φρ. Mentem suam turbatam (Ch. 1054 *ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ*) dicit praeludiis ingruentium malorum. Praeludia ista non sane sunt *ἰοὺ ἰού* (Both.), sed *ἡ πρώταρχος ἄτη* (1100; cf. 1034), quam intuetur vates; qualia vero illa dixerit esse poëta, incertum; nam, teste H., oculi librarii, aberrantes ad seq. versus finem, hic quoque legerunt *ἐφημένους,* quod inepte in F. suprascripto *οις* correctum.

1125. *ἐφ*. Furiae vs. 1099 domui assident; h. l. in ipsa domo insidentes conspicui sunt (*πρέπουσι*) pueri, Thyestis et Aëropae adulterae filii. Cf. 1006 sq.

1127. *ὡςπ*. Exspectas *ὡςπ. πρὸς φίλων* (ut Eur. Or. 762 *ὡςπ. πρὸς ἐχθρῶν*), quo notaretur *πρὸς τῶν δοκούντων μὲν εἶναι φίλων, ὄντων δὲ ἐχθίστων*. Nam Atreus amicitiam simulans fratrem coena exceperat. Cf. Paus. 2, 18. Ergo praestat legere *ὡς πόρεις*, *ut vituli*. Cf. 1323.

1128. *βορ*. 1505. Ch. 528. Pr. 584. Pers. 490.

1129. *γέμ*. 564. Hesychius explicat *γέμισμα, πλήρωμα*. Cf. Suppl. 442.

1132. *λέοντ'*. 133, 1167. Od. 3, 310. Soph. El. 300 sq. Sen. Ag. 890 *semivir* dicitur Aegisthus.

στρ. 51, 894. Theogn. 247 (875 W.) *καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος*. Archil. fr. 90 *κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο*. Men. fr. 195 (513) *γαμηλίῳ τε μοιχὸς ἐντρυφῶν λέχει*.

1133. *οἰκ*. 731, 1534. Cf. 143, 558, 818, 836. Eur. Herc. f. 45. Hec. 1253, ubi Clyt. dicitur *πικρὰ οἰκουρός* (Sch. *ὡς μοιχευομένη Αἰγίσθῳ, ὃν ἔλιπεν Ἀγ. κηδεμόνα τοῦ οἴκου αὐτοῦ*). Cf. *κατοικίδιος, ἐνδόμυχος*.

1136. *μισ*. Ammon. p. 94 *μισητή μὲν σημαίνει τὴν ἀξίαν μίσους· μισήτη δὲ τὴν καταφερῆ πρὸς συνουσίαν·* ib. Valck. p. 150 sq. Cf. *στυγητός*.

1137. *λέξ. κάκτ*. (751, 838) est *μακρὰν λέγουσα, μακρηγοροῦσα*. Soph. Tr. 681 *μεῖζον' ἐκτενῶ λόγον*.

1138. *ἄτ*. 357, 1034. Pr. 1076 sq. Soph. Phil. 1272. Tr. 1106. Fr. 932 *σαίνουσα δάκνεις καὶ κύων λαίθαργος εἶ*. Eust. p. 1493, 32 *λαίθαργος δηλοῖ μὲν κύνα, τροπικῶς δὲ σημαίνει καὶ ἐπίβουλον ἄνθρωπον κρύφα βλάπτοντα· καὶ ἔστιν ἐκεῖνος ὡςπερεί φασι λαθροδήκτης*.

τεύξ. 140, 1169. H. explicat *τεύξεται αὐτῶν*, quod durius. Quum Clyt. tantum sit *συναιτία φόνου* (1026), medium ambigue positum notat *faciendum curabit*, *procurabit malo eventu* per Aegisthum (cf. Od. 11, 409 sq. 430); cf. 1039 *λέβ. τύχ*.

1139. *τοιάδε*. 808. Quod in F. V. C. legitur *τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς*, qualisqualis explicatio est eius quod consulto obscurius dictum est. Nam *τόλμα θῆλ.* tam Aeg. quam Clyt. (ut 783) acerbe notat, hanc quidem *τὴν παντότολμον* (1145), illum vero *τὸν ἄναλκιν, τὸν ἄτολμον*. Propterea sequitur *φονεύς*, non *φονεύτρια*.

1140. *ἐστ.* Vidit Elmsl. (in add. ad Eur. Heracl. 387), quater tantum apud tragicos initio versus poni hoc encliticum. Cf. H. p. 467.

δυςφ. 1549. Ch. 622, 635, 1056. Eum. 54. Tantum in Orestiade invenitur; cf. Ap. Rh. 4, 4 *ἄτης πῆμα δυςίμερον*. *Cuius monstri horrendi nomine eam recte nuncupabo?*

1141. *ἀμφ.* Hes. ait esse *εἶδος ὄφεως μακροκέφαλον, ἰσόπηχυ, τὴν οὐρὰν κολυβὴν ἔχον, καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιούμενον, ὥςτε τινας ἀμφιςβητεῖν μὴ δύο κεφαλὰς ἔχῃ*. Lucan. 9, 719 *geminum caput amphisbaenae*, de quo loco cf. Plin. 8, 23 (35) et Solin. Polyh. c. 27. Isid. Origg. 12, 4: *amphisbaena* dicta eo quod duo capita habeat, unum in loco suo, alterum in cauda, currens ex utroque capite tractu corporis circulato. Haec sola serpentium frigori se committit, prima omnium procedens; oculi lucent veluti lucernae. Cf. Nic. Ther. 372. Aelian. H. A. 8, 8. 9, 23. — Similia Ch. 244, 992 (Lyc. 1121, 1114; sup. p. 377). Antig. 531.

Σκ. 55. Ch. 611. Od. 12, 85 sqq. Ap. Rh. 4, 827 sqq. Virg. Aen. 3, 420 sqq. Ovid. M. 13, 730 sqq. Med. 1342 sq. Arsen. Viol. p. 516 vs. 19 *συμπληγὰς ἄλλη Σκύλλα, Χάρυβδις φάγος*. Cat. 60, 2. 64, 156. Tib. 3, 4, 89. Anth. P. 5, 190 *ἦ πάλι τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐποψόμεθα;*

1142. *ἐν πέτρ.* Strab. 6, 1, 5 *τὸ Σκύλλαιον, πέτρα χερρονησίζουσα ὑψηλή, τὸν ἰσθμὸν ἀμφίδυμον καὶ ταπεινὸν ἔχουσα* —.

ναυτ. Cf. 821. Od. 12, 98. Lyc. 650 *μιξόθηρος* (Scyllae) *ναυτιλοφθόρους σκοπάς*.

1143. *θύουσ.* Uberior descriptio Scyllae. Alii *furentem*,

bacchantem, alii *sacrificantem*, *mactantem* vertunt. Illud praestat; nam etsi θύειν, *furere*, dramaticorum non sit, tamen ex epica poësi, ut solet, hoc quoque arripere Aesch. potuit. Cff. θύειν, θύνειν, θυίειν, θυιάς. Athen. 7, 302ᵇ θύννος ἀπὸ τοῦ θύειν τε καὶ ὁρμᾶν· ὁρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθύς.

μητ. *Origo*, *causa* figurate dicitur (cf. 239. Sept. 224. Eur. Tr. 1222). Antiquitus *mater* et *nutrix ferarum*, μήτηρ θηρῶν, Ida mons dictus, quippe θηροτρόφος (cf. κουροτρόφος). Pariter figurate h. l. Scylla, cuius τρίστοιχοι ὀδόντες erant πλεῖοι μέλανος θανάτοιο, cuius κεφαλαὶ dicuntur δεινοῖο βερέθρου, *Orci mater* s. *nutrix* (τροφός) apte dicitur. Cff. Ἅιδου σάκτωρ (Pers. 923. Sch. ὁ πληρωτὴς τοῦ Ἅιδου) de Xerxe Orcum funeribus ditante; Ἅιδ. μάγειρος (Cycl. 396; cf. Plaut. Ps. 3, 2, 6), Ἅιδ. δράκαινα (Iph. T. 286), Ἅιδ. τραπεζεύς (Ath. 15, 686ᵃ), Ἅιδ. βάκχαι (Eur. Hec. 1076).

ἄσπ. i. e. ἀδιάλλακτον, *nulla libatione placabilis*, *inexpiabilis*; cf. ἄσπειστος κότος ap. Nic. Th. 367. *Implacata Charybdis* ap. Virg. Quum Plut. v. Alc. 33 dicat ἀφοσιοῦσθαι τὰς ἀράς, non omnes omnino ἄσπονδοι erant.

1144. φίλ. Scyllam pingens, truculentiorem hoc addito reginam notat. Non enim quadrat in Scyllam, quae non, ut Sirenes, dulci cantu alliciebat sibique conciliabat navigantes, sed δεινὸν λελακυῖα absterrebat. Iam patet, δυςφιλὲς δάκος ambigue dictum esse; nam notat etiam ὀλέθριον φίλων (1064, 1013, 1127, 559).

πν. Phoen. 876 ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀράς. Tr. 729 Ἀχαιοῖς ῥίπτειν ἀράς. Cf. 67. Hec. 1118 μέγαν χόλον σοὶ εἶχεν. Hipp. 890, 1324. Nulla causa est, cur Ἄρην pro ἀρὰν πν. legamus. Cf. 1114, ubi contrarium.

ὡς δ' ἐπ. 28, 538, 546, 1028. Intelligitur prior ὀλολυγμός (538), non ille quem patrata caede sublatura est; nam refert ea, quibus non ipsa interfuerat. V. H. *wie sie laut frohlockete!*

1145. ἐν —. Antig. 674. Ai. 1275. Rhes. 82, 116 ἐν τροπῇ δορός. Hinc Arist. H. in Iov. fin. Ζεὺς ἐν μάχαις τροπαῖος κέκληται.

1146. *νοστ.* 317, 569. Est *νόστος σῶς.*

1147. *ὅμ.* 1312. Eur. Suppl. 1069. Or. 912 *ὅμοιον τὸ χρῆμα γίγνεται τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.* Her. 8, 80. Aesch. fr. 281 H. 47 A. *ἀμφιδεξίως ἔχει.*

1148. *τὸ μέλλ.* 225, 228, 1209. Sen. Ag. 881 *venere fata.* Virg. Aen. 3, 395 *fata viam invenient, aderitque vocatus Apollo.* — *Παρών·* opp. 1104 *ἐκμαρτ.*

1149. *ἄγ. ἀλ.* 1160. Sept. 710. Lyc. (ad 1120). *Veracem me Apollo praestabit.*

γ' et *τ'* saepe post *ἄγαν* et *λίαν* insertum; cf. 1162. Pr. 1030.

1150. *Θυ.* Eur. Or. 1008. Opp. Ven. 3, 250 *Θυεστείην ὀλοὴν τράπεζαν.* Athenag. de mort. res. c. 4 *τὰ τραγικὰ δεῖπνα Θυέστου.* Ovid. M. 15, 462. Mart. 4, 4, 8. 3, 45.

1152. *ἀλ.* Pl. Men. 71[e] *σὺ ἀληθῶς οὐδ' ὅ τι ἀρετή ἐστιν οἶσθα.* Pariter *ὡς ἀληθῶς* id. Phaed. 66[c], et *ἀτεχνῶς* id. Polit. 288[a] *εἶδος προςῆκον οὐδὲν ἀτεχνῶς ἐπιστήμῃ·* cf. Phaedr. 230[c].

ἐξ. Suid. *ἐξεικασμένος· πεπλασμένος. Ἀριστ.* (Eqq. 230) *μὴ δείδιθι· οὐ γάρ ἐστιν ἐξεικασμένος· ἀντὶ τοῦ πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα.* Pr. 1029 *οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.* Sup. 564 *κόμπ. ἀλ. γέμ.* Pariter *εἰκασμένος* ap. Her. 2, 182. 3, 28. *Audientem plane non ficta, nihil omnino falsa.* Cf. 631. Simplicius sane dixisset ut Schneid. *ἀληθῆ κοὐδὲν ἐξ.*, sed gravius aliquid meditabatur poëta.

1153. *ἐκ δρ.* 318. Ch. 512 *ἔξω δρόμου* (Sch. *ἔξω τοῦ προκειμένου*). Ib. 1020. Pr. 882 *ἔξω δρόμου φέρομαι* (Sch. *τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, τοῦ καθεστηκότος*). Vs. 1092 Cass. hortata erat chorum, ut *συνδρόμως* secum investigaret; nunc deficiunt chorum vires, nihil amplius assequentem.

1155. *εὔφ.* 28, 547 sq. 587. Ch. 579. Soph. El. 633. Phil. 201. Eur. Hec. 664 *οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα ἐν κακοῖς.* Philo III p. 128 *εὔφημον στόμα ἀντὶ κακηγόρου γλώττης* (sup. 587) *ἔλαχον.* Proleptice dictum pro *κοιμ. στ. ὥςτε εὔφ. γενέσθαι.*

κοίμισον F. Eadem varietas in Anacr. fr. 83 κοίμησον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον. Cf. K.

1156. Παιών. 99, 138, 770, 1107. Cf. 358 ἄκος παμμ. 1077 ἄκος οὐδ. ἐπ. Negat, ullam regi esse spem salutis.

ἐπιστ. Βραβεὺς λόγου (Med. 274), βραβευτὴς λόγου (Plat. Prot. 338ᵇ), *arbiter edicti mei.* Cf. vs. 494, ubi δεσπόζειν τοῦ λόγου dicitur. Ἀνήκεστος, ἀμετάπτωτος, τελεσφόρος ἐστιν οὗτος, ὃν εἶπον, ὁ λόγος· cf. 434. Recte Schütz: quid coërceam linguam? non enim est, qui iis, quae dico eventura esse, medelam afferat.

1157. παρ. i. e. τελειωθήσεται ὃ φῄς· dixerat ἥκει τὸ μέλλ. *Si fatale est ut eveniat, ratum fiat.*

1158. τοῖς δ'. Silet nomina ut vs. 1131.

1159. ἀνδρ. 543, 1362, 1544. Plane ἀξυνήμων ὢν (quod vitium in Cass. vs. 970 carpserat), non intellexerat quod Cass. dixerat vs. 1139 τοιάδε —.

ἄχ. Non leg. ἄγος cum Aurato, aliis; namque in proximis memoriter chorus repetit quae audierat; cf. 1011, 1487, 1465; 1283 πημονή.

1160. In vulg. tria carpuntur; 1⁰. ἂν insolenter adhibitum; 2⁰. παρεσκ. in medio versu dipodiam efficiens; 3⁰. παρεσκ. seq. genitivo. Variis modis tria vitia sublatum ivere interpretes. Primum sustulit Cant. legens ἀράν· optime; nam quod negant Diris devotam fuisse Clyt. a Cass., graviter errant; solenniter factum est vs. 1028; cf. 1524, ubi λεύσιμοι ἀραὶ eodem faciunt. Ἀρὰν χρ. ἐμ. dictum ut ἀραὶ τοῦ σοῦ στόματος (Eur. Hipp. 1167; cf. 896). Alterum non vitium est, sed virtus, hoc quidem loco, quo recte Kl. tarditatis aliquid habere longiorem vocem vidit. Ipsâ autem tarditate solennitas in pronuntiando augetur. Cff. Lob. ad Ai. 1017, H. ad Eur. Hec. 721, et in Elem. Metr. p. 112. Gravius videtur, quod Hart. negat, παρασκοπεῖν esse *aberrare.* Sane ap. Plat. Symp. 221ᵇ est *oblique intueri*, ut παραβλέπειν, παραβλώψ. Sed ipsum hoc παραβλ. sequente τὸ ἴδιον κακόν, oppon. ap. Plut. II p. 515ᵈ verbis τἀλλότριον ὀξυ-

δορκεῖν· quin p. 521[b] παράβλεψις et παρατόξευσις iuncta vides. Attamen rarior usus verbi παρασκοπεῖν ab Aesch. h. l. adhibiti suspicionem movet, consulto eo usum esse ut constructio duplex admitteretur; quarum alteram, quam praestat vulg., sic vertit H. *valde aberrares a dictione mea*, si scilicet a viro quopiam id facinus peragi crederes; itaque παρασκ. i. q. παραστοχάζεσθαι, παρατοξεύειν (cf. 579, 1102), παρασφαλῆναι, ἀποτυγχάνειν.

1161. τοῦ —. Aenigmatum superiorum memor et inops consilii quaerit: *eius, quisquis est, qui ista perficiet, non intellexi rationem.* Μηχ. dicit respiciens μηχάνημα vs. 1017, 1019, 1037; cf. 887.

1162. Ἑλλ. 108, 394, 412. Iph. A. 65. Iph. T. 341, 495. Or. 1401. Heracl. 131. Xen. de Ven. II, 4. Eust. ad Il. p. 1077. Phot. Bibl. p. 211. Bekk. p. 97. Cf. Bernh. l. l. p. 48.

φάτ. Hart. iure negat, φάτ. esse γλῶσσαν· ne φωνή (s. γῆρυς) quidem φάτις dici solet, quam Hes. explicat: φήμη· δόξα· λόγος· κληδών, Suid. φήμη· λόγος. Imprimis, ut in ἡδυεπὴς φάτις (Oed. R. 151), est χρησμός· praeterea in Trach. 693 a Sch. explicatur φαντασία. Itaque Cass. non respondet iis quae dicta erant vs. 961, 1108 sq., affirmans, *satis Graece se sibi videri locutam* (H.), sed respondet chori verbis θαυμ. — παρεστ. (1107 sqq.). Iam ante Cass. fidem sibi haberi postulaverat, eo argumento usa, quod probe antiquiora domûs fata perspecta haberet (cf. 1104 sq.). Ergo φάτις Ἕλλην refert plane illud (vs. 1016) πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

ἐπίσταται Ven. Videtur in marg. scriptum fuisse ad vs. sq. quo notaretur: τά πυθ. ἐπίσταται Ἑλλ. φάτιν (i. e. γλῶσσαν) cf. gl. F.

1163. τὰ πυθ. Cf. 415, 1396, 223. Ch. 610. Eum. 392. Sept. 162. Πυθόχρηστος Ch. 899, 938. Eur. Io. 1218. Intelligendum ἐπίστασαι· *natuurlijk; immers ook zijn u, als Phoebus, Phoebus' raadsbesluiten bekend.*

δυσμ. Cf. 566, 535. Oraculi obscuritati tribuit chorus, quod senili torpori tribuere debebat. Cf. 1015, 1040.

1164. *οἷον*. Ut vs. 452 *τάδ' ὅστις*, ita h. l. H. leg. *τόδ' οἷον*. Rectius idem dicit: „quasi ignem cernere sibi videtur, eumque adversus se accedentem; intelligit autem perniciem sibi a Clyt. appropinquantem." Contra Schneid. putat, *καινὸν ὀρθομαντείας πόνον* igne illo indicari (cf. 1123 sq.). Ac videtur Sen. Ag. 720 sqq. praeivisse: *quid me furoris incitam stimulis novi, quid mentis inopem sacra Parnassi iuga rapitis? Recede Phoebe! iam non sum tua; exstingue flammas pectori infixas meo.* Quodsi reapse *furor divinus* significaretur, *ὑπέρχεται*, non *ἐπέρχ.* scriptum fuisset. Cf. 244, 1123 sq. Soph. El. 1112. At Dem. Phil. 3, 127 *καταβολὴ πυρετοῦ καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι νῦν ἀφεστάναι προσέρχεται*, ut Eur. Or. 212 *ὕπνου θέλγητρον ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες*. Cf. ib. 951. Pariter Pers. 599 *βροτοῖσιν ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ*. Philoctetes quidem, Neoptolemum intuens, ait: *ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα* (vs. 927). Aliter h. l. Non enim ipsa Clyt. *πῦρ* est, sed Cass. cum horrore videtur sibi videre ignem, quem Clyt. parat ad venena coquenda. Cf. 1088 *ὁ χρ. ἔοικεν ἐρήξειν*.

1165. *Λύκ.* Non amplius *τὸν 'Αγυιᾶ*, sed *τὸν Λύκειον* memorat invocans. Nam vs. 1167 Aeg. *lupo* comparatur, quem *Lupercus* arceat. Cf. Sept. 145. Suppl. 683. Oed. R. 203. El. 1379.

1166. *δίπ.* Suppl. 892 *δίπους ὄφις* (incerta lectione). Iuven. 9, 92 *bipes asellus*. Praestat vulgata (Fl. F. Ven.); nam *διπλοῦς* leaena dicitur Clyt. perstans in simulatione amoris erga maritum, quum re vera Aegistho faveat. Evidentiora exempla sunt plura, testimonium vero chori vs. 566. Virg. Ecl. 2, 63 *torva leaena lupum sequitur.* Sen. Ag. 739 *victor ferarum colla vexatus iacet ignobili sub dente Marmaricus leo, morsus cruentos passus audacis leae.* Lyc. 1107 *οἰκτρὰ πέμφιξ* (regis) *λυπρὰν λεαίνης* (Clyt.) *εἰσιδοῦσ' οἰκουρίαν, Ταίναρον πτερύξεται.*

1168. *φάρμ.* Both. „Clyt. comparatur cum *φαρμακευτρίᾳ*, quae varias herbas noxias adhibito igne in aheno miscet." Circe ap. Lycoph. 674 appellatur *δράκαινα, ἐγκυκῶσα ἀλφίτῳ θρόνα.*

Theocr. 2, 15 *φάρμακα ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκας, μήτε τι Μηδείας, μήτε ξανθᾶς Περιμήδας*. Cf. inf. 1315 sqq.

1169. *κάμ. μ.* Est *ὁ μισθὸς τῆς ἀγωγῆς* (1171), quae merces dicitur *κόμιστρον* (887), *φόρετρον, φορεῖον, φορά* (Poll. 7, 133. 9, 159), *vectura*. Cf. 1328 *μιασμ. ἀπ.* Quid *μνειαν* (non *μνῆσιν*, ut H. putat), in Fl. notet, sitne v. l., latet.

ἐνθ. Hinc explicandum *ἐπαγχ.* (1047). Intell. *τῷ φαρμάκῳ*.

κότ. Facile corrigis *ποτῷ* vel *κύτει*, ut omnia plana fiant; nec placet vertere: *mei quoque mercedem admiscebit irae*. Potius absolute dictum pro *ἐγκότως, δι' ὀργήν, κοτοῦσα*· cf. 586, 1119. Eum. 220 *ἐποπτεύειν κότῳ*. Suppl. 741. Arist. R. 844.

1170. *ἐπ.* Precatur deos; cf. 835, 895. Cass. putanda est id dicere in ipso temporis articulo, quo ferrum acuitur.

φωτί. Ambigue; nam et *contra maritum* (cf. Virg. Aen. 8, 386) et *in gratiam Aegisthi* notat. Cf. Kl. ad Ch. 1009 p. 215. Inf. 1404, 1428.

1171. *ἀντ.* Med. 261. Heracl. 852. Cf. Ch. 307, 310 sq. Soph. Phil. 959 *φόνον φόνου ῥύσιον τίσω*. Ergo *φόνον ἀγωγῆς ῥύσιον τίσασθαι*.

1172. *κατ.* 1179. Arist. Ach. 76. Eqq. 319. Iunguntur *διασυρμὸς* et *καταγέλως* ap. Artemid. 3, 24. Cf. *καταχήνη* ap. Arist. Eccl. 631. V. 575 (Hes. *καταχάσμησις, καταγέλως*. Id. *χήνημα· καταμώκημα*). Opp. *χάρμα, παιγνίον, ἄθυρμα*.

1173. *σκ.* Il. 1, 14. Andr. 297. Hes. *ἰθυντήριον· ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης*. Apud Sen. Ag. 588 *celso gradu effrena Phoebas entheas laurus quatit; 693 sed cur sacratas deripis capiti infulas?* Ita chor. ad Cass. Cf. Schiller Kass. Cl. Al. I, 98 *ἧκε, ὦ παραπλὴξ, μὴ θύρσῳ σκηριπτόμενος, μὴ κιττῷ ἀναδούμενος· ῥῖψον τὴν μίτραν, ῥῖψον τὴν νεβρίδα*.

μαντ. Non capitis coronam, sed collare memorat. Plut. Symp. 3, 1 *τοὺς περιδεραίους τῶν στεφάνων ὑποθυμίδας ἐκάλουν διὰ τὴν ἀποφορὰν καὶ ἀποθυμίασιν*. Cf. Athen. 15, 674^{c}. Eur. Tr. 256 sqq. 451 sqq. Hipp. 806. Stat. Th. 3, 566 sqq. 7, 782 sqq.

1174. *σέ.* Miror, neminem hunc vs. posuisse post 1176 ut

μέν et δέ indicare videntur. At nil mutandum; nam commoti animi indicium est, quod alternis diversa insignia alloquitur.

πρὸ μ. Th. M. πρὸ μοίρας θανών· ὁ βιαίως ἀποθανών· πρὸ ὥρας· ὁ ἐν νεότητι.

1175. ἴτ'· Cf. Sept. 252. Πεσόντε est κειμένω ἐν πέδῳ· non igitur iung. cum ἐς φθόρον.

ἀγ. Sceptrum et collare, fatidica insignia, non vero vestem, allocuta, addit: ἀντὶ κακοῖν ἀγαθῶ μεταλλάξασα κτήσομαι, λήψομαι, ut Sept. 304 sq. ποῖον ἀμείψεσθε γαίας πέδον τᾶσδ' ἄρειον; In F. gl. καλλίω (i. e. ἀντὶ καλῶν), quo comparativo non opus est; cf. Pind. Ol. 12, 17 ἐσλὸν βαθὺ πήματος πεδάμειψαν. Si quaeris quo haec spectent, cf. 1068 sq. (1221), ubi se mox in inferis vaticinaturam esse ait. Cf. Od. 11, 90 sq. ubi Tiresias in Orco sceptrum gerit. Itaque non opus est corrigere ἀγαθῶν, ut dicatur *cum bonis vos commutabo* (pro vita infelici, quam mihi peperistis, nanciscor vitam beatam). De P.

1176. ἄτ. 673, 1138, ubi ἄτης λαθραίου similis dicitur Clyt. Il. 6, 356 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης. Helena dicitur Ἐρινύς (682), ἔρις (Eur. Hel. 248), πῆμα (Il. 3, 160).

1177. ἰδ. Sch. Eur. Hec. 791 τὸ ἴδου βαρυτονεῖται ῥῆμα ὄν· ἐπιρρῆμα δὲ ὀξύνεται (in aliis ἰδοὺ βαρυτόνως ῥῆμα; ὀξυτόνως ἐπιρρῆμα). Subito ac sponte iam decidit vestis alba vati, ut numinis vi detracta humeris videatur.

1178. ἐπ. 1154, 1487. Ch. 983, 1061, 487, 581. Eum. 220, 224. Tantum in Orestiade, neque ap. ceteros tragicos invenitur. Etym. M. διοπτεύων· ἐποπτεύων, ἐφορῶν, ἐπισκοπῶν. Non video quo vitio vulg. laboret, si explicamus: νῦν μὲν ἐκδύων, πάλαι δὲ ἐποπτεύων.

1179. κἀν —. 845. Intell. σημείοις μαντικοῖς, quae ipsum dei munus prodebant.

μετά. Ferri non posse in fine vs. aiunt; at cf. Oed. C. 495. Eur. El. 852. Praeterea *solam*, non *cum amicis* (Troianis; cf. 1118 sqq.) derisam fuisse. Placeret μέγα (H.), nisi post particip.

ἐπ. requireretur verbum fin. ut H. vidit, qui tamen errat, *ματήρ* (ἐστιν) pro μάτην scribens. Intellexit etiam verbi finiti absentiam Schol. F. qui leg. *ἐπώπτευσας*. Sententiam suis numeris expletam habes legendo μ' ἐᾷ pro μετά. Ac ne quis putet μ' εἴασεν, non μ' ἐᾷ legendum fuisse, reputet, Cass. tam de fide sibi vati nunc a choro negata quam de negata Troiae a suis loqui.

1180. *οὐ διχ.* 323, 737. Suppl. 602, 979 ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.

μάτ. Iung. cum καταγ. Est ἐτός, ἄνευ λόγου.

1181. *φοιτ.* Tryph. 361 πτερόεντος ἀναΐξασα νόοιο Κασσάνδρη *νεόφοιτος* (al. θεόφοιτος) ἐμαίνετο. Cf. Eur. Tr. 42 παρθένον μεθῆκ' Ἀπόλλων *δρομάδα* Κασάνδραν. Ap. Rh. 4, 55 *φοιταλέην* (Sch. ἐμμανῆ, μανιωδῶς πορευομένην· *φοιτὸς* γάρ ἡ μανία· καὶ τὰς ἑταίρας *φοιτάδας* λέγουσιν). Itaque φοιτάς etiam dicta φοιβάς, θυιάς, λυσσάς, μαινάς· Fama ferebat, Cass. relicto thalamo vagatam esse per urbem Troiam vaticinantem; recte propterea φοιτάς dicebatur.

ὡς. ἅτε ἀγ. — *Ἀγύρτης* est ἐπαίτης, προςαίτης, πτῶχος. Rhes. 715 βίον δ' ἐπαιτῶν εἷρπ' ἀγύρτης τις λάτρις. Ib. 503 ἀγ. πτωχικὴν ἔχων στολήν. Cf. sup. 1103 θυροκ. Videbatur esse ex genere τῶν μητραγυρτῶν (Ruhnk. ad Tim. p. 10). *Appellari me circulatricem passa sum, tanquam circumforaneum mendicabulum* (Apul. Met. 9) *miserum famelicum.* Ter. Eun. 2, 2, 29 *ille miser famelicus.*

1183. *ἐκπρ.* Ἐκδικεῖν, ἐκδικάζειν, ἐκπράττειν est δίκην ἀπαιτεῖν (Ch. 396), τιμωρεῖν.

1184. *θαν.* Eur. Hipp. 840 sq. Hîc quoque Ἀπ. Ἀγυιεὺς respicitur.

1185. *πατρ.* Non sane Διὸς Ἑρκείου βωμὸς in regia Priami intelligitur, sed ara (notata vs. 948, 966) in Atridarum aula.

ἐπίξ. Antiquitus ἐλεός (ἐλεόν), postea ἐπικόπανον, ἐπίκοπον dictum, etiam ξηνός, ξάνιον· cf. Hemst. ad Luc. I p. 371.

H. errat, ex duplici gl. in F. efficiens, alium interpretem legisse ἄντ' (ἄντα), alium ἀντεπίξενον. Hic legere poterat ἀντεπίξεινον ut 451 προςθήκει (F. pro προςθήκη), 471 ἤ που (Fl. F. V. C. pro εἴ που), ille ἀντ' (ἀντὶ), *e regione arae.*

1186. θερμῷ κοπ. iungenda esse, constructio ipsa indicat. Dictum pro θερμῷ ἀπ' ἐμοῦ κοπ. Comparari possit Il. 6, 331. 11, 666. Od. 17, 23 ἐπεί κε πυρὸς θερέω.

φοιν. Haerenti in duplici praedicato φοίνιον placebat; nunc mutata sententia nihil requiro. Dativ. προσφ. pendet a μένει (cf. 1058); cruenta autem hostia nulla alia fingi potest praeter ipsam Clyt., quae calida (recens) dicitur a mactatione aemulae. Sch. Eur. Hec. 41 πρόσφαγμα· θῦμα, σφάγιον (cf. H. ad Eur. l.). Iph. T. 243 θεᾷ φίλον πρόσφ. καὶ θυτήριον· 458 νέον πρ. θεᾶς. Tr. 619, 624. Acerbe Clyt. casura dicitur tanquam πρόσφ. (γέρας) φοίνιον, non φίλον.

1187. ἄτ. Ch. 1017. Oed. C. 51 οὐκ ἄτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ. Dem. Phil. 3 p. 131 ἐν νόμοις φονικοῖς· ἄτιμος τεθνάτω· τοῦτο λέγει, καθαρὸν τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα εἶναι· cf. Valck. ad Hipp. p. 317. Tamen rectius ἄτ. accipies pro ἀτιμώρητοι (ego et Agam.), quem usum monstrat Sch. Pl. Legg. 9, 855[c], monet vero ipse poëta subiungens τιμάορον. Virg. Aen. 2, 670. 4, 659 *moriemur inultae.*

1188. ἄλλ. Aegisthus enim antea Atreum obtruncaverat. De Oreste necis vindice cf. Od. 1, 40, 298 sq. Lyc. 1120 sq.

1189. ποιν. Eur. El. 23. Hes. ποινάτορας· τιμωρούς· cf. Or. 546 sq. 563. Iuven. 8, 216.

1190. φυγ. 802 sqq. Ch. 3. Eum. 462 κἀγὼ κατελθὼν τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον. — Ἀλ. Ch. 1040. Eum. 884.

1191. θρ. Herc. f. 1280. Tr. 489. Pariter Ch. 703 τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις. Cf. κορυφήν, κολοφῶνα ἐπιθεῖναι. Memoraverat vs. 1100 τὴν πρ. ἄτην.

1192. ἄξει. Ambigue dictum, ut in oraculo. Aut enim est κατάξει (Sept. 647, 660), aut ἔξορον ἄξει, ἐξορίσει.

ἄξειν Fl. V. C. Pariter Eum. 230 ἄγει et ἄγειν· 787 βαλεῖ et βαλεῖν Codd.

ὑπτ. Pr. 1004. Sept. 577. Soph. Phil. 822 *κάρα ὑπτιάζεται* (Sch. *κλίνεται ἢ ὀπίσω ῥίπτεται*). Poll. 7, 204 in tesserarum ludo duplicem iactum memorat; alter *ὁ πρανής*, faustus, alter *ὁ ὑπτιάζων*, infaustus. Maxime in palaestra *ὁ ὑπτιασμὸς* celebratur, qui est *τρόπος χαμαί*. Philost. Icon. 2, 6 p. 818 *οἱ παγκρατιάζοντες κεκινδυνευμένῃ προςχρῶνται τῇ πάλῃ· δεῖ γὰρ αὐτοῖς ὑπτιασμῶν τε, οἳ μὴ εἰσὶν ἀσφαλεῖς τῷ παλαίοντι, καὶ συμπλοκῶν.* Cf. Sch. Pind. I. 4, 77, ubi vulpes quomodo per *ὑπτιασμὸν* aquilae resistat, docet. Ipse ludus *ὑπτιασμός*, ut *κυλισμός*· specimen ludi exhibitum *ὑπτίασμα*, ut *κύλισμα*. Inde videtur petitum.

1193. *κάτ.* Legi placuit *ου κάτ.* aut *κάτοικτος, μέτοικος, πρόοικος, πάροικος, προςοῖκος, κατ' εἰκός*· nam suspectum erat *κάτοικος*, quod *ante domum*, non *in domo* Cass. morabatur. Kl. tuetur vulg. explicans *κατ' οἴκους*, *per aedes*, *in aedibus*; versari enim illam in exteriore aula, quae modo aedium pars dici possit, modo ab iis disiungi. Potius *κάτοικον* se dicit, quae *φοιτάς, δρομάς* vocari solebat. Itaque est *κατοικίδιος, ὕπαυλος*. Hes. *ἐνδόμυχος· κάτοικος*.

1194. *ἐπ. τὸ πρ.* Il. 1, 235. Hes. Opp. 677. Arist. Eccl. 416 *ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ*.

1195. *πρ.* 1079. 67. Pers. 727. Sept. 339. Soph. fr. 92 *ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους*. Iph. T. 692. Tr. 626. Alc. 1023. *οἱ δ'*. Troiani; cf. 314.

1196. *οὔτ.* Euphem. pro *οἰκτρῶς, κακῶς*. — *ἐν θ. κρ.* cf. 735 sq.

1197. *ἰοῦσα πρ.* 1577. Ch. 777 *ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα*. Oed. C. 272 *εἰ φρονῶν ἔπρασσον*· ib. 497 *μολοῦσα πραξάτω τάδε*. 503 *ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα*. Phil. 120 *ἴτω, ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς*. 1449 *μὴ μέλλετε πράσσειν*. Ant. 70. Non dicit *εἶμι πράξουσα*· nam *πρ.* opp. *τῷ λέγειν, τῷ ἀναστένειν*, ut *ἰοῦσα τῷ κάτοικος*· cf. Suppl. 513.

τλ. τὸ κατθ. 449, 1261. Cf. Matth. Gr. p. 519. Antig. 778 *τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν*. *Patiar me mori; mortem audebo obire.*

1198. ὀμ. Cram. An. I, 88 ἄραρεν· ἄραρε γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας. Hunc vs. Schneid. temere huc intulit legens ἄραρε μὲν γὰρ —. Cf. 1106. Ὁρκ. μέγ. Il. 9, 132. Hes. Th. 400, 784. Pind. Ol. 6, 34. 7, 119. Theoc. 22, 132. Iurisiurandi mentio fit Ch. 899. Eum. 622 sq.

1199. Ἀιδ. Il. 8, 367. 9, 312. Theogn. 709 (545 W.), 427 (545 W.). Eur. Alc. 124. Hec. 1. Hipp. 56, 1447. Theoc. 2, 160. Ps. 9, 13. Ies. 38, 10. Matth. 16, 18. Planum iam fit, quid Clyt. vs. 555 voluerit.

τὰς λέγω. Communi errore; cf. 1406. Bast p. 711 δεκτίον (pro λεκτίον).

1200. καιρ. 1251 sq. Eust. ad Il. 4 p. 461 καιρία πληγή· εἰς ἣν ὁ πλήξας οὐκ ἀπώλεσε τὸν καιρὸν ἐν κενοῖς. ἡ θανάσιμος παρὰ τὴν κῆρα.

1201. ἀσφ. Sch. ad Ai. 833. ἀσφαδάστῳ· ἀσκαρίστῳ καὶ σπασμὸν μὴ ἔχοντι· ἀντὶ τοῦ συντόμῳ· ὅπως καιρίας τῆς πληγῆς γιγνομένης μὴ προςγενέσθαι σπασμὸν μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διατριβήν· σφαδάζειν ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Moer. Lex. σφαδάζειν Ἀττικῶς· δυςθανατεῖν Ἑλληνικῶς. Cf. Ruhnk. ad Tim. p. 173.

εὐθν. Cf. imp. 932, 1187. Εὐθανασία ap. Cic. ad Att. 16, 7. Suet. Aug. 99. Θάνατος εὐθάνατος ap. Men. fr. 186. Rhes. 791 sq. θερμὸς κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς βάλλει με δυςθνήσκοντος αἵματος νέου.

1202. ἀπ. Cl. Al. I, 17 αἵματος ἀπορρυέντος.

1205. θηλ. Suppl. 17. Soph. El. 5.

1207. ἄλ. Il. 22, 270. 301 οὐδ' ἀλέη (Sch. ἔκκλισις). 21, 565. Ap. Rh. 4, 1261. Theoc. 24, 68.

οὐ. Od. 3, 27 οὐ γὰρ οἴω, οὐ, σὲ θεῶν ἀέκητι γενέσθαι. Pers. 348. Ai. 970. Oed. C. 587. Phil. 1108. Fr. 786 οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι. Eur. fr. 293 οὐκ εἰσίν, οὐκ εἴσ' (ἐν οὐρανῷ θεοί). Arist. Pl. 114. Ran. 28, 1308. Virg. Aen. 9, 208 *nec fas*, *non*. Cf. Demet. de eloc. 280.

χρ. πλ. Dicitur εἰρεσίᾳ, ἀνέμῳ, οὔτε ἀνέμοις οὔτε κώ-

παις πλεῖν (οὔτε θεῖν οὔτε ἐλαύνειν), τύχαις, κοντῷ, ἀπὸ κάλω, κατ' ὄρθον, κατὰ πορθμόν, κατὰ δαίμονα, ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, non pariter invenias *χρόνῳ πλεῖν* ut *χρόνῳ βῆναι* (Phoen. 295, 1043; cf. 305. Hipp. 1181), *χρόνῳ μολεῖν* (Lyc. 1090), *τῷ χρόνῳ* (Sch. *μόλις*) *συμβῆναι* (Arist. Nub. 66). Quum autem *χρόνῳ* (122) sit *χρόνιος* (Bernh. p. 116), et iam antiquitus constaret, periculi plenum esse *τὸν χρόνιον* s. *τὸν ὀψὲ τῆς ὥρας, ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν* (748), *πλοῦν* (Hes. Opp. 617 sqq. 661 sqq.), facile aliunde non notum prov. exstiterit *χρ. πλ.* ***anceps et aerumnosa vita mea est.*** Oppon. *διαπλεῦσαι τὸν βίον*. Pl. Phaed. 85[d]. Wess. ad Her. 5, 6 p. 422. Toup. ad Suid. I, 20.

1208. *ὁ δ' ὕστ.* Ut vs. 288 de ***cursu*** sermo est, ita h. l. vix dubium quin *ὁ ὕστ. ὁ πύματος* (*πλέων* ex vs. antec.) intelligatur is, qui post Vergiliarum occasum, i. e. sero, naviget. Cf. p. 310 *προτερεῖν* (*προλαβεῖν*) et *καθυστερεῖν*. Sen. Ep. 79, 6 ***conditio optima est ultimi.***

πρ. Ch. 629. Est *πρεσβεῖα φέρει, πλέον φέρει* (939) *προὔχει, κερδαίνει* (Eur. Or. 789 *τῷ χρόνῳ κερδανεῖς*). Soph. El. 1485 *τί γὰρ βροτῶν ἂν ξὺν κακοῖς μεμιγμένων θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;* (Sch. *τί γὰρ κέρδος ἀποφέροιτο ἀπὸ τοῦ χρόνου, ἤγ. ἀπὸ τῆς παρατάσεως τοῦ χρόνου, ὁ μέλλων θνήσκειν —;* alius: *ὅστις μέλλει θνήξεσθαι, εἰ νῦν δέοι θνήσκειν, ὁ δὲ παραπετάσει τὸν χρόνον, καὶ μετ' ὀλίγον τοῦτο πείσεται, οὐδὲν παρὰ τοῦ χρόνου ἐκέρδανεν· ἀλλ' ὃ κέρδος δοκεῖ ἔχειν, ἡ μέλλουσ' αὐτὸν καταλήψεσθαι τύχη ἀμβλύνει καὶ ἀμαυροῖ, ἐλπίδα κακὴν ὑποτείνουσα*)· cf. Sept. 697. Alia plane est sententia chori h. l.

1209. *τόδ' ἡμ. ὕστατον, τελευταῖον*, vel *αἴσιμον, μόρσιμον*. Cf. 1231 sq.

1210. *τλ.* 1224. Respicitur 1197 *τλῆσ.* et 1206 *εὐτ.* Cf. Il. 6, 407 *φθίσει σε τὸ σὸν μένος*. 12, 46 *ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα*. 16, 753.

1211. *οὐδ.* Accipi potest ut 878: ***nemo audit ista ex fe-***

licibus; item *nemo felix ista audit*, i. e. οὐκ ἄν τις λέξειε τοιαῦτα τοῖς εὐδαίμοσιν· ἴστε τλήμονες ὄντες ἀπ' εὐτ. φρ. Cf. Soph. Tr. 731 sq. Itaque εὐδ. opp. τοῖς τλήμοσιν. Cass. ait, nihil ad consolandum valere chori argumentum; nam si quem audacem fortuna iuverit, fore ut is faustum eventum audaciae suae tribuat.

1212. εὐκλ. 501. Quam inepte Heath h. vs. praeposuerit praecedenti, et Cassandrae tribuerit, patet. Nam hortatur iam chorus Cassandram, ut ignominiosae morti, dum licet, se subducat. Cf. 1400 sqq.

1213. ἰὼ —. Ordine versuum restituto patet, quam apte patris et cognatorum mentionem et commiserationem excitet in Cass. animo ὁ δυςκλεὴς μόρος, quem communem habuere Priamidae. Intratura iam τὰς Ἅιδου πύλας (1199), cum horrore retrogreditur aversa.

1214. ἀποστρ. Arist. Pl. 702 ἡ Πανάκει' ἀπεστράφη.

1216. ἔφ. 984. Eust. ad Il. 22 p. 1279, 34 ὤζειν τὸ ὢ λέγειν, καθὰ καὶ οἰμώζειν τὸ οἴμοι λέγειν καὶ φεύζειν τὸ φεῦ λέγειν.

στύγ. 498, 509. Dicitur φρενῶν ἁμαρτία (453), νόσος, μωρία (Iph. A. 393), μαργότης (Soph. fr. 786). Ap. Eur. Tr. 51 sq. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι dicuntur esse φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν· pariter h. l. accipiendum est contrarium στ. φρ. Intelligendum οὐδέν ποτ' ut 1049.

1217. φόν. Etsi Marcellus Sid. in medicina e piscibus (ap. Fabr. B. Gr. I p. 17) dicat τρίγλα — ἄνθρακας ἕλκει ῥιζόθεν, οἳ πνείουσι φόβον κρυεροῦ θανάτοιο, tamen h. l. φόβον ob praedicatum αἱμ. ferri non potest.

αἱμ. Pers. 816. Sept. 836. Eum. 365. Eur. Suppl. 812. Arist. R. 471. Eur. fr. 388 ὀμμάτων δ' ἄπο αἱμοσταγεῖς πρηστῆρε ῥευσόνται κάτω. Ch. 1056; 840 ἄχθος δειματοσταγές. Cf. sup. 997 sqq.

1218. καὶ πῶς; Ita disting. Cf. 1106, 1119. Ch. 774. Eur. Or. 1110.

τόδ' ὄζ. Cf. Bernh. p. 142. Chorus respicit vs. 966 sq.

1220. Σύρ. Bacch. 144. Eus. Pr. Euang. 4, 9 ἀτμοὺς τε λιβάνοιο καὶ οὐλοχύτας ἐπίβαλλε. Cf. sup. 96, 548. Fr. 190 H. Soph. fr. 268. Arist. Pl. 698. Hor. Od. 2, 7, 8. Tib. 1, 3, 7. 3, 2, 23 sq. Prop. 2, 13, 30.

ἀγλ. Ch. 191. Soph. El. 908. Eur. Hel. 11. Hes. ἀγλ. καλλόνη, κόσμος. Id. χλιδαί· ἀγλαΐσματα, τρυφαί. De dativo cf. 530. Arist. Pl. 635, 656. Bernh. p. 88.

1221. κωκ. 1452. Hes. κωκύσασα· θρηνήσασα. Respicitur vs. 1068 ἀμφὶ Κωκυτόν· itaque κὰν δόμ. est *in inferis*, non *in palatio*, ut putant.

1224. δυςοίζ. Rhes. 724, 805. Hes. δυςοίζει· δυςχερεῖ (Abr. δυςχεραίνει)· ὑπονοεῖ. Λάκωνες. Id. δυςοίζειν· φοβεῖσθαι, ὑποπτεύειν. Δυςοίζ. φόβῳ est δυςωπεῖσθαι, quod Suid. explicat φοβεῖσθαι καὶ ὑπόπτως ἔχειν· φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας· in Etym. M. additur σκυθρωπάζειν. Bacch. 1036 φόβῳ πτήσσω. Poll. 5, 34 τοῦ μὴ τῆς νέον κεκινημένης γῆς τὸ θηρίον ὀσφραινόμενον δυςωπεῖσθαι. Schol. Thuc. 6, 60 ὑπόπτης· τοὺς ἵππους φασὶ ταρασσομένους ὑπόπτας λέγεσθαι. Hinc Poll. 1, 197 ἵππος ὕποπτος, δυςωπούμενος.

θάμν. Bacch. 722. Pl. Rep. 4, 432^{b}. Secutus est poëta Od. 22, 468 sqq. ὡς ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκῃ ἐνὶ θάμνῳ, αὖλιν ἐςιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος.

1225. ἀλλ' ὡς. H. ἄλλως· *prae timore frustra metuo*. At patet, ὡς θανούσῃ et ὡς θανουμένῃ sibi invicem ita opponi ut alterum sit *quippe mortuae*, alterum *quippe moritura*.

μαρτ. 445, 1092, 1104. Praedicens futuram Clyt. et Aegisthi caedem, cuius ipsa testis esse non amplius poterit, orat chorum ut caede peracta et vaticinio expleto testetur, se ἄγαν ἀληθόμαντιν (1149) fuisse. Ergo scribendum est τότε, quod pertinet ad proxima ὅταν —. Cf. 694, 16 sqq. 892 sq.

1227. δυςδάμ. Genit. a δυςδάμαρ, qualis Agam. vere dici poterat.

1228. ἐπιξ. Poll. 3, 58 τὸ ξένον ὄντα εἰς ἄλλην πόλιν ἐλθεῖν ξενοῦσθαι καὶ ἐπιξενοῦσθαι ἔλεγον. Cf. Etym. M. p. 252, 27. 470, 47. Hes. ξένος· — ὁ ἐπιξενούμενος. Th. M. ξενίζομαί τινι· τὸ εἰς ξενίαν ὑπό τινος δέχομαι· σὺ δὲ ἐπιξενοῦμαι λέγε. Hes. ἐπιξενοῦσθαι· μαρτύρεσθαι· πορεύεσθαι. Id. ξεινοδόκος· ὑποδεχόμενος ξένους· καὶ μάρτυς. ξενοδοκοῦμαι· μαρτύρομαι. Id. ἐπιξενοδόκευμαι· ἐπιμαρτυροῦμαι. Cff. Apoll. Lex. Hom. v. ξεινοδόκος et Etym. M. v. ξενοδόκον, ubi pariter Pindari et Simonidis testimonio confirmatur, ξενοδόκον esse τὸν ἐπιμάρτυρα, et ξεινοδοκεῖν esse μαρτυρεῖν. Sententia: „atqui vos tum, quum pro me muliere mulier occubuerit, et vir pro infausti connubii viro ceciderit, mihi quippe mortuae testamini. Haec meo moriturae testimonio confirmo." Testimonium moriturae *sanctissimum* intelligitur.

1229. οἰκτ. Plene Iph. A. 1336 οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῆς τυχοῦσαν.

1230. ῥῆσ. 838, 1204. Eum. 638. Suppl. 273. Pl. Rep. 10, 605^d μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς. H. l. βραχεῖα.

ἢ θρ. 1449. Non quod hospitam servam nemo lamentaturus esset, addit ἐμὸν τὸν αὐτ. (τὸν ἐμαυτῆς· cf. Eur. Hec. 978 ἴδιον ἐμαυτῆς), nec θρ. h. l. est ἐπιτυμβίδιος (Ch. 332, 340), sed querimoniam *suam* iccirco appellat, quod αὐτόσσυτος est, non θέορτος.

1231. ἡλ. 1088. Cf. Ai. 857 sqq.

1232. πρ. i. e. πρὸς ἑσπέραν· *sub vesperam;* non enim iung. ἐπεύχ. πρὸς ὕστ. φῶς.

1233. τίν. Abr. monuit, τίνειν h. l. esse verbum medium, notans *rependere*, *solvere* (τὸ χρέος, τὸ ὀφειλόμενον). Quare χάριν ad τοῖς ἐμ. τιμ., contra ποινὰς ad ἐχθ. φ. τ. ἐμ. intelligit. Id tamen maius est quam ut a Sole praestari possit; praeterea supervacuum, quum ipsi τιμάοροι id praestiterint. Itaque quum τίνειν, ἐκτίνειν, ἀποτίνειν sit ἀποδοῦναι, τίνειν τοῖς τιμ. τίμην (i. e. χάριν) intelligendum est. Cf. 743.

Pr. 984 *τίνειν χάριν· gratias agere;* quod h. ipso l. a Cass. significari, vel preces ad Solem ostendunt. Precatur igitur Solem, ut ad postremam lucem ultoribus suis, qui infensi essent suis obtruncatoribus, gratias simul agat *suis servae mortuae verbis.* Qui sint *οἱ τιμωροί,* quaeritur, quum ipsa vs. 1188 sqq. unum Orestem suum et Agamemnonis ultorem memorasset. Quum subinde se vocet *ξένην,* intelligi *Ζεὺς ξένιος* poterit; hunc enim et Orestem malo intelligere quam Orestem et Electram (H.).

ὁμ. Non tantum Agamemnonis, sed etiam meis servae verbis.

1234. *χειρ.* Appositio ad *δούλης.* Cff. *δούλευμα, θήρα, θήρευμα, ἄγρευμα·* ita *τἄνδον οἰκουρήματα* (Eur. Or. 928. Sch. explicat *οἴκου φυλάγματα, τὰς ἔνδον οἰκουρὰς γυναῖκας*).

1236. *σκ.* Est *πρόφασις, συμφορά, μικρὸν πταῖσμα, πρόςπαιον* (321) *κακόν.* Plaut. Truc. 2, 1, 9 *actutum fortunae solent mutarier; varia vita est.* Quum vs. sq. *γραφὴ* memoretur, haec probabiliter *τὴν σκιαγραφίαν* attinent, quam artem primus promovit Apollodorus Atheniensis; extrema autem Aeschyli aetate, quo tempore is Orestiam docuit, Agatharchus artis rudimenta ausus est. Cf. Müll. Arch. p. 88, 132. Latent nos artis eius primordia et incrementa. Pictores autem scenici umbrarum remissione (*σκιᾶς ἄνεσις* dicitur Plut. II, 76[b]) et intensione spectantium oculos mirifice fefellisse patet. Unde intelligitur simul, totum *σκιαγράφημα* unius umbrae mutatione aliam formam ac speciem praebuisse. Cf. 420.

τρ. Hes. *τρέπει· μεταστρέφει. τρεπόντων· ἐπιστρεφόντων. τρέπεται· ἀλλάσσεται, μεταβάλλεται.* Est igitur *ἀλλάσσειν εἰς ἄλλην μορφήν.* Male tentatum *πρέψειεν·* cf. 359.

1237. *βολ.* 361. Plut. II, 99[b] *προςβαλεῖν ὑπ' ὀργῆς τῷ πίνακι τὸν σπόγγον, ὥςπερ εἶχε τῶν φαρμάκων ἀνάπλεων. Spongiam deletilem* memorat Varr. Sat. 162. Anth. P. 6, 26, 4 *σπόγγος ἀκεστορίη πλαζομένης γραφίδος.*

ὤλ. i. e. *ἐξήλειψεν.* Eur. fr. 616 *τὸν ὄλβον — ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γράφει θεός.* Ib. 860 *ὃν (βροτὸν) ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον.*

γρ. Soph. Tr. 685 *ἐσωζόμην, χαλκῆς ὅπως δύςνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν.* Plin. H. N. 13, 11 *quidquid scriptum in iis tabellis* (pugillaribus, *δέλτοις*), *spongia inducta deleri poterat.* Sunt igitur qui hos *pugillares* intelligant. Praestat tamen existimare, poëtam in eadem imagine perstitisse, et adversas res comparasse *σκιαγραφήματι*, quod frequens spongiae madefactae ictus totum delet. Grot. Exc. p. 32 sq.

Heu tristia hominum fata! nam res prosperas
Vel umbra facile evertat: infelicium
Imaginem omnem spongiae delet mador.

1238. *ταῦτ'.* Quae ista sint et quibus opponantur, disceptatur. Mihi quidem de rebus mortalium solis h. l. sermonem esse persuasum est, ita ut *ἐκεῖνα* referatur ad *τὴν τῆς εὐτυχίας μεταβολήν*, *ταῦτα* vero ad *τὴν τῆς εὐτυχίας ἀφάνισιν* s. *ἐξώλειαν.* Doleo, ait, multo magis, quod suam fortunam, si quid adversi acciderit, prorsus delet homo, quam quod eam fragilem et mutabilem natura finxit. — Pictor scenarius, si quid minus affabre pinxerit, corrigere debet, non irasci et inducta spongia opus quod inchoavit debere. Cf. Ter. Ad. 4, 7, 23 sq. *ita vita est hominum, quasi si ludas tesseris; si illud quod maxime opus est iactu non cadit, illud quod cecidit forte, arte ut corrigas.*

1239. *τὸ —.* Chorus ut vs. 919 de *sanitate*, ita h. l. ex praecedente rerum humanarum contemplatione de *fortuna* loquitur. Cf. Ch. 57 sq. Her. 7, 49 *εὐπρηξίης οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμίη πληθώρη.* Arist. Pl. 188 sq. Theogn. 227 sqq. (1175 W.), 1151 sq. (129). Contra Dem. p. 16, 1 *τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.*

ἀκόρ. Anth. P. 8, 43 *διὰ κέρδος ἄπληστον.* Cic. N. D. 2, 39 *insatiabili varietate; 62 insatiabilior species.*

1240. *δακτ.* Triplex part. (*δακτ. ἀπ. φων.*) ferri non potest, neque intelligi *μόρον* (cf. Sch.). Itaque construitur *δακτ. οὔτις* (Ch. 1016 *οὔτις μερόπων*), vel *δακτ. μελ.* (Soph. El. 1393 *ἀρχαιόπλουτα ἑδώλια*), quae opponantur *τοῖς δυςκάπνοις οἴκοις*

(700). At quaeritur, εἴργει quid regat: τὸ εὖ πράττειν; at vero neque ἡ εὐπραξία, nedum τὸ εὖ πρ., personae instar est: praecedere debuisset Ἀγαθὴ Τύχη vel Ἀγαθὸς Δαίμων (cf. Aglaoph. II p. 1239. Schneid.). Omnino requiritur δακτυλόδεικτον (τὸν —, non τὸ —, ut Cas. voluit), ut Perseus Il. 14, 320 πάντων ἀριδείκετος ἀνδρῶν. Cf. Od. 8, 382. Hor. Od. 4, 3, 22. Pers. 1, 28. Mart. 9, 98, 3. Ut in fr. 58 H. 2 A. dicitur χειρόδικτον μέλος, ita χειρόδεικτα (Oed. R. 901) Sch. explicat φανερῶς διὰ τῶν χειρῶν δεικνύμενα, φανερά. Hunc ἀριδείκετον nemo hortatus impediet ne domum intrans perdatur fastu elatus.

δακτυλοδεικτῶν Fl. F. Ven. V. C. — Pariter vs. 11 ἐλπίζων, 132 τόσσων, 267 μολών, 339 ἄστρων, 595 σεσαγμένων, 606 κερωτ. Cf. p. 243.

1241. ἀπ. Anth. P. 12, 73 καὶ μὲν ἀπεῖπον πολλάκι· τὴν δρῆστιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι. Ai. 741 τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα μὴ ἔξω παρήκειν. Clem. Al. I p. 281 τὴν ξανθίζουσαν τοὺς πλοκάμους Μένανδρος εἴργει τῆς οἰκίας· νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε.

1242. τάδε· τὰ μέλαθρα. Moneo quod multi τάδε φων. falso copulant. Grot. Exc. p. 33:

Res est insatiabilis
Vitae prosperitas: neque est
Qui monstrans digito vetet
Intra ferre fores pedem.

1243. τῶδε. Chorus digito Agam. τὸν ἀληθῶς δακτυλόδεικτον βασιλῆ, cuius vs. 220 εὐπ. αἰῶνα celebraverat, absentem in interiore domo indicat.

1245. θεοτ. Cf. 482, 721 sqq. suum de rege iudicium tulerat; cf. 732. Il. 1, 174.

1246. νῦν· πτολιπόρθης ὢν καὶ θεοτίμητος.

πρ. Ch. 401 τῶν πρότερον φθιμένων. Thyestis liberos praecipue h. l. intelligi patet. Licet autem nusquam ap. Aesch. diserte antiquior *Myrtili* caedes memoretur, tamen eam quoque

hîc intelligi par est. Poëta vetus ap. Cic. N. D. 3, 38 *quaenam unquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satias supplici?*

ἀποτ. Ch. 398 sqq. 310 sq. 801 sq. Inf. 1367 αἷμ' ἄνιπτον. Bekk. p. 360 αἷμα νίψαι· οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐκνίψαι φόνον. Eur. fr. p. 637 αἷμα σὸν μήτηρ ἀπενίψατο. H. l. ἀποτῖσαι dictum ut Eur. fr. p. 756 πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην.

1247. τοῖσι θαν. Quos modo προτέρους vocaverat, Thyestis liberos et Myrtilum, eosdem hîc τοὺς θανόντας dicit, ἄλλοις vero θανάτοις praecipue Iphigeniam intelligit, simul vero eos quos vs. 175, 418, 726, 736 memoravit. Dativus non pendet a θανών· aliud enim est ἐπαποθανεῖν τετελευτηκότι· sententia haec est: si ipse moriens tanquam πρόσφαγμα s. θυτήριον (1186) morte sua mortuis — persolvet. Ai. 970 θεοῖς τέθνηκεν, οὐ κείνοισιν (Sch. θεῶν βουλομένων· οὐ γὰρ οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ παρέσχον· al. ὑπὸ τῶν θεῶν τέθνηκεν, οὐχ ὑπ' ἐκείνων). Ib. 1128 τῷδε δ' οἴχομαι. El. 1152.

1248. ἐπ. 679. Cf. Sept. 477 θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί (Sch. ἀποδώσει), pro quo sup. 667 χάριν τροφᾶς ἀμείβων ut Ch. 791 παλίμποινα ἀμείψει. Ergo, ut ποινὰς τίνειν, ἀποτίνειν, δοῦναι est *poenas solvere*, ita ἐπικρ. ποιν. est *poenas plene cumulateque persolvere.*

ἄγαν F. — Scriptum videtur fuisse in m., ut vis verbi ἐπικρ. eo exprimeretur; nam ἄγ. explicatur παντελῶς (Sch. ad Sept. 811).

1249. ἀσ. Sept. 826 ἀσινεῖ σωτῆρι (Sch. ἀβλαβεῖ· σωτηρίας τοῦτο γὰρ ἐπίθετον). Eum. 315. Est ἵλεως, εὐμενής, cui opp. δαίμων ὑπερβαρής (1083). K. apte comparat Il. 1, 418 σε κακῇ αἴσῃ τέκον· Cf. Oed. C. 1294 γονῇ πεφυκὼς γεραιτέρᾳ. Quum φῦναι cum genit. constr. *originem* notet (Antig. 866. Phoen. 9. Pl. Legg. 6, 772. Bernh. p. 137), idem seq. dativo notat τὸ συμφῦναι.

1250. τάδ' ἀκ. Aptissime his verbis, quae statim excipit regis exclamatio, sententia chori terminatur. Τάδε autem ad regis fortunatissimi caedem expiatricem referri patet.

1251. *ὤμ.* Sophocles (El. 1415 sq.) apte Clyt. pariter exclamantem facit.

ἔσω. Multi offendunt in eo, legentes *ἐγώ.* Non vident, intelligi *καρδίας ἔσω.* Poll. 5, 26 *στοχάζεσθαι χρὴ τοῦ στήθους καὶ τῆς καρδίας· αὕτη γὰρ ἐπὶ τούτων (τῶν θηρίων) ἡ πληγὴ καίριος.*

1252. *πλ. αὖτ.* Eur. El. 757 *σφαγὴν αὖτεῖς τήνδε μοι.*

1253. *ὤμ.* Ch. 874. Or. 1020 *οἴ 'γὼ μάλ' αὖθις* (Sch. *οἴ μοι καὶ πάλιν τῇ ἀθλίᾳ*). Med. 1009. Hec. 1037. Arist. Pl. 935. Contra Cycl. 665 *ὤμοι μάλ'.*

1254. *οἰμ.* 1274 *τεκμ.* *ἐξ οἰμωγμ.* 1292. H. l. intell. *τεκμαιρομένῳ.*

1255. *κοιν.* In Eur. Med. 1273 sqq. chorus auditis puerorum clamoribus pariter deliberat.

ἄν πως. Conieceram *ἄφνως*, ut initio festinantibus, mox cessantibus senibus maxime conveniens. H. leg. *ἄν πως ἀσφαλῆ* (*ᾖ*), quam ellipsin defendas usu Homerico (Il. 5, 481. 11, 477. 14, 376; cf. Bast p. 152 sq.). Verum *ἄν πως* dictum esse intellecto *δυνώμεθα*, *si qua fieri possit*, haud inepte statuas.

1256. *γν. λέγ.* Thuc. 4, 58 *ἄλλαι πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο·* cf. 3, 49, 1. 8, 67, 1. Arist. R. 1435.

1257. *κηρ.* Ch. 1024. Ai. 1240 *ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι.* Eur. Hec. 530 *σιγὴν κηρῦξαι* (Sch. *καταστῆσαι, ἐπισημῆναι*) *στρατῷ.* Aesch. Suppl. 727 *εἰ βραδύνοιμεν βοῇ* (Sch. *βοῇ· νῦν τῇ βοηθείᾳ*). Or. 1356 *βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους* (Schol. *ὥςτε ἐπὶ βοηθείᾳ δραμεῖν*). Ib. 1510 *οὐ κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεῳ βοηδρομεῖν;* (Sch. *οὐκ ἐβόησας ὥςτε τὸν Μενέλαον ἐλθόντα βοηθεῖν; οὐκ ἄρα μεγάλα φωνεῖς τὸν Μενέλεων, ὥςτε βοηδρομεῖν;*). Itaque in *βοὴν* latet *βοηδρομῆσαι δεῦρο πρ. δῶμα.*

1258. *ἐμπ.* 1083, 1376. Sine casu ut Her. 3, 146. 81 *ὠθέει ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου χειμάρρῳ ἴκελος.*

1259. *ἐλ.* Zonar. *ἤλεγχον· ἐφανερόποιουν ἢ ἀνέκρινον.* Arist. Eccl. 484 *τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.* Thuc. 6, 86, 1 *αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει.* Arist. Lys. 375 *τοὔργον αὐτὸ δείξει.*

νεορρ. Dubium sitne dictum ut Ai. 30 *σὺν νεορράντῳ ξίφει* (Sch. *μετὰ τοῦ ξίφους νεωστὶ ῥαινομένου ὑπὸ τοῦ αἵματος·* alius *προσφάτῳ*), an *νεορρύτῳ*, i. e. *νεοσπαδεῖ*, *recens stricto*. Si prius, gladius intelligitur, quo caedes peracta; sin posterius, quod verisimilius, gladius *τῶν ἀστῶν βοηδρομησάντων*, non sane ipsorum senum, *ἀσφαλῆ βουλεύματα* capientium, intelligitur.

1260. *γν.* Her. 7, 52. Sch. ad Antig. 176 *τὸ ἀγχιστεῖα οὐδέτερόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἀγχιστείαν· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ γνῶμα, ἤτοι γνωμάτευμα καὶ νοῦν·* comparat Trach. 593. Heracl. 407.

1261. *τι δρ.* Ch. 551. Arist. Av. 637 sqq. Heracl. 733.

τὸ μὴ μ. i. e. *τὸ φθάνειν·* cf. Pers. 407. Soph. El. 1337. Eur. El. 684. Hec. 1042. Arist. Th. 660 *μόνον χρὴ μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι.* Pl. 255.

1262. *ὁρ.* Phil. 1420 *ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν.* Sententia: *παντὶ δῆλον, ὅτι οὐ χρὴ μέλλειν.*

φρ. Ii ipsi, quibus Cass. vs. 1158 dixerat curae esse necare regem, initium capiunt.

1263. *πρ.* Suppl. 268 *τούτων ἄκη τομαῖα πράξας χθονί* (i. e. *πορίσας*). Aristid. II p. 265 *ἀρχὴν πράττων αὐτοῖς βασιλικήν.* Cf. Thuc. 8, 6, 1 *βασιλεῖ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδ. ποιήσειε.* Pariter Herc. f. 1369 *ἐκμοχθῶν βίᾳ εὔκλειαν ὑμῖν.* *Πράττειν*, ait Duker. ad Thuc. 4, 89 fin., in universum notat clandestinam molitionem et studium partium; unde etiam illi qui id agunt ut alios sibi concilient et in suas partes pertrahant, quique aliorum rebus student ac favent, dicuntur *πράσσειν*. Pariter *διαπράττειν* apud Arist. Pl. 378, 217. Propterea Suppl. l. l. additur *ἀμέμπτως*. Dicebatur postea *τυραννίδος ἀρχὴ ὑποφύεται· τυρ. ἀρχὴν ὑπογράφεσθαι.*

1264. *τῆς μελλ.* Cf. *ἡ κινώ, μορφώ, ἐνεστώ* apud Ahr. Dial. Dor. p. 389.

τῆς μελλουσης Ven. — Ignorantes usum subst. *ἡ μελλώ*, scripserunt *τῆς μελλοὺς* (sup. *υς* scr. *ης* in Fl. Ven.; in F. comp. termin. *ης*) scil. *τυραννίδος*. Alius delevit *τῆς*, quippe metro contrarium.

κλ. Immerito H. *χάριν* praefert, licet vs. 345 sq. legatur *χάρις πατοῖθ'*· cf. potius 435 sqq. ubi *τὸ τῆς σπουδῆς κλέος* quanti sit aestimatur a choro.

1265. *οὐ καθ.* i. e. *φθάνουσι δρῶντες*. Pl. Rep. 2, 375ᶜ. Theogn. 974 (400 W.) *χερσὶ σπεύδοι. Χεὶρ πράκτωρ* (vs. 110)· cf. Sept. 554, 623.

1266. *τυχ.* Non dictum pro *τύχω λέγων*, ut 573, 1109, 1140. Ch. 314, 416. Oed. C. 1579, sed *τυχὼν* pendet a *βουλῆς*, et ad *λέγ.* intell. *γνώμην* ut 1256.

1267. *τοῦ δρ.* Optime Both. *καὶ περίεστι τὸ βουλεῦσαι τοῦ δρῶντος*. Praecessit *ἐμπεσεῖν — τι δρᾶν*· iam ab *agendi* consilio ad *deliberandum* redit chorus. Cf. 485. *τὸ δρᾶμα*. Bernh. p. 260 comparat Theogn. 118 (368 W.). Soph. fr. 761 *γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν*. Eur. fr. 205 *σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ*. Contra ib. 201 *τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί ποτε*.

1268. *τοιοῦτ.* Orest. 1680 *κἀγὼ τοιοῦτος* (Sch. *οὕτω διάκειμαι*).

1270. *κτείν.* Ita legit et explicat Sch., quem non sequimur, licet vs. 1362 *βίον ἀποφθίνειν* dici videatur. Contra Pr. 536 *ἡδύ τι ἐλπίσι τείνειν τὸν μακρὸν βίον*. Eur. Io. 625 *αἰῶνα τείνειν*. Anth. P. 7, 178 *εὐαίων ἀσινῆ τείνοις βίον*.

ὧδ'. *οὕτως ἀπράκτως, φαύλως*.

1271. *κατ.* Ch. 988, 762 *ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἴκων*.

1272. *κατθ.* 501, 1212. Longe aliter animata Cass. 1197.

1273. *πεπ.* Opp. *πικρὰ μοῖρα* ap. Lyc. 594. Inepte gl. *ἡ τοῦ θανάτου*· *μοῖρα* enim h. l. est *mors* (cf. 1370, 1174), nec *μοῖρα τυρ.* coniungi potest. Recte Grot. Exc. p. 33 *perire satius quam trucem dominum pati*.

1274. *ἐξ οἰμ.* 1022. Pl. Rep. 2, 368ᵇ *τεκμαίρομαι ἐκ τοῦ — τρόπου*. Cl. Al. II p. 61 *τῷ ἐκ πειρασμοῦ μαρτυρίῳ*. Ut *τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται* (Eur. fr. 802), ita *τὰ φανερὰ ἀπ' ὀμμάτων πεύθεσθαι χρὴ αὐτόμαρτυν ὄντα* (908 sq.). Cf. Her. 1, 8.

1275. *μαντ.* Her. 4, 67 *ῥάβδοισι μαντεύονται.* Sequitur genit. ut post *ὑπονοεῖν* (Thuc. 1, 68, 2), *αἰσθάνεσθαι* (Bernh. p. 151). Cf. 623.

1276. *σάφ. εἰδ.* 535 *εὖ μαθ.* — *Μυθ.* Recte K. improbat *θυμοῦσθαι* (H. Ahr.), quod huius loci non est, neque ita construitur. Nec tamen, quod usum v. *μυθοῦσθαι* ignoramus, iccirco *μυθεῖσθαι* scribendum.

1278. *πλ.* 791. Her. 1, 120 *ταύτῃ πλεῖστος γνώμην εἰμί·* 7, 220. Thuc. 2, 59 *πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες.* Anth. P. 9, 669 *χώρῳ πάντοθεν πληθομένῳ χαρίτων.* Exspectas *ἀναγκάζομαι, πέπεισμαι.*

1279. *κυρ. ὅπ.* Soph. El. 1423 *οὐδ' ἔχω λέγειν, πῶς κυρεῖ.* Ai. 347. Phil. 440, 444. Dictum esse pro *ὅπως κυρεῖ*, patet, licet usus probari non possit. — H. postrema dici putat a coryphaeo, qui se ducem praebeat choro in aedes irrupturo. Cff. tamen quae Scholiastae visa sunt.

1280. *πάρ.* 777 sqq. 1136 sqq. — *Καιρ.* ut *πρὸς καιρὸν, ἐν καιρῷ λέγειν.*

1281. *ἐπ.* 778. Pl. Phaed. 85[d] *καὶ νῦν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι ἐρέσθαι.* *Coram nemine pudore cohibebor.*

1282. *πῶς γάρ —;* intell. *ἄλλως·* cf. 1049. Eum. 607. Huc pertinet *εἰ μὴ μετ' ἀπάτης* in F.

1283. *ἀρκ.* 1026. Ch. 998. Eum. 112, 147. Soph. El. 1476. Eur. Or. 1422 *ἐς ἀρκυστάταν* (Sch. *ἀπὸ τοῦ ἄρκυς, τὸ δίκτυον· ἄφυκτον, ἀσφαλεστάτην, δικτυοειδῆ*) *μηχανὰν ἐμπλέκειν.* Cf. inf. 1375 *ἀξύστ. ἄλγος.* Similia *λινοστατεῖν, λινοστασία.*

1284. *φρ.* De *ἂν* omisso cf. Bernh. p. 411. H. ad Ai. 904. Omnino praestat legere *κρείσσον'·* cf. K. — Supra 332 sqq. 748. Pers. 95.

1285. *οὐκ ἀφρ.* cf. 834 sq.

1286. *ἦλθ.* *παρεγένετο, ὦρτο, ἐφοίτα, ἀπέβη* (cf. 443)· dudum exstitit, processit ex vetere victoria, quam mactatâ Iphigeniâ de me reportavit Agam. *Νίκη παλαιὰ* opp. *τῇ νέᾳ* (864). Constructionem attigit Bernh. p. 166.

σὺν χρ. i. e. *χρόνιος ἦλθεν· ὀψὲ μέν, ἀλλ' ἦλθεν.* Ai. 306 *ἔμφρων μόλις ξὺν χρόνῳ καθίσταται.* Additum *πάλαι* propterea quod saepius nuntius de futuro Agam. reditu sparsus erat; cf. 786.

1287. *ἐπ' ἐξ.* Ch. 757. Pers. 525, 527. Bacch. 1039. Her. 4, 164. 8, 94. 9, 77. Clyt. ap. Soph. El. 549: *οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις δύςθυμος.* Recte K. loqui eam ait ut *athletam*, quae adversarium prostravit.

1288. *οὐκ ἀρν.* Clyt. ap. Soph. El. 527: *τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.*

1290. *ἀπ.* 1025 sq. Ch. 996 sq. Eum. 460, 633 sqq. Philostrat. (sup. ad 1036). Sen. Ag. 882 sqq. ubi Cassandra de Clyt. *detrahere cultus hostiles iubet* (maritum), *induere potius coniugis fidae manu textos amictus.* Sch. ad Or. 25 *ἡ Κλ. χιτῶνα ὕφανεν, οὔτε ταῖς χερσίν, οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔνδυσιν ἔχοντα, ὅπως μὴ 'Αγ. ἀμύνασθαι* (1289) *δύνηται τοὺς φονεύοντας. Αἰσχ. δὲ φησίν· ἀμήχανον τεῦχημα καὶ δυςέκλυτον* (in fragmentis non memoratum). Sch. ad Hec. 1277; ad Il. 1, 7; ad Od. 1, 36.

ὥςπ. ἰχθ. Quum *ἀμφίβλ.* sit *nassa*, piscatorii vasis genus, quo cum intravit piscis, exire non potest (Fest. v. Sil. Ital. 5, 47 sqq.), quaero cur additum sit *ὥςπ. ἰχθ.* Lyc. 1374 *πεφασμένου ('Αγαμ.) ἐν ἀμφιβλήστροις ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην·* cf. id. 1099 sqq.

1291. *περ.* Harpocr. *περιστοιχίζεται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στίχους, ἤγ. στοίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵν' ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θήρια, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ.* Xen. Ven. 6, 8. Dem. Phil. 1 p. 47 *κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται.*

πλ. Sept. 949 *γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος.* Emped. fr. vs. 354 *πλοῦτος θείων πραπίδων.* Her. 2, 121 *πλ. ἀργυροῦ μέγας.* Rhes. 960 *πέπλων μυρίων χλιδήν.* Cf. sup. 871, 881 sqq. Recte Sch. de veste pretiosa.

1292. *δίς*. 1020 sq. 1253. Sen. Ag. 45, ubi Thyestis umbra secum: *divisum gravi ictu bipennis regium video caput.*

οἰμ. Elmsl. et H. leg. *οἰμωγμάτοιν·* Schneid. tuetur vulg. conferri iubens Lob. ad Ai. 1304. Krüg. Gr. II, 44, 2, 1. Cff. inf. 1556. Ch. 942. Eum. 600.

1293. *μεθ.* Male H. *αὐτοῦ illico* explicat; male alii *μεθ.* active dictum putant, quum usu Homerico sit intransitivum: membra eius (genua et pedes) remiserunt, labarunt post duplicem ictum. — *Πεπτ.* 1038, 1192.

1294. *τρίτ. πληγήν.* Soph. El. 1415 *παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.* Eur. fr. 457 *ὁσιωτέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγήν.*

1295. *Ἅιδ.* Acute Enger vidit, gl. esse in textum illatam. *Ζεύς*, non *Ἅιδ.*, *χθόνιος* dicitur.

νεκ. σωτ. *Ἅιδης* dicitur *ἀγησίλαος* (fr. 392 H.), *εὔθυνος βροτῶν* (Eum. 273); h. l. per derisionem *umbrarum servator.* Soph. El. 280, ubi Clyt. *μηλοσφαγεῖ θεοῖς τοῖς σωτηρίοις.*

εὐκτ. Opp. *ἀραῖος, ἀπευκτός* (589)· *χάρ. ἀπευκτός* est *χάρ. ἄχαρις* (Pr. 546)· *χάρ. εὐκταία* est *ἀπόδεκτος, φίλη·* sunt *χαριστήρια, σῶστρα.* Cf. sup. p. 209 *εὐκταία λίψ.*

1296. *ὁρμ.* Sept. 394 *ἵππος* non *ὁρμαίνει*, sed *ὀργαίνει* (Schol. *σφαδάζει*). Vidit H. Pariter h. l. leg. *ὀργαίνει* (*ὀρίνει, ἐρεθίζει*). Optimus sui interpres poëta vs. 1201 sq., ubi Cass. qualem sortem sibi exoptet narrat. Dissimilis regi ter icto accidit. Id regina palam facit. — Oed. R. 335 *πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας ἄν* (Sch. *ταράξειας· εἰς ὀργὴν ἐκβάλειας, κινήσειας*). Cf. p. 399 ad *ἀσφ.* *Suam ipsius animam irritat iacens* (*κείμενος*).

1297. *κὰκφ.* Antig. 1238 sq. — *Αἷμ. σφ.* Eum. 449. Eur. El. 92 *πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου·* 281. Sup. 967.

1298. *βάλλ.* 214. Rhes. (ad 1201). — *Ἐρ.* Eust. ad Il. 7 p. 683 *τὸ κελαινὸν αἷμα, ὃ ἐρεμνὸν ἡ τραγῳδία* (Ai. 376) *φησίν.*

ψακ. Cf. 512 et notata p. 272. Patet, prodigium, quod in Troade obtinuit, *σημεῖον* fuisse caedis praesentis.

1299. *χαίρ.* Adumbrata haec sunt ex Il. 23, 597 sq. —

Διὸς νότος non dicitur ut *Δ. ὄμβρος* (Theoc. 17, 78), *Δ. ἀρδηθμός* (Lyc. 622). Ad *διοςδότῳ* cf. 930, ad *γάν.* 530.

1300. *σπ.* intell. *χαίρει*. Rectius dicatur *σπόρητος* ex mente Amm. de Diff. *ἄμητος· τὰ θερίσματα, ὁ καρπός. ἀμητός· ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὥςπερ καὶ ὁ τρυγητὸς ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν* (cf. Sch. Il. 19, 223). Contra Herod. de pros. p. 93 *τρύγητος ὁ καιρὸς μονογενῶς, τρυγητὸς δὲ τὸ τρυγώμενον· τοιοῦτον καὶ τὸ ἄμητος καὶ ἀμητός.* Cf. Tzetz. ad Hes. Opp. 575, Mosch. ad l. l. 388, Suid. v. *τρύγητος*. Spanh. ad Call. p. 9 *seminalis flos caliculae in puerperio* (s. *dum calicula germinat*), quod *ἄνθος καλυκῶδες* dicit Theoph. h. pl. 3, 5, 10.

1301. *ὡς —.* Cf. 872, 1314. Pers. 170. Suppl. 619. Sept. 274 *εὖ ξυντυχόντων* (Sch. *τῶν πραγμάτων*). Antig. 1179. Ai. 281, 904, 981. Bernh. p. 481.

1302. *χαίρ.* 959. Soph. El. 1457 *χαίροις ἂν εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε* (Sch. *ἐπισαρκάζουσα λέγει τάδε*). Oed. R. 937. Bernh. p. 404. Thiersch Gr. p. 367.

1303. *εἰ δ' —.* Quod ut soloece dictum improbarunt multi, optime dictum esse probemus. Constr. *εἰ δ' ἦν* (*ἐξῆν*) *ὥςτε* (351) *ἐπισπ. τῶν πρεπ.* Anth. P. 6, 44 *ὧν* (*κάδων*) *ἡμεῖς σπείσαντες ὅσον θέμις οἴνοπι Βάκχῳ*. Cf. sup. 305, 883. Ac revera apud Soph. El. 269 Electra: *παρεστίους σπένδων* (Aegisthus) *λοιβάς, ἔνθ' ἐκεῖνον* (Agam.) *ὤλεσεν* (Sch. *τὸ τῆς ἀσεβείας Αἰγίσθου κατηγόρημα, εἰ σπένδει θεοῖς, ὅπου ἄδικος φόνος εἴργασται*). Cf. Od. 3, 273. Eur. El. 665.

1304. *δικ.* Il. 7, 424 *διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον* (Schol. *δυςκόλως ἐξῆν διακρίνειν*). Pariter h. l. adverb. *δικ.* ita positum ut ad *ἐπισπ.* proxime pertineat.

1305. *τοσ.* Ch. 40. Pr. 112. Lyc. (sup. ad 604). Ch. 742 *συγκεκραμένα ἄλγη* referunt plane *τὸν κακῶν κρατῆρα*. K. recte *τὰ ὁμοιοτέλευτα* respexit.

1306. *πλ. ἀρ.* H. haec per se constare dicit, ut non opus sit *ἀρ. κακῶν* coniungere. At *ἀρ. κακ.* dicuntur ut sup. 589 *ἀπ. πήμ.*

ἐκπ. 1047, 1169. Arist. Pl. 1084. Suid. *κακοὶ τῆς πονη-*

ρίας (τιμωρίας Diogenianus) πίνουσι τὴν ὀμίχλην· ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τιμωρουμένων. Cf. Ies. 51, 17. Ezech. 23, 33 sq.

1307. θαυμ. 1107. Sch. rectius εἶ intell. quam alii ἔστιν. Postea demum θρασύγλωττος dicebatur.

1308. ἐπ' ἀνδ. 1455. Od. 22, 412 οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

1311. σύ. Ad Coryphaeum; cf. 971. — Εἴτε semel positum; cf. 204, 483. Ch. 992. Od. 4, 110. Antig. 40. Hor. Od. 1, 3, 16. Sat. 2, 5, 10.

1313. τῆςδε. 113, 887. Abr. primus recte interpunxit; cf. Ch. 229 σῆς ἔργον χερός. Virg. Aen. 11, 266 (Ag.) *coniugis infandae prima intra limina dextrâ oppetiit.* — Δεξ. τέκτ. ut 110 χεὶρ πράκτωρ.

1315. χθ. 584. Intell. φάρμακον (1168). Apoll. Rh. 3, 529, ubi Medeam Hecate δάε τεχνήσασθαι φάρμαχ' ὅσ' ἤπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδωρ.

1316. ἐδ. Familiare fuisse Aeschylo videtur, ut ἐδεστὸν Sophocli (Ant. 206. Tr. 679).

ῥύσας Fl. Ven. ῥυσᾶς F. V. C. — Explicatio γηραιᾶς, *senilis, rugosi*, orta ex eo quod πολιὰ ἅλς fucum faciebat. — Ῥυτὴ ἅλς, *mare commotum*.

1317. ὁρώμενον Fl. Ven. V. C. ὀρώμενον F. Etiam Sept. 88 ὁρώμενον, ὀρρόμενον pro ὀρόμενον. Fort. corruptum ex ὁρμώμενον supra scripto. — Esculentum terrestri, potulentum marino apponitur.

ἐπ. Forma media, quia θύος ἐπιθέσθαι est ἐπιθῦσαι (1412, 1325)· recte contra Arist. Nub. 426 λιβανωτὸν ἐπιτιθέναι (βωμῷ).

δημ. 415, 860. Respicitur vs. 1310 sq. ubi Clyt. nihil se curare hominum sermones dixerat.

1318. ἀπέτ. H. legens ἀποτόμως (*et populi diras contemsisti praefracte*), non vidit, ἀσύνδετον vim habere ut 1460. Recte Bothe a ramis abscissis ac proiectis quae conculcantur imaginem repetit.

ἀπόπ. 723. Cf. ἀπόδημος. Sch. ad Oed. C. 206 ἀπόπτολις· ἔρημος καὶ ἄπολις.

1321. *μῖσ.* Pendet a *δικάζειν·* dicitur *μῖσος πρὸς φίλων ἔχειν* (Pl. Legg. 3, 691d).

ἔχ. Vulgo *ἀραῖς ἐνέχεσθαι, ἔνοχον εἶναι.* Aliter Soph. Phil. 1118 *ἀρὰν ἔχειν ἐπ' ἄλλοις* (Sch. *καταρᾶσθαι τοῖς ἄλλ.*). Cf. 811, 1059. Ch. 252.

1322. *τόδ'.* Non *οὐδὲν τοιοῦτο προβάλλων, ἐξονειδίζων·* nam *οὐδὲν* h. l. est *οὐδαμῶς*, et *τόδε* pertinet ad proxima (cf. 376, 853). Sequi debebat *ὅτι*, non *ὅς*, sed irascentis est mutata constructio. Is. Voss. legens *τότ'* ob praecedens *νῦν* (cf. 721, 727) non vidit, dicendum fuisse *ἐνεγκὼν* non *φέρων*, quippe de immolationis tempore.

1323. *οὐ πρ.* Non quaerimus a muliere, non iam indignationem simulante sed vere indignata, severam verborum conformationem, qualis haec: *ὅτι οὐ πρ. τὸν τῆς παιδὸς μόρ., ἀλλὰ τιμῶν ὡςπερεὶ βοτοῦ* (Ch. 751), vel *ἀλλ' ἐξισῶν βοτοῦ μόρῳ* —. Aperta ellipsis eo valet ut filia postremum memoretur, quam tamen iam participio *προτιμῶν* respici patet. Sen. Ag. 974 Electra ad Clyt. *seu more pecudum colla resecari placet, intenta cervix vulnus exspectat tuum.*

περα Fl. — Scribentis vitium; nam *πέρα βοτοῦ* (*qui non pluris faciens, utpote prae pecore,* (filiae) *fatum*) non dicitur ut *πέρα δίκης, καιροῦ.* Cf. 1387 *νείρει* (pro *νείρᾳ*).

1324. *μηλ.* 967. — *Φλεῖν* (350) est *ἀφθόνως ὑπάρχειν τοῖς εὐπ.* (*εὐπέκτοις*) *νομευμ.* (*βοσκήμασιν*). Clyt. filiae iacturam comparat cum unius e vastissimo et lectissimo grege pecudis.

1326. *ὠδ.* Iph. T. 1102. Io. 45. Phoen. 30 *τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον.* Cf. Soph. El. 531 sqq.

ἐπ. 934, 605. Sen. Ag. 160 (sup. p. 204).

τε λημμ. Cf. p. 185. Ai. 674 *δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων·* leg. *τε λῆμα* (cf. Hesych. sup. p. 184).

1328. *μι.* Proleptice ut 201 sq. 887, 1155, 1295, 1505. Paus. 2, 18, 2 *μίασμα τὸ Πέλοπος καὶ ὁ Μυρτίλου προςτρόπαιος.* Cf. sup. 186, 1271, 1346, 1553, 1577. Ch. 1015, 1026. Eum. 169, 281, 600.

1329. τρ. σκληρός, χαλεπός (Prom. 324; inf. 1410). Opp. ἐπιεικής. — Paulo perturbatior in proximis oratio animi excandescentis indicium est. Falso construitur: λέγω δέ (μέ) σοι —· scriptum enim fuisset τοιαῦτ' ἀπειλ. μ' ὡς —. Rectius: λέγω δέ σοι (i. e. κελεύω σε· cf. 847. Eur. Tr. 1047) τοιαῦτ' (οὕτως, ὧδε· Il. 1, 181) ἀπ. ὡς (ὥςτε σε) νικ. χειρὶ ἀρχ. μου παρεσκ. ἐκ τῶν ὁμ. Pl. Phaedr. 243ᵈ ἐραστῇ μᾶλλον ἢ μὴ ἐρῶντι ἐκ τῶν ὁμοίων χαρίζεσθαι. Cf. ἐξ ὁμολόγου (ὁμολογουμένου) et ἐξ ἰσοστασίου· Hes. ἐξ ἴσου, ἐκ τοῦ ὁμοίου. Thuc. 1, 91, 4 ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς (intell. ὁρμωμένους). — Weil explicat ita: „licet tibi talia minari, sed intelligas velim, me ex aequo (aequa lege) ad utrumque paratam esse: qui manu me superaverit, non recuso quin mihi imperet; verum victrix stultitiam tuam castigabo." Errat; dicit enim Clyt. se, viribus pariter instructam, parem choro esse, par sibi certamen videri, quum ipsa tuta sit praesidio Aegisthi; cf. 1344 sq. Ch. 888 ipsa ait: εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα.

1332. τοὔμπ. τὸ ἐναντίον· ἡγ. σε ἡττᾶσθαι.

1333. ὀψέ. Or. 99 ὀψέ γε (Sch. ὀψὲ τοῦ χρόνου· ἀντὶ τοῦ μόλις) φρονεῖς εὖ. Cl. Al. Prot. 3, 43 σωφρόνησον ὕστατον γοῦν, ὦ Κροῖσε, τῷ (sup. p. 196) —. Fest. *sero sapiunt Phryges;* cf. Cic. p. 197.

1334. μεγ. Prom. 18 αἰπυμήτης· *audax Iapeti genus.* Ch. 624. — Περ. Suppl. 754 περίφρονες (Sch. ὑπέρφρονες).

1335. φον. 1039. Eum. 164. Est αἱματολιβής (ut 1217 φόν. αἵμ.). Hes. φόνος· ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος· ἢ αἷμα. Sept. 44. — *Mens tua furit tanquam fortunâ, quae sanguine stillat* (i. e. eo quod successit tibi sanguinis profusio).

1336. λίπ. Antig. 1022 ἀνδροφθόρου αἵματος λίπος. De P. *sanguinis pinguedo*, i. e. sanguinis pinguiores particulae, illud quod in sanguine *olei* instar est. Cf. 1388 ἰχῶρ. Ut αἱματηρὸν ὄμμα (Iph. A. 381), ita ῥίζαι ἐν ὄσσοις αἱματωποί (Herc. f. 933). Furiae αἱματωποί (Or. 256; Sch. ὕφαιμον ὁρῶσαι) dicuntur στάζειν ἐξ ὀμμάτων δυςφιλὲς αἷμα (Ch. 1056).

ἐπ' ὀμμ. 1380. Nub. 1176 *ἐπὶ τοῦ προςώπου Ἀττικὸν βλέπος*. Hyperid. ap. Cl. Al. III p. 108 *χαρακτὴρ οὐδεὶς ἔπεστιν ἐπὶ τοῦ προςώπου*. H. in Cer. 214 *ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδώς*. Ch. 22 *πρέπει παρῇς φοινίοις ἀμυγμοῖς*. Ut ib. 1053 *ποταίνιον αἷμά σοι χεροῖν ἔτι* (leg. *ἔπι*)· *ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ*, ita contra h. l. *φρὴν ἐπιμαίνεται* post admissum scelus.

εὐπρέπειαν Fl. V. O. — Lectio orta ex eo quod ad *τίετον* requiri videbatur accus. substantivi; itaque diphthongo *ει* superscr. comp. (Bast. tab. VII, 16). Licet *εὖ πρέπει* dici possit ut *εὐπρεπής*, *εὔπρεπτος*, tamen *ἐμπρ.* (6. Ch. 354) magis convenit.

1337. *ἀτ.* Male in F. iunctum cum *εὐπρέπει*· optime De P. ad seq. retulit, vertens *inhonoratam*, *neglectam* (cf. 1319, 1321); male tamen scripsit *ἄτιτον*.

1338. *στ.* Saepe coniunguntur *ἄτιμος*, *ἄφιλος*. Ch. 293, 715. *τύμμ.* Ch. 310 sq. Sch. Thuc. 5, 65, 2 *κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι* (Soph. Fr. 591)· *τὸ προγεγονὸς τῷ νῦν· τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν ἐξ Ὀρέστου τοῦ Ἀγαμ. ῥηθεῖσαν, ὅςτις τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον τῷ τῆς μητρὸς φόνῳ ἐθεράπευσεν*.

1339. *θέμ.* K. negans, *ὁρκίων θέμιν* dici posse, leg. *θέσιν*. At licet dicatur *ὅρκους θέσθαι* (1477) ut *νόμους*, *ὀνόματα*, *ἀγῶνας*, tamen *ὁρκοθέτης*, *ὁρκοθεσία* non ut *νομοθέτης*, neque *ὅρκων θέσις* dicitur ut *ἀγώνων θέσ*. Contra Med. 208 *τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν* (Schol. *ὡς τῶν ὅρκων ἔφορον καὶ συνθηκῶν πρύτανιν*), ut Anth. P. 7, 351 *μὰ τόδε φθιμένων ὅρκιον σέβας* (Eum. 885. Oed. R. 830. Phil. 1289 *ἁγνὸν Πειθοῦς*, *Ζηνός*, *θεῶν σέβας*). — *Καὶ* initio positum ut 1536; continuat autem Cl. ea quae vs. 1333 minata dixerat; metum enim inferre choro conata se ipsam metu omni liberam, quippe non omni amicorum praesidio destitutam (Ch. 715), solenniter praedicat.

1340. *τέλ.* Si tria numina *Δίκη*, *Ἄτη*, *Ἐρ.* memorantur, nescio quid sit *τὴν τέλ. τ. ἐμ. παιδός*· nec *Δίκη παιδὸς* dicitur ut *Ἐρινύς* (p. 168 fin.). Itaque quum *τέλειος* sit *ἐκτελοῦσα*,

τελεσφόρος (895), dici videtur *τέλειος τὴν δίκην, ius perficiens, iusta tribuens;* cf. p. 367 (1000). *Ἄτη* cur prior, cur omnino memoretur, causa est. Illius enim numinis partes gravissimae fuerant; primum quo tempore rex *δυςσεβῆ φρενὸς τροπαίαν πνεῖν* cogebatur (194 sqq.), tum vero ubi cesserat urgenti uxori (878; 853 sqq.). Hanc *Ἄτης πειθὼ* chorus memoraverat vs. 357.

1342. *οὐ* —· *Spes mihi non intrat Timoris domum;* quasi dicat: *ἐλπίς μοι οὐχ ὑπείκει φόβῳ* (cf. *φόβῳ συνοικεῖν*). Vs. 14 *φόβ. ἀνθ' ὕπν. παρ.* Reginae *κρατερῶς ἐλπίζον κέαρ* excubitor vs. 11 celebraverat. Suo Marte Vict. et Cant. videntur legisse *ἐμπατεῖν*, hac constructione: *οὔ μοι ἐλπ. ἐμπ. φ. μέλ.* (*τὰς Ἅιδου πύλας*). K. monet, extra carmina chorica *μέλαθρα* dici solere; at Or. 378. Androm. 923 legitur *μέλαθρον*. Et consulto quidem dixerim singulari usum esse poëtam, quo clarius *τὸ μέλαν τῶν μελάθρων* (697) appareret. Nam quum horreant tenebras scelerati, Clyt. negat spem suam, fore ut *τοὔμπαλιν κρίνῃ θεός*, in metum abeat quamdiu ignis in foco accensus pellat e domo tenebras; quippe, ut poëta ait, *αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.*

1343. *ἕως* —· *quamdiu συνέστιος mihi erit.* Poll. 1, 74 *ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας στεγανόμος, παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι καὶ Αἰολεῦσιν ἑστιοπάμμων.* Id. 10, 20 *τὸν τοῦ παντὸς οἴκου δεσπότην ἑστιοπάμονα Δωρικῶς.* De foco palatii infausto Ch. 46, 627.

1345. *ἀσπ.* Figurate, ut ara *σάκος ἄρρηκτον* (Suppl. 190) et *πύργος Ἀχαιῶν*· cf. Ai. 1076. Phil. 1007. Her. 1, 143 *ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου ἦσαν.* Est *praesidium contra ferociam.* Cf. Eur. Tr. (ad vs. 1216).

λυμ. Adiect. non subst. Intell. *ὤν*. Cf. 1271. Ch. 762. Mira gl. in F. *τιμωρὸς* pro *λυμεών*. Hes. *λυμηνάμενος· αἰκισάμενος. Λυμαίνεσθαι τοὺς γάμους* ap. Cl. Al. II, 228. Revera *ὕβριν* s. *αἰκίαν* Agam. uxori intulerat, captivas ei praeferens; cf. Il. 9, 450. Od. 1, 433.

1347. *Χρ.* i. e. *παλλακίδων οἷα Χρ.* Unicum hoc apud tragicos antiquos plur. exemplum. Rhes. 866 *τοὺς σοὺς οὓς λέγεις Ὀδυσσέας.* Cl. Al. I, 273 *τοιαῦται Ἑλέναι αἱ νῦν εἰσὶ γυναῖκες. Δύςζηλον* Clyt. se h. l. praebet; cf. Lyc. (ad 1058).

μειλ. Ch. 13, 276. Eum. 107, 885 *πειθοῦς σέβας, γλώσσης μείλιγμα καὶ θελκτήριον.* Od. 10, 217 *μειλίγματα θυμοῦ.* Theoc. 22, 221 carmina dicit *λιγεῶν μειλίγματα Μουσῶν.* Suid. *μειλίγμασιν· ἀπατήμασιν· ἐξιλεώμασιν· ἡδύσμασιν.* Plut. II, 987[e] *ἀπατηλὰ μειλίγματα·* cf. *levamen, lenimen, solamen.* Male V. H. *mir Sühne jener Chryseiden.* Rectius Oertel: *der Chryseestöchter Herzblatt.*

1348. *αἰχμ.* Intell. *κεῖται.* Cf. Lyc. ad 1058. Sen. Ag. 1002 *captiva coniux, regii pellex tori.* Recte his ille exprimit, quod *ἡ δύςζηλος* in proximis indicat.

τερ. 899, 121. Apollo *τερασκόπος* (Eum. 62). Ch. 549 *τερασκόπος* is qui prodigia in somniis oblata interpretatur. Clyt. h. l. respicit ea, quorum memoria servata est a Q. Cal. 12, 516 sqq. ubi Cass. *σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν, τέρατα δακρυόεντα* interpretatur. Ad *θεσφατ.* (*fatidica*) cf. 1040, 1042. Clyt. id agens ut oblivioni tradat regiam Priamidae originem, consulto primum captivam, quod modo, tum magam, quod per vitam fuerat, cum contemtu appellat. Similis copia vs. 440 sq. 819 sqq.

1349. *κοιν.* Plaut. Amph. 5, 1, 70 *is se dixit cum Alcumena clam consuetum cubilibus.*

1350. *ναυτ.* Dicitur *ναυτίλος πλάτη* (Phil. 220. Eur. fr. 226)· vulgo *ναυτικός* (611). *Σέλματα* (163) erant ad puppim; inde Eur. Tr. 1047 *τήνδ'* (Helenam) *ἐκκομίζειν πρὸς πρύμνας νεῶν.* — Genit. (*in navis transtris*), ut Eur. Suppl. 497 *κλιμάκων ὀρθοστάτων.* Cf. p. 246 fin.

1351. *ἰσσ.* Acute De P., quem plerique secuti. *Ἰσοτρ.* non est *ὁμοτρίβης,* neque etiam *ἴσον χρόνον τρίβουσα·* gravius aliquid notat: *ἴση ἄνακτι Ἀγαμέμνονι ἐν τοῖς σέλμ. διατρίβουσα.* Ergo *κλίμαξ* est in *ἰσοτ.* post *κοινόλ.* et *ξύνευν.* Cf. *ἰσοπάλης, ἰσότιμος.* Olim conieceram *ἰσχιοτρίβης.*

ἄτ. 328. Cf. ἀμισθὶ ποιεῖν, ἄλλως πονεῖν. Itaque est δίκην πράττειν· *loon naar werk*. Cf. inf. 1435.

1352. *οὔτ.* Ex praec. ἔπραξεν. De cantu cygneo Opp. Ven. 2, 548. H. in Apoll. 1. Spanh. ad Call. in Del. 249. Pl. Phaedr. 84ᵉ. 85ᵇ. Arist. H. An. 9, 13. Ael. V. H. 1, 14. Lucr. 4, 182. Hor. Od. 4, 3, 20. Ovid. Her. 7, 1 sq. Met. 5, 387. 14, 430. Mart. 13, 77 *cantator cygnus funeris ipse sui.* Cic. de Or. 3, 2, 6. Tusc. 1, 30, 73. Plin. 10, 23, 32. Cantus ille utrum a vs. 982, an a 1221 incipiat, quaeritur.

1354. *φιλ.* Hes. ἐραστής. Strab. 10, 21ᶠ τὸν μὲν ἐρώμενον (Cretes) καλοῦσι *κλεινόν*, τὸν δ' ἐραστὴν *φιλήτορα*. Nonn. Dion. 21, 27 φιλήτορι κόλπῳ. Quaeritur quare usus sit poëta vocabulo masc. gen. Referri videtur debere ad κύκνον· errat autem Schol. passive dici putans, et H. cui ex illius interpretatione compositum videtur ex φίλος et ἦτορ.

ἐπ. 786, 1294. Ch. 402. Sept. 157. Pers. 85.

1355. *εὐν.* Ut vs. 935 ἀνάγειν τῶν φθιμένων, et 27 ἐπαν. εὐνῆς, ita εὐν. ἐπάγειν est *ex lecto afferre, conciliare.*

παρ. Arist. Eccl. 226 αὐταῖς παροψωνοῦσιν (Sch. λάθρα ὀψωνοῦσιν). Cl. Al. III, 200 τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐφάπτεται, οἷον τρωγάλιόν τι ἐπὶ τῷ δείπνῳ παροψώμενος. Hinc παρόψημα et παροψίς. Poll. 6, 56 *παροψίς*· ζωμοῦ εἶδος ἢ μάζης, ἢ παρενθήκη ὄψου. Aristoph. (Athen. 9, 368ᶜ) πάσαις γυναιξὶν ὥςπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος. Philo II, 300 ἡδυσμάτων παράρτυμα κάλλιστον. Est igitur *παροψ.* προςθήκη λαθραία. Sententia: ἡ κοινόλ. τοῦ Ἀγ. καὶ πιστὴ ξύνευνος mihi *ἐκ τῆς εὐνῆς* (συνουσίας) attulit *appendicem voluptatis meae.* Ipsae enim *deliciae* (Hes. sup. p. 402. Sch. ad Phoen. 1491 *χλιδή*· τρυφή, σπατάλη) erat caedes infidi coniugis. Contrarium apud Petron. 24 *in promulside libidinis nostrae.* Cf. n. ad 488. — Plene iam intelligitur, quid Cass. voluerit vs. 1168 sq.

1356. *τίς ἄν —; utinam;* cf. 573. Oed. C. 1100. *Μοῖρα* θανάτου· 1174, 1273, 1370.

ἐν τάχ. 1148. Antig. 1329 *βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.*

περ. 192, 1334. Cf. Soph. Phil. 827.

1359. *ἀτ.* Constr. *τὸν ἀεὶ ἐν ἡμῖν (ὄντα, γενόμενον) ὕπν.* (cf. Oed. C. 1701. Phoen. 1521. Hel. 715) *ἀτέλ.* (*ἀτέρμονα*· cf. Antig. 74 sqq.). Hes. Opp. 247 *ἐγγὺς ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες.* Med. 629 *ἀρετὰν παρέδωκαν* (*ἐν* inferente Pors.) *ἀνδράσιν.* *Ὕπνος κασίγνητος Θανάτοιο* (Il. 14, 231. Hes. Th. 758. Virg. Aen. 6, 278).

1361. *καὶ πολλά.* — Quum vs. antistr. 1381 *κόρακος* legatur, Schneid. leg. *πολέα* (ut 662)· malim *πολύ τε.* Pariter vs. 875 *πολὺ δ' ἀνέστενον* (Fl.) pro *πολλὰ δ' ἔστ.* Ut autem h. l. *ἂν* praefixum est ne quid metro deesset, ita ante *κόρακος* insertum *μοι* eâdem causâ.

γυν. Helena; cf. 62 sq. 407. Alio modo Ag. *πολύτλας*, alio Ulysses. *Βίον* K. delet, monens, *ἀπ. βίον* de occisore, non de occiso dici. Deleto autem *βίον* versus accurate respondet antistrophico.

1363. *παρ.* Ut *ἔννους, σύννους* dici potest *παράνους*· cf. 199.

1364. *μία* —. 401 sqq. 418, 636. Eur. Hel. 198 sqq. ipsa Helena de se: *δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον.* Or. 743, 1381 sqq.

1366. *τελ.* Nihil sani hic et in proximis ap. Sch. Nec melius recentiores. Ad *τελείαν* (i. e. *ὡραῖαν*) intell. *ψυχάν.* Sup. vs. 105 chorus Atridas *ἄνδρας ἐκτελεῖς* appellaverat, et 894, 1412 Agam. *τέλειον* (*τέλεον*) *ἄνδρα*· eadem anima recte *πολύμναστος* dicitur.

1367. *ἐπ.* Ch. 148 *ἐπανθίζειν κωκυτοῖς* (Sch. *στέφειν ὡς ἄνθεσιν*). Collatis *ἐπάνθισμα* et *ἐπανθεῖν* patet, *ἐπανθίζειν* esse *imponere tanquam florem ταῖς ψυχαῖς ὀλομέναις*, ea constructione quae est ap. Luc. II p. 18 *ἣν ὁ γραφεὺς ταῖς γυναιξὶν ἐρύθημα πλεῖον ἐπανθίσῃ.* *Nunc vero maturam inclytam animam tibi superioribus floris instar adiunxisti.* — *Δι' αἷμα*· ob sanguinem Iphig. non expiatum.

1368. *ἤτ.* Fr. monet, *ἅτις* scribendum esse. — *Δόμ. τῶν Ἀτρειδῶν.*

1369. *ἐρίδμ.* Ut εὔδμητος, νεόδμ. αἰπύδμ. λαμπροδόμητος. Respondet vs. 141 *νεικέων τέκτων*, 1191 ἄτας θριγκοῦν· cf. κακὰ βυσσοδομεύειν. Discordiae illius firmiter fundatae causa erat nex Iph. *Firmiter fundata* dici poterat, quia iam olim χρυσέας ἔρις ἀρνὸς ἤλυθε Ταντολιδαῖς· — ὅθεν φόνῳ φόνος ἐξαμείβων δι' αἵματος οὐ προλείπει 'Ατρείδαις (Or. 812; cf. Iph. A. 586).

ἀνδ. οἰζ. Hes. ὀϊζύς· κακοπάθεια. Id. οἰζύς· πτωχεία, κακοπάθεια, ταλαιπωρία, κακουχία. Sch. Eur. Hec. 929 *οἰζύς*· τιμωρία, καὶ ταλαιπωρία.

1371. *τοῖςδε*· τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις (1287).

1375. *ἀξ.* 297, 1283; cf. p. 6 [11], ubi Aesch. ἀξύστατος (qui Quinctil. 10, 1 *incompositus* dicitur)· Sch. et Suid. exponunt οὐ συνεστῶτα οὐδὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιόν· ἢ ἀδιάθετον· cf. λόγος συνεχής. Videtur opponi πυκινὸν, ἄκριτον ἄχος, πυκινῶς ἀκαχῆσθαι· at μέτριον ἄλγος h. l. non convenit; potius ἀκατάστατον, ἀδιάλειπτον, ἀκόρεστον, *dolor qui consistere, sedari nequit*. Xenarchus (ap. Athen. 2, 63f) *ἀσυστάτοισι* (Codd. ἀστύτοισι, ἀσυντάτοισι) δεσποτῶν τύχαις κεχρημένος φθίνει δόμος.

1376. *δαῖμ.* 1083, 1885. Ch. 690. Intell. σε κικλήσκω. Xenarchus l. l. addit: ἀλάστωρ (inf. 1409) τ' εἰςπέπαικεν. Cf. ἐνάλλεσθαι, ἐξάλλεσθαι (Pers. 508. Oed. R. 1311).

διφ. 108. Hes. *δίφυιον νυκτός*. τὰ δύο μέρη, τὸ δίμοιρον· id. *δίφυια*· διπλάσια. Etym. M. *δεκαφύϊον*· οἱονεὶ δεκάφυον, δεκάκις πεφυκότα· τὸ γὰρ φύω Αἰολικῶς φυίω φασίν. — *Ταντ.* Cf. n. ad 1369. Iph. T. 200.

1378. *ἰσ.* Sch. ad Androm. 419: ἰσόψυχα τοῖς ἀνθρώποις τὰ τέκνα.· Paul. ad Philipp. 2, 2, 20. *Par animi robur a feminis* (1361 sq.) *profectum*. Ch. 420. Bernh. p. 229. Γυναικοῖν (Keck) non magis h. l. necessarium quam vs. 104 ἀνδροῖν· alia ratio est Ch. 302.

1381. *κόρ.* Suppl. 748. Pind. Ol. 2, 157. Avis rapacissima; at quum auguralis Apollini sacra esset, cur magis memoretur

quam *bubo funereus* (Ovid. Met. 10, 453), non minus rapax et κακάγγελος, non video. Sine causa Cant. ἐπεύχεαι et Schütz σταθεῖσ' leg. Chorus, subito conversus ad reginam eamque acriter intuens (cf. 1450), dicit: infestus ille domui genius, corvi specie assumta, ferali carmine canere iactat.

1383. νῦν δ'. Recte H. intell. πρόσθεν μὲν οὐκ ὀρθῶς ἔλεγες· νῦν δ' ὤρθωσας (684. Hipp. 247 τὸ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδυνᾷ) —.

1384. τριπ. Τριπήχυιον (*trium ulnarum*) genium a sciolo dictum esse pro τριπάλαιστον (*trium palmarum*, quae indigna genio mensura videretur) haud inepte Bamb. coniecit; itaque leg. τριπαλαιστὴν (cf. 1114, 155 τριακτήρ). Idem tamen ut H. legit quoque τριπάχυντον (cf. Sept. 771), *bene pastum*, ut πῶλος κριθῶν (1549). Sch. videtur legisse τριπάλαιον (Bl.)· cf. Ch. 312 τριγέρων. Utut est, non negligendus numerus ternarius; cf. 33, 220, 792, 794, 1294.

1386. ἐρ. αἱμ. Genius auctor generi insatiabilis sitis sanguinis; illius operâ φονολ. τύχᾳ φρὴν ἐπιμ. (1335). Cf. 750, 1096 sq. Eum. 193. Arist. Eqq. 198.

1387. νείρ. τῆς γέννης. Hes. νείρῃ· κοιλία ἐσχάτη. Etiam νείαιρα γαστήρ (Il. 5, 539) et κῶλον, κάτω κοιλία (Poll. 2, 209) dicitur. Ut in bile, iecinore, stomacho (Hor. Od. 1, 16, 16) suus cupiditatibus locus, ita ἡ νεῖρα sedes sitis sanguinis. Dativ. ut 673; Virg. Aen. 4, 2 *vulnus alit venis;* contra Od. 23, 237 περὶ χροΐ τέτροφεν (Sch. πέπηγεν) ἅλμη.

πρ. — ἰχ. His explicatur τὸ ἀξύστ. ἄλγ. (1375). Keck nobis fingit daemonem hydropem, cuius abdomini ἰχώρ, aqua intercus, perpetuo succrescit; itaque interpungit post αἱμ., reliqua continuans. Ferri id non potest; nam ἰχὼρ praecipue est sanies, sanguis tenuis, subalbidus, ex malo vulnere exiens, maxime ubi, nervo laeso, inflammatio secuta est (Cels. 5, 26, 20). Ad ἰχ. intell. ἀνακηκίει, πρέπει. Quem autem iam diutius latet, νέον ἰχῶρα sup. 882 symbolice indicatum esse, ubi Clyt. κηκῖδα παγκαίνιστον laudat, symb. etiam intelligi debere

τὸν πορφ. πόρον (832 sq.), ab ipsa regi iure optimo paratum.

1389. οἴκ. τ. Schoem. legens ἐν μελάθροις non vidit, offendere praepositionem. — Εὖ αἰνεῖν recte dici posse, indicat εὐαίνητος Ὀρφεύς (Pind. P. 4, 315).

1391. κακ. Se corrigentis est. Schol. recte intell. αἰνεῖς ex praec. (Bernh. p. 121); accus. pendere non potest a φεῦ φεῦ ut vs. 1055.

1393. διαί· i. e. Διὸς ἕκητι, ἰότητι. Notanda παρήχησις· nam ut 1026 ξύν. ξυν., ut 1364 bis πολλάς, 1369 ἔρις ἐρίδ. 1378 sq. κράτ. κρατ. 1382 ὕμν. ὑμν., ita διαὶ Διός, παν. παν. pondus et maiestatem orationi addunt. Iovem iam ἐπινίκια κλάζει chorus (156; cf. 336, 532 sq.).

1395. τί γάρ —; Suppl. 821. Sept. 118. Virg. Aen. 2, 402. Sen. Oed. 984 sq. Grot. Exc.

Quid mortalibus accidit
Magni absque imperio Iovis?
Horum quae modo vidimus
Quid non a superis venit?

1398. πῶς —; Praeclarum ἀντίθετον iis quae vs. 707 sqq. dixerat.

1400. κεῖσ. 1192, 1346. — Ἀρ. ὑφ. 1036, 1290. Non dictum ut ἀραχνοϋφὴς χιτών (Philo V p. 314)· non enim *tenuitas* respicitur, sed τὸ δικτυοειδές. Araneae reginam non καταγελάστως (Schol.) comparat; nam sine dubio respicitur τὸ Ἀραχναῖον αἶπος (283), Argis proximum.

1402. κοίτ. 1448. Intell. κεῖσαι· cf. κεῖσθαι τόπον (Phil. 144), ἧσθαι σέλμα (sup. 163). Regem ingenuum (Ch. 913) quid maxime decuisset, Electra refert ib. 343 sqq. Chorus ipse supra: εὐκλεῶς κατθανεῖν χάρις βροτῷ.

1404. ἀμφ. β. 1058. Eur. El. 164. Iuven. 6, 656 *Tyndaris illa bipennem insulsam et fatuam dextra laevaque* (sup. p. 369) *tenebat.* Sen. Ag. 45 *divisum gravi ictu bipennis regium video caput.* Ib. 897 *armat bipenni Tynd. dextram furens.* Cf. Lyc. (sup. p. 372 fin.).

1405. *τοὔργ. ἐμ.* Hoc ipsa declaraverat 1287 sq. 1313 sq. 1328. Nunc renuit, rem et culpam a se amoliri studens ut vs. 1372 sqq. culpam ab Helena depulerat. Excidisse duo vss., cum antisyst. (1430 sq.) monstrat tum vero quod sequitur *μηδέ*. Vidit id Keck, quem tamen non sequor inserentem haec: *κοὐκ ἀρνοῦμαι· μή μοι δ' ἀσεβῆ θάνατον μέμψῃ, μηδ'* —. Gratissima reginae fuerat illa corvi infesti comparatio (1381); propterea priscum illum gentis *ἀλάστορα* fingit iam suam ipsius speciem induisse et caedem patravisse. Intelligo: *μή τοῦτ' εἴπῃς*.

1406. *ἐπ.* Etsi *μηκέτι λεχθῇ δ'* (H.) ferri possit, tamen non video quomodo corrumpi potuerit. Quod commendavi *μηδ' ἐπιδεχθῇς* verto: *neve exspectes*. Hes. *ἐπιδεχόμενος· προςδοκῶν*. Heracl. 757 *ἱκέτας ὑποδεχθείς*, ut *δέδεγμαι, δεδεγμένα ἱππῆας*. Cf. Trach. 15 *προςδεδεγμένη μνηστῆρα* (Sch. *προςδοκῶσα*).

ἐπιλεχθῇς. Corruptela qualis vs. 1199.

1407. *'Αγ.* Dia dicitur *'Ιξιονίη ἄλοχος* Il. 14, 317. Sup. 1312.

1408. *φαντ.* Eur. El. 979 *ἀλάστωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ*.

1409. *ἀλ.* Eum. 236. Pers. 354. Suppl. 413. Fr. 91 H. 279 A. *πρευμενὴς ἀλάστορος*. Fr. 444 H. 440 A. *μέγαν ἀλάστορον*. Hes. *ἀλάστωρ· πικρὸς δαίμων*. Sch. ad Eur. Hec. 949 *ἀλάστορος· κακοποιοῦ, παλαμναίου δαίμονος*. Med. 1059 *οἱ παρ' Ἅιδην νέρτεροι ἀλάστορες*. Intelligitur, quare vs. 834 *φροντὶς οὐχ ὕπν. νικ.* nude dicatur, simul quis proprie censeatur *δωματῖτιν ἑστίαν μολεῖν* (890).

1410. *χαλ. σκληροῦ·* cf. 1329.

1411. *ἀπ.* 1246. H. construit: *τόνδ' ἀπ. τέλ. νεαρ. ἐπιθ.* (*αὐτόν*)· *hunc adultum persolvit ut vindictam pueris propter eos mactatum*. Alii, requirentes *ἀπετίσατο*, haerent. Explico: *τόνδε* (*τὸν φόνον* ut 1233 *τίν. χάρ.*) *ἀπ.* — *Φόνον* (ut mercedem) latet in *ἐπιθύσας*, quod est *ἐπιφονεύσας·* sequitur *φόνου*. Iph. A. 1069 *κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτῖσαι τέκνα*.

1412. *τέλ.* 105, 894. *Νεαροί* (332 sq.) tam Thyestis liberi quam Iph. — Eur. Or. 562 *τοῦτον* (Aegisth.) *κατέκτειν', ἐπὶ δ'*

ἔθυσα μητέρα (Sch. ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ τὴν μητέρα ἔθυσα). Herc. f. 995 ἐπισφάξων τρίτον δυοῖν. Cf. sup. 1317.

1413. ἄν. Cf. 1026, ubi Cass. eam ξυναιτίαν φόνου appellat; incertum, utrum Aegisthi sociam intellexerit an Δίκην (Soph. El. 528; sup. p. 335) respexerit, an ἀλάστορα.

1415. πῶ. Hes. πῶ· ποῦ, ὅθεν, ὁπόθεν· Δωριεῖς. Etym. M. 698 τὰ τῶ ο παραληγόμενα ἐπιρρήματα ἀποκοπῇ τῆς θεν καὶ ἐκτάσει τοῦ ο, εἰς ω γίνεται παρὰ Δωριεῦσιν· οἷον αὐτόθεν αὐτῶ, τουτόθεν τουτῶ· οὕτω καὶ πόθεν πῶ. Cf. Arist. Pl. 66 πώμαλα (Sch. οὐδαμῶς· ἔστι δὲ Ἀττικόν· ἔστι γὰρ ἐπίρρημα ἀρνήσεως). Cf. Ahr. Dial. Dor. p. 374. Intelligi potest πόθεν τεκμαίρει;

πατρ. Ἐξ Ἀτρέως, διὰ τὸν Ἀτρέα. Sept. 841. Ch. 608.

ξυλλ. i. e. ἀρωγός, συναγωνιστής. Pl. Legg. 12, 968ᵇ ξυλλ. τούτου ὑμῖν γιγνοίμην ἂν προθύμως. Pers. 742 ὅταν σπεύδῃ τις, αὐτὸς χὼ θεὸς ξυνάπτεται. Cf. omnino K. p. 103.

1417. βιάζ. ἀναγκάζεται.

1418. ἐπιρρ. 1388 νέος ἰχώρ. Eum. 694 κακαῖς ἐπιρροαῖς. Est ῥείθροις συμφύτου αἵματος.

1419. μέλ. Cf. 418 κελ. Ἐριννύες. Vulgo dicitur φοίνιος.

ὅποι —. H. explicat προβαίνων δ' ὅποι ἂν καὶ προβῇ, *et quoquo progrediens*. Ergo pro ὁποιδήποτε θορών. Cf. θοῦρος Ἄρης (*Mars Gradivus*) et ἀλλοπρόσαλλος.

προςβαίνων Fl. F. V. Cf. p. 238.

1420. πάχν. Proprie *pruinae puerivorae*. Cum pruina comparari debet ὁ πολυφθόρος Διὸς ὄμβρος νεφέλη φόνου, χάλαζα αἵματος et χαλαζήεις φόνος (Pind. I. 5, 63. 7, 38 sq. N. 9, 89) ut intelligatur, eas imagines a rerum natura repeti ad caedem bellicam eiusque horrorem declarandum. Ut πάχνη est φυτοφθόρος, ita πόλεμος κουροβόρος (175).

παρ. i. e. *sui copiam faciet*, *socium se praebebit*, παραστάτης ἔσται τῷ φόνῳ. Her. 9, 17. Cf. Wytt. ad Plut. Mor. VI, p. 512. Stallb. ad Gorg. p. 57, 114; ad Prot. p. 162; is comparat *herhalten* (*sich hergeben*). Ἄρης δεξιόσειρος (Antig. 140).

1429 sq. Locus difficilis. Ambo versus expunxit Seidl. de vss. dochm. p. 408, quippe excedentes systematis ambitum. Eum plerique secuti sunt; non secutus Keck, qui servavit vulgatam etiam in proximis, nisi quod legit οὔτις (pro οὗτος) — ἀλλ', *nemo praeter* —, κερθέν (pro ἀερθέν) et ἔρξεν (pro ἤρξεν). Idem primus monuit, interpolatorem scripturum fuisse οὐκ (ut coniecerat Schütz) non οὔτ'· tum interrogative dici non posse οὐδὲ γὰρ —; sed debuisse dici οὐ γὰρ καὶ —; Praeterea, etiamsi hiatum (γενέσθαι· οὐδὲ) pausa excuset, tamen elisionem (ἔθηκ' ἀλλ') excusari nullo modo posse pausa longiore intercedente. Vertit: *dolosam Noxam nemo quisquam aedibus intulit praeter meam ex hoc susceptam, ab eodem mactatam, filiam.* Vidit, ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος sufficere ut intelligatur *meam ex hoc susceptam filiam* (Soph. El. 544); non vidit, ἀερθέν addi ut notetur et γεννηθέν, ἐκτραφέν, et φονευθέν (pro ἀναιρεθέν). Explicans autem cur mors regi non infamis censenda sit, dicit: dolosam regi caedem ipsa filia vindictam spirans conciliavit. Vix credo fore quibus illa explicatio satisfaciat. Ego vulgatam sic interpretor: Clytaemnestra, quae vs. 1372 sq. Helenam, 1405 sqq. se ipsam innocentem declaraverat, perstans in oppugnanda chori sententia, ne hoc quidem vere dici posse ait, ἀνελεύθερον (i. e. δουλοπρεπῆ) esse τὸν ξιφοδήλητον regis θάνατον. Iam, quo clarius innocentia filiae appareat, et mariti impietas, dicit: „*non hic credo dolosam Noxam* (1138) *aedibus invexit; sola invexit Iphigenia, iustas sceleris sui poenas paterna manu luens. Quid porro?* δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ· itaque ἀντὶ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν ἔτισεν (Ch. 310 sq.) οὗτος." Cf. 1171.

1432. ἔθ. 365. Ch. 884, 859. Sept. 46 sq.

1434. Ἰφιγένειαν. Corripitur ult. Iph. A. 90. T. 5, 1160, 1420. Kl. produci posse putat in anap., formâ Dor. pro epica Ἰφιγενείην positâ.

1435. ἀνάξια Fl. F. V. C. Cf. 271 (p. 218). Quum scriptum esset Ἰφιγενει (sup. scr. compendio term. αν) ἄξια, αν bis positum, nec sine causa; nam Iph. indigna passa erat. Latebat ironia, quam vel οἶμαι indicare potuerat.

ἄξια π. 484. Anth. P. 12, 132 ἄξια πάσχεις ὧν ἔδρας. Phil. 583 πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω.

1436. μεγ. 1370. Vulgo μεγαλαυχεῖσθαι· contra μεγαλαυχεῖν posterioris Graecitatis. Philo II p. 158 μηκέτι μεγαλαυχείτωσαν. Od. 11, 404 sqq. Agam. de caede sua in Orco queritur.

1437. ξιφ. Ch. 727. Eum. 592, ubi Orestes ait se matrem occidisse ξιφουλκῷ χειρί.

1438. ἦρξ. Soph. El. 552 sq. ἄρξασά τι λυπηρόν (Sch. σὺ προκατῆρξω τῆς εἰς ἐμὲ λοιδορίας). Cf. Herc. f. 1169. Vulgo ὑπάρχειν dicitur; cf. Androm. 273. Multis tamen merito placet ἔρξεν· Iph. enim fingitur ἄρξασα.

1439. ἀμ. 1023, 1085. Cf. omnino K. p. 305 sqq. In eo errat quod, scribens εὐπαλάμων μεριμνᾶν, iungi posse putat φρ. μέριμναι, *mentis consilia* s. prudentia. Sunt quidem μεριμνοφροντισταί, sed ταυτολογία in eo aperta. Mihi φρ. στερ. nude positum videtur; respicit chorus vss. 102, 416, 897 sqq. 942 sq. 1031 sq. Ergo: οὐκ οἶδα (ἔχω), φροντίδων ἀπηλλαγμένος, καίριον (εὐχερῆ, ἔμπρακτον) μηχανὴν (βουλήν), πόρον εὐμήχανον. Dicit Arist. (Eqq. 759) ἐκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζειν.

1440. εὐπ. Contrarium δυςπ. Eum. 846 θεῶν δυςπάλαμοι δόλοι. Suppl. 864 δυςπαλάμως ὄλοιο. Hes. δυςπάλαμον· δυςχερές, κακότεχνον. Ergo εὐπ. est εὐχερές, εὔκολον, εὔτυκτον, εὐμήχανον. Sententia: *vrij van alle* (vroegere) *bekommernissen mis ik alle toevlugt tot gerustistellende gedachten omtrent het zinkend vorstenhuis.*

1441. ὅπᾳ τρ. i. e. ὅπῃ τὴν διάνοιαν τρέψω. Cf. Pers. 458. Or. 635 ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ. Pl. Hipp. Mai. 297[d] οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι.

πίτν. Eum. 516. Falso Bl. et K. aor. πιτνόντος scripsere; ipsum δέδοικα monet, praesens requiri. Genit. autem non est absolutus, sed pendet a μέριμναν ut Oed. R. 1459 τῶν ἀρσένων μή μοι πρόσθῃ μέριμναν (marum curam).

1442. ὀμβ. κτ. 607. Cf. Oed. R. 1278 sq. μέλας ὄμβρος

χαλάζης αἵματός τ' ἐτέγγετο (Schol. πρὸς τὸ αἷμα μέλας ὄμβρος εἶπε, πρὸς δὲ τὸ δάκρυον ὄμβρος χαλάζης, ἐπειδὴ τὸ μὲν αἷμα μέλαν, λευκὸν δὲ τὸ δάκρυον, μίγμα δ' ἦν ἀμφοτέρων τούτων τὸ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Οἰδ. στάζον).

δομ. *domum quassans, labefactans.* Cf. 113 δοριπάλτου, 335 παναλώτου. Pariter ἐνοσίχθων.

1443. αἱμ. Eum. 187 πνεῦμα αἱματηρόν.

ψεκ. 512, 1298. Phil. 637 πόνου λήξαντος.

1444. Δίκ. Multi δίκην legentes explicant *iustitiae ensem.* At recte in F. dativus, non ut δίκῃ sit ἐν δίκῃ, σὺν δίκῃ, δικαίως, cuius usus exempla sunt, sed ut *Μοῖρα* dicatur Δίκῃ opem ferre. Ch. 644 pariter Δίκη et Αἶσα φασγανουργὸς προχαλκεύουσα iunguntur; ipsa Δίκη dicitur ξιφηφόρος ap. Eur. Bacch. 992.

θηγ. Ad hoc verbum requiritur obi. ἄορ, quo post Hom. et Hes. non fere usi sunt poëtae; eo ipso facile excidit. Keck, legens ἀκάν pro Δίκῃ, ξίφους pro βλάβης et Ἄτας pro ἄλλαις, sua amat.

βλ. Non coniungi potest cum πρ. ut notetur πρ. βλαβερόν· nam Pind. N. 3, 11 ἀεθλονικίας (πρᾶγος) μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ alio spectat. — Ἐπ' ἄλλο πρ. ut Sept. 861 ἥκουσιν ἐπὶ πρᾶγος πικρὸν — θρῆνον ἀδελφοῖν. Utrum vero ἄορ βλ. an βλ. θηγάναι iungendum sit, incertum videri possit; ita positum ut ad utrumque facile referatur.

1446. μ' ἐδ. Recte F. ita, non ἐμ' ἐδ. quod esset optantis, ut pro Agam. ipse obiisset (H.). Chorus autem prius se mortuum esse mavult quam regem pereuntem videat. Cf. 1356 sqq.

1447. ἀργ. 921. Sept. 881. — Δρ. 1039. Ch. 996 sq. Eum. 633. Lyc. (sup. ad 1058); Sch. λεκάνης· πυέλου· ξύλινος σκάφη.

1451. τλήσῃ. Memorabilis gl. in F. ἔτλης. Orta ex vetustioris Cod. scriptura continua, male ibi lecto τλῇς ἢ κτ. (Il. 5, 383 τλῆμεν pro ἔτλημεν· 392 τλῆ pro ἔτλη).

ἀνδ. — ψυχ. Similis constructio vs. 553 sqq. — Ἀποκ. ψ. ut 1221 κωκ. μοῖρ. Ai. 850 ἦ που τάλαινα (Aiacis mater),

accepto mortis filii nuntio, *ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει*. Cf. sup. p. 380 (1082).

1452. *ἀχ.* 162, 328. Med. 618 *κακοῦ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει*. Ai. 665 *ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα*. Phoen. 1757 *χάριν ἀχάριστον* (Sch. *ἀντίχαριν μὴ ἔχουσαν*).

1453. *ἐργ.* 144. Non regis caedes a choro notatur; nam etsi vs. 1334 *μεγαλόμ.* *εἶ* legatur, tamen K. vere vidit, res ab Ag. praeclare gestas (*τὰ ἀριστεύματα*) intelligi. De verbo *ἐπικρ.* cf. 1248.

1456. *ἰάπτ.* 461. H. l. ut Suppl. 545 sine casu (Bernh. p. 108, 249); cf. K. p. 309. Pariter vs. 1293 *μεθ.* et loco difficili (Hes. Th. 269) *μεταχρόνιαι ἴαλλον* (Schol. *ἔτρεχον, ἐπέτοντο*).

1457. *πον.* Exspectas *αἰνηθήσεται*. *Πονεῖν* et *καμεῖν* (434) opp. verbis *γέμειν* (564, 928) et *πληθύνεσθαι* (1278). Chorus questus erat: *τίς ὁ θρηνήσων;* memoraverat *τὰ ἔργα μεγάλα*· iam dicit: *τίς αἶνος* (*ἔπαινος, ὕμνος*, qualis vs. 406, 531) *ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος* (Ch. 332. Eur. Tr. 514) *ἐπ' ἀνδρὶ* (337, 1308. Sept. 544. Oed. C. 414. Thuc. 2, 34 *λέγει ἐπ' αὐτοῖς λόγον τὸν πρέποντα*) *θείῳ* (482 sq. Eum. 637 Ag. *ὁ παντόσεμνος*· Ch. 865 *θεῖος Ὀρέστης*) *αἰνούμενος, νημερτεῖ νῷ* (Od. 21, 205) *πονήσει* (*τἀληθέος ἁμαρτήσει*; Her. 7, 139); *laudatio funebris, si qua erit, deficiet* (non commendabitur) *sinceritate animi.*

δακρύοιν Fl. V. C. — Cf. p. 210 vs. 226.

ἀλ. φρ. Non respondet vs. 1369, cuius vim frangens eiecto *ἔρις* H. leg. *ἐρίδματός τις ἀνδ. οἰζ.* Malim corrigere h. l. *τίς ὑγιείᾳ φρ.* (Eum. 535) *πον.* Cf. sup. 453, 915.

1458. *λέγ.* Phil. 150 *μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις.* Theoc. 14, 2 *τί δέ τοι τὸ μέλημα;* Plane non video, cur *ἀλέγειν* aut *μέλειν* h. l. necessarium sit; sententia enim apta: *non convenit te hoc negotium memorare.*

οὔτε propterea notandum, quod vs. 1429 pariter ab *οὔτ'* sententia incipit. Tamen non ita leg. h. l., ubi *σε* (chorus) et *ἡμῶν* (ego et Aeg.) sibi opponuntur.

1460. *κάππ. κάτθ.* 1318. Pors. Adv. p. 139 utrumque tollit, ad *πρ. ἡμ.* intelligens *ἐστιν*. Causam, cur contra morem in anap. rhythmo h. l. augmentum non sit, ignoravit, vidit Schneid., monens in ipsa simili priorum syllabarum iteratione sarcasmum inesse.

1461. *οὐχ —.* Ch. 430 Electra: *πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ', ἄνευ δὲ πενθημάτων ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.* H. vidit, latere in his duorum versuum, qui exciderunt post *ἐξ οἴκων*, (cf. vs. 1478 sq. antisyst.) argumentum hoc: *neque alios patiemur comitari funus.* Huic lamentantium domesticorum coronae et funebri civium pompae a regina prohibitae solenniter Iphig. opponitur. *Οἱ ἐξ οἴκ.* sunt *οἱ οἰκεῖοι·* Eur. Or. 1284 *οἱ κατ' οἶκον. Ὑπὸ κλ.* ut Eum. 1006. Suppl. 238.

1462. *Ἰφιγένειαν ἴν'* Fl. V. C. — Cf. 645. Valck. ad Phoen. p. 77 *ἴν'* restituit Suppl. 349 (*ἠλιβάτοις ἴν'* pro *ἠλιβάτοισιν*); Is. Voss. ad Melam 2, 5, 18 fr. 209 H. 64 A. (*πρὸς πνοάς, ἴν'* pro *πρὸς πνοαῖσιν*). Proximum *φιλήσῃ* ortum ex vitioso *ἴν'*.

1465. *πόρθμ.* 1068 sq. Sept. 856. Sch. Ap. Rh. 2, 352 *ὁ Ἀχέρων παρὰ τὰ ἄχεα εἴρηται.* Et. M. *Ἀχέρων· — ὁ τὰ ἄχεα ῥέων.* Cram. An. II p. 456 *ὁ Ἀχ. ἀπὸ τοῦ ἄχη εἰς αὐτὸν ῥεῖν.* Licymnius (ap. Apollod. p. 1048) *Ἀχ. ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν.*

1466. *χεῖρα.* Simon. fr. 7, 4 *ἀμφὶ Περσέϊ βάλλε φίλαν χέρα.* Iph. T. 799. Andr. 115. Arist. R. 1322. Sup. 219 sqq.

1467. *ὄν.* i. e. *νέον τόδ' ὄν. ἐκδέχεται τὸ παλαιόν.* Clyt. contumeliose dixerat, filiam patri in inferis obviam venturam eumque amplexuram esse, eoque par pari retulerat, quum antea pater filiae, quam immolaturus erat, nuptiarum specie Aulidem arcessitae obvius venisset. Recte vs. 141 *θυσία* dicta *νεικέων τέκτ. σύμφ.* Recte quoque Ch. 307 *ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλ. τελ.*

1468. *δύσμ.* Dictumne pro *νείκη δύσκριτά ἐστιν* (902); ut Il. 14, 205 *ἄκριτα νείκεα λύειν* et Suppl. 395 *οὐκ εὔκρι-*

τον τὸ κρῖμα. Vix credo; nam etsi Aesch. adv. Ct. p. 60 dicat λόγος κρῖναι εὐμαθής, etsi alibi δυςπετής, ἄφραστος, ἀξύμβλητος μαθεῖν dicatur, tamen alia h. l. ratio est. Explico: καίπερ δύςμαχα ὄντα, ὅμως ἔξεστι κρίναι αὐτά. Et fertur iudicium vs. proximo.

1469. φέρ. Chorus quum dicere potuisset: τὸ παλαιὸν ὄν. ἥκει φέρον τόδε νέον, universe iam et proverb. addit: φέρ. φέρ. i. e. ὄν. (νεῖκος) ὀνείδη φέρει φέροντα ἄλλα ὀνείδη· par quisque pari refert. Cf. χάρις χάριν φέρει (Oed. C. 779), τίκτει (Ai. 522), etiam δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην, imp. Ps. Phocyl. ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.

ἐκτ. τίσιν, δίκην· cf. 1411, 1438. 688 sqq. 693 sq. Ch. 142, 307 sqq. 416. Tac. Hist. 3, 10 *a conviciis et probris ad tela et manus transire.*

1470. μίμν. Eum. 381. Oed. C. 623 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς. Pind. Ol. 2, 106 ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ.

ἐν χρόνῳ. — Pariter Eum. 18 ἐν χρόνοις, Suppl. 372 ἐν χρόνοισι (pro ἐν θρόνοισι).

1472. γον. τῶν Ἐρινύων· dicitur ἀραῖος οἴκοις (211), iisque adhaeret, δύςπεμπτος ἔξω (1098). *Quis Furiarum coetum nefastum expellat domo?*

1473. κεκ. i. e. ὥςπερ κισσὸς προςκεκόλληται, περιπέπλεκται, προςέχεται. Cf. 673. Eum. 238 (inf. ad 1479).

γέν. Non est ἡ γονή, sed gens Pelopidarum (629, 1385). Ad προςάψαι ex ἀραῖον intell. ἀραῖς. Dicitur ἀραῖς ἔνοχος, συγκέκραμαι δύᾳ (Antig. 1311), συνεζύγην δαίμονι (Androm. 98), ἐνδεῖν ἄτᾳ (Oed. C. 525; cf. Il. 2, 111).

1474. ἐν. Cant. ἐνέβης· alii ἐνέβη — χρησμός. Neutrum necessarium. Clyt. graviter a choro commonefacta, iam aversa ab eo secum haec dicit: εἰς τόνδε τὸν χρ. (θεσμὸν θεῖον· 1471) ἐνέβη σὺν ἀληθείᾳ (μετεμβαινούσῃ)· i. e. ὀρθῶς καὶ ἐνδίκως χρησμοῦ ὁ χορὸς ἀνθήψατο. Dicitur μετ' ἀληθείας σκοπεῖν, διηγεῖσθαι, non σὺν ἀληθείᾳ.

1477. ὁρκ. θ. Anth. P. 5, 133 ὅρκους εἰς ἀνέμους τίθεμαι.

Etiam ὅρκους, ὅρκια ποιεῖσθαι (Thuc. 5, 18. Her. 9, 92), ut εἰρήνην, ἀρὰς θέσθαι, ποιεῖσθαι. Cf. Eum. 762 sq. χώρᾳ τῇδ' — ὁρκωμοτήσας.

τάδε —. Male construitur ἐθέλω — τάδε μὲν στ., ἐθέλω δέ, δαίμ. ἰόντα —. Unus K. licet temere legat θέσθαι, tamen utrumque recte ad genium refert; Clyt. enim, pacto solenniter inito, optat urgens, ut genius perpetrata caede contentus sit, etsi sentiat ipsa, mali sibi conscia, causam esse cur genius τύμμα τύμματι τῖσαι velit. Itaque ad δύςτλ. ὄντα intell. δαίμονι ἄτε ἀκορέστῳ φόνου.

1478. ὃ δὲ λ. i. e. τὸ λοιπόν, εἰς αὖθις.

δὲ effecit ut requiri videretur vs. praec. μὲν rectius tamen legatur μὲν (τὸν δαίμονα). Sup. vs. 407 insertum est δ' ob praec. μέν.

1479. ἀλλ. 1176. Eum. 238, ubi ὁ ἀλάστωρ dicitur προςτετριμμένος πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις.

1480. τρ. Hes. Opp. 249 ἀλλήλους τρίβουσι (Tzetz. κατατρίβουσι, πιέζουσι, δαπανῶσι) σκολιῇσι δίκῃσιν.

1482. μοι δ'. — Recte H. „μοι interpretis est, δ' autem reliquum ex τάςδ', quod scriptum fuerat τδ', supra posito ας syll. compendio." Cf. sup. 1361 (p. 422). In Fl. ἐχούσῃ πᾶν, ἀπ. μοι δ' ἀλλ.

1487. γῆς — ἄχη. 1011, 1159, 1465. Ch. 583 sq. Male Aur. ἄγη. — Γῆς ἄχη ἐπ. *terrae miserias intueri*. Epich. (ap. Cl. Al. III p. 72) αὐτὸς (ὁ θεὸς) ἔσθ' ἁμῶν ἐπόπτης. Sept. 640. Pr. 299. Soph. Phil. 1040 θεοὶ ἐπόψιοι. Virg. Aen. 5, 688.

1488. ὑφ. 1036, 1400. Soph. Tr. 1053 sq.

1492. πατ. Sch. ad Or. 15 μετὰ τὸ ψωμισθῆναι τὰ τέκνα τὸν Θυέστην, ἐχρήσθη ἐν Πυθίᾳ ἐρωτῶν, πῶς τιμωρήσαιτο τὸν ἀδελφόν, μιγῆναι τῇ θυγατρὶ Πελοπείᾳ, καὶ τὸν ἐκ ταύτης γενόμενον Αἴγισθον δεινὰ κατεργάσεσθαι τοὺς Ἀτρείδας. Cf. Hyg. f. 88.

1493. αὐτ. Elmsl. αὐτοῦ δ' —. H. tuetur vulg. monens, ex Aegisthi persona dici *ipsius*.

ἀμφ. 803. Opp. βέβαιος, ἀσφαλής. Cf. Sen. Thyest. 295 sqq. Tz. Chil. 1, 425 sqq. τῆς βασιλείας ἕκαστος αὐτῶν ἀντεποιεῖτο, Ἀτρεὺς κατὰ τὸ νόμιμον, πρότερος ὢν τῷ χρόνῳ, Θυέστης

δὲ δυςτραχηλῶν καὶ νόμους παρατρέχων. Tacet prudenter Aeg. adulterium patris cum Aërope, Atrei uxore, quae altera expellendi eum causa; cf. 1101.

1495. *π ρ. ἑ σ τ.* Plene Eum. 440 *ἑστίας πέλας σεμνὸς προςίκτωρ*. Pariter *ἐφέστιος δόμων* (ib. 577, 669). Cf. sup. 401, 1064, 1077, 1346. Oed. R. 1437. Sen. l. l. 517, 531 sqq.

1498. *α ὐ τ.* Bl. leg. *αὐτός*, quod non video quomodo corrumpi potuerit. *Αὐτόξενος, αὐτοξενεῖν* pro *ἀστόξενος, ἀστοξενεῖν* passim legi docuere Ruhnk. ad Tim. p. 57, Valck. ad Ammon. p. 113. Suppl. 354 *ἀ σ τ ο ξ έ ν ω ν* (Sch. *τῶν νῦν μὲν ξένων, πρώην δὲ συνημμένων τῷ ἄστει*). Eust. ad Il. 3 p. 405 *ἀ σ τ ό ξ ε ν ο ι· οἱ ἐκ προγόνων μέν, ἀστῶν, αὐτοὶ δὲ ξένοι καὶ ἀνανεώσεως δεόμενοι· ὁποῖος Ἀγαμ. ἐν Λυδίᾳ*. Thyestes ab exsilio rediens et confugiens ad aram videbatur *δεῖσθαι ἀνανεώσεως*, recuperare velle civitatem amissam. Sollicitanti epulae, donum perfidum (*ἀστόξενια*), offeruntur. Cf. 1228. Eur. Hel. 487.

1500. *κ ρ. ἡ μ.* Ch. 259. Soph. Tr. 609; cf. *κρεωδαισία, κρεωθοινία* (Od. 15, 140). *Visceratio*.

1501. *π α ρ. Ἀτρεὺς ὁ χαλεπὸς θοινατήρ* (1410).

π α ι δ. 1150. Acerbe, nam proprie dicuntur *ἄρνεια, βόεια κρέα*· cf. *ἀνδρόμεα κρ.* Paus. 2, 18, 2 *Ἀτρεὺς τῶν Θυέστου παίδων σφαγὰς καὶ τὰ ᾀδόμενα δεῖπνα ἐξειργάσατο*. Cf. 1006, 1125 sqq.

1503. *ἀ ν δ ρ.* Recte Sch. Suid. *ἀ ν δ ρ α κ ά ς· κατ' ἄνδρα· χωρίς*. Ut duplex est *ἀνέκαθεν* (p. 154), ita duplex *ἀνδρακάς*, *viritim* (Arist. Eccl. 837) et *seorsim* (Il. 1, 271 2, 366). Atreus a superiore parte (Suppl. 594) seorsim sedens, commode clam Thyeste ita comminuebat extremas partes ut dignosci non possent (*ὥςτε ἄσ.* s. *ἄγνωστα εἶναι*); *ὁ δ'* (Thyest.) *αὐτῶν* (*τῶν τεθρυμμένων*) *μέρος λαβ.* Similia de Harpago Herod. 1, 119, de Tereo Apollod. 3, 14, 8 et Ovid. M. 6, 661 sqq. narrant.

1505. *ἄ σ.* i. e. *ὀλέθριον* (1064)· opp. *σωτήριον*. In *ὡ ς ὁ ρ ᾷ ς* sine causa offenditur; pariter enim *σοι* vs. 1511. Aeg.

igitur haec non tantum coram choro, sed ad chorum conversus dicit, monstrans regis cadaver.

1506. *ἐπ.* Opp. *ἀγνοίᾳ.* Quaeritur qua ratione pater rem cognoverit; nam Aesch. a ceteris discedit. Tz. Chil. 1, 450 *ἄκρα τῶν παίδων δείξας τοῦτον* (Thyest.) *ὠθεῖ τῆς χώρας* (sup. 1494). Arsen. Viol. p. 81 *Ἀτρέως ὄμματα· οἷον ἄτρεπτοι καὶ σκληροὶ* (*ὀφθαλμοί*). *Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας, ὃς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θ. συγκόψας καὶ ἑψήσας δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρί, αἴσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι.* Hyg. f. 88 *Th. quum vesceretur, Atr. imperavit brachia et ora puerorum afferri.* Sen. Th. 1037 sq. ubi ipse Th. *abscissa cerno capita et avulsas manus et rupta fractis cruribus vestigia.* K. ex Harpagi hist. efficit, Thyestem, ostensis post coenam Tantali et Plisthenis filiorum capitibus, *ἐπιγνῶναι* rem nefandam. At quidni coenato patri ab Atreo aut convivis patefieri res verbis vel indiciis potuit?

1507. *ἀμπ.* i. e. *ἀνατρέπεται* (Il. 6, 64 Sch. *ἀνετράπετο· εἰς τοὐπίσω ἔπεσεν ὕπτιος*). Porro exspectas *ἀπὸ δείπνου, ἀπὸ βορᾶς,* non *ἀπὸ σφαγῆς, a mactatis carnibus* (cf. 1006); propterea alii leg. *ἀπὸ σφαγάς* vel *ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν* pro *ἀπερῶν σφαγάς* (967, 1297). At *ἐμῶν* (Il. 14, 437 *αἷμ' ἀπέμεσσεν*) praefero; namque Eust. ad Il. 2, 104: *Ἀτρεὺς Θυέστῃ παρέβαλεν εἰς τροφὴν τὰ φίλτατα, ὧν καὶ γευσάμενος ἐκεῖνος πόλιν ἐξ αὐτοῦ ἀφῆκε καλεῖσθαι τὴν Ἔμειαν, ὅπου δηλαδὴ τὰ καταβρωσθέντα ἐξήμεσεν.* Suid. *Ἔμεια· τόπος πλησίον Μυκηνῶν.*

1508. *μόρ.* Ch. 439 sq. Hor. Ep. 5, 86 *misit Thyesteas preces.* Cic. Tusc. 1, 44. in Pis. 19. Sen. l. l. 1110 sq.

1509. *λάκτ.* Lyc. 137 *λάξας* (Sch. *λακτίσας*) *τράπεζαν.* Proprie requiritur *λάκτ. τραπέζης* ut 645 *ἀτίμωσις τραπ.* Opp. *σέβασμα, ἅγνισμα.* Cf. 1192 *ὑπτ.*

τιθ. ἀρ. Dativus explicari nequit; contra formulae *ἀρὰν*

τίθεναι respondet ψόγος, ὄνειδος κεῖται, ἀποκεῖται· cf. καταστῆσαι εἰς ὀνείδη, εἰς αἰσχύνην.

1510. οὕτ. ὀλ. i. e. λακτίζεσθαι, ἀνατρέπεσθαι. Antig. 1275 ἀντρέπων (Schol. λὰξ πατήσας) χαράν. Arist. Th. 349 κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κοἰκίαν ἀρᾶσθε. Cf. sup. 1196. Nondum nato Aegistho ista pater precatus erat; imprudens ea nunc filius repetit.

ἀρᾶτ' Schneid. p. 245 pro οὕτως legi vult; at Tzetzes propterea scripsit ἀρᾶτ', quod omittebat ea quae ap. Aesch. praecesserunt.

1512. δίκ. 1314; cf. κακορραφής, μηχανορράφος (1517). Od. 16, 421 sqq. Androm. 836.

1513. ἐπὶ δέκ'. Tredecim liberos Thyesti fuisse quum nusquam legatur, et propter insertum μ' coniungi non possit τρίτ. ἐπὶ δέκ', vitium suspicati sunt intt., non videntes, intellecto ἔτη, commode ἐπὶ δέκ' explicari posse. Δεκέτης φυγὴ congruit proximo τραφέντα (cf. 665). Interiecto post τὸ τραφῆναι tempore insidias struxit.

1516. ἥψ. Ingenium ipse suum timidum prodit; non enim ἐγγύθεν sed πόρρωθεν ἥψατο (proprie ἐνεδρεύσατο). — Θυραῖος explicandum videtur de commoratione in agro; nam idem dicitur ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπιδραμὼν κτεῖναι τὸν Ἀτρέα et regnum patri suo restituisse (Tzetz. Chil. 1, 452). Sup. 1285 sq. Clyt. ait, dudum se necandi mariti consilia agitasse; horum consiliorum particeps fuerat Aegisthus absens.

1517. δυςβ. i. e. κακοβουλίαν, κακομηχανίαν, κακορραφίαν, κακουργίαν. *Omnibus instructis animi hostilis* (*maligni*) *artificiis* (*insidiis*).

1519. ἰδ. Pendet a τὸ κατθ. (ἐμέ)· cf. 26, Ch. 408 sq. 1029. Pr. 216 sq. Ai. 1006 sq Heracl. 693. Bernh. p. 367.

1520. ἐν κακ. Ch. 220. Sept. 187, 227. Ai. 1118, 1151 ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας. Oed. C. 592. Eur. Hec. 663 sq. ἐν κακοῖσι (Sch. πολλῶν κακῶν προκειμένων) οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα. Iam sup. 806 sq. idem Clyt. monuerat.

1522. ἐπ. Dicitur 1129 ἐποίκτιστον· cf. φίλοικτον et φιλοίκτιστον p. 207 ad vs. 215.

1524. δημ. 415, 1028, 1321. Sept. 199. Ai. 254 λιθόλευστον ἄρη.

1525. νερτ. Remiges infimi loci dicuntur θαλάμιοι, θαλαμῖται, θαλάμακες· θαλαμία enim ἡ κάτω τῆς νεὼς τρώγλη. Cf. 163. Eur. Alc. 459, 439 sq.

1526. τῶν —. Sunt οἱ ζυγῖται, qui medium navis locum tenentes inferiores erant tertio et supremo ordine τῶν θρανιτῶν. Phoen. 72 καθέζετ' ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς. — Δορὸς pendet a κρατ. Pers. 411 ἴθυνεν δόρυ.

1528. εἰρ. *Quam grave sit seni doceri sapientiam iussum.* Cf. 161. Recte Schol.; qui addere potuerat ὥςπερ παιδί· iubentur enim pueri et iussa faciunt moniti; respuit iussa senectus. Quod dicit Democritus (Stob. 115, 16) γήραος σωφροσύνη ἄνθος, non cuiusvis est senis.

1531. ἰατρ. Apte hoc vocabulo utitur; nam carcer et fames subito et tanquam divinatione quadam, non per disciplinae moras, menti medentur eamque regunt.

ὁρῶν· *quum non coecus sis;* cf. Oed. R. 371 τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ. Pr. 448 κλύοντες οὐκ ἤκουον.

1532. πήσ. H. non negat analogiae congruum esse, sed quum non pateat, cur πήσας non παθὼν dixerit poëta, recte παίσας, *offendens*, praefert; cf. 923. Grot. Exc. p. 33 in marg. *quae nocent docent:*

> *Tristis senectus, carcer et squallens fames*
> *Medici atque vates optimi mortalium*
> *Docere mentes. Tu videns haec non vides?*
> *Ne calce stimulum lacesse, nam vanus labos.*

1533. γύν. Ad Clyt. an ad Aeg. (1131 sqq. cf. Il. 2, 235 Ἀχαιΐδες οὐκέτ' Ἀχαιοί) haec pertineant, ambigitur. H. putat, si Aeg. notaretur, dici debuisse γυνή συ — αἰσχύνας, ut ambiguitas vitaretur. At nulla spectatori esse poterat, Aegisthum

compellari videnti. Alii monent, Clyt. caedem perpetrasse, machinatum vero esse Aeg., qui φόνου ῥαφεύς (1512; cf. 1522, 1542) dicitur; propterea Clyt. dici non posse φόνον βουλεῦσαι. Fugit vero eosdem, εὐν. ἀνδρ. αἰσχ. exiguam vim habere, si de uxore mariti torum violante dicatur, maximam, si de Aegistho adultero accipiatur, imbelli viro et effeminato, cui ἀνὴρ στρατηγός opponatur. Etiam οἰκουρός gravius h. l. de Aeg. (1133), quam de Clyt. (558, 783) dictum. Praeterea quod nihil respondet Clyt., indicio est Aegisthum compellari.

τοῦς, adscr. in marg. ad ἥκ., partic. γνοῦσ', quod requiritur, extrudit. Non igitur opus ut legatur τοῦδ' ἥκοντος (De P.)

1536. καὶ —. i. e. κλαύσει οὐ μόνον διὰ τὰ πρότερον εἰρημένα (1521 sqq.), ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ νῦν.

1537. Ὀρφ. Eur. Alc. 357. Bacch. 562 sqq. Dictum pro τῇ τοῦ Ὀρφ. Cf. Ch. 174. Iph. A. 1211. Med. 543.

1538. ἀπό. Il. 8, 279, 309. 11, 675. 21, 113. 24, 605. Arist. Rhet. 1, 1, 12 ου ῥᾴδιον ἀπ' ἐκείνης (τῆς ῥητορικῆς) πεῖσαι λέγοντας. — Χαρᾷ· opp. βίᾳ, πρὸς βίαν, ἄγειν.

1539. ἠπ. Non legendum νηπίοις· ἤπια (opp. ἄγρια) ὑλ. sunt leves et innocui catulorum gannitus; cf. κνυζηθμός· gannitio (Fest. canum querula murmuratio), βαΰζειν, *baubari*.

1540. ἄξῃ. i. e. ἀχθήσῃ (εἰς δίκην, quod etiam omissum a Pl. Hipp. Mai. 292ᵃ οὐκ ἀχθήσεται καὶ δίκας ὀφλήσει;), et opp. praecedenti ἦγεν.

1541. ὡς —. Ironice pro ουκ ἔσθ' ὅπως σὺ Ἀργείων τυραννεύσεις· cf. Il. 1, 110. Oed. C. 809. Herc. f. 1407. Andr. 235 ὡς δὴ σὺ σώφρων. Pl. Gorg. 468ᵉ ὡς δὴ σὺ οὐκ ἂν δέξαιο —· 499ᵇ ὡς δὴ σὺ οἴει —.

1542. οὐκ. Bis positum ut 153 sq. 1207; cf. Il. 1, 86 sq. 23, 43 sq. Od. 20, 339 sqq. 24, 251. Hes. Opp. 516 sq. Antig. 5 sq. Trach. 1016.

1543. αὐτ. Nam ἥψατο θυραῖος ὤν (1516).

1544. δολ. Grot. l. l. *quidni? mulierem maxime decuit dolus.* Aegisthus δολόμητις (Od. 1, 300. 3, 198, 250. 4, 525)·

tamen etiam Clyt. (ib. 11, 421). Intell. ὀρθῶς δοκεῖς τοῦτο λέγειν καὶ μὲ ψέγειν· τὸ γὰρ —. Lepide autem incidit in Scyllam; nam quum ipse γυνή appellatus esset a choro, avertere a se studens doli structi offensionem, persona sua dignam iudicat.

1545. ἐγώ. Se suspectum fuisse ait, quippe hostem priscae memoriae ob grave odium, quod patri cum Atreo intercesserat. Propterea structis insidiis contentus cetera mulieri permiserat.

1546. ἐκ —. Tyrannidem affectantes opes parant. Oed. R. 540 μῶρον — ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται. — Phil. 710 ἐξ ὠκυβόλων τόξων πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν. Demosth. p. 1175 ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότες.

1547. πειθ. Exspectas πειθήνιον· cf. ἀντάνωρ, ἀστεργάνωρ, στυγάνωρ, φιλάνωρ, φυξάνωρ, δυςήνωρ, quae omnia ap. Aesch.

1548. βαρ. ζεύγλαις· cf. Pr. 462 sq. Bernh. p. 190.

οὔτι μή· cf. 978 (ubi οὐ μὴν corr. ex οὐ μὴ in M.) Phil. 1273 ἀλλ' οὔτι μὴ (Cod. μὴν) νῦν —.

1549. κρ. Qui hordeo bene pastus lascivit, ferocit.

σκ. Est δεσμός (1529), δεσμωτήριον. Sall. Iug. 14 *clausi in tenebris.* — Σκ. ξύνοικος· cf. 107, 446, 921. Oed. C. 1258 sq. Simon. Am. 6, 101 οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται ἐχθρὸν συνοικητῆρα. Herod. 7, 102 Ἑλλάδι πενίη σύντροφός ἐστιν.

1550. μαλθ. 1540. Pl. Asin. 1, 2, 19 *reddam ego te ex fera fame mansuetem.*

1551. ἀπὸ —. Cf. 727, 1210, 1538.

1552. σὺν —. Cf. 537. Ch. 459. Antig. 85 κρυφῇ δὲ κεῦθε· σὺν δ' αὔτως ἐγώ. Ai. 959, 675. Oed. C. 55 ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεός· (cf. Oed. R. 27, 182). Tr. 207. Cf. Sch. ad 1543.

1557. ἔρδ. κ. λέγ. i. e. ποιήσειν ἃ ἀπειλεῖς. Cf. Il. 19, 242 ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστο δὲ ἔργον. Her. 1, 112. 3, 135. 9, 92. *Dictum factum.* Exspectas λέγ. κ. ἔρδ. at Antig. 281 pariter ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα, non γέρ. τε καὶ ἄν. ἅμα. Quum arcte iuncta sint ἔρδ. et λέγ., non opus est ut δοκεῖν

explicemus *statuere* (16). *Videbatur* chorus revocare velle Orestem, cuius mentio subita graviter Aegisthum commoverat.

γν. τάχα, εἰ ῥαθυμῶ, ἀποδειλιῶ· quae verba non addit, gestu gladium stringere se velle significans.

1558. λοχ. Sch. ad Oed. R. 751 ἄνδρας λοχίτας· ὑπασπιστάς. Sunt satellites (δορυφόροι), choro praesidii causa adiuncti.

1561. δ' ἐρ. Dictum esse pro ἐρησόμεθα, quis confirmabit aut negabit? Cf. ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης Sept. 506. Sed quum τύχην ἑλεῖν (Sch. τοῦ συμφέροντος ἐπιτυχεῖν) legatur Suppl. 377, αἱρούμεθα (*nobis capimus*) praeferendum.

1563. ἀλλὰ —. Recte Schütz: *sed haec iam* (mala) *messuisse valde infausta messis est;* cf. 1203, 954. Pers. 822 ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος. Eur. fr. 420 ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος. Bacch. 1316. Cycl. 236.

1565. στ. In texta verba constructa vides ut vs. 1056; cf. 1389.

1566. πρ. i. e. *antequam aliquis* (vestrum) *nova ausus poenas luat; haec quidem nos oportebat* (pati), *quemadmodum passi sumus;* cf. 1195. Bernh. p. 136.

1567. εἰ δ' —. Lectionem suam H. sic explicat: *sin nondum satis est hisce malis, accipiemus, dei si nos gravis ira infortunio plectet.*

1570. ἀπ. In γλῶσσαν non haerendum est; sunt λόγοι (1580 ὑλ.) μάταιοι, quos sibi chorum tanquam corollam obtulisse ac vovisse Aeg. queritur. Simili ratione Ennius dicebatur versus flammeos *propinasse* mortalibus.

1572. σώφρ. Lacunam in fine alii aliter expleverunt; Bl. δ' ὑβρίσαι addit; H. versum post 1563 sq. transpositos posuit. Mihi quidem Clyt. etsi dicendi finem fecisset, tamen interpellatione Aegisthi coacta videtur fuisse respondere, quo placaret Aegisthum, prudentiam ei commendans.

ἁμαρτ. Vitium ortum ex male lecto comp. infinitivi. Plane om. in Ven.

1576. ἐλπ. σιτ. Antig. 1246. Phoen. 396. Bacch. 617. Grot. Exc. *exsules pasci solere spe vaga non nescio.*

1580. *μὴ προτ.* 1323. Hes. *οὐ προτιμᾷ· οὐκ ἔχει λόγον.* Sch. ad Arist. Pl. 883 *οὐδὲν προτιμῶ σου· οὐ φροντίζω σου· εἴρηται δὲ τὸ προτιμᾷν ἐπὶ τοῦ λόγον ἔχειν καὶ ἐπιστρέφεσθαι* (cf. sup. 366). — *Ὑλ.* 1539.

1581. *θήσ. Καλῶς θεῖναι* non est *εὖ διοικεῖν*, sed *firmiter fundare;* cf. 1441 sq. 62 (p. 162 sq.), 834 sq. (p. 385). Intelligi solet *τάδε τὰ δώματα,* quae diversa sunt ab iis, quae senibus vs. 1565 fato destinata assignaverat. Durius tamen ex *δωμάτων* obiectum petitur, nec ferri potest Scholiastae explicatio; quare probabile est scriptum fuisse *ζήσομεν — καλῶς.* — Cf. Ch. 971. Sen. Ag. 978, ubi Clyt.: *consors pericli pariter ac regni mei, Aegisthe.*

LOCI IN ANTIQUITATE MEMORATI.

Vs. 3 Hesychius.
„ 4 Achilles Tatius.
„ 11 Io. Siciliensis.
„ 32 Suidas.
„ 40 Scholia ad Ar. Eqq. et Eur. Phoen.
„ 53 Hesychius.
„ 57 Schol. ad Soph. Oed. C. — Suidas.
„ 104 Arist. Ranae et Scholia.
„ 107 Hesychius.
„ 113 Thomas Magister.
„ 133 Etym. Magnum.
„ 135 Eustathius ad Odyss. et Il.
„ 238 „ „ Il.
„ 244 „ „ Od.
„ 250 Hesychius.
„ 256 Etym. M. — Suidas. — Eust. ad Od.
„ 258 Athenaeus.
„ 259 Schol. ad Iliad.
„ 280 Pollux.
„ 335 „
„ 407 Cramer Anecd. Oxon.
„ 477 Arist. Aves.
Vs. 538 Christus patiens.
„ 562 „ „
„ 610 Scriptor de barbar. — Greg. Cor.
„ 639 Hesychius.
„ 692 Chr. pat.
„ 712 Stobaeus.
„ 715 Bekker Anecd. Gr.
„ 751 Athenaeus.
„ 754 Stobaeus.
„ 823 Suidas.
„ 845 „ — Etym. M.
„ 984 Schol. ad Eur. Phoen.
„ 1013 Hesychius.
„ 1264 Tryphon de trop. — Man. Moschop.
„ 1316 Hesychius.
„ 1353 Tzetzes ad Lycophr.
„ 1394 Christ. pat.
„ 1448 Etym. M. — Eust. ad Od.
„ 1476 Tzetzes Exeg. Iliad.
„ 1510 Cramer Anecd.
„ 1532 Schol. ad Pind. Pythia.
„ 1548 Pollux.

LOCI TENTATI.

Vs. 103 λυπησίφρονα φθορόθυμον.
„ 110 δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
„ 136 αἴτει
„ 151 εἰ τόδε μὰν —· interpunctio mutata.
„ 154 οὐδ. ἂν φράσαι (p. 194 Oed. C. 1084).
„ 216 χ' ὡς
„ 228 σύνορτον αὐδαῖς.
„ 263 versus expletus.
„ 339 ὑπὲρ ἄστρον (p. 232).
„ 355 λίαν
„ 368 οἷα
„ 379 ἀμώμως ἀλοιδόρως (p. 243).
„ 385 ἔρρει πᾶσ' ἐν ἀχ. ὀμμ. Ἀφρ. (p. 244).
„ 388 γὰρ εὖκτ' ἄν,
„ 395 ταλασικάρδιος
„ 398 οὓς μὲν γὰρ πρὶν ἐπ. (cf. 247).
„ 407 τὸν ἐν
„ 440 Del. *Κλ.*
„ 452 „ *Χο.*
„ 498 τοῦτ';
„ 572 φιλοῦσι
„ 654 τἄμπροσθ' ἤ
„ 658 βότας ἀνὴρ
„ 668 μηλοφόνοισιν ἀΰταῖς
„ 694 τότ' ἢ τότ', ἦμαρ ἦν τὸ
„ 695 νέα φάους σκότον
„ 696 sqq. 703 sqq. metr. corr.
„ 727 interpunctio mutata.

Vs. 789 κληρουμένῳ.
„ 824 versus transpositus.
„ 889 sqq. interpunctio mutata. (p. 346).
„ 903 interpunctio mutata.
„ 917 εὔχομαι δῆτ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπ.
„ 919 τοι τὸ τᾶς ἀκρᾶς ὑγιείας (cf. p. 351).
„ 921 l. ὁμοροῦσ' (p. 352).
„ 922 πολλάκι — (p. 353).
„ 934 τίς ἂν ἀγκ.
„ 936 ἂν ἔπαυσεν
„ 1026 ἅμ' ἄρκυς
„ 1056 πτερ. γὰρ οἱ περὶ δέμ. βάλ.
„ 1071 βροτῶν ἂν νεόγονος
„ 1080 πέδῳ βαλῶ τάχα (p. 380).
„ 1082 σέ καὶ τις κακοφρονεῖν
„ 1179 μ' ἐᾷ
„ 1218 καὶ πῶς; (p. 401).
„ 1225 τότε, (p. 402).
„ 1296 ὀργαίνει (p. 413).
„ 1361 πολύ τε τλ. (p. 422).
„ 1389 ἢ μέγαν εὖ μελάθροις
„ 1406 μηδ' ἐπιδεχθῇς
„ 1444 *Δίκη* — πρᾶγμ' ἄορ θ. βλ.
„ 1533 σὺ γνοῦσ'
„ 1565 *Τούσδε* στείχεθ' —.
„ 1566 πρὶν παθεῖν ἔρξαντα καινόν·
„ 1572 *Κλ.* — τὸν κρ. οἷον τε πῶς; (p. 441).
„ 1581 ζήσομεν (p. 442).

NOTABILIA.

ἄγγελος, ἄγγαρος 256.
ἀγγέλου μέρος 265.
ἄγεσθαι 1540.
ἄγκαθεν 3.
Αἰσχύλου Σφίγξ p. 17. 180 sq.
„ *ἀποσπασμ.* p. 412.
αἰτιατική 163. 615. 756. 903 sq. Cf. 1525.
ἀκόρεστος 687. 920. 1027. 1052. 1239. 1392.
ἀληθεία φρενῶν 1457.
ἁμαρτία „ 453.
ἁμάρτια 488.
ἀνάγειν 935. *ἀναχθῆναι* 577.
ἀνδρακάς 1503.
ἀνθεῖν 610.
ἀντὶ μιᾶς 355. 407. 696. 1011. 1031. 1070 sq. 1073. 1391 (p. 235).
ἀντίπτωσις 460. 924 sqq. (388 sq.)
ἀντίστροφα 112 *οἰωνῶν* — 126 *οἴων* (p. 186).
148 *ὅςτις* — 153 *δςτις*
343 *οὐκ ἔφα τις* — 358 *οὐκ ἐκρύφθη*
373 *φθορὰν* — 388 *ὁρᾶν*
374 f. *ἄτλ. τλ. διὰ πυλᾶν* — 389 *παραλλ. διὰ χερῶν*
βέβακε — *βέβακεν*
385 *Ἀφροδίτα.* — 400 *ἀφικνεῖται.*
640 *πολυανδροί* — 652 *πολύθρηνον*
643 *αἱματόεσσαν.* — 655 *αἷμ' ἀνατλᾶσα.*
922 *εὐθυπορῶν* — 935 *ὀρθοδαῆ*
923 *ἀνδρὸς ἔπαισεν* — 936 *Ζεὺς ἂν ἔπαυσεν*
1010 *ἰὼ* — 1017 *ἰὼ*
1046 *ἰὼ ἰὼ ταλαίνας* — 1055 *ἰὼ ἰὼ λιγείας*
1050 *θεοφόρητος* — 1059 *θεοφόρους τ'*

ἀντίστροφα 1064 *ἰὼ ἰὼ ὀλέθριοι* — 1075 *ἰὼ ἰὼ ὀλομέτας*
ἰὼ — *ἰὼ*
1069 *τάχα* — 1080 *τάχα* (p. 380).
ἐφημίσω — *ἐφημίσω*
ἀντιχρόνισμος 26. 122. 962. 1191. 1339.
ἁπλῶς 299. 421. 523. 870.
ἀπὸ κοινοῦ 81. 247. 362. 366 sq. 371. 379. 398. 929. 1006.
Ἀπόλλων Ἀγρεύς 55.
„ *Ἀγυιάτης* 991.
„ *Λύκειος* 1165.
„ *μάντις* 1110.
„ *Νηπενθής* 985.
ἀποσιώπησις 449. 859. 1111 sq. 1557.
ἀπροςδόκητα 33. 39. 1114. 1278. 1547.
ἄπτερος 250.
ἄπυρα ἱερά 70.
ἀργή 924.
Ἄρης χρυσ. σωμ. 401.
Ἀριστοφάνης 960.
ἀρρενικά 110. 141. 615. 1139. 1314.
Ἄρτεμις ἁγνά, καλά 127. 132.
ἄσωτος 1505.
ἀταύρωτος 219.
β 15.
βάλλεσθαι 422.
βασιλέα 472.
βάσις 12.
βαΰζειν 408.
βαφαί 213. 363. 882.
βλαβῆναι 116.
γάρ 510 sq. 688. 690.
γενική 252. 906. 966 (p. 246 f.)
γλῶσσαι 154. 355. 369. 399. 500. 696. 919. 1038. 1052. 1057. 1071 sq. 1082 (*ποιεῖ* F. pro *τίθησι*) 1389.
γνώμη 421. 437. 754. 779. 873.
γράφεσθαι 723.
διαπονεῖσθαι 19.
διήγησις 1491.
δομοσφαλής 1442.
δορίπαλτος 113.
δοτική 2. 510. 784. — 1058. — 27 sq. 526. 1029. 1231. 774. 144. 178. 391. 394. 1114. 1144. 391.

δύςεδρος 680.
δύςκαπνος 700.
δύςμαχος 1468.
δυςόμιλος 680.
ἐκχεῖν 296. 941.
Ἑλένη 62. 407. 635. 1363. 1378.
ἔλλειψις 14. 59. 69. 104. 150 sq. 155 (p. 194 f.). 156. 165. 195. 203. 219. 367. 413. 429. 434. 468. 480. (483). 508. 521. 555 sq. 591. 603. 640. 652. (710). 790. 816. 833. 838. 853. 856 sq. 886. 905. 924. 936. 943. 965. 978. 1029. 1033. 1035. 1048 sq. 1053. 1113. 1163. 1204. 1233. 1253 sqq. 1278. 1282. 1294. 1300. 1311. 1315. 1348. 1352. 1366. 1388. 1411. 1469. 1473. 1513. 1540. 1548. 1552.
ἐπάγειν 1354.
ἐπανατέλλειν 27.
ἐπεξήγησις 2. 9. 262.
ἐπιξενοῦσθαι 1228.
ἐπισπένδειν 1303.
ἑρμηνεῖς 567.
ἑρμήνευμα 115 (p. 183 f.)
ἔστιν ὥςτε 351. 1303.
εὔμορφος 413.
ἔχειν 168. 305. 662. 884.
Ζεύς 148 sqq.
" ξυνέστιος 646.
" ξένιος μέγας 61. 336.
" ὁ κρείσσων 60.
" σωτὴρ νεκρῶν 1295.
" τέλειος 895.
θέσθαι, εὖ θέσθαι 32.
θνήσκοντες, ἐκτελεῖς ἄνδρες 726. 105.
θρασύνειν 198. θρασύνεσθαι 1096.
θραύματα 1074.
ἰωνικά, ἐπικά 78. 105. 119. 124. 130. 138. 662. 804. 864. 878. 1073. 1143. 1358.
κακόσχολος 171.
κακότρωτος 507.
κατασκευή 2. 8.
κάτοικος 1193.
κοιμᾶσθαι 2.
κοινή 985. 1164. 1260. 1268.
κοινῶς 487. 511.
κραίνειν 343.
κρατεῖν 10.

κύων 128. 558. 605 (p. 289). 1136.
κωμικοί 951 (p. 360).
λ 798.
ληθη 655.
λιβάδιον 511.
ματάζειν, τεράζειν 121. 914.
Μένανδρος 434.
Μενέλαος 42. 568. 625.
μέρος 265.
μέτοικοι 57. 410 (p. 249).
μνειαν 1169.
μοῖρα 938.
νῆστις 171. 305. 931. 1529.
οἶ 1164. 1260. 1268.
οις 391.
ον 487.
ὀξύμωρα 404 sq. 494. 678.
οὐδὲν μᾶλλον 563.
οὕτως ὥςτε λείπει 280. 1476.
„ λείπ. 260. 332. 497. 501. 1088. 1096.
π 742.
πάμπρεπτοι ἕδραι 114.
Πὰν Ἀγρεύς 55.
πανάλωτος 335.
παρῆξεις 507.
Πάρις (Ἀλέξανδρος) 337. 368. 483. 652. 1064.
παροιμίαι 33. 36. 238 sq. 364. 535. 728. 761. 824. 875. 1153. 1207 sq. 1506 (p. 436). 1532. 1576.
πεσόντα, εὖ πεσόντα 32.
πνεῖν 195. 348. 1114. 1143.
πράσσειν 337. 343. 852. 1195. 1197. 1263. 1288. 1351. 1375. 1566. 1577.
πράσσεσθαι 647. 734. 745.
Πριαμίδαι 680. Πριαμίδαι 488. Cf. 40. 122. 651.
πρό 226. 436. 924.
πρόδικοι 410.
πρόληψις 14. 201 sq. 684. 885 sq. 1155. 1176. 1295. 1328. 1505.
πρὸς τὸ σημ. 116. 282. Cf. 513. 601. 698.
ρ 110 sq.
σεσαγμένος 595.
σκιαγραφία p. 404.
στρατός 489. 496. 498. 585.
στρατοῦσθαι 127.

στρουθοί 187.
συμβαλεῖν 15. 1202.
σύμφυτος 141.
συνίζησις 112. 138. 141. 228. 642. 1025. 1073.
συνίστωρ πολλά 1000.
σύνορτος 228.
τέλειος δίκην 1340.
τίς ἄν 573. 1356.
τμῆσις 61. 151 sq. 409. (516 sq.). 537. 917. 1123. 1267. 1466. 1552.
ὑδαρής 720.
ὑλακτεῖν 408 (p. 249). Cf. 1539.
ὑπάρχειν 883.
ὕπατος 51. 55. 460.
ὑπολείβειν 69.
ὑφέρπειν 244. 409.
φαίνειν 101.
φαίνεσθαι 21. 113. 347. 436. 451. 544. 821. 1024.
φάτις 1162.
Φιλοκτήτης 507 (p. 270).
φυτάλμιος 301.
χαρίζεσθαι 278.
χασμῳδία 330 sq. 716 sq. 926 sq. 1430 sq.
χρησμός 1086. 1160. 1475. Cf. 126. 746 sqq.
ψῦχος 893.
ων 88 sqq. 926. 1304.
ὡς λείπει 359. 364. 640. 682. 749. 1535.
ὥςτε λείπ. 431. 158. 315. 772. 1171.

CORRIGENDA.

Pag. 19 l. 7 leg. ἱρικυμάδα.
„ 20 „ 26 add. δημιοπληθία C. O. Müll. (cf. p. 181 fin.)
„ „ „ 31 add. οἴων (p. 186).
„ 21 „ 5 leg. Τόσσον
„ 22 „ 6 „ μαλι ρῶν.
„ 29 „ 21 ῥοαῖς K. Schoem. Cf. H. El. met. p. 233.
„ 42 „ 25 „ δειχοτατοῦντ'.
„ 48 „ 5 sq. leg. Πειθὼ et Ἄτας·
11 leg. πέλει,
19 del. quae uncis inclusa.
„ 49 „ 6 leg. ut in F.
„ 52 „ 27 „ Fr. (pro H.)
„ 63 „ 2 del. virgula.
„ 66 „ 10 „ virgulae.
„ 76 „ 22 leg. 658.
„ 78 „ 15 add. Heath.
„ 88 „ 33 ἔμπεδος Cob.
„ 89 „ 9 del. virg.
„ 98 „ 25 inser. 889 sqq. Leg. κυνὸς καὶ — ἑστίαν.
„ 115 „ 25 leg. σχισμος
„ 126 „ 35 ὤλεσεν Pors.
„ 127 „ 3 leg. δακτυλοδεικτῶν δ'
„ 134 „ 3 „ λίπος
„ 136 „ 22 del. βίον (p. 422).
„ 141 „ 23 inser. 1438. ἔρξεν Neber.
30 leg. ἄορ —
„ 149 „ 21 inser. 1562. δράσωμεν V. C.
„ 166 „ 8. Cf. Philo II p. 175 ναῦς πρὸς ὕψος ἐξαιρομένη.
„ 186 „ 22 leg. 125. ἀλαπ.
„ 223 „ 10 „ Moer. Lex. Pariter p. 234 et 247.
„ 249 „ 29 „ sepulta cognati —.
„ 351 med. „ ἐξ ἐλπ.
„ 368 l. 19 add. Cf. tamen p. 436 l. 16.
„ 426 „ 16 „ Cf. p. 102 l. 26.
„ 439 „ 20 leg. canum.